

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.39

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.39

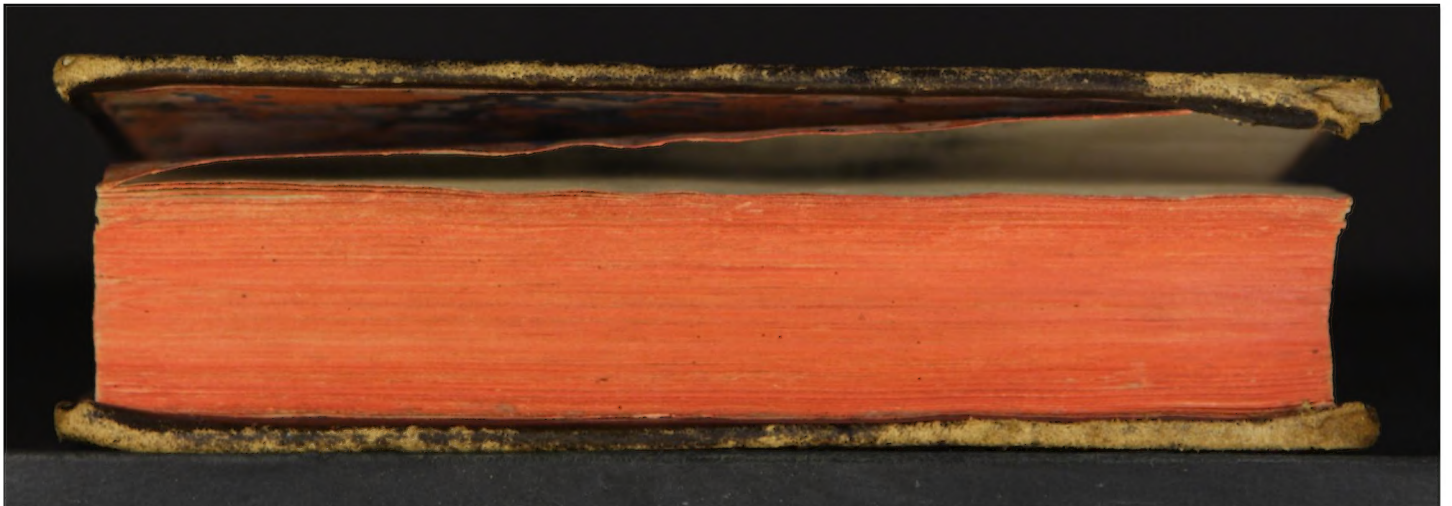
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.39

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.39

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.39

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.39

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.39

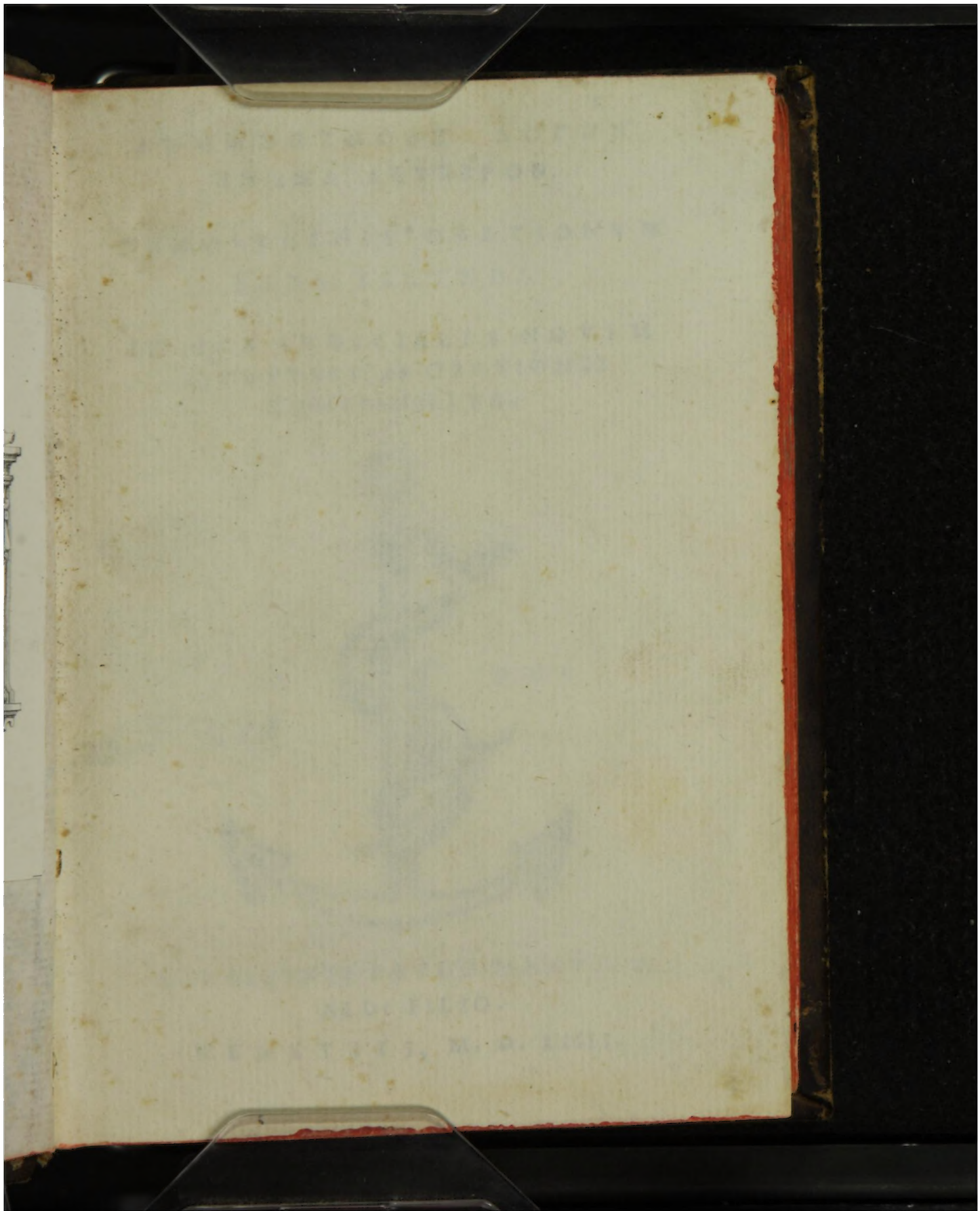
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.39

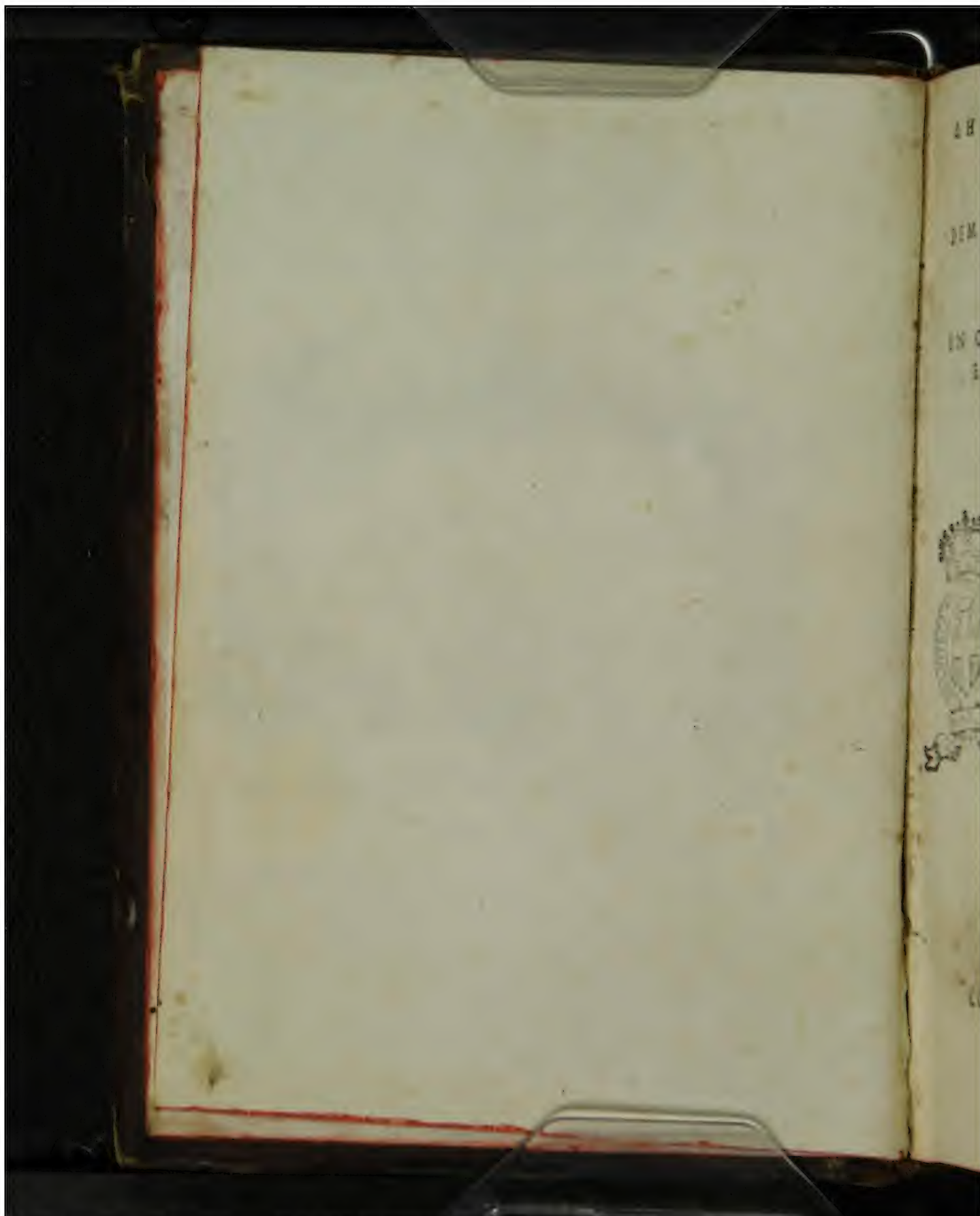
Alto. 3/5

Ex Libris Joannis Menoini

1874

I
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

DEMOSTHENIS ORATIONVM
PARS SECVNDA:

IN QVA IVDICIALES NOVE
EIVS PVBLICAE ORATIONES
CONTINENTVR.

CORRIGENTE PAULO MANVTIO,
ALDI FILIO.

V E N E T I I S, M. D. LIIII.

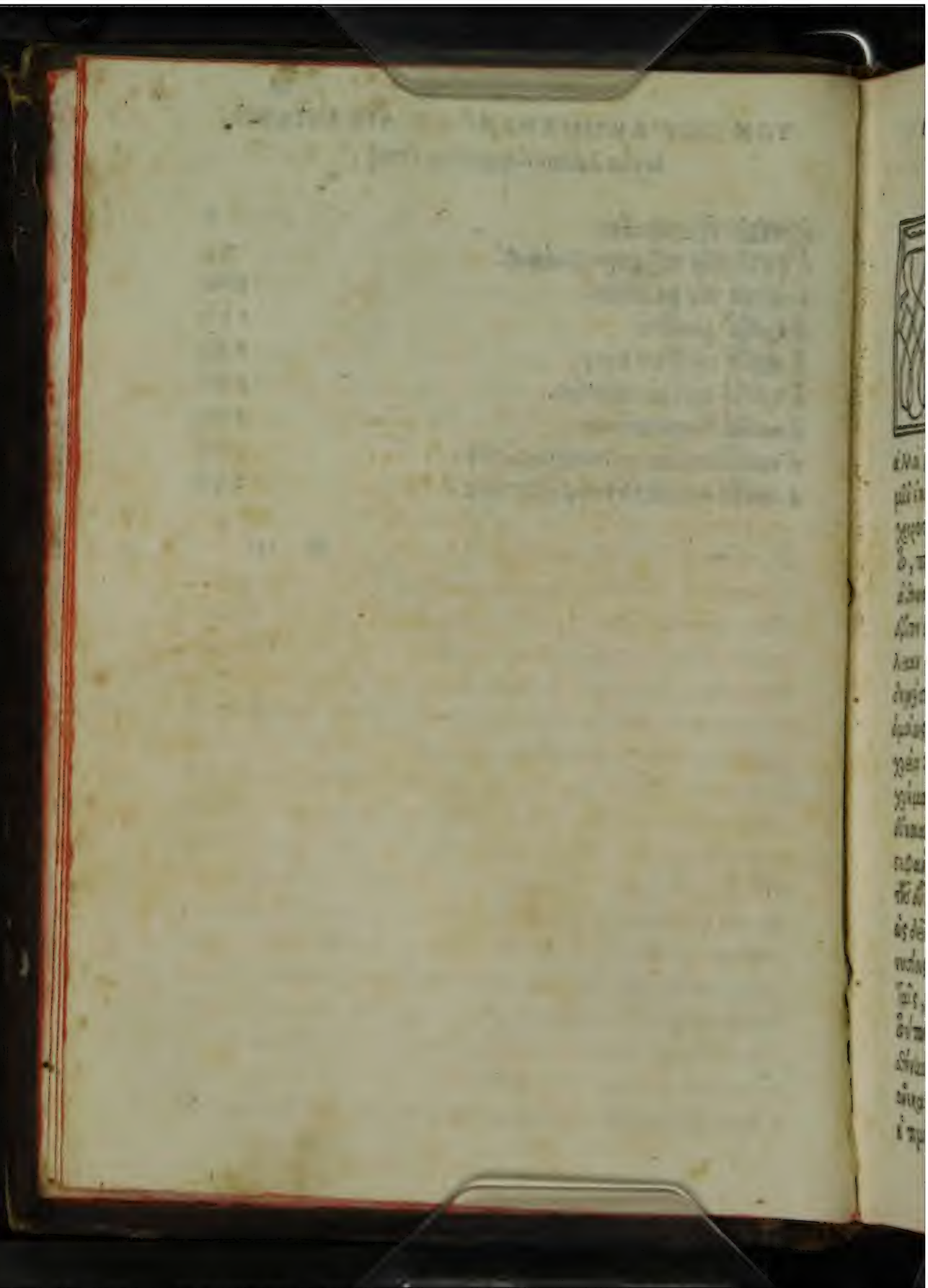

2

ΤΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΔΙΚΑΝΙΚΩΝ
ἐν ἐκείναις ἀλώτων δημοσίων εἰναξ.

ὁ ποδὶ τῷ σεφάνου.	6
ὁ ποδὶ τῆς πρὸς πρεσβείας.	53
ὁ πρὸς τὸν λεπτίνου.	102
ὁ κατὰ μεδίου.	126
ὁ κατὰ ἀνδροπίωνος.	159
ὁ κατὰ ἀριστοκράτους.	172
ὁ κατὰ ἡμυκράτους.	204
ὁ κατὰ ἀριστογείτονος πρώτος.	233
ὁ κατὰ ἀριστογείτονος δεύτερος.	245

A II

Εἶχεσ' μὲν ὁ ῥήτωρ ἑστὸς ἀθηναίων
περὶ βάλειν τῆς σωήτων βούτων
καὶ χειροποιήτων ἀρῶν ἀγέδρον τε καὶ
βέλπον, τὴν τε εἰς τὴν πόλιν ὀ-
νοιασ, καὶ πρὸς λόγους δεινότητος,
ὡς αὐτὸς εἴρηκεν, οὐ λίθοις, καὶ
πλίνθοις τοῖς ἀθίνοισι ὠχύρωσεν,

ἀλλὰ μεγάλας δυνάμεις, καὶ πολλὴν ἑνισυμμαχίαν, τῇ
μὲν ἐκ γῆς, τῇ δὲ, ἐκ θαλάσσης. οὐ μὲν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν
χειροποίητον πόρνεον, οὐ μικρὰ τῇ πόλει συνεβάλε-
το, πεπονθότες γὰρ καὶ πολλὰ μόνη, τῶν τεύχεσ' τοῖς
ἀθηναίοις, ἐπειδὴ ἔδωκεν ἀγορεύειν αὐτὸν, ἡρέθησαν ὑπὲρ τὸ
ἔργον ἄνθρωποι δίκαια φυλῆς ἐκείνης: οὓς ἔδει τὴν ὑπὸ μέ-
λειαν ψιλῶς παρέχειν τῶν ὀργῶν: τὸ γὰρ ἀνάλωμα
δημόσιον. εἰς τοίνυν τούτων καὶ ὁ ῥήτωρ γινόμενος, οὐχ
ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τὴν ὑπὸ μέλειαν μόνον εἰσήνεγκε τῇ
χρείᾳ: ἀλλὰ τὸ μὲν ἔργον ἀμέμπτως ἀπέτελεσε, τὰ δὲ
χρήματα ἔδωκεν οἴκοθεν τῇ πόλει. ἐπὶ τὴν αὐτὴν τὴν
ὀνοιασ τῶν ἡβουλῶν, καὶ τὴν * περὶ μύθων ἡμεῖς αὐτοὶ
σεφάου χρυσῶ. εἴτιμι γὰρ ἀθηναῖοι περὶ τοῖς ἔργοις
τῆς οὐ ποιούντων. κτησιφῶν δὲ ὡς ὁ τὴν γνώμην εἰπὼν,
ὡς δὲ σεφάου τὸν δημοδένειον ἐν μὲν καίρω, τοῖς διο-
νυσίοις: ἐν δὲ τόπῳ, τῷ τῶν διονύσου θεάτρῳ: ἐν δὲ θεα-
ταῖς, πᾶσι τοῖς ἔλλησιν, οὓς ἡ πανήγυρις σωήσατο: καὶ
βούτων ἐκείνων ἀνείπειν τὴν κήρυκα, ὅτι σεφάου δὲ δημο-
δένειον δημοδένους παλαιῆς ἡ πόλις, ἀρετῆς συμπόσης
εἴκει καὶ ὀνοῖας τῆς περὶ αὐτὴν. ὡς οὖν πανταχόθεν
ἡ πρὸς θαυμασίαν: διὸ καὶ φθόνος αὐτῆς ἦν αὐτῷ. καὶ τῶ

Δημοσθένης

Ἀποστοματὸς ἀπηνέχθη πρὸ νόμων γραφή. Αἰσχίνης γὰρ
ἐχθρὸς ὢν τῷ δημοσθένει, ἀπὼν αὖ πρὸ νόμων ἀπὴ γέλει
κτῆσι φανῆ, λέγων ἀρχόντα γέγοντα τὸν δημοσθένην,
καὶ μὴ δόντα λόγον, ὑποδύνον εἶναι: νόμον δὲ κελεύει
εἶναι ὑποδύνους μὴ σεφανοῦν. καὶ πάλιν νόμον πρὸ νόμων
νος, τὸν λέγοντα, εἰ μὲν πῶς ὁ δῆμος ὁ ἀθηναίων σεφα-
νοῖ, εἰ τῇ ἐκκλησίᾳ τὸν σεφανον ἀναγορεύειν: εἰ δὲ ἡ
βουλὴ, εἰ τῷ βουλευτηρίῳ: ἀλλὰ χόρη δὲ μὴ εἶναι. Φη-
σὶ δὲ καὶ οὗτοι εἰ πάντες εἶναι οὗτοι τῷ δημοσθένει ἄδιδεῖς.
μὴ γὰρ πεπολιτοῦσθαι καλῶς τὸν ῥήτορα, ἀλλὰ καὶ δω-
ροδόκον εἶναι, καὶ πολλὰν κακῶν αἰτίαν τῇ πόλει. καὶ τὰ
ξεῖρε τῶν τῆς κατηγορίας αἰσχίνης κέχρηται, πρὸς τὸν
εἰπὼν, πῶς τῷ ὑποδύνων νόμου, καὶ δούτορος,
πῶς τῷ τῆς κερυγμαίων, καὶ ῥήτορ, πῶς τῆς πλι-
τείας. ἡξίωσε δὲ καὶ τὸν δημοσθένην πῶς αὐτὸν ταῖς
ποιήσας. ὁ δὲ ῥήτορ, καὶ ἀπὸ τῆς πλιτείας πῶς ἀρ-
χὴν ἐποίησας, καὶ πάλιν εἰς τῶν λόγων κατὰ τὴν
ἡ, τεχνικῶς πρὸν. δεῖ γὰρ ἀρχαί τε ἀπὸ
ἰσχυροτέρων, καὶ λήγειν εἰς τῶν. μέσα δὲ πῶς
θεῖκε τὰ πῶς τῆς νόμων: καὶ ὡς μὲν πῶς τῆς
ὑποδύνων, ἀντίπῃσι διανοίαν: πῶς
δὲ πῶς τῆς κερυγμαίων, νόμος
ἐτόρον, ἡ τοῖ νόμου μόρος, ὡς
φησιν αὐτός, εἰ ὡς συγκεχώρη
ται καὶ εἰ τῷ θεάτρῳ κυ-
ρύνειν, εἰ ὁ δῆμος
ἡ ἡ βουλὴ οὗτος
ἡξίωσται.

ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΟΝΥΜΟΥ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ
ΛΟΓΟΝ.

Θηβαῖοι καὶ Μηδικοὶ πολεμοῦντες
πρὸς Ὀλίππων, ἐν χαίρωνείᾳ πόλει
τῆς βοιωτίας ἡ τῆς θήβης. ὡς κῆρα
τήσας οὖν ὁ μακεδὼν φρουρὰν μὲν
εἰς τὴν θήβαν ἐπέβαλε, καὶ εἰς
ἐκτὴν χεῖρα δουλοῦντο. ἐλπίζον-
τες δὲ τὸ αὐτὸ παθεῖν Ἀθηναῖοι,
καὶ ὅτι οὐδέπω κατ' Ἀλίων ἦξεν περσδοκῶντες τὸν τύ-
ραννον ἐσκέψαντο τὰ περνηκότες μὲν τῷ χρόνῳ τῆς τεί-
χους ἐπανορθώσασθαι. καὶ δὴ ἀφ' ἐκείνης φυλῆς τειχ-
ποιοὶ περβλήθησαν. ῥιόνδε καὶ ἡ πανδιονίς ἐξέειπεν αὐτῆς ἑ-
λένη πρὸς χεῖραν τὸν ῥήτορα. τῆς τοίνυν ὀργασίας ἐν χε-
ρὶν ἔσσης περσδεθεῖς ἐπὶ τῇ χρημάτων μεταδομῇ ὡς
τῆς πόλεως, ὁ ῥήτωρ ἐκ τῆς ἰδίας ἐδαπάνησε, καὶ οὐκ ἐ-
λαγίστα τοῦ αὐτοῦ τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ ἐχαίρει. τοῦτο αὖ-
το φορμὴν ὁ κτησιφῶν εἰς τῆς πολιτοδομῶν δεξάμενος εἰ-
σήνεγκε γὰρ μὲν ἐπὶ τῇ βουλῇ πρὸς αὐτοῦ ῥιανότην· ἐπει-
δὴ διατελεῖ δημοσίης ὁ δημοδότης πρὸς ὅλον τὸν βίον δι-
νοῖεν εἰς τὴν πόλιν ὑπὸ δεικνύμενος, καὶ νῦν δὲ τειχικοῦ
ἔργου, καὶ δεθεῖς χρημάτων οἴκῳ παρῆκε, καὶ ἐχαί-
ρει, δὲ τῷ δεδότη τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ σεφα-
νοῦσθαι αὐτὸν χρυσέῳ σεφάτῳ ἐπὶ τῷ θεάτρῳ ῥαγῶντων
ἀγομελίων καὶ νῦν, ἵσως ὅτε πλεονέχῃ ὑπὸ θυμῶν
τα καὶ ἀνὰ δράματα ἐλίπειν. εἰσαγομένου τοίνυν καὶ εἰς
τὸν δῆμον τῆς περβουλομάτης, ἐπίσταται τῷ κτησιφῶν-
τος κατῆτορος αἰχίνης ἐκ τῆς πολιτείας ὑπάρχον ἐχ-
θρὸς πρὸς ἀνὸς ἐπὶ φάσκων πρὸς ῥεῖς νόμους τὸ ἄνωμα.

Α ιιι

εἴα μὲν, τὸν κελύοντα τὸν ὑπὸ δῆνον μὴ σεφανοῦσθαι,
 πρὶν αὖ δῶ τῶν δὲ δῆνασ' : οὐ γὰρ δὲ τῶν δῆνασ' φησὶν ὁ δημῶ-
 νος εἰδεδῶκε, καὶ τὰ θεωρεῖα διοικῶν καὶ τειχοποιῶν :
 καὶ εἴδει αἰαμεῖναι καὶ ὑδία εἶν τὸ γέρας ἕως αὖ ὁφθῆ κα-
 θαρὸς ὕψεται οἷς. δούτῳρον αἰαγινώσκει νόμον, τὸν κε-
 λύοντα εἰ πνυκὶ σεφανοῦσθαι, οὐκ εἰ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἰδια-
 βάλλων ἑὸς κλίτας ἑὸς δεξαμελῶν εἰ τῷ θιάτῳ αἰαγῶ-
 ρου δῆνα τῷ δημῶνους τὸν σέφανον. ὁ δὲ εἰς νόμος
 εἰς τῷ ὅλῳ ὅρῳ τῷ βίου, καὶ τῆς πολιτείας ὕψεται οἷς.
 κελύει γὰρ μηδέποτε φουδῇ γράμματι εἰς τὸ μὴ ὄν εἰς
 σάγειν, εἰ δὲ ὅλῳ τὰ δημόσια γράμματα. εἰ φουδα
 δὲ φησιν, οὐνοικα καὶ σπουδῇ μὴ τυρῆσαι τῷ δημῶνι.
 κακένους γὰρ μάλλον, καὶ πολέμος δὲ εἰσκέτα τῇ πα-
 εἶδι. ὅλῳ τῷ νόμου χρησίου τυγαίνοντος τῷ εἰσκέτα-
 πλασόμενος ὡς πρὸς ἑνὸς ἀγκύρας ὁ ἑήτωρ, κατεπάλασε
 τὸν ἀντίδικον, μετόδῳ διανοτάτη, καὶ ὁφοτάτη ποδὶ τῷ
 κατηγόρου χρησόμενος. ἐκεῖθεν γὰρ ἔλαβε ἑλῆν, καὶ
 κατεπαίνισαται τὸν κλέμεν. ἑὸς μὲν γὰρ ἄλλους δύο νό-
 μους, τὸν, τε τῷ ὑπὸ δύνων, καὶ τὸν τῷ κηρύγματος, εἰς
 τὸ μέσον τῷ λόγου ἀπέρριψε, στρατηκῶς κακούς εἰς μέ-
 σον ἔλασας. τῷ δὲ ἰχυροτάτῳ εἰς τὰ ἄκρα περσκέχεται,
 τὸ σαθρὸν τῷ ἄλλων ὕψεται οἷς ἑνὸς ἑωννύς. εἰοικε δὲ καὶ διοι-
 κεῖν περὶ τὸ συμφέρον τὸν λόγον, καὶ οὐ σφόδρα αἰαὶ δῶς
 τῷ τέχνῳ ὑδιδεικνύμενος. δοκῶν γὰρ εἰ πρώτοις ὑποδρ-
 βαίνειν τὸ νόμιμον, ἐτόδῳ ὅπῳ τῷ νομίμῳ περσκέχεται.
 καὶ γὰρ νόμον ἀνέγω αἰαίνης τὸν ποδὶ τῷ σεφανῶν
 φουδῇ. περὶ ὃν ὁ ἑήτωρ ὑποκρινόμενος, οὐρε καίρον εἰς
 μέδον ἀγαγεῖν τὰ ἑαυτῷ κλιτόματα, κηνομίμῳ μαχόμε-
 νος. καὶ ἡ μὲν διοίκησης τῷ λόγῳ, τοιαύτη. κεφάλαιον δὲ
 ἰχυρὸν τῷ μὲν αἰαίνῃ, τὸ νόμιμον : τῷ ὃ ἑήτῳ, τὸ δίκαιον.
 κοινὸν ὃ ἄρ' τῷ ἰδῶν συμφέρον οὐκ ἔχον φανόρα τῷ ὕψεται

ὁ ποδὶ τῷ σιφάνου λόγος.

5

τασιν. ἡ δ' αὖτις, ἑπταφθοῦς περαγμαλὴν. ποδὶ ῥητῶν ἡ δ' αὖτις
πισμα. τῷ γρηφῆς ἐπιλιπποῦζωνος ἀπτεθείσης, ἡ δ'
ἀλὶξάνδρου διαδιξαμένης πῶν ἀρχὴν ὁ λόγος ἔστι καὶ ἡ κρί-
σις. ὡς γὰρ ἀπέναντι ἐπιλιπποῦς, καὶ πῶν φρουρὰ οἱ ἀθηναῖοι
πεθαρσκηότες ὑξίβαλον, ὁ μὲν ἀλὶξάνδρος ὡς καὶ ἡ φρο-
νηθεὶς τῶν ἀθίβας κατέσκηψεν. εἶτα μετὰ γούς ὡς τῷ πε-
περαγμαλίω, ὑξέχρησε τῆς ἐλλάδος αἰανινόμενος. καὶ κα-
τὰ τῆς βαρβαρῶν ἐστράτευσεν. οἱ δὲ ἀθηναῖοι, καὶ ῥὺν
ἔχουν ἐν ὁμίᾳ κρῖσι περὶ ἀδύναι ἔως περὶ ὁδὸς ἔως πῶν ἐλ-
λάδα ἀδίκησαν, καὶ οὐ πῶν σικροτήθη τὸ δικαστήριον.
οὐκ ἐν τῷ περὶ τὸν περὶ οἶμον δὲ κινεῖν ἔστι καὶ τὰ μερσιμόν
εἰσυχρῶ, καὶ περὶ σκαυάξει πῶν δύναιον, ἡς μάλιστα ἐν τῷ
πρὸν πειθόμεθα: ὁμηρικῶν δὲ εἰρητῶν γήλω: κέκλυτε
μὲν πάντες τε θεοὶ, πᾶσαι τε δαίμονες. καὶ δὴ καὶ ἔμφα-
σιν ἔχει τῷ τῇ δύναια θάρρῃ. οὐ γὰρ ὅλον ἐπεκα-
λεῖται τῷ θείων τὸ γένος, εἰ μὴ οὐ πῶν δεικνύει.

τὸ δὲ διατελῶ, εἰληπῆαι μὲν ὡς τῷ

ἡμῶσιμαρς: δηλοῖ δὲ, ὅτι συ-

νεβίωσε τῇ δύναια, καὶ αἰετῶ

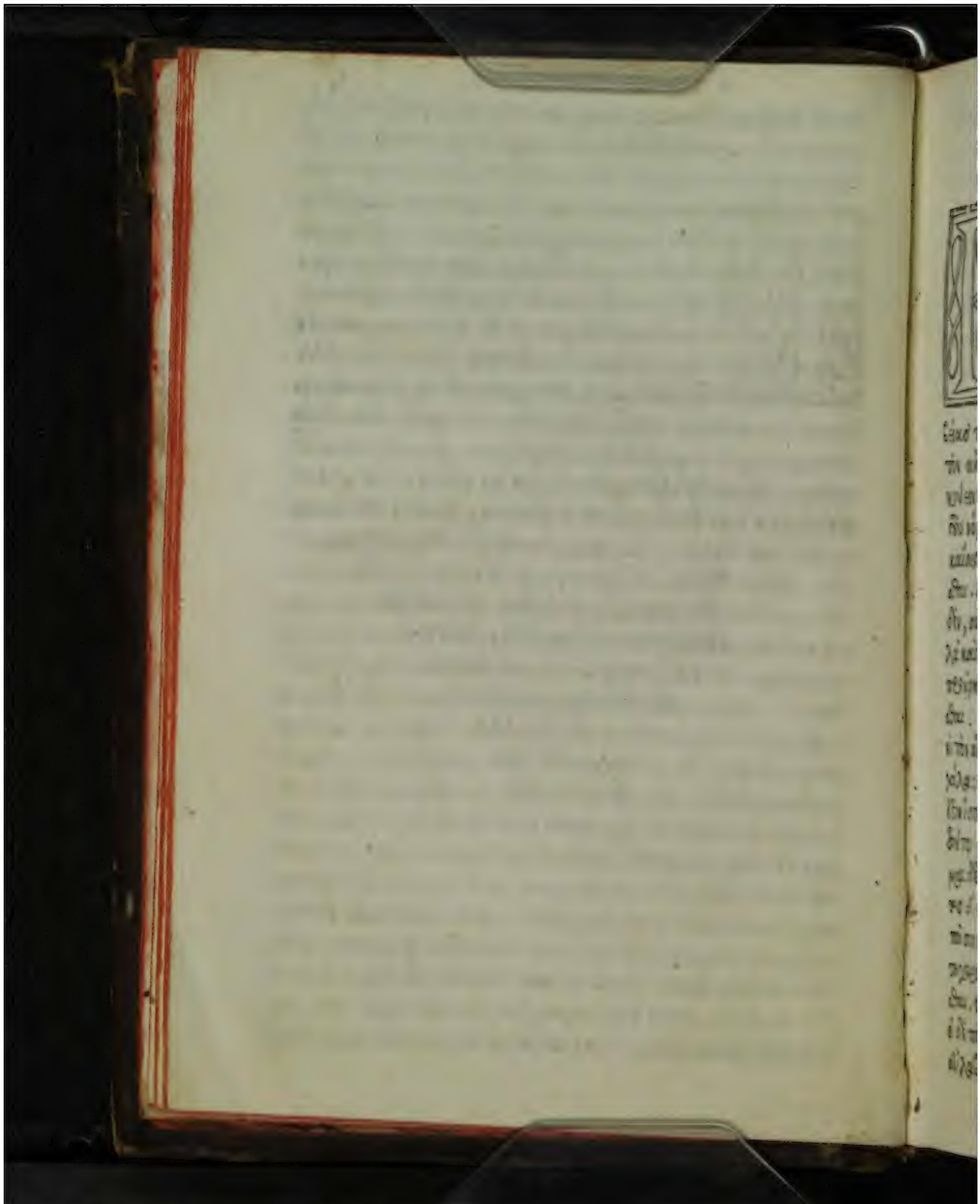
τῆς μελῆται, καὶ περὶ

τόρον ἀφῆσει πῶν

ἡμῶν, ἡ πῶν

τοιαύτην διὰ

νοίαν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ο ΠΕΡΙ ΤΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΟΓΟΣ.

Ρωτον μὲν, ὧ ἀνδρὲς ἀθηναῖοι,
 θεοῖς δὴ χρῆμα πᾶσι καὶ πάσαις, ὅ-
 σην δὴ νοίαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε
 πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, ἵσταίνην ὑ-
 πάρξει μοι πρὶ ὑμῶν εἰς τουτοῦ τὸν
 αἰῶνα: ἔπειθ' ὁ πόρ' ἔστι μάλιστα ὅ-
 πορ' ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας δύσε-
 βείας τε καὶ δόξης, ἔστι πρῶτον οὗτος θεοὺς ὑμῖν: μὴ
 τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι, πῶς δὲ τῷ πῶς ἀ-
 κούειν ὑμᾶς ἐμοὶ δὴ: χέτλιον γὰρ αὐτῷ εἶναι ἔστιν γε: ἀλλὰ
 οὗτος νόμος καὶ τὸν ὅρκον, ὃν ὅς περ' ἀπασιν τοῖς ἄλλοις δι-
 καίοις, καὶ ἔστιν γέγραπται, τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροά-
 σθαι. ἔστιν δὲ οὗτος, οὐ μόνον τὸ μὴ περὶ κατεγνωκέναι μη-
 δὲν, οὐδὲ τὸ πῶς δὴ νοίαν ἴσθαι ἀμφοτέρους ἀκροῦναι: ἀλλὰ
 καὶ τὸ τῇ τάξει, καὶ τῇ ἀκροασίᾳ, ὡς ἐβούληται, καὶ
 περὶ ἑκάστης ἀπονομιμῶν ἐκαστος, οὕτως ἐὰν χρῆσθαι
 οὐδὲν. Πολλὰ μὲν οὕτως ἔγωγε ἐλάττωμαι καὶ τῷ τουτοῦ
 νὶ τὸν αἰῶνα αἰσχύνου: δύο δ', ὧ ἀνδρὲς ἀθηναῖοι, καὶ με-
 γάλα: αὐτὸ μὲν, ὅτι οὐ πῶς τῷ ἴσθαι ἀπονομίᾳ: οὐ γὰρ
 ἔστιν ἴσον νῦν ἐμοὶ τῆς πρὶ ὑμῶν δὴ νοίαν διαμαρτεῖν, καὶ
 εὐπρὸς μὴ εἶναι πῶς γράφω: ἀλλ' ἐμοὶ μὲν: οὐ βούλο-
 μεν δὲ δυοῖς εἰπεῖν οὐδὲν ἀρχόμενος τῆς λόγου: οὐ-
 τὸς δ' ἐκ πῶς οὐσίας μου κατηγορεῖ. ἔδορον δ' ὅφρ' οὐ
 πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, τῷ μὲν λοιδοριῶν καὶ τῷ κα-
 τηγοριῶν ἀκούειν ἡδίως, τοῖς ἐπαινοῦσι δ' αὐτὸς ἀχρε-
 ῖσθαι. τῶν τῶν τῶν, ὁ μὲν ἔστι περὶ ἰδονῶν, εὐπρὸς δὲ δοῖναι:
 ὁ δὲ πᾶσιν, ὡς ἐπὶ εἰπεῖν, ἀποχρεῖ, λοιπὸν ἐμοί. καὶ μὲν
 εὐλαβούμενος ἔστι μὴ λέγω τὰ πεπεγμένα ἐμαυτῷ,

fig. 2
rab. can. d.

οὐκ ἔχειν ἀχλὺν σαθὰν τὰ κατηγορημένα δόξω, οὐδ' ἐφ'
οἷς ἀξίω πμᾶσαι, δεικνύει· αὐτὸ δ' ἐφ' ἧς καὶ πεποίηκε
καὶ πεπολίτουμεναι, βαδίζω, πομπὰς λέγειν ἀναγκαδί-
σμαι πρὸς ἐμὰς. πειράσμαι μὲν οὖν ὡς μεμύηται
ἔγωγε ποιεῖν. ὅ, τι δ' αὖτὸ πρὸς γὰρ αὐτὴν ἀναγκάξῃ, οὕτως
τὴν αἰτίαν οὐτός ἐστι δίκαιος ἔχειν, ὁ τοῦ ῥημάτων ὡς
σάμενος. Οἱ μὲν δ' ὑμᾶς, ὡς αὐτὸς δικασαί, πάντας αὐ-
τὸν λογιζομένους εἶναι τοῦτον τὸν αἰῶνα, ἐμοὶ τε καὶ κτη-
σιφάνει· καὶ οὐδὲν ἐλάττωτος ἀξίον ὡς τοῦδε ἐλπί.
πάντων μὲν γὰρ ἀχρεοῖσιν, λυπηρόν ἐστι καὶ χαλεπόν· ἄλ-
λως τε, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν, ἔγωγε συμβαίνει· μάλιστα δὲ τῆς
πρὸς ὑμῶν οὐνοῖας καὶ φιλοφροσύνης, ὅσῳ πᾶσι καὶ ἐτυ-
χεῖν οὕτως μέγιστόν ἐστι. πρὸς τοῦτον δ' ὄντος τοῦ ῥη-
μάτων, ἀξίω καὶ δεόμεναι πάντων ὁμοίως ὑμῶν, ἀνεύσαι
μου πρὸς τῶν κατηγορημένων ἀχρεοφροσύνης δικαίως, ὡς
πᾶσι οἱ νόμοι κελεύουσιν· οὐς ὁ πῦρ ὑπὸ ἀρχῆς σφλῶν οὐ-
νοῦ ὡς ὑμῶν, καὶ δημοτικῶν, οὐ μόνον τῶν ῥημάτων κυρίως
ἔγωγε εἶναι, ἀλλὰ καὶ ὅς δικάζοντας ὑμᾶς ὁμοῦ μοι
ναί, οὐκ ἀπιστῶν ὑμῶν, ὡς γὰρ μοι φαίνεται· ἀλλ' ὅρα δὲ ὅτι
τῶν αἰτίων καὶ τῶν διαβολῶν, αἷς ἐκ τῆς πρὸς τὸν λέγειν
ὁ δόκων ἰσχύει, οὐκ ἐν τῷ φεύγοντι πῦρ εἶναι, εἰ μὴ τῶν
δικαζόντων ἕκαστος ὑμῶν, τὴν πρὸς ὅς θεοὺς οὐδέ βεβαι-
αυλάτων, καὶ τὰ τῶν λέγοντος ὕδρον δίκαια οὐνοῖα
προσδέξεται, καὶ πρὸς αὐτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφο-
τέρους ἀπορατὴν, ὅτε τὴν διάγνωσιν ποιήσεται πρὸς πάν-
των. Μέλων δὲ τῶν τοῦ βίου παντός ὡς ἴσως λό-
γον διδόναι τίμωρον, καὶ τῶν κοινῶν πεπολιτουμενῶν, εὐ-
λογοῦμαι, καὶ πᾶσι πρὸς ἀρχῇ, πάλιν ὅς θεὸς πρὸς ἀλλήλους
καὶ ἐκείνους ὑμῶν οὐλογοῦμαι· πρὸς μὲν, ὅσῳ οὐνοῖαν
ἔχων ἐγὼ διατελέω τῇ τε πόλει καὶ πᾶσι ὑμῶν, ὅσῳ τὴν
ὑπάρξει μοι πρὸς ὑμῶν εἰς τοῦτον τὸν αἰῶνα· ἐπειθ', ὅ, ἔ

μὴ μὲν σιωοῖσιν καὶ πρὸς διδοξίαν κοινῇ καὶ πρὸς δύστη-
 βειαν ἐκείτω, ὅτε ποδὶ τῷ σεφάινον πᾶσιν ὑμῖν ποδὶ
 ταυτησὶ τῆς γραφῆς γινώσκει. εἰ μὲν οὖν ποδὶ ὧν ἐδίωκε,
 μόνον κατηγόρησεν αἰσχίνης, καὶ τὸ ποδὶ αὐτοῦ τῷ περὶ
 λόγματος διδύς αὐτὸν ἀπελοχρυσίμω : ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐλάτ-
 τω λόγον τῷ λαῷ διεξιὼν ἀνάλωκε, καὶ τὰ πλεῖστα κατε-
 φύσαστό μου : αἰσχυρὸν εἶναι νομίζω καὶ δίκαιον ἄμα,
 βραχία, ὡς αὐτοὶ αἰσχυροὶ, ποδὶ τῷ πρὸς ἐπείν :
 ἵνα μηδεὶς ὑμῶν τοῖς ἐξωθεν λόγοις ἡγμένους, ἀλλοτρίοτε-
 ρον τῷ ποδὶ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκρίβειαν μου. ποδὶ μὲν
 δὴ τῷ ἰδίῳ ὅτε λοιδορῶμενος βεβλασθήμηκε ποδὶ ἐμῷ,
 θεάσασθε ὡς ἀπλῶ καὶ δίκαια λέγω. εἰ μὲν ἴσέ με τρι-
 γων, οἷον οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, ὅτε ἄλλοθι ποῦ βεβίωκα, ἢ παρ
 ὑμῖν : μὴ δὲ φωνῶν ἀνέσχηκε, μὴ δὲ εἰ πάντα τὰ κοινὰ
 ποδὶ πεπολιτὺ μοι : ἀλλ' ἀνὰ πάντας κατέβηκεν ὡς
 ἦδη. εἰ δὲ πολλὰ βελτίω τῷ τῷ, καὶ ἐκ βελτιόνων, καὶ
 μηδενὸς τῷ μείζων, ἵνα μηδὲν ἐπαχθεὶς λέγω, χείρονα καὶ
 ἐμὲ καὶ ὅτε ἐμὸς ὑπελήφασκε καὶ γινώσκετε : τῷ τῷ μὲν,
 μὴ δὲ ποδὶ τῷ ἄλλων πισδύετε : δὴ λανθάνω ὡς ὁμοίως
 ἅπαντ' ἐπλάττειν : ἐμοὶ δὲ τῷ πρὸς πάντα τὸν χρόνον δι-
 νοῖαν ἐν διδασκαλίᾳ τοῖς πολλοῖς αἰώνων τῷ πρὸς τὸν γε-
 νημένον, καὶ νυνὶ πρὸς ἡμᾶς. Κακῆς δὲ τῷ αἰσχίνῃ,
 ὅτε παντελὸς διδύς ὡς τῆς, ὅτε ποδὶ τῷ πεπεραγμέ-
 νων καὶ πεπολιτὺ μὲν λόγος ἀφάντα με, πρὸς τοῖς
 λοιδορίαις τοῖς πρὸς σὺν ῥέφεσθαι. οὐ δὲ ποιήσω ὅτε :
 οὐχ οὐτω τετύφω μοι. ἀλλ' ἐποδὶ μὲν, τῷ πεπολιτὺ
 μὲν, ὃ κατεφύδου καὶ διέβαλτο, ἀλλίκα ὅτε τάσω :
 τῆς δὲ πομπείας τῆς αὐτῆς οὐτωσὶ γεληνιμέ-
 νης, ὅτε, ἀν' βουλομένοις ἢ τῷ τῷ ἀκρίβειαν, μνησθή-
 σομαι. τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα πολλὰ καὶ διηνά, καὶ
 ποδὶ ὧν ἐνίων μεγάλας καὶ τοῖς ἐχέταις οἱ νόμοι τὰ τῆς

ΔΗΜΟΓΡΑΦΟΥΣ

ἡμωρίας: τῆ δὲ πρὸντος αἰῶνος ἡ περ αἰρέσις αὐτῇ ἐχ-
 θροῦ μὲν ἐπὶ πρῶτον ἔχει, καὶ ὑβρεῖν, καὶ λοιδορεῖαν, καὶ
 περ πηλακισμόν, ὁμοῦ, καὶ πάντα τὰ ριζώτα: τῆς μὲν
 ρι κατηρεῖαν καὶ τῆς αἰπῶν τῆς εἰρημνίων, εἴ πορ ἡ ἔαν
 ἀληθεῖς, οὐκ ἐν τῇ πόλει δικλῶ ἀξίαν λαβεῖν, οὐδὲ ἐγ-
 γύς: οὐ γὰρ ἀφωρεῖται διὰ τὸ περσελεθῆν τῷ δήμῳ καὶ
 λόγον τυχεῖν. οὐδὲ ἐν ἐπὶ πρῶτον τάξει καὶ φθόνου ἔστω
 ποιῆν, οὐτε μὰ ἑὸς θεὸς ὁρῶντες ἔχον, οὐτε πολιτικόν, οὐ-
 τε δίκαιόν ὄσιν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηνᾶιοι: ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικούν-
 τά με ἐώρα τὴν πόλιν, ὅσιν γε τηλικούτοις, ἡλίκα νῦν ἐ-
 ἔστω γὰρ, καὶ διεξήει, τῶν ἐκ τῆς νόμων πρῶτης παρ'
 αὐτῶν τὰ ἀδικήματα χρῆσθαι: εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἀξία
 περὶ ποντὰ με ἐώρα, εἰσαγγέλλοντα, καὶ ἔστω τὸν ἔστω
 εἰς κρίσιν καθεστάντα παρ' ὑμῖν: εἰ δὲ γράφονται πρῶτος
 μα, πρῶτον γράφομενον. οὐ γὰρ δήπου κτησιφώντα
 μὲν δύνανται δῶκεν δι' ἐμὲ, ἐμὲ δὲ, εἴ πορ ὅτι ἐλέγχειν ἐν ὅ-
 μῳ αὐτῶν, ἐκ αὐτῶν ἐγράψατο. καὶ μὲν, εἴ ἔτι τῆς ἀλλῶν ὧν
 νῦν διέβαλε, καὶ διεξήει, ἡ καὶ ἀλλ' ὅπου ἀδικούντά με
 ὑμᾶς ἐώρα, εἰσὶ νόμοι πόρ πᾶντων, καὶ πρῶται, καὶ
 αἰῶνός, καὶ κρίσεις, πικρὰ καὶ μέγιστα ἔχουσαι τὰ ἐπι-
 τίμα: καὶ ὅτι οἱ ὅτι ἀπασι χρῆσθαι. καὶ ὁ πρῶτος ἐ-
 φαίνετο τῶν πεποινηκῶς, καὶ ἔστω τὸν ἔστω κεραιμέ-
 νος τῶς περὶ ἐμὲ, ὡς λογιεῖτο ἀπὸ κατηρεῖας τῶς ὁρῶν
 αὐτῶν. νῦν δὲ ἐκ τῶς τῆς ὁρῶν καὶ δικαίας ὁδοῦ, καὶ φυν-
 τῶν ὅς πρ' αὐτὰ τὰ περ γματὰ ἐλέγχω, ὅσοντες ὅ-
 σον χρόνοις αἰτίας καὶ σκώμματα καὶ λοιδορίας συμ-
 φορήεις ὑποκρίνεται. εἴτα κατηρεῖ μὲν ἐμῶν, κρίνει ὅ-
 πουρνί. καὶ τῆς μὲν αἰῶνος ὅλας, τὴν περὶ ἐμὲ πως ἔχουσα
 περὶ σῶσαι: ὅσα μὲν δι' αὐτῶν τῶν ἀπηνθηκῶς ἐμοί, τὴν
 ἐπὶ τοῦ ζῆτος ἐπὶ πρῶτον ἀφελέως, φαίνεται. καὶ ὅτι περὶ
 ἀπασιν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηνᾶιοι, τῶς ἀλλοις δικαίοις, οἷς αὐ-

εἰπεῖν πρὸς ἑαυτὸν κτησιφώνως ἔλθι, καὶ τῶν ἐμοὶ γε δοκεῖ,
καὶ μάλα εἰκότως αὐτὸν λέγειν, ὅτι τῆς ἡμετέρας ἔχθρας
ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν δίκαιον ὡς τὸν ὕψιστα μὲν ποιῆσαι·
οὐ τὸ μὲν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι πρᾶλείπειν, ἐπεὶ
ρῶ δ' ὅτε κακὸν τι δώσομεν, ζητεῖν· ἑαυτοῖς γὰρ ἀδι-
κίαν ἔσθ' ἔγωγε. Ἐκίτα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα ὁ-
μοίως ἐκ τούτων αὐτῶν ἴδοι ἔπε δικαίως, οὐτ' ἐπ' ἀληθείας
ἔδει μᾶς εἰρημεῖν. βούλομαι δὲ καὶ καθ' αὐτὴν ἐκαστον αὐτῶν
ὑψίστην· καὶ μάλιστα ὅσα ἑαυτῶν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς πρεσ-
βείας κατεψύσατό μοι, τὰ πεπραγμένα ἐαυτῶ μετὰ
ὠλοκράτως ἀνὰ πᾶσι ἐμοί. ἔστι δ' ἀνὰ πᾶσι, ὡς ἀνδρὸς
ἀθηναῖοι, καὶ περὶ σὺν ἴσως, ὡς κατ' ἐκείνους ὅς τε χρο-
νὸς εἶχε τὰ πράγματα, ἀναμνησάμεν ὡς ἵνα πρὸς τὸν
ὕψιστον καιρὸν ἐκαστα θεωρήτε. τοῦ γὰρ φωνικῆς
συστάτης πλέμης ἔδ' ἐμὲ, ἔδ' δὴ ἔγωγε ἐπ' ἡλιτοδύμην πω-
τότε· πρῶτον μὲν ὡς ἔγωγε διέκεισθ', ὡς τε φωνικῆς μὲν
βούλεσθαι σωθῆναι, καὶ πόρτ' οὐ δίκαια ποιούντας ὁρῶν-
τες· θεοαίοις δ' ὅποιον αὐτῶν ἐφησθῆναι παρ' αὐτοῖς, οὐκ ἀλό-
γως οὐδ' ἀδίκως αὐτοῖς ὁρῶντες ὁρῶντες· οἷς γὰρ οὐ τυγχάνουσιν
ἐν λόγῳ, οὐ μετρίως ἐκείνους. ἔπειθ' ἡ πελοπό-
σος ἀπασα δεισθήκει· καὶ οὐθ' οἱ μισοῦντες λακεδαίμων
νίους οὕτως ἴσχυον, ὡς τε αἰελεῖν αὐτούς· ἔθ' οἱ πρὸς πόρτον
δι' ἐκείνων ἀρῶντες, κλέροι τῶν πόλεων ἦσαν· ἀλλὰ ἵς ἦν
ἄκριτος καὶ πρὸς τούτοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπασιν εἰς καὶ
ταραχή. ταῦτα δ' ὁρῶν ὁ ὠλιππος, οὐ γὰρ ὡς ἀφανῆ,
τοῖς πρὸς ἐκείνους περὶ πόρτον χήματα ἀναλίσκων, πάν-
τας σπένδοντες, καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐτάραττον. εἴτ' ἐν οἷς ἡ-
μαρτάνον οἱ ἄλλοι καὶ κακῶς ἐφρόνον, αὐτοῖς πρὸς πόρτον
ζῆτο, καὶ κατὰ πάντων ἐφύετο. ὡς δὲ ταλαιπωρούμε-
νοι τῶ μίμῃ τῶ πλέμου οἱ πόρτε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυ-
χεῖς θεοαῖοι, φωνοὶ πᾶσι ἦσαν ἀναγκαστοὶ μὲν

καὶ τὰ φέρειν ἐφ' ὑμᾶς, ὁ φιλιππος, ἵνα μὴ ᾄδῃς γέλοι-
 ος, μὴ δὲ σπυρίλθοιεν αἱ πόλεις, ὑμῖν μὲν, εἰρήνη, ἐκεί-
 νοις δὲ, βοήθειαν ἐπιείχεται. πῶς οὖν σπυρίλθοιεν αὐτῶ
 πρὸς τὸ λαβεῖν ὀλίγου διὰ ὑμᾶς ἐκένθῃς ἕξαστα πτωμέ-
 νους; ἢ τῶν ἄλλων ἐμμένων, εἴτε χρηστικῶν, εἴτε ἄγ-
 νοιαν, εἴτε καὶ ἀμφοτέρω ταύτ' εἰπεῖν: οἱ, πόλεμον συ-
 νεχῆ καὶ μακρὸν πολεμούντων ὑμῶν, καὶ ᾄδον ἐπὶ τῶ
 κοινῇ πᾶσι συμφορόντων, ὡς ὁ γὰρ φανερὸν γέγονεν, οὐκ
 χρημασιν, οὐκ σώμασιν, οὐδὲ ἄλλω οὐδενὶ τῶ πάντων
 σπυρίλθον ὑμῖν. οἷς καὶ δικαίως καὶ περ σπυρίλθοντες ὁρ-
 γήμενοι, ἐρίμως ὑπὸ κούρῃς τῶ φιλιππῶ. ἢ μὲν οὖν
 πότε συγχωρηθεῖσα εἰρήνη δὴ τῶν, οὐδ' ἐμὲ, ὡς αὐτὸς
 διέβαλεν, ἐπελάττει. τὰ δὲ τούτων ἀδικήματα καὶ δωρο-
 δοκήματα αὐτῶν, τῶν νῦν πόντων περὶ γμάτων, αὐτὸς
 ἕξαστα, δικαίως αὐτὰ δῦρησει. καὶ ταυτὶ πάνθ' ἐπὶ
 τῆς ἀληθείας ἀκριβοῦς λόγου καὶ διεξορῆματι. εἰ γὰρ
 εἶναι πῖνα δοκοῖεν τὰ μάλιστα αὐτῶν ἀδικήματα, οὐδὲν
 ἔστι δῆπου πρὸς ἐμὲ. ἀλλ' ὁ μὲν πρῶτος εἰπὼν καὶ με-
 δεῖς ἐπὶ τῆς εἰρήνης, ἀεισδύμενος ὡς ὁ ἀποκριτής:
 ὁ δὲ ἐκδεξάμενος καὶ γράψας καὶ αὐτὸν μετὰ τούτου με-
 δώσας αὐτῶν, φιλοκράτης ὁ ἀγαθός, ὁ σὸς αἰσχί-
 νοιωνός, οὐκ ἐμὸς, οὐδὲ αὐτὸς διὰ τὴν ἀρετὴν ἀδύμενος.
 οἱ δὲ σπυρίλθοντες, ὅπου δῆκατε αὐτῶν, ἐὰν γὰρ ᾄδῃς γέ
 τῶ πόντῳ, οὐβουλοῦ, καὶ κηλοσοφῶν. ἐπὶ δὲ ὅτι δὲν ἔδρα-
 μῶ. ἀλλ' ὁ μὲν τούτων τοιούτων ὄντων, καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς
 ἀληθείας ἔγωγε δεικνυμένων, εἰς τῶν ἡκεν ἀκούειας, ὡς τε
 ὁ λῆμα λείγειν, ὡς ἄρ' ἐγὼ πρὸς τῶν εἰρήνης αἵματος γε-
 γνηῖσθαι, ἐπὶ καὶ κεκαλυκώς εἶλεν πῶς πόλιν μετὰ κοινῶ
 σπυρίλθου τῶ ἐμμένων αὐτῶν ποιῆσαι. εἰτ' ὦ, τί αὐ-
 εἰπὼν σέ γε ὁρῶς περσεῖποι, ἔστιν ὅπου σὺ πῶν, τηλικαύ-
 ταν περὶ ἐν κῆ συμμάχῃαν, ἢ λίκην νῦν ἐξαγῶν δῖς, κῆ διεξήδης,
 ὁρῶν

ὁρῶν ἀφαιρὸν μὲν ὅν με τῆς πόλεως ἡρανακτῆσαι, ἢ πῆλ-
 θῶν τῶν ἀνῶν κατηγορεῖς, ἐδίδαξας, ἐ διεξήλθεις; καὶ
 μὲν, εἰ τὸ κωλύσαι τὴν τῆς ἐλλώων κοινωνίαν ἐπεπρά-
 κται ἐνὶ τῇ πόλει, ὅτι τὸ μὴ σιγήσαι λοιπὸν ἡμῶν, ἀλλὰ βόαν
 καὶ διαμῆρτύρεσθαι καὶ δηλοῦν τοῦτο. οὐ τοίνυν ἐποίη-
 σας οὐδ' ἀμύνει, οὐδ' ἡκούσε τοῦ τῶν ἡμῶν φωνῶν οὐ-
 δ' αὖτε, εἰς τὸν οὐρανόν τε καὶ ἡμῶν πρὸς οὐδέναν ἀπε-
 σταλμένη τὸ τε τῆς ἐλλώων, ἀλλὰ πάλαι πάντες ἦσαν ὅξε-
 ληλεγμοί: οὐθ' οὗτος ὑγίης πόδες τῶν εἰρηκεν οὐδέ τις.
 χωρεῖς δὲ τῶν, καὶ διαβάλλει τὴν πόλιν τὰ μέγιστα ἐν
 οἷς φερόμεται. εἰ γὰρ ὑμεῖς ἀμαρτάνετε ἄλλους ἐλλώας
 εἰς πόλεμον πρὸς αὐτοὺς, αὐτοὶ δὲ πρὸς τῶν λιπῶν πόδες
 εἰρήνης πρὸς αὐτοὺς ἐπέμπετε: οὐ γὰρ ἀνὰ πό-
 λεως ὄρεται, οὐδὲ χρηστὸν αἰθρῶν διεπράττει. ἀλλ' ὅτι
 ἐστὶ τῶν, οὐκ ἐστὶ. τί γὰρ καὶ βουλόμενοι μετεπέμπεσθαι
 αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν; ἢ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὑπὲρ
 ἀπάσιν. ἀλλ' ὅτι τὸν πόλεμον, ἀλλ' αὐτοὶ πόδες εἰρήνης ἐ-
 βουλόμενοι. οὐ γὰρ οὐτε τῆς ἐξ ἀρχῆς εἰρήνης ἡγεμῶν,
 οὐδ' αὖτε ὡς ἐνὶ φάινόμεται, οὐτε τῆς ἀλλῶν οὐδὲν ὧν κα-
 τεφύλασσε, οὐδὲν ἀληθὲς ὃν δείκνυται. Εἰ περὶ τῶν
 ἐποίησαν τὴν εἰρήνην ἡ πόλις, ἐν τῇ πόλει πάλιν σκέ-
 ψασθε, τί ὑμεῖς ἐκείνους πρὸς αὐτοὺς περὶ τῶν: καὶ γὰρ ἐν
 τῇ πόλει εἴσεσθε, τίς ἡμῶν ὁ τῶν πᾶντα σωατονίζόμε-
 νος, καὶ τίς ὁ περὶ τῶν ἡμῶν, καὶ τὸ τῇ πόλει συμ-
 φέρων ἐν τῇ πόλει μὲν τῶν ἐν τῇ πόλει βουλόμεν ἀφ' αὐτῶν
 τῶν ταχίστην πρὸς αὐτοὺς τῶν τῶν, ὡς οἱ αὐτοὶ τῶν
 λιπῶν πυνθάνονται, καὶ τῶν ὁρῶν ἀφ' αὐτῶν: οὐ-
 γὰρ δὲ, οὐδὲ γὰρ ἀντὶ τῶν, τῶν πρὸς αὐτοὺς ἡμῶν. τί δὲ
 τῶν τῶν ἀντὶ, ὡς ἀφ' αὐτῶν ἀντὶ, ἐνὶ τῇ πόλει. τῶν πᾶν
 μὲν ἡμῶν συμφέρον, ὡς πᾶσι τὸν μετὰ τῶν χρόνον γινέ-
 σθαι τῶν ὁρῶν ὑμῶν δι' ὧς ἐλάττωσιν. διατί, ὅτι ὑμεῖς μὲν,

B

οὐκ ἂν φῆς ὡμῶς σατε μόνον ἡμέρας, ἀλλ' ἂν φῆς ἡλπίζετε
 πῶς εἰρήνῳ ἐστῆσαι, πάσας ὀξυλίσσατε τοῖς πῦρσιν αἰσ τοῖς
 τῶ πόλεμῳ: ὁ δὲ εἶπε ἐκ παντὸς τῷ χρόνῳ μάλιστα ἐ-
 περχματίζετο νομίζων, ὅτι ἦν ἀληθὺς, ὅτι τῆς πό-
 λεως περ λαβοὶ περὶ τῶν ὀρκιστῶν ἀπδοῦναι, πάντα ταῦ-
 τα βεβαίως εἶπεν: οὐδένα γὰρ πῶς εἰρήνῳ λυσεῖν τούτων
 εἶπε. ἂν γὰρ περὶ ὁμῶς, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι καὶ λα-
 ζόμενος, τὸ φημι σιμα εἶπε γράφω, πλεῖν ὡς τὸ ποιοῦ,
 ἐν οἷς αὐτὸς ὡς ὁρκιστῶν πῶς ταχίστην ἀπ-
 λαμβάνειν: ἐν ἐχόντων τῶν θρακῶν, τῶν ὑμετέρων συμμά-
 χων, τὰ κέρηα ταῦθ' ἂν νῦν οὐκ εἰς διέσυρε, τὸ σέβριον, καὶ τὸ
 μύρπον, καὶ πῶς ὀρκιστῶν, οὐτὼ γίγνοιθ' οἱ ὀρκοί, καὶ μὴ
 περ λαβὼν ἐκείνος εἰς ἰδιαιτέρους τῶν τούτων, κύριος τῆς
 θράκης καὶ τῆς σάκης: μὴ δὲ πολλὰν μὲν χρημάτων, πολλὰς
 δὲ στρατῶν τῶν οὐ πορίσας, ἐκ τούτων ἐκείνους τοῖς λοιποῖς
 ἰδιαιτέρῃ περ ἄγματοςιν. εἴτα εἶπε μὲν οὐχὶ λέγει τὸ φη-
 μι σιμα, οὐδ' αἰσιν ἠγνώσκει: εἰ δὲ εὐνοῦν ὡς ὡς περ σάκει
 εἰς πρὶς βίβας ὡς μὲν διῆν, εἶπε' μου διαβάλλει. ἀλλ' ἂν πῆ-
 ρῃ μὲ ποιῆν, μὴ περ σάκειν γράφω εἰς ὡς ὡς τῶν ἡμετέρων,
 ἐν ὑμῖν διαλεχθῶσιν; ἢ θέαν μὴ καὶ τῶν ἡμετέρων τὸν ἀρχι-
 τέκτονα αὐτοῖς κελεύσει; ἀλλ' ἐν τῶν δυοῖν ὁβολοῖν εἰς αἰ-
 ρουν αὐτὸν, εἰ μὴ τῶν ἐγγραφῶν. τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πό-
 λεως εἰδὲ με φυλάττειν, τὰ δ' ὅλα, ὡς πρὸς οὗτοι, πε-
 ρακέναι φιλιππῶ; οὐδὲ γὰρ. λέγε τίνων μοι τὸ φημι
 σιμα τούτων λαβὼν, ὁ σαφὲς οὐτὸς εἰδὼς, πρὶς. λέγε.

φημι σιμα.

Επὶ ἀρχόντος μνησιπύλου ἐκαστοβραχίδος εἶπε καὶ νέε-
 φυλῆς περὶ πανδούσης πανδιονίδος, δημοσθένης δημοσθέ-
 νους παιανὶς εἶπεν: ἐπεὶ δὲ φιλιππῶς ἀπείλεις πρὶς-
 βεις πρὸς τῆς εἰρήνης περὶς ἀθηναίους ὁμοθυμαδὸν
 πρὶς τῆς σιωπῆς, δεδῶχαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν

ἀθηναίων, ὅπως αὐτὴ εἰρήνῃ ὡς τελεσθῇ, ἢ ὡς χειροβνη-
 θεῖται ἐν τῇ πρώτῃ ἐκκλησίᾳ, πρέσβεις ἐλθέσαι ἐκ πάν-
 των ἀθηναίων ἥδη πέντε: οὗς δὲ χειροβνηθέντας ἀποδημῆν
 μηδεμίαν ἀναβολὴν ποιουμένους, ὅπου αὐτοὶ ἔσονται πυνθα-
 νάνται τὸν ὠλίπωπον, καὶ οὗς ὅρκισεν λαβεῖν τε πρὸ αὐτῶν
 καὶ δοῦναι τὴν ταχίστην, ὥς ταῦς ὠμολογημέναις σωθῇ-
 καις αὐτῶν περὶ τὸν ἀθηναίων δῆμον, συμπόδι λαμβάνον-
 τας καὶ οὗς ἐκατόρων συμμάχους. πρέσβεις ἡρέθη-
 σαν, εὐβουλος ἀναφλυσιος, αἰσχίνης κροτωκίδης, κητι-
 σοφῶν ῥαμνοῦπος, δημοκράτης φλυδῆς, κλέων κροτωκί-
 δης. ταῦτα γράψαντες ἐμὸν τόπον, καὶ τὸ τῇ πόλει συμ-
 φέρων, * οὐ τῷ ὠλίπωπον ζητῶντος, βραχὺ φροντίσαντες
 οἱ χρεστοὶ πρέσβεις οὐκ ἔκρινον ἐν μακεδονίᾳ ῥεῖς ὅλως
 μῆνας, ἕως ἡλθε ὠλίπωπος ἐκ θράκης, πάντα καὶ ἑστρε-
 φάμενος τὰ κεί: ὕδρον ἡμῶν δέκω, μάλλον δὲ ἔλθω ἢ πε-
 τάρων εἰς τὸν ἐλλήπωπον ἀφῆλαι, καὶ τὰ χεῖρα σώσαι
 λαβόντας οὗς ὅρκισεν, πρὶν ἐκείνον ὑπελθεῖν αὐτά. οὐ γὰρ
 αὐτὸν ἡφατ' αὐτῶν, παρόντων ἡμῶν: ἢ, οὐκ αὐτὸν ὠρκίζομεν αὐ-
 τόν: ὥστε τῆς εἰρήνης αὐτὴν διημαρτήκει, καὶ οὐκ αὐτὸν ἀμ-
 φότῳ ἔχει, καὶ τὴν εἰρήνῃ καὶ τὰ χεῖρα. τὸ μὲν
 εἶναι ἐν τῇ πρεσβείᾳ πρώτον, κλέμμα μὲν ὠλίπωπου,
 δωροδοκίαν δὲ τῆς ἀδίκων τύτων ἀνθρώπων καὶ θεοῖς
 ἐχθρῶν τοῦτον ἐχθρῶν. ἔπειτα οὐ, καὶ τότε, καὶ νῦν καὶ
 αἰεὶ ὁμοιωτὶ πολεμῆν καὶ διαφθρεῖσθαι τούτοις. ἔπειτα
 δι' οὗτος ἐφεξῆς ἐν τούτῳ μείζον καὶ κενύρημα θάσασθε.
 ἐπειδὴ γὰρ ὠμολόγησε τὴν εἰρήνῃ ὁ ὠλίπωπος ἔξιν, περ
 λαβὼν τὴν θράκην δὲ τούτοις οὐκ ἐπειθέντας τῶν ἐμῶν ἡμ-
 ὠσιματι, πάλιν ὠνείτω πρὸ αὐτῶν, ὅπως μὴ ἀπίωσιν ἐν μα-
 κεδονίᾳ, ἕως αὐτὸς τῆς στρατείας τῆς ὡς τῇ φωνέας οὐ
 ῥεπῇ ποιῆσαι τοῖς ἡμῶν ἀποδείξαι τῶν αὐτῶν, ὅτε
 μέλει καὶ πρὸς τοὺς ἀλλοτρίους πρὸς ὑμῶν, ὅτε

ποδὲ πλὴν ὅσων τῶν ἡμερῶν εἰς πόλιν, ὡς ποδὲ πρὸς τε-
ρον, κλείετε τὸν πρῶτον: ἀλλ' ἄμ' ἀκούετε τῶν ἀπαγ-
γελλόντων ὑμῖν τούτων, καὶ ἐκείνος ἐν τῷ εἶναι πύλων, καὶ
μηδὲν ἔχει ὑμεῖς ποιῆσαι. οὐτὼ δ' ἴω ὁ ὀλιγωρὸς ἐν φό-
βῳ, καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ, μὴ καὶ τῶν πρὸς ἐλπιότου αὐτῷ
πρὸς τὸν φωκέας ἀφ' ἑαυτοῦ ἀκούσας ἡμῶν σιωπῇ
θεῖν αὐτοῖς, καὶ ἐκφυγεῖν τὰ πράγματα αὐτῶν, ὡς τε πάλ-
ιν μισθούσιν τὸν κατὰ πῦρον τυπὸν, οὐκ ἔτι κοινῇ μετὰ
τῶν ἄλλων πρὸς βίων, ἀλλὰ ἰδίᾳ καὶ αὐτὸν, τοιαῦτα πρὸς
ὑμᾶς εἰπεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι, δι' ὧν ἅπαντ' ἀπώλετο. ἀξιῶ
δὲ, ὡς ἄνθρωποι ἀθηναῖοι, καὶ δίκου, ὅσοι μεμνησθεῖν ὑ-
μᾶς πρὸς τὸν ἀπὸν, ὅτι μὴ κατηγορήσασθαι αὐτοῦ
μηδὲν ἔξω τῆς γραφῆς, οὐδ' αὐτὸν ἐλόντα οὐδένα ἐπιού-
μεν ἔθρον: ἀπάσαις δ' αἰτίαις καὶ βλαστημίαις ἅμα
τοῦτο κεχημενίου ἀνάγκη καὶ μοι πρὸς ἑκάστα τῶν κατηγο-
ρημενίων μικρὰ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ
τυπὸν τότε ῥηθέντες, καὶ δι' οὓς ἅπαντ' ἀπώλετο; ὡς δ'
διὰ τορυβείου τῷ πρὸς ἐλπιότου ὀλιγορῶν εἶπω πύλων:
ἔσται γὰρ ἅπανθ' ὅσα *βούλεσθ' ὑμεῖς, ἐὰν ἐχθρὸς ἡσυχίαν:
καὶ ἀκούσεσθε δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν, οἷς μὲν ἐχθρὸς ἡκείν, ὅ-
λον αὐτῶν γελημενίων, οἷς δὲ πόλεως, τὸν κατὰ πόλιν αὐτῶν
ἐχθρὸν. οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τῶν οἰκιστῶν τῶν ἐφ' ἐβελουῖν,
μάλιστά μιν ὀνομαζόντων, ἀλλὰ τὸ, ταῦτα συμφορῶν. συμ-
φορῶν δὲ πολίτῳ καὶ φωκῶσι καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἅπανσι,
τῆς αἰαληπίας, καὶ τῆς βαρυντικῆς ἀπαλαγῆς τῆς
τῶν θηβαίων. τῶν δ' ἀσμενίως ἡνέες ἡκούον αὐτῶν, διὰ τὴν
τότ' ἔσπουσαν ἀπέχθειαν πρὸς τοὺς θηβαίους. τί οὐκ οὐκ
βη μετὰ τῶν δυνάμεων; οὐκ εἰς μακρὰν ὅσον μὲν παλαιότερος
φωκέας ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ
τῶν: ὑμᾶς δ' ἡσυχίαν ἄγοντας, καὶ τούτῳ περὶ τῶν με-
κρὸν ὑστέρον σπουδαζομένων ἐκ τῶν ἀγρῶν: ὅσοι δὲ χρυσίον

λαβεῖν· καὶ ἐπὶ πρὸς τούτοις, πῶ μὲν ἀπὲρχειαν πῶ πρὸς
 θεοκρίους καὶ θετίκλους τῇ πόλει γινέσθαι, πῶ δὲ ἄλλῃ
 πῶ ἄλλῃ ἢ πεπερχυμένῳ, φιλίππῳ. ὅτι δ' οὐ πῶ τῶ
 ἔχει, λέγει μὲν τὸ, πῶ καλλιόχους ἀφώσιμα, καὶ πῶ ἐ-
 πιστολῶ πῶ τῇ φιλίππου, ὅτι ἄν ἀμφοτέρων ὑμῖν ἅπαν-
 τα τῶ τ' ἔσαι φανερὰ. λέγει.

ἡρώσιμα.

Επὶ μνησιφύλου ἀρχόντος συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ
 στρατηγῶν γνομμένης, καὶ πρυτάνεων καὶ βουλῆς γνώμῃ,
 μακμανθριάνος δευτέρου ἀπὸντος, καλλιόχους ἐπὶ οὐκὼν
 φαλκιδῆς εἶπε, μνηστὴρα ἀθηναίων μνηστὴρα πρὸς εἰσεῖ
 τῇ χώρα κοίτῳ γινέσθαι· ἀλλ' ἐν ἄσῃ καὶ περὶ αἰ, ὅτι
 μὴ ἐν τοῖς φρονέοις εἰσὶν ἀρχετῶν γινόμενοι. πῶ τῶν δ' ἐκ
 σοῖς, πῶ πρὸς λαβὸν τάξιν, διατηρεῖν, καὶ ἀφ' ἡμῶν δύναντας,
 μήτε ἀχνοῖτοῦντας. ὅς δ' αὖ ἀπειθήσῃ τῷ ἡρώσιμα π
 τῶ τῶ, ἄλλῃς ἔσω τοῖς τῇς περὶ οὐκὼν ἀπὸ πῶ μῖοις, ἐὰν
 μὴ πῶ ἀδύνατον ἐπὶ δὲ κνήνῃ πῶ εἰ αὐτὸν ὄν. πῶ δὲ τῇς ἀ-
 δυνάτων ἐπὶ κνήνῃ πῶ ὅς τῇς ὅσων στρατηγός, καὶ ὅτι
 τῇς διοικήσεως, καὶ ὁ γραμματεὺς τῇς βουλῆς. καὶ τῶ μὲν
 ζεῖν δὲ καὶ τὰ ἐκ τῇς ἀρχῶν πάντα πῶ τῶ τῇς· τὰ μὲν ἐν
 τὸς σαδίων ἐκ τὸν εἰκοσιν, εἰς ἄσῃ καὶ περὶ αἰ· τὰ δὲ ἐκ
 τὸς σαδίων ἐκ τὸν εἰκοσιν, εἰς ἐλδισίνα, καὶ φυλὴν, καὶ ἀφ-
 δῖνα, καὶ ῥαμμοῦντας, καὶ βωῖον. εἶπε καλλιόχους φαλκ-
 ιδῆς. Ἀρ' ὅς τῶ τῇς τῇς ἐλπίσιν ἐπὶ εἰσεῖ πῶ εἰρήνῃ, ἢ
 τῶ τ' ἐπὶ γέλιθ' ὑμῖν οὗτος ὁ μεθωτός; λέγει δ' αὖ πῶ
 ἀδίστολῃν, ἢν δὲ ἐπὶ ἐπὶ μὲν φιλίππου μὲν τῇς.

Επιστολὴ φιλίππου.

Βασιλὴς μακεδόνων φιλίππος ἀθηναίων τῇ βουλῇ καὶ
 τῷ δήμῳ χαίρειν.

Ἰσεῖ ἡμᾶς παρεληλυθότες ἔσω πῶ τῇς, καὶ πῶ μὲν τῇς

B 111

φωκίδα ὑφ' ἑαυτῶν πεπιημένους, καὶ ὅσα μὲν ἐκυσίως
 περσετίθετο τῶν τρηλισμάτων, φρονεῖς εἰσαγοχότας εἰς
 αὐτὰ: τὰ δὲ μὴ ὑπακούοντα καὶ κράτος λαβόντες καὶ
 ἔξωθεν ποδισάμενοι, κατεσκάψαμεν. ἀκούων δὲ καὶ ὑ-
 μᾶς πρῶτον ἀξέειδαι βοηθεῖν αὐτοῖς, * γέγραφα ὑμῖν,
 ἵνα μὴ πλεῖον ἐνοχλήσῃτε. ποδὶ κύτων, τοῖς μὲν γὰρ ὅ-
 λους οὐδὲν μῦθόν μοι δοκεῖτε ποιεῖν, τῶν εἰρήνων σιωδῶ-
 μενοι, καὶ ὁμοίως ἀντιπρὸς ἔχοντες, καὶ τῶν οὐδὲ συμ-
 ποδισάμενων τῶν φωκῶν ἐν ταῖς κοιναῖς ἡμεῖς σιωδῶ-
 κας: ὥστε εἰ μὴ ἐμμένῃτε τοῖς ὁμολογημένοις, οὐδὲν
 περτορήσετε ἔξω τῆ ἐφθακέναι ἀδικουῦτες.
 Ακούετε, ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται ἐν τῇ περὶ ὑ-
 μᾶς ἐπιστολῇ περὶ τῶν ἐαυτῶν συμμάχων: ὅτι τῶν ἐγὼ
 πεποίηκα ἀκόντων ἀθηναίων, καὶ λυπουμένων: ὥστ' εἰ-
 ποδὶ φρονεῖτε ὡς θεβαῖοι, καὶ θεπτατοί, τύττοις μὲν
 ἐχθροῖς ἐπολήσασθε, ἐμοὶ δὲ πιστεύετε: οὐ τύττοις
 τοῖς ἐν ἡμῶν γράμματα, τῶν δὲ βουλόμενος διακινῶαι.
 Τετρακοῦν ἐκ κύτων ὥχοντες ἐκένους λαβὼν, εἰς τὸ μεθο-
 ποῦν περὶ τῶν μετὰ τῶν, μὴ δ' αἰδομένης, ἀλλ' ἐα-
 ραι πάντα τὰ πράγματα ἐκείνων ὑφ' ἑαυτῶν ποιήσασθαι.
 ἔξω τῶν παρούσας συμφορὰς οἱ ταλαίπωροι θεβαῖοι
 κέχλωται. ὁ δὲ τῶν τῆς πίστεως ἀλλῶ σιωδῶν καὶ συ-
 νατωνιστῆς, καὶ ὁ δὲ ἄπαγγέλως τὰ φεδῆ καὶ φωνά-
 κίς ὑμᾶς, οὐ τὸς ὅτιν ὁ τὰ θεβαίων ὀδυρόμενος νῦν πά-
 θη, καὶ διεξιὼν ὡς οἰκτά: καὶ κύτων, καὶ τῶν ἐν φω-
 κῶσι κακῶν, καὶ ὅσ' ἄλλα πεπίνθασιν οἱ Ἕλληνες, ἀ-
 παντων αὐτῶν ὡς αἴτιος. δὴλον γὰρ, ὅτι σὺ μὲν ἀλγεῖς
 αὐτῶν συμβεβηκὸς ἀιχμή, καὶ τοὺς θεβαίους ἐλεῖς,
 κτήματα ἔχων ἐν τῇ βιοτιᾷ, καὶ χωρὶς τὰ ἐκείνων:
 ἐγὼ δὲ χαίρω, ὅς δὲ τοὺς ἐξήτορμεν ἔξω τῶν περὶ
 ξαντος. ἀλλὰ γὰρ ἐμπέπηκα εἰς λόγους, οὐς αὐτίκα

μᾶλλον ἀρμόσει λέγειν ἴσως. ἐπένειμι δὴ πάλιν ὑπὸ τῶν
ἀφ' ἑξέως, ὡς τὰ τῶν δωροδοκῆματα, καὶ ἀδικήμα-
τα τῶν καὶ πρὸντων πεπραγμάτων γέγονεν αἶψα. Ἐπει-
δὴ γὰρ ἔξηπάτησε μὲν ὑμεῖς ὑπὸ τῆς φιλιππου δὲ
τῶν τῶν ἐν τῶν πρεσβείαις μεθυσάντων ἐαυτοὺς τῶ
φιλίππῳ, καὶ οὐδὲν ἀληθὲς ὑμῖν ἀπαγγελλάντων, ἐ-
ξηπάτηντο δὲ οἱ ταλαίπωροι φωνεῖς, καὶ ἀνὴρ ἄν-
πόλεις αὐτῶν, πῆλγέτο; οἱ μὲν καὶ τῶν πύργοι θετῆλοι,
καὶ ἀνὰ δὲ τῶν δαίμωνι, ὅλγον, διδρῆτην, σωτῆρα τὸν
φιλιππον ἡγούντο. πάντ' ἐκείνος ἦν αὐτῶν, καὶ οὐδὲ
φωνὴν ἠκούον, εἴπῃ ἄλλοι βούλοιο λέγειν. ὑμεῖς δὲ ὑ-
φορώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες ἤγαγε-
τὴν εἰρήνην ὁμῶς: οὐ γὰρ ἦν ὁ, τὸ αὐτὸ ἐπιδίτε μένοι.
καὶ οἱ ἄλλοι δὲ ἑλλῶντες ὁμοίως ὑμῖν πεφρακισμένοι,
καὶ διημῆρτες ὡς ἠλπίσαν, ἤσαν τὴν εἰρήνην ἄσμενοι,
καὶ αὐτοὶ τῶν πινά ἐκ πολλοῦ κλειμούμενοι. ὅτε γὰρ
ποδριῶν ὁ φιλιππος ἰλνυεῖν, καὶ ἑβδαμόν, πιάς δὲ
καὶ τῶν ἐλλήνων κατεστρέφετο, καὶ διωάμενς πολλὰς, καὶ
μυγάλας ἐπιδίτε ὑφ' ἑαυτῶν: καὶ πινδὲ τῶν ἐκ τῶν πόλεων
ὑπὸ τῆς τῆς εἰρήνης ὕψους ἀβασίοντες ἐκείσε διεφθέρωντο,
ὡς εἰς οὗτος ἦν: τότε πάντες, ἐφ' οὗς τῶν παρισκοδῶ-
ζετο ἐκείνος, ἐπολεμοῦντο. εἰ μὴ ἠδύνοντο, ἐτέρως λό-
γος οὗτος: οὐ πρὸς ἐμὲ. ἐγὼ μὲν γὰρ περὶ ὑμῶν, καὶ διε-
μῆρτυρόμην, καὶ πρὸ ὑμῶν αἶ, καὶ ὅποι περὶ θύλων. αἱ δὲ
πόλεις, ἀνόσω: τῶν μὲν, ἐν τῶ πολιτῶν εἶδαι καὶ περὶ τ-
τειν, δωροδοκούντων, καὶ διαφθερομένων τῶν χρημάτων: τῶν
δὲ ἰδίων καὶ πολλῶν, τὰ μὲν, οὐ πεσορῶμένων, τὰ δὲ,
τῆ καθ' ἑμῶν ἑαυτῶν καὶ ἁλῆ διελαιόμενων: καὶ τῶν τῶν-
πὶ πάθος περὶ τῶν ἀπαντων, πλὴν ἐκ ἑαυτῶν οἰομέ-
νων ἐκείνων τῶν διεινόν ἤειν, ἀλλὰ δὲ τῶν ἐτέρων καὶ διωκῶν τὰ
ἐαυτῶν ἀσφαλῶς χεῖσιν ὑπὸ λαμβανόντων, ὅταν βύλων.

B IIII

သက်တမ်း ၁၀၀ နှစ်

[illegible]

τῶντα ἡ γούμμη πλείω τῆς ἰκανῶν εἰρηδοῦ. αἴτιος δὲ ἔρως
 ὥσπερ ἐωλοκρασίαν πινά μιν τῆς πονηρίας τῆς ἐαυτῆς,
 καὶ τῆς ἀδικημάτων καὶ τῆς ἀσκηδίας, ἢν ἀναγκαῖον ἦν πρὸς
 τοὺς νεωτέρους τῆς πεπραγμένων ἀκρίβειας. παρρησίᾳ
 χληθεὶ δὲ καὶ ὑμεῖς ἴσως, οἱ καὶ πρὶν ἐμὲ οὕτως εἰπεῖν, εἰ
 δοτεσ τὴν τῶν τοῦ μεθοαρνίαν: καί, ρι, τῶν τε, καὶ
 ξενίαν αὐτῶν ὀνομαζέει: καὶ νῦν εἰπέ περὶ λίτων: ὁ τὴν ἀλε
 ξάνδρου ξενίαν ὀνειδίζων ἐμοί. ἐγὼ τοι ξενίαν ἀλεξάνδρου,
 πόθεν λαβόντι, ἢ πῶς ἀξιωθῆντι; οὐτε τῶν λίτων ξένος,
 οὐτ' ἀλεξάνδρου τῶν εἰπεῖν αὐτῶν: οὐχ οὐτω μάλιστα
 νομῶ: εἰ μὴ καὶ τοὺς πόδας, καὶ τοὺς ἄλλοις μεθοῦν πρὸς
 τὸν παρ, ὅλως καὶ ξένους διὰ καλεῖν τῆς μεθοῦσάμενως.
 ἀλλ' οὐκ ἐστὶ τῶντα, πόθεν; πολλοῦ γε καὶ διὰ. ἀλλὰ με
 θωτὸν ἐγὼ σε τῶν λίτων πρὸς πόρον, καὶ νῦν ἀλεξάνδρου
 καλῶ, καὶ οὐτὶ πάντες. εἰδὶ ἀπιστεῖς, ὁρῶ τῶν αὐτοῦς.
 μάλλον δι' ἐγὼ τῆς ἑσθέρου ποιήσω. πόρον ὑμῖν, ὡς αὐ
 τῶν ἀθηναῖοι, μάλιστα αἰχίνης, ἢ ξένος εἶναι ἀλεξάν
 δρου δοκεῖ; ἀκρίβεις ἀλέγασθαι; βούλομαι τοίνυν ἡδὴ, καὶ
 πόδες τῆς γρηφῆς αὐτῆς ἀκρίβειας, καὶ διεξελεῖται
 τὰ πεπραγμένα ἐμαυτῶν: ἵνα καὶ πόδες εἰδῶς αἰχίνης, ὅ
 μως ἀκρίβης δι' ἀφῆμι καὶ τῶν τῶν πρὸς βουλομένη
 νων, καὶ πολλῶν μεζόνων ἐπὶ τῶν δωρεῶν δίκαιος εἶναι
 τυγχάνειν. καὶ μάλιστα τὴν γρηφῆν * αὐτῶν, λαβῶν.

Γραφή.

Εἰ πὶ χειρῶν δὲ ἀρχόντος ἐλαφροβουλίας ἔκτε ἰσαμέ
 νου, αἰχίνης ἀφῆμι καὶ τῶν κίδης: ἀπῆνεγκε πρὸς τὸν
 ἀρχόντα παρακόμεν γρηφῆν καὶ τῶν κησιφάντος τῆς
 λειωθίνης ἀναφυσίου: ὅτι γρηφῆ πρὸς αἰσθησῶν
 ὡς ἀρὰ διὰ σεφαινον δημοσίνων δημοσίνης ποιανίαν
 χρυσῶ σεφαινώ, καὶ ἀναγορεύει αὐτῶν τῶν θεάων διονυσίοις
 τοῖς μεγάλοις, τῶν θεοῖς κοινῶς: ὅτι σεφαινοὶ ὁ δῆμος

Εἰς τὰ

δημοσθένων δημοσθένους παιανία, χρυσῶ σεφάτω ἀρῶ
 τῆς αἰκῆς, καὶ δινόας, ἧς ἔχων διατελεῖ εἰς τὸν ἑλλη-
 νιστὸν ἀπὸ πάντας καὶ τὸν δῆμον τῆς ἀθηναίων, καὶ ἀδραχά-
 ριστος: καὶ διότι διατελεῖ περὶ τῶν, καὶ λέγων τὰ βέλπυ-
 σα τῷ δῆμῳ, καὶ πρὸς θυμὸν ὅτι ποιῆν, ὅ, τι αὐτὸν δύνῃται ἀ-
 ραθόν: πάντα ταῦτα ἀδύνατον γράφας καὶ πρᾶξιμα: τῆς
 νόμων οὐκ ἐόντων πρὸς τὸν μὲν ἀδύνατον γράφας εἶτα δη-
 μῶσι γράμματα καταβάλλεσθαι, εἶτα τὸν ὑπὸ δύνον
 σεφάου. ἐπὶ δημοσθένους τειχοποιός, καὶ ἐπὶ τῆς θεωρι-
 κῶν τεταγμένος: ἐπὶ δὲ μὴ αἰὰ κορύβην τὸν σέφακον ἐν
 τῷ θεάτρῳ διογυσίους ἀγαθῶν τῇ καὶ νῆ: ἀλλ' ἐὰν μὲν ἡ
 βελή σεφάοι, ἐν τῷ βουλῶν τηρεῖται ἀντιπείν: ἐὰν δὲ ἡ πό-
 λιν ἀπνυκὲ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. τίμημα, τὰ λαντα πεντήκον-
 τα. κλήτορος, κημισφῶν, κημισφῶντος ῥαμνόςτος,
 κλέων κλέωνος κοτωκίδης. Α μὲν δῶκε τῷ ἀμύσιμα-
 τος, ὡ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, ταῦτ' ὅτιν. ἐν δὲ ἀπ' αὐτῆς τῶν
 πῶν οἱ μοι δῆλον ὑμῖν ποιῆσιν, ὅτι πάντα δικαίως ἀπλο-
 γήσομαι. πῶν γὰρ αὐτῶν τῷ τῷ ποιησάμενος τῆς γεγραμ-
 μέων τάξιν, ποδὲ πάντων ὁρᾷ καθ' ἑκάστον ἐφίξης καὶ οὐ-
 διν ἐκὼν πρᾶλείτω. τῷ μὲν οὖν γράφας περὶ τῶντά με,
 καὶ λέγοντα τὰ βέλπυσα τῷ δῆμῳ διατελεῖν, καὶ πρὸς θυ-
 μὸν εἶναι ποιῆν ὅ, τι αὐτὸν δύνῃται ἀραθόν, καὶ ἐπαινεῖν τῶν
 τῶν τοις, ἐν τῷ πεπολιτομένοισι πῶν κρίσιν εἶναι νομίζω.
 ἀπ' γὰρ τῶν τῶν ἰζεταζομένων οὐρεθίσεται, εἶτα ἀληθῆ πε-
 ρὶ ἐμοῦ γὰρ γεγραφηκὸς φάντασμα καὶ προσήκοντα, εἶτα κῆ-
 ἀδύνατον. τὸ δὲ μὴ προσγράψαντα, ἐπειδὴν τοῖς δυνάσταις δῶ,
 σεφάου, καὶ ἀντιπείν ἐν τῷ θεάτρῳ καλῶσαι τὸν σέφα-
 νον, κοινωνεῖν μὲν ἡτοῦ μοι καὶ τῶν τοις πεπολιτομέ-
 νοις, εἶτα ἀξίος εἶμι τῷ σεφάνῳ, καὶ τῆς αἰαρχήδους τῆς
 ἐν τῶν τοις, εἶτα καὶ μὴ. ἐπὶ μὲν τοι καὶ τῶν νόμων δεικ-
 νόν εἶναι μοι δοκεῖ, καὶ οὐδ' ἔτι γράφειν ἰζέτω τῶν τοις.

οὐ τωσὶ μὲν, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, δικαίως, καὶ ἀπλῶς τὴν
 ἀρετὴν ἐγνωσάμενοι ποιεῖν. βαδισούμεσι δ' ἐπ' αὐτὰ, ἃ
 πέπρακται μοι, καὶ μεμνημένοις ὑπολάβω ἀπὸ τῶν τὸν λό-
 γον τῆς γρηφῆς, ἐὰν εἰς ἐλλωικὰς πέξεις, καὶ λόγους
 ἐμπέσω. ὁ γὰρ διώκων τῆς ψυχῆς μαρτυρῶν τὸ λείπειν, καὶ πέ-
 τειν τὰ ἀρισταί με, καὶ γεγενημένος ταῦτα ὡς ἐκ ἀληθείας,
 οὐ τὸς ὅστις ὁ εἶς πόδας ἀπάντων τῶν ἐμοὶ πεπολιτὸν μόνων
 καὶ πεπραγμένων λόγους οἰκείους, καὶ ἀναγκαίους πῆ-
 γρη πεποιτικῶς. εἶτα καὶ πολλὰν περὶ αἰρέσεων οὐσῶν
 τῆς πολιτείας, τὴν πόδα τῆς ἐλλωικὰς πέξεις εἰλόμεν
 ἐγώ. ὡς τε καὶ τῆς ἀρετῆς ἐκ τούτων δικαίως εἰμὶ ποιεῖ-
 ναι. ἃ μὲν οὖν περὶ τῆς πολιτείας εἶναι, καὶ δημοκρατῆς ἐ-
 με περὶ λαοῦ, καὶ κατέχευσι λιπῶς, ἐάσω. οὐδὲν γὰρ ἡ-
 γούμεν τούτων εἶναι περὶ ἐμὲ. ἃ δ' ἀφ' ἧς ἡμῶν εἶναι
 ταῦτα ἐπέστη ἐγώ, διεκωλύθη, ταῦτα ἀναμνήσω. καὶ τὸ
 τῶν ὑφ' ἐξ λόγον, τοσούτων ὑπείκων. πλὴν ἐκ τῆς μα-
 ρτυρίας ἀθηναῖοι μέγα ὑπὲρ ἐξελίπτω, πρὶν γὰρ τοῖς ἔλλη-
 οὐ ποῖν, ἀλλὰ πᾶσιν ὁμοίως φορὰν περὶ τῆς, καὶ δωρο-
 δόκων, καὶ θεοῖς ἐχθρῶν ἀνθρώπων συνίβη γινέσθαι καὶ
 ὅσα τὴν, ὅσων οὐδὲις πω περὶ τὸν μέμνηται γεροντῶν.
 οὗς συναγωνισάσθαι, καὶ συνδρῶν λαβῶν, καὶ περὶ τὸν
 κακῶς εἶς ἐλλωικὰς ἔχοντας περὶ ἐαυτοῦ, καὶ σασιασι-
 κῶς, ἐπὶ χεῖρον διέθηκε, εἶς μὲν ὁξυπατὴς, τοῖς δὲ διδόντες,
 εἶς δὲ πᾶν τὰ ὅσον διαφθείρων. καὶ διέστησεν εἰς μόνην κλ-
 λὰ, ὡς τῆς συμφέροντος ἀπασιν ὄντος, καλῶν ἐκείνον
 μέγα γινέσθαι. ἐπὶ ταύτῃ δὲ κατέστασεν, καὶ ἐπ' ἀγνοίᾳ
 τῆς συνιστάμενον, καὶ φουρμύλου κακῶς τῶν ἀπάντων ἐλλ-
 νων ὄντων, διὰ σκοπεῖν ὑμᾶς, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, τὴν περ-
 σὴν ἐν ἐλπίδι περὶ τῆς, καὶ ποιεῖν τὴν πόλιν, καὶ τοῦ
 τῶν λόγον πρὶν ἐμὲ λαβεῖν. ὁ γὰρ ἐπὶ ταῦτα ἐαυτὸν τάξας
 τῆς πολιτείας, εἰμὶ ἐγώ. πόδες οὐκ αὐτὴν ἐχέω, αἰσχύνω,

τὸ φρόνημα ἀφείβην, καὶ τὴν ἀξίαν τὴν ἐαυτῆς, ἐν τῇ θύτ
 τῶν λαῶν, καὶ δηλόπων τάξει συγκατατάσσαι φιλιππῶ
 τὴν τῆς ἐλλυών ἀρχὴν, καὶ τὰ τῆς περὶ γένων καλὰ, καὶ
 δίκαια ἀναρεῖν; ἢ ἔστι μὲν μὴ ποιῆν; διενόν γὰρ ὡς ἀλη-
 θῶς. ἂν δὲ ὥρα συμπεσόντων, εἰ μηδὲς κωλύσει καὶ περὶ
 ὧν ὡς ὅτι, ἐκ πολλοῦ, τοῦτο ποιεῖν γιγνώσκοντες;
 ἀλλὰ νῦν ἔγωγε τὸν μάλα ἐν τῇ πόλει τοῖς πεπραγμέ-
 νοις ἡδύωσ' αὐτοῖς, τῆς ποίης μερίδος γινώσκων τὴν πό-
 λιν ἐβέλετ' αὐτῶν; πότῳ τῆς σωματοῦς τῆς συμβεβηκό-
 των τοῖς ἐλλυσι κακῶν, καὶ αἰσχροῦ, ἢς αὐτῶν ἀπαλούς, καὶ
 ὧν μετὰ τούτων εἴποις; ἢ τῆς ἀδωρεακίης τοῦτο γι-
 γνώσκοντες τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι, ἢς αὐτῶν ἀρ-
 κείας, καὶ μεσσηνίους, καὶ ἀρχαίους θείμεν; ἀλλὰ καὶ
 τούτων πολλοί, μάλιστα πάντες χεῖρον ἡμῶν ἀπὸ μάλα
 σι. καὶ γὰρ, εἰ μὲν ὡς ἐκράτησε φιλιππος, ὥς τ' οὐδὲς
 ἀπὸν, καὶ μετὰ ταῦτ' ἦεν ἡσυχία, μήτε τῆς αὐτοῦ συμ-
 μάχων, μήτε τῆς ἄλλων ἐλλυών μηδὲν μηδὲν λυπήσας,
 ὅμως ὡς αὐτῶν περὶ τῆς * οὐκ ἀκαταστάτων οἷς ἐπεσ-
 τεν ἐκεῖνος, μέμνηται, καὶ κατηγορία. εἰ δὲ ὁμοίως ἀπάν-
 των τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν, τὴν ἐλευθερίαν ποιεῖ-
 λετο, μάλιστα δὲ καὶ τῆς πολιτείας, ὅσων ἡδύωσ', πῶς
 οὐχ' ἀπάντων εὐδελότατα ὑμεῖς ἐβουλόσασθε, ἐμὲ πε-
 ρὶντες; ἀλλ' ἐκεῖσε ἐπανόρθωσι. τί τὴν πόλιν αἰσχύνει
 σῆκε ποιῆν ἀρχὴν καὶ τυραννίδα τῇ ἐλλυών ὁρώσῃ ἐαυ-
 τῷ κατὰ σκευαζόμενον φιλιππον; ἢ τί τὸν σύμβουλον ἐ-
 λείπειν, ἢ γράφειν τὸν ἀθήνησιν ἐμὲ; καὶ γὰρ ἔστιν ἀλλο-
 τρον διαφθεῖν; ὅς σιωπῶν, ἐκ παντὸς μὲν τῆς χρόνου μέχρι
 τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἀφ' ἧς αὐτὸς τὸ βῆμα ἀνέβη, αἰ-
 ποδὶ πρωτείων, καὶ ὑμῶν, καὶ δόξης ἀγωνισόμενος τὴν πα-
 τρίδα, καὶ πλείω σώματα, καὶ χρήματα ἀναλωκῶν ἐπὶ
 πολυμίας, καὶ τῆς ἀπὸ τοῖς ἐλλυσι συμφρόντων, ἢ

ὁ πῶδ' ἐπὶ τῷ σεφάου λόγῳ.

15

τῷ ἄλλων ἐλλύων, οἱ τὰ ἑσθ' αὐτῷ ἀνάλωνται ἐκασ-
τοι: ἐώρων δ' αὐτῶν τὸν ὠλίωπον, πρὸς ὃν ἡμὲν οἱ αἰῶν, ὅ- πρὸς ὑμῖν
πρὸ ἀρχῆς, καὶ διωκείας τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκρυμμέ-
νον, τὴν κλεῖν κατεργάται, τὴν χεῖρα, τὸ σκέλος πεπιρω-
μένον, πᾶν ὃ, ὑβουλιθείη μέρος ἡ τύχη τῷ σώματι πα-
ρελίδου, ὅσο ῥαδίως καὶ ἐρίως περιέμενον, ὥς τε τῷ
λοιπῷ μετὰ ὑμῶν, καὶ δόξης ἦν. καὶ μὲν, οὐδὲ ὅσο γὰρ ἔ-
δεις αὐτὸ εἰπεῖν ῥαδίως, ὥς ὅτι μετὰ ἐπὶ μέλει τῷ σώματι, χω-
ρίῳ ἀδύνατον περὶ γὰρ ὅτι, καὶ μετὰ τὴν μεγαλοφυ-
σίαν περὶ ὅσον ἐργασίαν, ὥς τε τῆς τῷ ἐλλύων ἀρχῆς
ὑπὸ θυμῷ, καὶ τῷ τῷ εἰς νῦν ἐμβαλίδου: ὑμῖν δὲ οὐ σιγῇ
ἀδυνατοῖς, καὶ καθ' ἡμέραν ἐκαστὸν ἐπὶ πᾶσι καὶ λόγοις καὶ
θεωρήμασι τῆς τῷ περὶ ὧν ἀρετῆς ἑσθ' ἀπομνήμαθ' ὁρῶσι,
ῥαδίως καὶ καὶ ὑπὲρ γὰρ, ὥς τε τῆς τῷ ἐλλύων ἐλδῶ
θόρῳ αὐτὸ παγγέλω ἐκ ἐλδῶ πρὸς χωρὶς ὠλίπ-
πῳ. οὐδ' αὖ εἰς τῷ φήσκει. λοιπὸν τοίνυν ἦν καὶ ἀναγ-
καῖον ἄμα, πᾶσιν, οἷς ἐκείνος ἐπερὶ τῷ ἀδικῶν ὑμῶν, εἰς
ποῦ δαι δικάως. τῷ τῷ ἐπιείτε μετὰ ἀρχῆς ὑμῶν, εἰς
τῷ καὶ περὶ ὧν τῷ. ἔργον δὲ καὶ στωεὶ δαι δαι καὶ
ἐγὼ, καθ' οὓς ἐπολιτενόμην χροῖον, ὁ μὲν τῷ. ἀλλὰ πῶ
ἐχρην με ποιῆν; ἦδη γὰρ σε ὁρῶ τῷ: πάντα τὰ ἄλλα ἄ-
φείς, ἀμύπολιν, πίδιναν, ῥαδίαν, ἀλόνηδον, οὐδενός
ῥα τῷ μέμνημαι. σέρεον δὲ, καὶ δαίμον, καὶ τῷ πεπο-
ρῆθου πόρῳ σιν, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα ἢ πόλιν ἡδὲ κηρ,
οὐδ' εἰ γέγονεν, οἶδα. καὶ τοι σύ γ' ἐφ' ἡμῶν με τῷ λέγον-
τα, εἰς ἔχθραν ἐμβαλίδου τῷ τῷ, δούλου, καὶ ἀρίστο-
φάνης, καὶ διοπίθου τῷ πῶδ' τῷ τῷ ἡμισιμάτων ὅ-
των, οὐκ ἐμῶν: ὡς λέγων δὲ χερσὶ, πᾶν βουληθῆς. οὐδὲ
νῦν πῶδ' τῷ τῷ ὁρῶ: ἀλλ' ὅτι τῷ δούλου ἐκείνος σπῆν-
ξόμενος, καὶ κατὰ σκελῶν τῷ τῷ χιμῶν τῷ τῷ ἀπικνῶν,
καὶ μεγάροις τῷ χερσῶν, καὶ κατὰ λαμβάνων ὥρεον, καὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣ

[illegible]

ΥΗΘΙΟΜΑ.

Επὶ ἀρχόντος νεοκλέους μηνὸς βοηδρομιώνος ἐκκλη-
σίᾳς συκλήτου ὑπὸ στρατηγῶν συναρχαίτης, δούλου
μνησιθέου κύριος εἶπεν· ἐπεὶ δὲ περὶ σήμερον οἱ στρατη-
γοὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς ἀρχὰς λειωδύμαντα τὸν ναὺ ἀρχον,
καὶ τὰ μετ' αὐτῶν ἀρσενάωντα σκάφη εἴκοσιν ἐπὶ πλοῦ τῶ
αἰῶνος πρὸς πομπὴν εἰς ἐλθέουσιν, ὁ πρὸς ἐλπίσπου στρα-
τηγὸς ἀμύνας καὶ τῶν ἰσχυρῶν εἰς μακεδονίαν, καὶ ἐν φυλα-
κῇ ἔχει, ἐδὲ μελὴ θῆναι εὖς περὶ ταῖς, καὶ εὖς στρατηγούς,
ὅπως ἡ βαλὴ συναρχαίσι, καὶ αἰρεθῶσι πρὸς τοὺς

ὦ λιλίωπον· οἱ πρῶτοι γινόμενοι διαλέγονται πρὸς αὐτὸν πε-
ρὶ τῆς ἀφειδήναι τὸν ναύαρχον, καὶ τὰ πλοῖα, καὶ τῶν στρα-
τῶντας. καὶ εἰ μὲν δι' ἄγνοια τῶν περ' ἡκεν ὁ ἀμύτας,
ὅπου μεμψιμοιρεῖ ὁ δῆμος οὐδὲν αὐτῷ· εἰ δέ τι πλῆμμε
λαβῆται πρῶτα ἐπεσταλμένα λαβῶν, ὅτι ὠδισκεῖται μὲν οἱ
ἀθηναῖοι ὠδὶ λιμίσσοι καὶ τὴν τῆς ὀλιγορίας ἀξίαν. εἰ
δὲ μηδὲ τὸν ὅλκον ὅστις, ἀλλ' ἰδίᾳ ἀγνωμονοῦσιν, ἢ ὁ ἀρ-
σεύλας, ἢ ὁ ἀπεσταλμένος· καὶ ὅττι γράψαι λέγειν, ἵνα
αἰσθανόμενος ὁ δῆμος, ἐκλάβῃ σῆμα τι δεῖ ποιεῖν. τοῦτο
μὲν πίνω τὸ ψήφισμα οὐβίου λόγος ἔρχεται, ἐκ ἐγώ. τὸ δ'
ἐφεξῆς, ἀριστοφῶν· εἴθ' ἡγήσι πάρος· εἴτε ἀριστοφῶν πάλιν·
εἴτα φιλοκράτης· εἴτε κημισσοφῶν· εἴτε πάντες οἱ ἄλλοι.
ἐγὼ δ' οὐδὲν πόρῃ τούτων. λέγε τὸ ψήφισμα.

ψήφισμα.

Ἐπὶ νεοκλῆος ἀρχόντος βοηθρομῶντος εἴη καὶ νεάβου
λῆς γνώμη πρυτανεὺς καὶ στρατηγὸς ἐχρημάτισεν, τὰ ἐκ
τῆς ἐκκλησίας ἀκούοντες, ὅτι εἶδε τῷ δήμῳ πρὸς βίβας
εἰλεῖσθαι πρὸς ὦ λιλίωπον πόρῃ τῆς τῶν πλοίων ἀναγκο-
μῆς, καὶ εὐχλὰς δοῦναι, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ψήφ-
ισματα· καὶ εἰ λεντὸ τούτους δέ· κημισσοφῶντα κλέωνος αἰα-
φλύσιον, δημόκριτον δημφοφῶντος αἰαχυράσιον, πρλ-
μειρον ἀπὸ μόνου κωκυκίδην. πρυτανεὺς φυλῆς ἰσσο-
θωνπίδης. ἀριστοφῶν κλυτίδης πρὸς βίβας εἶπεν. ὡς πόρ
τοῖν καὶ ἐγὼ τῶν διακινῶν τὰ ψήφισματα, οὐτῶ καὶ σὺ διεί-
ξον αἰσχίνην, ποῖον ἐγὼ γράψας ψήφισμα, αἰτίος εἰμι τῆς πο-
λέμου. ἀλλ' οὐκ αὖ ἔχεις· εἰ γὰρ εἴχης, οὐδὲν αὖ αὐτῷ πρῶ-
τόν νυνὶ πρῶτον. καὶ μὲν ὅτι ὁ ὦ λιλίωπος οὐδὲν αἰπα-
τῶν μετὰ τῆς πολέμου, ἐπὶ τοῖς ἐπικαλῶν. λέγε δ' αὖ
τὴν τὴν ὠδισολὴν τῆς ὦ λιλίωπου.

Ἐπιστολὴ ὦ λιλίωπου.

Βασιλεὺς μακεδόνων ὦ λιλίωπος ἀθηναίων τῇ βουλῇ, καὶ

Δημοφώνους

τῷ δήμῳ χεῖρεν. Γαργαλινόμενοι πρὸς ἐμεῖς οἱ πρῶτοι
 πρὸς βούλῃ κηρυττοῦν, καὶ δὴ μὲν κείνους, καὶ πολὺ κριτὸς
 διελέγοντο πρὸς τῆς τῆς ἀπολείων ἀφ' ἑαυτοῦ, ὡς εὐαγγελίᾳ
 λαοδάρμας. καὶ δὴ οὖν μὲν οὕτως ἐμοὶ γὰρ φέρεται εὐμεγέ-
 λη δὴ εἶδος ἔσθαι, εἰ τὰ τ' οἶδε με λαμβάνειν, ὅτε δὲ ἀπα-
 σάλη τῶν τὰ ἀπολεία, πρὸς φασιν μὲν ὡς τὸν σῖτον πρὸς
 πέρμενον ἐκ τῆς ἐλλήνων τοῦ εἰς λήμνον, βουθήσονται δὲ
 σκληρομελενοῖς τοῖς ὑπὲρ ἐμὸν μὲν πολιορκουμένοις, ὅτι συμ-
 πόδισιν ἡμετέροις δὲ εὐχῆς τῆς πελίας κοινῇ μετ' ἡμῶν ἢ
 μὴν σιωπῆσαι, καὶ τῶν τὰ σιωπῆσαι τῶν ναυάρχων αὐτοῦ
 μὲν τ' ὅμιλον τῆς ἀσθενείων, ὅσοι δὲ πινον ἀσθενούντων, καὶ
 ἐπὶ τῶν ἰδίων τῆς μετὰ νῦν ὄντων, ἐκ παντὸς δὲ τὸ πρὸς βουλο-
 μένων τὸν δῆμον αὐτὴ τῆς νῦν ὑπάρχουσας πρὸς ἐμεῖς πε-
 λίας τὸν πόλεμον ἀναλαβεῖν, πολλὰ μάλιστον πολιορκου-
 μένων ὅσοι σιωπῆσαι, ἢ τοῖς σκληρομελενοῖς βουθή-
 σαι. καὶ ὅσοι λαμβάνουσιν αὐτοῖς τὸ τοιοῦτον πρὸς σιῶν
 ἔσθαι. οὐ μὲν γὰρ μοι δοκεῖ ὅσοι χρήσιμον ἢ πᾶρχειν οὐδ'
 ὑμῶν, οὐτ' ἐμοὶ διότι πρὸς τὰ νῦν καὶ τὰ ἀπολεία πρὸς
 ὑμῶν ἀσθενεῖ ὑμῶν. καὶ τὰ λοιπὰ, ἐκ βούλησιν ἢ ἰδιῶν
 εἴπειν τοῖς περὶ σιῶν ὑμῶν κακῆς πολεμῆσαι,
 ἀλλ' ὅσοι πρὸς, πειράσμεν καὶ τὸ διαφυλάττειν τὴν εἰρή-
 νην. Εὐτυχῆτε. Ἐνταῦθα οὐδ' ἀμφὶ δὴ δημοφῶ-
 νων γέγραπται: οὐδ' αἰτίαν οὐδ' ἐμὴν κατ' ἐμὸν. τί γὰρ
 οὕτως τοῖς ἀλλοῖς ἐγγράφει τῆς ἐμῆς περὶ πρὸς γένων οὐχὶ
 μέμνηται; ὅτι τῆς ἀσθενείων αὐτὴ ἐμὴν τῆς ἐαυτοῦ, εἰ
 πρὸς ἐμὸν γέγραπται: τῶν γὰρ εἰχόμενων ἐγὼ, καὶ τὸ
 τοῖς ἡναι πούμεν. καὶ πρὸς τὸν μὲν τὴν εἰς πελοπόννησον
 πρὸς βούλῃ γέγραπται, ὅτι πρὸς τοῖς ἐμῶν εἰς πελοπόννησον
 πρὸς ἐμὸν: εἰτα τὴν εἰς βούλειαν, ἢ ἡναι βούλειαν ἢ πρὸς: εἰ-
 τα τὴν ἐπ' αἰετὸν ἐξοδὸν οὐκέτι πρὸς βούλῃ, καὶ τὴν εἰς
 βούλειαν, ἐπειδὴ τὸν ἀνέχουσιν ἐκείνους ἐπὶ τῶν τῶν πόλε-
 σι κατ' ἐμὸν

σι κατέσχε. μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ἀπὸ τῶν ἀπαντῶν ἀπὸ
 σελα, καθ' οὓς χρόνους ἐσώθη, καὶ βυζαντινόν, καὶ πάν-
 τες οἱ σύμμαχοι. ὅς ὦν ὑμῖν μὲν τὰ κελύσματα, ἔπαινοι, δό-
 ξαι, τιμῆ, σεφάου, καὶ τῶν πρὸ τῆς οὐ πεπρωτότων ἐ-
 γίνοντο: τῶν δὲ ἀδικουμένων τοῖς μὲν ὑμῖν τότε πεισθεῖ-
 σιν, ἢ σωθῆναι ποδὶ ἐλπίσιν: τοῖς δ' ὀλιγωρήσασιν τὸ πηλὰ-
 κισ ὦν ὑμεῖς περὶ πατε, μεμνησθαι καὶ νομίζειν ὑμᾶς μὴ
 μόνον ἀνθρώπων αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ φρονήσας ἀνθρώπων καὶ
 μάντις εἶναι. πάντα γὰρ ἐκ βέβηκεν, ἀπερὶ πατε αὐτοῖς.
 καὶ μὴν, ὅτι πολλὰ μὲν αὐτῶν ἔργα ἐδόκεσι περὶ τῆς ὥσ-
 τ' εἶχεν ὥρεον: πολλὰ δὲ κλείταρχος, ὥσ-τ' εἶχεν ὀρεῖαν:
 πολλὰ δ' αὐτοῖς ὁ ὀλιγώτερος, ὥσ-τε ταῦθ' ὑπάρχειν ἐφ' ὑ-
 μᾶς αὐτῶν, καὶ ποδὶ τῶν ἄλλων μηδὲν ὑπερέγχεσθαι, μὴ
 δὲ ἀποιδῶν ἡδίκηαι, μηδὲνα ὑπετάξιν πανταρχῶν, οὐδὲ ἀ-
 γνοῖ καὶ πάντων ἡκιστα, σὺ. οἱ γὰρ πρὸ τῆς κλείταρχου,
 καὶ τῆς περὶ τῆς οὐ τοῦ πρὸς σεφάου διδῶν ἀπὸ τῶν μὲν πρὸ
 σι κατέλυνον αἰχίνῃ, καὶ σὺ περὶ τῶν αὐτῶν. οὐδὲ μὲν
 πόλις ὥς ἐχθρούς, καὶ οὐτὲ δίκαια, οὐτὲ συμφέροντα λέ-
 σοντας ἀπὸ τῶν: τοῖ δ' ἦσαν πόλις, οὐ τοίνυν ἐπερὶ τῆς τοῦ
 τῶν οὐδὲν, ὡς βλασφημῶν ποδὶ ἐμῶν, καὶ λέγων, ὥς σι-
 πῶ μὲν λαβῶν, ἔοσι δ' ἀναλώσας. ἀλλ' ὅς σὺ γὰρ: ἀλλὰ ἔοσι
 μὲν ἔχων, παύσῃ δὲ οὐδέ ποτε, εἰ μὴ σε οὗτοι παύσωσιν
 ἀπὸ τῶν τῶν τῆς πόλεως. σεφάου πάντων τῶν ὑμῶν ἐμὲ ὑπὲρ
 τοῖς τοῖς τότε, καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν ἀριστονίκου τοῖς αὐτοῖς συλλα-
 βᾶς, ἀσπὸρ οὐ τοῖς κτησιφάνων γίγχεφαι, καὶ ἀπὸ τῶν
 δέντος ὡς τῶ σεφάου, καὶ διὰ τῶν κτησιφάνων
 τοῖς ἡδὲ μοι τοῖς γιγνομένων, οὐτ' αἰτεῖται αἰχίνης πα-
 ρών, οὐτὲ τὸν εἰπόντα ἐργάζεσθαι, καὶ μοι λέγει καὶ εἰς
 τὸ ἡμῶν λαβῶν. λέγει.

ἡμῶν.

Ἐπὶ χαρηνίδου ἡγήμενος ἀρχιεὶς γαμηνιδανός ἐκτε,

C

Δημοθέτους

ἄπινόντος φυλῆς πρυτανούσης λεοντίδης, ἀρίστου φρε
 ἀρῆριος, εἶπεν· ἐπειδὴ δημοθέτης δημοθέτους παικνίβης
 πρὸς καὶ μεγάλας χρεῖας πῆλκετο τῷ δήμῳ τῆς ἀθη-
 ναίων, καὶ πολλοῖς τῆς συμμάχων, καὶ πρὸς πόρον, καὶ ἐν ᾧ
 παρόντι καιρῷ βεβούθηκε δὲ τῆς ἡμετέρας, καὶ πνεύ-
 σης ἐν τῇ βουλήν πόλεων ἡλίου φέρουκε, καὶ διατελεῖ οὕτως
 ὡς τῷ δήμῳ τῆς ἀθηναίων, καὶ λέγει, καὶ πρὸς τῇ ὅ, π
 αὐτὸν δύναιτο, ἀγαθὸν ἔσθ' ὅτι αὐτῆς ἀθηναίων καὶ τῆς
 ἄλλων ἐλλώων, δεδοχθαι τῇ βουλῇ καὶ ᾧ δήμῳ τῆς ἀθη-
 ναίων ἐπαίνεσαι δημοθέτῳ δημοθέτους παικνίβῃ, καὶ
 σεφανώσαι χρυσῷ σεφάνῳ, καὶ ἀναγορεύσει τὸν σεφανόν
 ἐν τῷ θεάτρῳ, διονυσίοις ἑσθ' ὅτι καὶ τοῖς τῆς δὲ ἀναγο-
 ρεύσας τῇ σεφάνῳ ὑπὸ μελετηθῆναι τὴν πρυτανούσαν φυ-
 λῆν, καὶ τὸν ἀπανοθέτην· εἶπεν ἀρίστου φρε ἀρῆριος.
 Ἔστι οὖν ὅς τις ὑμῶν οἱ δὲ πνεύματι συνβῆσαν τῇ πόλει
 δὲ τῷ δήμῳ τῆς ἀθηναίων, ἢ χλευασμὸν, ἢ γέλωτα, ἢ ἀνὴρ οὗτος
 ἐφ' ἧς συμβῆσθαι, ἐὰν ἐγὼ σεφανώσω, καὶ μὴ, ὅταν ἡ νεία
 καὶ γνώμη πασι ταῖς πράγματι, ἐκὼς καλῶς ἔχῃ, καὶ
 εἶθ' οὕτως ἐπὶ τῷ δήμῳ, πρῶτος φάνομαι καὶ
 ὑμῶν ἐγὼ χρεῖας τε τυχεῖς τότε, καὶ οὐ μὴ φέως, οὐδὲ
 ὑμῶν ἐγὼ. οὐκοῦν μέχρι μὲν τῆς χρόνων ἐκείνων ἐν οἷς
 ταῦτ' ἐπράχθη, πάντας ἀνὴρ μελόρημα ἔσθ' χρόνους τὰ
 ἀρῆριος πρὸς τῇ πόλει· ὅτι νικᾷ. ὅτ' ἐβουλόεσθαι, λέγων,
 καὶ γράφων· ὅτι καὶ περὶ τῶν ταῖς γράφων, καὶ σεφά-
 νους ὅς αὐτῆς τῇ πόλει, καὶ ἐμοί, καὶ πᾶσιν ὑμῖν γινέσθαι·
 τῷ θυσίᾳ τοῖς θεοῖς, καὶ προσδοκῶ, ὡς ἀγαθῶν ἔργων
 ὄντων, ὑμῶς πεποιθῆσθαι· ἐπειδὴ τοίνυν ἐκ τῆς βουλαίας ὅ
 ὡς ἀγαθῶν ὄντων, τοῖς μὲν ὅσοις ὑφ' ὑμῶν, τῇ δὲ πρὸς
 τῆς καὶ τοῖς ἡμετέρας, καὶ διαρρέασι τῶν τῶν
 ὑπ' ἐμοῦ, ἐπὶ τὸν καὶ τῆς πόλεως ὑπὸ πειχισμὸν ἐχέτω
 ἀρῆριος οἱ δὲ σίτα πάντων ἀνθρώπων ἀλλήλων χρεῖας ἐ-

πεισάντω, βουλόμενος τὶ σὺ πομπέας κίριον γλίσσαι
 πρὸ λῶν τῆς θράκης, βυζαντίος συμμάχους ὄντας αὐτῷ τὸ
 μὲν πρῶτον ἡγεῖς συμπληρεῖν τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον· ὡς
 δὲ κ' ἡθελον, εἰ δὲ τούτοις ἐφάβην τὴν συμμαχίαν πεποιθῆ.
 ὅς λείποντες ἀληθῆ, χαίρειν ἡμῶς βουλόμενος πρὸς τῇ πό-
 λει καὶ μηχανήματα ἐκτίσας, ἐπολιόρκει· τούτων ἡ γιγνομέ-
 νων, ὅτι μὲν προσήκε· πρὸς ὑμᾶς, οὐκ ἐτ' ὀρώμην· δὴ λαν-
 ραὶ ὅσιν ἄπαντες· ἀλλὰ τίς ἡ ὁ βουλήσας τοῖς βυζαντίοις,
 καὶ σώσας αὐτοὺς; τίς ὁ κωλύσας τὸν ἐλλήσωντα ἄλλοις
 θῆναι κατ' ἐκείνης τῆς χρόνος; ὑμεῖς, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι.
 εἰ δὲ ὑμεῖς ὅταν εἴπω, τὴν πόλιν λέγω. τίς δὲ ὁ τῇ πόλει λέ-
 γων, καὶ ῥαφῶν, καὶ πρὸς τῶν καὶ ἀπλῶς ἐκ τὸν εἰς τὰ πρὸς γ-
 ματα ἀφειδῶς δοῦς; ἐγὼ. ἀλλὰ μὴν, ἡλίκαι τῶν ὡφείλυ-
 σεν ἅπαντας, οὐκ ἐτ' ἐκ λόγου διὰ μαθεῖν, ἀλλ' ὁρῶ πεπε-
 ραδε. ὁ δὲ τότε εἰσὶν πόλεμος, αὐτὸν τὸ καλῶς δόξαν ἐν γ-
 κείν, ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφ' ὅσων τοῖς, καὶ δ' ὡς
 τούτοις δὴ γὰρ ὑμᾶς τῆς νῦν εἰρήνης, ὡς οὗτοι κατὰ τῆς
 παλαιᾶς τῆς οὐσιν οἱ χρεῖς· ἐπὶ τῶν μελλούσας ἐλπίσιν·
 ὡς διαμάχου, καὶ μὴ μετὰ χροῖον ὡς ὑμεῖς οἱ τὰ βέλυστα
 βουλόμενοι ὅς θεός αἰτεῖτε, μὴ ὡς μετὰ τοῖς ὑμῶν αἰτεῖ
 πρὸς ἡμῶν. λέγε δὲ αὐτοῖς καὶ τῶν βυζαντίων σεφάους, καὶ
 τῶν πόλιν δίων, οἷς ἐσεφάου ἐκ τούτων τὴν πόλιν.

ἡ φιλομα βυζαντίων.

Επὶ ἰσορρομῆτος βουλοῦμαι δαμάσκητος ἐν παλῖα
 ἔλεξεν, ἐκ τῶν βωλῶν λαβὼν ῥητῶν· ἐπειδὴ ὁ δαμάσκητος ὁ αὐ-
 θηναίων ἐν τῇ τῆς περὶ νομῆσι καὶ τοῖς δυνάμεων δια-
 πλεῖ βυζαντίοις, καὶ τοῖς συμμάχοις, καὶ συγγενέσι πε-
 ρινθίοις, καὶ πολλὰς καὶ μεγάλας * χρεῖας παρέχοντες
 εἴτε τῷ παρετακτό καὶ τῷ, ὡς ἡμῶν τῆς μακεδόνος ἐπὶ
 στρατὸν ἔχοντες ἐπὶ τὰν χώραν, καὶ τὰν πόλιν, ἐπὶ αὐτῶν
 σε βυζαντίων, καὶ πόλιν δίων, καὶ τὰν χώραν δαμάσκητος, καὶ

δενδροκοπέοντες, βωηθήσας πολίοισιν ἐκαστὸν καὶ ἑκαστὴν,
καὶ σίτω, καὶ βέλεσι, καὶ ὁπλίταις, ἰβηλίοις ἄμμε ἐκ τῆς
μεγάλων κινδύνων καὶ ἀκρηγέστασε τὰν πόλιν πολί-
τειαν. καὶ ταῖς νόμοις, καὶ ταῖς τάφωσι: διδοῖται τῷ δαί-
μονι τῷ βυζαντίων, καὶ πόρην δίων, ἀθηναίοισι δόμῳ ὑπὸ γὰ-
μίαν, πολιτείας, * κατὰ σιγγάας, καὶ οἰκίαν περὶ δόριον ἐν
τοῖς αἰσίοις * ποτὶ τὰν θόλον, ποτὶ τὰν βωλὸν, καὶ τὸν δαί-
μονι πρὸ τοῦ ποδὸς τὰ ἰδρά: καὶ τοῖς κατοικεῖν ἐξέλουσιν
τὰν πόλιν, ἀλλὰ τοιούτοις ἔμμεν πᾶσαν περὶ τὰν λειτουργί-
αν: εἰς δὲ καὶ ἐκείνους ἑκὼς ἐκ καὶ δεκάπληχες ἐν τῷ
βοσπόρῳ, σεφανούμενον τὸν δαίμονι τῆς ἀθηναίων ἕως
τῷ δαίμονι τῆς βυζαντίων καὶ πόρην δίων: ἀκρηγέστα δὲ καὶ *
δωρεῖσιν ἐς τοῖς αἰσίοις ἐλάδι πανηγύρεας, ἰσμία, καὶ ἐν-
μια, καὶ ὁλύμπια, καὶ πύθια, καὶ αἰαχρὸν τὸν σίφαι-
νον, ὃς συσφαινώται ὁ δαίμων ὁ ἀθηναίων ὑφ' ἡμῶν, ὃς πῶς
ὑπὸ τῶν τοιούτων ἐμμεν πᾶν ἀθηναίων ἀρετὰν, καὶ τὰν
βυζαντίων, καὶ πόρην δίων ἀκρηγέστα. λέγει καὶ οὗτος πα-
ρὰ τῆς αἰσίοις χερρόνησος σεφανούς.

γῆσιμα, χερρόνησι τῆς.

χερρόνησι τῆς οἱ κατοικούντες σκῆδι, ἐλαίου τῶν, μείδον-
τον, ἀλωπεκόνων, σεφανούσιν ἀθηναίων πᾶν βουλήν καὶ
τὸν δῆμον χρυσω σεφάτω, ἀκρηγέστα τῶν ἐξέλουσιν: καὶ
χρὺς βωμὸν ἰσφαινώται καὶ δῆμον ἀθηναίων, ὃς πᾶν
τῶν μέγιστον ἀγαθὸν περὶ τὴν αἰσίοις γάρνη χερρόνησι-
ταις, ἰβηλίοις ἐκ τῆς οἰκίαν, καὶ ἀκρηγέστα, τοῖς πα-
τρίαις, οὗτος νόμος, πᾶν ἐλάδι δόριον, τὰ ἰδρά: καὶ ἐν τῷ
μεγίστῳ αἰσίοις παντὶ οὐκ ἐλάδι δόριον, καὶ ποιεῖν
ὃς πᾶν δύνανται ἀγαθόν. τῶν ἐξέλουσιν κοινῶ βουλήν
πείω. Οὐκοῦν, οὐ μόνον τὸ χερρόνητον, καὶ βυζαντίον
σῶσαι, οὐδὲ τὸ κωλύσαι τὸν ἐμμεν πᾶν ἕως οἰκίαν
γάρνη τότε, οὐδὲ τὸ πμᾶσαι πᾶν πόλιν ἐκ τούτων, ἢ

πεθαίρεσις ἢ ἐμὴ, καὶ ἡ πολιτεία διεπράξατο, ἀλλὰ καὶ πα-
 σιν αἰθερώποις ἐδείξε τήν τε τῆς πόλεως καὶ λαοκρασίαν,
 καὶ τὴν φιλιππου κακίαν. ὁ μὲν γὰρ πόλις, καὶ σύμμαχος
 ὢν τοῖς βυζαντίοις, πολιορκῶν αὐτοῦ ἐωρᾶτο ἕως πίν-
 των. οὐ, τί γένοιτ' αὖ αἶχλον, ἢ μακρότερον; ὑμεῖς δ' οἱ καὶ
 μεμψόμενοι πολλὰ, καὶ δίκαια αὖ ἐκείνοις εἰς πᾶς πόλιν
 ὧν ἡ γῶ μνησκέσθαι εἰς ὑμᾶς ἐν τοῖς ἐμπεδοκρινείοις, οὐ
 μόνον οὐ μνηστικακοῦντες, οὐδὲ περὶ μέντοι αὐτῶν ἀδικον μέ-
 νους, ἀλλὰ καὶ σώζοντες ἐφάινεσθε. ὅζων δὲ ἔσται, δύναιεν,
 πρὶν πάντων ἐκτάσθαι. καὶ μὲν, ὅτε πολλοὺς μὲν ἐσεφαιώ-
 κετε ἢ δὴ τῷ πεπολιτομνίῳ, ἅπαντες ἴσασιν. δι' ὅν τινα
 δὲ ἄλλοι ἢ πόλιν ἐσεφαιώσκει, σύμβουλον λέγω, καὶ ῥή-
 τωρα, πάλιν δέ με, οὐδ' αὖ εἰς εἰπεῖν ἔρχομαι. ἵνα τίνων, καὶ
 τοῖς βλασφημίαις, ἃς καὶ τῷ δούρειῳ, καὶ τῷ βυζαν-
 τίων ἐποίησαν, εἴτε δυσχερεῖς αὐτοῖς ἐπὶ περὶ πρὸς ὑ-
 μᾶς ἕως μιμησάντων, συκκοφαντίας ὅσας ἐποδείξω, μὴ
 μόνον τῷ φιλοδείῳ εἶναι, ὅσοι μὲν γὰρ ὑπάρχειν ὑμᾶς εἰδὲ
 τας ἡγοῦμαι. ἀλλὰ καὶ τῷ, εἰ τὰ μάλιστα ἦσαν ἀληθεῖς,
 οὕτως, ὥς ἐγὼ κέχηκα τοῖς πράγμασιν, συμφέρειν χρὴ
 σαῖσαι, εὐ, ἢ δούρειο λομφοῦ καὶ ὑμᾶς πεπεραγμένους
 καλῶν τῇ πόλιν διεξιλεῖν, καὶ ταῦτ' ἐν βραχείῃ. καὶ γὰρ
 αὐτοὶ ἰδίᾳ, καὶ πόλιν κοινῇ πρὸς τὰ καλίστα τῷ ὑπαρ-
 χόντων αἰεὶ δεῖ τὰ λοιπὰ πειράσθαι περὶ τῶν ὑμῶν τίνων,
 ὡς αὐτοὶς ἀθηναῖοι, λασκαδαμονίων γῆς, καὶ θαλάττης
 ἀρχόντων, καὶ τὰ κλυτὰ τῆς ἀττικῆς κατεχόντων ἀρμό-
 στας, καὶ φρουραῖς, δύναιεν, τὰναρχον, τὴν βιοτήν αὐ-
 παύειν, μέγα φρα, αἰγίαν, κλεινὰς, τοῖς ἄλλοις νήσοις, οὐ
 καὶ, οὐ τείχη τῆς πόλεως τότε κεκτημένης, ὅζων δὲ εἰς
 ἀλίαν, καὶ πάλιν οὐκ ἔλατ' ἡμῶν ὑσθρον εἰς κέρειν
 θον, τῷ τότε ἀθηναίων πολλὰ αὖ ἐχόντων μνηστικακοῦσαι,
 καὶ κερειθίοις, καὶ θηβαίοις τῷ πόλιν τὸν διέκλειον πό-

λεμνην περὶ αὐτῶν: ἀλλ' οὐκ ἐπείουν ἑστῶς οὐδ' ἐπ' ἑνὶ καὶ
 πρὶ τῷ τε ἑστῶτι ἀμφότῳ αἰχίνῃ, οὐθ' ἕως δ' ὀργεῖται ἐ-
 ποιοῦν, οὐτ' ἐκίνδυνά εἰρων: ἀλλ' ὅτ' ἑστῶτα πρὸν τοῦ
 καὶ φεύγοντας ἐφ' αὐτοῖς; ἀλλ' ἕως δ' ὀδηγίᾳ καὶ ἡ-
 μῆς ἡθέλοντο τοῖς διανοῖς αὐτοῖς διδόναι ὁρῶν καὶ καλῶς
 βουλομένοι. ἔδρασ' ἡμῶν γὰρ ἅπαντες αἰθρῶν τοῖς ὅτι
 εἰς οὐ θάνατος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ τίς αὐτὸν καθείρεται; τῆ-
 ρι: διὰ τὸν ἀγαθὸν ἀνδρᾶς ἐγχειρῆν μὲν ἅπαντες αἰχρῶς
 καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν περὶ λαομενίους ἐλπίδα, φέρειν δ' ὅ-
 τι αὐτὸς διδῶ, γλυναίως. ταῦτ' ἐποίουν οἱ ἡμέτεροι πε-
 ρὶ ἡμῶν, ταῦθ' ἡμῶν οἱ περὶ ἑστέροι: οἱ λακεδαίμονιους ὅτι
 λαοῖς ὄντας οὐδ' ὀδύρεταις, ἀλλὰ πολλὰ τὴν πόλιν ἡμῶν
 ἡδονήσας καὶ μεγάλα, ἐπειδὴ θηβαῖοι κρατήσαντες ἐν
 λαοῖς αἰελεῖν ἐπεχείρουν, διεκωλύσατε, οὐ φοβησάμενοι
 τὴν τότε θηβαίοις ἐρώμην, καὶ δόξαν ὑπάρχειν, ὅτι ἕως
 οἷα περὶ ἡμῶν αἰθρῶν κινδυνώσετε διαλασάμενοι:
 καὶ γὰρ τοὶ πᾶσι τοῖς ἑλπίσιν ἐδείξατε ἐκ τούτων, ὅτι καὶ
 ὅπου πρὸς εἰς ὑμᾶς ὑβρίσας, ἡντὶ τὴν ὀργὴν εἰς πᾶσιν
 ἔχε: καὶ δ' ἕως σωθῆναι, ἢ ἐλθεῖν θορία καὶ κινδυνὸς πρὸς
 αὐτοῖς καὶ λαομαχίᾳ, οὐτ' ἐμνησι κακῶς, οὐτ' ἕως λα-
 ρεῖν. καὶ οὐκ ἔστι τούτων μόνον οὕτως ἐχέετε, ἀλλὰ πᾶ-
 λιν σφετέρων μενόντων θηβαίων τὴν δόξαν, οὐ ποιεῖτε:
 οὐδ' ὅτι ἕως θημίσωνος, καὶ θεοδώρου πρὸς ἑρῶ πρὸς ἡδονῇ
 εἰς, καὶ ἐμνησάμενοι: ἀλλ' ἐβοηθήσατε καὶ τούτοις τῶν ἐθέλον
 τῶν ἐμνησάμενων τότε πρὸς τὸν γλυνόμενων τῇ πόλιν, ὡς εἴς ἡν
 ἐσθ'. ἀλλ' οὐτὼ πρὸς τούτων. καὶ τοῖς, καλὸν μὲν ἐποίησατε
 καὶ τὸ σῶσαι τὴν νῆον: πολλῶν δ' ἐπὶ τούτου καὶ λαοῖς, ὅτι
 καὶ ἅπαντες κύριοι καὶ τῶν σωμάτων, καὶ τῶν πόλεων, ἀφ' ὧν
 διδόναι τῶν δικαίως αὐτοῖς τοῖς ὑψηλῶς τῆς εἰς ὑμᾶς,
 μὴ δὲ ὡς ἡδονῇ, ἐν οἷς ἡδονῇ, ἕως λαομαχίᾳ. μνη-
 ρία θορία ἐστὶν εἰπεῖν ἔχον πρὸς λαομαχίᾳ, καὶ μαχίᾳ, ὅτι

θους, πρίζας στρατείας, καὶ πάλαι γεροντίας, καὶ νῦν ἐφ' ὑμῶν
 αὐτῶν: ὅς ἀπάσας ἡ πόλις τῆς ἄλλων ἐνέχ' ἐλλυμένων ἐλθόν
 ἰσθρίας καὶ σωτηρίας πεποίητο. εἴτα ἐγὼ πεθεωρηκῶς ἐν τῷ
 βούρῃς, καὶ τοιούτοις πλὴν πόλιν ἔσθ' ὅτι τοῖς ἄλλοις συμφέ
 ροντων ἐθέλουσιν ἀγωνίζεσθαι, ἔσθ' αὐτῆς τῆς ἰσθρίας πινά τῆς
 συμβολῆς ὅσης, τί ἐμελλον κελούσιν, ἢ τί συμβολούσιν
 αὐτῇ ποιῆν; μνησιμακῆσιν νῆ δία πρὸς τοὺς βολούμενους σῶ
 χεῖσαι, καὶ περ φάσεις ζητεῖν, διὰς ἅπαντα περὶ σὺ μετὰ τὰ
 συμφέροντα; καὶ τίς ἐκ αὐτῶν ἀπέκτεινέ με δικαίως, εἴ τι τῶν
 ὑπαρχόντων τῇ πόλει καλῶν λόγῳ μένον καὶ ταχύνειν ἐπε
 χείρησαι; ἐπεὶ τότ' ὁρῶν, οὐκ αὖ ἐπρίσαστε ὑμεῖς, ἀκρεβῶς
 οἶδα ἐγώ. εἰ γὰρ ἡ βούλια εἴ, τί μὲν ἐμπροσθεν; οὐκ ὑβρίζω; οὐχ
 ὑπάρχον οἱ τῶν ἐροῦντες οὐτοί; βούλομαι τῶν ἐπανελ
 θεῖν ἐφ' ἅ τ' ὑπὸν ἐξῆς ἐπὶ λιτοδύομι, καὶ σκοπεῖτε ἐν τῷ
 τοῖς πάλιν αὐτῶν, τί τὸ τῇ πόλει βέλυσον μὲν ὅρων γὰρ, ὡς αὐτῶν
 σφιδος ἀθηνάιοι, εἰς ναυπηκὸν ὑμῶν καὶ τῶν ἐλθόντων, καὶ τοὺς μὲν
 πλῆθος ἀπελθῶν ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων γιγνομένων,
 τοὺς ὅ μὲν, ἢ μικρὰ κερτιμῶν τῶν πλῆθος, τὰ ὄντα ἀπὸ λ
 λυτάς, εἴ τι δι' ὑσθρίαν ἐκ τῶν ὑπὸν πλὴν πόλιν τῶν καίρων, ἐ
 θηκα νόμον, καὶ ὅν τοὺς μὲν τὰ δίκαια ποιῆν ἡνάγκασαι τοὺς
 πλῆθος, τοὺς ὅ πένητας ἐπαύσαι ἀδικουμένων: τῇ πόλει, δὲ
 ὁ πόρις ὡς χρησιμώτατον, ἐν καίρῳ γίγνεται τὰς πρῶτον δὲ
 ἐπρίσας. καὶ γράφεις τὸν ἀπὸν τοὺς πρῶτον δὲ, εἰς ὑμῶν
 εἰσῆλθον, καὶ ἀπέφυγον, καὶ εἰς πέμπτον μὲν ὅς τῶν φωνῶν οἱ δὲ
 κωνδὲν ἔλαβε καὶ τοῖς πόσι χρημάτα τοὺς ἡγεμόνας τῶν συμμο
 ραίων, ἢ τοὺς διδοῦντας, καὶ τοὺς οἰκιστάς διδοῦντας, ὡς τε μᾶ
 λιστα μὲν μὴ θείναι μετ' ὅν τῶν; εἰ δὲ μὴ, καὶ βαλόντα
 με εἰάν ἐν ὑπὸν σία; τοσαῦτα, ὡς αὐτοὶ ἀθηνάιοι, ὅσα ὁκνη
 σαι μὲν πρὸς ὑμῶν εἰπεῖν. καὶ ταῦτ' εἰκότως ἐπερτίον ἐκεί
 νοι. μὲν δὲ αὐτοῖς ἐκ μὲν τῶν περὶ τῶν νόμων συνεκκαί δεκα λθ
 ῶν γέν, αὐτοῖς μὲν μικρὰ, καὶ εἰ δὲ ἀναλίσκασιν: τοὺς δὲ ἀπὸρρος

τῶ πολιτῶ ὑπὸ τῶν βουλευσιν: ἐν δὲ τῷ ἐμῷ νόμῳ, τὸ γινώ-
μενον κατὰ τὴν οὐσίαν ἔκαστον ἡγεῖσθαι: καὶ δυοῖν ἐφ' αὐτῇ
ἐνταρχεις ὁ τῆς μᾶς ἕκτος καὶ δέκατος ὧν πρὸ τῶν
σιωπλητῶν: οὐ δὲ γὰρ ἐνταρχεις ἐπὶ νόμον ἐαυτοῦς, ἀλ-
λὰ σιωπλητῶν. ὥστε δὴ τῶν λυθῆναι, καὶ μὴ τὰ δίκαια
ποιεῖν ἀναγκαῖον εἶναι, οὐκ ἔστι οὐκ ἐδίδου. καὶ μὴ λέ-
γε πρῶτον καὶ τὸ ψήφισμα, καὶ ὁ εἰσὶν ἄλλος τῶν γράφων.
ἔτα τοῦ κατὰ λόγον τὸν τε ἐκ τῶ πρὸ τῶν νόμου, καὶ
τὸν κατὰ τὸν ἐμῶν. λέγε.

ψήφισμα.

Επὶ ἀρχόντος κλυκλῆς μνηστῆς βοήθρομῶντος ἕκτῃ
ὑπὸ δέκα φυλῆς πρυτανεύουσιν ἰσὺς τῶν τῶν δημοσίων
τῆς δημοσίων παιανθῶν εἰσὶν ἔγκε νόμον εἰς τὸ ἐνταρχει-
κὸν ἀντὶ τῶ πρὸ τῶν, καὶ ὅτι σιωπλητῶν ἦσαν τῶ ἐν-
ταρχειν. καὶ ἐπεχειροτόνησεν ἡ βουλή, καὶ ὁ δῆμος. καὶ ἀπὸ
νεγκε πρῶτον νόμων γράφων δημοσίων πατρὸς κλῆς φυλῶν:
καὶ τὸ μέρος τῶ ψήφων οὐ λαβὼν ἀπέπεσε τοῖς πεντακ-
σίαις δραχμαῖς. Φορὲ δὴ καὶ τὸν κατὰ λόγον κατὰ λόγον.

Κατάλογος.

τοῦς ἐνταρχεις καλεῖσθαι τῶ τῶν σιωπλητῶν καὶ
καὶ ἐκ τῶ ἐν τοῖς λόχοις σιωπλητῶν, ἀπὸ εἰς καὶ πέν-
τε ἐκ τῶ εἰς πεντακσίαις, ὥς ἴσον τῇ χρησίμῃ χρημελῶντος.
Φορὲ δὴ πρῶτον τὸν ἐκ τῶ ἐμῷ νόμου κατὰ λόγον.

Κατάλογος.

τοῦς ἐνταρχεις αἰρεῖσθαι ὥς τῶ τῶν ἀπὸ τῆς οὐσίας
κατὰ τῶν, ἀπὸ τῶν τῶν δέκα. εἰάν τῃ πρὸ τῶν ἢ οὐσία
ἀπὸ τῶν τῶν ἢ χρημάτων, κατὰ τὸν ἀναλογισμὸν, ἕως
τῶν τῶν, καὶ ὑπὲρ τῶν ἢ λειτουργία ἔστω. κατὰ τῶ
αὐτῶν δὲ ἀναλογίαν ἔστω, καὶ οἷς ἐλάττω οὐσία ἔστι τῶ δὲ
κατὰ τῶν, εἰς σιωπλητῶν σιωπλητῶν εἰς τὰ δέκα
τάλαντα. ἀράγε μικρὰ βοηθῶν τοῖς πέντε δόκω,

ἢ μικρὰ ἀναλαβόμεν αὐτὸ, τὸ μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν οἱ πολλοί·
 οὐ τοίνυν μένον τῷ μὴ καὶ θυφέναι τῶν τε σεμνύομεν, οὐ-
 δὲ τῷ γενομένῳ ἀφαιρεῖν, ἀλλὰ καὶ τῷ συμφέροντι θε-
 ναι τὸν νόμον, καὶ τῷ πείρῃ ὁ γὰρ δεδωκέναι. πάντα γὰρ
 τὸν πόλεμον τῆς ἀφροσύνης γιγνομένων καὶ τὸν νόμον
 τὸν ἐμὸν, οὐχ ἵκετ' αἰεὶ ἔθηκεν ἑμὲ ἀρχὴς οὐδὲ πῶπο-
 τε ὡς ἀδικεῖν μένος πρὸς ὑμῖν, οὐκ ἐμὴν ἡγεμονίαν ἐκείνην πο-
 οὐχ ἕποτο τῆς ἀφροσύνης ἐδέσθην· οὐδὲ γὰρ οὐτ' ἐξ ἡμε-
 τερα φθεῖσα ἀπώλετο τῇ πόλει, οὐτ' αὐτοῦ ἀπελείφθη οὐ
 διαμελὴν ἀνάγκη. καὶ τοι καὶ τῶν περὶ πόρους νόμων
 ἀπαντὰ τῶν ἐγίνετο. τὸ δ' αἶπον ἐν τοῖς πένησιν ὧν, τὸ
 λείονε γένει μὴ δύναιτο. πολλὰ δὲ καὶ ἀδύνατα σω-
 βαινεν. ἐπεὶ δὲ ἐκ τῆς ἀπόρων εἰς τοὺς πόρους μετένευκε
 τὰς ἑμὲ ἀρχάς. πάντ' οὕτω τὰ δέοντα ἐγίνετο. καὶ μὲν,
 καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἀξιόσ' ἐμὲ ἐπαίνου τυχεῖν, ὅτι πάντα
 τὰ τοιαῦτα περὶ πόρους πολιτὸν ματα, ἀφ' ὧν ἄμα δόξει,
 καὶ τιμαί, καὶ διὰ μέισιν σωβαινεν τῇ πόλει. βλάσκαον
 δὲ καὶ πικρὸν, καὶ κακὸν οὐδὲν ὅτι πολιτὸν ματα ἐμὸν,
 οὐδὲ ταπεινὸν, οὐδὲ τῆς πόλεως ἀνάξιον. ταῦτα τοίνυν
 ἡ δὲ ἔχων ἐν τε τοῖς καὶ τῶν πόλιν πολιτὸν ματα, καὶ
 ἐν τοῖς ἐμὲ καὶ φαίνετο. οὐτε γὰρ ἐν τῇ πόλει τῶν
 πρὸς τῆς πολουσίαν ἡμετέρας μάλλον, ἢ τὰ τῆς πόλεως
 καὶ αἰσχύνη, οὐτ' ἐν τοῖς ἐμὲ καὶ φαίνετο τὰ φιλοπονοῦ δῶρα
 καὶ τῶν ἐμὲ καὶ ἡμετέρας, ἀντὶ τῆς κοινῆς πᾶσι τοῖς ἐμὲ
 συμφερόντων. ἡ γὰρ μοι τοίνυν λοιπὸν εἴποι μοι πόρ-
 τος ἐμὲ καὶ εἰπεῖν, καὶ τῆς πόλεως. τὸ γὰρ ὡς τὰ ἀ-
 ριστὰ ἐμὲ περὶ πόρους, καὶ δὲ παντὸς δύνουσι ἐμὲ, καὶ περὶ
 πόρους οὐ ποιεῖν ὑμῶν, ἵνα ἡμετέρας ἐκ τῆς ἐμὲ καὶ
 ἡμετέρας. καὶ, τοι τὰ μέγιστα ἐμὲ περὶ πόρους
 καὶ περὶ πόρους ἐμὲ καὶ πόρους, ἕποτο λαμβάνων
 πόρους καὶ πόρους ἐμὲ καὶ πόρους ἐμὲ καὶ πόρους ἐμὲ

ἄχρδον αὖ με δειν. εἴτα καὶ μὴδὲν εἶπω πρὸς τῆς λοιπῶν
πολιτομαμάτων, ὁμοίως πρὸ ὑμῶν ἐκείνου τὸ σπειδὸς ὑ-
πάρχειν μοι. τῶν μὲν οὖν λόγων, εἰς οὗτος αἰὼν καὶ κα-
τὰ * διακυκλῶν ἔλεγε πρὸς τῆς πρῆξι γεγραμμένων νόμων,
οὐτε μάλιστα θεοὺς οἵ μοι ὑμᾶς μανθάνειν, οὐτ' αὐτὸς ἡδυ-
πάμην σπαινεῖναι ἔσθ' ἡμῶν. ἀπλῶς δὲ τὴν ὁρθεὴν ὁδὸν πε-
ρὶ τῆς δικαίων διαλέξεσθαι. ἡσυχίᾳ γὰρ δὶαλέξασθαι ὡς
οὐκ εἰμὶ ὑπὸ θυνοῦ, ὅτι οὐτὸς ἡμάς διέβαλλε καὶ διω-
ρεῖτο, ὡς θ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπὸ θυνοῦ εἶναι ὁμολογῶ,
ὡς ἡ διακείριμα, ἡ πεπολίτουμε πρὸ ὑμῶν. ὦν μὲν τοι
καὶ τῆς ἰδίας οὐσίας ἐπαγγελάμενος δίδωκε τῷ δήμῳ,
οὐδὲ μίαν ἡμέραν ὑπὸ θυνοῦ εἶναι φημι, ἀκευέσσι αἰσίν,
οὐδὲ ἄλλον οὐδένα, οὐδ' αὖ τῆς ἐνέα ἀρχόντων τις αὐτὸ
χ. τίς γὰρ ὅστις νόμος ὁσάυτης ἀδικίας, καὶ μετ' ἑνὶ
πίας μεσὺς, ὡς τε τὸν δόντα τῇ τῆς ἰδίων, καὶ ποιήσαντα
πρὸς γὰρ φιλάθρωπον, καὶ φιλόδωρον, τῆς χυρῆς μὲν ἀ-
ποδοῖν, εἰς δὲ τοῦ συκοφαντίας ἀρεῖν, καὶ τοῦτο ἐπὶ τῆς
θυνοῦ αὐτὸν ὡς ἔδωκεν, ἐπιστάναι; οὐδὲ εἰς δὴ ποῦ. εἰ δὲ φη-
σιν οὗτος, δειξάτω, καὶ τῷ σόξω, καὶ σιωπήσω. ἀλλ' ἐκ
ἔστιν, ὡς ἀνδρὶς ἀθηνάιοι. ἀλλ' οὗτος συκοφαντῶν, ὅτι ἐν-
δεωρεμῶ τὸ τε ὡς ἐπέδωκε τὰ χρήματα, ἐπὶ πέντε αὐτῶν,
φησιν, ἡ βουλὴ ὑπὸ θυνοῦ ὄντα. οὐ πρὸς τῶν γε οὐδὲ
νός, ὡς ὑπὸ θυνοῦ ἔω, ἀλλ' ἐφ' οἷς ἐπέδωκε ὡς συκοφαν-
τα. ἀλλὰ καὶ τειροποιὸς ἡδὲ φησι. καὶ δι' αὐτὸν γε ἔστι
ὁρθεὶς ἐπὶ πηνοῦ μιν, ὅτι τὰ ἀνὴλωμελῆ ἐπέδωκε, καὶ οὐκ
ἐλογιστόμην. ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς θυνοῦ καὶ τῆς ἰδίας
σόντων περὶ δεινῶν: ἡ δὲ δωρεὰ χυρῆς καὶ ἐπὶ πέντε δικαία
ὅτι τυγχάνειν. δι' ὅπου ταῦτ' ἐγχαψεν ὁδὸν ποδὲς ἐμῶν. ὅτι
ἐπὶ τῶν τῶντα ἔχει, καὶ οὐ μόνον ἐπὶ τοῖς νόμοις, ἀλλὰ καὶ
ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις ἡθελὲν ὡρεῖσαι, ἐγὼ ῥα δὴ πῶς πολλαχόθεν
δείξω. πρῶτον μὲν γὰρ ναυσικλῆς στρατηγὸν ἐφ' οἷς ἀρ-

τῶ ἰδίων πρῶτον, πολλάκις ἐσεφαίωται ὑφ' ὑμῶν. εἴθ' ὅτε
 πρὸς ἀσπίδας διόλμους ἔδωκε, καὶ πάλιν χαίδημος,
 ἐσεφαιδντο. εἴθ' οὐτως νεοπτόλεμος πολλῶν ὄντων ὑπὸ
 τῶν, ἐφ' οἷς ἐπέδωκε, πεπλήται. χίτλιον γὰρ αὐτῷ εἴη τῶ
 τόχῃ, εἰ τῷ πνὰ ἀρχὴν ἀρχέειν ἢ διδόναι τὰ ἐαυτοῦ τῇ πό-
 λει δὲ τῷ ἀρχὴν μὴ ὑξίσαι, ἢ τῶ δὲ δύνανται αὐτὸ τῆς
 μίσασαι χῶν δὲ δύνανται ὑφέξαι. ὅτι τοίνυν ταύτ' ἀληθῆ
 λέγω, λέγει τὰ ἡρώσιμα μὲν τὰ τούτοις γελνημέλια, αὐ-
 τὰ λαβών. Δίγει.

ἡρώσια.

Ἀρχων ὡς δημόσιος φλυδῆ βοηρομάνος ἔκτη μετ'
 εἰκάδα, γνάμη βουλῆς, καὶ δῆμον καλίας φρεῖ ἄρ-
 ῖος εἶπεν: ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ σεφανῶσαι
 ναυσικλῆα τὸν ὑπὸ τῶ ὄπλων, ὅτι ἀθηναίων ὁπλιτῶν δι-
 σχυλίων ἀντὶν ἐν ἱμβρῷ, καὶ βοηρομάνος τοῖς καρκινύσιν
 ἀθηναίων πλεονῶσιν, οὐδ' ἀμείνου πάλιν τῶ ὑπὸ τῆς
 διοικήσεως κεχειροδνημέλιον δὲ τῶ χειμῶνος πάλιν τῶ
 μεσοδοτῆσαι τῶ ὄπλιτας, ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἔδωκε,
 καὶ οὐκ εἰσέπραξε τὸν δῆμον: καὶ ἀναγορεύσαι τὸν σεφα-
 ρον διονυσίοις ἑαγῶδοις καινοῖς.

ἡρώσια.

Εἶπε καλίας φρεῖ ἄρῖος πρυτάνεων λεγόντων βουλῆς
 γνάμη: ἐπειδὴ χαίδημος ὁ ἐπὶ τῶ ὄπλιτῶ ἀφραλῆς
 εἰς σαλαμῖνα, καὶ διόπμος ὁ ὑπὸ τῶ ἱππέων ἐν τῇ ὑπὸ τῶ
 πεταμνύ μάλιστα τῶ στρατιωτῶ πνών ὑπὸ τῶ πλεμίων
 σκυλῶ δύναντων, ἐκ τῶ ἰδίων ἀναλωμάτων καὶ τῶ πάλιν
 τῶ νεανίσκους ἀσπίσιν οὐτακσίαις, διδοῦσαι τῇ βουλῇ
 καὶ τῷ δήμῳ σεφανῶσαι χαίδημον, καὶ διόπμον χρυσῶ
 σῶ σεφαίῳ, καὶ ἀναγορεύσαι παναθηναίοις τοῖς μεγάλαις
 ἐν τῷ γυμνασίῳ αἰῶνι, καὶ διονυσίοις ἑαγῶδοις και-
 νοῖς: τῆς δὲ ἀναγορεύσεως ἐπιμεληθῆναι δημοσίους.

ζών, ὥς ποδὶς ἡ μάξις, ἃ σοὶ καὶ τῷ σὺ γλῆει περσεπιν, ἔκ
 ἐμοί. καὶ τοὶ κὲ δῶρο, ὡ ἀνδρὸς, ἀθηνᾶοι ἐγὼ λοιδορεῖαν
 κατηγορεῖας τοῦτω διαφθέρειν ἡρώμῃ: τῷ πλὴν μὲν κα-
 τηγορεῖαν ἀδικήματ' ἔχειν, ὧν ἐν τοῖς νόμοις εἰσὶν αἵτιμα
 εἶαι: πλὴν δὲ λοιδορεῖαν, βλασφημίας, ἃς καὶ τὰ πλὴν αὐτῆς
 φύσιν τοῖς ἐχθροῖς ποδὶ ἀλλήλων συμβαίνει λέγειν. οἷος
 δομῆσαι ὅς περζόνους ταῦτ' ἐπὶ δικαστήρια ὑπέλκωφα,
 οὐχ ἵνα συμλέξαντες ὑμᾶς εἰς τῶν ἀπὸ τῶν ἰδίων, κα-
 κῶς τὰ ἀπὸ τῶν ἀλλήλων λέγω πλὴν ἀλλήλοισ, ἀλλ' ἵνα ὑβριλέγω
 μιν, ἐὰν τις ἡδικοκῶς τι τυγχάνῃ πλὴν πόλιν. τῶν τοίνυν
 εἰδῶς αἰχίνης οὐδὲν ἡπτόν ἐμὸν πομπύειν ἀπὸ τῆς κατη-
 γορεῖν εἴλετο. οὐ μὲν οὐδὲ ἐπὶ ταῦτα ἔλαττον ἔχων δικαίως
 ἔδιν' ἀπελθεῖν. ἡ δὲ ἐπὶ τῶν ποδὶ σομῃ, τοσούτον αὖ
 τὸν ὀρωπῆσαι. πότρον σε τίς αἰχίνῃ τῆς πόλεως ἐχθρόν,
 ἢ ἐμὸν εἶναι φῆ; ἐμὸν δὲ λονόπ. εἴτα οὐ μὲν πᾶσι
 δίκην καὶ τῶν νόμοισ' ἔσθ' ἔν τῶν λαοῦν εἴποδ' ἡδ-
 κωα, ὑβρίλιπες ἐπὶ τῶν δυνάεις, ἐπὶ τῶν γρηφῶν, ἐπὶ
 τῶν ἄλλαις κρίσεσιν: οὐδ' ἐγὼ μὲν ἀθῶος ἄπασι, τοῖς νό-
 μοις, τῷ χρόνῳ, τῇ περθεσμίᾳ, τῷ κεκρίσθαι ποδὶ πᾶν
 των πολλάκις τοῦτων περζόνον, τῷ μὲν πᾶσι ποτ' ὑβριλέγ-
 ων μὲν ἐμᾶς ἀδικῶν, τῇ πόλει δ' ἢ πᾶσι ἢ ἔλατ-
 τον ἀόκητ' ἔσθ' ἔν τῶν γρηφῶν περθεγμῶν μετεῖναι τῆς δό-
 ξης, ἐπὶ ταῦτα ἀπὸ τῆς οἰκῆς. ὅρα, μὴ τοῦτων μὲν ἐχθρὸς ἦς,
 * ἐμὸς δὲ περθεποιῇ. ἐπειδὴ τοίνυν ἡ μὲν δυνάεις καὶ δι-
 καία φῆρος ἄπασι δέλεται: δεῖ δὲ μεῶς εἶναι, καὶ ποδὶ
 οὐδ' ἐπὶ λοιδορεῖαν ὄντα φύσει, δεῖ τῶν ἐπὶ τῶν βλα-
 σφημίας εἰρημύσας ἀπὸ πᾶν καὶ φουδῶν αὐτὰ τὰ
 αὐατικὰ τὰ εἰπεῖν ποδὶ αὐτῶν, καὶ δεῖσαι τίς ὧν, καὶ
 τίνων, ῥαδίως οὐτως ἀρχει τῶ κακῶς λέγειν, καὶ λόγους
 πινᾶς * διασύρει, αὐτῶς εἰρηκῶς ἃ τίς οὐκ αὐτῶν οἰκνυσε τῶ
 μετῶν ἀνθρώπων φθιγγαῖα, εἰ γὰρ αἰκῶς, ἢ ῥαδία

μανθῆς ἢ μίνως ἢ ὁ κατηγορῶν, ἀλλὰ μὴ ἀπερμολό-
 γος, πρὶν ἔμμεμα ἀγορᾶς, ὁ λεθρος γερματὰς, οὐκ αὖ αὖ
 τὸν οἶμον τοιαῦτ' εἰπεῖν, οὐδ' αὖ οὕτως ἐπαχθεὶς λῶρος
 κρείσσειται, ὥς πρὶν ἐν ἔα γωδία βωδῶντα ὡ γῆ καὶ ἡλίου
 ἀρετῇ, καὶ τὰ ροιῶντα: καὶ πάλιν σωέσιν καὶ παιδείαν
 ἐπικαλουμένον, ἢ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχροῖα διαγιγνώσκε-
 ται. τῶντα γὰρ δὴ πούθεν ἡκούετ' αἰσίου λέγοντος. σοὶ δὲ
 ἀρετῆς ὡ καὶ διαρμα, ἢ τοῖς σοῖς τίς μερυσία, ἢ μὴ τοιού-
 των, τίς διάγνωσις; πόθεν λαβόντι, ἢ πῶς ἀξιωθέντι;
 πούδ' ἐ παιδείας σοὶ δέμεις μνησθῆναι, ἢς τῆς μὲν ὡς ἀλη-
 θῶς τετυχηκότων οὐδ' αὖ εἰς εἴρη. παῖς αὐτοῦ τοιοῦτον
 οὐδέν, ἀλλὰ καὶ ἐτόρ' ἀλέγοντος ὀρυθριάσει: τοῖς δὲ ἀπ-
 λειφθεῖσι μὲν ὡς πρὶν σὺ, περ ἀποικμελῶν δὲ ὑπ' αἰαιθῆ-
 σίας, τὸ ἔκ' ἀκούοντα ἀλγεῖν ποιῆν ὅταν λέγῃσιν, οὐ τὸ
 δοκεῖν * τοιούτους εἶναι πρὶν εἶπεν. οὐκ ἀπρῶν δι' ὅ, τι χρὴ
 παῖς σοῦ, καὶ τῆς σῶν εἰπεῖν, ἀπρῶν τῆς πρώτου μνησθῆναι:
 πότ' ὅς ὡς ὁ πατήρ σου Ἰρμῆς ἐδούλωε πρὶν ἐλπία ὡ πρὸς
 τῷ θεοῦ διδάσκοντι γερματὰς χοίνικας παχέας ἔχων
 καὶ ἐύλων: ἢ ὡς ἡ μήτηρ σου τοῖς μεθ' ἡμεῖς τοῖς γάμοις ἐν
 τῷ * κλισίῳ τῷ πρὸς τῷ καλαμίτῃ ἡρώϊ χρωμένη τὸν κα-
 λὸν ἀνδριάντα, καὶ ὑπερνωσὶν ἄκρον ὕψ' ἐπέφεσε. ἀλλ'
 ὡς ὁ ὑμεραυλὴς φορμίων ὁ δῖωνος τῆς φρεαγγίου δούλος
 ἀνέστησεν αὐτὸν ἀπ' ἐκείνης τῆς καλῆς ὀργασίας; ἀλλὰ
 νῆ τὸν δία, καὶ ἔκ' θεοῦ, ὅκνῳ μὴ πρὶν σοῦ τὰ περ σῆ-
 κεντα λέγων αὐτὸς οὐ περ σῆκοντα ἐμῶν τῷ δόξῳ περ σῆ-
 κται λῶρος: τῶντα μὲν οὕτω, εἰσώ: ἀπ' αὐτῆς δὲ ὡν αὐ-
 τὸς βεβίωκεν, ἀρξομαι. οὐδὲ γὰρ ὡν ἐτυχεν, ἢ: ἀλλ' οἷς
 ὁ δῆμος κατέρατ' αὐτῶν. ὁ γὰρ ποτε, ὁ γὰρ λέγω, χεῖς μὲν
 οὕτω καὶ πρώτῳ ἅμα ἀδηνάως, καὶ ῥήτωρ γέγονε: καὶ δύο
 συναβὰς περθεῖς τὸν μὲν πατὴρα ἀντὶ Ἰρμητος, ἐπὶ ἡ-
 σεν ἀπ' Ἰρμητος: τὸν δὲ μητὴρα σεμνῶς πάντῃ γλαυκοθέαν

ὠνόμασεν: ὡς ἔμπεδον ἅπαντες ἴσασιν καὶ λαομύλιον ἐκ τῶν
πάντα ποιεῖν, καὶ πᾶσιν δὴ λανθάνει, τῶν τῆς ἐπινοίας
τυχούσων. πόθεν γὰρ ἄλλοθεν; ἀλλ' ὁμῶς οὕτως ἀνέχου-
σος εἶ, καὶ πονηρὸς φύσει, ὥς τε ἐλδύϊδος ἐκ δόλου, καὶ
πλούσιος ἐκ πτωχείας διὰ τὸν τοιοῦτον γένειον, οὐχ ὅπως
ἔχον αὐτοῖς ἔχεις, ἀλλὰ μετὰ σῶσιν τὸν κατὰ τὸν πῶνι
πλιτόν. καὶ πᾶσι μὲν οὕτως ἀμνησθήσῃς τῶς ἀφ' ἧς
ἔσθ' ἡ πόλεως εἰρήνην, εἰσω: ἀλλ' ἔσθ' ἡ πόλις ἐχθρῶν
φαιδρῶς ἀπεδείχθη περὶ τῶν, τῶν ἀνὰ μνήσῃ. τίς γὰρ
ὕμνῳ οὐκ οἶδε τὸν ἀφ' ἡμετέρων ἀπὸ φωνῶν, ὅς ἐστι
λάμπρος φιλίππῳ τὰ νεώρια ἐμπρήσῃ τὰ ὑμέτερά ἐς
τὴν πόλιν ἦλθεν: ὃν λαβόντες ἐμὸν κεκρυμμένον ἐν πει-
ραεῖ, καὶ κατέσχοντο εἰς τὴν ἐκκλησίαν, βλά-
σκῶντες οὐκ ἐκ κεκραγῶς, ὥς ἐν δημοκρατίᾳ θιναὶ ποιεῖ,
ἐὼς ἡ τυχεύει τῆς πολιτείας ὑβρίων, καὶ ἐπ' οἰκίας ἐκ-
δίδων, αὐτὸν ἡμετέρας ἀφ' ἐθνήσιν ἐπὶ τῇ πόλει: καὶ εἰ μὴ ἡ βί-
α ἡ ὑβρίων πᾶσι τὸ πρᾶγμα αἰδομένη, καὶ τὴν ὑμέ-
τεράν ἀγνοίᾳ ἐν οὐδὲν συμβεβηκίαν ἰδοῦσα, ἐπὶ τῇ
τῇ τὸν ἀνθρώπον, καὶ συλλαβῆς ἐπὶ τῇ γὰρ ὡς ὑμῶν,
ὑβρίων ἀλλ' ὁ βίος, καὶ τὸ δίκαιον δοῦναι διαδύς, ὅτι πῶς
πετ' αὐτὸν τῇ * σιμολόγῃ τῷ βίῳ. νῦν δ' ὑμεῖς σφρι-
βώσιντες αὐτὸν, ἀπικτεῖνατε, ὥς εἴδει καὶ εἴδον. τίς
γαροῦν εἰδὼς τῶν ἡ βουλὴ ἡ ὑβρίων πᾶσι τὰ τῶν
τῶν περὶ τῶν χερσὶν τῶν αὐτῶν ὑμῶν σιμολό-
γον ἔσθ' ἡ πόλις τῇ αἰδῶ, ἀφ' ἧς αὐτῆς ἀγνοίᾳ,
ἀφ' ἧς πόρῃ μὲν περὶ τῶν κοινῶν, ὥς περὶ τῶν καὶ
κείνων, καὶ κυρίαν τῇ πρᾶγμα ἐποίησατε, εἴδον μὲν δι-
δύς ἀπὸ τῶν ὡς περὶ τῇ: ἔσθ' ἡ πόλις δὲ λέγει περὶ
ταῖς: καὶ τῶν ἀφ' ἧς βίῳ φέρῃ τὰ ὑμῶν ἐπε-
ξε. καὶ οὐδὲ μία ἡμετέρας ὑβρίων τῶν μακρῶν τῶν, καὶ ὅτι
ταῦτ' ἀλλήλῃ λείπῃ, καὶ λείπῃ τῶν ὡς μαρτυροῦ.

μαρτυροῦ.

μαρτυροῦ.

Μαρτυροῦσι δημῳαίνει ἑσθὲρ ἅπαντων οἷδε: καλίας
 Γωιδῆς, ζυῶν φλυδῆς, κλέων φαληρεδῆς, δημόνικος μα-
 ραθώνιος, ὅτι τῷ δήμῳ κατὰ χειροτὴν ἔβαντος αἰχίνῳ σω-
 νεδρὸν ἑσθὲρ τῷ ἰδρὸν τῷ ἐν δήλῳ εἰς τοῦ ἀμωκυτῶνασ', συ-
 νεδρὸν ἔβαντες ἡμεῖς ἐκείναμεν ἑσθὲρ ἰδὼν ἄξιον εἶναι μάλλον
 ἑσθὲρ τῆς πόλεως λέγειν. καὶ ἁπεσάλη ἑσθὲρ ἰδὼς. οὐ-
 κοῦν ὅτι τοῦτον μὲν λέντος λέγειν, ἁπλάσεν αὐτὸν ἰδὼν
 λῆ, καὶ προσέταξεν ἐτόρῳ, τότε μὲν προσδότην εἶναι, καὶ
 κακόνουν ὑμῖν ἁπέφηνεν. ἐν μὲν τοίνυν τοῦτο τοῦτο πολι-
 τῶν ματῶν νεανίου τοῦτον, ὁμοιόν γε: οὐ γὰρ οἷς ἐμοὶ κατῆ-
 γρεῖ. ἐτόρον δὲ αἰάμιμνησκεσθε: ὅτι γὰρ πύθωνα ὠλίπ-
 πος ἐπέμψεν τὸν βυζάντιον, καὶ πρὸς τῆς αὐτῆς συμμάχων
 ἁπάντων συνέπεμψεν πρέσβεις, ὥς ἐν αἰχύνῃ ποιήσων
 πλὴν πόλιν καὶ δειξὼν ἀδικεῖν, τότε ἐγὼ μὲν τῷ πύθωνι
 θρασυομένῳ, καὶ πολλῶν ἔροντι καθ' ὑμῶν οὐκ εἶξα, οὐδὲ
 ὑπεχώρησα: ἀλλ' αἰσάσας αὐτεῖπρον: καὶ τὰ τῆς πόλεως δι-
 καία οὐχὶ περὶ ὕδακα: ἀλλ' ἀδικοῦντα ὠλίππων ἰζηλέγ-
 ξα φανόρως οὕτως, ὥς τε τοῦ ἐκείνου συμμάχου αὐτοῦς
 αἰσάμενους ὁμολογεῖν. οὕτως δὲ σιωπητὸν ἔγχετο, καὶ τὰ ἐναν-
 τία ἐμῶν τυρεῖ τῇ πατρίδι, καὶ τοῦτο φανερὸν. καὶ οὐκ ἁπέ-
 χθη τοῦτο: ἀλλὰ καὶ πάλιν μετὰ ταῦθ' ὕδρον αἰσάμεν τῷ
 κατὰ σκοπὴν σιωπῶν εἰς πλὴν θράσωνος οἰκίαν ἐλήφθη. καὶ
 τοῖς ὅς τις τῷ ἑσθὲρ τῆς πολέμιων πεμφθέντι μήνους μήνῳ
 σιωπῇ, καὶ ἐκοινολογεῖτο, οὕτως αὐτὸς ὑπῆρχε τῇ φύσει
 κατὰ σκοπὸν, καὶ πλείμους τῇ πατρίδι, καὶ ὅτι ταῦτ' ἀλη-
 θῆ λέγω, καὶ μοι τοῦτον τοῦ μάρτυρος.

μαρ' τυρβς.

Τελέδημος κλέωνος, ἑπιδόσης καὶ Μαίχου, νικῶμα-
χος διοφάντου, μὴ τυροῦσι δημῶσιν καὶ ἐπὶ πωλῶντο
τῶν ἑσσητιῶν, εἰδέναι αἰσχύνῃ ἀπὸ μῆτος καὶ ὠκίδην συ-

νδρ' ὁρμυλον νυκτὸς, εἰς πύλιν θράσυνος οἰκίαν, καὶ κοινολο-
 γούμενον * ἀναξίνω, ὃς ἐκρίθη εἶναι κατὰ σκοπὸς πρὸς τι-
 λίστου. αὐτὸν ἀπεδόθησαν αἱ μὲν τυρεῖαι ὡς νικίου ἐκείνου
 βασιλέως ἑλὶ τῇ Ἰσαμύλῳ. Μυρία τῶν τε ἐπὶ εἰπεῖν ἔχον
 πρὸς αὐτὸν πρὸς αὐτὸν. καὶ γὰρ οὐτὼ πῶς ἔχει: πολλὰ αὖ
 ἐγὼ νῦν ἐπὶ τούτων ἔχοιμι δεῖξαι, ὧν οὐκ ἔστι κατ' ἐκείνου
 οὗτος χρόνος τοῖς μὲν ἐχθροῖς ὑπηρετῶ, ἐμοὶ δὲ ἐπηρεάζων
 οὐδέ τι: ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῷ τῷ πρὸς ὑμῖν εἰς ἀκριβὴ μνήμην,
 οὐδ' ἂν προσῆκεν, ὁργὴν. ἀλλὰ δεδῶκατε εἶναι πρὸς φαύλῳ
 πολλῶν ὕδρουσιαν τῶν βουλομένων τὸν λείγοντα ἡ τῶν ὑμῖν
 συμφερόντων ἄποσκελίζειν, καὶ συκοφαντεῖν, τῆς ὡς τῶν
 λοιδορείαις ἡδονῆς καὶ ἡδονῆς τὸ τῆς πόλεως συμφερόν
 αἰτὰ ματ' ὁρμυλον. διότι πρὸς ῥαόν ὅστι, καὶ ἀσφαλιστοὶ αἱ
 τοῖς ἐχθροῖς ὑπηρετοῦντα μεταρνεῖν, ἢ πῶς ἔσθ' ὑμῶν
 ἐλόμενον ταῖς πρὸς τὸν πόλεον. καὶ τὸ μὲν δὴ πρὸς τῇ πολέ-
 μῳ φανερὸς σιωπῶντιζεσθαι φιλήπτω, δεινὸν μὲν ὡς γὰρ
 καὶ θεοὶ: πῶς γὰρ οὐ, κατὰ τῆς παλαιότητος; ὅτε δὲ, εἰ βού-
 λησιν, ὅτε αὐτῶν ἔσθ' ὅτι. ἀλλ' ἐπειδὴ φανερὸς ἦδη ταῖς
 πολλοῖς ἐσεσύνθη, καὶ ῥόνησος ἐπορεύθη, αὐτὸν πῶς ἀπὸ τῶν
 ἐπορεύετ' ἀνθρώπος, οὐκέτι ἐν ἀμφοτέρω τῶν πρὸς
 γματὰ ἔσθ' ὡς, ἀλλ' ἐν εἰσὶν πόλεμος, ὃ, ἡ μὲν πᾶσι τῶν
 πρὸς τῶν ὑμῶν ὁ βασιλεὺς οὐδ' οὐκ ἐπὶ ἀμφοτέρω, ὅς
 αὐτὸν δεῖξαι. οὐδ' ἐστὶν οὐτε μείζον, οὐτ' ἐλαττόν. φησὶ
 σμα οὐδὲν αἰσχρὸν πρὸς τῶν συμφερόντων τῇ πόλει. εἰ δὲ
 φησιν, νῦν δεῖξάτω αὐτὸν τῶν ἐμῶν ὕδατι. ἀλλ' οὐκ ἐστὶν οὐδέ τις.
 καὶ τοι, δυοῖν αὐτὸν ἀνάγκη θάττω, ἢ μηδὲν τοῖς πρὸς
 τῶν τοῖς ὑπὲρ ἐμὴν τὸ τῶν ἐχθρῶν ἐγκαλεῖν, μὴ γράφειν πρὸς
 ταῖς ἐπὶ τῶν, ἢ τὸ τῶν ἐχθρῶν συμφερόντων τῶν, μὴ φέ-
 ρειν εἰς μέν τῶν τῶν ἀμείνων. ἄρ' οὐκ οὐδὲ ἐλπίς, ὡς
 πρὸς οὐδὲ ἐχθρῶν, ὡς ὅτι ὁργὰς αὐτῶν ἡ δίοι κακὸν ὑμῶν;
 οὐ μὲν οὐκ ἐπὶ τῶν. καὶ τὰ μὲν ἄλλα, καὶ φέρειν

των, καὶ πῶς εἴνεκεν τῶνδε σωτηρίας, καὶ πῶς ἐπερχομένη, καὶ ἀκούετε, ἐπειδὴ τό τε ἐκωλύθητε. καὶ ἡ οὖν περὶ γὰρ σωτηρίαν ὄψεσθε, καὶ μεγάλα ὠφελησέσθε περὶ ἰστορίαν τῆς κοινῆς. καὶ ὅση δεινότης ἔστι ἐν τῷ φιλίππῳ, θαύσασθε. οὐκ ἔστι τῆς περὶ ὑμᾶς πλείονος πόλεως οὐδ' ἀπαλλαγῇ φιλίππῳ, εἰ μὴ θεβαίους καὶ θετταλούς ἐχθροὺς ποιήσῃ τῇ πόλει· ἀλλὰ καὶ πόρ' ἀθλίως καὶ κακῶς τῆς στρατηγῶν τῆς ὑμετέρων πλεμούντων αὐτῷ, ὅμως ὑπ' αὐτῷ τῷ πολέμῳ καὶ τῆς ληστῶν μυρία ἐπαχε κακὰ· οὐτε γὰρ ὕμνησε τῆς ἐκ τῆς χώρας πηρομελίων οὐδέν, οὐτ' εἰσῆγε, ὡς ἐδίει αὐτῷ. ἔστι δὲ οὐτε ἐν τῇ θαλάττῃ κρείττων τό τε ὑμῶν, οὐτε εἰς πῶς ἀπικλῶν ἐλθεῖν δυνάτοιο, μί τε θετταλῶν ἀνολοφωτότων, μή τε θεβαίων διόκτων. σωβάνει δὲ αὐτῷ τῷ πολέμῳ κρατερῶς ὅς οἱ οὐδὲν ὑμῶν ἐπέμπε στρατηγούς, ἐὰν γὰρ ἔδοξε, αὐτῇ τῇ φύσει τὸ πρὸς καὶ τῆς ὑπάρχοντων ἐκδοτοῖς, κακοπαθεῖν. εἰ μὲν γὰρ τῆς ἰδίας ἐχθροῦς ἢ ὅς θετταλούς, ἢ ὅς θεβαίους συμπεῖθοι βαδίζειν ἐφ' ὑμᾶς, οὐδὲν αὐτῷ ἡγεῖτο προσέξεν αὐτῷ τὸν νοῦν, αὐτῷ δὲ τῶν ἐκείνων κοινὰς προφάσεις λαβὼν, ἡγεμὼν αἰρεθῇ, ῥᾶον ἢ λαπρετὰ μετὰ πρᾶκτοῦσεσθαι, τὰ ἡ πείσειν. τί οὖν ἡδὲ χεῖρ; θαύσασθε ὡς οὖν. πόλεμον ποιῆσαι τοῖς ἀμνηστούσι, καὶ ποδὶ πῶς πύλαια παραχῇν· εἰς γὰρ ταῦτ' οὐδὲν αὐτοῦς ὑπελάμβανον αὐτοῦ δέχεσθαι. εἰ μὲν τῶνδε * ἔδοξε ἢ τῆς πρ' ἐαυτῷ πεμπομελίων ἰδρομνημόνων, ἢ τῆς ἐκείνου συμμάχων εἰσχεῖτό τις, ὑπόψεσθαι τὸ περὶ γὰρ εὐόμην καὶ ὅς θεβαίους καὶ ὅς θετταλούς, καὶ πάντας * φυλάξαι. αὐτῷ ἡ ἀθηναῖος ἢ, καὶ πρ' ὑμῶν τῆς ὑπεναυτίων ὁ ἔδοξε κριῶν, οὐ πόρως λήσεν, ὅπως σωέβη. πῶς οὖν ταῦτ' ἐποίησε; μετὰ τοῦτο τοῦτον. οὐδενὸς δὲ προειδὼς, οἶμαι, τὸ περὶ γὰρ οὐδὲ φυλάττοντος, ὡς ποδὲ εἶωθε τὰ τοιαῦτα πρ' ὑμῶν γίγνεσθαι, προελθεῖς πυ-

λαθρόντας οὐτος, καὶ βιάνη πεπάρων χειροκνησάντων αὐ-
 τόν, κινεῖται. ὥς δὲ τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα λαβὼν ἀνέκε-
 ταις τοῦς ἀμικτυόνας, πάντα τὰ μὲν ἀφ' αὐτοῦ καὶ παριδὼν,
 ἐπείρανεν ἐφ' οἷς ἐμωθύθη: καὶ λόγιον οὐ περὶ σὺ ποιοῦ καὶ
 μῆθυσ, ὅθεν ἡ κινεῖται αἰα χῶρα καθιερῶθη, σιωθεὶς καὶ διε-
 ξελθὼν, ἀνθρώποις ἀπείρους λόγων, καὶ τὸ μῆλον ὅπερ ο-
 ραμένους τοῦς ἰδρομνημόνας, πείθει φησὶν ἔχου ποδὶ ἐλ-
 θεῖν πλὴν χῶραν, ἢ οἱ μὲν ἀμικτοεῖς σφῶν αὐτῶ οὐ βουλο-
 γῆν ἔφασκεν: οὐτος δὲ τῆς ἰδρῶς χῶρας ἡλικίαν εἶναι, τοῦ-
 δε μίαν δίκην τῆς λακρῶν ἐπαρῶντων ἡμῖν, οὐδ' ἄν οὐ-
 τος λείπων περὶ φασίγειται οὐκ ἀληθῆ. γινώσκου δὲ ἐκείθεν.
 οὐκ εὐλὴ ἀνδρὶ τῆ περὶ σκαλίσαθαι δὴ πρὸς τοῖς λακροῖς δι-
 κῶν καὶ τῆς πόλεως σιωπῆσαι. τίς οὖν ἐκλήττου-
 σεν ὑμᾶς, ἀπὸ ποίας ἀρχῆς: εἰπέ τὸν εἰδόμενον, ἀλλ'-
 οὐκ αὐτῶς. ἀλλὰ κενὴ περὶ φασίγειται ἡ σιωπὴ καὶ
 φιλία. ποδὶόντων τοίνυν πλὴν χῶραν τῆς ἀμικτυόνας
 καὶ πλὴν ὑφ' ἡμῶν πλὴν τούτου, περὶ σπῶντες οἱ λακροί,
 μικροῦ μὲν ἀπαντῶν καὶ τῶν πρὸς: ἡλικίαν δὲ καὶ σιωπῶν-
 τῶν τῆς ἰδρομνημόνων. ὥς δ' ἄπαξ ἐκ τούτων ἐγκλήματα
 καὶ πολέμος περὶ τοῦς ἀμικτοεῖς ἐπαρῶν, τὸ μὲν
 πρῶτον, ὅς τις φος αὐτῶ τῆς ἀμικτυόνας ἡ γὰρ σφῶ-
 πᾶν. ὥς δὲ οἱ μὲν, οὐκ ἠλθον, οἱ δὲ ἐλθόντες οὐδὲν ἐπείον,
 εἰς πλὴν ὑφ' οὐ πρὸς αἰα καὶ τὸν ὠλισσῶν οὐδὲν ἡ γὰρ
 να ἦτον οἱ καὶ περὶ σκαλίσαθαι, καὶ πάλαι ποιετοῖ τῆς περὶ
 λῶν καὶ τῆς ἐν τῶν ἀλλαισ πόλεσι: καὶ περὶ φασίγειται οὐ-
 λόγιον εἰλήφειται: ἢ γὰρ αὐτοῦς ἐσφῶν καὶ ξένους ἔρε-
 φειν ἔφασκεν εἶναι, καὶ ζημιούν τοῦς μὴ τῶν ποιούντας, ἢ
 ἐκείνον αἰεῖσθαι. τί δὲ τὰ πρὸς λέγειν, ἢ ἔρεθῃ πρὸς τῶν
 πρὸς ἡλικίαν. καὶ μετὰ ταῦτ' οὐδὲν δύνανται συλλέξαι, καὶ
 πρὸς ἐλθὼν ὥς αὐτῶ πλὴν κινεῖται ἐρεῖσθαι φράσας πρὸς
 καὶ κινεῖται καὶ λακροῖς, πλὴν ἐλθῶν καὶ λαμβάνει.

δημοφώνους

εἰ μὲν οὖν μὴ μετέγνωσαν οὐδὲν οὐδ' ἀβελῆαι καὶ μεθ' ἑμῶν
 γέγοντο, ὥς ποτ' χειμάρρους αὐτὰπαν ἔδοξεν τὸ πρῶγμα εἰς
 πλὴν πόλιν * εἰσέπτε. νῦν δὲ τότε γ' ἔξαιφνης ἐπέχον αὐ-
 τὸν ἐκείνοι· μάλιστα μὲν, ὃ ἀνδρες ἀθηναῖοι, θεῶν πινος οὐ
 νοία πρὸς ὑμᾶς· εἴτα μὲν τοι, καὶ ὅν καθ' αὔα ἀνδρα, καὶ
 δι' ἐμέ. δὸς δέ μοι τὰ δόγματα ταῦτα, καὶ ὅς χρόνους,
 ἐν οἷς ἐκαστα πέπρακται. ἵν' εἰδῇτε ἡλικίαν πρῶγμα ἡμα-
 ρὰ κεφαλὴν ταραξάσας αὐτῇ δίκῃ οὐκ ἔδωκε. λέγε μοι τὰ
 δόγματα.

Δόγμα ἀμφικτυόνων.

Επὶ ἰδρέως κλεναρχοῦ ἐαρινῆς πυλαίας ἐδόξε τοῖς
 πυχάραις καὶ τοῖς στωέδροις τῶ ἀμφικτυόνων, ἐπειδὴ
 ἀμφισεῖς ὑπεβαίνον σιν ὑπὲρ πλὴν ἰδρὸν χώραν, καὶ ἀπείρου-
 σι καὶ βοσκήμασι καὶ τανέμουσιν· ἐπελθὲν ὅς πυχαρῶν,
 καὶ ὅς στωέδρος, καὶ σήλαις διαλαβὲν τοὺς ὄρεας, καὶ
 ἀπειπεῖν τοῖς ἀμφικτυόνων τῶ λοιπὸν μὴ ὑπεβαίνειν.
 Ετόδον δόγμα. Επὶ ἰδρέως κλεναρχοῦ ἐαρινῆς
 πυλαίας ἐδόξε τοῖς πυχαρῶν, καὶ τοῖς στωέδροις τῶ
 ἀμφικτυόνων, καὶ τῶ κοινῷ τῶ ἀμφικτυόνων, ἐπειδὴ οἱ ὅς
 ἀμφισεῖς πλὴν ἰδρὸν χώραν καὶ τανέμουσιν καὶ βοσκήμασι
 καὶ βοσκήμασι νέμουσι, καὶ καλυπόμενοι ἔδοξεν πειεῖν
 ἐν τοῖς ὅπλοις πρὸς γένομενοι τὸ κοινὸν τῶ ἐκλήρωσι
 στωέδριον κεκαλυψέμεν μετὰ βίαν, πινὰς δὲ καὶ περικυ-
 ματῆσαι, καὶ τὸν στρατηγὸν τὸν ἡρημένον τῶ ἀμφι-
 κτυόνων κ' ἑστύφον τὸν ἀρχαῖον· προσβῆσαι πρὸς φί-
 λιππον τὸν μακεδόνα, καὶ ἀξιοῦν ἵνα βοηθήσῃ τῷ πε-
 ἀπόλωνι καὶ τοῖς ἀμφικτυόνων, ὅπως μὴ ποδῶν ὑ-
 πὲρ τῶ ἀσεβῶν ἀμφισεῖς τὸν θεὸν πλημμελοῦμενοι·
 καὶ διότι αὐτὸν στρατηγὸν αὐτοκράτορα αἰροῦνται οἱ ἐλα-
 λωδὲ οἱ μετέχοντες τοῦ στωέδριον τῶ ἀμφικτυόνων.
 Λέγε δὴ καὶ τοὺς χρόνους, ἐν οἷς ταῦτ' ἐγένετο. εἰπὶ

γαρ, καθ' οὓς ἐπυλαγρήσεν οὗτος.

λέγε.

Χρόνοι.

Ἀρχὸν μνησιθείδης μὲν ὁ ἀνδραγαθὸς ἐκτὴ ἀδὴ δε-
κάτη. Δὸς δὲ μοι πλὴν ἀδισολῶ, κὺ ὡς οὐχ ὑπὴ-
κουν οἱ θηβαῖοι, πέμπει πρὸς τοὺς ἐν πελοποννήσῳ
συμμάχους ὁ φίλιππος: ἵν' εἰδῇτε καὶ ἐκ ταύτης σα-
φῶς, ὅτι πλὴν μὲν ἀληθῆ περὶ φασιν τῷ περὶ γμάτων,
τὸ, ταύτ' ἐπὶ πλὴν ἐλάδα, καὶ πούς θηβαίους, καὶ
ὑμᾶς περὶ πέν, ἀπικρὺν πέτο, καινὰ δὲ καὶ τοῖς ἀμω-
κτύοσι δόξαντα ποιεῖν περὶ σπειρίῳ. ὁ δὲ τῶς ἀφορ-
μας τῶτασ καὶ τῶς περὶ φάσεις πρὶ αὐδὸν ἀντῶ. οὗτος
κὺ. λέγε.

Ἐπιστολὴ φιλίππου.

Βασιλεὺς μακεδόνων φίλιππος, πελοποννησίων ἐν τῇ
συνμαχίᾳ τοῖς δημογενοῖς, καὶ τοῖς σιανέδροις, καὶ τοῖς
ἄλλοις συμμάχοις πᾶσι χαίρειν. Ἐπειδὴ λοκροὶ, οἱ κα-
λούμενοι ὀρόλαι κατοικοῦντες ἐν ἀμφώσῃ πηλημελίου-
σιν εἰς τὸ ἰσθμὸν τῆς ἀπόλλωνος τῆς ἐνδελοῖς, καὶ πλὴν
ἰσθμὸν χώραν δόχοντες μεθ' ὅσων ληλατούσι, βού-
λομαι τῷ θεῷ μεθ' ὑμῶν βοηθεῖν, καὶ ἀμύνασθαι τοὺς
πρὶ αὐαίνοντες τι τῶν ἐν ἀνθρώποις δύσεβων. ὥστε συ-
ναντῆτε μετὰ τῶν ὁσων εἰς πλὴν φωνίδα ἔχοντες τῶν
σιανισμὸν ἡμῶν περὶ ἀράκοντα, τῶν ἐν ἐστὶν μινὸς λώ-
ου, ὡς ἡμεῖς ἄγμεν: ὡς δὲ ἀθηναῖοι, βοηδρομίδης:
ὡς δὲ κρεῖνδιοι, πανέμου. τοῖς δὲ μὴ σιανιτήσασι,
πανδημεὶ χρυσόμεδα: τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν μὴ *
χωρῶντο, τῶν ἐν ἐμῶν. Εὐτυχεῖτε.

Οὐδ' ὅτι φάσει μὲν τῶς ἰδίας περὶ φάσεις, εἰς δὲ τῶς ἀμω-
κτυονίκας κατὰ φάσει: τίς δὲ ὁ τῶντα συμπερὶ αὐαίνοντες
αὐτῶ, τίς ὁ τῶς περὶ φάσεις τῶντα εἰδόντες, τίς ὁ τῶν κακῶν

D IIII

τίς γε γλημελίων μαχίστα αἴτιος; οὐχ' οὗτος; μὴ τοίνυν
 λίσσεται, ὡς ἄνθρωποι ἀθηναῖοι πορνεύοντες, ὡς ὑφ' αὐτοῦ τοιαῦ
 τα πέπονθεν ἡ ἑλλάς ἀνθρώπου. οὐχ' ὑφ' αὐτοῦ, ἀλλ' ὑπὸ
 πολλῶν καὶ πνηθῶν τῆς πρ' ἐκείνοις, ὡς ἡ καὶ θεοί: ὧν εἷς
 οὗτος ὄστιν: ὃν εἰ μὴ δὲν οὐ λαβηθέντα τάληθες εἰπεῖν δέοι,
 οὐκ αὖ ὀκνήσαιμι ἔγωγε κοινὸν ἀλιτῆριον τῆς μετὰ τούτου ἀ-
 πολωλότητων ἀπάντων εἰπεῖν, ἀνθρώπων, τόπων, πόλεως.
 ὁ γὰρ τὸ σωδύμα πρῶτον, οὗτος τῆς φύντων κακῶν αἴ-
 τιος. ὃν ὅπως ποτὲ οὐκ οὐθὺς ἰδόντες ἀπεστράφητε, θάου-
 μάζω. πολλὴ πολὺ π σκότος, ὡς εἰσὶν, ὅτι πρ' ὑμῖν περὶ τ'
 ἀληθείας. Συμβέβηκε κρίνω μοι τῆς κατὰ τῆς ταῦτιδος
 τούτου πεπεγμένων ἀφαιμένῳ, εἰς ἃ τούτοις ἐκπιπύ-
 μενος αὐτὸς πεπλίττεσθαι, ἀφ' ἧται. ἃ πολλῶν μὲν εἴ-
 κα εἰκότως ἀκούσετέ μου: μαχίστα δ' οὐ αἰσχρὸν ὄστιν, ὡς ἄν-
 θρωποι ἀθλωαῖοι, εἰ ἐγὼ μὲν τὰ ὄντα τῆς ὑποδ' ὑμῶν πόρων
 ὑπέρμενα, ὑμεῖς δὲ μὴ δὲ πρὸς λόγῳ αὐτῆς ἀνέξεσθε. ὁρῶν
 γὰρ ἐγὼ θεοαῖους, σχεδὸν δὲ καὶ ὑμᾶς ὑπὸ τῆς τὰ φιλίπ-
 που * περὶ πόρων καὶ διεφθαρμένων πρ' ἐκείνοις, ὅμοι-
 λῶ ἀμφοτέρους φοβερὸν καὶ φυλακῆς πολλῆς δέομενον,
 τὸ τὸν φιλίππου ἐὼν ἀνέχεσθαι πρὸς ὁρῶντας, καὶ οὐδὲ κα-
 θὲν φυλαττομένους, εἰς ἔχθραν δὲ καὶ τὸ περὶ σκροῦναι
 ἀλλήλοις ἐτοίμως ἔχοντας, ὅπως εἴπω μὴ γλήσεται, πα-
 ρατηρῶν διετέλχει: οὐκ ἀπὸ τῆς ἐμῆς γνώμης μόνον ταῦ
 τα συμφέρον ὑπολαμβάνειν, ἀλλ' εἰδὼς ἀριστοφάντα, καὶ
 πάλιν οὐδ' ἄλλο πάντα τ' χρόνον βελομένους περὶ αὐτῶν
 τῶν φιλίων, καὶ πάλιν τ' ἄλλων πολλῶν ἀπὸ πλείοντος
 ἐαυτοῖς, εἴπω ὁμογνωμονήσας αἰ: ὅς σὺ ξάντας μὲν ὡς κέ-
 ναδος καλακούων πρὸς καλῶς: περὶ αὐτῶν δ' ἔκ αἰσχύνῃ κα-
 τηγορῶν. ἃ γὰρ πάλιν θεοαῖων ὑπὸ ὑμῶν εἰ μοι, ἐκείνων πολὺ
 μάλλον, ἢ ἐμὲ κατηγορεῖς, τ' περὶ τερὸν, ἢ ἐγὼ τῶν τὴν συμ-
 μαχίαν, δοκιμασάντων ἀλλ' ἐκείσε ἐπαίνεσθαι. ὅτι τ' ἐν αἰμα

ἡ πόλις.

Ε' ΤΟΡΟΝ ΥΨΩΣΜΑ.

Επὶ ἀρχόντος ἡροπότου μηνὸς μηνυχιάνος αἴη κη νεῖα
πολεμάρχου γνώμη, ἐπειδὴ πόλις πᾶσα εἰς ἀλλοτρίωσιν
θηβαίους πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ ἀλλοτρίωσιν καὶ ἡσυχίᾳ, * πᾶσι τοῖς
σταθμοῖς καὶ παντὶ τῷ στρατοῦ μαχίμοις πρὸς τοὺς ἡσυχίᾳ τῆς ἀτ-
τικῆς πρὸς ἀγνοίαν τοῦ ποιοῦ, πρὸς ἀλλοτρίων τοῖς πρὸς ἡμᾶς

δημοσίου
ὑπὸ χρόνου αὐτῷ σωθήσῃς· διδοῦναι τῇ βουλῇ καὶ τῷ
δῆμῳ, πίμπαι περὶ αὐτὸν κήρυκα καὶ πρέσβεις, οἱ πνύ-
ξιόσοι, καὶ πρᾶκαλίσοισιν αὐτὸν ποιῆσαι τὰς αἰο-
χὰς, ὅπως εὐδεχόμενος ὁ δῆμος βουλεύσῃται· καὶ γὰρ
νῦν οὐ κέρικε βοηθεῖν ἐν οὐδενὶ τῷ μετρίῳ. ἤρεσθαι ἐκ
τῆς βουλῆς νέερχος σωσινόμου, πλυκράτης· πέφρονος,
καὶ κήρυξ δ' νόμος ἀναφύστος ἐκ τοῦ δήμου. λέγε δὴ καὶ
ταῖς ἀρχαίσις.

Αποκρίσεις ἀθηναίοις.

Βασιλὴς μακεδόνων φίλιππος ἀθηναίων τῇ βουλῇ καὶ
τῷ δῆμῳ χαίρειν. Ἡ μὲν ἀπ' ἀρχῆς εἶχετε περὶ ἡμῶς κί-
ρεσιν, οὐκ ἀγνοῶ, καὶ τίνα αὐτοὺς ποιῆσαι, περὶ αἰ-
σαδοὺ βουλόμενοι θετᾶλους, καὶ θεοαίους, ἐπὶ δὲ καὶ
βοιωτῶν. βέλτιον δ' αὐτῷ φρονούντων, καὶ μὴ βουλο-
μένων ἐφ' ὑμῖν ποιῆσαι τὴν ἐκ τῆς αἰρέσεως, ἀλλὰ κα-
τὰ τὸ συμφέρον ἰσχυμένων, νῦν δὲ ἡ πόλις ἀποστροφῆς ἀρξάμε-
νη ὑμῖς περὶ με πρέσβεις καὶ κήρυκας στωδικῶν με-
μνησθέντες, καὶ ταῖς αἰσχάσις αἰτεῖσθε, κατ' οὐδὲν ὑφ' ἡμῶν
πεπληγμένοι. ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνέστασ' ἡμῶν πρὸς βουλὴν συ-
κοφανίαν τοῖς πρᾶκαλουμένοις, καὶ ἐτοιμὸς εἰμι
ποιῆσαι ταῖς αἰσχάσις, ἀλλὰ πᾶσι οὐκ ὀρθῶς συμβαλόν-
τας ὑμῖν πρᾶξιμάντες τῆς περὶ αὐτοὺς ἀντιμεινῶς ἀ-
ξιώσῃτε. Ἐρρώσθε.

Αποκρίσεις θεβαίοις.

Βασιλὴς μακεδόνων φίλιππος θεβαίων τῇ βουλῇ καὶ
τῷ δῆμῳ χαίρειν. Εὐνομήν πῶς ὑμῶν ἀδελφὴν,
δὴ ἡς μοι πῶς ὁμόνοιαν καὶ πῶς εἰρήνην ἀναιρεῖσθε. πνύ-
ξιόσοι μὲν τοῖς, διότι πᾶσι ὑμῖν ἀθηναῖοι περὶ σφόν-
τασι φιλοφρονέμενοι ὑμῶς συγκαταίνουσιν γινέσθαι
τοῖς ὑπ' αὐτῷ πρᾶκαλουμένοις. περὶ τὸν μὲν οὖν ὅτι
μὲν καὶ γίγνησκον ἐπὶ τῷ μὲν πείθεσθαι ταῖς ἐκεί-

καλονύκτου δὲ τῆς κοινῆς τῆς πατρίδος φωνῆς τὸν δρῶντα
 ἔπειθ' ὡς θεῖατος : καὶ γὰρ ὁ κῆρυξ καὶ τὸ νόμιμον φωνὴν
 ἀφίησι τῷ κοινῷ τῆς πατρίδος δίκαιόν ἐστιν ἡγεῖσθαι.
 καὶ τοι, εἰ μὲν τὸς ὡς θῆναι πῶς πόλιν βουλευμένους πῆλ-
 θῆν ἔδει, πάντες αὐτοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἀθηναῖοι αἰσάν-
 τες ἐπὶ τὸ βῆμα ἐβαδίζετε : πάντες γὰρ οὐ οἶδ', ὅτι ὡς θῆ-
 ναι αὐτῶν ἐβούλεσθε. εἰ δὲ τὸς πλουσιωτάτους, οἱ τελευ-
 τοῖσι. εἰ δὲ τὸς ἀμφοτέρωθεν τῶν, καὶ οὐνοὺς τῇ πόλει καὶ
 πλουσίους, οἱ μὲν τῶν τοῖς μεγάλας ἐπιδοσεις ἀντιδόν-
 τες, καὶ γὰρ ἀννοία καὶ πλούτῳ τὴν ἐποίησαν. ἀλλ' ὡς
 εἴποιεν, ἐκείνος ὁ καιρὸς καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη οὐ μόνον οὐνοὺς
 καὶ πλούσιον ἀνδρα ἐκέλευε, ἀλλὰ καὶ πῆλθον ἀθηναί-
 ος τοῖς πράγμασιν ὅς ἀρχῆς, καὶ συλλεγομένην ὁρ-
 ᾶν, πίνος ἐνεκα ταῦτ' ἐπεσθῆναι ὁ φιλιπποῦς, καὶ πῆ-
 λου μένος. ὁ γὰρ μὴ ταῦτ' εἰδὼς, μήτ' ὅσοντα καὶ πόρ-
 ρωθεν ὑπὸ μελᾶς, οὐτ' εἰ οὐνοὺς καὶ, οὐτ' εἰ πλούσιους,
 οὐδὲν μάλλον ἐμελεῖν ὅτι χρὴ ποιεῖν, εἴσεσθαι, οὐδ' ὑ-
 μῖν ἔξεν συμβουλεύειν. ἐφάνη τῶν οὐτὸς ἐκείνη τῇ
 ἡμέρᾳ ἐγὼ, καὶ πῆλθον εἶπον εἰς ὑμᾶς, ἅ μου δυοῖν ἐ-
 νεκα ἐκινῶσατε περὶ σέχοντες τὸν νότον : εἰδὼς μὲν, ἵνα εἰδῆτε ὅτι
 μένος τῆς λεγόντων, καὶ πῆλθον μελῶν ἐγὼ, πῶς τῆς δι-
 νοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλιπον : ἀλλὰ καὶ λέγων
 καὶ γράφων ὅσοντα ἐξομῶν τὰ δέοντα ἔπειθ' ὑμῶν ἐν αὐτοῖς
 τοῖς φοβητοῖς : ἐτὶ δὲ, ὅτι μικρὸν ἀναλώσαντες χρόνον,
 πολλῶν περὶ τὰ λοιπὰ τῆς πάσης πολιτείας ἔσεσθαι ἐμα-
 πειρότεροι. εἶπον οὖν ὅτι τὸς μὲν ὡς ὑπὸ χόντων ἀθηναίων
 φίλων φιλιππῶ λίαν δουλομενέους, ἀγνοῖν τὰ πρὸντα
 πράγματα ἡ γούμνη. οὐ γὰρ οἶδ' ὅτι, εἰ τῶν οὐτως ἐτύγ-
 χανεν ἔχον, οὐκ αὖτε αὐτὸν ἡκεν οὐ μὲν ἐλαττεῖα ὄντα, ἀλλ'
 ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις ὁρίοις : ὅτι μὲν τοι, ἵνα ἐριμα ποιήσῃ-
 ται τὰ ἀθηναίοις, ἡκε, σαφῶς ἐπίσταμαι. ὡς δὲ ἔχει

τῶν δ' αὖτε, ἔφλω, ἀκούσας τῶν λόγων. ἐκεῖνος ὁ σοφὸς ἢ πείσαι θε-
 οαίων, ἢ ἰθαπατῆραι ἐν τῷ, ἅπαντας ἡνέπισται: ὅς δ' ἂν
 π' ἀρχῆς ἀνθεσκησας ἀντὶ τοῦ καὶ νῦν ἐκαστου μελόντος οὐ-
 δαμῶς πείσαι δύναιται. τί οὖν βούλεται, καὶ τί νος ἀνε-
 πλὴν ἐλάττειαν κατετίληφε; πλῆστον δύνανται δειξάσθαι καὶ
 πῶς σῆμας τὰ ὅπλα ὅς μὲν ἐκ τῶν πύλων θρασείας πει-
 ῶν καὶ ἐπαῖραι, ὅς δ' ἐκαστου μελόντος καὶ πῶς ἤγα-
 συγχερήσωσι φοβηθέντες, ἅντ' οὐκ ἐθέλωσιν, ἢ βιασθῶ-
 σιν. εἰ μὲν οὖν περαιορησόμεθα ἡμῖς, ἔφλω, ἐν τῷ πῶν-
 τι, εἴτε δύσκολον πίπεται θεοαίοις πρὸς ἡμᾶς, τούτου
 μεμνήσθαι, καὶ ἀπιστεῖν αὐτοῖς ὡς ἐν τῇ τῆς ἐχθρῶν οὐσι
 μέριδι, πρὸς τὸν μὲν ἂν ἀνέξαιτο ψιλώματος, ποιήσομεν:
 εἴτα φοβοῦμαι μὴ περσοδεξαμελῶν τῆς νῦν ἀνθεσκησάντων
 αὐτῷ, καὶ μὴ γνῶμη πάντων ψιλιπασάντων, εἰς τὸν ἄτ-
 τικῶν ἐλθῶσιν ἀμφότροι. αὐτὸν μὲν περὶ τῶν πύλων, καὶ
 πρὸς τῷ σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ ψιλονεκῶν πρὸς ὧν ἀνέλω, καὶ
 γλῆθε: σίμω καὶ τὰ δέοντα λέγειν δόξειν, καὶ τὸν ἐφε-
 σκησάμενον τῇ πόλει διαλύσειν. τί οὖν φημι δεῖν;
 πρὸς τὸν μὲν τὸν πῶντα ἐπανεῖναι φόβον: εἴτα μετὰ δε-
 ῶν καὶ φοβεῖσθαι πάντας ἑαυτῶν θεοαίων: πολὺ γὰρ
 τῆς δεινῶν εἰσιν ἐκ τῶν τῶν, καὶ περὶ τῶν αὐτοῖς * ὁ κίνδυ-
 νος. εἴπειτα ἰθὺς ἐλθόντας ἐλδυσίναδε ὅς ἐν ἡλικίᾳ καὶ ὅς
 ἰππείας, δεῖσαι πᾶσιν ὑμᾶς αὐτοῖς ἐν τοῖς ὅπλοις ὄν-
 τας, ἵνα τοῖς ἐν θήβαις φρονούσι τὰ ὑμέτερα ἰξίσου γλῆ-
 ται τὸ παρρησιάζεσθαι πρὸς τῆς δικαίων: εἰδότες, ὅτι ὡς-
 περ τοῖς πωλοῦσι ψιλίππῳ τὸν παρὶς παρὲθ' ἡ βουθῆ
 ὄντα δύνανται ἐλάτεια, οὕτω τοῖς ἑαυτῶν τῆς ἐλδυσ-
 εἰας ἀγωνίζεσθαι βουλομένοις ὑπάρχει ὑμῖς ἐπιμε-
 καὶ βουθῆσθε, ἀντὶς ἐπ' αὐτοῖς ἴη. μετὰ τῶν χειροκνή-
 σαι κελεύω δέκα πρὸς ἐβεις, καὶ ποιῆσαι τούτου κυρίους
 μετὰ τῆς στρατηγῶν, καὶ τῶν, πότε δεῖ ἐκείσε βαδίζειν, καὶ

ἀκροαίνους
τῆς ἰσόδου. ἐπειδὴν δὲ ἔλθουσιν οἱ πρὸς βίβας εἰς θήλασ,
πῶς χρήσασθαι τῷ περὶ γματὶ ῥύτῳ, παραινῶ, πάντες μοι
προσέχετε τὸν νοῦν. μὴ λείψατε θεοαίων μηδὲν, αἰσχρὸς γάρ
ὁ καιρὸς: ἀλλ' ἵπαρ ἡλίοθεν βοηθήσεν, ἐὰν κελύειωσιν, ὡς
ἐκείνων ὄντων ἐν τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις, ἡ γὰρ δὲ ἀμεινοὶ
ἢ ἐκείνοι τὸ μὲν περὶ ὁρωμένων: ἵν' ἐὰν μὲν δέξονται ταῦτα
καὶ περὶ δῶσιν ἡμῖν, καὶ ἀβουλόμεθα ὧμεν διωκημέ-
νοι, καὶ μετὰ περὶ χήματος αἰετοῦ τῆς πόλεως ἔστω περὶ
μεν. ἐὰν δὲ ἄρ' αὖ μὴ συμβῇ καὶ ταχύνῃ, ἐκείνοι μὲν ἐαυτοῖς
ἐγκαλῶσιν, αὐτὴν δὲ ἐξαμάρπτουσιν: ἡ μὲν δὲ μηδὲν αἰσχρὸν
μὴ δὲ ταπεινὸν ἢ περὶ γματὶ. ταῦτα καὶ περὶ ἀπλή-
σια βύβας εἰπὼν, κατέβη. στω ποιησάντων δὲ πάντων,
καὶ οὐδενὸς εἰπόντος ἐκ κήπον οὐδὲν, οὐκ εἶπεν μὲν ταῦ-
τα, οὐκ ἔρχεσθαι δὲ: οὐδὲ ἔρχεσθαι μὲν, οὐκ ἐπὶ σέθεν
δὲ: οὐδὲ ἐπὶ σέθεν μὲν, οὐκ ἐπείσιν δὲ θεοαίους: ἀλλ'
ἀπὸ τῆς ἀρχῆς δὲ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διέελθον,
καὶ ἔδωκε μὲν τὸν ὑμῶν ἀπλῶς εἰς τοὺς πόλιν κινδύνους.
καὶ μοι φέρε τὸ ψήφισμα τὸ τότε γινώ-
μενον. καὶ τί, τίνα βούλει σε αἰσχρὸν, καὶ τίνα ἔμεν τὸν ἐ-
κείνων πῶς ἡμέραν εἶναι θῶ; ἐσθ' ἐμεν τὸν μὲν οἰκὸς
λαοδουρῶμενος καὶ διασῶρων καλίσσαις βάρταλον, σὲ δὲ μὴ
δὲ ἡρώα τὸν τυχεύοντα, ἀλλὰ βύβας πᾶσι τῶν ἀπὸ τῆς σκη-
νῆς κρεσφόντην, ἢ κρείοντα, ἢ ὅν ἐν κολυπῶ ποτε οἰνόμαον
καὶ κῶς ὑποκρινόμενος ἐπέβλεψας, τότε θῶν κατ' ἐκείνους
τὸν καιρὸν, ὁ ποιανίδις ἐγὼ βάρταλον οἰνόμαξ τῶ κε θωκί-
δου σοῦ ἀπείονος ἀξίος ὡς ἐφάλετο τῇ πατρίδι. σὺ μὲν γὰρ
οὐδὲν οὐδ' αὖ μοι χρήσιμος ἦσθα: ἐγὼ δὲ πᾶντα ὅσα περὶ σῆ-
κα τὸν ἀρχαῖον πολίτην ἐπερτήον. λίγα τὸ ψήφισμα.

ψήφισμα δημοσίων.

Ἐπὶ ἀρχαῖος καὶ σικλίας φυλῆς πρυτανεύσεως αἰαντί-
δος συμφορῶντος ἐκ τῆς δίκης δημοσίων δημοσίων

Δημοσθένους

παρακαλῆν δὲ αὐτοὺς μηδὲν κατὰ πλεονεξίαν τὸν πόλιν
 ἔχειν ἀντέχεσθαι τῆς ἐαυτοῦ, καὶ τῆς τῶν ἄλλων ἐλλείψεως
 ἐλθὲν δορίασθαι: καὶ ὅτι ὁ ἀθηναίων δῆμος, οὐδὲν μηχανικῶν,
 εἴ τι πρὸς τὸν πόλιν ἀλλότριον τῶν πόλεων πρὸς
 ἀλλήλους, βοηθήσει, καὶ δυνάμεσι, καὶ χρήμασι, καὶ βί-
 λεισι, καὶ ὅσποισι, εἰδὼς ὅτι καὶ αὐτοῖς μὲν πρὸς ἀλλή-
 λους διαμνησθῆτεν πρὸς τῆς ἡγεμονίας οὐσιν ἐλπίσι,
 καλὴν: ἡ δὲ ἀλλοφυλίου ἀνθρώπου ἀρχεῖσθαι, καὶ τῇ
 ἡγεμονίᾳ ἀκροδοῦναι, ἀνάξιον εἶναι τῆς τῶν ἐλλείψεως
 δόξης, καὶ τῆς τῶν περὶ τὸν πόλιν ἀρετῆς. εἴ τι δὲ, οὐδὲ ἀλλό-
 τριον ἡγεῖσθαι εἶναι ὁ ἀθηναίων δῆμος τὸν δευτέρου δῆμον,
 οὐτε τῇ συμφουσίᾳ, οὐτε τῷ ὁμοφυλίᾳ: ἀνάμνησκειται ὁ
 καὶ τῶν περὶ τὸν πόλιν ἐαυτοῦ εἰς τοὺς δευτέρου περὶ
 τοὺς διδραχμίας: καὶ γὰρ τοὺς ἡρακλείους παῖδας ἀκροδο-
 μένους ἡ πόλις πονησίων τῆς παρὰ τὴν ἀρχὴν, κατὰ
 τὴν πόλιν, τοῖς ὅσποισι κρατήσαντες τοὺς ἀντιβάνειν πειρωμέ-
 νους τοῖς ἡρακλείους ἐπὶ τοῖς: καὶ τὸν οἰδίπω καὶ τοῖς με-
 τ' ἐκείνου ἐκπεσόντας ὑπεδέξαμεθα, καὶ ἐτόρα πολλὰ
 ὑμῖν ὑπάρχει φιλόφρονες καὶ εὐδοξοὶ πρὸς δευτέρου.
 διότι οὐδὲ νῦν ἀκροδοῦται ὁ ἀθηναίων δῆμος τῶν δευ-
 τέρου τε καὶ ἄλλοις ἐλπίσι συμφυρόντων: σωθῆναι δὲ
 πρὸς αὐτοὺς, καὶ συμμαχίαν, καὶ ἐπιγαμίαν ποιῶσα-
 σθαι, καὶ ὁρκοῖς δοῦναι, καὶ λαβεῖν. πρὸς τοὺς, δημο-
 οδίνης δημοσθένους παιανίδης, ἡ δὲ κλεισίδης σφίτ-
 πος, μηχανοθίδης ἀντιφάνους φριάρετος, δημοκράτης
 σωφίλου φλυβίης, καὶ μακροῦ διοτίμου καὶ σωκίδης.
 αὐτὴ τῶν πόλεων δευτέρου ἐλπίς το περὶ τῶν ἀρχῶν, καὶ
 κατὰ τὰς πρώτας, τὰ πρὸς τοὺς, εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος
 καὶ ἀπιστίαν τῶν πόλεων ὑπερμελείων ἡ πόλις τούτων. τοῖς
 τὸ φημισμα τὸν τότε τῇ πόλει πρὸς τὰ κίνδυνον πρὸς
 θῆναι ἐποῖσιν ὡς πόρνευος. ὡς μὲν τοίνυν τῶν δικαίων πε-
 λίον.

λίρυ τὸ τε δειξάει πᾶσιν, εἴ τι βούλων εἶχει ἄμεινον, αὐτὸν
 ἐπιμῶν. ὁ γὰρ σύμβουλος καὶ ὁ συνεφεύκτης ἐν οὐδενὶ
 τῷ ἄλλων οὐδὲν οἰκότες ἐν βούλῃ ἀλλήλων δια-
 φέρουσιν. ὁ μὲν γὰρ, περὶ τῶν πραγμάτων γνώμην ἀφ' ἑ-
 φαίνετω, καὶ δίδωσιν αὐτὸν ὑπὸ θυνοῦ τοῖς πεισθεῖσι, τῇ
 τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ. ὁ δὲ, σιγήσας ὡς ἴκ' ἐ-
 δειλέγειν, αὐτὸν δύσκολον συμβῇ, ὅσοι βασιλεύει. ὡς μὲν
 οὖν, ὁ πόλις εἶπον, ἐκείνος ὁ καιρὸς ἔσται φρονιτίζοντος αἰ-
 σιότος τῆς πόλεως, καὶ τῷ δικαίων λόγων. ἐγὼ δὲ βουλομένην
 ὑποβουλῇ ποιούμεν, ὥστε αὐτὸν εἶχει τῆς δειξάει βέλα-
 ζον, ἢ ὅπως εἴτε ἄλλο εἴλω πάλιν ὧν ἐγὼ περιετόμην, ἀ-
 δικαίᾳ ὁμολογῶ. εἰ γὰρ ἐστ' ὅ, τις νῦν εἰσάγειν ὁ συνώσιον
 αὐτὸ τε περὶ τῶν, τῶν τ' ἐπὶ φημι δεῖν ἐμὲ μὴ λαθεῖν. εἰ δὲ
 μή τ' ὅτι, μή τι ἄλλο, μή τ' αὐτὸ εἶπεν ἔχει μὴδὲ μὴδὲ πω καὶ
 τῆς πόλεως, τί τὸν σύμβουλον ἐχρῆν ποιεῖν; οὐ τῷ φαινομέ-
 νον καὶ εὐόντων τὰ κρῖναι ἐλέει; ὅσοι κρίνω ἐποίη-
 σα, τῷ κέρους ὁρῶντος αἰσχύνῃ, τίς ἀγορεύειν βούλε-
 ται; οὐ τις αἰπάταται πόλις τῷ πῆλιν λυδῶν; οἱ δὲ
 τίς ἐπύαταται τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι; οὐδ' ἀφώνου κατ' ἐ-
 κείνους τοῖς χρόνοις ἐπὶ τῷ ἐκκλησίᾳ καθεμένον, ἐγὼ πα-
 ρελθὼν ἐλεγον. ἐπειδὴ δὲ οὐ τὸ τε, ἀλλὰ νῦν δεῖξον, εἰ-
 πέ, τίς ἢ λόγος ὅν τινα ἐχρῆν εἶναι, ἢ καιρὸς συμφέρων
 ὑπ' ἐμοῦ πῆλιν φημι τῇ πόλει; τίς δὲ συμμαχία; τίς περὶ
 ξίς, ἐφ' ᾧ μᾶλλον ἐδιδίμε ἀγαγεῖν τοῖς τοῖς; ἀλλὰ μὲν,
 τὸ μὲν πῆλιν λυδῶν αἰετὶ πᾶσιν ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ οἱ δὲ
 πόλις τῷ περὶ τῆς οὐδαμοῦ βουλῇ. τὸ δὲ μέλλον
 ἢ τὸ πρὸν, τὸν τῷ συμβούλου τάξιν ἀπατεῖ. τὸ τε κρίνω
 τὰ καὶ, ἔμελλον ὡς ἐδοκεῖ, τῷ δεινῶν, τὰ δ' ἡδη πῆλιν.
 αὐτὸ οἷς τὸ περὶ αἰετὶν μου σκόπει τῆς περὶ τῆς, μὴ τὰ
 συμβαίνοντα συνεφεύκει. τὸ μὲν γὰρ πόλις, ὡς αὐτὸ ὁ δαί-
 μον βουλήθῃ, πάντων γίγνεται. ἢ δὲ περὶ αἰετὶς. αὐτὸν τὸ

E

τῷ συμβούλου διανοοῖαν δηλοῖ. μὴ δὲ ᾧ ὡς ἀδίκημα ἐ-
 μὲν θῆς. εἰ κρατῆσαι σιωπῆς φιλίππῳ τὴν μάχην· εἰ γὰρ
 τῷ θεῷ τὸ εὖ τοῦ τέλους ἔω, οὐκ ἐμοί· ἀλλ' ὡς οὐχ ἅπαν
 τα ὅσα ἐν τῷ κατ' ἀνθρώπινον λαγισμὸν εἰλόμην, καὶ δι-
 καίως ἔαυτ' ἀντιμελῶς ἐπεσφάξα, καὶ φιλοπόνως ἑσθ' ὅ-
 δυνάμην, ἢ ὡς οὐ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα
 ἐνεσησάμην καὶ ἀνίσταμαι. ἔαυτ' ἄν μοι διείξον, καὶ τότε ἢ
 δὴ κατηγόρει μόνον. εἰδὶ δὲ συμβὰς σκηπτός, ἢ χειμῶν, μὴ
 μόνον ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἄλλων ἐλλώων μεγάλων
 γέγονε, τί χρὴ ποιεῖν; ὡς οὐδ' αὖ εἴ τις ναυκλήρον πάντ' ὡς
 σωτηρίᾳ πράξειται, καὶ πᾶσι καὶ σκευαῖς ἀφ' αὐτῶν τὸ πλοῖον
 ἀφ' ὧν ὑπελάμβανε σωθῆσεσθαι· εἴτα χειμῶνι χρῆσάμε-
 νον, καὶ πονησάντων αὐτῶν τῆς σκευῶν, ἢ καὶ σιωπῆς ἐν τῶν
 ὅλων, τῆς ναυαγίας αἰτιώσθαι. ἀλλ' οὐτε ἐκκυβόρων τῶν
 ναῶν, φήσιν αὖ, ὡς πόρ' οὐδέ τις αἰτία γινώσκουσι, οὐτε τῆς
 τύχης κρείστος, ἀλλ' ἐκείνη τῶν πάντων. ἀλλ' ἐκείνο λογί-
 ζαν, καὶ ὅρα εἰ μετὰ θεοῦ αἰώνῃ μὴν ἀπονησομένης οὕτως ἐ-
 μὲν το πράξει· τί χρὴ προσδοκᾶν εἰ μὴ δὲ εὖ τοῦτο ἔαυτ' ἑ-
 σθ' ὅσον πᾶσας ἀφῆκε φωνάς. καὶ εἰ νῦν ἔλθῃ ἡμῶν ὁδοῖς
 ἀπὸ τῆς ἀπικνῆς τῆς μάχης γε γνημελὲς τοῦτο κίνδυνος
 καὶ φόβος πᾶσι τῶν πόλιν· τί αὖ εἴπου τῆς χώρας ταυ-
 τὸ ᾧ πᾶσι σιωπῆς, προσδοκῆσαι χεῖρ· ἄρ' οὐκ ἔστι οὐ-
 νῶ μὲν σῆναι, σιωπῆς, αἰσπνύσσει, πρὸς μίαν ἡμέραν
 καὶ δύο καὶ τρεῖς ἔδοσαν τῶν εἰς σωτηρίαν τῆς πόλεως. τὸ τε
 δὲ οὐκ ἄξιον εἰπεῖν, ἃ γὰρ μὴ πείρα ἔδωκε θεῶν πινος οὐ-
 νοῖα, καὶ τῷ προβαλῆσαι τῶν πόλιν τῶν τῶν συμμα-
 χῶν, ἢς οὐ κατηγόρει. ἐστὶ δὲ ταυτὶ πάντα μοι τὰ πρὸς
 πρὸς ὑμᾶς αὐτοῖς δικασαί, καὶ ᾧ πᾶσι πᾶσι τῶν ἐξω-
 θῶν καὶ ἀκροωμένων· ἐπεὶ πρὸς γε ᾧ τῶν αὐτῶν τὸν καὶ
 πᾶσι βραχὺς καὶ ἀφῆς ὑμῶν λόγος. εἰ μὲν γὰρ ἔω σαι

πρὸ δηλατὰ μέλλοντα αἰσχίνῃ μόνῳ τῆς ἁλῶν, ὅτε ἐβού-
 λυντο ἡ πόλις παρὲς τούτων, τότε εἴδει περιλέγει· εἰ γὰρ μὴ
 περιήλεις τ' αὐτῆς ἀγοίᾳ σὺ πύθινος εἴ τις ἄλλοις. ὥς-
 τε πῖ μάλλον ἐμὴν σὺ τῶν κατηγορέων, ἢ ἐπ' αὐτοῦ; ὁ σπύ-
 ζον γὰρ ἀμείνων ἐπ' αὐτοῦ πολίτης γέγονα εἰς αὐτὰ τῶν αἰ-
 λίσκων. καὶ οὐ πῶ παρὲς τῆς ἁλῶν διαλέγομαι, ὅσον ἐγὼ
 μὲν ἔδωκα ἐμαυτὸν εἰς τὰ πᾶσι δοκοῦντα συμφέρον, οὐ-
 δὲνα κίνδυνον ὀκνήσας ἴδιον, οὐδ' ἂν ἀπολογισάμενος· σὺ
 δὲ οὐ πῶ ἐτόρα εἴπεσ βελτίῳ τούτων, οὐ γὰρ ἀπ' αὐτοῖς ἐ-
 χθρὸν, οὐ πῶ εἰς τῶν χησιμῶν οὐδὲν σεαυτὸν πῆρεχθαι·
 ὁ παῖς δ' αὖ ὁ φανερὸς καὶ δυσμενέστατος αἰθρώπης
 ποιήσει τῇ πόλει, ὅσον πεποικῶς ἡδὲ τῆς συμβάσεως
 ὀφείλῃται· καὶ ἅμα ἀριστερῶς ἐν νάξῳ, καὶ ἀριστερῶς
 ἐν θάλασσῳ οἱ καὶ θάλασσῳ ἐχθροὶ τῆς πόλεως ἐπ' ἀθηνάϊων
 κρίνουσι φίλους, καὶ ἀθηνῆσιν αἰσχίνης δημοδίνους κατη-
 γορεῖ. καὶ τοῖς ὅτῳ τὰ τῆς ἐλλείων ἀτυχήματα ἐνδοθε-
 κμῆν ἀπέκειντο, ἀχλωλύναι μάλλον οὐτός ἐστι δίκαιος·
 ἢ κατηγορεῖν ἐτόρον. καὶ ὅτῳ συνεκινόχασιν οἱ αὐτοί,
 καιροὶ καὶ τοῖς τῆς πόλεως ἐχθροῖς, οὐκ ἐπ' ὅσον οὐνοῦν
 εἶναι τῇ πατρίδι. δηλοῖς δὲ ὅτι ὧν ἦς, καὶ πρίεις, καὶ πολι-
 τούη, καὶ πάλιν οὐ πολιτεύη. παρ' ἧς τῆς πῆρεχθαι ὑμῖν δο-
 κούντων συμφέρον; ἀφώνος αἰσχίνης. ἀντίκρουσέ τι καὶ
 γέροντι οἱ οὐκ εἴδεις; πάρεσιν αἰσχίνης. ὥς παρὲς τὰ ἐγγμα-
 τα, καὶ τὰ σπῶματα, ὅταν ἡ κακὴν τὸ σῶμα λάβῃ, τὸ
 τε κινεῖται. Ἐπειδὴ δὲ πολὺς τις συμβεβηκόςιν ἐγ-
 κείται, βούλομαι τι καὶ πρὸς δόξον εἰπεῖν. καὶ μοι πρὸς
 διὸς καὶ θεῶν, μηδεὶς πῶ ἀποβόλῳ θανάτῳ, ἀλλὰ
 μετ' εὐνοίας ὁ λέγω θεωρησάτω. εἰ γὰρ ἦν ἅπανσι πρὸ δηλα-
 τὰ μέλλοντα γνήσιος; καὶ περὶ δεῖται πάντες, καὶ σὺ περὶ λε-
 γας αἰσχίνης, καὶ διεμῖν τῶν θεῶν καὶ κεκρυπώς, ὅς ἐστι ἐφθίγ-
 ξω· ὅτι ὅπως ἀφαστέον τῇ πόλει τούτων ἦν, εἴ πορ ἢ δόξης, ἢ

περὶ τῶν ἡμετέρων ἀνδρῶν εἶχε λόγον. νῦν μὲν γὰρ
 ἀφ' ὧν ἡμετέροις περὶ τῶν ἀνδρῶν, ὅτι πᾶσι κοινόν ἐστιν αἰ-
 θρώπιοις, ὅταν τῷ θεῷ ἑυέλθῃ δόκη; τότε δι' ἀξιούσα περὶ-
 στέναι τῶν ἀλλῶν, εἴ τα ἀρσῶσα τούτου περὶ πᾶσι περὶ
 δουλέναι πᾶν τὰς αὐτῶν αἰτίαι. εἰ γὰρ τῶν περὶ τὸ ἀν-
 νιπὶ, πᾶσι δὲ οὐδὲν κίνδυνον ὄν πνεῦ οὐχ ὑπέμειναν οἱ
 περὶ τὸν, τίς οὐχὶ κατέπυσεν αὐτοῦ; μὴ δὲ τῆς πόλεως
 γε, μὴ δὲ ἐμοῦ. τίς δὲ ὁφθαλμοῖς περὶ διὸς ἐωρῶμεν αὐ-
 τῶν εἰς τὴν πόλιν αἰθρώπιοις ἀνδρῶν μελῶν, εἴ τα μὲν περὶ
 μαῖα εἰς ὁ πόρ νωί, πᾶσι δὲ, ἡμετέρων δὲ καὶ κυρίου ἡμετέρου
 ὡς πᾶσι ἀπάντων: τὸν δὲ ἑαυτῶν τῶ μὴ γινώσκει τῶν
 αἰθρώ, ἐπὶ τοῖς χωρὶς ἡμετέρων ἡμετέρων περὶ μελῶν; καὶ τῶν με-
 δεπῶ ποτε τῆς πόλεως ἐπὶ τοῖς ἐμπερὶ χρόνοις ἀσφά-
 λειν ἄδωρον μάλλον, ἢ τῶν ἑαυτῶν τῶν καλῶν κίνδυνον ἡ-
 ρημελῶν. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ἐμπερὶ, τίς δὲ βαρβαρίως,
 ὅτι καὶ περὶ ἀνδρῶν, καὶ περὶ τῶν ἐπὶ τῶν περὶ τὸν
 ἡμετέρων γινώσκων λακεδαίμονιων, καὶ περὶ τῶν περὶ τὸν
 βασιλείας; μετὰ τῶν ἡμετέρων τῶν τῶν ἀσμελῶν ἐδόθη
 τῇ πόλει, ὅτι βέλεται λαβούσῃ καὶ τὰ ἐαυτῆς ἐχούσῃ,
 τὸ κελεύειν ποιῆν, καὶ ἐάν ἐπὶ τὸν τῶν ἐμπερὶ περὶ-
 στέναι. ἀλλ' οὐκ ἔστι τῶν, ὡς εἶκε, τῶν ἀνδρῶν πᾶσι,
 εἰ δὲ ἀνδρῶν, οὐ δὲ ἐμπερὶ. οὐ δὲ ἡμετέρων πᾶσι πο-
 λιν οὐδὲ εἰς ἐκ παντὸς τῶ χρόνου πείσῃ τοῖς ἡμετέρων μελῶν, μὴ
 δίκαια δὲ περὶ τῶν περὶ μελῶν ἀσφαλῶς δουλεύειν.
 ἀλλ' ἀνδρῶν μελῶν πᾶσι περὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ
 δουλεύουσιν πάντα τὸν αἰῶνα διατελέει. καὶ ταῦθ' οὐκ
 τῶ σεμνὰ καὶ περὶ τῶν τῶν ἡμετέρων ἡμετέρων ὑπὲρ
 λαμβάνειν εἶναι, ὡς τε καὶ τῶν περὶ τῶν τῶν τῶν
 ἐάν τας μάλιν ἐπαινεῖτε, εἰκότως: τίς γὰρ οὐκ αἰσχύεται
 τὸ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς, οἱ καὶ πᾶσι χωρὶς καὶ
 πᾶσι πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπὲρ τῶν εἰς τῶν εἰς τῶν εἰς τῶν

ἵνα μὴ τὸ κελεύμενον ποιῇται, τὸν μὲν ἔτι συμ-
 βουλεύονται θεμισκλέα στρατηγὸν ἐλάμενοι, τὸν δὲ ὑπα-
 κούειν τοῖς ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀρχηγῶν ἐλάμενον κυρσίλῳ καὶ
 λιτώσαντες ἔμνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες αἰὲν μέ-
 τῶναι πῶς γυναῖκα αὐτῷ. ἔτι γὰρ ἐξήτῳ οἱ τότε ἀθηναῖοι
 ἔτι ῥήτορα, οὐτὲ στρατηγὸν, δι' οὗ δουλοῦσι οἱ ἄνθρω-
 πῳς: ἀλλ' οὐδὲ ξὺν ἡμίονοις, εἰ μὴ μετ' ἐλάου θορίας αὐτοῖς
 ὑξίσαι ἑαυτοὺς πρὸς ἡμῶν. ἡγεῖτο γὰρ ἀλλὰ ἐκείνος, ὅτι τῷ πα-
 τὲρ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γελῆσαι, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι.
 διαφορὴ δὲ τίς: ὅτι ὁ μὲν τοῖς ἑταίροις μόνον γελῆ-
 σαι νομίζων, τὸν τῆς εἰμαρμένης καὶ τὸν αὐτόματον
 θάνατον ποδὶ μὲν: ὁ δὲ καὶ τῇ πατρίδι, ἵνα μὴ ταύ-
 τῃν ὑπὸ δεινῶν δουλοῦσι ἄρ' ἀνίσκηνε θλίψει: καὶ φο-
 βῶν τῶν ἡγεμένων τοῖς ὑβρίσιν καὶ τοῖς ἀτιμίαις, ὅς ἐ-
 δουλοῦσιν τῇ πόλει φόβον αἰάγῃ, τῷ θανάτῳ. εἰ μὲν
 οὖν τῷ τ' ἐπιχείρουν λέγειν, ὡς ἐγὼ περὶ ἡγεμόνα ὑμῶν ἄ-
 ξια τῷ περὶ ἡγεμόνων φρονεῖν, οὐκ ἔστιν ὅς τις, ἔκ αὖ ἐκείνῳ
 ὑπὸ ἡμῶν μισθῷ. νῦν δὲ ἐγὼ μὲν ὑμετέρῳ τοῖς τοιαύτοις
 περὶ αἰεσίς ἀρχαίνω, καὶ δείκνυμι ὅτι καὶ περὶ ἐμοῦ
 τῷ τ' ἔχει τὸ φρόνημα ἡ πόλις: τῆς μὲν τοῖς διακονίας τῆς
 ἐφ' ἐκείνοις τῷ περὶ ἡγεμόνων, καὶ ἐμαυτῷ μετεῖναι φη-
 μι. ἔτι δὲ τῷ ὅλων κατηγορῶν, καὶ κελεύων ὑμῶν ἐμοὶ
 πικρὰς εἶχειν, ὡς φόβων καὶ κινδύνων αἰτίῳ τῇ πόλει γε-
 λῆμεν, τῆς μὲν εἰς τὸ πρὸν πρὸς ἐμὲ ἀρ' ἀρ' ἵστα γλί-
 χεται, τὰ δὲ εἰς ἅπαντα τὸν λοιπὸν χρόνον ἐγκώμα ὑμῶν
 ἀφαιρείται. εἰ γὰρ ὡς οὐτὰ βέλυσαι ἐμὴν πολιτοῦσα μέ-
 νου τοῦ κατὰ φύσιν εἶναι, ἡμῶν τῶν ἀδελφῶν, ὅτι τῆς τύ-
 χης ἀγνοήσῃ τὰ συμβαίοντα παθεῖν. ἀλλ' οὐκ ἔστιν, οὐκ
 ἔστιν ὅπως ἡμῶν τε ἀδελφοὶ ἀθηναῖοι, τὸν ἵνα τῆς ἀπᾶν-
 των ἐλάου θορίας καὶ σωτηρίας κινδυνὸν ἀρ' ἀμενοί: ἔμα-
 ρὲν ἐν μῦθῳ περὶ κινδύνου ἡμῶν τῷ περὶ ἡγεμόνων, καὶ τοῖς

ἐν πηλαγαῖς πρὸς ταξάμενους, καὶ τοὺς ἐν σαλαμῖνι ναυ-
μαχήσαντας, καὶ τοὺς ἐπ' ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλοὺς ἐτδῶρους
τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνημασι κειμένους ἀγαθοὺς αἰσθρας:
οὓς ἅπαντας ἀμοίως ἡ πόλις τῆς αὐτῆς ἀξιώσασα πρῶτος,
ἔδωκεν αἰσχίνην: οὐχὶ τοὺς κρατορῶσαντας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς
κρατήσαντας μένους, δικαίως. ὁ μὲν γὰρ ἦν αἰσθρων ἀγα-
θῶν ὄντων, ἅπανσι πέπρακται: τῇ τύχῃ δὲ, ἦν ὁ δαίμων
ἀπίνειμεν ἐκείνοις, ἱσχυρὴν κέχρῳται. ἔπειτ' ὡς καὶ ἔρατε,
καὶ γραμματεῖν φων, σὺ μὲν τῆς πρὸς τυτῶνι λιμῆς καὶ
ωλανθροπίας ἐμὲ ἀκροβήσας ἐκλόμενος ἵσχυρῶς καὶ μά-
χας, καὶ παλαιὰ ὄρ' ἀλέγεις, ὧν τίνος περσεδίει το ὁ πα-
ρων ἀτῶν οὐτοσί; ἐμὲ δὲ ὡς ἔταται τὸν ποδὶ τῆς πρῶ-
τῶν σύμβουλον τῇ πόλει πρῶτον, τὸ τίνος φρόνημα λα-
βόντα ἀναβαίνειν ὑπὲρ βῆμα ἰδαι: τὸ ἐν τῶν αἰσθρων ὄντων
τοῦ; δικαίως μὲν τ' ἀπὲρ θανον. ἔπειτα, οὐδὲ ὑμᾶς αὖ-
τορδὲ ἀθηναῖοι ἀπὲρ τῆς αὐτῆς διανοίας διέτας τε ἰδαι
δικας, καὶ τοὺς δημοσίου κείναι: ἀλλὰ τὰ μὲν τῶν καὶ ἡμέ-
ραν εἰς συμβόλαια ἡς τῆς ἰδων νόμων καὶ ὄντων σκοποῦν-
τας, τοὺς δὲ κοινὰς περσεδίεις εἰς τὰ τῆς περσῶν ἀξιώ-
ματα ἀκροβήσαντας: καὶ πρὸς λαμβάνειν γε ἅμα τῇ βασι-
λειᾷ καὶ τῷ συμβόλῳ τὸ φρόνημα τὸ τῆς πόλεως νομί-
ζειν ἐκαστον ὑμῶν, ὅταν τὰ δημόσια εἰσῆκτε κεινούντες, εἰ-
πορ ἀξία ἐκείνων περσῶν οἶεθε χρῆναι. ἀλλὰ ἡ ἐμπε-
σὼν εἰς τὰ πεπραγμένα τοῖς περσῶν ὑμῶν, ἐστὶν ἡ τῆς
ἡμισυμάτων πρὸς ἐμὲ καὶ τῆς περσῶν. ἐπανελθὲν δὲ
ὅθεν εἰς τῶν ἐξέμειν, βούλομαι. ὡς γὰρ ἀποκρίμεθα εἰς
τοὺς θύβας, καὶ λαμβάνομεν ὅλιγον καὶ διπλάδι,
καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων πρῶτον πρὸς εἰς: καὶ τοὺς μὲν
ἡμετέρους ὅλους, ἐν φόβῳ, τοὺς δὲ ἐκείνους, θρασείας. ὅτι δὲ
ἡ τῶν λέγω τῶν συμφορῶν τοῦ αἰσθρων τῶν, λέγει μοι
τὸν ὑποσολὴν, ἦν τὸτ' ἐπὶ μὲν αὐτῶν οἱ πρὸς εἰς καὶ τοῖ

προσώτῃ γε ἰσχυρῶς βολῇ συκκοφαντίας οὕτως κέχρηται, ὥς τ'
 εἰ μὲν π' ἤτις δεινόντων ἐπέχρη, τὸν καιρὸν οὐκ ἐμέ φησιν αἰ-
 ἰον γε γινῆσθαι: ἤτις δ' ὡς ἐτόλμας συμβαίπτων ἅπαντων
 ἐμέ καὶ πῶ ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι. καὶ ὡς ὅτι οἶκεν ὁ σύμ-
 βουλος καὶ ῥήτωρ ἐγὼ ἤτις μὲν ἐκ λόγων καὶ τῆ * βελθέει-
 σθαι περὶ χροιάτων οὐδενὸς αὐτῷ σωμαίτιος εἶναι δοκῶ:
 ἤτις δ' ἐν τοῖς ὁπλοῖς καὶ κατὰ πῶ στρατηγίαν ἀτυχῶ-
 σίντων μόνος αἰτίας εἶναι. πῶς αὖ ὡμότητος συκκο-
 φαίτης γίνοιτ' αὖ, ἢ κατὰ τὸ τῶτος τῶτος; λέγει πῶ ἐ-
 πησολῇ. Ἐπισολῇ. Ἐπεὶ δὴ τοίνυν ἐποίησαν το

ΠΡΟΣΛΗΝ. ΕΠΙΣΟΛΗ. Ε' ΠΕΔΗ ΤΟΙΝΩ ΕΠΟΙΗΘΗ ΤΟ
 ΤΩ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ, ΠΡΟΣΗΓΕΝ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΡΟΣΤΟΥΣ ΔΕ ΤΟ ΤΩ
 ΤΗΣ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΤΑΞΙΝ ΕΚΕΙΝΟΣ Ε΄ΧΕΙΝ: ΚΑΙ ΠΡΕΛΕΘΟΝΤΕΣ ΕΔΗ-
 ΜΕΥΕΡΟΥΝ, ΚΑΛΑ ΜΕΝ ΟΥΛΙΣΤΩΝ ΕΓΚΑΜΕΑΖΟΝΤΕΣ, ΠΟΛΛΑ
 ΔΙ' ΟΥ ΜΗΤΕ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝΤΕΣ, ΑΠΑΝΘ' ΟΣΑ ΠΩΠΟΤΕ ΕΑΝΤΙΑ ΕΠΕ-
 ΞΑΤΕ ΘΗΒΑΙΟΙΣ, ΑΝΑΜΗΝΗΣΚΟΝΤΕΣ: ΤΟ ΔΙ' ΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Η-
 ΞΙΟΥΝ, ΩΝ ΜΕΝ ΔΙ' ΕΠΕΠΟΝΘΕΙΝ ΕΑΝΤΟ ΟΥΛΙΣΤΩΝ, ΧΥΜΝΟΝ ΕΑΝΤΕ
 ΑΚΡΟΔΟΥΝΑΙ: ΩΝ ΔΙ' ΟΥΦ' ΟΥ ΜΗΤΕ Η ΔΙΚΛΩΤΟΥ, ΔΙΚΛΩ ΛΟΒΕΙΝ, ΟΠΩ-
 ΤΩΣ ΕΟΛΟΝΤΑΙ: Η ΔΙ' ΕΑΝΤΑ ΕΑΝΤΕ ΕΦ' ΟΥ ΜΕΣ, Η ΣΩΜΕΒΑ-
 ΛΟΝΤΑΣ ΕΙΣ ΤΩ ΑΤΗΚΗΝ, ΚΑΙ Η ΔΕΙΚΛΩΤΟΥ ΩΣ ΕΟΝΘ, ΕΚ ΜΕΝ ΩΝ
 ΕΑΝΤΕ ΣΩΜΕΒΟΥΛΟΝ, ΤΑ ΕΚ ΤΗΣ ΑΤΗΚΗΣ ΒΟΣΚΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΝ-
 ΘΡΑΠΟΔΑ ΚΑΙ ΤΑ ΛΑ ΑΓΑΘΑ ΕΙΣ ΤΩ ΒΟΙΩΠΙΑΝ ΗΞΟΝΤΑ: ΕΚ
 ΔΕ ΩΝ ΗΜΑΣ ΕΟΕΙΝ ΕΦΑΘΕΝ, ΤΑ ΕΑΝΤΕ ΒΟΙΩΠΙΑ ΔΙΑΡΠΑΘΗΟ-
 ΜΕΝΑ ΕΑΝΤΕ ΤΗΣ ΚΛΙΜΟΥ, ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΚΑΛΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΟΙΣ, ΕΙΣ
 ΤΟΥΤΑ ΔΕ ΠΑΝΤΑ ΣΩΤΕΙΝΟΝΤΑ, ΕΛΕΓΟΝ. Α ΔΙ' ΟΥ ΜΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΑΥ-
 ΤΑ ΑΥΤΕΙΠΕΜΕΝ, ΤΑ ΜΕΝ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΑ, ΕΝΩ ΜΕΝ ΑΥΤΙ ΠΑΝΤΟΣ
 ΑΥΤΗ ΠΡΟΣΑΥΜΕΝ ΕΙΠΕΙΝ ΤΗΣ ΕΙΟΥ: ΟΥ ΜΕΣ ΔΕ ΔΙΔΟΙΚΑ, ΜΗ ΠΑ-
 ΡΕΛΗΛΥΘΟΤΩΝ ΤΗΣ ΚΑΙΡΩΝ, ΩΣ ΠΟΡΑΝΕΙ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΝ ΓΕ-
 ΝΗΘΑΙ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΗΓΟΥΜΕΝΟΙ, ΜΑΙΣΜΟΝ ΟΧΛΟΣ
 ΕΑΝΤΕ ΤΟΥΤΩΝ ΛΟΓΙΟΙ ΝΟΜΙΣΗΤΕ. Α ΔΙ' ΟΥ ΕΠΕΙΣΑΜΕΝ
 ΗΜΕΙΣ, ΚΑΙ Α ΟΥ ΜΕΝ ΑΠΕΚΡΙΝΑΝΤΕΣ, ΑΚΟΥΕΤΕ. ΛΕΓΕ ΤΟΥ-
 ΤΙ ΛΟΒΩΝ.

E 444

Απόκρισις Σηβαίων.

Μετὰ ταῦτα τῶν ἐκείνων ἐκείνων ὑμᾶς, καὶ μετὰ πέμψοντο·
 ὅθεν τε, ἐβόησαν. ἵνα τὰ ἐν μέσῳ πρᾶλείπω, οὕτως οἱ
 κείως ὑμᾶς ἐδέχοντο, ὥς τ' ἔγωγε τῶν ὀπλιτῶν καὶ τῶν ἱπ-
 πείων οὐτῶν, εἰς τοὺς οἰκίους καὶ τὸ ἄστυ διέχεσθαι πλὴν στρα-
 τίας, ἐπιπαίδας καὶ γυναῖκας καὶ τὰ τιμωτάτα. καὶ τοῖς
 εἰς ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐδείξαν ἐγκώμια
 θηβαῖοι καὶ ὑμῶν τὰ κάλιστα· ἄλλοι, ἀνδρίασ· ἐπὶ τοῖς
 δὲ, δικαιοσύνης· εἰς τὴν δὲ, σωφροσύνης. καὶ γὰρ τὸν ἀπὸ
 να μετ' ὑμῶν μάχων, ἢ πρὸς ὑμᾶς ἐλόμενοι ποιήσασθαι,
 καὶ ἀμείνους εἶναι, καὶ δικαιοτάτους ἀξιούν ὑμᾶς ἐκείνων ἢ
 ὀλιγωρον. καὶ τὰ πρὸς αὐτοῖς, καὶ τὰ πρὸς πᾶσι δὲ ἐν
 πολέσιν φυλακῇ παίδας καὶ γυναῖκας ἐφ' ὑμῖν κινήσαντες
 σωφροσύνης πίστιν ποιεῖ ὑμῶν ἐχόντες ἐδείξαν. ἐν οἷς
 ἅπασιν ἀνδρῶν ἀθλῶνται, καὶ γὰρ ὑμᾶς ὁρῶντες ἐφά-
 νησαν ἐγκώμους. οὕτως γὰρ εἰς πλὴν πόλιν εἰσελθόντος
 τῆς στρατῶν πέδου οὐδεὶς οὐδὲν οὐδὲ ἀδίκως ὑμῖν ἐνεκάλει-
 σεν, οὐτὼ σῶφρονας πρὸς ὑμᾶς αὐτοῖς· δις τε συμπα-
 ραταξάμενοι τοῖς πρὸς τὰς μάχας, πλὴν τῶν πρὸς ταμῶν, καὶ
 πλὴν χειμερινῇ, οὐκ ἀμέμπτως μένον ὑμᾶς αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ
 θαυμαστὸς ἐδείξατε, ὅτι καὶ σμῶν, τοῖς πρὸς σκευαῖς, τῇ περ
 θυμῇ· ἐφ' οἷς πρὸς μὲν τῶν ἄλλων ὑμῖν ἐχέγοντο ἐπαινοί·
 πρὸς δὲ ὑμῶν, θυσίαι καὶ πομπαὶ τοῖς θεοῖς. καὶ ἐγὼ γὰρ ἡ-
 δῶς αὐτοῖς οἰόμενος ἀνέχεσθαι, ὅτι ταῦθ' ἐπερὶ τῆς καὶ ἐξέλου,
 καὶ χαρᾶς, καὶ ἐπαινῶν ἢ ἡ πόλις μετῇ, πότῳ οὐ σιωπῇ καὶ
 σιωπῇ φραίνετο τοῖς πολλοῖς, ἢ λυγρὸς καὶ σέβας καὶ δύ-
 σμην αἰνῶν τῶν τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς, οἵκοι καὶ θεοί. εἰ μὲν δ' πα-
 ρῆν, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ὕψι ταῖς τοῖς, πῶς οὐ θειὰ ποιῇ, μάλ-
 λον δ' οὐδ' ὅσα, εἰ ὧν ὡς ἀρίστων αὐτοῖς τοῖς θεοῖς ἐποιῇ
 ἅτε μάρτυρας, ταῦθ' ὡς οὐκ ἀρίστα νῦν ὑμᾶς ἀξιοῖ φησὶ
 σάδαι, τοῖς ὁμωμοκῶν τοῖς θεοῖς· εἰ ᾧ μὴ πρῆν, πῶς οὐκ

ἀχλωλὸν καὶ πολέμους ὅτι δίκαιος, εἰ ἐφ' οἷς ἔχειρον οἱ
ἄλλοι, τῷ τῷ ἐλυπεῖτο ὁρῶν; λέγε δὴ καὶ τῷ τῷ τὰ ψα
ψίσματα μοι.

ψήφισματα θυσιῶν.

οὐκ ἐγώ, ἡμεῖς μὲν ἐν θυσίαις ἤμεν τότε: θεβαῖοι δὲ, ἐν
τῷ δι' ἡμᾶς σεσωθῆαι νομίζεν: καὶ ποδὶς ἡκεῖ τοῖς βοη-
θείας δεικνύσας δοκῶσιν, ἀφ' ὧν ἐπερχοῖτον ὅτι, ἀνθρώποις,
βοηθῆν ἐτόρῳις, ὅς ὧν ἐπείσθητε μοι. ἀλλὰ μὴν οἶαο' τότε
ἡψίφωνας ὁ ψήφιστος, καὶ ἐν οἷαίς ἐν παρχαῖς ἐν
τοῖς τοῖς, ἐκ τῆς ἐνδοξῶν τῆς ἐκείνου μαθήσεσθε, ὧν εἰς πε-
λοπόννησον ἐπεμψε. καὶ μοι λέγε τῷ τῷ λαβῶν: ἵν' εἰ-
δῇτε ὅτι ἡ ἐμὴ σιωπὴ καὶ πλάνη καὶ ταλαιπωρία, καὶ
τὰ πολλὰ ψήφισματα, ἀνὴρ οὐκ εἰς διέσυνε, τί ἀπειρά-
σατο. καὶ τοι, πολλοὶ πρὸ ἡμῶν, ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, γέροντες
ῥήτορες ἐνδοξοὶ καὶ μεγάλοι περὶ ἐμοῦ, καμίστρατος ἐ-
κείνος, ἀριστοφάνης, κέφαλος, θρασύβουλος, ἔτοροι μυ-
ριοί: ἀλλ' ὅμως ἐνδοξοὶ ἄνθρωποι πῶποτε διὰ πάντας ἐδω-
κεν ἐαυτὸν εἰς οὐδὲν τῇ πόλει: ἀλλ' ὁ μὲν γράφων, οὐκ αὖ
ἐπρεσβύδουν: ὁ δὲ πρεσβύδων, οὐκ αὖ ἐγράφεν. ἐπελὲς
περὶ γὰρ αὐτῆς ἐκείνος ἐαυτῷ ἅμα μὲν ῥασιάνω, ἅμα δὲ
εἴ τι γίγνοιτο, ἀναφορὰν. τί οὖν εἴποις αὖ, σὺ τοσοῦτον
ἐπερὶ ῥασιάνω ῥώμῃ καὶ τόλμῃ ὅς ἄλλος, ὥς τε πάντα κτείνῃ
αὐτός; οὐ λέγω τῷ τῷ. ἀλλ' οὕτως ἐπεπείσμιλιν μέγαν εἶναι
τὸν κατεληφότα κίνδυνον τῷ πόλιν, ὥς τ' οὐκ ἐδόκη μοι
* χῶραν, οὐδὲ πρηνόταν οὐδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας
διδόναι: ἀλλ' ἀγαπήτῳ εἶναι, εἰ μὴδὲν πρὸς αἰσίων ἡς, ἀ-
δελφί, περὶ αἰσίων, ἐπεπείσμιλιν δι' ἐπερὶ ἐμαυτῷ, τυχόν μὲν
αἰσίων τῷ, ὅμως δι' ἐπεπείσμιλιν, μήτε γράφοντ' αὖ ἐ-
μοῦ γράφει βέλπον μὴδέναι, μήτε περὶ τῶν τι περὶ αἰσίων,
μήτε πρεσβύδοντα πρεσβύδου περὶ θυμῷ τῶν, μὴ δὲ δια-
καὶ ὁ τῶν: διὰ τῷ τῷ ἐν ἅπασι ἐμαυτὸν ἐταπῆν. λέγε

δημοσίους
καὶ δὲ τοῖς ὑπόλοιποις φιλιώσων.

Επιστολαί.

Εἰς τοῦτα κατέστησε φιλιώσων ἡ ἐμὴ πολιτεία αἰχίνης.
τοῦτον τὸ φωνὴν ἐκείνος ἀφῆκε δι' ἐμὲ, πολοὺς καὶ θρα-
σεῖς τὰ πρὸ τούτων τῇ πόλει ἐπυρόμενος λόγοις. αὐθ' ὡν
δικαίαις ἐσιφανοῦμένην ἅπαρ τουτωνί: καὶ σὺ πρῶν οὐκ
ἀντέλεγες. ὁ δὲ γράψαμενος διώκδασ τὸ πῖμπσον μὲρος
τῆς ψήφων οὐκ ἔλαβε. καὶ μοι λέγε τοῦτα τὰ ψή-
σματα, τὰ τότε μὲν ἀχρησθέντα, ἅπαρ τούτων δὲ οὐ-
δὲ γράφεται.

Ἐπιστολά.

ταυτὰ τὰ ψήσματα, ὡς αὐθροὺς ἀθηναῖοι, τοῖς αὐτοῖς
συλλαβὰς, καὶ τὰ αὐτὰ ῥήματα ἔχει, ἀπὸρ πρὸ τούτων
μὲν αἰσχύνους, νῦν δὲ κτησιφῶν γέγραφον οὐτοσί: καὶ
ταυτ' αἰσχύνους οὐτ' ἐδίωξαν αὐτοῖς, οὐτε τῷ γράψαμεν
συγκλητῆρῳ. καὶ τοῖς τότε τὸν δημοκλήν τὸν τοῦτα
γράφοντα, καὶ τὸν ἐπαδρίδην, εἰπὼν ἀληθῆ μνηστῆ κα-
τηγορεῖ, μᾶλλον αὐτὸν εἰκότως ἢ τὸν δι' ἐδίωκε. διατί; ὅτι τῷ
μὲν, ἐς ἀνεκτικὴν ἐπ' ἐκείνους, καὶ τοῖς τῆς δικαστικῆς
γνώσεως, καὶ τὸ, εἶπὼν αὐτὸν ἐκείνον μὴ κατηγορηκέναι,
τοῦτα γράφοντων ἀπὸρ οὐκ ἐννύ, καὶ τὸ, εἶπὼν τὸ μνηστῆ
κέλευσεν πρὸς τῆς οὐτῶν προχρότων κατηγορεῖν, καὶ πολ-
λὰ ἔειπε: τότε δ' αὖτ' ἐπὶ τὸ πρῶτον αἰκρινεῖν ἐφ' ἑαυτῷ,
πρὶν πὶ τούτων προλαβεῖν. ἀλλ' οὐκ ἐννύ οἱ μοι τότε, ἀν-
νύ ποιῇ, ἐκ παλαιῶν χρόνων, καὶ ψήσμων πολὺν
ἐκλέξαντα, ἀμὴν περὶ ἡδαιμειδῆς, μήτ' αὐτὸν ἡμέ-
ρον ῥηθῆναι, διαβάλλειν: καὶ μετενεκόντα εἰς χρόνους, καὶ
προφάσεις αὐτὸν τῆς ἀληθείας φουδῆς μεταδίντα τοῖς πε-
πραγμένοις, δεκτικὴν λέγειν. οὐκ ἐννύ τότε τοῦτα: ἀλλ'
ἐπ' αὐτῆς ἀληθείας ἐπὶ οὐσης, τῆς ὁρῶν ἐπὶ μεμνημέ-
νων ἡμῶν, καὶ μνηστῆ ἐκ τῶν χερσὶν ἐκαστα ἔχοντων, πάντα

τίς ἐγίγνωτ' αὐτὸς οἱ λόγοι. διό ποδὶ τῆς πρὸ αὐτὰ τὰ περὶ γ-
 ματα ἐλέγχουσ φυτῶν, νῦν ὑσδρονήκει, ῥητέρων αἰτῶνα νο-
 μίζων ὥς γέ μοι δοκεῖ, καὶ οὐχὶ τῆς πεπολιτομελίων ὑξί-
 τασιν ποιήσεν ὑμᾶς ὑπολαμβαίων, καὶ λόγων κρίσιν,
 οὐ τῆς τῇ πόλει συμφερόντος ἔσεσθαι. εἴτα σοφίζεσθαι: καὶ
 φησὶ περὶ σῆκιν, ἥς μὲν οἶκος γενήκετ' ἔχοντες δόξης ποδὶ ἡ-
 μῶν, ἀμελῆσαι: ὥς ποδὶ δὲ ὅταν οἰόμενοι ποδὶ εἶναι χρῆ-
 ματά τω λογίζεσθαι, καὶ κατὰ ῥαὶ ὥσιν αἱ ψήφοι, καὶ με-
 δὲν ποδὶ, συγχωρεῖτε, οὐ τῶ καὶ νῦν τοῖς ἐκ τῆς λόγου
 φαινομελίοις περὶ αἰσθ. θεάσασθαι τίνων ὥς σαφὲς ὥς ἔοι-
 κέν ὅτι φύσει, πᾶν ὅ, ἡ αὐτὴ μὴ δικαίως ἢ πεπεσχυμένον.
 ἐκ γὰρ αὐτῶν τῆς σφύτρου πρὸ αἰσθ. γματὸς ὡς λόγος
 κεννὴ ὑμᾶς ὑπάρχειν ἐγνωσμένους, ἐμὲ μὲν λέγειν ὑποδ-
 τῆς παρὲς, αὐτὸν δὲ ὑποδὸς φιλίππου. οὐ γὰρ αὐτὸ μετὰ
 πείθειν ὑμᾶς ἐξήτει, μὴ τοιαύτης οὐσης τῆς ὑπὲρ γούσης ὑ-
 πολήφως ποδὶ ἐκαστοῦ. καὶ μὴν ὅτι γε οὐ δίκαια λέ-
 γει μετὰ δέσσει τῶν δόξαν ἀξίων ὑμᾶς, ἐγὼ διδά-
 ξω ῥαδίως, οὐ ἡθεὶς ψήφους, οὐ γὰρ ὅστις ὁ τῆς περὶ γμα-
 τῶν οὐτὸς λογισμὸς: ἀλλ' αὐτὰ μνησκῶν ἐκαστὰ ἐν ῥα-
 χίσιν, λογιστὴς ἅμα καὶ μάρτυς τοῖς ἀκνέουσιν ὑμῖν χρό-
 μενος. ἢ γὰρ ἐμὴ κλιτεία, ἥς οὐτὸς κατηρεῖ, αὐτὴ μὲν
 τῆς, θεβαίους μετὰ φιλίππου συνεμβαλεῖν εἰς τὴν χώραν,
 ὁ πάντες ὥοντο ἔσεσθαι, μὴ ὑμῶν πρὸς ταξάμελινους, ἐκεί-
 νον καλῶν ἐπρήσεν: αὐτὴ δὲ τῆς, ἐν τῇ ἀπικῇ τὸν πόλε-
 μον εἶναι, ἐπὶ ἀκρίσια σάδια ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τοῖς βοιω-
 τῶν ὁρίοις γινέσθαι: αὐτὴ δὲ τῆς, ὅς ληστὰς ἡμᾶς φέρειν
 καὶ ἄγειν ἐκ τῆς οὐβοίας, ἐν εἰρῇ τὴν ἀπικῇ, ἐκ θα-
 λάτῃς εἶναι πάντα τὸν πόλεμον: αὐτὴ δὲ τῆς, τὸν ἐλλή-
 πωντον ἔχειν φιλίππον λαβόντα βυζάντιον, συμπολεμεῖν
 ὅς βυζαντίος μὴ ἡμῶν πρὸς ἐκείνον. ἀλλὰ σοὶ ψήφοις ὁ-
 μοιος ὁ τῆς ὁρίων λογισμὸς φαίνεται: ἢ δὲ αὐτὸν αὐτὸν εἶναι

ἔστω, ἄλλοι' ἔχ' ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον μνημονεύσῃς
 τῶν ἐνέστατων, καὶ οὐκ ἐπὶ περὶ δὴ με, ὅπ' τῆς μετ' ὠμῆ-
 τος, ὡς αἰοῖσθε δῶπαε τῆς κνέρος κατέστη ὠλίππος,
 ἐννιδίην, ἐπὶ τοῖς περὶ δὴ ναι σιωπῇ: τῆς δὲ ὠλιανθρῶ-
 πίος, ὡς τὰ λοιπὰ τῆς περὶ γμάτων ἐκείνος ποδὶ βαλ-
 λόμενος πρὸς ὑμᾶς ἐπλάττει, ὑμεῖς καλῶς ποιούνης
 εἴς ὑμῶν πούς κενύμεσθε: ἄλλ' ἐπὶ τῶν καὶ μὴν, οὐδὲ τῶ-
 τ' εἰπεῖν οὐκ ἔστω, ὅτι ὁ τὸν ἐρήτορα βουλόμενος δικαίως ἐ-
 ξετάζειν, καὶ μὴ συκκοφαντεῖν, οὐκ αὖ οἶα σὺ νῦν ἔλεγες,
 τοιαῦτα κατηγέρει, πρὶν δὲ γμάτα πλάττειν, καὶ ἐρήμα-
 τα, καὶ χήματα μνησόμενος: πάνυ γὰρ πρὶν εἶδω, οὐχ
 ὁρᾶς, γέγονε τὰ τῆς ἐλπίων περὶ γμάτα, εἰ ποὺ τὸ ἐν-
 μα, ἀλλὰ μὴ ποὺ τὸ διελίχων ἐπὶ: ἡ δὲ δὲ τῶ χεῖρα, ἀλ-
 λά μὴ δὲ τῶ πρὶν ἐπὶ: ἄλλ' ἐπὶ αὐτῆς τῆς ὁρῶν αὐτὸ ἐσκό-
 πει, πῖνασ' εἶχεν ἀφορμαῖς ἡ πόλις, καὶ πῖνασ' δυνάμεις,
 ὅτ' εἰς τὰ περὶ γμάτα εἰσῆσι, καὶ πῖνασ' σιωπῇ γὰρ αὐτῶ
 μὲν ταῦτ' ὠδισαῖς ἐπὶ καὶ πῶς εἶχε τὰ τῆς ἐννιδίων, εἴ
 εἰ μὲν ἐλπίσθους ἐποίησα τῶς δυνάμεις, πρὶν ἐμὲ τὰ δίκημ'
 αὐτὸ δὲ δεικνύου: εἰ δὲ πολλῶν μείζους, οὐκ αὖ ἐσυκκοφάν-
 τος. ἐπειδὴ δὲ σὺ εἶδω πρὶν ἐμὲ γὰρ ἐγὼ ποιήσω. καὶ σπο-
 πείτε εἰ δικαίως χρῆσθαι τῶ λόγῳ. Δυνάμει μετ' αὐτῶν
 εἶχεν ἡ πόλις εἰς νησιώτας, οὐχ ἅπαντας, ἀλλὰ εἰς ἀδε-
 νιστῶν: οὐτ' ἐγὼ χῆρος, οὐτ' ἐξόδους, οὐτ' ἐκέρκυρα μὲν ἡ
 μὲν ἐπὶ: χρημάτων δὲ σιωπῇ ἐξ εἰς πέντε καὶ περὶ ἀρᾶς
 τα πάλαι καὶ ταῦτ' ἐπὶ περὶ ἐκλεγεμῆς: ὁ πάλαι δὲ,
 ἡ πάλαι, πάλαι τῶ οἰκείων, οὐδὲν. ὁ δὲ πάντων καὶ φο-
 βώτα ἔστω καὶ μάλιτ' ἐπὶ τῶ ἐχθρῶν, οὐτ' ἐπὶ πρὶν ἐκλεγε-
 κείων εἰς ποδὶ χῶρους πάντας ἐχθρῶν ἢ ὠλίπας ἐπὶ πῶ-
 ρω, μεγάρεις, θεοαῖους, δὲ βοῖας. τὰ μετ' αὐτῶς πόλεως
 οὕτως ὑπῆρχεν ἔχοντα: καὶ οὐδὲν αὖ ἐχθρὸν πρὶν πᾶν
 εἰπεῖν ἄλλ' οὐδὲν. τὰ δὲ τῶ ὠλίπας πρὸς ὅν ἐπὶ ἡμῖν ὁ

αἰών, σιέεισθε, πῶς· πρῶτον μὲν ἤρχε τῆς ἀπολογουθῆναι
 των αὐτῶς ἀντοκράτωρ· ὁ δὲ εἰς τὴν πόλεμον μέγιστον ὄσιν
 ἀπάντων· εἰθ' οὐτοὶ τὰ ὅπλα εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αἰεὶ· ἔ-
 πειτα χρημάτων δὲ πόρει, καὶ ἐπερῆεν ἀδόξασεν αὐτῷ ὁ
 περλείων ἐν τοῖς ἡμετέροις, οὐδὲ ἐν τῷ φανερῷ βου-
 λυόμενος, οὐδὲ ἔτι τῆς συκοφαντικῆς κεινόμενος,
 οὐδὲ γραφῆς φούρων πρᾶνόμων, οὐδὲ ὑπερβύτων ὧν ὁ-
 δινί· ἀλλ' ἀπλῶς αὐτὸς δευπότης, ἡγεμὼν, κύριος πάν-
 των· ἐγὼ δὲ ὁ πρὸς ὅσον ἀνὴρ τεταγμένος, καὶ γὰρ τῶν
 ἰξέπασαι δίκαιον, πῶς κύριος ὦν, οὐδενός· αὐτὸς γὰρ τὸ
 δημηγορεῖν πρῶτον, ὃ μόνον μετέχον ἐγὼ, ἵς ἴσου περὶ-
 πτετε ὑμεῖς τοῖς πρὸ ἐκείνου μεθαρνοῦσι καὶ ἐμοῖ· καὶ ὅ-
 σα οὐτοὶ ποδολοιοῦντο ἐμοῦ, πολλὰ δὲ ἰγίγητο βλαῖται, δι-
 ὡς ἐκαστον τύχει πρὸ φασιν, ταῦθ' ἔτι τῆς ἐχθρῶν ἀπὴρ
 τε βιβου λυμῆνοι· ἀλλ' ὅμως ἐκ τοῦ πᾶν ἐγὼ ἐλαττωμά-
 των συμμάχους μὲν ὑμῖν ἐποίησα, δόβοις, ἀρχαίους, κρ-
 εινθίους, θηβαίους, μεγαρέας, λυκαδίους, κερκυ-
 ραίους· ἀφ' ὧν μύριοι μὲν καὶ πεντακισχίλιοι ξῶσι, διχί-
 λιοι δὲ ἱππεῖς αὐτῶν τῆς πολιτικῶν διατάξεων σωτήρη-
 σαν· χρημάτων δὲ ὅσων ἡ δαυήθην, ἐγὼ πλείστην σωτί-
 λειαν ἐποίησα· εἰ δὲ λέγεις ἢ τὰ πρὸς θηβαίους δίκαια
 αἰχίνῃ, ἢ τὰ πρὸς βυζαντίους, ἢ τὰ πρὸς δόβοις, ἢ πρ-
 οὗ τῆς ἰσωννυῖ διαλέγῃ, πρῶτον μὲν ἀγορεύς, ὅτι καὶ πρὸ
 πόρον τῆς ἐπὶ τῆς ἐλπίων ἐκένων ἀγωνισαμένων ἐλ-
 ρεων ὑμετέρων οὐσῶν τῆς πασῶν τῶν διακοσίαις ἢ πόλιν
 πρὸ ἔχον, καὶ οὐκ ἐλαττοῦ δακνομένης, οὐδὲ κρινούσης
 ὅς τῳ συμβουλεύσαντας, οὐδὲ ἀγανακτῆσαι ὅτι τοῦ-
 τοις ἐωρεῖτο· αἰχρὸν γὰρ· ἀλλὰ τοῖς θεοῖς ἐχρῆτο χρεῖν,
 εἰ κοινὸν κινδύνου τοῖς ἐλπίσι πόδισάντος αὐτῇ διπλάσια
 τῆς ἄλλων εἰς πᾶν ἀπάντων σωτήριαν πρὸ ἔχοντο· εἴτε κε-
 νὰς χρεῖται χρεῖται τούτοις συκοφαντῆς ἐμὲ· τί γὰρ νῦν

λέγεις οἷα ἐχρῶ περὶ τὴν, ἀλλ' οὐ τὸ τ' ὦν ἐν τῇ πόλει,
καὶ πρῶν ταῦτ' ἐρχομένους; εἴ πορ ἐνδέχεται πρὶν τοῦ πα-
ρόντος καιροῦ, ἐν οἷς οὐχ ὅτε αὖ *βουλόμεθα, ἀλλ' ὅ-
τε δοίη τὰ περὶ γὰρ, εἰ δὲ δέχεται. ὁ γὰρ ἀντιπρόσωπος
καὶ ταχὺ τοῦ πρὶν ἢ ἡμῶν ἀπελευθερωμένου περὶ δεξιόμα-
χος καὶ χρήματα περὶ ἀπορίας, ὑπὲρ ἑνὶ ἔργῳ. ἀλλ' εἰ
νῦν ἂν τοῖς περὶ γὰρ καὶ τηροῦσθαι ἔχω, πῶς οἶσθε,
* εἴ τὸ τ' ἐμὸν πρὸς τῶν ἀκρίβοι λόγων, ἀπὸ πῶ-
τον αἱ πόλεις καὶ περὶ σέθεν τοι λήπῃ, καὶ ἅμα δὲ βούλομαι,
καὶ θηροῦ, καὶ βυζαντίου κύριος καὶ τίς; πῶς οἶσθε, ἢ
πῶς οἶσθε λέγειν τοῖς ἀσεβέσις ἀνθρώποις τυτυσί; οὐχ ὡς
ὕπερ δόξαν; οὐχ ὡς ἀπὸ λήθης βουλόμενοι μὴ ἡμῶν
εἶναι; εἴ τα τῶ μὲν ἑλληνιστῶν δὲ βυζαντίων ἐκράτης κα-
τίς, καὶ τῆς σιτοπομπῆς τῆς τῆς ἑλληνιστῶν κύριος γέ-
γονε; πόλεμος δὲ ὁμοῦ καὶ βαρὺς εἰς τὴν ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς
θηροῦ κενόμαστε; ἀπὸ τοῦ δὲ θάλαττα ἔκ τῆς ἐκ τῆς
δουλοῦσθαι ὁρμωμένων ληστῶν γέγονε; ἐκ αὐτῶν τ' ἔλεγον,
καὶ πολλά γε περὶ τοῖς ἐτόρα; πονηρὸν, ὡς ἀνδρὸς ἀ-
θηναῖοι, πονηρὸν ὁ συκοφαντίας αἰ, καὶ πανταχόθεν βία
σκάνον καὶ φιλαίλιον. τοῖς δὲ καὶ φύσει κινάδου ἀνθρώ-
πων ὅτι, οὐδὲν ἐξ ἀρχῆς ὑμῖς περικύβητος, οὐδὲ ἐλθού-
μεν: αὐτῶν γὰρ πῶς, ἀρσενίου οἰνόματος, πρὶν σπ-
μῶς ῥήτωρ. πῶς ἢ σὺ δεινότης εἰς ὄνησιν ἡκεῖ τῇ πατρίδι;
νῦν ἡμῶν λέγεις ἔτι πρὶν ἡλιουθῶν; ὡς πορ αὖ ἐ-
πὶ ἰατρὸς ἀδελφοῦ σὺ μὲν τοῖς καί μιν οὐκ εἰσὶν μὴ λήροι,
μὴ δὲ ληκνῶν δι' ὧν ἀφ' οὗ ἐξόντες τὴν νόσον: εἴ πορ δὲ
πλὴν τίς τις αὐτῶν, καὶ τὰ νομίζόμενα αὐτῶν φέροι-
ν, ἀπολυσθῶν ἂν τὸ μῆμα, διεξίτοι, εἴ τὸ, καὶ τὸ, εἴ
ποιήσεν ἀνθρώπος οὐδὲς, οὐκ αὖ ἀπὸ δανείων. ἐμδρόντητι,
εἴ τα νῦν λέγεις; εἴ τῶν οὐδὲ τὴν ἡπείραν εἰς τὴν γαυριᾶς,
εἴ πορ σὺ δὲ σὺ ὡς καὶ τὰ περὶ σέθεν, οὐδὲ μὴ τῶ πρὶν ἡμῶν

γενησάντων οὐρήσετε τῇ πόλει· οὐτως δὲ λογιέσθε· οὐδὲ
 μὲν πῶποπε * ὅπου προσβόλῃς ἐπέμφθη ὑφ' ὑμῶν ἐπ'
 αὐτῷ, ἡ πῆχθις ἀπὸ τῆς πόλεως· οὐδὲ ἐκ τῆς πόλεως
 οὐκ ἐκ θετῆς ἀλίας· οὐδὲ ἐκ ἀμβρακίας· οὐκ ἐκ ἰλυνειῶν·
 οὐδὲ ἐκ τῆς θρακῶν βασιλείων· οὐκ ἐκ βυζαντίου οὐκ ἀλ-
 λαθὲν οὐδὲ ἀμύθην· οὐτὰ τελευτῶν ἀπὸ τῆς πόλεως· ἀλ-
 λ' αὖ οἱς κρατῆται οἱ πρόσθεν αὐτοῦ τῷ λόγῳ, τῶν
 τοῖς ὁπλοῖς ἐπιπὼν κατεστρέφετο· ταῦτ' οὖν ἀπατεῖς πρ'
 ἐμοῦ, καὶ οὐκ αἰσχύνῃ τὸν αὐτὸν εἰς τε μαλακίαν σκώπτων,
 καὶ τῆς πόλεως διωάμεως ἀξιῶν αὐτῶν ὅντα κρείττω γε-
 νέσθαι; καὶ τῶν τοῖς λόγοις, τίνος γὰρ ἄλλου κρείττω ἦν
 ἐγώ; οὐ γὰρ τῆς γεέννης ψυχῆς, οὐδὲ τῆς τύχης τῆς πα-
 ρατρεαμύων, οὐδὲ τῆς στρατηγίας, ἥς ἐμὲ ἀπατεῖς δι-
 δύνασθε· οὐτὼ σκαῖος εἶ· ἀλλὰ μὲν, ὡν γὰρ ὁ ῥήτωρ ὑπὸ
 θυνοῦς εἶναι, πᾶσαν ἐξέτεσσιν λάμβανει, οὐ πᾶσι τῷ μοι· τίνα
 οὖν ὅτι τῶν τοῖς; ἰδεῖν τὰ περὶ γὰρ ἀρχαῖα, καὶ περὶ αὐ-
 αἰδοῦναι, καὶ περὶ αὐτῶν τοῖς ἄλλοις· τῶν τοῖς πᾶσι περὶ αὐτῶν μοι.
 καὶ ἐπὶ τῶν ἐκασταὶ ἐραδὺ τῆς, ὅκνους, ἀγνοίας, δι-
 λονδρίας, ἀπὸ τῆς πόλεως πᾶσι περὶ αὐτῶν ἀπάτῃς, καὶ
 ἀναγκαῖα ἀμύθηματα, ταῦτ' ὡς εἰς ἐλάχιστον συσθίλει,
 καὶ τὸν ἀνάντιον εἰς ὁμόνοϊαν καὶ οὐλίαν, καὶ τῶν τὰ δέον-
 τα ποιεῖν ὁρμῇ περὶ αὐτῶν μοι· καὶ τῶν τοῖς μοι πάντα πεποι-
 τῶν· καὶ οὐδὲς μὴ ποτε ἀνθρώπων οὐροὶ τὸ κατ' ἐμὲ οὐ-
 δὲν ἐλπιφθῆναι· εἰ τίνα τις ὀντινοῦν δρῶν, τίσι τὰ πλεῖ-
 στα πόλεως ὡν κατέπεξε διωκήσας· πάντες αὖ ἐπιπὼν
 τῷ στρατῷ, καὶ τῷ διδόναι, καὶ διαφθεῖρουν ὅς ἔστι τῶν
 περὶ αὐτῶν· οὐκοῦν, τῶν μὲν διωάμεων οὐτε κρείττω,
 οὐδὲ ἡγεμόνων ἐγώ· ὥστε οὐδὲ ὁ λόγος τῶν κατὰ τῶν
 περὶ αὐτῶν, περὶ ἐμὲ, καὶ μὴν, τῷ γε μὴ διαφθαρεῖν
 ναὶ χήμασι κεκράτηκα πόλεως· ὥς ποδὶ γὰρ ὁ ὡν οὐ-
 μένος νεκρὸς ἐστὶν λαβόντα ἐκὼν πρὶντα, οὕτως ὁ μὴ λαβὼν

Δημοδένους

μη δὲ διαφθαρεὶς νενίκηκε τὸν ὠνούμενον. ὥς τε ἀνὴρ τῆς
 ἢ πόλις τὸ κατ' ἐμέ. ἃ μὲν τοίνυν ἐγὼ πῆρομένην εἰς τὸ δι-
 καίως τοιαῦτα γράφειν ἔδοχον παρὲς ἐμοῦ, περὶ πολλοῖς
 ἐτόδοις τοῖσι καὶ πῶς πᾶσι τοῖσι δέξιν. ἃ δ' οἱ πάν-
 τες ὑμῖν ἴσι, ταῦτ' ἤδη λέξω. μετὰ γὰρ πῶς μάχην δι' οὗ
 ὁ δῆμος εἰδὼς καὶ ἑωρακὼς πάντα ὅσα ἐπεσπὶον ἐγὼ ἐν
 αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβέβηκας, ἠνίκα οὐδ'
 ἀγνωμονῆσαι πεισόμεσθον ἦν ὅς πολλοὺς περὶ ἐμέ, πρῶ-
 τον μὲν παρὲς σωτηρίαν τῆς πόλεως, τοῖς ἐμῶν γινώσκον
 ἐχειροτόνηι: καὶ πάνθ' ὅσα τῆς φυλακῆς εἴκει ἐπεσπὶ-
 ον, ἢ διὰ ταῖς τῶν φυλάκων, αἱ τὰ φροῖ, τὰ εἰς τὰ τεῖχα
 χρήματα δὲ τῶν ἐμῶν ψηφισμάτων ἐγένετο. ἐπειτα αἰρὲς
 μένος σιτώνων ἐν πάντων ἐμέ ἐχειροτόνησεν ὁ δῆμος. καὶ
 μετὰ τοῖσι συσάντων οἷς ἦν ὑπὸ μελεις κακῶς ἐμέ πρὸς, καὶ
 γράφας, δι' οὗνας, εἰσαπείλεις, πάντας τοῖσι ἐπὶ γέν-
 των μοι οὐδ' ἐκ τῶν τὸ γὰρ πρῶτον, ἀλλὰ δι' ὧν μάλιστα
 ὑπελάμβανον ἀγνωμονῆσαι: ἴσι γὰρ δὴ πῶς καὶ μέμνη-
 σθε, ὅτι ὅς πρῶτος χρόνος, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐκείνο
 μὲν ἐγὼ: καὶ οὐτ' ἀπὸ νοῖα σωσιλέους, οὐτε συκκοφάντια
 φιλοκράτος, οὐτε διώκον, καὶ μελάνου μακρία, οὐτ' ἀλ-
 λο οὐδὲν ἀπειράδων ἦν τοῖσι κατ' ἐμῶν. ἐν τοίνυν τοῖς
 τοῖς πᾶσι μάλιστα μὲν δὲ ὅς θεοὺς, δούτορον δὲ δι' ὑμῶν
 καὶ ὅς ἄλλους ἀπαντας ἀθηναίους ἐσωζόμεν δικαίως,
 ἔδοχον γὰρ καὶ ἀληθὲς εἶναι, καὶ ἔπειτα τῶν ὁμολογησάντων, καὶ
 ἔπειτα τῶν τὰ δούρα γινόντων δικαστῶν. οὐκοῦν, ἐν μὲν οἷς
 εἰσηπείλεις ὅτι ἀπὸ ψήφισμά μου καὶ τὸ πέμπτον μὲν ὅς
 τῶν ψήφων τοῖς διώκουσιν οὐ μετεδίδωτε, τὸτ' ἐψήφισα
 εἶναι τὸ ἀριστὸν μετὰ πέν, ἐν οἷς δὲ τοῖς γράφας ἀπέφυ-
 γον, ἐνόμα καὶ γράφειν καὶ λείπειν ἀπὸ δεικνύμεν: ἐν οἷς
 δὲ τοῖς δι' οὗνας ἐπιστημαίνεσθε, δικαίως καὶ ἀδωροδοκί-
 τως πάντα πεπεσχαί μοι περὶ σωμολογίαι. τοῦτων δὲ
 οὕτως

οὕτως ἐχόντων τί προσήκειν ἢ τί δίκαιον ὡς τοῖς ὑπ' ἐμοῦ
 πεπραγμένοις θεῖσαι τὸν κτησιφώντα ὄνομα; οὐχ ὁ τὸν
 δήμην ἰώρα πειμένον; οὐχ ὁ ὅς ὁμομοκότας δικασάς;
 οὐχ ὁ τὴν ἀλήθειαν πρὸς πᾶσι βεβαιούσαν; καὶ φησιν·
 ἀλλὰ τὸ τῆς κεφαλῆς καλὸν, τὸ μηδεμίαν γραφὴν φυ-
 γεῖν· καὶ νῦν δὲ οὐδαμῶς γε. ἀλλὰ τί μάλλον, ὁ πολὺς
 μὲν φυγῶν, μηδεπῶποτε δι' ἐλεγχθεὶς ἀδικῶν, ἐν ἐγκλή-
 ματι γήγοιτ' αὐτῷ ὅτι δικαίως; καὶ τοι πρὸς γε ὅσον
 αὐτοῖς ἀθηναῖοι, καὶ τὸ τῆς κεφαλῆς καλὸν εἰπεῖν ἐς μοι.
 οὐδεμίαν γὰρ πάπτ' ἐρχάσασθαι με, οὐδ' ἐδίωξε γραφὴν.
 ὥς τε ἄπο σοῦ γε ὡμολόγημαι μηδὲν εἶναι τῆς κεφαλῆς
 χείρων πολίτης. πολλὰ γὰρ με τοίνυν αὐτὸς ἴδρι τὴν ἀ-
 γνωμοσύνην αὐτῷ καὶ τὴν βασιλείαν· οὐχ ἥκιστα δ' ἀφ'
 ὧν πόδι τῆς τύχης διελέχθη. ἐγὼ δ' ὅλως μὲν ὅς τις αὐ-
 θρώπος ἂν ἀνθρώπων τύχην πεφύκεν, παντελὴς ἀνόητος
 ἡ γούμαι. ἦν γὰρ ὁ τὰ βέλτερα πράττειν νομίζων καὶ ἀρί-
 στην ἔχειν οἰόμενος, οὐκ οἶδεν εἰ μὴ εἰς ταύτην μέχρι τῆς ἐ-
 σωδίας, πῶς γὰρ πόδι τῶν ἰσχυρῶν λέγειν, ἢ πῶς ὀνειδίζειν ἐ-
 τδ' ὧν. ἐπειδὴ δ' οὐτος πρὸς πολλοῖς ἄλλοις, καὶ πόδι τῶν
 τῶν ἀπορρηφάκων κέχρηται τῷ λόγῳ, σιέλασθε, ὡς αὐτοῖς
 ἀθηναῖοι, καὶ θεωρήσατε, ὅσῳ καὶ ἀληθιστόν καὶ αἰθρῶ-
 πινώτερον ἐγὼ πόδι τῆς τύχης τούτου διαλεχθήσομαι· ἐγὼ
 τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι· καὶ τῆς θ' ὁρᾶς
 καὶ τὸν διὰ τὸν δωδωνάιον ὑμῖν, καὶ τὸν ἀπὸ πᾶσι τὸν πύ-
 ριον μακροθύμον· τὴν μὲν τοι τῆς πάντων ἀνθρώπων ἡ-
 νῶν ἐπίχει, χαλεπὴν καὶ δεινὴν. τίς γὰρ ἐλλωίων, ἢ τίς
 βαρβάρων οὐ πολλῶν κακῶν ἐν τῷ πρὸντι πεπεισται
 καιρῷ; τὸ μὲν τοίνυν περὶ λέγειν τὰ καλίστα, καὶ τὸ ἥ-
 οῖον θέντων ἐλλωίων εἰς πέρας τοῦ ὑμᾶς, ἐν οὐδαμῶς διά-
 ξεν, ἀλλὰ ἐκείνων ἄμεινον πράττειν, τῆς ἀγαθῆς τύχης τῆς
 πόλεως εἶναι τίθημι. τὸ δὲ προσεῖπον, καὶ μὴ πάνθ'

* ὅς ἡδε λόγος ἡμῖν συμβῶναι, τῆς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων
 τύχης τὸ ἰδιόαλλον ἐφ' ἡμᾶς μέρος μετεληφέναι νομί-
 ξω πῶς πόλιν. πῶς δ' ἰδίαν τύχην πῶς ἐμὴν καὶ πῶς ἐνός ἡ-
 μῶν ἐκείνου ἐν τοῖς ἰδίοις ὑξετάξεν δίκαιον εἶναι νομίζω. ἐγὼ
 μὲν οὖν οὕτως ποδὶ τῆς τύχης ὑξετάξεν ἀξίως, ὁρῶντος καὶ
 δικαίως ὡς ἐμαυτῷ δοκῶ: νομίζω δὲ καὶ ὑμῖν σπουδοῦν.
 ὃ δ', πῶς ἰδίαν τύχην πῶς ἐμὴν τ' κοινῆς τῆς πόλεως κυριω-
 τέραν εἶναι φησι, πῶς μικρὰ καὶ φανήτω τῆς ἀρχαίας
 καὶ μεγάλης. καὶ πῶς ἐνὶ ᾧ γινέσθαι; καὶ μὴν εἴη πῶς
 ἐμὴν τύχην πάντως ὑξετάξεν αἰσχρὴν περὶ αἰσχρῇ, πρὸς πῶς
 σπουδῇ σιόπει: καὶ οὐδὲν πῶς ἐμὴν ἐλπίω τῆς σῆς, παύσαι
 λοιδορέμενος αὐτῇ. Σιόπει τίνων οὐδὲν ὑξ ἀρχῆς. καὶ
 μὲν πρὸς διός καὶ θεῶν, μηδεμίαν ἀχρότητα καταγὰρ
 μηδεῖς. ἐγὼ γὰρ οὐτ' εἴπης πενίαν περὶ λακίζει, νουνέχων
 ἡγούμην, οὐτ' εἴπης ἐν ἀφρόνοις ἱερεῖς ὡδὶ τοῦτω σεμνύ-
 νειναι: ἀλλ' ἔτι τῆς τυτουὶ τῆς χαλεπῆς βλασφημίας καὶ
 συκοφαντίας εἰς τοιούτοις λόγοις ἐμπέπειν ἀναγκάζου-
 μεν, οἷς ἐκ τῆς ἐόντων ὡς αὐτῶν ὡς μετὰ ταῦτα χρή-
 σομεν. ἐμοὶ μὲν τίνων ὑπάρξεν αἰσχρὴν παιδὶ μὲν ὄντι φοι-
 τῶν εἰς τὰ περὶ σκόντα διδασκαλεῖα, καὶ εἶχεν, ὅσα χρὴ
 τὸν μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσονται δι' αὐτῶν: ὑξελάθοντι δὲ ἐκ
 παιδῶν τὰ κέλουθα τοῖς περὶ πῆν, χρῆσθαι, ἔμελλαν
 χεῖν, εἰσφορῆν, μηδεμίαν φιλοφροσύνην μήτε ἰδίαν, μήτε
 δημοσίαν ἀφ' ἑλπίδας: ἀλλὰ καὶ τῇ πόλει, καὶ τοῖς ὅ-
 λαις χρήσι μὲν εἶναι. ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὰ κοινὰ περὶ ἡλθον,
 ἔδοξε μοι τοιαῦτα πλὴτὸν ματὰ εἰλίδαι, ὥς τε καὶ ἔτι
 τῆς πατρίδος, καὶ ἔτι τῶν ἄλλων ἐλπίων πολλάκις ἐσε-
 φασθῆναι, καὶ μὴ δὲ ἔτι ἐχθροὺς ὑμῶν, ὡς οὐ καλὰ γένοιτο
 αὐτῶν ἐλπίων, ἔτι χειρὲν λείπειν. ἐγὼ μὲν δὲ τοιαύτην συμ-
 βεβίωκα τύχην. καὶ πόλλ' αὖ ἐχων ἐτόλμα εἰπεῖν ποδὶ αὐτῆς
 πρὸς αὐτῶν, φυλαττόμενος ἑλπίσας πῶς ἐν οἷς σεμνύ-

νομοι. σὺ δ' ὅ σεμνὸς ἀνὴρ, καὶ διαπύων εἶς ἄλλους, σκό-
πει πρὸς τῶν ποίᾳ τίνι κέχρηται τύχη: διὸ, πῶς μὲν
ὦν, μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐξέφυγες, ἅμα τῷ πατρὶ πρὸς τῷ
διδασκαλείῳ περσερόδων, τὸ μέλαν εἶβων, καὶ τὰ βᾶ-
θρα ἀποπύων, καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κερῶν, οἰκέτου τάξις,
οὐκ ἐλθούτου παιδὸς ἔχων: ἀνὴρ ὃ γινόμενος τῇ μητρὶ τε-
λούσῃ τῶν βίβλων ἀνεγίνωσκος, καὶ τὰλλα σωεσκόδω-
ρου, πλὴν μὲν νύκτε, νεβρίων, καὶ κρατηρίων, καὶ καθαί-
ρων εἶς πελουμένους, καὶ ἀκρμάτων τῷ πηλῷ, καὶ τοῖς
πιτύροις, καὶ ἀνάστεις ἀπὸ τῷ καθαρμοῦ, καὶ κελεύων λεί-
ζειν, ἐφυγον κακὸν, δῦρον ἄμεινον; ὡδὲ τὸ μηδὲνα πώποτε
τηλικούτου ὀλολύξαι σεμνωμένος: καὶ ἔγωγε νομίζω:
μὴ γὰρ οἶεσθ' αὐτὸν φθίγγεσθαι μὲν οὐτῶ μέγα, ὀλολύ-
ξειν δ' οὐχ ὑπὲρ λαμπρῶν. ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις εἶς καλούς
διάσωσ' ἄγων δὲ τῷ ὁδῶν, εἶς σεφασουμένους τῷ μῦθῳ
θρῶ καὶ τῇ λούκῃ, εἶς ὅφεις εἶς πῆϊας θλίβων, καὶ ἔσθῃ
τῆς κεφαλῆς αἰωρῶν, καὶ βοῶν, δὲ οἱ σαβοῖ, καὶ ἐπερχο-
μενος * ὕψος ἄτης, ἄτης ὕψος ἐξαρχος καὶ περηγμένων, καὶ
κίττοφορος, καὶ λιχοφόρος, καὶ τὰ τοιαῦτα ἔσθῃ
γροθίων περσαγορόμενος, μιᾶν λαμβάνων ἑνὶ τῶν ἐν-
θρυπία καὶ σρεπτοῦς καὶ νεήλατα, ἐφ' οἷς τις οὐκ αὐτῷ
αἰνθῶς αὐτὸν δίδαι μνησίσει, καὶ πλὴν αὐτοῦ τύχην; ἐπει-
δὴ δ' εἰς εἶς δὴ μὲν τὰς ἀνερχόμενος, ὅπως δὴ πρὶν, ἐπὶ γὰρ
εἶς: ἐπειδὴ γὰρ ἀνερχόμενος, δὲ δῖος τὸ καὶ λίσσον ὕψος
τῷ ὁδῶν, ἔσθῃ γροθίων καὶ ὑπὲρ τῶν * ἀρχι-
δοῖς. ὡς δ' ἂν πηλᾶγος πρὶν καὶ τῷ, πάνθ' ἂν τῷ ἄλλων
κατηγορεῖς, αὐτὸς ποιήσας, οὐ κατ' ἡμέρας μὰ δὲ οὐδὲν ἢ
περὶ πηργμῶν τῷ μὲν τῷ βίω: ἀλλὰ μιᾶς σαρ-
πὸν τοῖς βαρυστόνους ἐπὶ καλὰ μὲν οἱ ἐκείνοις ἔσθῃ καὶ τῷ *
σιμνὴ καὶ σωκράτει ἐπὶ τῶν οἰκιστῶν, σῆμα καὶ βότρω, καὶ ἐλαί-
ας συλῆτων; ὡς πόρ ὁ παρῶν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων χερσίν,
F 11

πλείω λαμβάνων ἀπὸ τούτων ῥαύματα, ἢ τῆς ἀπάνω,
 οὗς ὑμεῖς ποδὶ τῆς Ἀνχῆς ἠγωνίζεσθε. ὡς γὰρ ἀπονοδὸς καὶ
 ἀκέρυκτος ὑμῖν ὁ πρὸς τοὺς θεαταῖς πόλεμος, ὑφ' ὧν τὰ πλε-
 οντα ῥαύματα εἰληφώς, εἰκότως τοὺς ἀπείρους τῆς χιούτων
 κινδύνων, ὡς διήλου σκώπεις. ἀλλὰ γὰρ πρὸς ὑμῶν τὴν
 πενίαν αἰτιάσαιτ' αὖτις, πρὸς αὐτὰ τὰ τῆς ἵππου βου-
 δίου μοι κατηγορήματα. χιούτην γὰρ εἶλον πολιτείας,
 ἐπειδὴ ποτε καὶ τὰτ' ἐπῆλθε σοι ποιῆσαι, δι' ὧν οὐ τυχε-
 ρῆς μὲν τῆς πατρίδος, λατρεῖον ἔχης, δεδιώς καὶ ῥέμους,
 καὶ αἰεὶ πλεονέχου περσοδικῶν, ἐφ' οἷς σὺ τῶν στυγνῶν
 ἀδικούντων: ἐν οἷς δ' ἡ τύχη οἱ ἄλλοι, θρασυὺς ὢν ὑφ' ἀπάν-
 των ὤφει. καί τοι, ὅς τις χιλιῶν πολιτῶν ἀφ' ἑαυτῶν ἐ-
 θάρρησε, τί οὐτος παθεῖν ἕπο τῆς ζώντων δίκαιος ἔστι.
 Πολλὰ τοίνυν ἔδοξ' εἰπεῖν ἔχων ποδὶ αὐτῆς, πρὸς αὐτὴν. οὐ
 γὰρ ὅς αὖθις δειξάμεν περσόντ' αἰχρὰ τὴν τῶ καὶ οὐκ ἔστι,
 πάντ' οἱ μοι δεινὸν δὲ χερὸς λέγειν: ἀλλ' ὅτε μηδὲν αἰσχρὸν
 ἔστιν εἰπεῖν ἐμοί. ἰδέτασιν τίνων πρὸς ἄλληλα, τὰ σοὶ καὶ
 ἐμοὶ βεβιωμένα πράως καὶ μὴ πικρῶς αἰχίην. ἔτ' ὁρῶν-
 τινες τυχοῦσι, τὴν ὁποτέρου τύχην αὐτοῖς ἑκάστος αὐτῶν.
 ἐδιδασκὸς γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων. ἐπὶ λείῃ, ἐγὼ δ' ἐπε-
 λούμην. ἐχόρουν, ἐγὼ δ' ἐχρήγουν. ἐρεσμάτουν, ἐγὼ
 δ' ἐκκλησιάζον. ἔπειτα πωλίσαις, ἐγὼ δ' ἐδιώκουν. ἐ-
 ξίπην, ἐγὼ δ' ἐσύριπτον. ἕπο δ' ἔχοντες πεπολί-
 τουν πάντες, ἐγὼ δ' ἕπο τῆς πατρίδος. ἐπὶ τὰ μα. ἀλ-
 λά νυνὶ τήμερον, ἐγὼ μὲν ἕπο τῆς σεφανωθῆναι δοκιμάζο-
 μοι: σὺ δὲ μηδὲ ποῦν ἀδικεῖν, ἀνώμολόγημα. οἱ δὲ συκο-
 φαίτη μὲν εἶναι δοκεῖν ὑπάρχει. κινδυνεύεις δὲ, εἴπερ
 σε ἔτι τοιοῦτον ποιῆν, εἴπερ ἡδὴ πεπαιδευμένον, μὴ μετὰ λαβόντα
 τὸ πῖμπτον μέρος τῆς ἡμέρας. ἀγαθὴ δὲ, οὐχ ὁρᾷς, πύχνη
 συμβεβιωκώς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορίας. σφριδὴ
 καὶ τοῖς τῆς λειττουμένων μὲν τυχεῖας, ὡν λιλαιτοῦργια,

ὑμῖν αἰσχροῦ πάθος. πρῶτον γὰρ διδόντες ὑμῖν καὶ οὐ τὰς ῥῆ-
σεις αὐτῶν ἐλθόντων· ἡκω λιπὼν καὶ θυμῶνα καὶ σκότου πύ-
λως. καὶ κακὰ ἔλεγε μὲν ἰδοὺ μὴ θέλοντά με· καὶ κακὸς
κακῶς σε μάλιστα μὲν οἱ θεοί, ἔπειτα δὲ ὅτι πάντες ἀχ-
λίσειαν, πονηρὸν ὄντα κλίτην καὶ περδότην καὶ ὑπετατω-
νιστήν. λέγε τὰς μαρτυρίας.

Μαρτυρία.

Εν μὲν τοίνυν τῷ περὶ τὴν πόλιν, τοῖς τοῖς αὐτοῖς ἰδίοις,
εἰ μὴ πάντες ἴτε οὐ κοινὸς καὶ φιλόφρονος, καὶ τοῖς διομέ-
νοις ἐπὶ κῶν, σιωπῶ· καὶ οὐδὲν αὖ εἰποιμι, οὐδὲ πρῶτοι οἱ
μὴ αὖ πάλιν ἐν τῶν οὐδεμίαν μάρτυραν, οὐτ' εἴπιασ' ἐκ
τῆς πολεμίων ἐλυσάμεν, οὐτ' εἰσι θυγατέρας σωξέ-
δωκα, οὐτ' ἐκ τοῦ τοῖς οὐδὲν. καὶ γὰρ οὐτὼ πως ὑπεί-
ληφα. ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν δὲ παθόντα δαῖν μεμνήσθαι τὸν
πάντα χρόνον· τὸν δὲ δὲ κινήσαντα, δὲ θυὸς ἐπὶ λελησθαι·
εἰ δὲ τὸν μὲν χρῆσθαι, τὸν δὲ, μὴ μικροψύχου ποιεῖν ὄργην,
αἰδρώπου. τὸ δὲ τὰς ἰδίας δὲ ὀργισίας ἄπο μεμνήσκειν
καὶ λέγειν, μικροῦ δαῖν ὁμοίον ὅτι τῷ ὀνειδίζειν. οὐδὲ κινή-
σω τοιοῦτον οὐδὲν, οὐδὲ περὶ ἀχρήστου· ἀλλ' ὅπως ποθ' ὑ-
πείλημμι πάλιν ἐν τῶν, ἀρκέσει. Βούλομαι δὲ τῆς ἰ-
δίῳ ἀπαλαγῆς, ἐπὶ μικρὰ περὶ ὑμῶν εἰπεῖν πάλιν τῆς
κοινῶν. εἰ μὲν γὰρ ἔχεις ἀσχήνη, τῆς ἄπο τοῦ παντὶ τὸν ἥλιον,
εἰπεῖν ἀνθρώπων, ὅς τις ἀθῶος τῆς φιλικῶς περὶ πόλεως,
καὶ νῦν τῆς ἀλεξάνδρου δυνασθείας γέγονεν, ἢ τῆς ἐλπί-
νων, ἢ τῆς βαρβαρῶν, ἔσω. συγχωρεῖς, τὴν ἐμὴν εἴτε
τύχην, εἴτε δυστυχίαν ὀνομάζειν βάλει, πάντων αἰτίαν γε-
νησθαι. εἰ γὰρ καὶ τῆς μηδεπώποτ' ἰδόντων ἐμὴ, μὴ δὲ φω-
νὴ ἀντικρύ τῶν ἐμῶν, πολλοὶ πολλὰ καὶ διὰ πείνθασι,
μὴ μένον κατ' ἀνδρα, ἀλλὰ καὶ πόλεις ὅλαι καὶ ἔθνη· πό-
σω δικαιοδότην καὶ ἀληθείην, τὴν ἀπάντων, ὥς ἔοικεν,
ἀνθρώπων τύχην κοινῶν, καὶ φορὰν πῶς πραγμάτων χα-
λύπην, καὶ οὐχ οἷαν εἰδὲ τούτων αἰτίαν ἢ χεῖρα· σὺ τοῖς

F III

νῶτα ἄφεις, ἐμὲ τὸν πρῶτον τοῦτο πολὺ δόμνον αἰ-
 πᾶ, καὶ ταῦτ' εἰδὼς ὅτι καὶ εἰ μὴ τὸ ὅλον, μέρος γ' ἔτι βάλ-
 λει τῆς βλασφημίας ἅπκσι, καὶ μάλιστα σοι. εἰ μὲν ἦ ἔγω
 κατ' ἐμαυτὸν αὐτοκράτωρ ὢν ποδὶ τῆς περὶ γμάτων ἐβου-
 λομένομην, ὡς αὖ τοῖς ἄλλοις ῥήτορσιν ὑμῖν ἐμὲ αἰτιάζουσι·
 εἰ δὲ πῆ ἢ τε μὲν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀπάσαις αἰ, ὡς κοινῶ
 δὲ τὸ συμφέρον ἢ πόλις περὶ ὑπὲρ σκοπεῖν, πᾶσι δὲ ταῦτ'
 ἐδύκει τότε ἀρίστα εἶναι καὶ μάλιστα σοι· οὐ γὰρ ἐπ' οὐνοῖα
 γ' ἐμοὶ πρὸς ἑλπίδων, καὶ ζήλου, καὶ τιμῆς, ἅπαν-
 τα περὶ ἧς τοῖς τότε περὶ τοῖς ὑπ' ἐμοῦ, ἀλλὰ τῆς ἀλη-
 θείας ἢ πῶ μόνος δηλονότι, καὶ τῷ μηδὲν ἔχειν εἰπεῖν βέλ-
 τιον· πῶς οὐκ ἀδικεῖς, καὶ διενὰ πρὸς, τοῦτο νῦν ἐγκα-
 λῶν, ὃν τότε ἐκ ἑῆς λέγειν βελτίω; πρῶτον μὲν κρίνω τοῖς
 ἄλλοις, ἔπειτα γ' ὁρῶ πᾶσιν ἀνθρώποις διωριζόμενα καὶ τε
 γυμνά πῶς τὰ ρητὰ. ἀδικεῖ τις ἐκάν; ὁρῶ καὶ ὑμῶ-
 ρία κατ' αὐτ'. ἰσχυρὸν τὸ ἀκῶν; συγγνώμη ἀντὶ τῆς π-
 μωρείας τοῦτο. οὐτε ἀδικῶν πρὸς, οὐτ' ἰσχυρὸν τάνων εἰς τὰ
 πᾶσι δοκοῦντα συμφέρον ἐαυτὸν δούς ἐκ τῶν ὁρῶ μεθ'
 ἀπάντων; οὐκ ὀνειδίζειν οὐδὲ λοιδορεῖσθαι τῷ τοιούτῳ ῥή-
 καιον, ἀλλὰ σιωπᾶν. φανήσεται κρίνω ταῦτα πάντας
 οὕτως οὐ μόνον ἐν τοῖς νόμοις· ἀλλὰ καὶ ἡ φύσις αὐτῇ τοῖς
 ἀγροφίμοις νομίμοις καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἡθεσι δῶρικεν. αἰ-
 σχίνης κρίνω τῶν ὁρῶν ὡς δὲ ἐβέληκεν ἅπαντας ἀνθρώπους
 ὡς μὲν τῇ, καὶ συκοφαντία, ὡς τε καὶ ὡς αὐτὸς ὡς ἀτυχη-
 μάτων ἐμνήσθη, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ κατὰ τὴν ἡμετέραν· καὶ περὶ τοῖς
 ἄλλοις ὡς τῶν αὐτῶν ἀπὸ τῶν καὶ μετ' οὐνοῖας πάντας εἰ-
 ρηνικῶς ὡς λόγους, φυλάττειν ἐμὲ καὶ τηρεῖν ἐκείλους, ὅ-
 πως μὴ πρὸς κέρδι, μὴ δὲ ἰσχυρῶς, διενόν, καὶ ῥή-
 τα, καὶ σιωπᾶν, καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων. ὡς ἐὰν πρὸς
 τῶν ὁρῶ εἴποι τὰ περὶ τῶν ἐαυτῷ ποδὶ ἄλλου, καὶ δὴ
 ταῦθ' οὕτως ἔχοντα, καὶ οὐκέτι ὡς ἀκούοντες σκεψομῶμεν

νους, τίς ποτ' αὐτὸς ἔστιν ὁ τῶν λέγων. ἐγὼ δὲ οἶδ' ὅτι
 γινώσκετε ἑαυτὸν ἀπαντὸς, καὶ πλὴν τούτῳ μᾶλλον, ἢ
 ἐμοὶ νομίζετε τῶν περσεῖναι: καὶ ἐκεῖνο δ' οὐ οἶδ' ὅτι πλὴν
 ἐμὴν δεινόμητα. ἔγω γὰρ. καὶ τοῖς ἐγὼ σε ὁρῶ τῆς τῆς λε-
 γόντων δωάμεως ὅς ἀκούοντάς τὸ πλείστον μόρος κυ-
 εῖοις ὄντας: ὡς γὰρ αὐτοὶ εἰς ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ περὶ ἐκ-
 στον ἔχ' ἑαυτοῦ νομίσας, οὐ πῶς ὁ λέγων ἔδοξε φρονεῖν. εἰ δ' οὕτως
 ἔστι καὶ πρὸς ἐμοὶ περὶ μπειρία τοιαύτη, τῶν μὲν αἰρή-
 σετε πάντῃς ἐν τοῖς κοινοῖς ὑπεταγομένῳ ἑαυτοῖς ὑμῶν
 αἰεὶ, καὶ οὐδαμῶς καὶ ὑμῶν, οὐδ' ἰδίᾳ: πλὴν δὲ τούτου τού-
 ναυτίου οὐ μόνον τῷ λέγειν ἑαυτοῖς τῆς ἐχθρότης, ἀλλὰ καὶ
 εἰς ἐλπίσιν, ἢ ἑαυτὸν, ἢ περὶ ἐκρούσας, καὶ τῶν
 των. οὐ γὰρ αὐτῇ δικαίως οὐδ' ἐφ' αὐτὴν συμφέρει τῇ πόλει
 χρῆται. οὐτε γὰρ πλὴν ὁρῶν, οὐτε πλὴν ἐχθρῶν, οὐτε ἄλ-
 λο οὐδὲν τῆς τοιούτων, τὸν καλὸν καὶ κατὰ τὸν πλῆθος δι-
 ἔσθ' ἑαυτοῖς τῆς κοινῶν εἰς κηλυθότας δικαστὰς ἀξιοῦν αὐ-
 τῶν βεβαιῶν, οὐδ' ἑαυτοῖς τῶν εἰς ὑμᾶς εἰσέναι: ἀλλὰ
 λὰ μάλιστα μὲν μὴ ἔχειν ταῦτ' ἐν τῇ φύσει: εἰδ' ἂν
 ἀνάγκη, πράως καὶ μετρίως διακείμενον ἔχειν. ἐν πίστι
 οὕτως σφοδρῶν εἶναι τὸν πολιτὸν ὁρῶν καὶ τὸν ἐπίτορα
 διᾶ: ἐν οἷς τῆς ὁλῶν πικρῶς δύνει τῇ πόλει, καὶ ἐν
 οἷς περὶ ἑαυτὸν αὐτὸν εἰς τῶν δῆμων, ἐν τούτοις: ταῦ-
 τα γὰρ γνησίου καὶ ἀγαθοῦ πολίτου, μηδενὸς δὲ ἀδική-
 ματος πώποτε δημοσίου, περὶ ἑαυτοῦ δὲ μὴ δ' ἰδίου δίκῃς
 ἐξίσταντα λαβοῖν πρὸς ἐμὸν, μὴδ' ἑαυτοῖς τῆς πόλεως, μὴδ' ἑ-
 αυτοῖς αὐτοῖς, σεφάνου καὶ ἐπαίνου καὶ τηρεῖαν νῦν ἡκεῖν συ-
 νεσκότασιν, καὶ τοῦ τῶν λόγων ἀνελωκέναι, ἰδίᾳ
 ἐχθρῶν, καὶ φθόνου, καὶ μικροψυχίας ἔστι σημεῖον,
 οὐδενὸς χρηστοῦ. τὸ δὲ δὴ καὶ ὅς περὶ ἐμὸν αὐτὸν ἀπαντῶν
 ἐξίσταντα, νῦν ὅς τὸν δῆκεν, πᾶσαν ἔχει κακίαν. καὶ ἐ-
 μοὶ γὰρ δοκεῖς ἐκ τούτων αἰσχύνει τῶν λόγων ἐπίδειξιν πια

φωνασιίας βεβλήμενος ποιήσασθαι, ἔτιον προελείσθαι τὸν
ἀπὸνα, ὅκ ἀδικήματ' εὐδενὸν λαβεῖν ἡμωρίαν. ἐστὶ δὲ ἔχ' οὐ
λόγος τῷ ῥῆ πορος αἰσχίνη * τίμος, οὐδὲ ὁ τόνος τῆς φωνῆς,
ἀλλὰ τὸ ταυτὰ προαιρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς, καὶ τὸ, ἔως αὖ
ἔως μισεῖν καὶ φιλεῖν, οὗς πῶρ αὖ ἡ παῖς. ὁ γὰρ οὐ τὰς ἐ-
χων τὴν ψυχὴν, οὐτ' ἐπ' οὐναί' πάντ' ὀρεῖ. ὁ δὲ ἀφ' ὧν ἡ
πόλις προορέσθαι πῶρ κίνδυνον ἐκωτῇ, ἴσθαι δὲ θάρα.
πύλων, οὐκ ὡδὲ τῆς αὐτῆς ὀρεῖ τοῖς πολλοῖς. οὐκ οὖν εὐδὲ
τῆς ἀσφαλείας τὴν αὐτὴν ἔχει προσδοκίαν. ἀλλ' ὅρας;
ἐγὼ: ταυτὰ γὰρ συμφέροντα εἰλόμην τουτοῖσι, καὶ οὐδὲν
ἔξαιρεσθαι οὐδ' ἴδιον πεπρήμα. ἄρ' οὐκ οὐδὲ σὺ; καὶ πῶς;
ὅς οὐδέως μετὰ τὴν μάχην πρεσβυτῆς ἐπερὶ οὐ πρὸς οὐ-
λιπῶν, ὅς ἦν τῷ εὐ ἐκείνοις τοῖς χρόνοις συμφορῶν αἴτιος
τῇ πατρίδι: καὶ ταῦτ' ἀρνούμενος πάντα τὸν ἔμπροσθεν
χρόνον τῶν τῶν τῶν χρεῖαν, ὡς πάντες ἴσασι. καὶ τοῖς οὐ τῶν
πόλιν ἔξαιπατῶν; οὐχ ὁ μὲν λέγων ἀφρονεῖ; τῶ, δὲ ὁ κήρυξ
κατ' ἐρεῖα κατ' ἐρεῖαν ἐκκλησίαν δικαίως; οὐκ ὅτι οὐτούτω;
τί δὲ μείζον ἔχει ἡς αὖ εἰπεῖν ἀδικήμα κατ' ἀσφρόν ῥῆθ-
ρος; ἡ μὲν τῶν τῶν καὶ φρονεῖ, καὶ λέγει. σὺ τοίνυν τοιοῦτος οὐ-
ρέθης. εἴτε σὺ φθίλῃ, καὶ ἐλπίειν εἰς τὰ τυτῶν πρὸς οὐ πα-
ρλμας; πότῳ δὲ ἡ γῆ γινώσκῃ αὐτῶν ὅς ἡς εἶ; ἡ τῶν οὐ-
πν ὕπνον καὶ λήθην ἀπαντας ἔχειν, ὥστ' οὐ μεμνηθεὶς ἔως
λόγους, οὗς ἐδὲ κηρύττει εὐ τῶ δῆμῳ κατ' ἐρεῖαν μὲνος καὶ διο-
μνόμενος, μηδὲν εἶναι τοῖς καὶ φιλιππῶν πρὸς γμα ἀλλ' ἡμῶν
τὴν αἴτιαν σοι τῶν τῶν ἐπὶ γιν, τῆς ἰδίας εἴκα ἐχέρας
οὐκ οὐτῶν ἀληθῆ; ὡς δὲ ἀπὸ πηλῆ ληθὲν τὰ χιτ' ἡ μάχη, οὐδὲν
τοῦτων φροντίδας ἀθῆς ὡς λόγους καὶ προσεπειοῖ φι-
λίαν καὶ ἐκείαν εἶναι τοῖς πρὸς αὐτῶν; τῇ μετ' ἀρνία τῶν τῶν
μετὰ ἡδόμενος τὰ ὀνόματα ἐκ πρίας π' ἴσης ἡ δικαίας προ-
φάτως αἰσχίνη, ὅς γλαυκοθήας τ' τυμπανιστίας ἐξώος, ἡ τῶν
λας, ἡ γαίριμος ἦν φιλιππος, ἐγὼ μὲν δὲ ὅρῳ. ἀλλ' ἡμῶν

θης ὅτι τῷ τὰ Τυτωνί συμφέροντα διαφθείρειν. ἀλλ' ὅμως
 ἔγω φανόρας αὐτοῖς εἰλημμελίας περδότης, καὶ κατὰ σωτῆ
 μνηυτῆς ἐπὶ τοῖς συμβᾶσι γενεῶς, ἐμὴ λοιδορεῖν, καὶ ὄνει
 δίσεις τῶν, ὧν πάντας μᾶλλον αἰτίους οὐρήσεις, ἢ ἐμέ.
 πρὸς καὶ κατὰ καὶ μετὰ ἡ πόλις αἰχίνη, καὶ περὶ
 λεῖο καὶ κατὰ τῶν δι' ἐμῶν, ὧν οὐκ ἠμνησθήσεται σημεῖον
 δεῖ: χειροτονῶν γὰρ ὁ δῆμος τὸν οὐνοῦντ' αὐτῷ τοῖς τετελευ
 τηκόσι πρὸ αὐτὰ τὰ συμβαίντα, οὐ σὲ ἐχειροτόνησε περ
 ελθόντα, καὶ περὶ οὐ φωνονόντα, ἔδ' ἐδημάδην ἀρ' π' πε
 ριηκύντα πρὸ εἰρωῦ, οὐδ' ἡγήμενα, οὐδ' ἄλλον ὑμῶν οὐ
 δένα, ἀλλ' ἐμέ. καὶ πρὸς ἐλθόντος σοῦ καὶ πυθονέους ὡ
 μως καὶ ἀναιδώς, ὡς οὐ καὶ θεοὶ, καὶ κατηρρούντων ἐ
 μὲν τῶν, ἃ καὶ σὺ νῶι, καὶ λοιδορεμείων, ἐπ' ἄμεινον
 ἐχειροτόνησεν ἐμέ. τὸ δ' αἰτιον, ἔκ' ἀγνοεῖς μὲν, ὅμως δὲ
 φράσω σοι καὶ ἐγώ. ἀμφότερα ἡδεῖα αἰτοῖ, τὴν τ' ἐμὴν
 οὐνοικν καὶ περὶ μέαν, μὴδ' ἡς τὰ περὶ γματ' ἐπεπτόν,
 καὶ πρὸς ὑμετέρων ἀδικίαν. ἃ γὰρ οὐθενούντων τῷ περὶ
 μάτων ἡρεῖσθε διομνύμενοι, ταῦτ' αὖ οἷς ἐπῆαισεν ἡ πό
 λης, ὡς ὁλοκήσατε. ὅς οὖν αὐτῷ τοῖς κοινοῖς ἀτυχήμασιν
 ὧν ἐφρόνταν, λαβόντας ἀδίδακ, ἐχρούς μὲν πάλαι φανε
 ρούς δὲ τὸν ἡγήσαντο αὐτοῖς γεννηθῆναι. εἶτα καὶ περὶ
 κν ὑπελάμβανον τὸν οὐνοῦντα τὸτ' ἐπὶ τοῖς τετελευτηκό
 σι, καὶ πρὸς ἐκείνων ἀρετῶν καὶ σμῆνοντα, μήθ' ὁμορόφιον,
 μήθ' ὁμῶς ἀποδόν γεγεννημένον εἶναι τοῖς περὶ ἐκείνας πρὸς
 ταξαμένοις: μὴ δ' ἐκεῖ μὲν καμᾶζειν καὶ παιανίζειν ὅτι τῶν
 τῶν ἐκείνων συμφορᾶς μετὰ τῷ αὐτῷ χείρων τῷ φόβου,
 ἀδύρο δ' ἐλθόντας ὑμᾶς: καὶ μὴ δὲ τῇ φωνῇ δακρυῖν
 ὡς κρινομένης πρὸς ἐκείνων τύχην, ἀλλὰ τῇ ψυχῇ σιωπᾷ
 χεῖν. ὅς οὖν δ' ἐώρων πρὸς αὐτοῖς καὶ πρὸς ἐμοί, πρὸς δ' ὑμῶν
 οὐ. δεῖ ταῦτ' ἐμὲ ἐχειροτόνησαν, καὶ οὐχ ὑμᾶς, καὶ οὐχ
 ὁ μὲν δῆμος οὕτως, οἱ δὲ τῶν τετελευτηκότων πατέρων

καὶ ἀδελφοὶ ἅπασιν ὅσοι δὴ μὲν τότε αἰρεθίντες ὡς τὰς τὰς
φάσ, ἄλλως πως : ἀλλὰ δέον ποιῆν αὐτοὺς τὸ πορίθει-
πνον ὡς πρὸ οἰκιστῶν τῶν τελευτηκῶν, ὡς πρὸ τῶν
λείωθι γίγνεσθαι, τῶν τ' ἐπὶ πῶν πρὸ ἐμῶν, εἰκότως. γὰρ
μὲν γὰρ ἐκείνος ἐκείτω, μᾶλλον οἰκῆος ἢ ἐμοῦ : κοινῇ δὲ
πᾶσιν, οὐδὲς ἐκείτω. ὡς γὰρ τὸ ἐκείνους σωθῆναι, καὶ κα-
πορθεῖν μάλιστα διέφθρεν, οὕτως καὶ παθόντων ἅμῃ
ποτ' ὠφελον, τῆς ἁπλῆς ἀπάντων λύπης πολέεισον μετέ-
χε. λέγει δὲ αὐτῶν εἶναι τὸ ἐπίγραμμα, ὃ δημοσίᾳ περὶ
λεοῦ ἢ πόλιν αὐτοῖς ὡς γράφει : ἵν' εἰδῆς αἰσχύναι καὶ ἐν
αὐτῶν ῥύτῳ σωτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα, καὶ
μακρόν. Λέγει.

Επίγραμμα.

Οἶδε παῖδες ἐνέει σφραγίσας εἰς δῆρεν ἔθεντο
ὃ πᾶσα, καὶ αὐτὰ πάλιν ὑβριν ἀπεσκέδαζεν.
μῦθ' ἀμείνοι διαρῆτης καὶ δειμάτης, οὐκ ἐσπῶν
ψυχῆς, ἀλλ' αἰδῶν κοινὸν ἔθεντο βράβειον,
οὐδ' ἐκεν ἐμῶν : ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες,
δουλοσύνης συγχερὰν ἀμῶς ἔχουσιν ὑβριν.
Γαῖα δὲ παῖς ἔχει κόλποις τῶν πᾶσιν καμμένων
σώματ' : ἐπεὶ θνητὸς ἐκ Διὸς ἦδ' ἐκ κρίσις.
Μηδὲν ἀμῶς τῶν βῆθι θένει, καὶ πάντα κατὰ ροῦν
ἐν βιοτῇ : μοῖραν δ' οὐ πὺν φυγεῖν ἔπρεν.
Ἀκούεις αἰσχύναι καὶ ἐν αὐτῶν ῥύτῳ, ὡς τὸ μηδὲν ἀμῶς τῶν
βῆθι θένει, καὶ πάντα κατὰ ροῦν ; οὐ τῶ συμβούλῳ πᾶσι τῶν
κατὰ ροῦν τῶν ἀπονηζομένων αἰετῶν δέω χμιν, ἀλλὰ τοῖς
θεοῖς. τί οὖν ὧ κατὰ ροῦν ἐμῶν ποδὲς τῶν λαιδερῶν,
καὶ λέγεις, ὅτι καὶ τοῖς τοῖς οἱ θεοὶ εἰσέθενται εἰς κεφαλῶν.
πολλὰ τοίνυν, ὡς ἀπορροῦ ἀθηνᾶς, καὶ ἄλλα κατὰ
χρημῶς αὐτοῦ καὶ κατὰ δυνάμειον, ἐν μάλιστα ἐξου-
μαθὲν ἀπάντων, ὅτι τῶ συμβεβηκῶν τότε τῇ πόλιν αἰα-

μνηθεῖς, οὐχ ὡς αὐτοὶ οὐνοὺς, οὐδὲ δίκαιος πολίτης ἔχει
 τὴν γῶμιν, οὐδὲ δ' ἀκρυσεν, οὐδὲ ἔπαθεν οὐδὲν τοιοῦτον
 τῇ ψυχῇ· ἀλλ' ἐπάρσεν τὴν φωνὴν καὶ γένηθ' ὡς, καὶ λα-
 ρυγγίζων ᾤετο μὲν ἐμὸν κατηγορεῖν δολονόπιν, δειγμα δὲ
 ἔξέφορε καθ' ἑαυτῆς, ὅτι τοῖς γελημελίοις αἰετοῖς οὐδὲν
 ὁμοίως ἔχει τοῖς ἄλλοις. καὶ τοῖς τὸν νόμον καὶ τῆς πο-
 λιτείας φάσκοντα φροντίζειν, ὥσπερ οὐδὲς νυνί, καὶ εἰ-
 μνηδὲν ἄλλοι, ὅσοι γ' ἔχουσιν δεῖν, τὸ ταυτὰ λυπεῖσθαι καὶ
 ταυτὰ χαίρειν τοῖς πολλοῖς; καὶ μὴ τῇ περαιρέσει τῆς κοι-
 νῶν ἐν τῇ πόλει ἐκείνων μὲν ἐκτεταχθῆναι· ὁ σὺ νυνὶ πεποιθε-
 νός ἐστι φανερὸς, ἐμὲ πάντων αἰλου, καὶ δι' ἐμὲ εἰς περὶ γ-
 ματα φάσκων ἐμπεσεῖν τὴν πόλιν· οὐκ ἄρα τῆς ἐμῆς πε-
 λιτείας, οὐδὲ περαιρέως ἀρχαμελίων ὑμῶν τοῖς ἑλλησι
 βοηθεῖν. ἐπεὶ ἐμοὶ γ' εἰ ὅσοι δοθέντες πρὸ ὑμῶν, τοσαῦτα δι-
 ἐμὲ ὑμᾶς ὡς ἀντιδωδὲς τῇ κατὰ τὴν ἐλλέων ἀρχῇ περὶ
 τῶν μελίων, μείζον αὖ δοθέντες δωρεὰν συμπασῶν ὧν τοῖς ἄλλοις δε-
 δώκατε. ἀλλ' οὐτ' αὖ ἐγὼ τῶν φησάμεν, ἀδικεῖν γὰρ αὐ-
 τοῖς, οὐτ' αὖ ὑμεῖς οὐ οἶδ' ὅτι συγχωρήσατε· οὐτὸς τ' εἰ-
 δικαίᾳ ἐποιεῖ, οὐκ αὖ ἐνέειχεν τῆς πρὸς ἐμὲ ἔχθρας, τὰ μέ-
 γιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἐβλάπτε καὶ διέβαλεν. ἀλλ'-
 ἅτι ταῦτ' ἄδιπμῶς, πολλῶν οὐκ ἐπὶ τῶν ἄλλων κατηγο-
 ρηκίως αὐτοῦ καὶ κατεφύλασμένον; ὅς γ' ἐμὸν φιλιώσι-
 σμόν, ὡς γὰρ καὶ θεοὶ, κατηγορεῖ, τί ἔστι οὐκ αὖ εἴποι; καὶ τοῖς
 νῦν τὸν Ἡρακλῆα καὶ πάντας τοὺς θεοὺς, εἴ γ' ἐπ' ἀληθείας
 δίοι σκοπεῖσθαι, τὸ κατὰ φύσιν δεῖν, καὶ δι' ἐχθράν τι λεί-
 γειν ἀνελόντας ἐκ μέσου, πίνοντες ὡς ἀληθῶς εἰσιν, οἷς αὖ
 εἰκότως καὶ δικαίως τὴν τῆς γελημελίων αἰτίαν ἐπὶ
 τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖναι ἅπαντες· τοὺς ὁμοίους τοῦτω
 παρ' ἐκείνῃ τῆς πόλεως οὐροὶ πρὸς αὐτὸν, οὐχί τοὺς ἐμοὶ· οἱ
 ὅτι ὡς ἀδενῆ τὰ φιλιώσου περὶ γαματα καὶ κομῆν με-
 κρὰ, πλάκεις περὶ γένων ὑμῶν, καὶ πρὸς καλόντων,

Δημογυῖνους

καὶ διδασκόντων τὰ εἰληπτα, τῆς ἰδίᾳς αὐτῶν αἰχροκέρῃ
 δεικνύοντα τὰ κοινῇ συμφέροντα περὶ αὐτῶν, ὥς ὁ πάρχοντος ἐ-
 κείνου πολίτης ὕπατα τῶν τε καὶ διαφθείροντες, ἕως δὸν
 λαὸς ἐποίησεν: θετταλούς, δάοχρος, κινέας, θρασυδαίος:
 ἀρκάδας, κερκιδάς, ἰδρώνυμος, δὲ καλπίδας: ἀργείος,
 μύρσις, τελέδαμος, μαστέας: ἡλείουσι, δὲ ἱερός, κλειό-
 πμος, αἰεταίχμος: μεσσηνίος, οἱ ὠλιαδίου τῷ θεοῖς ἐχέον
 παῖδες, νίων, καὶ θρασυλόχος: σικυωνίους, ἀρίστρατος, ἐ-
 πιχάρης: κερεινθίος, δειναρχος, διμαράτος: μεγαρέας,
 πτοχόδαρος, ἐλιξος, ποδίλαος: θηβαίος, πμέλαος, θιο-
 γείτων, ἀνέμγιτας: δὲ βοίεας, ἱππαρχος, κλειτάρχος, σω-
 σίστρατος. ἰδιλέφει μέλινοντα ἡ ἡμῶν τὰ τῶν περὶ
 τῶν ὀνόματα. οὗτοι πάντες εἰσὶν, ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τῶν
 οὐ τῶν βουλδουμάτων ἐν ταῖς αὐτῶν παύσειν, ὧν πρὸς ἑνὶ
 πρὸς ὑμῖν, ἀνθρώπων μαρτοί, καὶ κόλακας, καὶ ἀλάστορος,
 ἡ κρωτηριασμένοι ταῖς αὐτῶν ἐκείνοι παύειδας, τῶν ἐλευ-
 θέρων περὶ πεπωκέντες περὶ τὸν μὲν ὠλιππῶν, νῦν δὲ
 ἀλεξάνδρῳ, τῇ γαστρὶ μετῶντες καὶ τῶν αἰχρίοις τῶν δὲ
 δαιμονίαν: τῶν δὲ ἐλευθέρων καὶ τὸ μηδέναι ἐχειν διαπύ-
 την αὐτῶν, ἃ τῶν περὶ τῶν ἐλθόντων οἱ τῶν ἀγαθῶν ἡ-
 γαν καὶ κενόνους, αἰατετόφορος. τῶν τῆς κρίνω τῆς οὐτως
 αἰχρῶς καὶ ποδισοήτου σιστάωσ καὶ κενίεας, μάλλον
 δὲ ὧν ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, περὶ δόσιας, εἰ δὲ μὴ ληρεῖν, τῶν
 τῶν ἐλλυίων ἐλευθέρων καὶ τῶν πόλις πρὸς πᾶσιν αἰσθῶ-
 πους ἀναιέτος γέροντες ἐκ τῶν ἐκ τῶν πολιτδουμάτων, ἐν ἑνὶ
 πρὸς ὑμῖν. ἔτα μὲν ὁρῶντας αὐτῶν ποίεας ἀρετῆς ἀξίως ἡμῶ-
 νται: ἐν ὧν δὲ σοὶ λείτω, ὅτι τῶν πολιτδουμένων πρὸς τῶν
 ἐλθόντων διαφθορῶντων ἀπὸ τῶν ἀρετῶν ἀφ᾽ ὧν, περὶ
 τὸν μὲν ἑνὶ ὠλιππῶν, νῦν δὲ ὑπὲρ ἀλεξάνδρου, ἐμὲ δὲ
 τε καὶ τοῦ, οὐτὲ ὠλιππῶν λείτων, οὐτὲ ἐπαπείλειαν μέ-
 γιστος, ὅτι φόβος, ἐπεὶ χρεῖς, ὅτι ἀλλο ὁ δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῶν, ὅτι

περηγὰ γε, ὧν ἔκεινα δικαίων καὶ συμφερόντων τῇ πα-
 τρίδι, οὐδὲν περδοῦναι. οὐδὲ ὅσα συμβεβούλευκα πώποτε
 θυρισὶν ὁμρίως ὑμῖν, * αἷς πόρρην εἰς ἑνὶ τῇ ῥέπων ἡ
 τὸ λῆμμα συμβεβούλευκα: ἀλλ' ἀπ' ὁρδῆς, καὶ δικαίως,
 καὶ ἀδιαφθέρου τῆς ψυχῆς πάντα μοι πέπρακτα: καὶ με-
 γίστων δὴ περ γυμνάτων τῶ κατ' ἐμαυτὸν αἰθρώπων περ-
 σὰς πάντῃ τῶν ὑμῶν καὶ δικαίως πεπολίτουμε. διὰ
 πῶτ' ἀξίαν ὑμᾶς δαί. τὸν δὲ τειχισμὸν εἶδον ὃν σύ μιν
 διέσχευε, καὶ πῶ τῷ φρεῖαν, ἀξία μὲν χύψος καὶ ἐπαίνος
 κρίνω: πῶς γὰρ οὐ; πόρρην μὲν τοι πον τῶ ἐμαυτῷ πεπ-
 λιτὸν μύλων τίθεμαι. οὐ γὰρ λίθοις ἐτείχισα πῶ πόλιν,
 οὐδὲ πλίνθοις ἐγὼ, οὐδ' αὖτ' ὅττοις μέγιστον τῶ ἐμαυτῷ
 φρονῶ. ἀλλ' ἐὰν τὸν ἐμὸν τειχισμὸν βούλει δικαίως σκο-
 πεῖν, δύρησις ὁ πῶλα, καὶ πόλεις, καὶ τόποι, καὶ λιμέ-
 νας, καὶ ναῦς, καὶ πλοῦς ἱπποῖς, καὶ εἰς ἑσθλὸν
 τῶν ἀμνησμένων. τῶν περὶ βαλάντιον ἐγὼ περ τῆς ἀπὸ
 κῆς, ὅσον ὡς αἰθρώπων λογισμῶ δυνάττον: καὶ ὅττοις
 ἐτείχισα πῶ χώραν, οὐχὶ τὸν κύκλον μόνον τῷ περαιοῖς,
 οὐδὲ τῷ ἄσκει. οὐδ' ἐγὼ ἡγήσθην ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς φιλίπ-
 πον, πολλὰ γε καὶ διὰ, οὐδὲ τῶν περαιοῖς αἷς: ἀλλ' οἱ
 τῶ συμμάχων στρατηγῶν, καὶ αἱ δυνάμεις τῇ τύχῃ. τίνες
 αἱ βύτων ἀχθῆεις; ἐν ἀργεῖς καὶ φανδραί. σκοπεῖτε
 δὲ. τί χυλὸν τὸν δύνουν πολίτην ποιεῖν; τί τὸν μετὰ πάσης
 περνοῖας καὶ περ θυμίας καὶ δικαιοσύνης ἑσθλὸν τῷ πα-
 τρίδος πελιτὸν ὀμνον; οὐκ ἐκ μὲν θαλάττης πῶ δούρειον
 περβαλῆσαι περ τῆς ἀπὸ κῆς, ἐκ δὲ τῆς μεσογείας πῶ
 βιοπία, ἐκ δὲ τῶ περὶ πελοπόννησον τόπων, εἰς ὁμῶ-
 ρους τῶν; οὐ πῶ σιτοκμπίαν, ὅπως πῶ παρὰ φι-
 λίαν ἄχθῃ τῷ περαιοῖς κομωθήσεται περὶ δίδαι; καὶ τὰ
 μὲν, σῶσαι τῶ ὑπὸ χόντων, ἐκπέμποντα βοηθείας, καὶ λέ-
 γοντα καὶ γράφοντα τοιαῦτα, πῶ περ κένησον, πῶ χεῖ-

ῥόνησον, πῶς τέλειδον : τὰ δ' ὅπως οἰκῆα καὶ σύμμοχ' ὕ=
 πᾶρξῃ, πρᾶξαι, τὸ βυζύτιον, πῶς ἄβουδον, πῶς δὲ βόιαν ;
 καὶ τῆς μὲν τοῖς ἐχθροῖς ὑπὲρ χουστῶν δαυάμεων τῶς μεγί=
 στας ἀφελῆν : ὧν δ' ἐνέλιπε τῇ πόλει, τῶν τε περὶ αὐτῆς ;
 τῶν τε ρίνων ὑμῖν ἅπαντα πέπεσται τοῖς ἐμοῖς ψήφισμα=
 σι καὶ τοῖς ἐμοῖς πολιτὶ δέμασιν . ἃ καὶ βεβουλυμένα, ὡς
 αὐτοὶς ἀθηναῖοι, ἐὰν αὐτὸ φθόνου πρὸς βόλῃται σκοπεῖν,
 ὁρῶς δὲ ρῆσει, καὶ πεπεσγμένα πάση δικαιοσυγῇ, καὶ
 τὸν ἐκείνου καιρὸν οὐ πρὸς δέντα, οὐ δ' ἀγνοήδεντα, οὐδὲ
 περὶ δέντα ὑπὲρ ἐμοῦ : καὶ ὅσα εἰς ἀνδρὸς ἐνὸς δύνανται
 καὶ λογισμὸν ἤκεν, οὐδὲν ἐλλείψεται . εἰ δὲ ἡ δαίμωνος ὕ=
 νος, ἡ τύχης ἰσχύς, ἡ στρατητῶν φανλότης, ἡ τῆς περὶ δόν=
 των τῶς πόλεως ὑμῶν κακία, ἡ πάντα τῶν τε ἅμα ἐλυμῆ=
 νατο τοῖς ὅλοις, ἕως ἀνέβρεψε, τί δημωδότης ἀδικεῖ ; εἰ δ'
 οἷος ὡς ἐγὼ πρὸ ὑμῶν καὶ τῶν ἐμῶν τε τάξιν, εἰς ἐν ἐκεί=
 νῃ τῆς ἐλλειψίδων, πόλεων ἀνὴρ ἐγλήετο : μάλλον δ' εἰ εὖ αὖ=
 αὐτοὶς μόνον θετήκατα, καὶ εὖ αὐτοὶς ἀρκυδία, ταυτὰ
 φρονούντα ἔχον ἐμοῖ : οὐδὲς οὐτὲ τῆς ἔξω πυλῶν ἐλλεί=
 νων, οὐτὲ τῆς εἰσω τοῖς πρὸς σι κακοῖς ἐκέρχεται : ἀλλὰ
 λαὸς πάντες αὐτοὶ ἐλδύσονται, καὶ αὐτόνομον μετὰ πά=
 σης ἀλείας ἀσφαλῶς ἐν δὲ δαίμονι, τῶς ἐαυτῶν ἄκουσιν
 παρ' ἑαυτῶν, τῶς τοσοῦτων καὶ τοιούτων ἀγαθῶν ὑμῖν καὶ
 τοῖς ἄλλοις ἀθηναίοις ἔχοντες ἔχον δι' ἐμέ . ἵνα δ' εἰ=
 δῇτε, ὅτι πολλῶν τοῖς λόγοις ἐλάττωσι χάσμα τῶν ὁρ=
 σων, δὲ λαβούμενος τὸν φθόνον, λέγέ μοι ταυτὶ, καὶ ἀ=
 νάγω δι' ἑαυτῶν τὸν ἀειδμένον τῶν βοηθειῶν καὶ τὰ ἐμὰ
 ψήφισματα .

Αειδμένους βοηθεῖν, καὶ τὰ ἐμὰ ψήφισματα .

ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα περὶ τῆς αἰχμῆς τὸν καλὸν καὶ
 τοῦτον παλὶ τὴν διὰ τὸν καὶ τοῦτον μετὰ ὧν καὶ τοῖς,
 ἐν μεγίστοις ἀνάγκαις τῇ τῶν ὑπὲρ χουστῶν, καὶ τὸ δικαίως

περὶ αὐτῶν: ὡς ἐτόλως δὲ συμβαλόντων, τὸ γὰρ οὐδοκιμῆν πε-
 ρεῖται, καὶ τὸ μηδὲν αὐτῶν μέμφεσθαι πρὸς πόλιν, καὶ δὲ πρὸς περὶ αὐ-
 ρεῖν αὐτῆς: ἀλλὰ πρὸς τὴν κακίαν, πρὸς οὕτω τὰ περὶ αὐ-
 ματὰ κρίνασθαι, οὐ μὲν δὲ οὐκ ἀφαιρῶντα τῇ συμφορὸν τῶν
 τῇ πόλει, μετῴχοντα δὲ αὐτῶν τοῖς ἐναντίοις ὥς ἔσονται
 τῇ ἐχθρῶν καιροῦς ἀπὸ τῆς τῆς πατρίδος ἰσθμίου: οὐ
 δὲ τὸν μὲν περὶ αὐτῶν ἀξία τῆς πόλεως ἔσονται λέγειν
 καὶ γράφειν, καὶ μὲν ἐπὶ τούτων, βασκαίνειν. ἐὰν δὲ τις
 ἐδίατι λυπήσῃ, ὥς μεμνησθαι καὶ τηρεῖν: οὐδὲ ἡσυχίαν
 ἔχειν ἀδικῶν καὶ ὑποβύλων, ὡς σὺ ποιεῖς πολλάκις. ἐστὶ γὰρ
 ἔστιν ἡσυχία δικαία καὶ συμφορὰς τῇ πόλει, καὶ οἱ περὶ
 λαοὶ τῇ πολιτείᾳ ὑμῶν ἀπλῶς ἄγεται. ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστιν ἔσονται
 ἄγει πρὸς ἡσυχίαν, πολλοὺ γὰρ καὶ δεῖ: ἀλλ' ἀφαιρῶν, ὅταν
 αὐτῶν δόξη, τῆς πολιτείας, πολλάκις δὲ δοκῇ, φυλάττει
 ὁ πῆνυς ἐς ἐμεσοὶ τῆς συνεχῶς λέγοντος, ἢ πρὸς τῆς τύ-
 χης τί συμβαίνει ἐναντίον, ἢ ἄλλο τι δύσκολον γίγ-
 νεται: πολλὰ δὲ τὰ ἀνθρώπων: εἴ τι ἂν τούτῳ τῷ καιρῷ ῥή-
 τωρ ὑψίστης ἐκ τῆς ἡσυχίας, ὡς πρὸς πῆνυς ἐφαίη καὶ
 πεφωνασκηκῶς, καὶ συνελεγχῶς ῥήματα καὶ λόγους, συ-
 νείρει τούτῳ ἑαυτῶν, καὶ ἀπὸ τούτου, ὅντισιν μὲν οὐδεμίαν
 φορὸντας, οὐδὲ ἀγαθὸν κτῆσιν οὐδενός, συμφορὰν δὲ τῷ
 τυχόντι τῇ πολιτείᾳ καὶ κοινῶς αἰσχύνει. καὶ τῇ τῇ
 τῆς μελέτης καὶ τῆς ἀδελφείας αἰσχύνει, εἴ ποτε ἐκ τῆς
 δικαίας ἐγίγνητο, καὶ τὰ τῆς πατρίδος συμφορὰν περὶ
 ρημῶν, ὥς κτῆσιν ἐδίατι γλυνάτους καὶ καλούς καὶ πᾶσι
 ὠφελίμοις εἶναι, συμμαχίας πόλεων, πόρος χρημάτων
 ἐμπορίου καὶ τῶν ἀσκήτων, νόμων συμφορὸν τῶν δίκαιων, τοῖς
 ἀφαιρῶν ἐστὶν ἐχθροῖς ἐναντίον. τούτων γὰρ ἀπάντων
 καὶ ἐπὶ τοῖς αἰῶσι χρόνοις ἔστιν. καὶ ἔδωκεν ὁ πῆνυς
 χρόνος πρὸς ἀφαιρῶν ἀφαιρῶν καὶ ἀγαθῶν: οὐ
 οἱ δὲ μαρτυρῶν φαίνεται γένος, οὐ πρὸς, οὐ δούτορος,

Δημοθένους

οὐδέ τις, οὐδέ τὰς, οὐδέ πῆμπος, οὐδέ ἐκτος, οὐδέ ὅπο
 σοσὺν. οὐκ οὐν ἐπεὶ γε καὶ ἡ παῖς ἡνυξάνετο. τίς γὰρ συμ
 μαχία σου πρὸς αὐτὸς γίνεται τῇ πόλει; τίς δὲ βοήθεια, ἢ
 κτήσις δυνάμεις, ἢ δόξης; τίς δὲ πρὸς βία; τίς διακονία, δι
 ὧν ἡ πόλις ἐν τιμῇ τῶν ἄλλων γίνεται; τί τῶν οἰκείων, ἢ τῶν ἐλ
 ληλικῶν καὶ ξενικῶν, οἷς ἐπέσης, ἐπὶ νῶν ἔσται ἡ δόξα σέ;
 ποῖα εὐχέρεια; ποῖα βέλγη; ποῖοι νεώσοικες; τίς ἀδίσουλη
 τειχῶν; ποῖον ἰσχυρὸν; τί τῶν ἀπάντων σὺ χρησίμους εἶ;
 τίς ἢ τοῖς δυνάτοισι, ἢ τοῖς ἀπὸ τοῖς ἑλλήνων καὶ κοινῇ βοή
 θεια χρημάτων πρὸς σου; οὐδὲ μίαν. ἀλλ' ὡς τῶν, εἰ μὴ δὲ
 τούτων, δυνάμεις γε καὶ πρὸς θύμια; ποῦ; πότε; ὅς τις, ὡ
 πάντων ἀδικώτατε, οὐδ' ὅτε ἀπαντες ὅσοι πώποτε ἐφ
 ἴγγαντο ἐπὶ τῇ δυνάμει, εἰς σωτηρίαν ἐπέδιδον; καὶ
 τὸ τελευτῶν ἀρετῶν τὸ σωτηριεγμῶν ἀρχαῖοι εἰς
 τὴν ἐπὶ τῇ μίαν; οὐδὲ τότε οὐτε πῆλθες, οὐτε ἐπέδωκας
 οὐδὲν; οὐκ ἀφραδὲν; πῶς γὰρ, ὅς γε κεκληρονομήσας μὲν
 τῶν φίλων τῶν κηδεσὺν χρημάτων ἀλλοτρίων, ἢ πέντε τα
 λαίτων; διττά λαμβάνει δὲ οὐκ ὀλίγον δωρεὰν πρὸς τῶν
 ἡγεμόνων τῶν συμμοριῶν, ἐφ' οἷς ἐλυμῆναι τὸν ὑπερκαρχι
 κεν νόμον. ἀλλ' ἵνα μὴ λόγον ἐκ λόγου λείπων, τῶν πρὸς
 ἐμὲ τὸν ἐκρούσω, πρὸς αὐτὸν τῶν. ἀλλ' ὅτι οὐχὶ δι
 εὐδοκίαν οὐκ ἐπέδωκας, ἐκ τούτων δὴ λῶν; ἀλλὰ φυλάττε
 τῶν τὸ μὴ δὲ ἐν αὐτῶν γινέσθαι πρὸς σου τούτοις οἷς ἀ
 παντὰ πολιτοῦν. ἐν πῶν οὕτω σὺ νικῶν, καὶ πῶν λαμ
 περὶ; ὡς ἴκῃ εἰ πέντε καὶ τῶν δέοι, εἰ τούτοις λαμ
 περὶ φωνότατος, μνημονικώτατος, ὑποκριτὴς ἀρετῶν,
 ἔσθλός, διοκρίτης. εἰτα τῶν πρὸς τὸν γε γινόμενων ἀν
 δρῶν ἀγαθῶν μέμνηται. καὶ καλῶς περὶς. οὐ μὲν γὰρ δι
 καιὸν ἔστιν, ὡς αἱ ἀρεταὶ ἀθηναῖοι, τὰ πρὸς τοῖς τελευτῶ
 νας δυνάμεις ὑπάρχουσιν περὶ λαβόντες πρὸς ὑμῶν, περὶ
 ἐμὲ δὲ ἵνα τῶν καὶ πρὸς ἀλλὰ μὲν ἐμὲ τ' οὐδὲν τα μὲν ὑμῶν.
 τίς γὰρ

τίς γὰρ οὐκ οἶδε τίς πάντων, ὅτι τοῖς μὲν ζῶσι πᾶσιν ὑπε-
 ρί πρὸς ἡλείων, ἢ ἐλατῶν φθόνος: ὅς τε θινώτας δὲ, οὐ-
 δὲ τίς ἐχθρῶν οὐδὲς ἐπιμυσεῖ. οὕτως οὖν ἐχόντων τοῦ-
 των τῇ φύσει περὶ ἐμαυτῶν νῦν ἐγὼ κείνομαι, καὶ θεωρεῖ-
 μαι; μηδαμῶς: οὐτε γὰρ δίκαιον, οὐτ' ἴδον αἰσχύνῃ, ἀλ-
 λά περὶ σέ, καὶ ἄλλον εἴ τινα βούλει, τίς ταυτὰ βίβη-
 ρημύων καὶ ζώντων. καὶ κείνο σκόπει, πότῳ καὶ κλίον καὶ
 ἀμύνον τῇ πόλει, διὰ τοῦ τίς περὶ τῶν δούρων οὐσίας
 ὑποδραμεῖται, ἐμμένον εἴποι τις αὖ ἡλικίαν, τοῖς δὲ τὸν
 πρὸντα βίον γιγνομένης, εἰς ἀχαιρίαν καὶ περὶ πηλα-
 κισμὸν ἄγειν, ἢ πᾶσιν ὅδοι μετ' ἐννοίαν περὶ τοῦσι, τῆς
 πρὸς τῶν ἡμῶν καὶ φιλανθρωπίας μετεῖναι. καὶ μὴν, εἰ
 καὶ τῶν ἀρὰ διὰ με εἰπεῖν, ἢ μὲν ἐμὴ πολιτεία καὶ περὶ αἰρε-
 σις, αὖ τις ὁρῶς σκοπῇ, τοῖς τίς τότε ἐπαίνουμένων ἀν-
 θρώπων ὁμοίαν, καὶ ταυτὰ βουλομένη φανήσεται: ἢ δὲ σὴ,
 τοῖς τίς ὅς τοιούτοις ὅτε συκοφαντῶντων. δῆλον δ' ὅτι
 καὶ κατ' ἐκείνους ἡσάν πινός ὅς χρόνον οἱ διασύροντες ὅς
 ὄντας τότε, ὅς δὲ περὶ πόρον γελνημένους ἐπὶ νουν, βά-
 σκανον περὶ γμα καὶ ταυτὸ ποιοῦντες σοί. εἴτα λέγεις ὡς
 οὐδὲν ὁμοίος εἰμὶ ἐκείνοις ἐγώ. σὺ δὲ ὁμοίος αἰσχύνῃ; ὁ δ' ἄ-
 δελφός ὁ σός, ἄλλος δὲ πρὸς τίς νῦν ῥητόραν; ἐγὼ μὲν γὰρ
 εἰδὶνα φημί. ἀλλὰ περὶ ὅς ζώντας, ὡς χρεῖ, ἵνα μηδὲς
 ἄλλο εἴπω, τὸν ζώντα ὑξέταξε, καὶ ὅς καθ' αὐτὸν: ὡς πόρ-
 τὰ ἅλα πάντα: ὅς ποιητὰς, ὅς χοροὺς, ὅς ἀγωνιστάς. ὁ δὲ
 λάμμων, οὐχ ὅτι γλαυκὸν τῶν καριείου καὶ ἱνῶν ἐτόρων
 περὶ πόρον γελνημένων ἀθλητῶν ἀδινέστρος ἦν, ἀσεφαίω-
 ρος ἐκ τῆς ὀλυμπίας ἀπῆει: ἀλλ' ὅτι τίς εἰσελθόντως
 περὶ αὐτὸν ἀρίστα ἐμάχετο, ἐσεφανοῦτο, καὶ νικῶν ἀνι-
 χορδέτο. καὶ σὺ περὶ ὅς νῦν ὅρα με ῥήτορας, περὶ σαυ-
 τόν, περὶ ὅν τινα βουλεῖ τίς ἀπάντων: οὐδὲν ὑξίσταμαι,
 ὡς ὅτι μὲν τῇ πόλει τὰ βέλπιστα εἰλεῖται πρῶτον, ἐφαμίλ-

λου τῆς εἰς τὴν πατρίδα δύνοιας εἰ κοινῇ πᾶσι κημερίας,
 ἐγὼ κράτιστα λέγων ἐφαινόμην : καὶ τοῖς ἐμοῖς Ἀθηναῖοις
 σι, καὶ νόμοις, καὶ πρεσβείαις ἅπαντα διώκειτο . ὑμῖν δὲ
 οὐδὲς ἡ οὐδ' αὖτις, ἀλλ' ἐπὶ τούτοις ἐπιπράττει ἡ δόξα . ἐ-
 πείδῃ δὲ ἂν μὴ πρὶν ὥφελε στωέβη, καὶ οὐκ ἐπὶ συμβάλλον,
 ἀλλὰ τῆς τοῦ ἑσπέρου τοῦ ἀστυμενέως ὑπηρετούντων, καὶ τῆς κα-
 τὰ τῆς πατρίδος μετὰ κερναίνεσθαι, καὶ τῆς κερναίνεσθαι
 ἐτόρους βουλευμένων ἐξέτασις ἡ, τῆς καὶ τῆς, καὶ τῆς
 τῶν ἐκαστος εἰς τὰς, καὶ μέγας, καὶ λαμπρὸς ἰσχυρὸς
 φος : ἐγὼ δ' Ἀθηναῖος : ὁμοιωτῶ . ἀλλ' οὐνοὺς μάλλον ὑμῖν
 ἔχουσιν . δύο δ' ὡς ἀνδρῶν Ἀθηναῖοι τῶν, τὸν φέρεται μέ-
 γαν πολίτην ἔχειν δεῖ . οὐ γὰρ μοι πῶς ἐμὸν τῶν λί-
 γον ἀνέπιφθονώτατον εἶπεν, εἰ μὴ τῶν ἐξουσίαις τῶν
 τῶν γυναικίου καὶ τῶν τῶν πρῶτον τῆς πόλεως περὶ αἵματι
 διαφυλάττειν : ἐν παντὶ δὲ, καὶ τῶν καὶ περὶ τῶν τῶν
 νομῶν : τούτου γὰρ ἡ φύσις κυρία : τῶν δὲ αὖτις δὲ καὶ ἐ-
 χύειν, ἐτόρος . τῶν τῶν τοῖν αὖτις ἐμοὶ μεμνημένην ἀνέ-
 σετε ἀπὸ τῶν . οὐ γὰρ δὲ . οὐκ ἐξαρτῶμενος, οὐκ ἀμνησ-
 νικός ἐπαρτήτων μοι, οὐκ ἀπειλούντων, οὐκ ἐπαγγελί-
 μων, οὐκ ὅς τε καὶ τῶν τῶν τῶν, ὡς πῶς θεοῖα μοι
 πρὸς ἀλλόττων, οὐδαμῶς περὶ δὲ τῶν ἐγὼ τῶν εἰς ὑμῶν
 δύνομαι . τὸ γὰρ ἐξ ἀρχῆς οὐδὲν ὅς τιν' καὶ δικαίαν τῶν
 δὸν τῆς πολιτείας εἰλόμην, τῶν πρῶτος, τῶν δὲ αὖτις
 τῶν οὐδὲν τῶν τῶν πατρίδος δόξα πᾶσι, τῶν αὖτις αὖ-
 ξειν, μετὰ τῶν εἶναι . οὐκ ἔστι μὲν τῶν ἐτόρων οὐ τυχόμεσι
 φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γρηθῶς καὶ τῶν αὖτις πᾶσι τῶν τῶν
 τῶν διεξίκετο περὶ τῶν καὶ ἀπὸ τῶν τῶν τῶν, οὐς αὖ-
 ἐκείσε ἀπατήλαιν οἶον μοι, τῶν δὲ τῶν πόλεως ἀγαθῶν
 πρὸς αὐτῶν ἀκούω, καὶ σείων, καὶ καὶ τῶν εἰς τῶν γῆν, ὡς
 πῶς οἱ διαβεβῆς οὐκ εἰ, οἱ τῶν μὲν πᾶσι διασφύρουσιν, ὡς
 πῶς ἔχ' αὖτις διασφύρουσι ὅταν τῶν τῶν τῶν : ἐγὼ ὅς τιν' εἰ

ποιοί, καὶ ἐν οἷς ἀτυχεσάντων τῶν ἐλλώων δὲ τύχῃσεις
 ἔτδρος, ταῦτ' ἐπαινοῦσι: καὶ ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνους
 διαμνῇ, φασὶ διένειναι. μὴ δὴ τ' ὦ πάντες θεοί, μηδὲς
 ταῦθ' ὑμῶν ἀδινύσειεν. ἀλλὰ μάλιστα μὲν, καὶ τούτοις βέλ-
 τῶν πινάνοιν καὶ φρενέας ἐθέητε: εἰδ' ἄρα ἐχούσιν οὕτως
 αἰνιάτως, τούτοις μὲν αὐτοῖς καὶ ἑαυτοῖς ὑψώλεις καὶ περὶ
 λεις ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ πρὶν ἔμετε: ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖς
 πῶς ταχίσῃν ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπὶ τῇ μελάνων φόβων δότε, καὶ
 σωθῆναι ἀσφαλῆ.

Διβανίου ὑπόθεσις, τῆς ποδὶ τῆς πρῆ-
 πρεσβείας λόγος.

Αἰσχίνης ὡς αἰνῆς ἀθηναῖος, υἱὸς ἀγρομήτου, καὶ γλαυκῆς
 θίας, ἀμφοτέρων ἀδούλων ὡς φησι δημοκρίτης. τὸν μὲν ἦ,
 γράμματα διδάσκοντα, πῶς δὲ, καὶ θαύρουσαν, καὶ πελάγους
 πινάσ' οὐ πονοδαίαν πλουτοῖν φησὶ διαχῆν. πρῶτον δὲ
 δὲ καὶ αὐτὸς ὁ αἰσχίνης ἑαυτοῦ διὰ τὴν ἑσπερίαν τὴν γλῶσσαν
 νος, καὶ γράμματα δὲ τῆς πόλεως, ἢ τις ὡς οὐτελὴς ὑπὲρ
 ρεσία: ὑπόδον μὲν τοῖς ῥητόρων εἰς ἐλπίδα: καὶ ποδὶ τῆς
 εἰρήνης πρὸς οὐλίαν πρὸς ἐπὶ σέβει. πολιοῦντες γὰρ
 ἀθηναῖοι οὐλίαν ποδὶ ἀμφοτέρων πόλεως, καὶ ἡμέλῃ αὐ-
 τοῖς διὰ πάχοντες, δρῶντες δὲ οὐδὲν ἄξιον λόγου ἐπεί-
 σθαι ἑαυτοῖς εἰρήνης πρὸς ἐπὶ σέβει πρὸς οὐλίαν πρὸς.
 πῶς ποιοί δὲ πρὸς ἐπὶ σέβει τὸν ἀριθμὸν: ἐν οἷς αἰσχίνης τε
 καὶ δημοκρίτης ἦσαν. δεξιὰ μὲν οὐλίαν πρὸς οὐλίαν πρὸς
 σεις, πῶς οἱ αὐτοῖς πρὸς ἐπὶ σέβει δόττον, ὅπως οἱ ποδὶ
 τῆς εἰρήνης ὅροι γλῶσσαν. ποδὶ δὲ τούτοις τὰ πράγματα
 κατηγορεῖ ὁ δημοκρίτης αἰσχίνης, ἑα. ὅς οὐτελὴς αἰ-
 χράν καὶ ἀσύμφορον εἰρήνῃ λέγοντος καὶ γράφον-
 τος, σιωπεῖν αὐτῷ, ὅς οὐτελὴς χρόνους κατηνάλωσε, πρὸς ὅ

σπυρίδι τὰ ἐν θράκῃ διαφθαρῶσι : ὅτι ψαλθὴ πρὸς ἀθῆ-
 ναίοις ἀπήγαγε, πρὸ σπυρίδι φωκίς ἀχλὺ εἶναι. εἴπε-
 ραὶ φησὶν ὅτι φωκέας οὐκ ἀναιρήσει ὠλίππος. καὶ νῦν
 μῆς τούτω πισύβρυντες, οὐκ εἶσιν θήσατε τὶς ἀνδράσι.
 φησὶ δὲ τῶν πάντων μὲν, καὶ δώροις τὸν αἰσχύνω καὶ
 κουρηνέει. ἢ σάσις ποδὶ οὐσίᾳ, καὶ σοφιστικῇ. ἢ δὲ κί-
 νησις τῆς ἔχθρας λέγειται διὰ τί μαρτυρῶν τὸν ὠλὸν δημῶ-
 νείους, ὃν ἡτίμασεν αἰσχύνῃς, καὶ τηρομένης ὡς κακοῦ βίου,
 διότι πρὸς πιπύλακον τὸν ὀρενίδην φησὶν, εἰσὶν δὲ μὲν
 φος ὦν, ὡδὶ τῷ θεῷ τὰς μάχας τῷ ὀρενίδῃ, διαφθει-
 ρόμενον, καὶ διαφθείροντα.

Εἴ ποῦ αὖ ὑπόθεσις αἰώνιμος εἰς τὸν
αὐτὸν λόγον.

πόλεμος σπινεισκήκει θιλίππω καὶ ἀθηναίοις μακρόν·
 ὅς οἱ πόρ' πρὸς αὐτὸν πρὸς αὐτὸν σπινεισκήκει, ἔλαβε πρὸς
 λωσίων ἀμύπολιν, οὗτον τμήμα τῆς πόλεως· καὶ λω
 ὑπὸ λωσίοις καὶ ὄν κακρὸν ἀπέστησαν καὶ οἱ σύμμαχοι.
 σπινεισκήκει καὶ ἑτοῖος φωνήσιν πρὸς θεῖα λούς καὶ θη
 βαίους· ἔτι μὲν, πρὸς τῶν ἰδρῶν τῶν ἐν πυθοῖ πρὸς θεῖα
 λούς· ἔτι δὲ, πρὸς ὀρχυμένου καὶ κεραιέας πρὸς
 ἑὸν θηβαίους· οὐδὲν γὰρ ἐκ τῆς ἰσθμείας, ὅτι τῶν μὲν,
 πρὸς αὐτὸν πρὸς δύο πόλεις ρειτιώσας αὐτοῖς. θεῖα λούς
 δὲ πρὸς αὐτὸν πρὸς ἀμυκτιονίαν ἅτε ἐν μέσῃ φωνήσιν τῶν
 ἐν δελφοῖς ἰδρῶν ἰδρυμένῳ. ἐπειδὴ δὲ πολλὸν χρόνον ἐ-
 πολέμησαν πρὸς αὐτὸν ἀθηναῖοι καὶ θιλίππος, τῶν χρό-
 νῶν πρὸς εἰρήνῃ ἐκείνοι ποιεῖν ἐβούλοντο· ἀλλ' ὁ πότε-
 ρος ἔτι πρὸς αὐτοῖς, αἰσχύνῃ ἔχειν ἐὸν ὄμιλον. ἀριστο-
 δέμος δὲ, καὶ νεοπόλεμος ὑποκρίσας ἔλαγχας ἐτύγχα-
 νον· ὅτοι δὲ πρὸς οἰκείαν τέχην ἀδελφῶν εἶχον ἀπὸ αἰὶ ὅπου

ἐβούλωντο, ἀλλὰ δὴ καὶ πρὸς πολέμους. ἀπελθόν-
 τες οὖν οὐκ εἰς τὴν μακεδονίαν ἐπεδείξαντο τὴν οἰκίαν
 πέχυν. καὶ ὅτω φιλοφρόνως αὐτῶν ἐδέξατο, φίλιππος,
 ὥς τε πρὸς τοῖς ἄλλοις χήμασι, καὶ ἄλλα ἐκ τῆς οἰκείας
 πῆρ' ἔχεν αὐτοῖς. αἰδομένους δὲ μελλόντων πρὸς βούλειαν
 πρὸς αὐτῶν φωκίων, καὶ θετταλῶν, καὶ θηβαίων, ἐβου-
 λήθη τῶν ἀθηναίων ὁρᾶσθαι. καὶ τούτης τῆς περὶ φά-
 αως δραξάμενος φίλιππος, ἀρχόντων ἀριστόδημον καὶ
 νεοπτόλεμον, ἔλεγεν αὐτοῖς, ὅτι φίλος εἰμὶ ἀθηναίοις. συ-
 νέβη δὲ πάλιν πτοιοῦν γενέσθαι. φρυγῶν ἕως ἀθηναίων
 ἀπὸν ὀλυμπάσιν ἀγωνισάμενος, ἡ διασώμενος, ἐκράτη-
 σεν ὑπὸ πινων στρατιωτῶν τῶν φιλιπποῦ ἐν ἰδρομυλῖα, καὶ
 ἀφ' ἧς παύσατο τὰ αὐτῶν: καὶ ἐλθὼν εἰς ἀθήνας πῆρ' ἔ-
 λει τῶν ἀθηναίων, ἵνα χειροτονήσωσιν αὐτῶν πρὸς βούλειαν,
 ὅπως ἀπελθὼν πρὸς φίλιππον, λῶβη ἅπασαν ἀφ' ἧς.
 καὶ πεισθέντες ἀθηναῖοι, ἐχειροτόνησαν αὐτῶν καὶ κτησιφών-
 τα. καὶ ἐλθόντων αὐτῶν εἰς μακεδονίαν, φιλοφρόνως αὐ-
 τοὺς ἐδέξατο ὁ φίλιππος: ὥς τε καὶ τὰ ἀφαιρεθέντα ἑαυ-
 τῶν στρατιωτῶν πάντα ἀρχοῦναι αὐτῶν, καὶ ἐκ τῆς οἰκείας
 ἄλλα ὑποδίδειν, καὶ ἀρχοῦναι ὅτι ἡγνόουν οἱ στρατιώ-
 ται ὅτι ἰδρομυλῖα ὄσιν. καὶ τούτοις πάλιν ὁμοίως ἔλεγεν, ὥς
 φίλος εἰμὶ ἀθηναίοις. καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν ἀπὸ τῆς
 αὐτῶν τοῖς ἄλλοις ἀπὸ τῆς λαοῦ. τούτοις ἀκούοντες ἀθηναῖοι
 ἐβούλοντο μαθεῖν, εἰ μετ' ἀληθείας εἰρήνῃ ἄρχειν βούλε-
 ται φίλιππος. καὶ δὴ χειροπονοῦσι δίκαια πρὸς τοὺς. εἰσὶ
 δ' οὐκ οἱ, κτησιφών, ἀριστόδημος, ἰατροκλῆς, κίμων, ναυ-
 σικλῆς, δῖρκυλλος, φρυγίων, φιλοκράτης, αἰσχίνης, δημο-
 σθένης. πέμπουσι δὲ τούτοις εἰς μακεδονίαν, ἵνα μάθωσιν
 εἰ μετ' ἀληθείας βούλεται εἰρήνῃ ἄρχειν ὁ φίλιππος: καὶ
 εἰ ἀληθὲς ὄσιν, ἐνέγκαι πρὸς αὐτοῦ πρὸς τοὺς ληλομέ-
 νους τοὺς ὅρκους. ἀπελθόντων οὖν τῶν δίκαια πρὸς τοὺς

ἐν τῷ καὶ δημοσθένει, ἡγαγον ἅπασαν τὴν φιλιππου ἱστὴν πρε-
σβεις, αὐτίπαρτον, παρμενίωνα, καὶ δυνάμετον ὀφείλον-
τας λαβεῖν τοὺς ὅρκους. σωμαρχμενίων δὲ τῆς συμμάχου
τῆς ἀθηναίων τῶ πρῶτον ὅς ὅρκους, χρόνος πῆρχε-
το. καὶ γνώσκων τὴν φύσιν τῆς φιλιππου ὁ δημοσθένης,
ὡς αἰὲν ἠσυχάζετο φοιτῶν, καὶ ἐπηρεάζοντος, λέγει τοῖς ἀθη-
ναίοις ταχίως διόυναι τοὺς ὅρκους, καὶ μὴ πῆρόντος κέρ-
βλῆ πον. ἔλεγε γὰρ οὐ εἰς τὴν θράκην ἀποδραμεύων ἡμῶν
πῆρξεν ὅς ὅρκους ὁ κερσοβλέπης. ἰστέον δὲ ὅτι δημοσθένους
οὐκ ἀπῆλθεν ἐν τῇ διουτόρᾳ πρεσβείᾳ διὰ τοιαύτην πε-
φασιν. ἀπελθὼν γὰρ εἰς τὴν πρῶτην πρεσβείαν, δύνει
ἐν μακεδονίᾳ πινᾶς τῆς ἀθηναίων αἰχμαλώτους. καὶ ὑπέ-
χετο φέρειν ἐν τῇ ἰδίᾳ χρημάτων καὶ ῥύσασθαι αὐτοὺς.
οὐκ ἠδυνάτο δὲ τοῦτο ποιῆσαι, εἰ μὴ ἐν περὶ χιμαλὶ πρε-
σβείᾳ. ἔλεγε δὲ τὴν πρεσβείαν ἀπελθεῖν πάλιν διὰ τὸ αὐ-
τῶν ταχίως ἀπελθεῖν. καὶ ὅπου ὄντα πύθωνται φιλιππου
διὰ αὐτῶν ἀπελθεῖν, καὶ ἐκείσε τοὺς ὅρκους λαβεῖν. αἱ δὲ,
μὴ πειθύντες, πῆρξεν ἀπῆλθον, καὶ εἰς μακεδονίαν ἀπε-
λθόντες, ἐκείθεν ὅλοις ἱστὴς μεῶας, ἕως οὐ πρὸς τῆς
ἀθηναίων χωρίᾳ ἠσυχάζετο ἡσυχάζοντος φιλιππου. αἱ οἷς
καὶ κερσοβλέπης. καὶ ἐλθὼν οὐκ ἐλθὼς πῆρξεν αὐτοῖς
τοὺς ὅρκους, ἀλλ' ἐλκυσεν αὐτοὺς, ἕως ἡνέριπτε τὴν ἡδὲ
φωκέας στρατὸν. καὶ τὴν πρεσβείαν μενίων πρὸς αὐτοῖς
φωκέων, πρὸς διαλύσεως τῆς πολέμου, καὶ ἔξελθόντες
αὐτοὶ ἡδὲ τοὺς φωκέας αὐτὴ τῆς πρῶτον ἐν ἰστέον τοὺς
ὅρκους, ἐν πανδοχείᾳ πῆρξεν λίαν οὕτω. ἀπὸ δὲ μοι ἀ-
θηναίοις, καὶ τοῖς ἀθηναίων συμμάχοις, χωρὶς ἀλίῳ καὶ
φωκέων. ἔλεγε γὰρ ὅτι οἱ ἀλῆς ἔχοντες ἦσαν τῆς φιλιππου
μου τῆς φαρσαλίων, φωκῶσι δὲ, οὐκ ἀπὸ δὲ μοι, ἐπειδὴ
πρὸς ἡσυχάζον εἰς τὸ ἰστέον. ἐλθούσης οὕτω τῆς διουτόρας
πρεσβείας εἰς τὴν ἀπῆλθεν ὁ δημοσθένης ἐσασιάζει λίαν,

ὅπου καὶ ἀρῖσκει μοι τὰ ἑσπεύοντι διδογμένα. ὁ δὲ
αἰχίνης ἔλεγεν, ὅτι τῶνδε εἶπε ὁ λίσσας ἐν τῷ φανερῷ·
ἐμοὶ δὲ εἶπεν εἰς τὸ οὐδ', ὅτι πάλιν ἀλέων καὶ φωκίων εἶ-
πεν, ἵνα μὴ μαθόντες θηβαῖοι πρᾶφουλάξωνται· αὐτοὺς
γὰρ εἰσερχόμενος ἀπολέσω· τούτους δὲ σώσω, οἱ δὲ ἀθη-
ναῖοι πειθόμενοι αἰχίνῃ, ἐχειροτόνησαν τὴν πρεσβείαν,
βουλόμενοι μαθεῖν εἰ φυλάττει ὁ λίσσας τὰ ὑπ' αἰχίνου
λεχόμενα. καὶ ἔβωμ' ἔπειτα δημοσίνης, μήτε πρεσβυ-
ται, μήτε κοινωθέντες, εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς πράξει ἡ πρε-
σβεία. καὶ τότε φοβηθεὶς ὁ αἰχίνης μὴ ποτε μένων ὁ δη-
μοσίνης πείσῃ πείσει τὸν δῆμον τοῖς φωκίοις βοηθήσει,
περὶ τοιαύτου, ὡς λέγει δημοσίνης, ἀρρώστειν. καὶ τότε
ὁ ἀδελφεὸς αὐτοῦ ὁ νόμος ἤλθεν ἔχων ἰατρὸν καὶ ὁμολογῶν
ὅτι ἀρρώστει αἰχίνης. καὶ αὐτὸν τὸν νόμον ἀντί τούτου. ἐ-
χειροτόνησεν ὁ δῆμος πρεσβυτήν, καὶ ἀπελθόντων τού-
των τῆς πρεσβείας, ὡς κατέλαβον οὐβόλαι, ἤκουσαν ὅτι
φωκίαις κατεστρέψατο ὁ λίσσας· καὶ μετ' αἰχίνης ὑπέ-
στρεψαν. ἐλθούσης δὲ τῆς τῆς πρεσβείας εἰς τὴν ἀττι-
κὴν, αἰχίνης αὐτοχειροτόνητος πρεσβυτὴς ἀπῆλθε πρὸς
ὁ λίσσας, ὡς λέγει δημοσίνης. ἰστέον δὲ ὅτι μετὰ τὴν
πρεσβείαν ἔκαστος τῶν πρεσβυτῶν, οὐδὲν εἰς δίδου. καὶ ἡ
μεν πρῶτη πρεσβεία παρέσχεν οὐδὲν εἰς οὕτω καλῶς,
ὥστε τὸν δημοσίνην γράψαι καλέσαι αὐτοὺς ἐπ' ἀρῖ-
στον. ἔστος γὰρ τῶν καλῶς πρεσβυταμελῶν, εἰς δη-
μόσιον ἀρῖστον καλεῖσθαι. Ἀπρὸς δὲ πινύ, ὅτι εἰ ἡ-
πίστατο δημοσίνης, ὅτι περὶ τούτου ἦσαν, ὅτι τί ἐποίησεν
αὐτοὺς κληθῆναι εἰς δημόσιον ἀρῖστον; καὶ λέγουμεν ὅτι
μετὰ τὸ ἀρῖστον, ἔγνω τὸν σκοπὸν αὐτῶν. τῶν δὲ τῆς διουτέ-
ρας πρεσβείας, μόνος ὁ δημοσίνης δίδωκεν οὐδὲν εἰς. μετὰ
λαόντος δὲ τῆς αἰχίνου πρὶν εἶναι ἐπὶ τὴν τήμωρος καὶ δημοσί-
νης κατηγορήσαντες τούτου· καὶ ἤτησεν αἰχίνης ἀνάνεσις

γινέσθαι. καὶ γνομενὴς αἰακρίσως, εἰδείε πῶς ἦτον
 ρηκόμενα: καὶ ἔβριζαν αὐτὸν. νόμος γὰρ ἔω τον ἡταιρηκός-
 τα μὴ πλιτύνεσθαι. εἴτα ἐπέστη κατηγορήσων ὁ δημοσθέ-
 νης. καὶ λέγουσί πινος, πῶς ἐν ταύτῃ μέμνηται τῆς ἔ-
 τῃς πρεσβείας. λέγουμεν δὲ ὅτι μετὰ ἔτι ἐπὶ τῆς γράφῃς,
 εἰσῆλθεν ἔχων τὴν κατηγορίαν. γνομενὴς γὰρ τῆς δου-
 τείας πρεσβείας μαθόντος οἱ ἀθηναῖοι τὴν τῆς φωκέων
 ἀπώλειαν, ἐσκυλεύοντο ἐκ τῆς ἀγρῶν, καὶ ἐν πηλοῖς
 θορύβῳ ἦσαν καὶ μετὰ ἔτι ἐπὶ εἰσῆλθαι ὁ δημοσθένης κα-
 τηγορήσων αἰχίνου, καὶ κρίνει αὐτὸν διὰ δύο ἐγκλήματα,
 διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς φωκέων, καὶ διὰ δωροδοκίαν. ἰσίου
 δὲ ὅτι περὶ γνομενόν ὅστις ἐγκλημα, ὅτι φωκῆς ἀχλω-
 λασι. πρὸς σύστασιν τούτου, δούτῳρον ἐκένεψε ζήτημα, ὅτι
 ὑπὸ χρέμασιν αἰχίνῃ εἶσο τετόλημται. ὡς σύστασιν γινέ-
 σθαι περὶ τούτου ἐγκλήματος τὸ κατὰ φωκέας. περὶ ἡμεῖς
 ὅτι τὸ πάλαι τῶν ἐσθλῶν ῥῆσθαι καὶ κατεσκοδύσθαι, δι-
 ὅτι ἅμα καὶ περὶ αὐτοῦ τὸ χρέμα αἰχίνου κατὰ φύσιν
 ὅς ὑπὸ ἀγνοίαν καὶ συνώμειον. καὶ τούτων πᾶσι μὲν, ἐκ τῆς
 πρὸ μὲν εἰληφει, τὰ δὲ, ἐκ τῆς πεπεραγμένῃ. σιωπῇ
 γὰρ φιλοκράτει, αὐτοῖς φωκέων γράφοντι τὴν εἰρήνην.
 οὐκ ἔλαβον ὅρκους πρὸς διττάλων συμμαχούντων
 φιλίππῳ, οἱ οὐκ αὖ σιωπῇ σφάττουσαν ὑπὸ φωκέας, εἰ-
 πόρ δὲ δωκῆτες ἦσαν τοὺς ὅρκους. εἰδὼκε φιλίππῳ χρό-
 νον πρὸς σκοδύσθαι τὴν ὑπὸ φωκέας στρατείαν. διὰ
 μετὰ γὰρ ἐκείνος εἶς χρόνους ἔβριπτι τῆς αἰακρίσκων, ἵνα
 μὴ ποδὶ πλούσιος ὁ δῆμος κλείσῃ τοὺς πύλας. ἔβριπτι
 τε τὴν πόλιν ἐπανηλθόντων ἐπὶ τῆς διτταῖς ἐλπίσι: μετὰ
 μὲν, ὅτι θεβαῖοι ἀχλωοῦνται, ἐτόρξαι δὲ, ὅτι φωκῆς σιωπῇ
 σφάττουσαν. ὡς τε μὴ ἐγγλῆσθαι βυλδύσασθαι πρὸς διττὸν ὑπὸ
 φωκέων. εἴπε γὰρ εἶναι φιλίππῳ πιστόν. σώσειν γὰρ
 αὐτοῦ χάριν τῆς πόλεως ἐπὶ πείλας. καὶ τὸ μὲν περὶ τούτου

τῶν τεκμηρίων. τῆς δὲ διδυτοῦ, τῆς ποδὶ τῆς δώρων, ὡς
 ὡς δείκνυται, ὅτι εἰληφεν αἰσχίνης, τῶν τεκμηρίων. ὡς ὁ-
 μωίως τὰ μὲν ἐκ τῆς πῆρι μὲν ὄσι, τὰ δὲ ἐκ τῆς πεπεραγ-
 μένων. οὐ μὲν οὖν ὡς ὡς, καὶ ποδὶ ὡς πατηθεὶς ὑπ' αὐ-
 τῆς, ὡς φησι. σωεῖ πε ποδί πτω γνέσθαι ἀμωκτύονα,
 πρεσβυσαμμένων ποδὶ αὐτῆς ἀμωκτύονων. σωεῖσιν αἰεὶ
 ποδὶ κρῆται χρήματα εἰληφότε. καλοῦ μένος τῶν μῶν τυ-
 ρίαν ὡς ὡς ποδὶ δὲ εἰσῆλθε ποδὶ κρῆτην, πῶν οὐκ
 ἐφθίγεται. χειροκνηθεὶς πρεσβυτῆς ὡς τὴν φωκίδα
 ποδὶ ὡς ὡς ποδὶ τῶν ὡς ποδὶ ὡς ποδὶ, ἀρρῶσθαι ποδὶ
 ποδὶ ὡς ποδὶ. ἀλόντων φωκίων μετὰ τὴν ὡς ποδὶ ὡς ποδὶ
 τόνουτος ποδὶ ὡς ποδὶ, ὅτι καὶ ποδὶ ὡς ποδὶ αὐτῶν ἐχρῶν. τῶν
 ταῦτα τὰ τεκμηρία τῆς διδυτοῦ λόγου. ἐστὶ δὲ τῶν τῶν
 ἰσχυρότερον, καὶ οὐ μάλιστα ἀντέχειται, ἢ ἐπαφελία, καὶ ἢ
 ὑποχρῆσις αἰσχίνου, ἢ ποδὶ θηβαίων καὶ φωκίων.

Ἡ μὲν ὑποχρῆσις τῆς λόγου, σοφιστικῆς. ὅτι ὡς ποδὶ ὡς ποδὶ
 ἐκαστου μὲν οἱ αἰσχίνης, ἀλλ' ἀρνεῖται παντάπασιν. τὸ δὲ
 εἶδος, οἱ μὲν, ἀπολὸν νομομῆσιν, ὡς ποδὶ τῶν ὡς ποδὶ
 ληθεία σωφραμονσῆς: οἱ δὲ, συγκατασκευαζόμενον, δύσ-
 λαβάντες ἐκλήματα, τὸ καὶ τῶν φωκίων, καὶ θράκων.

μὲν ἀνδρὸς δὲ ἐμπύπτοντά φησιν. εἰληφότε δὲ ἐκ

διαβολῆς τὸ ποδὶ ὡς ποδὶ. δι' ὧν γὰρ αὐτῶν

δεδιότα ποδὶ καὶ δεόμενον, δὲ τῶν

τῶν δείκνυσθαι οὐ πάντως τῶν δι-

καίοις τῶν ὡς ποδὶ. καὶ

ἅμα συγκατασκευαζόμενον αὐτῶν

εἶναι τὸ νόημα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΠΑΡΑΓΡΕΣΒΕΙΑΣ ΛΟΓΟΣ.

ΣΗ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, αὐτοὺς
δὴ πρὸς τούτῳ τὸν αἰῶνα καὶ πρὸς γ-
γλία γίγνε, σχεδὸν οἱ μὲν πάντες
ὑμᾶς ἠδῆσθε, ἰσχυρότατος ἄρτι ἔσθι
ὅπ' ἐκκληροῦσθαι, ἐνοχλοῦντας καὶ
περσιόντας ὑμῖν. διηβόμεν δὲ πᾶν
τὸν ὑμῶν, ὃ καὶ τῆς μὴ διεκείσθαι δι-
καιόν ἐστιν ὑπάρχειν: μηδεμίαν μὴτε ἄλιν, μὴτε αὐτοῖς
πριεῖσθαι πρὸς πλείονος, ἢ τὸ δίκαιον καὶ τὸν ὅρκον, ὃν
εἰσελήλυθεν ἕκαστος ὑμῶν ὁμωμοκῶς, ἐν θυμῷ μελόντες,
ὅπ' ἔσθ' αὖτε μὲν ἔσθ' ὑμῶν καὶ ὅλης τῆς πόλεως: αἱ
δὲ τῆς πρᾶνλῆτων αὐτοῖς δικαίους καὶ αὐτοῖς αἰδῶν, τῆς ἰδίας
πλεονεξίας ἐνέχου γίγνεται: ὥς ἵνα καὶ ὑμεῖς, οἱ νόμοισιν
ἐνέχοντες ὑμᾶς, οὐχ ἵνα κυρίασθῃς ἀδικούντι ποιῆτε. ἔσθ
μὲν οὖν ἄλλους ὅσοι πρὸς τὰ κοινὰ δικαίως περσιόχον-
ται, καὶ διδωκότες ὥσιν οὐδύναισ', πῶς αἰδοῦνται ὁρᾶν
περσινομελίου: τούτῳ δ' αἰσχύνω πρὸς τὰν κατὰ τὸν
των. πρὶν γὰρ εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς καὶ λόγον δοῦναι τῶς πε-
πραγμένων, τὸν μὲν αἰήρηκε τῶς αὐτῶς τῶς οὐδύναισ' ἐλ-
θόντων, τοῖς δὲ, ἀπειλεῖ πρὸς ὑμᾶς, διενότατον πάντων ἱ-
σθός καὶ ἀσιμφορώτατον ὑμῖν, εἰς πῶς πολιτείας εἰσάτω.
εἰ γὰρ ὁ πρᾶξαισ' π' τῶς κοινῶν καὶ διοικήσας τῶ κατὰ ἵαν-
τὸν φόβῳ, καὶ μὴ πρὸς δικαίῳ καὶ ἰσχυρότατος μὴδὲν εἶναι
κατήγορον αὐτοῖς, πάντα πασιν ἄκυροι πάντων ὑμῶν γλῆ-
σθαι. τὸ μὲν οὖν ἱερί γχει πολλὰ καὶ λευκά πεποιμέν-
τα τούτῳ, καὶ τῆς ἰσχύος ὅντα ὑμῶν εἰσάσθ' ἄξιον, διαρῶν
καὶ πάνυ πιστόν. ὃ δὲ, καὶ πρὸς ὑμῶν πρὸς τῶν, φο-
βούμεν, φράσω πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀπκρύνω μοι: ὅπ

μην δοκοῦσιν ἅπαντες οἱ πρὸ ὑμῖν ἀπὸνδρ, οὐχ ἡττον, ὡς
 ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τῷ καιρῷ, ἢ τῷ πρῶτῳ γμάτων εἶναι·
 καὶ τὸ, χρόνον γελῆσαι μετὰ τὴν πρεσβείαν· πλὴν,
 δέδοικα μὴ πῖνα λήθην, ἢ σωθήσεται τῷ ἀδικημάτων ὑ-
 μῖν ἐμπειροῖται· ὡς δὴ μοι δοκοῖτ' αὐτὸς ὁμοῦ ἐκ τούτων καὶ
 γινώσκει τὰ δίκαια καὶ δικαίῳ νῦν, τῷ ὑμῖν λέγω· εἰ
 σκέψασθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, ὡς ἀνδρὸς δικασαί, καὶ λο-
 γίσασθε, πῶς περὶ τῇ πόλει λόγον πρῶτος πρεσβυ-
 τῇ λαβεῖν· πρῶτον μὲν τοίνυν, ὡς ἀπὸνδρ· δούτορον
 δὲ, ὡς ἐπείσε· ἔπειτα δὲ, ὡς περὶ τάξασθε αὐτῷ· μετὰ
 τούτῳ δὲ τῷ χρόνῳ· ἐφ' ἅπασιν δὲ τούτοις, εἰ ἀδωροδο-
 κήσῃς ἢ μὴ, πάντα τούτῳ πῖνα γίγεται· τί δὴ ποτε τούτων;
 ὅτι ἐκ μὲν τῷ ἀπαγγελίᾳ τὸ βουλοῦσθαι ποδὶ τῷ
 πρῶτῳ γμάτων ὁρῶν ὑμῖν ὅτι· ἀν' μὲν οὖν ὡς ἀληθεῖς,
 τὰ δέοντα ἔγνωτε· ἀν' δὲ μὴ κινῶν, τὰναντία· τῶν δὲ
 συμβουλίᾳς πῶς τὸν ἄνθρωπον ἔπειτα λαμβάνει· εἶναι τῶν
 πρεσβείων· ὡς γὰρ εἰδόντων ποδὶ ὡς ἐπὶ μὲν φησὶν, ἀκού-
 τε· οὐδὲν οὖν ἔξελιγχεσθαι δίκαιός ὅτιν οὐ πρεσβυτῆς
 φανερὸν οὐδὲ ἀσύμφορον ὑμῖν οὐδὲν συμβουλοῦσθαι·
 καὶ μὴν, ποδὶ ὡς περὶ τάξασθε εἰπεῖν, ἢ περὶ ξῆ, καὶ
 διαρρήθην ἐφωτίσασθε ποιῆσαι, περὶ σῆς διωκτικῆς· εἶναι·
 τῷ δὲ δὴ χρόνῳ ὅτι· ὅτι πολὺ αἰὶς, ὡς ἀνδρὸς ἀθη-
 ναῖοι, συμβαίνει πολλῶν πρῶτῳ γμάτων καὶ μεγάλων και-
 ρὸν ἐν βραχεὶ χρόνῳ γίγεται· ὅν' ἐὰν τις ἐκὼν καθυφῇ
 τοῖς ἐκείνοις καὶ περὶ, εἰδὲ αὐτὸ οὐκ οὐκ ποιῇ, πάλιν οἷός
 τε εἶναι σῶν· ἀλλὰ μὴν, ἔπειτα γὰρ τῷ πρῶτῳ ἢ μὴ, τὸ
 μὲν ἐκ τούτων λαμβάνειν ὅτιν ἢ πόλις ἐλάττωται, πάντα
 τὰς οὐκ οἶδ' ὅτι φησὶν αὐτὸν, εἶναι διειδόν, καὶ πλὴν ὁρ-
 γῆς ἀξιον· ὁ μὲν τοι τὸν νόμον ἔχεις, οὐκ ἀνέσεις ἑστῶ,
 ἀλλ' ἀπλῶς εἰπε, μετὰ μὲν δὲ τῶν λαμβάνειν· ἡ γὰρ μένος
 ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὸν ἀπαξ λαβόντα καὶ διαφθαρεύτα ἔπειτα

Δημοφώνους

χρημάτων, οὐδὲ κριτῶν ἐπὶ τῆς συμφυρόντων ἀσφαλῆς μέ-
νειν τῇ πόλει. αὐτὸς μὲν τοίνυν ἔξελέγξω καὶ δείξω σαφῶς
αἰχίνῳ τουρνί, καὶ μηδὲν ἀληθὲς ἀπηγγέλλομαι καὶ κε-
κωλυκὸς ἐμὸν τὸν δῆμον ἀκούειν τὰ ληθῆ, καὶ πάντα
τὰναντία τῷ συμφυρόντων ὑμῖν συμβουλεύοντάς, καὶ μη-
δὲν ὧν περὶ σε τάξατε ἐν τῇ πρεσβείᾳ πεποιθότα, καὶ ἀν-
λωκὸς τῶν χρόνων, ἐν οἷς πολλοὶ καὶ μεγάλων περ-
μάτων καιροὶ πρὸς τῇ πόλει, καὶ πάντων τούτων δώ-
ρα καὶ μισθοὺς εἰληφότα μετὰ φιλοκράτοιο· καὶ τὰς αἰ-
σάσας αὐτοῦ, καὶ δίκῃ ἀξίαν τῆς ἀδικημάτων λάβετε. αὐ-
τὸς δὲ μὴ δείξω τῶν, ἢ μὴ πάντα, ἐμὲ μὲν φαύλον ἡγε-
σθε, τουρνί δὲ ἄφετε. πολλὰ δὲ καὶ δῖνα κατηγορεῖν
ἔχων ἐπὶ περὶ τούτοις ἑτοῖρα, ὡς αὐτοὶς ἀθηναῖοι, ὅς ἂν
οὐκ ἔσθ' ὅς τις αὐτοὺς ἐκόντως μισήσειν αὐτόν, βούλομαι
περὶ πάντων ὧν μέγας λέγειν, μνημονεύοντάς ὑμῶν δὲ οἷ-
σι δὲ ὅτι τῶν πολλοὺς ἠπομνήσαι, εἰς τίνα τάξιν ἔταξαν ἐν
τὸν αἰχίνῳ ἐν τῇ πολιτείᾳ τὸ πρῶτον, καὶ πῶς λόγους
καὶ τὰς φιλικῶν δημογορεῖν ὡς δὲ εἶναι· ἵν' εἰδῆτε ὅτι τῶν
ὑφ' ἐμὸν τῶν περὶ γένεσιν καὶ δημογορημέτοις ἐν ἀρχῇ,
τούτοις μάλιστα πάντων ἔξελεχθήσεται δῶρα ἔχων. Ἐπὶ
τοίνυν οὕτως ὁ πρῶτος ἀθηναῖος αἰδομένους φιλικῶν,
ὡς τότε δημοκρατῶν ἔφη, ἐπὶ βουλεύοντάς τοις ἑλλησι, καὶ
διαφθείροντάς πῶς ἐν ἀρχαῖς περὶ σπῆκτων· καὶ
ἔχων ἰσχυρόν τὸν νεοπολίμου διὰ τὸν ἀπονησιν, περὶ ὧν
μὲν τῇ βουλῇ, περὶ ὧν δὲ τῷ δήμῳ παρὰ τούτων, καὶ πεί-
σας ὑμᾶς πανταχοῦ πρὸς βίαις πῆμψαι τῶν σπῆκτων
διότι τῶν βουλεύοντων ποδὶ τὰ περὶ φιλικῶν πο-
λίμου· καὶ ἀπαγγέλλων μετὰ ταῦθ' ἡκὼν ἔξ ἀρχαῖς αἰσά-
σας καὶ ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους, οὗς ἐν τῶν μυρίοις
ἐν μεγάλῃ πόλει περὶ ἰδρῶν μιν τὸν ἠποδὲ φιλικῶν λέ-
γοντα, ἠποδὲ ὑμῶν ἔφη δημογορηκέναι· καὶ διεξελθὼν ἡλί-

ὁ πόρῃ τῆς πρῆς πρεσβείας λόγος. 55

καὶ τὴν ἐλλάδα πᾶσαν, οὐχὶ ἰδίᾳ ἀδινύσι μόνον παύ-
δας οἱ δωροδοκούντες, καὶ χρήματα λαμβάνοντες πρῆς
φιλίππου. ἐπειδὴ τίνων τῶν πολιτονομιῶν τούτων τό-
τε, καὶ εἴτε τὸ δαίγμα ὕδατος οὐχὶς πρὸς ἐαυτῶν, εἴτε πε-
ρὶ τῆς εἰρήνης πρέσβεις πέμπειν ὡς φιλίππου ἐπέδρατε
ἅπασι ἀριστοδῆμον καὶ νεοπτόλεμον καὶ κτησιφώνους, καὶ
τῶν ἄλλων τῶν ἐκείθεν ἀπαγέλωντων οὐδὲ ὁμοῦν ὕμεις, ἡ
γινώσκω τῶν πρέσβεων τούτων εἰς καὶ οὗτος: οὐχὶ ὡς τῶν
ἀρχιδωρομένων τὰ ὑμέτερα, οὐδὲ ὡς τῶν πεπιστοκῶν τῶν
φιλίππου, ἀλλ' ὡς τῶν φυλαξόντων εἰς ἄλλους. διὰ γὰρ
εἴς περὶ εὐμενίους λόγους καὶ τὴν πρὸς φιλίππου ἀπί-
σταν, τῶν εἰκότως πρὸς αὐτοῦ πάντες εἶχεν τὴν
δόξαν. περὶ τούτων τούτων ἐμὴ μετὰ τῶν συνετά τῶν κοι-
νῇ πρεσβείῃ καὶ ὅπως τὸν μακρόν καὶ ἀναιδέως φυλά-
ξωμεν ἀμφοτέρωφι φιλοκράτην πρὸς πᾶσι πᾶσι κελεύσας. καὶ
μέχρι τῶν δυνάμεων ἐπανελθεῖν ἀπὸ τῆς πρώτης πρεσβείας,
ἐμὴ γούν, ὡς ἀνδρὲς ἀθηναῖοι, διεφθαρμένος καὶ πεπε-
κὼς ἐαυτὸν ἐλάττανε. χρὴ γὰρ τῶν ἄλλων ὧν ὁ πόρῃ εἰ-
πον, εἰρήκει πρὸς πόρον, ἀνάσας τῇ περὶ πόρῃ τῶν ἐκκλη-
σιῶν, ἐν αἷς πρὸς τῆς εἰρήνης ἐβουλόμην, ἡρξάτο ἀρ-
χὴν, ὡς ἐγὼ καὶ τῶν ῥήμασιν οἱ μὲν τοῖς αὐτοῖς, οἱς πόρῃ οὐ-
τος εἶπεν, ἐν ὑμῶν ἀρχὴν μνημονεύσειν. εἰ πάντες πολλῶν, εἴη,
χρόνον ἐσκόπει φιλοκράτης, ὡς ἀνδρὲς ἀθηναῖοι, ὅπως
ἀνὰ ἀρίστα ἀναιπώθειν τῇ εἰρήνῃ, καὶ ἀνὰ αὐτὸν ἀμεινον δύναι
οἱ μὲν, ἢ τοιαῦτα γράφοντα. ἐγὼ δὲ τῶν μὲν τὴν εἰρή-
νῃ, ὡς ἀνὰ εἰς ἀθηναίων λείπηται, οὐδέ ποτ' ἀνὰ συμβῶ-
λῶσαιμι ποιήσασθαι τῇ πόλῃ. εἰρήνῃ μὲν καὶ φημι δεῖν
ποιεῖσθαι. καὶ τοῖς τοῖς ἡγεῖται εἰς βραχεῖς, καὶ μετῴρους
λόγους. ὁ δὲ ταῦτ' εἰπὼν τῇ περὶ πόρῃ πάντων ἀκροόν-
των ὑμῶν εἰς τὴν ὑδρέαν ἐν ἧ τὴν εἰρήνῃ ἐδεικνύσθαι
ἐμὸν τῶ τῶν συμμάχων συνεγοροῦντος δόγματι, καὶ τὴν

εἰρήνῃ ὅπως ἴσῃ, καὶ δικαίᾳ * γλῆσέ γε περὶ φόνους:
καὶ ὑμῶν βουλευμένων ταῦτα, καὶ οὐδὲ φωνῶν ἐθελόντων
ἀκούειν τῶ καὶ ταῦ πῦσον τι λοκρῶτοισι, κίνας δὲ ἐδημηγόρει
καὶ στυγέρεαι ἐκείνῳ, πολλὰν ἀξίους, ὡς οὐ καὶ πάντες
θεοὶ, θανάτων λόγῳ, ὡς οὐτὲ τῆς περὶ θένων ὑμῶν με-
μνήσται δέοι, ὅτε τῆς τὰ Ἱόπαια, καὶ τῶς ναυμαχίας λε-
γόντων ἀνέχεσθαι: νόμον τε δῆσειν, καὶ γράψαι, μηδὲν
τῆς ἐκλήων ὑμῶν βουθεῖν, ὅς αὖ μὴ περὶ τόρος βεβουθ-
κὼς ὑμῖν ἦ. καὶ ταῦτα ὁ ἰσχυρὸς, καὶ ἀνιδρὸς ἔργῳ ἐπὶ
μα λέγειν ἐφεσηκότων πρέσβων καὶ ἀκροόντων, οὐς ἀπὸ
τῆς ἐκλήων μετεπέμψατο ἀπὸ τῶν τοῦ περὶ θένων,
ὅτ' οὐ πῶ περὶ καὶ εἰς αὐτὸν ἦν. Οὐ μὲν οὖν τὸν, ὃ
αὐτοὺς ἀθηναῖοι, χειροτονησάντων ὑμῶν ἐπὶ τῶς ὀρκισθῶ
τὸν πάλιν, τοὺς τε χρόνους κατέτεξε, καὶ τὰ περὶ γμα-
τα πάντα ἐλυμήνατο τὰ τῆς πόλεως: καὶ ὅτε παρὶ τῶν
πῶν ἐμοὶ περὶ τῶν ἀπὸ χρεῖαι σαναβήσαν βεβουθκὼν καὶ
λῦειν, αὐτὴ καὶ ἀκούσεται. ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν ἡμεῖς ἐκ
τῆς πρεσβείας τῶν ἀπὸ τῶς ὀρκισθῶ, ἡσ πόρ εἰσὶν καὶ νῦν
δύθιναι, ὅτε μικρόν, ὅτε μέγα οὐ δοποῦν διρημαῖοι τῶ
ὅτε πῶ εἰρήνῃ ἐποιεῖται λιχρῶτων, καὶ περὶ δοκῶν
των: ἀλλὰ πάντες ὑμῶν πατριεῖοι, καὶ τούτων ἐπὶ αὐτῶν
αὐτὴ περὶ καὶ των, καὶ πρὸ αὐτῶν τὸ φήσισμα περὶ πρεσβείας
των, περὶ μὲν τῇ βουλῇ, καὶ ταῦτα πῶ πολλοὶ σιωποῦσι
μὲν λέγειν: τὸ γὰρ βεβουθκὸν μετὸν ἐν ἰδίῳ τῶ. πα-
ρελθὼν δὲ ἐμὸν πάντα τὰ ληθῆ περὶ πῶ βουλῇ ἀπὸ πει-
λα: καὶ κατηγόρηται τῶν: καὶ ἀνερθεῖν ἀπὸ τῶ
πρῶτῳ ἐλπίδων ἐκείνων, ὡς ὁ κτησιφῶν καὶ ὁ ἀριστοδ-
μος ἀπὸ πειλα περὶ ὑμῶν. καὶ μὲν ταῦτα ὅτε πῶ εἰρήνῃ
ἐποιεῖται, ἀπὸ τῶς ἐδημηγόρησε, καὶ εἰς αὐτὴν περὶ καὶ πῶ
πῶ λιν, καὶ παρὶ τῶς ἀπολοῖ πῶν, ταῦτα δὲ φωνῶν, καὶ
πῶ λαι, μὴ περὶ δῶν σιωποῦν, μὴ δὲ πῶν πῶ πῶν,

μηδ' αἰσῶν τω μένους ἐλπίσιν ὑπελπίδων, καὶ ἄπο χέσεσιν,
εἰς τοῦ χάριτος ἐλθὴν τὰ πρῶτα ἔασι. καὶ ἔπειτα τῶ
τῶ βουλῇ. ἐπειδὴ δὲ ἦκεν ἡ ἐκκλησία, καὶ πρὸς ὑμᾶς
ἐδελείχεν, πρὸς ἐλθὼν αἰσχίνης οὐκ οὐκ πρὸς ἡμῶν ἅπαν-
των, καὶ πρὸς διός, καὶ θεῶν πειράσας συνδιαμνημονεύον
αὐτῶν λέγειν: τὰ γὰρ πρῶτα πάντα λυμηνάμενα
ὑμῶν, καὶ διαφθείρεται ὅλως, ταῦτ' ἐστὶν ἡδὴ. τὸ μὲν ἄ-
παρτέλλειν τι τῆς πεπρεσβυμένων, ἢ πῶδὶ τῆς ἐν τῇ βε-
λῇ ῥηθίντων, εἰ ἄρα ἡμῶν σβῆται μηδ' αἰσῶν λέγειν ἐμὲ, μνη-
σθῆναι παμπληθὺς ἀπέχον: εἶπε δὲ τοιοῦτος λόγος, καὶ
τηλικαῦτα, καὶ τοσαῦτα ἔχοντα ἀγαθὰ, ὥστε ἅπαντας
ὑμᾶς λαβὼν ὡχέτω. ἐφ' ἣν γὰρ ἦκεν τι περικῶς ὠλιτωσόν,
πάντ' ὅτε συμφέρει τῇ πόλει, καὶ πῶδὶ τῆς ἐν ἀμυντικύοσι,
καὶ πῶδὶ τῆς ἁλῶν ἁπάντων: καὶ διεξῆλθε λόγον μακρὸν
ὑμῖν, ὃν καὶ τῶν θεῶν εἰπεῖν πρὸς ὠλιτωσὸν ἐφ' ἣν τὰ
κεφάλαια ἀπὸ τῆς περὶ ὑμᾶς, καὶ ἀπὸ λογίζετο ἐκ τῆς
αὐτῶν πεπρεσβυμένων δυοῖν ἢ ἑλθὼν ἡμῶν ὑμᾶς μέ-
νοντας οἴκοι, καὶ οὐκ ἐστὶν ὁμιλῶντες, οὐδ' ἐν ὀχλουμένους
θῆβαις μὲν πολιορκουμένους αὐτοῖς καὶ αὐτοῖς χωρὶς τῆς
ἁλῆς βιοπάσης ἀκύνεσθαι: θεσπιάς δὲ, καὶ παλαιάς
οἰκουμένους: τῶν θεῶν δὲ τὰ χρήματα εἰς περὶ πόλιν,
οὐ πρὸς φωκίων, ἀλλὰ πρὸς θεῶν τῆς βουλῆς αὐτῶν
τῶν κατὰ ληψὶν τῆς ἰδρύ. διδάσκειν γὰρ αὐτοῖς ἐφ' ἣν τὸν ὠ-
λιτωσόν, ὅτι ἐδὲν ἡ πόλις ἡ σέβηκεσιν οἱ βεβουλοκῆτες τῆς
ταῖς χερσὶ περὶ αὐτῶν. καὶ δὲ τῶν χρημάτων ἀπὸ τῶν θεῶν
θεοκρίτους ὡς κεκρυμένους. ἀκύνειν δὲ καὶ τῆς δὴ βουλοῦν ἐ-
νίων ἐφ' ἣν πεφοβημένων καὶ πεταραγμένων, τῶν περὶ τῶν
πόλιν οἰκειότητα ὠλιππῶν γεγενημένων: ὅτι οὐ λελη-
θατε ἡμᾶς, ὡς αὐτοῖς πρὸς εἰς, ἐφ' οἷς πεποιήσας τῶν
εἰρῶν περὶ ὠλιτωσόν: οὐκ ἀνοοῦμεν, ὅτι ὑμεῖς μὲν
ἀμῶς πολλὴν δεδῶκετε ἐκείνῳ, ὠλιτωσὸς δ' ὑμῖν δὴ βουλοῖτο

αὐτοῖς ἔθηκε πρῶτον. εἶναι μὲν τοὶ καὶ ἄλλοι διωκόμε-
 νον αὐτῷ· οὐ μὲν πῶς εὖ βούλεσθαι λέγειν, καὶ γὰρ νῦν
 φθονεῖν ἑαυτὸν αὐτῷ ἢ συμπρίσβεων. ὑπὸ τῆς δ' οὐ
 πῶς, καὶ τῆς δ' οὐ πῶς τὸν ὥρων. οὐδὲν μὲν δ' αὖτε τῶν
 τοῖς εἰκότως, καὶ δοκῶν καὶ ῥήτωρ ἄριστος εἶναι, καὶ αὐτὸν
 δοῦμας, κατέβη μάλα σεμνῶς. ἀνὰ τὸν δ' ἔγωγε, ἔγωγε
 τε οὐκ ἔφλω εἰδέναι, καὶ ἐπειρώμην πλὴν ῥυτῶν, ὡς
 εἰς τὴν βουλὴν ἀπῆλθα. καὶ πρῶτος ὁ μὲν, εἴθις, ὁ
 δὲ, εἴθις, οὐκ οἶσιν καὶ οὐκ οἶσιν, ἐξ ὧν· ὅτι κρουόν με·
 τελευτῶντες ἐχλούμενοι. ὑμεῖς δὲ ἐξελάτε, καὶ ἔτι ἀνέ-
 ῃτε, οὐκ οἶσιν ἢ βούλεσθαι ἄλλα, πᾶσι δ' οὐκ οἶσιν ἀ-
 πῆλκει. καὶ νῦν εἴθις, εἰκότως ἔπαθεν ἔμοιγε δοκῶ-
 τε. τίς γὰρ ἀνέχεται, τῆς δ' οὐκ οἶσιν καὶ ῥυτῶν ἐξ ὧν
 περὶ δοκῶν ἀγῶν, ἢ ταῦθ' ὡς οὐκ ἔστιν ἀγῶν, πῶς
 ἢ κατηγοροῦντες τῶν πεπεραγμένων τοῖς; πάντες γὰρ
 τὰ μὲν οἶμαι τότε καὶ δούτω ἢ τῶν ἀποκλεισμένων περὶ
 κῶν, καὶ τῶν ἐλπίδων. οἱ δ' ἀντιπλήροντες, ὅχλος ἄλ-
 λως, καὶ βλασφημία κατεφαίνετο. ἔγωγε δὲ δοῦμας ἡλί-
 κη καὶ συμφύροντες ἐδίδεικε πεπεραγμέναι τῇ πόλει. τοῦ χά-
 ριν δὲ ταῦθ' ὑπέμνησε πρῶτα νῦν ὑμῶν, καὶ διεκλήθη
 τοῖς ὅς λόγους, εἴς μὲν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀδυνατοῦ, μάλ-
 λιστα καὶ πρῶτον, ἵνα μηδεὶς ὑμῶν ἐπειδὴν πλὴν ῥυτῶν
 ἀκούῃ μου, καὶ κατηγοροῦντες τῶν πεπεραγμένων, καὶ
 δοκῶν αὐτῷ, καὶ ἀποκλεισμένον εἶναι· εἴτα τότε οὐκ
 ἔλεγεσθαι πρῶτον ἡμῶν, οὐδ' ἐδίδασκον ἡμῶν; δοῦ-
 μάς· ἀλλὰ μεμνημένοι τοῖς ἀποκρίσεις τοῖς τοῖς, ὡς
 ἐφ' ἐκείνων ποιούμενοι τῶν καὶ ῥυτῶν ὅτι κλειον λόγου τυγ-
 χάνειν ὅς ἄλλους, καὶ τὴν * ἀπαγγελίαν τὴν τοῖς ταῖς
 τὴν τὴν καλὴν, εἴδῃτε ὅτι περὶ ἀπασιν τοῖς ἄλλοις καὶ τῶν
 ἡδύκοις ὑπ' αὐτοῦ, ὅτι τὰ ληθῆ πρῶτον ἡμῶν, καὶ ἡνίκα ἐδί-
 πυνθάνεσθαι, διεκλήθητε, ἐλπίσι, καὶ φανακισμοῖς, καὶ
 ἀποκρίσεις

ἀποχέτεσιν ὑπαπατάμενοι, * πρώτου μετ' αὐτοῦ, καὶ
 μάλιστα οὐ πόρ εἶπον εὐεχε, ἑλπίσιν διεξήλθον. διὰ τούτου
 δὲ ἡνός, καὶ οὐδὲν ἐλάττωτος, ἢ αὐτοῦ, ἵνα τὴν ὅτ' ἀδωρο-
 δότης ὑπῆρχε, περ αἶρεσιν αὐτοῦ τῆς πολιτείας ἀνά-
 μνησκόντες, ὡς περ βεβλημένοι, καὶ ἄπιστος ὡς πρὸς τὸν
 φίλιππον, τὴν μετὰ ἑλπίσιν ὑπακρίτως γενομένην πίσιν, καὶ
 φιλίππῳ σέφμεθε. εἴτε εἰ μετ' ἐκείνῳ ὅσα ἀπὸ πᾶσι πρὸς
 ὑμᾶς οὕτως, καὶ καλῶς εἶχε τὰ πεπραγμένα, δὲ τὴν
 ἀλήθειαν, καὶ τὸ συμφέρον τῇ πόλει γελυνῆσαι νομίσι-
 τε. εἰ δὲ πάντα τὰναιπία ὧν οὕτως εἶπε, πέπρακται, καὶ
 πολλὰ αἰσχύνῃ, καὶ μεγάλους κινδύνους παῦτ' ἔχει τῇ
 πόλει, δὲ τὴν αἰσχροκέρδειαν τὴν αὐτοῦ, καὶ ἑχρήματων
 ἀφροδῖσαι τὰ ληθῆ, μεταβεβλημένον αὐτὸν εἰδῆτε. Βοί-
 λαμα δὲ, ἐπειδὴ πόρ εἰς αὐτοῦ περὶ ἡρώδους λόγους,
 ὃν ἔσπον τὰ ποδὶ ἑὸς φωκέας πρὸς γμάτα ὑμῶν πρὲς ἴσον
 το, πρῶτον εἰπὲν ἅπαντων. διὰ δὲ μηδὲνα ὑμῶν, ὧς αἰσχροί
 δικασαί, εἰς τὸ πᾶσι πρὸς γμάτων μέγεθος ἀφροδῖσαντα
 μέγιστος ἑὸς κατηγόριος, καὶ ἑὸς αἰτίας τῆς αὐτοῦ δόξης
 νομίσι: ἀλλ' ἐκείνο ὁρᾶν, ὅπ' εἰ καὶ ὄντινα οὐν ὑμῖς εἰς
 αὐτὸν τὴν τὰναιπία τε, καὶ πᾶσι συμβαίνωνται καιρῶν
 ἐπὶ ἡσυχίᾳ κέρειον: εἴθ' ἔσως, εἴ πόρ ὡς πόρ οὐκ ἐβουλήθη
 μετῴσας ἑαυτὸν τοῖς ἐχθροῖς ὑπαπατᾶν ὑμᾶς, καὶ φανα-
 κίσειν, τῆς ἰσων αὐτῶν ἀπὸς ὡς κακῶν, ὅσων πόρ καὶ οὐ τοσ.
 εὐχαρὶ εἰ φάλοισι χρῆσθαι ὑμῖς εἰς τὰ κοινὰ πλάκας ἀν-
 θεώποις, καὶ τὰ πρὸς γμάτ' ὅσι φάλα, ὧν ἡ πόλις ἀξιού-
 ται πρὸς τῶν ἄλλοις: οὐδὲ πολλοῦ διὰ. εἴτα καὶ φωκέας
 ἀφροδῖσαντα μετ', οἷμα, φίλιππος, σωτηρινίαν δὲ ἔρι.
 εἴδοι δὲ διὰ σκοπεῖν, καὶ ὁρᾶν εἰ ὅσα τῆς πᾶσι φωκέων σω-
 τηρίας ὡς τὴν πρὸς πρεσβείαν ἦκε, ἑλπίσιν πᾶντ' ἀπώλεσαν
 οὐτοι, καὶ διέφθεραν ἐκόντες. οὐχ ὡς ὁδε φωκέας ἀπώ-
 λισεν αὐτὸν καὶ ἑαυτόν. πόρ; δὲ μοι τὸ περὶ βούλουμα,

H

Δημοφίλου

Μαρτυρία, περβούλημα.

100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

ἀκούσαι ποδὶ τῆς περὶ γμάτων, ἔτα βουλεύσασθαι: μετὰ
 ταῦτα δὲ περὶ τὴν ὁ, πιδεῖται: αἱ ἀκούειν, καὶ κείνον παρῆ
 ναι: καὶ μὴ δ' ὁ, ἡ χρωπιδίαν, ῥάδιον εἶπεν εἶναι. περὶ
 δὲ τούτοις, ὅτι μὲν οὐδεὶς ἀνέγνω τῷ δήμῳ τὸ περὶ βού-
 λουμα, οὐ δ' ἠκούσεν ὁ δῆμος. αἰσάσας δὲ οὗτος ἐδημη-
 γρεῖ ταῦτα, ἃ διεξήλθον ἀρπὶ περὶ ὑμᾶς ἐγὼ τὰ πρὸς
 καὶ μεγάλα ἀγαθὰ, ἃ πεπεικῶς ἔφη τον ὀλίγων ἡκύν,
 καὶ δὲ ταῦτα χρήματα ἀπὸ τῶ ὅτι θηβαίους ὠτί κεκρυχέ-
 ναι. ὥσθ' ἡμᾶς ἐκπεπληγμένους τῇ παρουσίᾳ τὸ πρὸς
 ρον τῇ τῷ ὀλίγων, καὶ τούτοις ὀργισμένους ὡδὶ τῷ μὴ
 περὶ ἡλικίαν, περὶ τούτους γινέσθαι πνός, πάνθ' ὅσα
 ἐξούλειδε ὑμῖν ἔσεσθαι περὶ δοκῆσαντας: καὶ μὴ δὲ φω-
 νῶ ἐξέλθω ἀκούειν ἐμοῦ, μὴ δ' ἄλλου μηδενός. καὶ μετὰ
 ταῦτα ἀνέγνωσκε ἡ ἐπίτολὴ ἡ πρὸς τῷ ὀλίγων: ὡς
 οὗτος ἐγραφε ἀρχιερεῖς ἡμῶν, ἀπὸ κρισὶ οὐτοσί, καὶ
 διαρρήδην ἀρχιερεῖς γεγραμμένη τῷ τούτοις ἡμῶν πη-
 μέλων. καὶ γὰρ ὡς αὐτοὶ κατεκάλυσεν αὐτοὺς βουλομέ-
 νους ὡδὶ τῷ πόλεις ἐνύαι, καὶ ὅτι ὅμοιοι ἀρχιερεῖς
 νεν, ὅτι ἐστι. καὶ ὡς ἵνα συνδιαλάττωσιν ἀπὸ τῶ ὅτι ἄλλοις
 περὶ ὅτι φαρσαλίους, κατέχον ἀπὸ τοῦ. καὶ πάντ' ἃ
 ναδεχόμενος, καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος, τὰ τούτων ἀ-
 μῆρτῃ ματὰ ὅτι. ὡς δὲ φωκέων, ἡ δεσποίων, ἡ ὦν οὐ-
 ρος ἀπὸ γῆρας περὶ ὑμᾶς, ἀλλ' οὐδὲ μικρόν. καὶ ὅτι,
 οὐκ ἀρταυτομάθου ὅτι ἐπερὶ τὸν ὅτι: ἀλλ' ὑπὸ
 μετὰ ὦν πρὸς τούτων ὑμᾶς ἐδιδίκαλον λαμβάνειν, οὐ περὶ
 κώτων οὐδὲ διωκτικῶν οὐδὲν, ὦν ὑμεῖς περὶ τὰ ἔτατε ἐν
 τῷ ψήφισματι, ἐκείνος ἐκδέχεται τὸν αἴτιαν καὶ φησιν ἀ-
 πὸς αὐτοὺς γεγνησθαι: ὃν ἐκ ἐμὴ ἐν ὑμῖν, οἱ μοι, δυνήσε-
 σθαι καλῶς. ἀλλ' ἐκείνος ὅτι πατήσαι, καὶ περὶ λαβεῖν
 τῆς πόλεως ἐξούλειδε, οὗτος ἀπὸ πῆλιν: ἵνα μὴ δ' ἐγκαλέ-
 σαι, μὴ ὅτι μέμψασθαι μηδὲν ὕδρον ὑμῖν ἔχῃτε ὀλίπων,

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

μήτ' αὖ ἐπίσολῃ, μήτ' ἄλλα τι μηδαμοῦ τοῖς πρὶ ἐκείνου
 ῥυτῶν ὄντων. λέγει δ' αὖ τοῖς αὐτῶ τῶ ἐπίσολῳ, ὡς ἔ-
 γραψε μὲν οὕτως ἐπεμψε δ' ἐκείνος: καὶ σκοπεῖθ' ὅπῃ ἔδωκεν
 ἔχει τὸν λόγον, ὃν διεξελήλυθ' ἐγώ. λέγει.

ΕΠΙΣΟΛΗ.

Ακούετε, ὦ αὐτοὶ ἀθηναῖοι, τῆς ἐπίσολῆς, ὡς καλῇ
 καὶ φιλανθρώπου. πῶς δὲ θεοαίων, ἢ φωκέων, ἢ τῶν ἄλλων,
 ὧν οὐτος ἀπήγγελε πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲ γὰρ. τοῦτο δὲ
 ῥήνω οὐδ' ὅπου ὅστιν ὑγίης. καὶ τῶν αὐτῶν δὴ μάλα ὑ-
 μῖς ὁφείδε. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοις, οὓς ἵνα συνδιαλάττωσιν, ἐ-
 κείνος καὶ ταχέως φησι τοῦτο, ριανότης πετυχήκει τῆς
 διαμαχῆς, ὥστ' ὑπελήλυθα, καὶ ἀνάστατος ἡ πόλις
 αὐτῶν γέγονε. ὅς δὲ αἰχμηαλώτοις, ὁ σκοπὸν τί αὐτοῖς
 ὑμῖν χαρίσται, οὐδ' αὖ θυμηθῆναι φησι λύσασθαι. μεμψ-
 τήσεται δὲ δῆκρυθεν ὑμῖν αὖ τῷ δήμῳ πολλὰ κίς ὡς ἐγὼ
 τάλαντον ἔχων ἐπ' αὐτοῖς ὠχόμεν: καὶ νῦν μὲν τυρηνθίσε-
 ται. διὸ καὶ τῶ ἐμῇ φιλοφροσύνῃ οὐτος ἀφαιρέσιμος,
 τῶν τ' ἐπεισεν ἐκείνον ἐγγράψαι. ὁ ῥήνω μέγιστον ἀπαιτῶν:
 ὁ γὰρ εἰς τῶν περὶ τὸν γράψας ὑπὸ ἐπίσολῳ, ὡς ὡς ἔγρα-
 ψεν ἡμῖς, ὅτι ἔγραψον μὲν αὐτῷ, καὶ διαρρήδιον ἡλικὸν ὑ-
 μᾶς οὐ πρὶς, εἰ οὐκ ἦν καὶ τῶν συμμαχικῶν μοι γλυ-
 τῶν: γατοῦν δὲ τῆς συμμαχίας, οὐ φησιν εἰδέναι
 τί αὐτοῖς χαρίσται, εἰ δὲ αὐτὸς ὑπὸ γὰρ. ὅτι γὰρ ἦν
 δηλονότι, εἴ πορ μὴ ἐφονάκιζεν ὑμᾶς. ἀλλὰ μὲν, ὅπ-
 ταῦθ' οὐτος ἔγραψε, λέγει μοι λαβὼν ἐκ τῆς περὶ τὸν
 ἐπίσολῳ αὐτῷ ὅτι αὐτὸς αὐτὸν εἶναι. λέγει.

Εἰς ἐπίσολῳ.

Οὐκοῦν, πρὶν μὲν εἰρῆνης τυχεῖν, εἰ καὶ συμμαχία περὶ
 γλίοιτ' αὐτῷ, γράψεν ὡς μὲν ἔλεγε τῶ πόλιν οὐ πρὶς
 σει. ἐπειδὴ δὲ ἀμφότερα αὐτῷ γέγονεν, οὐκ εἰδέναι φησι,
 τί αὐτοῖς χαρίσται: ἐὰν δ' ὑμῖς λίγητε πρὶς, αὐ-

ὁ παῖς τῆς πρῆς πρεσβείας λόγος. 59
 μήτε αἰχλύνω; μήτε ἀποξίαν αὐτῷ φέρει, εἰς τῶν αὐτῶν
 περὶ φάσεις καὶ τὰ φέρων. καὶ ἄρ' αἰπὴ τέ π, καὶ περὶ αὐτῶν
 τε ὑμεῖς ἐπαφείλασθε, αἰσχύνησιν ἐαυτῶν καὶ τῶν αὐτῶν.
 τῶν τοίνυν, καὶ πολλὰ ἐτόρα εὐλὴ πρῆς αὐτῶν τότ' οὐ-
 θὺς ἐξελίγχειν, καὶ διδάσκον ὑμᾶς, καὶ μὴ περὶ εἶδαι τὰ
 περὶ γματὰ ἔαν, εἰ μὴ διασπαι, καὶ πλάττει, καὶ τὸ δι-
 βαίους αὐτῶν δὴ μάλα δώσειν δύνω, ἀφείλετο τὴν ἀλή-
 θειαν. καὶ τῶν αὐτῶν, εἰ μὲν ἀκούσαι μόνον ἔδει, καὶ φενα-
 κιδῆναι τὴν πόλιν, ὅρ' ὅπως ἐλέγετο. εἰ δὲ περὶ αὐτῶν τῶ
 ὄντι, σιωπᾶσαι σιωφῶρον. εἰ μὲν γὰρ ἐν ταῦθ' ἦν ἡδὴ τὰ
 περὶ γματὰ, ὥστε μὴ δ' αἰδομένους τοῖς διβαίοις πλείους
 εἶναι μὴδὲν, τί οὐ γέγονεν; εἰ δὲ πρῆς τὸ περὶ αὐτῶν κε-
 κώλυται, τίς ὁ ἐκκλησίης; οὐχ ὅπως; ἀλλ' οὐτε ἐμελ-
 λαν, οὐτ' ἡβουλήθη ταῦτ', οὐτ' ἡλπισεν οὐτος: ὥστε τῶ
 γε ἐκκλησίᾳ κέναι, μὴ δ' αἰτίαν ἔχτω. ἀλλὰ φενακιδῆ-
 ναι τοῖς λόγοις τῶν αὐτῶν ὑμᾶς ἔδει, καὶ ἐμὴν τὰ ληθῆ μὴ ἐ-
 θελῆσαι ἀκούσαι, καὶ αὐτῶν οἴκοι καὶ τῶν αὐτῶν, καὶ φήμι-
 σμα νικῆσαι τοῦτον, δι' ὃ φωνεῖς ἀκροῦνται: διὰ ταῦτ'
 ἐπαπαθᾶν τῶν αὐτῶν: καὶ διὰ ταῦτ' ἐδημηγορεῖτο ἀκούον τῶ
 νων ἐγὼ τηλικαῦτα, καὶ τοιαῦτα ἐπαγγελιομένου τῶν αὐτῶν
 τότε, καὶ ἀκριβῶς εἰδὼς ὅτι ψεύδεται, καὶ ὅθεν, φράσω
 περὶ ὑμᾶς: πρῶτον μὲν, ἐκ τῶν ὅτε ὅς οἱ ἡμελλε ω-
 λιπῶτος ὁμνῆσαι ὅς παῖς τῆς εἰρήνης, ἐκαστὸν δὲ ἀρφα-
 θῆναι ὅς φωνέας ἑαυτῶν τῶν αὐτῶν, ὁ σιωπᾶν, καὶ ἔαν εἰκός
 ἦν, εἰ παρ' ἐμὴν λον σώζεσθαι: ἐπειτα, ἐκ τῶν μήτε ὅς πρῆς
 ωλίπῶτος πρῆς βεῖς τῶν αὐτῶν λέγειν, μήτε τὴν ὑδίστολὴν τὴν
 τῶ ωλίπῶτος, ἀλλὰ ὅσον: ἐκ τῶν αὐτῶν πνευματό-
 μενος αἰσθᾶς καὶ πῆλθων ἐπειρώμην μὴ αὐτὴν λέγειν: ὥς
 δ' ἀκούειν οὐκ ἠθέλητε, ἡσυχίαν ἔχον, τοσοῦτον μόνον δια-
 μῆτρ' ἀμνός, καὶ περὶ διὸς καὶ διὸν αἰσθᾶς μνησθεσθαι,
 οὐ τῶν αὐτῶν οὐτε οἶδα, οὐτε κοινωνῶ: περὶ σέθεν δὲ ὡς οὐδὲ

Η 111

προσδοκῶ. Ἐχέως δὲ ὑμῶν ὡς τῶ μὴ δὲ προσδοκῶν ἄν-
 των, καὶ ὁπως γὰρ, ὡς αἰσχροὶ ἀθηναῖοι, ἔφλω, αὐτὸν ἔ-
 πων γίγνηται, ἑβόλους ἐπαινέσατε, καὶ πημέσατε, καὶ σε-
 φανώσατε, ἐμὲ δὲ, μή: καὶ μελὶν ἱκανῶς ἡ τῆς εὐνοίας,
 ὁπως ἑβόλοις ὀργισθεῖτε: ἐγὼ δὲ, ἀπίστα μοι. μὴ νῦν ἄπο-
 λαβὼν ἔφη αἰσχίνης οἴσσι, μὴ νῦν ἀπίστα, ἀλλ' ὁπως τότε
 μὴ προσποιήσῃ. νῦν δὲ, ἀδικήσω γ' ἔφλω. ἐπαναστὰς δ' ὁ
 φιλοκράτης μάλα ὑβρισκῶς, οὐδὲν ὄσιν, ἔφη, Σωμά-
 δον, ὡς αἰσχροὶ ἀθηναῖοι, μὴ ταυτὰ ἐμοὶ καὶ δημοκρίτει
 δοκεῖν: οὐδὲς μελὶν γὰρ ὕδωρ, ἐγὼ δὲ οἶνον πίνω. καὶ ὑμεῖς
 ἐγχεῖτε. σκέψασθε δὴ τὸ ψήψισμα ὃ δίδωσι χεῖλαι μετὰ
 τοῦτο ὁ φιλοκράτης. ἀκῆσαι μελὶν γὰρ ὁπωσι, παγκά-
 λως ἔχει: ἐπειδὴν δὲ οὗ καὶ οὐ συλλογισθῆναι τις ἐφ' ᾧ
 ἐγχεῖται, καὶ τοῖς ἄποχρίσεως αὐτοῦ ὑπὸ χεῖρὶ τὸ πρῶτον,
 οὐδὲν ἄλλο φανήσονται, πολλὰ πρὸς δόντες πελὶ πτω καὶ
 θηλαίοις φωκέας, μένον οὐκ ὀπίσω τῶ χεῖρι δαίοντες.
 Δίχε τὸ ψήψισμα.

ΥΨ'ΩΛΟΤΑ.

Οὐαί τε, ὦ αἰσχροὶ ἀθηναῖοι, τὸ ψήψισμα, ὅσων ἐπα-
 νων καὶ ὅσης δι' ἡμεῖς μέσων ὄσι, καὶ τῶν εἰρησίων εἶναι
 τῶν αὐτῶν ὑπὸ πύργῳ, καὶ τοῖς ἐκείνοις, καὶ τῶν
 συμμαχίῃν· καὶ ἐπαγγέλλου δὲ ὅτι πᾶσι, ὅτι ἐπαγγέ-
 λου τὰ δίκαια ποιῆσαι. ἀλλ' οὐδὲν ἐκείνους γὰρ ἐπαγγέ-
 λειτο· ἀλλὰ τοσούτων γὰρ εἶδεν ἐπαγγέλλεσθαι, ὥστ' οὐδὲ
 εἰδέναι φησὶ τί αὐτῶν ποιῶν ὑμῖν χάριται. ἀλλ' οὐτως ὡς
 λαῶν ἐπὶ αὐτῶν καὶ ὑπαρχοῦ μένος. περὶ δὲ τοῦ πᾶσι
 τοῦτον λόγου ὡς ἡμεῖς λαβὼν ὁ φιλοκράτης,
 ἐγγράφει ὅτι εἰς τὸ ψήψισμα· εἰ δὲ μὴ πρῶσι φωνεῖς
 εἰδέναι, καὶ πᾶσι διδῶσι τοῖς ἀρχαῖοις τὸ ἴδιον, ὅτι βου-
 θήσῃ ὁ δῆμος ὁ ἀθηναίων ἐπὶ τοῖς διακώλοντας αὐτῶν
 γινώσκαι οὐκ οὔν, ὦ αἰσχροὶ ἀθηναῖοι, μένοντων μὲν ὑμῶν

οἱ καὶ οὐκ ἔξελθοντες, ἀπεληλυθόντων δὲ τῶν λα-
 κεδαίμωνιων καὶ περνηθέντων πλὴν ἀπαθῆν, οὐδενὸς δὲ ἄλ-
 λου πρὸντος τῶν ἀμνηστώνων, πλὴν θετήλων καὶ θε-
 βαίων· οὐ φημὶ ταῦτα αἰθρώπων· τούτοις πρᾶδιδόναι γέ-
 γραφε τὸ ἱερὸν, γράφας τοῖς ἀμνηστόσι πρᾶδιδόναι.
 ποίοις; οὐ γὰρ ἦσαν αὐτοῖσι, πλὴν θεβαῖοι, καὶ θετήλοι.
 ἀλλ' οὐδὲ συγκαλέσαι τοὺς ἀμνηστώνας, οὐδ' ἠδὲ εἶναι, ἕως
 αὐτὸν συλλεῖσθαι· οὐδὲ βοηθεῖν πρέξοντες εἰς φωκίαν, οὐδ' ἐ-
 ξιζῆσαι ἀθηναίους, οὐδὲ βιοῦν τ' οὐδὲν. καὶ τοὶ καὶ ἠδιστοὶ
 ἐπεμψεν ὁ θεὸς ὁλίωπος δύο καλούσας ὑμᾶς, οὐχ ἵν' ἐξέλθῃ-
 τε· πῶμαλα. οὐ γὰρ ἀποτε τοὺς χρόνους ἀνελών ἐν οἷς ἡ-
 δυνήθητ' αὐτὸν ἐξελθεῖν, τῆνικαὶ ταῖς ἐκείλῃ. οὐδ' αὖ ἐμὲ, ἡνί-
 κα δὲ ὕρο ἀπὸ πλὴν ἐβουλόμην, κατεκάλυπεν, οὐδὲ βιοῦ-
 ρὶ λέγειν πύτω προσέταπεν, ἔξω ὑμῶν ἡμεῖς ἐμέλῃ-
 τε ἐξιζῆσαι. ἀλλ' ἵνα ἂν ἐβούλεσθε οἰόμενοι πρέξιν αὐτῶν,
 μηδὲν ἀνατίον· τί σέβετε αὐτῶν; μὴ δ' ἀμνηστών, οὐδ' ἀν-
 τίχοιεν οἱ φωκῆς ἠδὲ τῶν πρὸ ὑμῶν ἐπέρχοντες ἐλπίσιν·
 ἀλλ' ἀρχηγόντες ἅπαντες ἐαυτοὺς ἐγχειρίσαντες. Λέγε
 δὲ αὐτοῖς αὐτοῖς τοῖς ἠδιστοῖς τοῖς τῷ ὁλίωπου.

Επιστολαί.

Αἱ μὲν τοίνυν ἠδιστοὶ καὶ καλοῦσιν αὐτοὺς· καὶ νῦν δὲ αὖ ἡδὴ
 γε· τούτοις δ' εἰς πόρην ὑπὲς πύλων, τί ἄλλο προσήκει
 ἢ σωθεῖν ὅπως ἐπεξέλθοιτε ὑμεῖς, καὶ τὸν πρέξοντα,
 ὃν ποδὶ τοῦ ποῦ ἡδέσθαι ὄντα, γράφειν οὐδέως βοηθεῖν
 πάντα τοίνυν τὰν αὐτῶν τούτων φαίνοντα πεποιηκέτες,
 εἰκότως· οὐ γὰρ οἷς ἐπέεμε προσείχον τὸν νοῦν· ἀλλ' ἂν
 φρονῶντα τούτ' ἐγγραφῇ, σωηδὲσθαι. τούτοις οὖν σωτέρας
 τον, καὶ τούτοις σωητῶνίζοντο. οἱ μὲν τοίνυν φωκῆς, ὡς τὰ
 πρὸ ὑμῶν ἐπύθοντο ἐκ τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἐφ' ἡμῶν σίμα τοῦτο ἐλα-
 βον· τὸν ὁλοκράτωρ, καὶ πλὴν ἀπαθῆλαι ἐπύθοντο πλὴν τοῦ
 τα, καὶ τοῖς ἠδιστοῖς, καὶ τῷ πάντας τοὺς τοῖς ἀπώλοντο.

H III

σκοπεῖτε γὰρ ἥσαν ἀπιστοῦντες πνὸς αὐτοῖσι τῷ φιλιπ-
 πῳ, κῆνοῦν ἐχόντες, οὐρι πσιδύειν ὑπὸ χηρῶν. δὲ τί; ὅτι
 ἡρώτων, οὐδὲ δεικνύουσιν φιλιπποῦς αὐτοῖς ἔχειν πάντα, οὐδέ-
 ποτ' αὐτοὺς γὰρ ἀθλωαίων πρέσβεις ἀθλωαίους ἔλαττα
 ὁλμήσαι· ἀλλ' εἶναι ταῦτ' ἀληθῆ, ἃ ἔρος ἀπὸ γῆλε πρὸς
 ὑμᾶς· καὶ τοῖς θεοαίοις ἡκεν, οὐκ αὐτοῖς ὀλεθρον. ἥσαν
 ἄλλοι πνὸς, οἱ πάχειν ὁποῦν καὶ ἀμύνασθαι διὲν ὦντο.
 ἀλλὰ καὶ τοῦτο μαλακοὺς ἐποίησε, τὸ τὸν φιλιπποῦν
 πάχειν αὐτοῖς πειθῆναι, καὶ τὸ, τοῦτο εἰ μὴ κρήσουσιν,
 ὑμᾶς ἐπ' αὐτοῖς ἡξεν, οὐς ἐοικῆσιν αὐτοῖς ἡλπίζον ἐκεί-
 νοι. ἀλλὰ καὶ μετὰ μέλειν ὑμῖν ὦντό πνὸς πεποιημένοις
 πλὴν πρὸς φιλιπποῦν εἰρήνῳ. τοῦτο οὐ καὶ τοῖς ἐκρήνοις
 πλὴν αὐτῶν ἐφῆμισατε, ἐπέδειξαν. ὥστε πανταχὴ τὰ
 πρὸ ὑμῶν ἀργησῆναι. διότι τοῦτο πάντα εἰς αὐτῶν
 σμα οὐτοῖσι συνεσκόλιασαν. ὁ καὶ μέγιστον ἔμοιγε δοκοῦσιν ἀ-
 πάντων ὑμᾶς ἡδικοῦναι. τὸ γὰρ πρὸς αὐτοῖς ἀνὰ τὸν, καὶ
 δὲ καιρὸς πνὸς ἰσχύοντα γράφοντες εἰρήνῳ ἀτάνατον,
 σιωθεῖσαι πλὴν καὶ τῆς πόλεως αἰσχύνῃ, καὶ ἀρσενῆσαι
 μὴ μόνον τῶν πρὸς τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ τῶν πρὸς τῆς τύ-
 χης διόρυγσι πλὴν πόλιν, καὶ τοσαύτην ποδίουσιν αὐ-
 τοῖς πονηρίαν, ὥστε μὴ μόνον αὐτοῖς ἀθηναίους, ἀλ-
 λά καὶ αὐτοῖς ὑδρόν τε μετὰ λόντας ἔσεσθαι, πάντας ἡδικοῦ-
 ναι, πῶς οὐχὶ πάνδεινόν ἐστιν; ὅτι οὐκ ἔστιν οὐδὲ ποθ' ὑμεῖς
 ὑπεμείνατ' αὐτῶν ὑδρόν προσγράψαι πρὸς πλὴν εἰρήνης,
 τὸ, καὶ τοῖς ἐκρήνοις, εἰ μὴ τοῖς πρὸ αἰχίνου ἐνδείμεις
 ὥσπερ ἔσονται τότε ὡς δύναιτε; αἷς ποθ' οἱ φωκεῖς πσιδύ-
 σαντες, ἀπώλυντο. καὶ γὰρ τοῖς πρὸ ἀδύνης αὐτοῖς φιλιπ-
 πῳ, καὶ ἐκείνους ἐγχειρίσαντες ἐκείνῳ τοῖς πόλεις, ἀπάν-
 των τῶν ἀναυπίων, ὧν πρὸς ὑμᾶς οὗτος ἀπὸ γῆλε, ἐτυ-
 χον. ἵνα ἡ εἰδῆτε σαφῶς, ὅτι ταῦθ' ἔχω καὶ δὲ τοῦτο ἀπὸ
 λωλε, αὐτοῖς χρόνος ὑμῖν λογισμῶν, καθ' οὓς ἐρίγηθ' ἐκείνα.

ὁ παρὶ τῆς πρὸς πρεσβείας λόγος.

61

παρὶ ὧν διὰ τῆς ἀντιλήγῃ τούτων ἀνάσας ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι
ἐπάτω. ἡ μὲν τοίνυν εἰρήνη ἐλαφροβουλίας ἐν ἑαυτῇ
δέκασθαι. ἀπὸ δὲ μὴ ἔμεν δὲ ἡμεῖς ἐπὶ τοῦ ὅρκου ῥῆσι
μῆνας ὁλοῖς. καὶ τοῖς ἀπαντα τὸν χρόνον ἡμεῖς οἱ φω-
κεῖς σῶοι. ἡμεῖς μὲν διδοῦμεν ἀπὸ τῆς πρεσβείας τῆς ὑπὸ τού-
του ὅρκου εἰς τὴν ὑπὸ δέκασθαι τῆς σκροφορίας μίωος. καὶ πα-
ρὼ ἐν πύλαις ὁ φιλιππος ἦδεν. καὶ τῆς φωκείας ἐπὶ γ-
γέμετο. ὧν οὐδὲν ἐπίσθιον ἐκείνοι. σημεῖον δὲ. οὐ γὰρ αὖ-
τις ἦκεν ὡς ὑμῶν. ἡ δὲ ἐκκλησία μετὰ τῶν ἑαυτῶν, ἐν ἧ πάντες
πὰς πράγματα ἀπὸ λαῶν, οὐκ ἐξ ἑαυτῶν ἀλλὰ ἀπὸ τῶν
ἐκ τῆς ὑμῶν τῆς ἐκτῆς ὑπὸ δέκασθαι τῆς σκροφορίας ἐγγί-
ναι. ἀπὸ τῆς τῶν ἑαυτῶν πεμπῆσαι λογίζομαι καὶ τὰ πρὸς ὑ-
μῶν ἐν τῆς φωκείας ἐγγίναται. πρὸς ἡμεῖς οἱ τῆς φωκείας
πρεσβείας ἐνθάδε, καὶ ὡς αἰσθῆται καὶ τί ἀπαγγέλουσιν οὐ-
τοι, καὶ τί φησὶν εἶναι ὑμῶν, ὑπὸ μελὲς εἶναι. οὐκοῦν εἰ-
κός, ἡ τί φησὶν πυθῆναι τοῦ φωκείας τὰ παρ' ὑμῶν. ἀπὸ
γὰρ τῆς ἐκτῆς εἰς τῶν ἑαυτῶν πέμπῃ γίνεσθαι. ὑδὸς τῶν, δε-
κασθαι, ἐν ἑαυτῇ, ὁ γὰρ ἐγγίγοντο αἱ ἀπονδαί, καὶ πάν-
τα τὰ καὶ πράγματα ἀπὸ λαῶν, καὶ τέλος εἶχε. τῷ τοῖς
δὲ ἡμεῖς, τῇ τε τῶν φθίνοντος ἐκκλησίας μετὰ ὑμῶν τότε
ἐν πειραιῇ παρὶ τῆς ἐν τῆς νεωρείας, ἡμεῖς δὲ δερκύντος ἐν
χαλκίδος, καὶ ἀπὸ τῆς ἐν ὑμῶν, ὅτι πάντα τὰ πράγμα-
τα ἐκ χειρὸς θεοῦ οἱ φιλιππος. καὶ πέμπῃ ἡμε-
ρων εἶναι τῶν ἑαυτῶν ἐγγίναται, ἀφ' οὗ γέγοναν αἱ ἀπονδαί.
ὁ γὰρ τῶν, ἐβδόμη, ἐκτῇ, πέμπῃ, τετάρτῃ. αὐτὸ συμβαί-
νει, εἰς τῶν εἶναι πέμπῃ. οὐκοῦν τῆς χρόνους οἷς ἀ-
πὸ γέγονον, οἷς ἔρχομαι, πᾶσιν ὑμῶν ἐγγίγοντο συνηγωνισμέ-
νοι φιλιππος, καὶ συναίποι γερονότες τῆς τῆς φωκείας ὁλέ-
θρου. ἐπὶ τοίνυν τὸ μηδεμίαν τῆς πόλεως τῆς ἐν φωκεί-
ας ἀλῶναι πολιρκία, μὴ δὲ ἐκ πρεσβείας καὶ κρά-
τος, ἀλλ' ἐκ τῆς πείσασθαι πάντας ἀρδὴν ἀπὸ λαῶν, με-

ὁ παρὲς τῆς πρῆς προσεισείας λόγος . 62

ἀπὲρ περὶ αὐτοῦ . Στάμα δεινόν, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ ἐ-
λεινόν . ὅτε γὰρ νῦν ἐπὶ πόλιν ὁμιθεῖς εἰς δελφούς, ἔξ ἀνείκεως
ὡς ὅρα ἡμῖν πάντα τῶν οἰκίστα καὶ τεσκαμμένας, τείχη
παρρηρημένα, χώραν δὲ ἡμῶν τῆς ἐν ἡλικίας, γύναια δὲ, καὶ
παιδεία οὐκ ὀλίγα, καὶ προσηύτας ἀνθρώποις οἰνῶδες . ὁ λωσ
δὲ, οὐδ' αὖ εἰς ἐπιθέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ τῆς ἐκεί καὶ
κῶν νῦν ὄντων . ἀλλὰ μὴν, ὅτι πῶς εὐαντίαν, ποτὲ δη-
λαίοις ἤφρον ἐγενέτο οὐ τοι παρὲς ὑμῶν, ἔσθ' ἀνδραγαδι-
σμοῦ περὶ σθένος, ὑμῶν ἔγωγε ἀκούω πάντων . τίνα αὖ ἐν
οἴεσθαι, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, εἴς περ γόνους ὑμῶν εἰ λαβοῖεν
αἰδομένην, ἤφρον ἢ γνώμην δίδου παρὲς τῆς τῶ φωκίων ὅ-
λεθρου; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι, καὶ κατὰ λόγοντας αὐτοῦς
τῶν ἐαυτῶν χερσὶ καὶ παρὸς ἐσθλα νομίζω . πῶς γὰρ
οὐκ ἀσχερόν, μάλλον δ' εἴ τίς ἔστιν ἔσθ' ἀνδρὸς ὅλῃ τῶν
σεσκέτας ἡμῶν τότε, καὶ πῶς σῶζοντο παρὲς ὑμῶν ἤφ-
ρον θελοῦν τῶν τῶν εὐαντίων πετυχημένοι δ' ἐπὶ
τοῖς, καὶ παρὰ φθαί τῶν πεπονθότας, οἷα οὐδὲν οὐ
ἄλλοι τῶν ἐμῶν; τίς οὖν ὁ τῶν τῶν αἰῶν; τίς ὁ τῶν
φανακίτας; οὐχ οὐκ; πολλὰ μὲν τῶν αἰῶν, ὃ ἀν-
δρὸς ἀθηναῖοι, ὅλιγον δὲ δαίμονιστος τῆς τύχης, εἰς
πῶς εἴς τοι μάλιστα αὖ δαίμονιστος ἀπάντων : ὁ μὰ τοῦ
θεοῦ, καὶ τῶν θεῶν οὐκ ἔχω λέγειν ἔγωγε ἄλλον ὅς τις
ἐτύχηκεν ἐφ' ὑμῶν . τὸ μὲν γὰρ πόλεις μεγάλας εἰ-
ληφέναι, καὶ χώραν πολλὰν ὑφ' ἐαυτῶν πεποιῆσθαι, καὶ
πάντα τὰ τοιαῦτα, ἐν ἡλικίᾳ μὲν ἔστιν, οἶμαι, καὶ λοι-
πὰ : πῶς γὰρ οὐ; ἐγὼ δ' αὖ τις εἰπὲν περὶ γυμνῆς, καὶ
ἐπὶ τοῖς πολλοῖς . ἀλλ' ἐκείνο ἴδιον, καὶ οὐδὲν τῶν ἀπάντων
ἄλλο γε γονὸς ἐτύχημα . εἴ ποῖον; τὸ ἐπειδὴ πονηρὸν ἀν-
θρώπων εἰς τὰ περὶ γυμνῆς αὐτῶν ἐδίδου, πονηροτάτους δὲ εἶναι,
ἢ ἐβούλετο . πῶς γὰρ, οὐχ οὐκ ἐπὶ τοῖς πολλοῖς ἐπὶ τοῖς
φθίον αὖ, εἴ γε ἂν ἔσθ' ὧν αὐτῶν ὅλιγον τῶν

δυνάμει αὐτῷ τῷ διαφόρῳ, οὐκ ἐτόλμα φέρεσθαι, *οὐ-
 τ' εἰς ἀδίστολῳ γράλλαι οὐδεμίαν, οὐδ' εἰς εἴπε τῷ πρ' ἐ-
 κείνῳ, ἐπὶ ταῦτα οὐτοὶ μετῴσαντες ἐαυτοὺς ὑμᾶς ὑπε-
 των. καὶ ὁ μὲν ἀντίπαυτος, καὶ ὁ πρ' ἐμνίων δεσπότη διακο-
 νοῦντες, καὶ οὐ μὲν ὄντες μετὰ ταῦθ' ὑμῖν ἐν τούτοις, ὅ-
 μως τῷ δ' ἔροντο, τὸ μὲν δὲ αὐτῷ ὑμᾶς ὑπεπατηθῆναι. *οἱ
 δὲ ἀδυναίῳ, τῆς ἐλπίδος τῆς πόλεως πρὸς ἐσθλὰς
 χεῖρας, ὑμᾶς οἷς ἀπαντῶντας ἐμβλέπειν, οἷς συζητῶ ἀ-
 νάγκη τὸν λοιπὸν βίον, καὶ ἐν οἷς οὐδ' ἴνασ' ἡμεῶν δώ-
 σαι τῷ πεπεγαμένῳ, τούτοις ὑπεπατῶν ὑπέστηται. πῶς
 αὐτῶν ἀνθρώποι κακίους, ἡ μάλιστα ἀφρονομελῶσι τῶν γέ-
 νοιτο; ἵνα τοίνυν εἰδῆτε ὅτι καὶ κατὰ τὸν ὅσον ὑφ' ὑμῶν,
 καὶ οὐδ' ὅσον ὑμῖν οὐδ' ὅσον ἐστὶ τοιαῦτα ἐφ' ὑμῶν
 αὐτῶν ἀφείναι. Δίχα τὸν ἀρὰ, καὶ ἀνὰ τὴν λαβὴν τὸν
 ἐκ τῷ νόμῳ ταυτηνί. Ἀρὰ. Ταῦθ' ὑμῶν
 ὡς ἀνθρώποι ἀδυναίῳ, καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ὁ κήρυξ ἐ-
 ταί νόμῳ περὶ ταυτηνί. καὶ ὅταν ἡ βουλὴ καὶ ἡ πόλις,
 πρ' ἐκείνῃ πάλιν. καὶ ταῦτ' οὐκ ἐστὶν εἰπεῖν τούτῳ, ὡς
 οὐκ ὁρᾷ. Ἐπεὶ γὰρ ταῦτα ὑμῖν, καὶ ὑπερὶ τῷ
 τῇ βουλῇ αὐτῶν ὑπεπατῶν τὸν νόμον ὅσον τῷ κήρυκι. πῶς
 οὐκ ὅσον ἔστι καὶ ὑπερὶ τῶν αὐτῶν πειποικίους ὑμῖν ἐ-
 πὶ, εἰ ἄρ' ἂν περὶ τῶν ἐπὶ, μάλιστα δὲ ἀξίον πειποικίους ὑμῖν
 ὑμῶν ὅσον θεοῖς, περὶ αὐτοῖς κληροῖ γελιημένοι τῆς πό-
 λιν ποιήσετε; ἀλλ' ὅν ἐκείνοις ἐπὶ τῶν ὑμῶν ποιῆσαι αὐτῶν,
 καὶ γένοιτο, καὶ οἱ κληροῖ, ὅσον ἀφίετε αὐτοῖς; μηδ' αὖτε. ὅς
 γὰρ ὑμᾶς λάβη, ὅσον ἀφίετε τοῖς θεοῖς καλᾶται. ὅν δὲ
 αὐτοῖς λάβη, μηδέ τ' ἐκείνοις περὶ τούτου περὶ τῶν ἐπὶ.
 εἰς τὸν αὐτῶν τῶν ἀντιθέτων, καὶ τὸ λῆμα ἔξεν αὐτῶν ἀκούω,
 ὡς περὶ πάντων τῶν πεπεγαμένων ἐκείνῃ, ὡς ἀπὸ τῆς πό-
 λιν ὑπεπατῶν, ὡς περὶ τῶν πόλιν, ὡς περὶ τῶν ἀλλοῖς
 πρὸς κληροῖ καὶ οὐκ ὡς ὑμῖν τοῖς πάντ' εἰδοῖσι, πρὸς τῶν

μελὶ λακεδαίμωνιων, εἴτα φωκέων, εἴθ' ὕμνησι πᾶσι κατηγο-
 ρήσιν. ἔστι δὲ τῶν γέλωτος, μᾶλλον δὲ ἀναισχυντίᾳ διφνή.
 ὅτε γὰρ νῦν ὁρᾷ ποδὶ τῆς φωκέων, ἢ τῆς λακεδαίμωνιων,
 ἢ τῆς ἡγήσασθαι, ἢ ὡς πρέξονον ὅχ' ὑπεδέξατο, ἢ ὡς ἄσε-
 βεις εἰσιν, ἢ ὅ, τι αὐτὴ ποτε αὐτῆς κατηγορή, πάντα δὴ
 πού τῶν, περὶ τῆς πρὸς πρεσβείας τούτου λόγου ἤκειν, ἐπε-
 πρεκατο· καὶ οὐκ ἔμπεδὸν τῷ ὅτι φωκέας σώζειν.
 ὡς τις φησιν, αἰσχύνῃς αἰσῶς οὐκ οἶ. οὐ γὰρ ὡς εἰ μὴ δὲ λα-
 κεδαίμωνιους, οὐδ' ὡς εἰ μὴ πρέξονον ὅχ' ὑπεδέξατο,
 οὐδ' ὡς εἰ μὴ δι' ἡγήσασθαι, οὐδ' ὡς εἰ μὴ δὲ τὸ, καὶ τὸ, ἐκ
 σώσειν αὐτοὶ φωκέας; οὐχ' οὐτω τότε ἀπήγειλεν· ἀλλὰ
 πάντα παύθ' ἑαυτοῦ διαρρήδην ἤκειν ἔφη πεπεικῶς ὁ-
 λισσάμενος, φωκέας σώζειν, πλὴν βοιωτίαν οἰκίζειν, ὑμῖν τὰ
 πρὸς γυμνασία ποιῆν· τῶν πεπεσῶται, δυοῖν ἢ
 ἑκατὸν ἡμέρας· δὲ τῶν χρημάτων ἐκ τῶν ὅτι θεοαίετος ἀδι-
 κεχρησκέως. μὴ τοίνυν ἀπερὶ τῆς ὁδοῦ ἀπαγγέλλαι τῶν
 ἐπεπρεκατο ἢ λακεδαίμωνιους, ἢ φωκέων, ἀκούετε· μὴ δὲ
 ἀνέχεσθαι· μὴ δὲ κατηγορεῖν ἐὰν φωκέων, ὡς* κτηνῶν· ἐκ
 δὲ γὰρ λακεδαίμωνιους δὲ πλὴν ἀρετὴν ποτε ἐσώσατε, οὐ-
 δὲ ὅτι κατὰ κράτος διδοίεσθαι τοῦ τοῦσι, οὐδὲ ἄλλους πολ-
 λούς· ἀλλ' ὅτι συμφέρον ἡμῶς εἶναι, τῇ πόλει, ὡς πόρ-
 φωκέας νῦν. καὶ τί τῆς φωκέων, ἢ τῆς λακεδαίμωνιων,
 ἢ ὑμῶν, ἢ ἄλλου πινὸς ἀνθρώπου μετὰ ὅτι πρὸς τούτου λό-
 γου ὑπαμύνητον, οὐκ ἀπέβη τὰ πρὸς ὑμᾶς ἑαυτοῦ τούτου
 τότε ῥηθέντα, τὰ τ' ὁρῶντα. οὐ γὰρ ἐξεδιείχε. πέντε γὰρ
 κτηνῶν ἡμέρας μῆνας, ἐν αἷς οὐτὸς ἀπήγειλε τὰ ἑαυ-
 τῶν· ὑμεῖς ὡς ἐσώσατε· οἱ φωκέας ἐπύθοντο· ἀνέδωκαν ἐκ
 τοῦ· ἀπώλυντο. ὁθεν, οἱ μὲν, καὶ δὴ λὸν ἔστι σαφές, ὅτι
 πᾶσι ἀπάτη καὶ τέχνη συνεσκόλασθαι τῶν ποδὶ ὅτι φωκέας
 ὁλέθρα. ὃν μελὶ γὰρ χρόνον οὐχ' οἷός τ' ἔλθαι ὁ ὅλιπ-
 πος* δὲ πλὴν εἰρώλω, ἀλλ' ἡμῶν ἐκ πρῆς πρεσβείας· ὅτι λακεδαί-

Δημοδένου

μηνίους μετεπέμπερ, πάντα τὰ πρέγματα ὑποχόμε-
 νος πρέξεν ἐκείνοις, ἵνα μὴ δι' ὑμῶν αὐτῶν οἱ Φωκῆες ὑ-
 ποποιήσωνται. ἔπειθ' ἡ δὲ ἡκον εἰς πύλας, οἱ λακεδαίμονες
 οἱ αἰδομένοι τὴν αἰσχροῦ ὑπεχώρησαν, ἔκτορ αὖ περ
 καὶ ἡκον ὕψα πατῶν ὑμῶν: ἵνα μὴ πάλιν ὑμῶν αἰδομένων,
 ὅτε θεοαίοις τὰ πρέγματα πρέττει, εἰς χρόνους καὶ πό-
 λεμους καὶ ὑβλώ ἱμπίση, τίς μὲν Φωκῶν ἀμνηστών,
 ὑμῶν δὲ βοηθούντων: ἀλλ' ἄκουε τι πᾶνθ' ὑφ' ἐαυτῶ ποιή-
 σῃται: ὅπως καὶ γέγονε. μὴ οὖν ὅτε καὶ λακεδαίμονιους
 καὶ Φωκῆας ὕψα πάτησε ψιλίππος, δὴ ταῦθ' ὦν ὑμῶν ἔ-
 πως ὕψα πάτησε, μὴ δὲ τῷ δικῶ: οὐ γὰρ δίκαιον. αὐτοῖν
 αὐτὴ Φωκῶν καὶ πυλῶν, καὶ τίς ἄλλων τίς ἄρ' αὐτῶν
 τῶν χερρόνησος ὡς πόρις τῇ πόλει, λίγη: πρὸς διὸς καὶ
 θεῶν, μὴ ἀχρὲς ἦεν, ὡς αὐτῶν * δικασαί, μὴ δ' ὑπομεί-
 νητε πρὸς οἷς ἐκ τῆς πρεσβείας ἡ δίκαια, καὶ ἐκ τῆς ἀρ-
 λογίας ὄνειδος περὶ αὐτῶν ἀδυνατῆς τῇ πόλει: ὡς ἄρα
 ὑμεῖς τίς ἰδίων τι κτημάτων ὑπεξαίρουμένοι τὴν τίς συμ-
 μάχων σωτηρίαν περὶ ἡκούσατε: οὐ γὰρ ἐποίησατε ἔκτορ.
 ἀλλ' ἡ δὲ τῆς εἰρήνης γενηέας, καὶ τῆς χερρόνησου σώ-
 ας οὔσης, τέτταρας μῆνας ὅλους ἰσώζοντο οἱ Φωκῆες τὸν
 ὕδρον. ἡ δὲ τοῦτου φλυδολογία μετὰ ταῦθ' ὕδρον αὐτῶν
 ἀπώλειεν, ὕψα πατῶν ὑμῶν. εἴπα καὶ νῦν αὖ μείζον
 κινδύνῳ τὴν χερρόνησον οὖσαν ὀρύσσει, ἢ τότε. πότμον
 γὰρ δὲ πρῶτον αὐτῶν δικῶ ἔδωκε ψιλίππος ὕψα πατῶν εἰς
 αὐτῶν, πρὶν τῶν ὑμῶν τῆς πόλεως περὶ αὐτῶν, ἢ νῦν: ὅτε
 μὲν οἱ μὲν τότε τῶν. τίς οὖν ἡ τῶν πόλεως, τίς
 φόβων ἀφρημένων, καὶ τίς κινδύνων τίς τῶν βουληθῶν
 τῶν αὐτῶν ἀδικῶν; ἐπὶ οὖν, καὶ τοιοῦτον τι μέλει
 αὐτῶν ἀκούω λίγειν, ὅτι θάυμαστόν, ἡ δὲ ποτε δημοδένος
 αὐτῶν καὶ τῶν, Φωκῶν δὲ οὐδείς. ὡς δὲ τῶν τῶν,
 εἰλῶν περὶ αὐτῶν πρὶν ὑμῶν. Φωκῶν τίς ἐκπεπῶν;

των οἱ μὲν, οἱ μὲν, βέλπτοι καὶ μετρώταρι φύγάδες γε-
 γνημένοι, καὶ τριακὸν πεπινθότες, ἡσυχίαν ἄρχει-
 καὶ οὐδὲς αὐτῶν ἐθέλησεν ἑσθλὸν τῶν κοινῶν συμφο-
 ρῶν ἰδίαν ἔχθραν ἀνελέσθαι. οἱ δὲ μηδ' αὖτε αὐτοὺς ἀργυ-
 ρίου ποιήσοντας τὸν δῶσοντα οὐκ ἔχουσιν ἑαυτοῖς: οὐ γὰρ
 ἔτι γ' αὐτῶν οὐδὲν οὐδὲν, ὥς τε μὲν πρῶτα πάντας ἐν-
 τανθῶι βοᾶν, οἳα πεπινθόντων. ἡ γὰρ ἀλήθεια, καὶ τὰ πε-
 πταγμένα* αὐτὰ βοᾷ. ἀλλὰ μὲν ὅγε δῆμος ὁ τῶν φωκέων
 οὕτω κακῶς καὶ ἐλεεινῶς διακέσται, ὥς τε μὴ ποδὶ τῆς κα-
 τηγορεῖν ἐκείνῳ τῶν ἀδύνησιν οὐδὲν αὖτε εἶναι τὸν λόγον· ἀλ-
 λ' οὐδ' οὐδ' αὖτε, καὶ τεθναῖναι τῷ φόβῳ καὶ τοῖς θηβαίοις,
 καὶ τοῖς πελιδνοῖς ξυνοῖς, οὓς ἀναγκάζονται ῥέφειν διω-
 κισμῶν καὶ κώμας, καὶ πῆρη μὲν οἱ τὰ ὅπλα. μὴ δὲ
 τῶν τῶν λέγειν αὐτῶν ἔατε: ἀλλ' ὥς οὐκ ἀφ' ἑλπίσιν φω-
 κεῖς, δεικνύει, ἡ ὥς οὐχ ὑπέχετο σώσειν αὐτοὺς πελιδ-
 νων. ἔτι γὰρ εἰσι πρεσβείας οὐδὲν αὖτε, τὴν πέπτακτον,
 τὴν ἀπὸ πῆλγας: εἰ μὲν ἀληθῆ, σώξου: εἰ δὲ ψευδῆ, δίκην
 δός. εἰ δὲ μὴ πάρεσι φωκεῖς, τί ἔτι; οὕτω γὰρ διέθ-
 ηκας αὐτοὺς, οἱ μὲν, τὸ μένος σὺ, ὥς τε μήτε τοῖς ψήλοις
 βοηθεῖν, μήτε τοῖς ἐχθροῖς ἀμύνεσθαι δύναιται. καὶ μὴν ὅ-
 τι χωρεῖς τῆς ἄλλης αἰσχύνης καὶ ἀδοξίας, ὡς τὰ πεπταγ-
 μένα ἔχει, καὶ μεγάλοι κίνδυνοι ποδὶ μεσῶσιν ἐν τούτων πύ-
 λιν, ῥάδιον δεῖξαι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τῷ φω-
 κέων πολέμῳ, καὶ ὅτι κεύεσθαι εἴη πυλῶν φωκέας, ἡ τε ἀφ'
 θηβαίων ἀδεια ὑπῆρχεν ὑμῶν, καὶ τὸ μηδὲ ποτ' αὐτῶν εἰσεῖν εἰς
 πελοπόννησον, μὴ δὲ εἰς Ἰβηρίαν, μὴ δὲ εἰς τὴν ἀπὸ τῆς πε-
 λιδνῶν, μὴ δὲ θηβαίους; τῶν μὲν τῶν ἀφ' ἑ τὸ πο-
 καὶ τῶν πεπταγμένων αὐτῶν ἀσφάλειαν ὑπὲρ τοῦ τῆ πό-
 λει τῶν τῶν ἀπὸ τῶν καὶ πελοποννησιαίων πεποιδέντες, περὶ
 καὶ ὑμῶν: καὶ περὶ τῶν τῶν ὁπλοισι, καὶ πολέμῳ συνεχεῖ,
 καὶ πόλεσι μεγάλαις συμμάχων αἰσχύνης, καὶ χώρα πολλῇ,

Δημοθένους

ποδρείδετε αἰασαθείην . καὶ μάταια μὲν ἢ περὶ τὰς βού-
 θειαις πύλας ὑμῶν γέγονεν, ὡς μὲν πλεόνων ἢ διακο-
 σίων ταλάντων ἐπρήσαθε, εἰς λογίσθητε τοῖς ἰδίαις δια-
 πάναις τοῖς τῆς στρατοδυσμελίων : μάταια δὲ καὶ ἀκατα-
 θηκείων ἐλπίδες . ὁ δὲ πολλῶν ὄντων καὶ διενών, ὧν οὐ-
 ζος ὑπερέθηκε φιλίππῳ, πλείστην ὑβριν ὡς ἀληθῶς ἔχει
 καὶ τῆς πόλεως, καὶ κατὰ πάντων ὑμῶν, τὰ τ' ἀκύνετα-
 τέ μιν . ὅτι τοῖς θεοῖς ἐγνωκός ἐστι ἀρχὴς τῆς φιλίπ-
 που πάνθ' ἅπερ περὶ ἡρώε ποιεῖν, οὗτος ἀπὸ πλείστων πάντων
 πᾶσα, καὶ φανερὸν ἐπιδείξασθαι ὑμῶς οὐχὶ βουλομένους,
 ὑμῶν μὲν ἔχθραν πρὸς θεοὺς μέγιστον, φιλίππῳ δὲ
 πρὸς ἑμὲν πεποίηκε . πῶς αὖ οὕτω ὑβρισκώτορον αἰθρο-
 πος ὑμῶν ἐχρήσατο; λέγει δὲ τὸ φημισμα λοβῶν τὸ τῆ
 διοφάντου, καὶ τὸ τῆ καλλιθένης : ἵν' εἰδῆτε ὅτι, ὅτε μὲν
 τὰ δέοντα ἐποιεῖτε, θυσιῶν καὶ ἐπαίνων ἡγεοῦσθε πρὸς ὑμῶν
 αἰετοῖς, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις : ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ τούτων πα-
 ρηκρούσθητε, παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῆς ἀρχῆς μετε-
 κωμίζετε, καὶ τὰ ἡράκλεια αὐτὸς θυφύς τοῖς ἐφωξέσθε,
 εἰρῶνς οὐσης . ὁ καὶ θαυμάζω, εἰ τὸν μὴ δὲ εὖ θεὸς καὶ
 ὁ πάτριον ὡς, τιμᾶσαι ποιήσονται, εὖ τὸν ἀνιμώρητον ἀ-
 φήσετε . λέγει τὸ φημισμα .

φημισμα .

ταῦτα μὲν τό τε ἄξια, ὡς αὐτοὶς ἀθηνᾶις, τὸ πε-
 περαγμένων ἐφημισαθε . λέγει δὲ τὰ μετὰ τοῦτο .

φημισμα .

ταῦτα τό τε ἐφωξέσθαι ὑμῶς διὰ τοῦτο : ἐπὶ τούτοις
 τοῖς ἐλπίσιν οὐτὶ κατ' ἀρχαίς πρὸς αὐτοὺς πρὸς εἰρήνην καὶ
 πρὸς συμμαχίαν, οὐδ' ὑπότρον ἐγγράφαι πεισύντες αὐτοὺς
 καὶ τοῖς ἐμμένουσιν : ἀλλ' ὡς θαυμαστίαν ἡλικίαν πεισόμενοι διὰ
 τοῦτο ἀγαθὰ . καὶ μὴ καὶ μετὰ τοῦτο ὁσάντις πρὸς προ-
 μῶν, ἢ πρὸς μετὰ τοῖς ἀκύνετον δύνανται φιλίππου καὶ
 ξένους

ὁ παρὶ τῆς προσηγορίας λόγος. 65

ξένους* ἐθροβεῖτε, πάντες ἐπίσταδε. οὐ δύνωμι εἰ μὴ παρ
τῆς ἀπικνῆς ὑπὸ βαίνει, διὰ σκοπεῖν, οὐδὲ ῥαθυμεῖν, ἀλλ' εἰ
δὲ τούτῳ ὑζουσία γέγονεν αὐτῷ, τῷ θ' ὅταν βούληται
ποιήσαι τῷ θ' ὁρᾶν: καὶ πρὸς ἐκείνο τὸ διηνόν βλέπειν, καὶ
τὸν αἶπον, καὶ τὸν πρᾶσιν ἀνέχοντα πλὴν ὑζουσίαν τῷ πλῶ
ἐκείνῳ μισεῖν καὶ πρᾶσιν εἶδεν. οἶδα τίνων ὅτι τὸς μὲν ἔπειτα
τῷ κατηγορημένων* αὐτῷ λόγῳ αἰσχύνει φέρεται: βου-
λόμενος δι' ὑμᾶς ὡς πρῶτον τῷ* περὶ γμάτων ἀπα-
ρῆν διέξεισιν ἡλίκα πάντων ἀνθρώπων ἀγαθὰ ἐκ τῆς εἰρή-
νης γίγνεται, καὶ τὸν ἀντίον ἐκ τῆς πλεονεξίας κακὰ: καὶ ὅ-
πως ἐγκώμια εἰρῆνης ὀρεῖ, καὶ τοιαῦτα ἀπολογίσειται.
ἐστὶ δὲ καὶ τῷ πάντα κατηγορήματα τούτου: εἰ γὰρ ἡ
τοῖς ἄλλοις ἀγαθῶν αἰτία, τοσούτων περὶ γμάτων, καὶ τῆς
λικαυότητος παραχρῆς ἡμῖν αἰτία γίγνεται, τί τις εἶναι εἴσο-
φοι; πᾶσι δ' ὅτι δῶρα λαβόντες οὐκ ἐκάλον περὶ γμάτων φι-
σει κακῶς διέδικαν. τί δὲ; οὐκ ἐκάλον εὐακρόσαι, καὶ σκεδύ-
ναι, καὶ* χρῆμαθ' ὑμῖν πορίεσθαι, καὶ πορίεσθαι δὲ πλὴν
εἰρῆνης; ἴσως αὖ εἴποι. πρὸς δὲ τῷ ἐκείνῳ ὑμᾶς ἔπει-
τα μὲν εἶναι διὰ: ὅτι καὶ τὰ πλεονεξίας περὶ γμάτων ἐκ τῆς
εἰρῆνης γέγονεν οὐκ ἐκ τῶν πολλῶν, καὶ κατὰ σκεδύ-
ναι, καὶ χόρῳ, καὶ προσδοκίαις, αἱ γὰρ γίγνεται ἐκείνῳ
μεγάλα: γίγνεται δὲ καὶ ἡμῖν πίνες. ἡ δὲ γὰρ τῷ περὶ γμά-
των κατὰ σκεδύ- καὶ τῷ συμμάχων, διὰ τὸ ἡ αὐτοῖς ἡ τοῖς
κρείττοσι τὰ ἀγαθὰ πάντες κέρτναι, ἡ μὲν ἡμετέρας
περὶ εἶσα ἔπειτα τούτου ἀπὸ λωλε καὶ γέγονεν ἀδενής: ἡ
δὲ ἐκείνου, φοβερὰ: καὶ μείζων πολλῶν. οὐκ ἐκ τῶν δικαίων ἐκεί-
νω μὲν ἀμφοτέρω ἡνέχθη δὲ τούτῳ, καὶ τὰ τῷ συμ-
μάχων, καὶ τὰ τῷ προσόδων: * ἡμῖν δὲ ἀδικαίως αὐτῷ
πῆρξεν ἐκ τῆς εἰρῆνης, τῷ αὐτῷ ἀπὸ δὲ οὗτοι, λογί-
ζεσθαι. οὐ γὰρ ταῦτ' αὐτῷ ἐκείνῳ γέγονεν: οὐδὲ πολλοῦ
διὰ: ἀλλὰ τῷ μὲν καὶ αὐτῷ ὁμοίως ἡμῖν: ἐκείνῳ δὲ τούτῳ

I

αὐτοὶ προστῖν, εἰ μὴ δὲ τούτου ὅλως, ὡς αὐτοὶ αὐτοὶ ἀθνηταί, καὶ δίκαιον δὴ περὶ φήσιν αὐτῶν εἶναι, μήτ' εἰ πολλὰ καὶ δεινὰ τὰ συμβεβηκότα ἐστὶ τῇ πόλει, μηδενὸς δι' αἰσχύνῃς αὐτῶν τούτων, εἰς ᾧ τὸν ἐλθεῖν τὴν ὁρμήν: μήτ' εἴ τι τῶν δεινῶν πέπρακται δι' ἄλλον πινά, ᾧ τὸν σῶσαι τὸν πόλιν: ἀλλ' ὅσων οὕτως αὐτὸς σκεφάμενοι, καὶ ἄλλων, αὐτῶν τῶν ἀξίως ἢ, καὶ τὸν αὐτὸν ὁρμήν, αὐτῶν τα φάινεται πεποιηκώς, ποιῆσαι. πῶς ἔν ὁρμήσεται τῶν δικαίως; εἰ μὴ πάντ' ἅμα εἴτε τὰ ἀπὸ τῶν αὐτῶν: τὰ τὸν στρατηγὸν ἀδικήματα: τὸν πόλεμον τὸν περὶ ὧν λίσσονται: τὰ τὸ τῆς εἰρήνης ἀγαθὰ: ἀλλ' ἕκαστον ἐφ' ἑαυτῷ σκοπεῖτε. οἵ, ὡς ἡμῖν πόλεμος περὶ ὧν λίσσονται, ὡς. ἐν ταύτῃ ἐγκαλεῖται αἰσχύνῃς ἐλάττωται τῶν τούτου κατηγορεῖν ποδὶ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πεπραγμένων; οὐδὲ εἰς. οὐκοῦν ποδὶ τούτων γε αὐτὸν ἀφείπε, καὶ οὐδὲν αὐτὸν διείλεγειν. ποδὶ γὰρ τῶν ἀμωσθέντων μεθ' ὧν καὶ οὗ μάρτυρας πῆρ' ἔχου, καὶ τὰ τεκμήρια διείλεγειν τὸν φάλλοντα, οὐ τὰ ὁμοιογενήματα ἀπολογουμένων ὑπαπατῶν. ὅπως τίνων τὰ ποδὶ τῶν πολέμου μηδὲν ὁρῆς: οὐδέ εἰς γὰρ οὐδὲν αὐτῶν σε ποδὶ αὐτῶν. μετὰ τῶν εἰρήνων πινὲς ἡμῶς ἐπειθὸν ποιῆσαι θάνατον, ἐπειθὲν μὲν: πρὸς τοὺς ἐπὶ μὴ μὲν ἡγάρ * οὗτοι διὰ τοῦτο οὗτοι ποιησόμενοι τὴν εἰρήνων. πάλιν ἐν ταύτῃ ποδὶ * τούτου μὲν φεῖται τῶν αἰσχύνῃς; φήσιν τίς εἰσηγήσεται θάνατον εἰρήνων, ἢ ἀδικεῖν, ὅτι διὰ τοῦτο ἡγάρ οὗτοι ποιησόμενοι; οὐδὲ εἰς. οὐκοῦν οὐδὲ ποδὶ αὐτῶν τῶν ποιῆσαι θάνατον τὴν εἰρήνων, οὐδὲν αὐτῶν λεκτέον: εἴ μὴ οὐδὲ αὐτοὶ. τί οὕτως αὐτῶν πελάτεις, εἰ τῶν ὁρῶν τὸ με, καὶ πόθεν ἀρχὴ κατηγορεῖν; ὅτι, ὡς αὐτοὶ αὐτοὶ ἀθνηταί, ὅσον λαομελῶν ὑμῶν, οὐ ποδὶ τῶν ἐπὶ ποιητέον εἰρήνων, ἢ μή: ἐδιδόκετο γὰρ ἡ δὲ ᾧ τῶν: ἀλλ' ὑποδὶ τῶν πινά τῶν γὰρ τὰ δίκαια * γράφουσιν αὐτῶν τῶν μετὰ τοῦ γράφοντι σκεπτεῖ, ὁρῶν λαομένων. καὶ μετὰ

τοῦτο ὡς ὅς ῥε κείνους αἰρεθείς, ὧν μὲν ὑμεῖς περὶ σετάρῃατε,
οὐδὲν οὐδὲν ἐποίησε: ὅς δὲ ὡς τῆς κλέμεν διασωθέντας ἀ-
πώλεσε τῆς συμμάχων: καὶ τῆλικα ὡς ἐβόυσαν, ἡλικία
οὐδὲν ἀνθρώπων ἄλλος πώποτε, οὐτε περὶ πόρον, οὐδ' ὕ-
δρορον. τὸ μὲν γὰρ ὑπὸ ἀρχῆς ἀρχὴ τῆς λόγου τυχεῖν ὡς λιπ-
πον ἑσθὲρ τῆς εἰρήνης, κτησιφῶν καὶ ἀριστοδμήτος τὴν ἀρ-
χὴν τὴν πρῶτην ἐφόρον τῆς φονακισμοῦ. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸ
πρὸς τῆς ἡδὴ τὰ πρὸς γμάτα ἡκε, φιλοκράτει καὶ βούτῳ
πρὸς δωκεν. δεξιόμενοι δὲ οὐτοὶ πάντ' ἐπώλεσαν. εἴτ' ἐπει-
δὴ δὲ λόγον αὐτὸν κὴ δίκην ὑπέχειν τῆς πεπραγμένων, *
ὧν, οἱ μὲν, πανοῦργος οὗτος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ χρημμά-
τῳ, ὡς ἑσθὲρ τῆς εἰρήνης κρινόμενος ἀκροαγίσεται: ὅχ-
ῖνα πλειόνων ἡ κατηγορεῖ τις αὐτοῦ, δῶ λόγον: μανία γὰρ
ἐστὶν γὰρ: ἀλλ' ὅρα τῆς, ὅτι ἐν μὲν πῶς ὑφ' αὐτῆς πε-
πραγμένους, ἀγαθὸν μὲν ὅ δὲν ὅσιν, ἀπαντα δὲ τὰ δίκημα-
τα: ἡ δὲ ἑσθὲρ τῆς εἰρήνης ἀκροαγία, καὶ εἰ μὴδὲν ἄλλο,
τοῦνομα γοῦν ἔχει φιλόανθρωπον: ὡς δὲ δίκην μὲν, ὡς αὐ-
τοῖς ἀθηνᾶιοι, δὲ δίκην, μὴ λελήθαμεν ὡς πόρ οἱ δανεισ-
μένοι ὡς πολλῶ ἀγοντες. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς, καὶ τὸ βέ-
βαιον, οὐτοὶ περὶ ὅσον: φωκέας, καὶ πύλας: οὐ μὴν δὲ
τῆς τὸν γὰρ ὑπὸ ἀρχῆς ἐποιήσαμεθα. ἀλλ' ἀπὸ τῆς μὲν ὅσιν ὁ
μὲν λέγειν, ἀληθὲς δὲ πάντ'. εἰ γὰρ ἴσως ὡς ἀληθῶς χαί-
ρει τῇ εἰρήνῃ, τοῖς στρατηγόις ὧν κατηγορεῖσιν ἀπαντες, χαί-
ρειν αὐτοῖς ἐχέτω. εἰ γὰρ ἐκείνοι ὡς ὑμεῖς ἐβούλεσθε, ἐπο-
λέμεν, οὐδὲ ὄνομα εἰρήνης ἀν' ὑμῖν ἡνέχεσθε. εἰρήνη
μὲν οὖν δι' ἐκείνους: ἀδικίδωρος δὲ, καὶ σφαλδρά, καὶ
ἀπιστος δὲ βούτῳ γέγονε δωροδοκήσαντας. εἰρχετὲ οὖν,
εἰρχετὲ αὐτὸν τῆς ἑσθὲρ τῆς εἰρήνης λόγων: εἰς δὲ ὅς ὕ-
πορ τῆς πεπραγμένων ἐμβιβάζετε. οὐ γὰρ αἰσχύνει ἑσθὲρ τῆς
εἰρήνης κρινέτω, οὐ, ἀλλ' ἡ εἰρήνη δι' αἰσχύνειν διαβέβληται.
σημεῖον δὲ: εἰ γὰρ ἡ μὲν εἰρήνη ἐγγίνεται, μὴδὲν δὲ ὕδρορος

ἔζη πάτηθε ὑμεῖς, μὴ δ' ἀρλώλη τῆς συμμάχων μὴδεις,
 τίνα ἀνθρώπων ἐλύπησεν αὐτὴ εἰρήνη, ἐξω * ἀδδέως γε-
 γνηῖσαι : καί τοι καὶ τούτου σωαίπος οὗτος, σωειπὼν
 φιλοκράτει : ἀλλὰ ἀνήμερόν γε οὐδὲν αὐτῷ γεγνός. νῦν
 δ', οἶμμε, πολλῶν ἁλλῶν ὅστις κακῶν αἴτιος οὗτος. ὅτι μὲν
 τοίνυν αἰσχρὸς καὶ κακὸς πάντα ταῦτα ἔσθ' οὗτων ἀ-
 πόλωλε καὶ διέφθαρται, οἶμμε πάντας ὑμᾶς εἰδέναι.
 ἐγὼ δὲ, ὡς αὐτοὺς δικασαί, τούτον ἀπέχω τῶ σκυφαν-
 τίαν τίνα τοῖς πράγμασι τούτοις προσέχειν, ἢ ὑμᾶς ἀξίον,
 ὥς περ ἐταῦθ' ὑπ' ἀβελτηρίας, ἢ δι' οὐκ ἔχον, ἢ δι' ἁλλῶ
 ἄνοιαν ἢ νουὸν οὐ πῶς πέπρακται, αὐτὸς τε αἰσῆμι αἰσχ-
 ρῶν, καὶ ὑμῶν ἀφάνει συμβουλίῳ : καί τοι τῆς σκῆψων
 τούτων οὐδεμία ὅστις κλιπκῆ, οὐδὲ δικαία. οὐδένα γὰρ πα-
 κοιναὶ πράττειν ὑμεῖς κελεύετε, οὐδ' ἀναγκάζετε : ἀλλ' ἐπὶ
 παιδάνις εἰσὺν τὸν πείσας δύνανται προσέλθῃ, πράγμα
 ποιοῦντες ἀνθρώπων χρηστῶν καὶ φιλανθρώπων δυναικῶς
 δίχα καὶ οὐ φθοιόρως : ἀλλὰ καὶ χειροκνήτε, καὶ τὰ
 ὑμέτερά αὐτῶ ἐγχειρίζετε. εἰ μὲν οὖν οὕτως κατὰ τοῦ
 τιμωρῆσαι, καὶ πλείον ἐξεί τῆς πολλῶν καὶ τῶν ὅσων : εἰ μὲν
 δ' ἀρτυγχαῖν, σκῆψας καὶ προφάσεις ὀρεῖ ; ἀλλ' οὐδὲ
 καίον. οὐ γὰρ αὐτὸν ἐκέρκεσε τις ἀρλώλοσι συμμάχους,
 οὐδὲ τις παισὶν αἰσῶν, οὐδὲ τῶν γυναικῶν, οὐδὲ τις ἁλ-
 λοῖς δὲ πῶς ἀβελτηρίας πῶς ἐμὲ, ἵνα μὴ πῶς τούτου
 λέγω, τοιαῦτα πεπνθῆναι. πολλοὺ γὰρ καὶ διὰ. ἀλλ' ὅ-
 μως ὑμεῖς ἄφετε αἰσχρὴν τὰ διὰ ταῦτα καὶ ἔσθ' ὁ βάλ-
 λοντα, αὐτὸ δι' οὐκ ἔχον, ἢ δι' ἁλλῶ ἄνοιαν ὡς πινούσιν λιαν-
 μασιμένος φανῇ. αὐτὸ μὲν τοι δὲ πονηρίας ἀργύριον λα-
 βῶν καὶ δῶρα, καὶ τὰ τ' ὅτι ἐλεγχθῇ ὡς ἄφως ὑπ' αὐτῶ τῶ
 πεπραγμένων : μάλιστα μὲν εἰ οἶόν τε ἀρκετεῖν τε : εἰ μὲν
 ζῶντα τοῖς * λοιποῖς πρὸς ἀδύγμα ποιήσας. σκοπεῖτε δὲ
 τὸν ἐλεγχον τὸν ἔσθ' οὗτων, ὡς δίκαιος ἔσται μὲν ὑμῶν.

ἀνάγκη δὴ ποῦ εἶς λόγος εὐθύς αἰχίνω τυτονὶ περὶ
 ὑμᾶς εἰπεῖν εἶς παρὶ τῆς φωκίων, καὶ τῆς θεαπείων, καὶ
 τῆς οὐβόιας, εἴ πορ μὴ πεπερακὼς αὐτὸν ἐκὼν ἔζηπάτα,
 δυοῖν θάτορον· ἢ διαρρήδην ἀκόντα ὑποχρυσίου τοῦ
 λίσσων, ὅτι περὶ τῆς αἰχίνης καὶ ποιήσει, ἢ εἰ μὴ εἴς, τοῦ
 τολμῶντα, καὶ φωνακιδέντα τῇ παρὶ τὰ ἄλλα φιλοφρο-
 νία, καὶ ταῦτ' ἐλπίσαντα πρὸ αὐτοῦ. οὐκ εἴσι τοῦτων
 οὐδὲ εἰ χωρεῖς. ἐκ τοίνυν εὐπτόων ἀμφοτέρων, μάλιστα πάν-
 των ἀνθρώπων μισεῖν αὐτὸν περὶ τῆς οὐβόιας. δὲ τίς ὅτι
 τὸ μὲν ἐκείνου μέρος, πάντ' αὐτῷ γέρονε τὰ δεινότατα καὶ
 τὰ αἰσχρά. ὑμᾶς ἔζηπάτηκεν· ἀδοξεῖ· δικαίως ἀφ' ἡλῶ-
 ναι κρινέτω· καὶ εἴ τι τῆς περὶ τῆς οὐβόιας ἐγίνετο, εἰ εἴς
 γαλῖα πάλαι αὐτῷ. νῦν δὲ δὲ τὴν ἡμετέραν προόχτητα
 καὶ οὐδέθαιαν, οὐδέθαιαν δίδωσι, καὶ τῶν αἰχίνων οὐ-
 λῆται. ἔστιν οὖν ὅς τις ὑμῶν φωνῶν ἀκήκουσεν αἰχίνου κατὰ
 γροῦντος οὐβόιας; τίς δὲ ἔξελέγχοντα, ἢ λέγοντάς
 εἴς, ἐνέωρακεν; οὐδὲ εἶς. ἀλλ' ἅπαντες ἀθηναῖοι πρὸς
 τὸν κατὰ γροῦσιν οὐβόιας, καὶ ὁ τυχὼν αἰεὶ· ὧν οὐδεὶς
 οὐδὲν ἰδίαν ἠδίκηται δὴ ποῦ. ἐγὼ δὲ ἐκείνους εἶς λόγος ἔξ-
 τω πρὸς εὐθύς, εἴ πορ μὴ πεπερακὼς αὐτὸν ἐκὼν· αἰσθ-
 ῖται ἀθηναῖοι, ἐμοὶ μὲν χρῆσθαι ὅ, τι βούλεται· ἐπίσδουσα, ἐ-
 ζηπάτηθην, ἢ μῆρ, ὁμοιωτῶ· τὸν δὲ ἀνθρώπον, ὃν αἰσθ-
 ῖται ἀθηναῖοι, φυλάττει. ἄπιστος, γῆρ, πνηρός. οὐχ ὁρᾷτε
 οἷα πεποίηκεν ἐμέ; οἷα ἔζηπάτηκε; τῶν οὐδὲνα ἀκούω
 τῆς λόγων, οὐδὲ ὑμῶν. δὲ τίς ὅτι, οὐ πρὸς κρουθεῖς, οὐ
 δὲ ἔζηπάτηθεις, ἀλλὰ μιμνήσκασθαι αὐτὸν, καὶ λαβὼν ἀρ-
 γύριον, ταῦτ' εἶπε· καὶ περὶ δὲ ἐκείνῳ, καὶ γέρονε
 καλὸς καὶ γὰρ, καὶ δίκαιος μιμνήσκων ἐκείνῳ, πρὸς οὐ-
 τῆς μὲν τοῦ καὶ πολίτης ὑμῶν περὶ δὲ τῆς, καὶ εἰς οὐχ ἄ-
 παξ ἀφ' ἡλῶναι δίκαιος. οὐ τοίνυν ἐκ τῶν μόνων δῆ-
 λος ἐστ', ὅτι χρημάτων ἅπαντα εἶπεν· ἐκείνῳ· ἀλλ' ἡκού-

Δημοσθένους

ὡς ὑμᾶς ἀναγὰρ θετῶλοι, καὶ φιλιππου πρέσβεις μετ'
 αὐτῶν, ἀξιοῦντες, ὑμᾶς φιλιππον ἀμνηστύονα εἶναι φη-
 σάσθαι. τῷ, περσῆκεν οὕτω ἀντιπεῖν τούτοις μάλιστα
 πάντων ἀνθρώπων; αἰσχύνει τούτῳ. διὰ τί; ὅτι οἷς οὗτος
 ἀπήπειλε περὶ ὑμᾶς, τούτοις τὰ ἐναντία ἐποίησεν ἐκεί-
 νος. οὗτος μὲν γὰρ ἔφη δεσπιάς, καὶ πλατυναίς αὐτοῖς
 τειχεῖν, καὶ τοῖς μὲν φωκέας οὐκ ἀφελῆν, πῶ δὲ θε-
 βαίων ὑβριν ὑμῖν κατελάσσειν. ὁ δὲ, τοῖς μὲν θεβαίους μεί-
 ζους, ἢ περσῆκε, περὶ ἔθηκε: τοῖς δὲ φωκέας, ἀρδην ἀφελώ-
 λεκε: καὶ τοῖς μὲν δεσπιάς καὶ πλατυναίς οὐ τετείχισε, τὸν
 δὲ ὀρχυμενὸν καὶ πῶ κερώνφικον περσελεύσας ἀπόδισαι.
 πῶς αὖ ἐναντιότῳρα περὶ γμαθ' ἐαυτοῖς τούτων γλίστοι;
 εἰς τίνην ἀντιπεῖν: οὐδὲ διήρει τὸ σῶμα, οὐδ' ἐφθίγγαστο
 ἐναντίον οὐδὲν. καὶ οὐχὶ τοῖς πῶ διενόν, τηλικούτοις
 ὄν: ἀλλὰ καὶ σωθεῖν μένος τῆς ἐν τῇ πόλει πάντων ἀν-
 θρώπων. καὶ τοῖς τοῖς γὰρ εἰς τὴν ἀποκράτης ἐτόλμησε ποιῆ-
 σαι ὁ μαρὸς, ἀλλ' αἰσχύνει οὐ τοσί. καὶ θορυβοῦντων ὑμῶν,
 καὶ εἰς ἐτελέωντων ἀκούειν αὐτοῦ, κατεβαίνων ἀπὸ τῆς βή-
 ματος, ἐν δεικνύμενος τοῖς πρέσβεισι καὶ τοῖς φιλιππου
 πρῶτοι, κλυοὺς ἔφη τοῖς θορυβοῦντας εἶναι, ὀλίγους ὃς τοῖς
 στρατομελίοις ὅταν δέη: μέμνησθε γὰρ δήκου: αὐτοῖς ὦν,
 οἱ μὲν, θαυμασίου στρατιώτης ὡς ἐστίν. ἐπὶ τῶν εἰ μετὰ μνη-
 δὲνα ἔχοντα μνηδὲν εἰχόμεν διείξαι τῆς πρέσβειων, μὴ δὲ ἦν
 ὥστε ἰδεῖν ἅπαντας βασιλῆας καὶ τοιαῦτα, ὑπὸ λοιπὸν
 αὐτῶν ἦν σκοπεῖν. εἰ δὲ ἀποκράτης μὴ μόνον ὡμολόγει πρὸς ὑ-
 μῖν ἐν τῷ δήμῳ πολλάκις, ἀλλὰ καὶ ἐδείκνυσεν ὑμῖν, πυ-
 ροπωλῶν, οἰκοδομῶν, βασιλεύσας φάσκων καὶ μὴ χειρο-
 τῶν τε ὑμεῖς, ξυλκῶν, τὸ χρυσίον κατελάσσειν ὑμῖν φά-
 νερως ὡς τῶν τοῖς ἀπὸ τῆς οὐκ ἐνὶ δήμῳ τοῖς εἰπεῖν ὡς
 εἰς εἴληφε, τὸν αὐτὸν ὁ μὲν λογιούντα καὶ δεικνύτα. εἰς τὸν
 πῶ τις ἀνθρώπων ἀνόντος ἢ κακοδαίμων, * ὥσθ' ἵνα λαμβ

βαίη μὲν ὠλοκράτης, ἀδοξή δὲ αὐτὸς καὶ κινδυνόη, ἔχον
αὐτῷ μετὰ τῆς μηδὲν ἡδικοῦστων ὑπετάξεισθαι, ὅπως μὲν
πολεμῆν, περὶ δὲ ἐκείνων ἐλθὼν κρίνεσθαι βούλεται; ἐγὼ
μὲν, οὐδένα οἶμαι. ἀλλὰ πάντα ὧν ἔα, εἰ οὐ βούλῃ σκοπῆ-
τε, δὴ ῥήσετε μέγαλα, ὡς αὐτοὺς ἀθηναῖοι, καὶ ἐναργῆ σκ-
μεῖα, τὰ χρήματα ἔχοντες ἔχειν. ὁ γὰρ ἴσως τὸν μὲν γέ-
γονεν, οὐδένα δὲ ὅστις ἐλάττω σῆμα ἔχει πεπερακέναι τῶ-
ν ἐαυτὸν ὠλίππων, θιάσαοι. ἴσως δὲ πρῶτον ὅτι εἰ-
σῆλθεν ἑσθλὴς ὠλοκράτης, ὅτι πῆλθων ἐγὼ, δυσχε-
ραίνειν ἐφ' ὧν ἐν τῇ τ' εἰσαγγελίᾳ, εἰ μὲν ὠλοκρά-
της τοσούτων, καὶ τηλικούτων ἀδικημάτων αἷμος γέγονεν·
οἱ δὲ ἐν τῇ τῇ πρὸς ἐσθλὴν μηδενός. καὶ οὐκ ἐφ' ὧν τῶν ἄλλων
ἔχειν· οὐδ' αὖτε γὰρ αὐτὸ φανῆναι καὶ ἐαυτὸν ἐκείνους, εἰ
μὴ ἔστι στυγαυνοὶ μὲν οὐκ ἔστι πινυῖν εἶχεν. ἴν' οὕτω μὴ τε
ἀφ' ὧν, μὴ τ' αἰτιάσωμαι μηδενός, ἐφ' ὧν, ἐγὼ, ἀλλὰ τὸ
περὶ γὰρ αὐτῶν μὲν αἰτίους ὄντες, ἔστι δὲ μὴ μετὰ τῆς
ταύτης ἀφ' ὧν, αἰσάσας ὁ βουλόμενος καὶ παρελθὼν εἰς ὑμᾶς
ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν μὴ μετὰ τῆς, μὴ δὲ ἀρῆσκειν αὐτῷ τὰ ἑσθλὰ
ὠλοκράτους πεπεραγμένα. καὶ τὸν ἔχον ποιῆσαι αὐτῶν
μὲν ἔγωγε ἐφ' ὧν. ὧν καὶ μνημονεύετε, ὡς ἐγὼ οἶμαι.
οὐ γὰρ παρῆλθεν οὐδέ τις, οὐδὲ ἐδείξεν ἐαυτόν. καὶ τῆς
μὲν ἄλλων, ἐστὶν ἐκείνων πρὸς φάσις. ὁ μὲν, οὐχ' ὑπὸ
δυνος ἦν· ὁ δὲ οὐχὶ παρῆν ἴσως· τῷ δὲ, κηδεστὴς ἦν ἐκείνῃ· ὅτι
τῷ δὲ οὐδὲν ἔστιν· ἀλλ' οὕτω καὶ ἀπὸ πᾶς πέπερακεν ἐαυ-
τόν, καὶ οὐκ ὥς τῆς πῆλθωνος μεμολοκλήθη μόνον,
ἀλλὰ καὶ μετὰ ὧν δὴ λόγος ὅστις, εἰ οὐκ ἐκφυγῇ, καὶ
ὑμῶν ὑπὸ τῶν ἐκείνων. ὥστε ἵνα μηδὲν ἐκείνων μὴ δὲ ἔστι
μὲν πρὸς ὧν ὠλίππων, οὐδὲ ἀφ' ὧν * ἀφ' ὧν· ἀλλ'
ἀδοξείν, κρίνεσθαι, πάσχειν ὅτι οὐκ αἰρεῖται πρὸς ὑμῶν μά-
λον, ἢ ὠλίππων τι ποιῆσαι μὴ πρὸς ἡδονήν. καὶ τῶν, τίς ἡ κο-
ινωγία, τίς ἡ πᾶσι πρὸς ὧν ὠλοκράτους αὐτῇ; ὅτι εἰ

τὰ καλίστα, καὶ πάντα τὰ συμφέροντα ἐπεπρεσβόκει,
 χρήματα δ' ὡμολόγει λαβεῖν ἐκ τῆς πρεσβείας, ὥς ποδ
 ὡμολόγει, ὅσοι γὰρ αὐτὸ φυγεῖν καὶ διολαβηθῆναι τῷ
 προῖκα πρεσβόοντι περσῆκε, καὶ διαμαρτύρεσθαι τὸ
 καθ' αὐτόν. οὐ γίνω πεποίηκε τῷ αἰσχίνῃ; ταῦτ' οὐ φα-
 νορά, ὡ αἰσχροὶ Ἀθηναῖοι; ταῦτ' οὐχὶ βοᾷ καὶ λέγει, ὅπ
 χρήματα εἴληφεν αἰσχίνῃ, καὶ πνηρὸς ὅστιν ἀργυρίου συ-
 νεχῶς, οὐδὲ ἀβελθηῖαν, οὐδὲ δι' ἄγνοιαν, οὐδὲ ἀχτυγ
 χάνων; καὶ τίς μὲν καὶ μαρτυρεῖ, Φησι, δῶρα λαβεῖν;
 ὅσοι γὰρ ὅτι τὸ λαμβάνειν τὰ πρέγματα αἰσχίνῃ, ἀπὸρ πι-
 σότα τὰ ὅστιν ἀπάντων. καὶ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν οὐδὲ αἰτιάσθαι,
 ὡς ἢ πεπεισμένα, ἢ χειροτόμητά τω ὅτι τοιαῦτα; ἀλλ' οἱ αἰ-
 ποδὶ αὐτὰ περδούς καὶ διαφθείρας σὺ πεποίηκες τοιαῦ-
 τὰ ὅτι χειροτόμηνα φαίνεται. πρὸς δὲ τοῖς πρέγμασι, αὐτὸς
 αὐτῶν δὴ σὺ σαυτοῦ καὶ μαρτυρήσεις. ἀποκρίναι γὰρ
 δούρο ἀνάσας μοι: οὐ γὰρ δὴ δι' ἀπειρίαν γὰρ οὐ φήσεις
 εἶναι ὅ, ἢ εἴποις: ὅς γὰρ αἰώνιας καινοῦς ὥς ποδὶ δῶ-
 ματα, καὶ τοῖς αἰμαρτύρους πρὸς διαμεμερμηλίω
 τῶν ἡμέραν αἰρεῖς δῶκων, δῆλον ὅτι πάντοτε εἰς τις.
 πολλῶν τίνων καὶ δεινῶν ὄντων τῶν πεπραγμένων αἰσχί-
 νῃ τῷ τῷ, καὶ πολλῶν κακίαν ἔχόντων, ὡς καὶ ὑμῖν δι-
 μοι δοκεῖ, οὐδὲν ὅστιν οὐ μὲν λέγειν ὡς ἐγὼ κρίνω, δει-
 νότρον, οὐδὲ ὅτι μᾶλλον δεδωροδοκηκὸς αὐτὸν ἐπ' αὐτο-
 φώρῳ, καὶ πεπρακτά πάντ' ὅτι λέγει. εἰπεδὴ γὰρ ἀπι-
 σήλατ' αὐτῶν αὐτὸ τὸ ἔλπῳ πρὸς πρὸς ὡς τὸν ὅτι λιπ-
 πον, ὡδὲ τῶν καλῶν καὶ μεγάλαις ἐλπίσι τῶν αἰσ-
 ὡν τῶν * ὑποχέτω, ἔχειροτομήσατε καὶ ὅσον, καὶ ἐμὲ, καὶ
 τῶν ἄλλων ὅτι πλειστοῖς ὅτι αὐτοῖς. ἐγὼ μὲν δὴ παρελθὼν
 ὅτι ὡμοσάμεν δὲ θείας: καὶ θορυβούντων πινῶν, καὶ * κελεύον
 των ἐαδίξεν, οὐκ αὖ ἐφίλω ἀπελθεῖν. οὐτὸς δ' ἐκεχειροτόνη-
 το. εἰπεδὴ δὲ αἰετὴ μετὰ τῶν ἡ ἐκκλησία, στωιλάδοντες

ὁ πρὸς τῆς πρῆς πρεσβείας λόγος. 69

ἐβουλόοντο οὕτω, τίνα αὐτοὺς καταλείψουσιν. ἔπ' ἔπειτα τῆς
περχυμάτων ὄντων μετώρων καὶ τῆς μέλινος ἀδήλου,
σύλλογοι καὶ λόγοι παντοῦ παρὰ τὴν ἀγορὰν ἐγίνοντο
τότε. ἐφοβοῦντο δὲ, μὴ σύγκλητος ἐκκλησία γένοιτο ἕνεκεν
φθινης· ἔτα ἀκούοντες ὑμεῖς ἐμὴν τάλανθην ἡμῶσθε τε
τῆς δεόντων ἑσθὲρ τῆς φωκέων· καὶ τὰ πράγματα ἐκα-
φύγοι τὸν ὀλιγωρον. εἰ γὰρ ἐῖπωσθε μόνον, καὶ με-
κρὰ ὑπεφύνατε ἐλπίδα λώπνουν αὐτοῖς, ἐσώθησαν αὐ-
τοὶ ἔπειτα οὐκ ἐνὶ τῇ πρῆς κρουσίντων ὑμῶν ἔπ' ἐμῆναι
ὀλιγωρον. οὐτε γὰρ σίτος ἐνὶ τῇ χώρᾳ ἀσπόρων δὲ τὸν
πόλεμον γερονίαν, οὐθ' ἡ σιτοπομπία διακίτη, ἡμῶν οὐ-
σὼν ὑμετέρων ἐκεῖ, καὶ τῆς θαλάττης κρατυσῶν. αἵτε πό-
λεως πολλὰ καὶ χαλεπαὶ λαβεῖν αἱ τῆς φωκέων, μὴ οὐ
χρόνω καὶ πολιορκία. εἰ γὰρ ἐν ἡμέρᾳ πόλιν ἤρει, δύο
καὶ εἰκοσὶν εἰσιν ἀριθμῶ. δὲ δὴ τῶν πάντων, ἵνα μηδὲν
μετάθῃτε ὡς ἔζη πάθητε, ἔδωκεν αὐτοὺς κατέλιπον. ἔξο-
μῶσθε μὲν δὲ μὴ μετ' αἰτίας ἱνὸς, ἀφ' ὧν ἡ, καὶ ὑ-
ποψία μεγάλη. τί λέγετε; ἔπειτα τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα
ἀγαθὰ, οὐχὶ βαδίσεις ἀπατήλας, οὐδὲ πρεσβύεις; ἐπὶ
δὲ μένειν. πῶς οὖν; ἀρρώσειν περὶ φασίγειν. καὶ λαβὼν
ἔθηκεσαν τὸν ἱατρὸν ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ περὶ τῶν τῆς
βουλῆς ἔξω μῶσθε ἀρρώσειν τουρνὶ, καὶ αὐτὸς ἐχειροτο-
νήθη. ἐπειδὴ δὲ ἀπλώλασαν οἱ φωκεῖς ὑδρον ἡμέρας
πέντε ἢ ἕξ, καὶ τέλος εἶχε τὸ μίστωμα, ὡς πρὸς αὐτὸ ἄλλο π-
τόντω, καὶ ὁ θερμύλος ἐκ τῆς χαλκίδος ἦκεν αἰαςρεῖ-
ας, καὶ ἀπὸ τῆς ὑμῶν ἐκκλησίας ἔχουσιν ἐν πειραιῇ, ὅπ-
φωκεῖς ἀπλώλασι· καὶ ὑμεῖς, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι, ταῦ-
τα ἀκούοντες εὐχόμενοι καὶ ἐκείνοις σωήθετε, καὶ αὐτοῖς
ἔξεπέπληθε, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῆς ἀγορῆς κα-
τακόμεναι ἐῖπωσθε, καὶ τὰ φρούρια ὑπὸ σκευάξιν,
καὶ τὸν πειραιᾶ ὑπὸ τειχεῖν, καὶ τὰ ὑράκλεια ἐν ἄσσει

δύειν· ἐπειδὴ ταῦτ' ἔω, καὶ τοσαύτη ἱεραρχία καὶ τοσού-
 τος φόβος πόλιν, καὶ πόλιν· τῆνικαὶ ταὶ δεινός,
 καὶ σοφός οὐτος, καὶ οὐφωτος, οὐτε βουλῆς οὐτε δέμου
 χειροκνήστου αὐτὸν ὥχου πρὸς δούλων ὡς τὸν ἑλκὺς πε-
 ποιηκὺς, οὐτε πλὴν ἀρρώστιαν, ἐφ' ἣν τὸτε ὕμνος, ὅ-
 πολυγασμέλιος, οὐθ' οὐ πρὸς δούτης ἄλλος ἤρητο αὐ-
 τὸν, οὐθ' ὅτι τῆς τοιούτων ὁ νόμος θάνατον πλὴν ἡμῶν
 εἶναι κελεύει· οὐθ' ὅτι πάνδεινόν ἐστιν ἀπὸ πέλκους ὡς αὐτῶν
 κεκήρυκται χρήματα αὐτῶν ἐν δόμοις, ἐπειδὴ δόμοις
 πρὸς τῶν πλὴν βιοτήτων ἀπαρτίζονται, καὶ τῆς φωκίων χά-
 ρας ἐκπράττεις γέρονσι, τῆνικαὶ ταὶ εἰς μέσας τοῖς δόμοις,
 καὶ τὸ τῆς δόμοις στρατόπεδον βαδίζειν. ἀλλ' οὕτως ἐκ-
 φρων ἔω, καὶ ὅλως πρὸς τῶν λήμματα καὶ τῶν δωροδοκί-
 ας, ὡς τε πάντα * τὰ ἄλλα ἀνελών καὶ περιδὼν ὥχ-
 ος. καὶ τοιούτου τῆς πράγματος ὄντος, ἐπὶ πολλῶν δεινῶν
 τούτων, καὶ τῆς ἄλλων ἀδυνατίων οὕτω δεινὰ καὶ ἀέτλια
 ἡρώμετων ὅς τε παλαιώρους πάσχειν φωκίαν, ὡς τε μή-
 τε ὅς ἐκ τῆς βουλῆς διωροῦς, μήτε ὅς διανοήτας εἰς
 τὰ πύθια πέμψαι, ἀλλ' ἀκρῆσαι τῆς πατρῴου διωροῦς,
 οὐτος εἰς τὰ ἑθνικά τῆς πράγματος καὶ τῆς πολέμου,
 ἢ δόμοι καὶ ὁλιπώρους ἔθνον, εἰς ἃ τὸ ἐλθὼν, καὶ ἀπο-
 δὼν μετῆς καὶ οὐχὼν. ὡς ἑπὶ τοῖς τῆς συμμάχου τῆς ἡ-
 μετέρων τείχεσι, καὶ χώραις, καὶ ὅσπασιν ἀκρῶς ὄντι,
 ἢ ὅς ἐκείνος, καὶ σιωπεφαιδτο, καὶ σιωπεπαιώνησε δι-
 λήπτω, καὶ διλοθησία * προὔπινε καὶ ταῦτ' οὐκ ὀφεί-
 μεν οὕτω, τοῦτω δ' ἄλλως πῶς εἰπεῖν· ἀλλ' ἔπειτα μὲν
 τῆς ὕμνος, ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ἡμετέροις γράμμασι
 ἐν τῶν μνησίων ταῦτ' ὄντι, ἐφ' οἷς ὁ δῆμοςος τέτακται· καὶ
 ἡμεῖς αὐτοὶ κρὶς πρὸς τὸν ὁνόματος γέγραπται·
 ἔπειτα δὲ ὡς ἐκεῖ διεπράξατο, οἱ συμπεριεσθῶντες καὶ πρὸς

ὁ παρὲς τῆς πρὸς πρεσβείας λόγος. 70
ῥόντες καὶ μαρτυρήσωσιν, οἱ πόρ ἐμοὶ τῶν διηγουμένων.
οὐ γὰρ ἔγωγε αὐτοῖς συνεπρέσθυσα, ἀλλ' ὕμνος ἄμω.
καὶ μοι λέγε τὸ ψήφισμα, καὶ τὰ γράμματα, καὶ ὅς
μαρτυρᾷς καί τις.

Ψήφισμα, Γράμματα, Μαρτυροῦ.

τίνας οὖν διχάς ἔπολεμάς τε δι' ἑαυτὸν τοῖς θεοῖς
τὸν φίλιππον, ὅτ' ἔπειθεν, ἢ ὅς τις θηβαίους; ἀρ' οὐ κρά-
τος πολέμου, καὶ νίκη αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις διδόν-
ται, καὶ πάντων τῶν τῆς πόλεως φωκίων; οὐκοῦν τῶν
συνήχετο ἄλλος, καὶ κατὰ τὴν παλαιότητα: ἀνὴρ εἰς κεφαλῇ
αὐτῶν ὑμᾶς αὐτῶν διὰ τὴν ἀρετήν. οὐκοῦν ὡς μετὰ τὸν νό-
μον, ὅς θάνατον κελούει τῶν τῶν πόλεως ἔσθαι. ἐλθὼν
δὲ ἐκείσε, ἐπὶ τῶν θανάτων ἀξία ποιεῖν πέφανται. τὰ δ'
ἐμπερὶ πειπεργυλίων, καὶ πεπρεσβυλίων ἔπειτα τῶν
τῶν ἀρχαίων αὐτῶν δικαίως. σκοπεῖτε τίνων τί τι-
μημαῖς, ὅτι αὐτῶν ἔξει τὴν ἀξίαν, ὡς τε τῶν πόλεως ἀδι-
κημάτων ἀξιοχρεῶν φαίνεται. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν, ὡς
αὐτοῖς ἀθηναῖοι, δημοσίᾳ μετὰ ἅπαντας ὑμᾶς καὶ ὅλον
τὸν δῆμον ἅπανσι τοῖς πεπρεσβυλίοις ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπὸ
παιάν, καὶ μήτε τῆς ἐν ἀμνηστύσιν κοινωνεῖν ἐθέλειν, δύ-
σκολως τε ἔχειν καὶ ὑπὸ πῶς περὶ τὸν φίλιππον, ὡς ἀ-
σεβῶν καὶ ἀδυνάτου ὄντων τῶν πεπρεσβυλίων, καὶ οὐτε δι-
καίων, οὐδ' ὑμῖν συμφερόντων: εἰς δὲ τὸ δικαστήριον εἰσελ-
θόντας τοῖς ἑαυτῶν πόλεως ὁμωμοκείας, τῶν ἁπάντων
τῶν κακῶν αἴτιον, καὶ ὃν εἰλήφατε ἐπ' αἰσχροφώρῳ τρια-
κῶν πεποικέτα, ὅσον ἀφῆναι; καὶ τίς οὐ δικαίως ὑ-
μῶν ἐγκαλέσει τῶν ἁλίων πολιτῶν, μάλλον δὲ ἁπάν-
των τῶν ἐλλείπων; ὁρῶν φίλιππον μὲν ὑμᾶς ὀργισμένους,
ὅς ἐκ πολέμου μὲν ποιούμενος τὴν εἰρήνην πρὸς τῶν πό-

λούντων τὰς περὶ ξείνους, περὶ γὰρ πᾶσι συνήωμην
 ἔχον διαπραττόμενος, βουβὸν δὲ ἀπεινίας, ὅς τὰ ὑμέτε-
 ρα οὕτως αἰσχρῶς ἀπέδοθ', ἢ νόμων τὰ ἔχοντα τὰ πόν-
 των ἐπιτίμα ἐὰν τις τούτων ποιῇ; τάχα ρίνω ἴσως καὶ
 βουβὸς ἦξει τις λόγος περὶ τούτων, ὡς ἀρχὴ γλῆσσεται
 τῆς πρὸς φίλιππων ἐχέρας, εἰ τῷ πρὸς βουβάντων πῶ
 εἰρῶν καὶ τῶν φίλων. ἐγὼ δ', εἰ τῷ τ' ὅτιν ἀλλήδεις, οὐκ ἔ-
 χω σκοποῦμενος εἶναι, ὅ, τι τούτων μείζον κατηγόρησω.
 εἰ γὰρ ὁ τῆς εἰρῶνς χήματα ἀναλώσας ὥς τε τυχεῖν, οὐ-
 ρος οὕτων γέγονε φοβερὸς καὶ μέγας, ὥς τε τῷ ὀρκων καὶ
 τῷ δικαίων ἀμελήσαντας ὑμᾶς, ἦδη τί φιλίππων χειρὶ
 δοῦναι σκοπεῖν: τί παθόντες αἰ οἱ τούτων αἵτιοι πῶ περὶ
 κούρην δίκην δεδωκότες εἶεν; οὐ μὲν, ἀλλ' ὅτι καὶ φιλίας
 ἀρχὴ συμφορῶν ὑμῶν μάλλον ἐκ τῆς εἰκότων γλῆσσε-
 ται, καὶ τῷ τ' οἷμα δείξειν. οὐ γὰρ εἰδέναι χρὴ τῷ ὅτι οὐ
 καὶ φρονεῖ φιλιππος, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, τῆς πό-
 λεως τῆς ὑμετέρης, οὐδ' ἀχρηστοτέρους νομίζεις ὑμᾶς
 θεβαίων ἐκείνους εἰλετ' ἀπ' ὑμῶν: ἀλλ' ἔτι τῶν ἐπι-
 δάχθη: καὶ ταῦτ' ἤκουσεν, ἀπὸ καὶ περὶ τὸν ποτ' εἶπον
 ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ δήμῳ, καὶ τούτων οὐδεὶς ἀντίπειν:
 ὡς ὁ μὲν δὴ μὲν ὅτιν, ὁ χλος ἀσταθμικτὸν περὶ γὰρ τῶν
 ἀπάντων, καὶ ἀσυνετώτατον, ὡς πορὶ ἐν δαλάτῃ * κν-
 μα ἀκαταστάτον, ὡς αὐτὴ χη κενούμενον: ὁ μὲν ἤλθεν, ὁ
 δ' ἀπῆλθε: μέλει δ' οὐδενὶ τῶν κοινῶν; ἀλλ' οὐδὲ μέμνη-
 ται. διὰ δὲ ἵνα σὺ φίλως ὑπάρχειν τῷ ἐκαστα περὶ οὐκ
 ἐν ὑμῶν * αὐτῶν, καὶ διοικήσοντας * οἱ, αὐτῶν δὲ καὶ
 πορὶ αὐτῶν τῶν καὶ σκευδαθῇ, πᾶν ὅ, τι αὐτῶν ἐλθῇ πρὶ
 ὑμῶν, ῥαδίως διαπεράξεται. εἰ μὲν οὖν ἤκουσεν, οἱ μὲν, τῶν
 τῶν τῶν πρὸς αὐτῶν ἐπόντας περὶ γὰρ ἡμᾶς ὡς δι' ἑρ' ἐπα-
 νῆλθον, ἀπὸ τε τυμπανισμῶν, ἐποίησεν αὐτῶν τῶν ἐπα-
 σταλθῇ. τί δ' ἦν, ὁ ἐκείνος ἐποίησεν; ὡς παθηθεὶς ἔτι πῶ

γάρου, καὶ τετάρτην ταύτην, ὡς λέγετε, δεδοκώς
αὐτῷ, ἐπειδὴ πρὸς ὑμῖν ἐπίθετο αὐτὸν τεθνεῶτα, καὶ οὐδὲ
τῷ ζῆν ὄντι κυριον ἐκ τῷ βεβαιῶσαι, μή π γ' ἂν ἐκείνῳ τό-
τε ὑπέχετο περὶ αὐτοῦ : ἔγωγε πλεονεχίῃ τῷ κυρίῳ τῷ
περγαμάτων δεδοκώς, κῆρα γὰρ τοῖς περὶ αὐτοῦ μὲν ἀμώπλιον
πόλιν ἡμετέρην δουλικῶς κατέσκησεν, ἢν τότε σύμμαχον
αὐτοῦ καὶ φίλῳ ἔχοντες : εἴτ' οὐδὲν πώποτε ἔδωκε χρῆ-
μα ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον. ταυτὸ τρίτον τῷ αὐτῷ ἐποίησε φίλιππος,
εἴ τινα τούτων εἶδε δίκῃ δίδοντα. καὶ νῦν αὖτ' ἴδῃ, κρινέτω.
ἐπειδὴν δὲ ἀκούσῃ λέγοντας, οὐδὲν κινεῖται ἐν ὑμῖν, ἐπέ-
ρως κρίνοντες, τί καὶ ποιῆσαι ζητοῖν ; πολλὰ ἀναλίσκειν,
ἕξον ἐλάττω ; καὶ πάντας ὑδραπόειν βελήσεσθαι, δύο ἢ
τρεῖς ἕξον ; μένοιτο μὲν τ' αὖτ' οὐδὲ γὰρ πλεονεχίῃ θεβαίων
πόλιν εἰλεῖτο δημοσίᾳ ποιῆν ὁ φίλιππος οὐ : πολλοὺ γὰρ
καὶ δει : ἀλλ' ἔπειτα τῷ πρέσβειον ἐπεῖσθαι. ὃν δὲ τρόπον,
φράσω περὶ ὑμῶν ἐγώ. ἡλθον ὡς αὐτὸν πρέσβεις ἐκ θε-
βίων, ὅτε πόρ καὶ πρὸς ὑμῖν ἡμεῖς ἡμεῖς ἐκεῖ. τούτοις χρῆμα-
τα ἐκείνος ἡβούλετο δοῦναι, καὶ πάντῃ, ὡς ἔφαθον, περὶ
λα : ἐκεῖ δὲ αὐτὸ, οὐδὲ ἔλαβον τούτῳ οἱ τῷ θεβαίων πρέ-
σβεις. μετὰ τούτῳ ἐν θυσίᾳ πνὶ καὶ δειπνῶ πίνων καὶ τι-
λανθρῶ πλούσιος περὶ αὐτοῦ ὁ φίλιππος ἄλλὰ τι δὴ
πολλὰ, οἷον αἰχμάλωτα καὶ τὰ ριπῶτα : καὶ τελευτῶν
ἐκ πώματι ἀργυρᾷ καὶ χρυσᾷ * περὶ πέναν αὐτοῖς. τούτῳ
πάντῃ ἐκείνοι διεωθούντο, καὶ ἔδαμῃ περὶ αὐτοῦ ἐκ τούτου.
τελευτῶν δὲ, φίλων εἰς τῷ πρέσβειον εἶπεν, ὦ ἀνδρῶν ἀ-
θηναῖοι, λόγον ὃν ἔχῃ ἔπειτα θεβαίων, ἀλλ' ἔπειτα ὑμῖν ἄ-
ξιον εἰρηθεῖν. ἔφη γὰρ τὸν φίλιππον ὁρῶν μεγαλαφύχως
καὶ τιλανθρῶ πῶς ἔχοντα περὶ αὐτοῦ, ἡδεῖσθαι καὶ χαί-
ρειν : αὐτοῖς μὲν οὖν ὑπάρχειν αὐτῷ φίλοι καὶ ξυνοὶ καὶ ἄ-
νδρες τῷ δώρων δόντων : εἰς δὲ τὰ τῆς πόλεως περὶ γματα
αὐτοῖς ἦν τότε, πλεονεχίῃ πῶς αὐτὸν ἡξίον τούτῳ περὶ αὐ-

Δημοδένους

ὄντα ἄξιόν τι καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν θεβαίων περῆσαι· καὶ
 ὅλῳ δὲ πῶς πόλιν οὕτω καὶ σφᾶς ὡμολόγουν· ὑπάρξεν
 αὐτῷ· καὶ γὰρ τοι σκέψασθε, τί τοῖς θεβαίοις γέροντι ἐν
 πόλεω, καὶ τί ὑμῖν συμβέβηκε· καὶ θεάσασθαι ἐπ' αὐ-
 τῆς τῆς ἀληθείας, ἡλικίον ὅτι τὸ μὴ πωλεῖν τὰ τῆς πό-
 λεως πράγματα· πρῶτον μὲν τοῖνυν εἰρήνη γέροντι αὐ-
 τοῖς κρηνοῦσι, καὶ ταλαπωρουμένοις ἡδὴ τῷ πολέμῳ, καὶ
 ἡπώμένοις· εἴτα τῶν ἐχθρῶν φωκέων ἀρῶν ὁ λεθρός, καὶ
 ὅλων τῶν τειχῶν, καὶ τῶν πόλεων ἀνείρεσις, ἀρᾶ καὶ μῆ-
 να τῶντα· οὐ μὰ δὴ, ἀλλ' ἐν περὶ τοῖς, ὀρχομένοις, κη-
 ρώνεια, κρησῖαι, πλῆθος αἰών, τῆς φωκέων χώρας ὅσῃ
 εἰδούλῳ. τοῖς μὲν δὲ θεβαίοις τῶντα ἐκ τῆς εἰρήνης γέ-
 ροντι, ὧν οὐδ' αὖ ὀύξαντο δὴ κρημνίζοντα· τοῖς δὲ πρὸς
 βεσι τοῖς τῶν θεβαίων τι, οὐδὲν, πᾶσι δὲ τοῖς αἰτίοις γα-
 ληνῆσαι τῇ πατρίδι. ὅστις δὲ καλόν, ὃ αὐτοῖς ἀθηναῖοι,
 καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης, ὡς οὗτοι χρημά-
 των ἀπέδοντο. ἀνὴρ δὲ μὲν δὴ τί τῇ τῶν ἀθηναίων πόλει γέ-
 ροντι ἐκ τῆς εἰρήνης, καὶ τί τοῖς πρὸς βεσι τοῖς τῶν ἀθη-
 ναίων· καὶ θεωρεῖτε εἰ πῶς πᾶσι τῇ πόλει καὶ τοῖς
 αὐτοῖς· τῇ πόλει μὲν τοῖνυν, ἀφῆκεναι μὲν ἀπάντων καὶ
 τῶν κτημάτων, καὶ τῶν συμμάχων· ὁμοῦ μοκέναι δὲ φιλίπ-
 πῳ, καὶ πρὸς ἄλλος ἢ ποτ' ἐπ' αὐτὰ, ἐκλόμενος σώζειν, ὑ-
 μᾶς κωλύσειν· καὶ τὸν μὲν ὑμῖν βουλόμενον πρᾶδῶναι
 ἐχθρὸν ἢ ἡσάσαι καὶ κλέμειν· τὸν δὲ ἀπεδρηκῆσαι σύμ-
 μαχον ἢ φίλον. τῶντα γὰρ ὅστις ἀσυνεπὲς μὲν αἰχίνης ὀ-
 ῥοῖ, ἐρχεσθαι δὲ ὁ τοῦ στωδρῆς φιλοκράτης· καὶ κρα-
 τῶν τοῖς μὲν πᾶσι περὶ τῶν ἡμέρων, καὶ περὶ τοῖς ὑ-
 μᾶς, τὸ τῆς συμμάχων δόγμα κυρῶσαι, καὶ κηλίσσαι τῶν
 πρὸς βεσι τῶν φιλιππου, ἐκρούσας οὕτως εἰς πᾶσι ὑπε-
 ραίει, πᾶσι φιλοκράτῳ γὰρ μὲν ἔπεισεν εἰλίσσαι· εἰ δὲ καὶ
 τῶντα καὶ πᾶσι ἄλλα ἐπὶ τοῖς διότι τοῖς ἀδελφοῖς γέροντι

ὁ παρὲς τῆς πρῆς πρεσβείας λόγος.

72

να. τῇ μὲν δὲ πόλει τῶν ἐκ τῆς εἰρῆνης γέγονεν· ὧν ἔστι
δύρεῖν αἰχμῶν ῥάδιον. τοῖς δὲ πρεσβείσι πῖ τοῖς τῶν πρε-
ξασί; τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πάνθ' ὅσα ἐωράκατε ὑμεῖς, οἱ
κίαν, ξύλα, πυρούς· ἀλλὰ ἐν τῇ τῆς ἀκρωλύτων συμ-
μαχῶν χώρα κτήματα, καὶ γεωργίαι παντοφύτοις, φιλο-
κράτει μὲν τὰ λανθόντες ἔχουσιν περὶ σοδὸν, τούτω δὲ αἰχμῶν
ἐπὶ ἀκρὸντα μῆας. καὶ τοῖς, πᾶς οὐ δεινόν, ὡς αὐτοὶ ἀπὸ
ναῖοι, καὶ ἰσχυρίων, τοῖς τῆς ὑμετέρων συμμάχων συμφο-
ρὰς περὶ σοδὸν τοῖς πρεσβείσι τοῖς ὑμετέροις γεγενηθῆναι;
καὶ πῶς αὐτῶν εἰρῆνῃ τῇ μὲν ἐπὶ πᾶσι πόλει τῆς μὲν
συμμάχων ὀλιγοῦν, τῆς δὲ κτημάτων ἀπόστασιν, αὐτὴ δὲ δὴ
ξὺς αἰχμῶν γεγενηθῆναι· τοῖς δὲ πρεσβείσι τοῖς καὶ τῆς
πόλεως τῶν πρεξασί περὶ σοδὸν, δὴ πορίαν, κτήμα-
τα, πλοῦτον, αὐτὴ τῆς ἐχάτων ἀκρειῶν * εἰργάσθαι; ἀλλ'
λαμῆν, ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, καὶ λείμμι τοῦτων ὅς
λαωδίως μαρτυρεῖται.

Μαρτυρεῖται.

Οὐκ ῥίαν θάυμαστον αὐτὴ καὶ τοῦτο τὸ ἐλπίσει λέ-
γειν, ὡς οὐκ ἔστι καλὴν, οὐδ' οἶον ἡγίουν ἐγὼ, πῶς εἰρήνῃ
ποιήσασθαι κακῶς ὡς πλεῖον τῆς στρατηγῶν κεχρημένων.
αὐτὴ τῶν λέγει, περὶ θεῶν ὁρώμεθα αὐτὸν μεμνη-
μένοι· πότμον, ὅς ἐπὶ τῶν πῶς ὡς πρεσβύτων πό-
λεως, ἢ τῶν τῆς αὐτῆς. εἰ μὲν γὰρ ὅς ἐπὶ τῶν ἢ κεκρη-
τηκέναι τῶ πολέμῳ φήσει, καὶ χρυσούς ἔχειν τῶν στρα-
τηγῶν, εἰκότως χρῆματα ἔληφεν· εἰ δ' ἐκ τῶν αὐτῆς,
πῶς ἔνεκα ἐφ' οἷς ἢ πέμψασα πόλις τῆς αὐτῆς ἀπέστη, τῶν
τούτοις οὕτως δῶρα περὶ λαβῶν φαίνεται; τῶν γὰρ αὐ-
τῶν ἐπὶ τῶν πέμψασα πόλιν τυγχάνειν, καὶ τοὺς ἐκ
τῶν πρεσβείας, εἰ πόρπ τῶν δικαίων ἐγίγιντο. ἐπὶ τοῖς
πῶς καὶ κῆνο σκέψασθε, ὡς αὐτοὶ ἀπὸ ναῖοι, πότμον οἶ-
ον, πλεῖον φωκίας θεοαίων, ἢ ὅλως τῶν ὑμῶν κρατεῖν

τῷ πολέμῳ. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐ οἶδ' ὅπῃ φοβεῖς Σηβαίων· ἔ-
 ρον γὰρ ὀρχομένον, καὶ κερώνειαν, καὶ τὸ πλῆθος αὐτῶν,
 καὶ οὗ ἐνέωσιν ἀπειλήφειν αὐτοῖς, καὶ ἐβδουμήνους καὶ
 διακροσίους ἀπεκτόνεσθαι ὑπὲρ τῷ ἡδυλείῳ, καὶ ἔρποντον εἰ-
 σήκη, καὶ ἰσσοκράτω, καὶ κακῶν ἰλίας ποδὶς ἡσθε Ση-
 βαίους. ὑμῖν δὲ, τοῖς τοῦ μὲν ἔτ' ἦν, μήτε γλίοιο ἢ λοιποῦ.
 ἔτ' ἦν τὸ δεινότατον τῷ πρὸς ὧλιππον πολέμου· οὐκ
 ἐδύνασθε κακῶς ἡνίκ' ἐβόλεσθε ποιεῖν ἐκείνους· τῷ δὲ μὴ
 πᾶσχειν ἔπ' αὐτοῖς, πᾶσθαι ἄδεια ἤγαγε. τί ποτ' οὕτως ἐκ
 τῆς αὐτῆς εἰρήνης τοῖς μὲν Σηβαίοις τοῖς τοῦ πρὸς τῷ κρα-
 μένοις τῷ πολέμῳ, καὶ τὰ ἐαυτοῖς κερμίσσασθαι, καὶ τὰ τοῖς
 ἐχθρῶν περὶ λαβεῖν ἐπ' ἔργον· τοῖς δὲ ἀθηναίοις ὑμῖν, καὶ
 ἂν τῷ πολέμῳ διεσώζετο, ταῦτ' ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἀφ' ὧν
 κῶα; ὅτι τὰ ἐκείνων μὲν, οὐκ ἀπέδοντο οἱ πρὸς βίους, τὰ
 δ' ὑμέτερά οὐκ ἀπὸ πρὸς βίους. ἀλλὰ νῦν δὴ οὗ συμμάχους
 ἀπειρηκέναι φησὶ τῷ πολέμῳ. ὅτι γὰρ τοῦτο ἔπ' ἀπὸ πρὸς
 κῶα, καὶ ἐκ τῆς αὐτοῖς ὧν ἐπ' ἀπὸ πρὸς βίους. ἐπειδὴ γὰρ
 ἡ μὲν εἰρήνη τέλους εἶχεν αὐτῇ τῷ περὶ κῶα, ἡ σωθεῖ-
 πιν οὐτος· οἱ δὲ πρὸς βίους ἀπὸ πρὸς βίους οἱ τῷ περὶ κῶα, λα-
 βόντες οὗ ὅρκους· καὶ μέχρι τοῦτο γὰρ οὐδὲν ἀνῆκεσθαι
 τῆς περὶ κῶα, ἀλλὰ αἰσχροῦ μὲν ἡ εἰρήνη καὶ ἀνῆκεσθαι
 πόλεως· αὐτὴ δὲ τοῦτο δὴ, τὰ σωμάσια ἀγαθὰ ἡμῖν
 ἔμελλον εἶσεσθαι· ἡμίον ἡμᾶς ἐγὼ, καὶ τοῦτο εἰσπ-
 πλῆν πῶν ταχίστην ἐφ' ἐλπίσιν, καὶ μὴ πρὸς βίους, μὴ
 δι' αἵματι καὶ τῷ πρὸς βίους ὧν περὶ κῶα μὴδὲν αὐτῷ μετὰ τῷ χρόνῳ
 τῷ ἐκείνῃ χερσίν. ἡ δὲ γὰρ ἀκριβὲς, ὅτι πάνθ' ὅσα αὐτῷ
 πρὸς βίους καὶ εἰρήνης περὶ κῶα, τοῦτο τῷ ἀμείλι-
 σιν ἀπὸ πρὸς βίους. οὐδὲ γὰρ πῶ ποτε ὑποδὲ τῷ ὧν πε-
 ρὶ κῶα εἰρήνῳ ἄγειν, ὑποδὲ τῷ ἐγκρατεῖ φθίντων ὧν ἀρ-
 χῆς ἡ θύλασε πρὸς βίους· ἀλλὰ ταῦθ' οἱ περὶ λαβόντες ἐχ-
 σι· χερσὶ δὲ τοῦτο, δυοῖν χρυσίμοις οὐ διαμῆρτίσθαι
 τῷ

τὴν πόλιν ἡγοῦμαι πλεονάντων ἡμῶν. ἢ γὰρ πτόντων,
καὶ κατὰ τὸ ἡμισίαν αὐτὴν ὑποκωσάντων, ἀλλ' εἰλήφθ
τῆς τῆς πόλεως, ἀφ' ὧσιν, τῆς δὲ λοιπῶν ἀφ' ἑξέσθαι : ἢ
μὴ θιόντος τούτου τούτου, ἀπαγγέλλειν ἡμῶς οὐδέως διδύ-
ρο : ὥστ' ἐν ἐκείνοις τοῖς πόρῳ, καὶ ἐλάττωσι τὴν πλεονε-
ξίαν, καὶ τὴν ἀπισίαν εἰδότες ὑμῶς παρὶ τῶνδε τῆς ἐγγύς
καὶ τῆς μερόνων, λέγω δὴ φωκέων καὶ πυλῶν οὐ περὶ σέ-
σθαι : μὴ περὶ λαβόντος δι' ἐκείνου τούτου, μὴ δὲ ἡμῶν ὑπαπα-
τηδέντων ἅπαντ' ἐν ἀσφαλεῖ τὰ πράγματα ὑμῶν ἔσε-
σθαι, καὶ πρ' ἐκόντος ὑπάρξαι αὐτῶν τὰ δίκαια. καὶ ταῦτ'
εἰς τὴν οὕτως ὑπελάμβανον ἔξεν. εἰ γὰρ ἦσαν ὡς ἦσαν τό-
τε οἱ φωκεῖς σῶσι, καὶ πύλας εἶχον, ἐκείνος μὲν αὐτοὺς δὲ
ὑμῶν εἶχεν ἀνατεῖναι φοβερὸν, δι' ὃ τῆς δικαίων αὐτῶν
πρ' εἶδετε. οὐτε γὰρ κατὰ γῆν πρ' ἐλθόντων, οὐτε ναυσὶ κρα-
τήρας εἰς τὴν ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ἐμελλεν : ὑμεῖς δὲ ἐκείνῳ πα-
ραχρήμα, εἰ μὴ τὰ δίκαια ποιῶν, κλείσειν τὰ ἐμπόρια, καὶ
χρημάτων γ' ἐν ἀπάνει, καὶ τῆς ἄλλων ἐν πολιορκίᾳ
πάλιν αὐτὸν κατὰ σῆσθαι. ὥστε ἐκείνος ὁ δουλοῦσιν ἔσε-
σθαι, ἐμελλε τοῖς ἀφ' τῆς εἰρήνης λιπτελοῦσιν, εὐχ
ὑμεῖς. καὶ ταῦθ' ὅτι οὐκ ἔστι τοῖς συμβεβηκέσιν αὐτῶν πλάτα-
τοισι, καὶ περὶ τοῦτοισι, ἀλλὰ τὸ τ' οὐδὲν ἐγνώκειν
καὶ περὶ ὧσιν ἡμῶν, καὶ τούτοις ἔλεγον, ἐκεί-
θεν εἴσεσθαι. ἐπεὶ δὲ γὰρ ἐκκλησία μὲν οὐκ ἔτ' ἐν ὑπόλοι-
πος οὐδεμία δὲ τὸ περὶ κατὰ κράτος, οὐτοι δὲ οὐκ
ἀπὸ τῆς, ἀλλ' αὐτὴν διέβιβον : γράφω ἡμισίαν βοι-
λόων, τὴν βουλῶν ποιήσαντος τοῦ δήμου κυρίου, ἀ-
πὸ τῶν πρὸς πρὸς τὴν τῆς τῆς : τὸν δὲ στρατηγὸν περ-
ξονον καὶ μίλιν αὐτοῦς αὐτῶν τὸ πῶς ἐν οἷς αὐτῶν ὄντα οἷ-
λιπτον πυνθάνηται. γράφας ὥσπερ νῦν λέγω, τοῖς
ρήμασιν οὕτως ἀνέκριντο. καὶ μοι λέγε ὅτι τὸ ἡμι-
σίαν λαβάναι.

K

λέγω: ἐν ταῦθα ἐρίγνοντο οἱ ὅρκιοι, ὅτε διδύρῃ ἦδὴ τὸ σῶμα
 τὸν μαῖ ἄσπιν ἐβράδιζε φίλιππος: αἰχρῶς, ὡς αἰσθόρως ἀθη-
 ναῖοι, καὶ αἰσφίως ὑμῖν. καὶ τοῖς τῶν οἱ φίλιππος, ἀπ᾽ ἅν-
 των αὐτὸ ἐπὶ μὲν τοῦ πλείστου ἑσθῶν τὸν ἴσθιν περὶ χεῖρῶν.
 τὴν τε γὰρ εἰρῶν οὐχὶ δυνήσιντων ὡς ἐπεχίρῃσιν οὐχὶ
 τὸ πρῶτον, πλὴν ἀλῶν καὶ φωκῶν χεῖρῶν, ἀλλ' ἀ-
 ναγκασθέντος ὑφ' ὑμῖν τῶν φιλοκράτῃς, τοῦ μὲν ἀπα-
 λῆσαι, χεῖρῶν δ' ἀν' ἡκρὶς ἀθηναίους, καὶ ἑὸς ἀθηναίων
 συμμάχους: οὐκ ἐβούλετο ἑσθῶν ὁ μωμοκέναι τὸν ὅρκον
 οὐδὲνα τῶν αὐτῶν συμμάχων. οὐ γὰρ αὐτῶν συστρατεύσεις
 ἐφ' ἃν ἔχει τῶν ὑμετέρων ἐμελλον, ἀλλ' ἐξ ἑνὸς περὶ φα-
 σιν ἑὸς ὅρκιος: οὐτε μάρτυρας γινέσθαι τῶν ἀποσχάων
 ἐφ' αἷς δὲ εἰσέκεν πλὴν εἰρῶν: οὐδὲ ἑσθῶν διειχθῶναι πᾶ-
 σιν, ὅτι οὐκ ἀρᾷ πόλις ἡ τῶν ἀθηναίων ἡπῆτο τῶ πα-
 λῶν, ἀλλὰ φίλιππος ὅτι τῆς εἰρήνης ὡδῆσι μῶν, καὶ
 ὁ πρὸς ὑπάρχον μῶν τοῖς ἀθηναίοις, ὡς τε τυχεῖν τῆς
 εἰρήνης. ἵνα δὴ μὴ γίνῃται ταῦθ' ἀ λέγω, φανερὰ, διὰ
 τοῦτο αἰετὸ δὲ αὐτοῦς μὴ δαμῶσι βαδίζειν. οὐτοὶ δ' ἐχᾶ-
 ρίζοντο πάντα ἐν δεικνύμενοι καὶ ἀποδιδυχακδύοντες ἐ-
 κείνον. καὶ τοῖς ταῦθ' ὅταν ὑπελέγχωνται πάντα ἑὸς χρῶ-
 νους ἀνελωκέτες, τὰ ἐν θράκη περὶ μένοι μὴ δὲ ὦν ἐ-
 φησὶν ὡς πεποιηκέτες, μὴ δ' ὦν συμφέρον ἦν, τὰ φε-
 ρὴ διδύρ' ἀπὸ γελῆς, πῶς ἐνέσι πᾶν δὲ φρονούσι δικα-
 σοῖς, καὶ βουλομένους δὲ ὁρκεῖν, * τοῦτο σωζέσθαι; ἀλ-
 λὰ μὲν, ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λέγε πρῶτον μὲν τὸ φη-
 σίμα, ὡς ὁρκούν περὶ σῆκεν ἡμῖν: εἶτα πλὴν τῶν φιλιππου:
 εἶτα τὸ φιλοκράτῃς φησίμα: εἶτα τὸ τῶ δήμου.

φησίμα, ὡδῆσι λή, φησίματα.

Καὶ μὲν ὅτι τὸν φίλιππον ἐν ἐλκασόντων κατελάβο-
 μεν αὐτὸς ἐπείθῃ τοῖς μῶν, καὶ τὰ περὶ τῶν γυναικῶν ὑφ' ὑμῖν

Δημοθέους

ἔποιε καὶ τὰ ψήφισματά, καὶ λειπὸν ἐκεῖ πρὸντας μάρ-
τυρας.

Μάρτυρος.

Λέγει δὴ καὶ πρὸς τὸν μάρτυρα, ὅτι περὶ δὲ κλείδης
ὑδρον ἐλθόντα τοῦτον ἀπεκρίνατο ψήφιστος.

Μάρτυρα.

Ὁ δὲ δῖνος οὐδ' ἀρνήσις ὅτιν αὐτοῖς, τὸ μὴ παρὰ ὑπο-
ψήφιστον περὶ ἔχειν, ἀκούσας τε μὲν. ὅτι γὰρ περὶ τὸν
ἀπὸ κλειδίου πρὸς βίαν πρὸς τὴν εἰρήνης, κήρυκα ὑμῖς
περὶ πείλατε, ὅς τις ὑμῖν ἀπέστειλε. τότε μὲν τοῖνυν
ὡς τάχιστα εἰς ὠρεὶν ἤλθον, οὐκ ἀείμενον τὸν κήρυκα, ὅ-
τι ἐπὶ τὸν χρόνον οὐδὲν, ἄλλου δὲ πολιορκουμένου δι-
ψήφιστον εἰς ὅσον: καὶ πάλιν αὐτοῦτον περὶ πρὸς μὲν
τὸν πολιορκουόμενον ἔλθοντες, ἀπὸ κλειδίου δὲ τὴν πολι-
μῖα στρατοῦ ματὸς εἰς παραστάς: καὶ περὶ ὅντας ἀπὸ τὸν
ἐλπίσιν τὴν κήρυκα: τοσαύτη αὐτοῦτον καὶ περὶ τὴν
τότ' ἐχώρου. ἐπειδὴ δὲ εἰρήνη μὲν ἔσται, ἀπὸς δὲ ἀσφα-
λείας ἰσχύει, καὶ περὶ τὸν πρὸς ὑμῖν ἀπὸς διεν, τὴν καὶ
οὐτ' ἐπὶ τὸν εἰρήνην, οὐτ' ἐπὶ τὸν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν. τί
δὴ ποτε; ὅτι τότε μὲν τὸ πρὸς εἰρήνην ὡς τάχιστα γινώσκον,
τὸ πρὸς ὑμῖν ἀπὸς τὸν πολιορκουόμενον: νῦν δὲ, τὸ ὡς ἀπὸς τὸν με-
τὰ χρόνον διαβιβάσαι περὶ τὴν ὅσον ὁρκοῖς ἀπὸς λαβεῖν.
ἀλλὰ μὲν, ὅτι καὶ ταῦτ' ἀλλήθῃ λέγω, λάβετε μὲν καὶ πρὸς
τὴν πρὸς μάρτυρα.

Μάρτυρα

Ἔστιν οὖν ὅπως καὶ μάλιστα ἀπὸς ἀπὸς τὸν πολιορκουόμενον
ἀπὸς τὸν πολιορκουόμενον ὑπὸς ἐπὶ τὸν αὐτοῖς ὅσον,
ὡς τὸν μὲν ἀπὸς διεν ἀπὸς ὑμῖν ἐπὶ τὸν, καὶ τὸν μὲν: ὅτι δὲ
ἐπὶ τὸν περὶ τὸν πρὸς τὸν ἐλθόντα τὸν κήρυκα, ἐπὶ τὸν μὲν. ὅτι
δῖνος χρόνον ἢ μὲν ἐκεῖ καὶ καὶ τὸν μὲν ἀπὸς τὸν, σκέψασθε
τί περὶ ἔχειν ἐπὶ τὸν ἢ μὲν περὶ τὸν. ἐγὼ μὲν δῖνος ὅσον

αἰχμαλώτως αἰασιζέειν, καὶ ζητεῖν, καὶ πρὸ ἑμαυτοῦ χρεῖ=
ματ' αἰαλίσκειν, καὶ φιλιππων ἀξιοῦν, ὧν ὑμῖν ἐδίδου ξει=
νίων, οὕτως λυσάσθαι· αὐτὸς δὲ, αὐτίκα ἀκοίσεσθε, πῆ=
ποιων διετέλεσε. τί οὖν ἦν οὗτος; κοινῇ τὸν φιλιππον χρεῖ=
μαθ' ἡμῖν διδόναι. ἵνα μὴ δὲ οὗτος ἀγνοῇτε, ἐκείνος ἡμᾶς
δικαδὼν ησεν ἅπαντας, ἐκείνῳ πινά τῶπον προσέμπων
ιδίᾳ, καὶ πλὴν γε, ὡς αἰσθόου ἀθηναῖοι, διδούς χρυσίους.
ὥς δ' ἀπετίγγανεν ὁ πυθόπου, οὐδ' ἐμέγε εἰπεῖν ἑμαυ=
τὸν δεῖ, ἀλλὰ τὰ ὄντα καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτὰ δηλώ=
σει τὰ κοινῇ δοθέντα· ἅπαντας ἡρεῖτο οὐδέως οὐδέως λή=
ζεσθαι· ἀσφάλειαν δ' ἐσεσθαι τοῖς ιδίᾳ πεπραγμένοις ἑαυ=
τοῖς, εἰ καὶ κατὰ μικρὸν τῇ κοινῇ λαβεῖν πάντες μετὰ κοι=
μην· δεῖ ταῦτ' ἐδιδότο· ξενία δ' ἦν ἡ πρόσφατος· ἐπειδὴ
δ' ἐκώλυσα ἐγὼ, πάλιν προσδιενείμαντο οὗτοι. τῷ φιλίπ=
πῳ δ' ἐπειδὴ ταῦτ' εἰς οὗτον αἰχμαλώτου ἡξίου ἀν=
ταλίσκεν ἐγὼ, οὐτε * κατεῖπεν οὐτὼν εἴχεσθαι, οἳ δ'
εἰπεῖν οὐδ' ἄλλ' ἐχέουσιν ὁ δεῖνα, καὶ ὁ δεῖνα, ὅτε φυγεῖν τὸ
αἰαλῶμα. ὡμολόγησε ὁ μὲν δὲ, δικαδόντα το δὲ, εἰς τὰ
παναθήναια φήσας ἀχρίμψεν. λέγει δὲ πρὸ μῦθου
εἶναι πρὸ ἀφροφαιίου, εἴτα πρὸ τῶν ἄλλων πρόντων.

μαρτυρία.

Φόβος δὲ καὶ ὁδὸς αὐτὸς ἐλυσάμενος τῶν αἰχμαλώτων,
εἶπω πρὸς ὑμᾶς. ἐν ὅσῳ γὰρ οὐχὶ πρόντος πρὸ τοῦ φιλίπ=
που, διεβίβοντο ἐπὶ πέλῃ. ἐνίοι τῶν ἐαλωκότων, ὅσοι πρὸ
ἡσθ' ὕψις ημετέροις, ἀπασσύντες ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, μὴ δυνάμεσθαι
μετὰ τῶν πεῖσαι τὸν φιλιππον, ἐαυτοῖς ἐφάθον βούλε=
σθαι λυσάσθαι, καὶ μηδεμίαν οὕτως φιλιππῳ χρεῖν ἔ=
χειν. καὶ ἐδανείζοντο, ὁ μὲν, πρὸς μῶας, ὁ δὲ, πέντε, ὁ δὲ,
ὅπως συνέβαιναν ἐκείνῳ τὰ λύττα. ἐπειδὴ τοῖσι ὁμο=
λόγησεν ὁ φιλιππος οὗτοι λοιπὸν λυσάσθαι, συγκαλί=
σας ἐγὼ οὕτως, οἷς αὐτὸς ἐχέουσι τὰ γύριον, καὶ τὰ

1954-1955

Μαρτυρία.

215 21

ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι. ἀλλ', οἷμαι, ποδὶν οὐ τοι μου. φέ-
 ρει δὴ, πῶς τῷ πεπενημένῳ πρὸς τῷ, καὶ πῶς τῷ
 χράτει, διασάδει. πρὸς μὴλα γὰρ ἔσαι φανερῶτα.
 πρῶτον μὲν τοίνυν φωνεῖς ἐκαστὸν καὶ ἀλλοὺς ἀπέφη-
 ναί: καὶ κεῖθεν ἐπὶ τῷ, καὶ πρὸς τὸ φῶσιμα, καὶ τὰ πρὸς
 ὑμᾶς εἰρημέλεια. εἴτα τὸ φῶσιμα ἐπιχέειν κινεῖν, καὶ με-
 τὰ εἶναι, ἐφ' ᾧ προσδιδόντες ἡμεῖς. εἴτα ὑποδιδόντες τι-
 λίπῳ συμμάχους ἐνέχουσιν; καὶ τὸ μὲν γὰρ φέειν
 ἐπιστολῶν ὑπὲρ ἐμὸν πρὸς ὑμᾶς ἀπεφωσμένον μὴ πεί-
 πειν: αὐτοὶ δὲ οὐδὲ ποῦν ὑμεῖς γράψαντες ἀπέπεμψαν.
 εἴθ' ὁ γυναικὶς οὐκ οἶε μὲν τὸν δῆμον ἐφ' ἃ τὸν ὑμέτερον
 καὶ τὸν ἐπὶ τῷ πρὸς τῷ, ὅτι ταῦτ' ἐπέσχετο
 τῷ, οὐ μόνον αἰσχρονομίαν, ἀλλὰ καὶ διδόντες μὴ συμ-
 πρὸς πόλῳ μὲν δὲ τῷ τῷ: αὐτὸς δὲ ἰδὼς πάντα τὸν χρό-
 νον ἐν τυγχάνων οὐδὲ ποῦν ἐπαύσατο τῷ πρὸς τῷ. καὶ τὰ
 μὲν ἄλλα, σιωπῶ: διεκνήμιος δὲ αὐτὸν ἐν φθορᾷ τῷ νύ-
 κτ' ἐφύλαττον οὐκ ἐγὼ, τὸν παῖδα ἔχων τὸν ἐμὸν του-
 τονί: καὶ λαβὼν ὑξιώντα ἐκ τῆς τῷ πρὸς τῷ σκηνῆς ἐμοί
 τὸν παῖδα ἐκείδουσιν ἀπαγγέλλειν, καὶ αὐτὸν μεμνησθαι.
 καὶ τὸ τελευτῶν ὁ βδελυρὸς οὐκ οἶε καὶ αἰσχρονομίαν νύκτ' καὶ
 ἡμέραν ἀπόντων ἡμῶν ἀπελείφθη πρὸς τῷ πρὸς τῷ. καὶ
 τῷ τῷ ὅτι ἀληθῆ λέγω, πρῶτον μὲν αὐτὸς ἐγὼ συγ-
 γράμματος, καὶ κατὰ τὸν ἐμὸν τὸν ὑποδιδόνον μὲν
 τυχεῖν: εἴτα τῷ ἄλλων πρὸς τῷ ἐξέτασιν καλῶ: καὶ
 δυοῖν θάττον, ἢ μὲν τυχεῖν, ἢ ὑξόμνησαν αἰσχρονομίαν.
 εἰαὶ δὲ ὑξόμνησαν, ὑποδοκίμους ὑξελέγω παρ' ὑμῶν
 φανερῶς.

Μαρτυρία.

Οἷς μὲν τῷ κακοῖς καὶ πρὸς τῷ κατὰ τὴν ἀρχὴν μίαν
 ἀπαθὴν σιωπῶντες, εἰσάκουσιν. πῶς αὐτὸς οἶε ἐκείποιεν
 ἐγγὺς ὄντας τῷ διδόντες, ὅθ' ὑμῶν ὁράντων τῷ καὶ πρὸς τῷ

κνείων ὄντων, καὶ τὸν ἀντίον κολλάει, τριαὺς τὰς τριούσι,
 Συμογίσσασθαι δὴ βούλομαι τὰ κατηγορημένα ἀπ' ἀρ-
 χῆς, ἵνα ὅσα ὑμῖν ὑπεχέμεν ἀρχόμενος τῶ λόγου, δι-
 ξῶ περὶ τῆς ἐπιδείξεως οὐδὲν ἀληθὺς ἀπαγγιγνέται, ἀλ-
 λά φανακίζοντα ὑμᾶς, μάρτυσι τοῖς γελημελίοις αὐ-
 τοῖς, οὐ λόγοις χρώμενος. ἐπιδείξεω αὖτε γελημελίοις
 τὸ μὴ δεῖσθαι ὑμᾶς ἀκούειν ἐμὴν τὰ ληθῆ (αὐτοῖς ἔστω)
 σι, καὶ τοῖς ἐπατήλμασι τοῖς τούτου καὶ τῆς ἀληθείας
 τότε, πάντα τὰναντία συμβουλεύοντα, ἥτις δει: καὶ τῇ
 μετ' αὐτῶν συμμάχων αὐτεῖ πάντα εἰρήνη, τῇ δὲ πολυκράτῳ
 συναγορεύοντα: ὅς χρόνους καὶ τὰ ἴδιαντα, ἵνα μὴ
 δεῖ βούλησθαι, δύναιτο ἐξελθεῖν εἰς φωκέας: καὶ ἀλ-
 λα αὐτῶν τῶ ἀρκυμίας, πολλὰ καὶ δεκά εἰρασιμίας:
 προδιδωκὲς πάντα, πεπεσκέτα, δῶρα ἔχοντα, οὐδὲν
 ἐλλείπει τὰ μαχθῆναι. οὐκοῦν τῶν ὑπεχέμεν ἀρχ-
 ῇ: τῶν ἐπιδείξεω. ὁρᾷτε βίνω τὰ μετὰ τῶν. ἀπλοῦς
 γὰρ ὅτιν ὁ μὴ λων λόγος οὐ τοῖς περὶ ὑμᾶς ἦδεν. ὁ μὲν-
 μόνατε φησὶν εἰσὶν καὶ τὸ νόμοις καὶ τὰς φησὶν σιμασι
 τῶ δὴ μὲν, καὶ τῆς βουλῆς τῶ πιντακισίων: φαίνεται
 δ' οὐ τοῖς πάντα τὰναντία τοῖς νόμοις, τοῖς φησὶν σιμασι,
 τοῖς δικαίοις περὶ σπουδαίως. οὐκοῦν ἐλαωκέναι προση-
 κει, πρὸς γενοῦν ἐχρῆσι δικασαῖς. εἰ γὰρ ἄλλο μὲν ἡδὲ
 κει, δύο τῶ πεπεσκέτων ἐστὶν ἱκανὰ αὐτὸν ἀρκτεῖναι.
 ὃ γὰρ μόνον φωκέας, ἀλλὰ καὶ θράκην προδίδωκε πε-
 λίππῳ. καὶ τοὶ δύο χρησιμῶς τοῖς τοῖς τῆς οἰκου-
 μενῆς εἰς αὐτὸς αὐτὸς εἰς τῇ πόλει, καὶ τῶ μετὰ γῆν, πιν-
 λων: ἐκ θαλάττης δὲ, τῶ ἐλκεσθόντων: ἃ συναμφοτέ-
 ρα εἶσι πεπεσκέσιν αἰχρῶς, καὶ καθ' ὑμῶν ἰγκεχεῖται σι-
 φιλίππῳ. τῶ ποίνῳ αὐτὸς αὐτὸς τ' ἄλλων, ἡλίκον ὅτιν ἄ-
 δικημα, εἰ θράκην καὶ τὰ τείχη προδίδωκεν αὐτὸν λείπειν,
 καὶ ὅσοι δὲ τῶν ἀρκυμίας πρὸς ὑμῖν οἱ δὲ, ὅτι γρήματι

ὁ παρὲς τῆς πρῆς πρεσβείας λόγος. 77

πάμπας λαὸς φηκίαν, οὐ χαλεπὸν δείξει. ὁρῶντες,
κνησόδους, πύμαχες, τὸ παλαιὸν ποτε ὀργυλῆς, διο
νύσιος, ἄλλοι: οὓς ὀλίγου διὰ σύμπαντας εἰπεῖν ἐλάττω
τὴν πόλιν βεβλαφύει τῷ τῷ. ἀλλ' ἐπεὶ τότε, ὡς αὖ
ὁρῶντες ἀθηναῖοι, ἐκ λογισμοῦ τὰ δεινὰ ἐφυλάττεσθε ὑμεῖς
ἢ περὶ ὧν: νῦν δ' ὅ, πᾶσι μὴ καὶ ἡμέραν ὑμῶς ὀχλῇ,
καὶ πρὸν λυπῇ, πῶς ὀρᾷτε. εἴτα τῆς ἀλῶς ἐν ταῦτα φημι
ῖεσθε, ἀφ' ὧν δὲ καὶ κερσοβλέπῃ τὸν ὀλιγοπῶν ὅς ὀρ
κῶς, μὴ μετῴχειν δὲ τῷ ἐν ἀμνηστύσιν, ἐπανορθώσας
δὲ τὴν εἰρήνην. καὶ τοιούτων οὐδενὸς αὖ τῷ φημισμῶ
των εἶδει, εἰ πᾶσι οὕτως ἢ θελεῖ καὶ τὰ περὶ σῶσαι ποιεῖν.
νῦν δ' ἂν μὲν ὡς πᾶσι σῶσαι, βαδίζοντες κελύων ἀφ' ὧν
λεκεν: ἀλλ' εἰ ποῦσι τὰ ληθῇ, φημι δὲ μένος. Ἀναγκασθεῖ
κίναυ αὐτίκα δὴ μάλα ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, εἰ μόνος τῷ
ἐν τῷ δήμῳ λεγόντων λόγων οὐδὲν αὖ ἐφέξει. ἐγὼ δ' ὅτε
μὲν πάντες αὖ εἰκότως ὦν λέγοις δίκην ὑπέχειν, εἴ πορ
εἰ ἀργυρῶ τί λέγοις, πρῶτα εἴπω: ἀλλ' ἐκείνο λέγω: εἰ
μὲν αἰσχίνης ἰδιώτης ὦν ἀπελήρησέ τι καὶ διήμῳτε, μὴ σφό
δρα ἀκρεβόλογησθε: ἀλλ' ἔασατε: συνήνῳ μὲν ἔχετε. εἰ
δὲ πρεσβυτῆς ὦν ὡς γῆμασιν ὑπερτίτῃς ὑπὸ τῆς
ὑμῶς, μὴ ἀφῆτε: μὴ δ' ἀνάσχετε, ὡς οὐδεὶς δίκην ὦν εἰ
πεν, ὥς οὐδεὶς. τίνας δ' ἄλλου διὰ δίκην πρῶτα πρεσβύων,
ἢ λόγων λαμβάνειν; εἰσὶ γὰρ οἱ πρεσβύεις οὐδεὶς ὡν, οὐδὲ
ὁ πᾶσι τῷ, οὐδ' ἀκροπόλεως κλέοι: οὐδεὶς γὰρ πρεσβύεις
τῷ ἐγχειρίζει: ἀλλὰ λόγων καὶ χρόνων. ὅς μὲν οὕτως
χρόνους εἰ μὲν μὴ περὶ αὐτῆς τῆς πόλεως, οὐκ ἀδικεῖ: εἰ δ'
αἰετῶν, ἢ δίκην. ὅς δὲ λόγους, εἰ μὲν ἀληθεῖς ἀπὸ πᾶσι
κεν, ἢ συμφέροντας, ἀφ' ὧν λέγω: εἰ δὲ καὶ φημι δὲς, ἢ
μῶς, καὶ ἀσυνφόρους, ἀλλ' ἔγωγε. οὐδὲν γὰρ εἴθ' ὅ, π
μῆζον αὖ ὑμῶς ἀδικήσιν, ἢ φημι δὲ λέγων οἷς γὰρ ὅστις
ἐν λόγοις ἢ πᾶσι, πῶς αὖ ὅστις μὴ ἀληθεῖς ὦσιν, ἀσφα

Δημοσθένους

Λός δὲ πολιτὸν εἶδαι; ἐὰν δὲ δὴ καὶ περὶ αὐτοῦ ἰεροῦ
 συμφέρι, δὴν ἂν λησμεν αἰών λείγῃ, πῶς οὐχὶ καὶ κινδύ
 νάσεται; οὐδὲ γὰρ ὅς χρόνος ἴσον ἐστὶ ἀδίκημα ὀλιγαρχίας,
 ἢ τυραννίδος πῆλιν εἶναι, καὶ ὑμῖν δὲ οὐδὲ ὀλίγον γὰρ δεῖ. ἐν
 ἐκείναις γὰρ, οἷμαι, ταῖς πολιτείαις πᾶσι ἐξυμνῶνται γὰρ
 περὶ οὐδὲν γίνεσθαι: ὑμῖν δὲ, πρώτον μὲν πᾶσι πάντων πᾶ
 βουλῶν ἀκούσαι καὶ προβουλεύσασθαι δεῖ: καὶ τὸ δὲ ὅταν ἡ
 κέρυξ καὶ προσεισὶς περὶ συγχρομῆτον: οὐ καὶ εἰ ἐπὶ τῇ
 κλησίᾳ ποιῆσαι, καὶ ταύτῃ οὐκ ἐν τῇ τῶν κλησίων καὶ τῶν
 εἰτα κρατῆσαι, καὶ πᾶσι γινώσκουσι δεῖ ὅς τὰ βέλτερά λεί
 γοντα τῷ ἢ δι' αἰσίου, ἢ δὲ μαχόμενα ἀντιληφόντων.
 ἐφ' ἅπασιν δὲ τοῖς ἐπιδόξαι καὶ δεδωγμένον ἢ, καὶ συμ
 φέρον ἢ δὴ φαίνεται χρόνον δεῖ δοθῆναι τῇ τῇ πολλῇ ἀ
 δυνάμει, ἐν ᾧ καὶ περισφύσας ταύτῃ ἀνδρῶν δέοντα, ὅ
 πως αὐτὰ δόξαντα καὶ δυνήσασθαι ποιῆσαι. ὁ δὲ ὅς χρό
 νους τοῖς ἀνδράσιν, τῆς οἰᾶς πῇ ἢ μὴ ὅς πολιτείας,
 οὐ χρόνους ἀνέθηκεν οὐτος, οὐ: ἀλλὰ τὰ πρᾶγματα αὐ
 τὰ αὐτὰ ἀφῆραται. ἐστὶ τῶν πᾶσι περὶ χειρὸς λόγος πᾶσι
 τοῖς ἱεραπατῶν ὑμῶν βουλευμένοις: οἱ τὰ πρᾶγματα πᾶσι
 πᾶσιν, οἱ διακρίνοντες ἐκαστὸν οὐ ποιῶν πᾶσι πᾶ
 σιν. περὶ οὐδὲν ἐγὼ λόγον μὲν οὐδὲν εἶπὼν, ταῖς δὲ τῶν
 λαῖς ὑμῖν αἰσίου μοι ταῖς τῇ ἐκαστῷ, καὶ ὅς κα
 ροῦς, ἐφ' ᾧ ἐκαστὸν ἐξυμνῶνται, ἔστω μνήσω: ἵνα εἰδῇ ὅτι
 τὸ μὲν χρόνον ὀνομα, τὸ ἄχρὶ χρόνον πῆλιν αὐτῶν ἐκείνων
 φερακῶν ὑμῶν.

Επιστολὴ ἐκαστῷ.

Οὐκ ἔστιν αἰσχρὸν, καὶ πολλὰ, καὶ πάντα καὶ ὑμῖν
 περὶ σβδὸς, πᾶσι γινώσκουσι, πῇ δὲ εἴποι τις πᾶσι
 δημοσίων, ὅς τῇ συμπερίσβειων καὶ τηροῖ; νῦν δὲ εἴπε
 λομῶν, εἴπε μὴ, πᾶσι γινώσκουσι πᾶσι αὐτῶν ἐκείνων

ποῦ τοιαῦτα ᾤδε βουλευμένος. δυοῖν δὲ αἰρέσας οὕσῃς
 μοι νῦν, ἢ τριούτων ὄντων τῆς πεπραγμένῃ, δοκεῖν κοινῶ
 νεῖν ὑμῖν, ἢ κατηγορεῖν, ἐγὼ δ' οὐδὲ συμπεπρεσβυμέναι φη-
 μέ σοι. πρεσβύην μὲν τοι σέ μὲν πολλὰ καὶ δεινὰ, ἑμαυ-
 τὸν δ' ἄπορ' τουτωνὶ τὰ βέλτισα. ἀλλὰ φιλοκράτης σοι
 συμπεπρεσβυκε, καὶ κείνῳ σὺ καὶ φρύνων. ὑμεῖς γὰρ
 ταῦτα ἐπέσπετε, καὶ ταῦτα ἄπασι νῦν ἤρεσκε. ποῦ δ'
 ἄλλος; ποῦ ἴσπεραι; ποῦ σπονδαί; ταῦτα γὰρ ἴσχω διε-
 πόρειών: ὡς πόρ' ἔχ' ἔδ' ἀδικεῦντας τούτων ὄντας περ-
 δότας, ἀλλὰ ἔδ' τὰ δίκαια ποιοῦντας. ἐγὼ δ' οἶδ' ὅτι, πᾶν-
 τας οἱ πρυτάνεις θύουσιν ἐκείσοτε κοινῇ, καὶ σωδαιπνῶ-
 σιν ἀλλήλοισ, καὶ συσπένδοισι: καὶ οὐδέ τίς ἔστι οἱ χρη-
 σοὶ ἔδ' πονηροὺς μεμψύνει: ἀλλ' ἐὰν ἀδικεῦντα λάβω σί-
 πνα αὐτῆς, τῇ βουλῇ καὶ τῷ δῆμῳ δηλοῦσι. καὶ ἡ βου-
 λὴ τὰ αὐτὰ ταῦτα, εἰσιτήρια ἔθυσσε, σωεσιάσθη: σπον-
 δῶν, ἰδὼν ἐκοινώνησαν οἱ στρατηγοὶ: σχεδὸν ὡς εἰπεῖν, αἱ
 ἀρχαὶ πάσαι. ἄρ' οὖν δὲ ταῦτα τοῖς ἀδικεῦσιν αὐτῆς
 ἔδωκεν ἄδικαν; πολλοὺ γὰρ καὶ διετ. λέων τιμαζόρου κα-
 τηρεῖ συμπεπρεσβυκῶς τέτταρα ἔτη: δούλους δ' ὅ
 ῥηκας, καὶ σικυλίου συσσεσθηκῶς: κόνων δ' παλαιὸς ἐ-
 κείνος ἀδελφὸν τοῦ συστρατηγῆσας. πότμοι οὖν ἔδ' ἄ-
 λας, καὶ τοῖς σπονδαῖς πρέβαινον αἰχίνῃ οἱ περὶ δόνητες,
 καὶ πρῶτα πρεσβύοντες καὶ οἱ δωροδοκεῦντες, ἢ οἱ κατη-
 γοροῦντες; οἱ ἀδικεῦντες δηλονότι τοῖς ὅλης γὰρ τῆς πα-
 τίδας σπονδαῖς, ὡς πόρ' σὺ, καὶ οὐ μόνον τοῖς ἰδίαις.
 ἵνα κρίνῃ εἰδῆτε ὅτι οὐ μόνον τῆς δημοσίας κατ' ἐληλυ-
 θότων ὡς ὠλιγοῶν κληρώπων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδίας, καὶ
 πάντων οὗτοι φανλότατοι καὶ πονηρότατοι γέγονασι,
 μικρὸν ἀκούσας τέ μου ἔξω τί τῆς πρεσβείας ταυτησί.
 ἐπειδὴ γὰρ εἴλω ὁ λαὸς ὠλιγοῶς, ὁ λῦμπά ἐποίη-
 εἰς δὲ πλὴν θυσίαν ταῖς καὶ πλὴν πατήναι πάντας ἔδ'

Δημοδίνους

παιδίους συνήγαγεν. ἐστὼν δ' αὐτοῦ καὶ σεφανὼν οὗτος
νεανικῆς τας ἤρετο σάτυρον ζυγνὶ τὸν κωμικὸν ἠσοκρι-
πῶν: τί δὴ μέγιστος οὐδὲν ἐπατήσῃ; ἢ τίνα ἐν αὐτῷ με-
κροψυχίαν, ἢ πρὸς αὐτὸν ἀνιδίαν ἐνέωρακώς εἴη; εἰπεῖν δὲ
φασὶ τὸν σάτυρον: ὅτι ὦν μὲν οἱ ἄλλοι δύνανται, ἐν δὲ νῦν ὦν
ἐν χρεῖα τυγχάνει: ἃ δ' αὖ αὐτὸς ἐπατήσῃ λατὴ ἡδύως, ῥᾷ-
στα μὲν ἔστι φιλοπῶν δοῦναι, καὶ χαίρειν δαίαν πάντων: δε-
δοικέναι δὲ, μὴ διαμαρτῆ. κελύβειν δὲ ἐκείνου λείπει,
καὶ τι καὶ νεανιδὶ σαμῆνι τοιῶν ὥς οὐδὲν ὅ, τι ὁ ποιῶ-
σαι, εἰπεῖν αὐτὸν φασιν: ὅτι ἦν αὐτῷ ἀρχλοφάνης ὁ πυδι-
νοῦτος ξένος, καὶ φίλος. ἐπειδὴ δὲ δουλοφρονεῖς ἐταλόν-
τησεν ἐκείνος, φοβηθέντες οἱ συστῆναι αὐτοῦ ὑπέξενον
τοῖς θυγατράσιν παιδίαν οὐσας εἰς ὄλιγον. αὐτὰ νῦν, ἐ-
φη, τῆς πόλεως ἀλούσης ἀνιχνεύει γυνήσιν: καὶ εἰπὶ
πρὸς τοὺς ἡλικίαν ἔχουσιν γάμον. τῶν αὖτε αὐτῶν: καὶ δό-
γμα, δὲς μοι. βούλομαι δὲ σε ἀκούσαι καὶ μαθεῖν, οἷον
μοι δώσεις δωρεάν, *εἰ αὖ αὖ δῶς: ἐφ' ἧς ἐγὼ κερδαίνω μὲν
οὐδὲν, προῖκα δὲ περὶ τοῖς ἐκδώσω: καὶ οὐ παρὶ δόξα μοι
παύσας οὐδὲν ἀνέξιον, οὐθ' ἡμῶν, οὐτ' ἐπὶ πατρὸς. ὥς δὲ
ἀκούσαι οὗτος πρὸντας ἐν τῷ συμποσίῳ, τοσοῦτον κρότον, καὶ
ἐπαινον, καὶ θέρμερον πρὸς πάντων γυνήσιν: ὥς τε τὸν
ὠλίπιδον παθεῖν ἔμελλε, καὶ δοῦναι. καὶ τοὶ τῶν ἀρχκτενέων
των ἐν ἀνιχνεύειν τὸν ἀδελφὸν τῶν ὠλίπιδου οὐκ ὁ
ἀρχλοφάνης. ἔβητάσω μὲν δὲ πρὸς τὸ τῶν ἀνιχνεύειν
συμπόσιον, ἐτόνον συμποσίον τὸ τοῦτον ἐν μακεδονίᾳ γα-
νόμενον: καὶ θεάσασθαι εἰ πρὸς πλῆθον τοῦτον, καὶ ὁμοῖον.
κληθέντας γὰρ οὐκ ἔπειθ' ἐξένοφροντα τὸν υἱὸν τῆς φαιδύμου
τῆς τῆς ἑλπίδας, ὥς ἐν τῷ: ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπορεύθην. ἐπειδὴ
δὲ ἦκον εἰς τὸ πίνειν, εἰσάγει ἑνὰ ὄλιγον γυναικῆ, οὐκ
πρεπῆ μὲν, ἐλθὼν δὲ καὶ σάφρων, ὥς τὸ *τέλος ἐ-
δήλωσε. τῶν αὖτε τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἔπειθ' ἔπινεν ἐν ἀνιχνεύειν

ὁ ποδὶ τῆς πρῆς πρεσβείας λόγος. 79

συχῇ, καὶ ἰῶν οὗτοι, μοι δοκεῖν, ὡς διηγεῖτο ἱατρικῆς
ἐμρί τῇ ὑδροαίᾳ. ὡς δὲ περὶ τὸ περὶ γμα, καὶ διεστρ=
μμένοντο, καὶ τὰ κλινέσθαι, καὶ ἡ καὶ ἀδιν ἐκάλουν. ἀδιν=
μνούνσης δὲ τῆς αὐθρόπου, καὶ οὐτὲ ἐθελούσης, οὐτὲ ἐ=
πισαμνής, ὑβριντ περὶ γμα ἔφαθον οὐ τοσὶ καὶ ὁ φρύνων.
καὶ οὐκ ἀνεκτὸν εἶναι τῇ θεοῖς ἐχθρόν τε, καὶ ἀλιτηρίων
ὀλυνθίων ἀρχιμάλων οὐτὲν ἔνφῶν: καὶ καὶ παῖδα:
καὶ ἰμάντα τις φορέτω. ἦκεν οἰκέτης ἔχων ῥυτῆρα, καὶ πε=
πωκῶτων οἶμμε, καὶ μικρὰν ὄντων τῇ πρὸ ξυνόντων, εἰ=
ποῦσης τί, καὶ δακρυσάσης ἐκείνης, ποδὶ ῥήξας τὸν χιτῶ=
νίσκον ὁ οἰκέτης ξαίνει καὶ τὰ τῶ νώτῳ πομπάς. ἐξω δ' αὐ=
τῆς οὐτὲ ἔστω τῇ κακῇ, καὶ τῇ * περὶ γμα τῶς ἡ γυνή, αἶα
πρὸ δὴ τὰ σα περὶ ἀπὶ πῆι περὶ τὰ γόνυ τῶ ἱατρικῇ, καὶ
τῶ ἱατρικῇ ἀναρρέπει: καὶ εἰ μὴ ἐκείνος ἀφείλετο, καὶ
ἀπώλετ' αὐτὸν πρὸ οἰνου μνή. καὶ γὰρ ἡ πρὸ οἰνία τῇ κατὰ ῥμα=
ρος τουτουί, θιενή. καὶ ποδὶ τῶς τῆς αὐθρόπου, καὶ
ἐν ἀρχαδίᾳ λόγος ὡς ἐν τῇς μυρίοις: καὶ διόφαντος εἰ ὑ=
μῖν ἀπὸ γὰρ ἄν, ἄν τῷ μῦθῳ εἶναι αὐτὸν ἀναγκάστω: καὶ κα=
τὰ θετὰ κλίαν πολὺς λόγος, καὶ πανταχού. καὶ τοιαῦτα
συνειδώς ἐν τῷ περὶ περὶ γμα ὁ ἀνέθερτος οὐ τοσὶ ὅλ=
μήσει βλέπειν εἰς ὑμᾶς; καὶ τὸν βιβιωμνίων αὐτῷ βίον,
αὐτῇ δὴ μάλα ὀρεῖ λαμπρὰ τῇ φωνῇ; ἐφ' οἷς ἔστω ἀ=
σπνίγμε. οὐκ ἴσασι οὐτῷ, τὸ μὲν ἔξ ἀρχῆς τῶς βί=
βλως ἀναγκάσκοντά σε τῇ μετὰ τελευτῇ, καὶ παῖδα ὄν=
τα ἐν διασσίς καὶ μεθύουσιν αὐθρόποις καλινδόν με=
νον; μετὰ τῶς δὲ τῶς ἀρχαῖς ὑπογραμματοδύοντα,
καὶ δυοῖν, ἡ βίαν δραχμῶς πονηρόν ὄντα; τελευτῶα
δὲ εὐαχρὸς χρηγίοις ἀλλοθίοις ὡδὶ τῷ μεταπονισεῖν
ἀγαπητῶς πρὸ ἀφ' ὁμνόν; ποῖον οὖν ὀρεῖς βίον; ὃν
οὐ βεβίωκας; ἐπεὶ ὅγε βεβιωμνίος σοι τοιοῦτος φαί=
νεσθαι. ἀλλὰ δὴ τὰ τῆς ὑζουσίας; οὐτος ἄλλον ἐκρινε

Δημοδίνους
παρ' ὑμῖν ἡδὴ πορνεία· ἀλλὰ μὴ πῶ Τῶντα· ἀλλὰ Τὸς μὲν
τυρεῖας μοι λίγῃ προδόν ταυτασί.

Μαρτυρεῖαι.

Τοσούτων ρίνων καὶ τοιούτων ὄντων, ὧς αἰσθητὴς δικαιο-
σύνη, ὧν ἀδικῶν ὑμᾶς ὑπελήλειπται, ἐν οἷς τί κακὸν οὐκ
εἴη, δωροδοκίαι, κέλευθ, τοῖς ἀρχαῖς ἐνόχως, φούσῃς, τῶν
φίλων προδοτικῇ, πάντα εἴησι τὰ * δεινότερα, πρὸς αὐ-
τοὺς ποῦν τοῦτων ἀχρησθήσεται· οὐδ' ἐξ ἐφ' δικαίου οὐδ' ἀ-
πολλῶ εἰπεῖν ἀχρησθήσεται ὁ δὲ μέγας ἀδελφὸς πίπυσται μέγας
λην αὐτὸν λίγειν, εἴη μὲν ἐφ' ὑπὸ τῷ μακίαν· οὐ μὲν, ἀλ-
λ' ἴσως τῷ μηδὲν ἐχρὺν δίκαιον ἄλλο εἰπεῖν, αἰσθητὴς πάν-
τα μηχανάσθαι. ἀκούω γὰρ αὐτὸν ὁρῶν, ὡς ἀρχὰς ἐν πόν-
των ὧν κατηγόρει, κοιτώνος γίγνεται, καὶ συνήρῃσι τοῦτον
μοι, καὶ συνήρῃσι πᾶν αὐτῷ· εἴπειτα ὑπερβύτης μεταδίδ-
εσθαι καὶ κατηγόρει. εἴη δὲ ἐπὶ μὲν τῶν πεπραγ-
μένων οὐτε δικαία, οὐτε προσηκούσα ἢ τοιαύτη ἀχρη-
σθία· ἐμὲ μὲν τοῖς τίς κατηγόρει· ἐγὼ μὲν γὰρ εἰ τοῦτον
πῶ ποικίλα, φαύλος εἰμὶ ἀδελφῶν· τὰ δὲ πρὸς ἡμᾶς
οὐδὲν βελτίον ἔστι· οὐδὲ πολλοῦ ἀπὸ, οὐ μὲν, ἀλλ'
εἴπω γὰρ οἱ μοι μοι προσηκούσιν ἀμφότερα ὑμῖν ἡδὴ δεινότερα
καὶ ὅτι φαύλῃ, τοῦτον ἐκὼ λίγῃ, καὶ πᾶν δικαίαν ἢ
τίς ἔστιν ἀχρησθία, φαύλῃ. ἢ μὲν τοῖνυν δικαία, καὶ ἀ-
πολλῇ, ἢ ὡς οὐ πῶ ποικίλα τὰ κατηγόρημα δεινότερα, ἢ ὡς
πῶ ποικίλα συμφέρει τῇ πόλει. τοῦτων δ' ἐξ ἑτέρου ὄν-
τα αὐτῶν οὐδὲ ποικίλα· οὐτε γὰρ ὡς συμφέρει δὴ πᾶν φαν-
κὲς ἀχρησθία, καὶ πᾶν φανκὲς φιλίαν ἵκειν, καὶ δι-
βαίους ἵκειν, καὶ ἐν αὐτοῖς στρατιῶντας εἶναι, καὶ με-
γαλοῖς αὐτοῖς λαβεῖν, καὶ αὐτῶν τὸν εἶναι πᾶν εἰρηώτερον,
λίγειν αὐτῶν εἶναι· οἷς τότε τὰ κατὰ τὰ ἀπὸ τῶν περὶ
ὑμᾶς, ὡς συμφέροντα καὶ χρηστότερα, οὐτε αἷς οὐ πᾶ-
ρα καὶ τοῦτον, δεινότερα πείθω τοῖς αὐτοῖς ἐν ὁρακίᾳ

ὁ πατὴρ τῆς πλᾶς πρεσβείας λόγος. 80

ὑμᾶς καὶ οἱ εἰδοῦτες· ἐκὼν ὡς οὐ κεκοινώνηκα τοῖς μὴ
 διανοῶ, λοιπὸν μοι διέξαι. βούλεσθε οὖν ὑμῖν πάντα τὰ ἄλ-
 λα φεῖς, ἃ πρὸ ὑμῖν αὐτίπων, ἃ ἐν τῇ ἀρχῇ μία προσέ-
 κρουον, ὡς ἅπαντα τὸν χρόνον ὑμῶν πῶς, αὐτοὺς πα-
 ράχωμα μαρτυροῦν τοῦ τουσὶ, ὡς πάντα τὰν αὐτίαν ἐ-
 μοι, καὶ τοῖς πέπρακται, καὶ χρήματα οὗτοι μὲν ἐ-
 χειρὶν ἐφ' ὑμῖν, ἐγὼ δ' οὐκ ἠθέλησα λαβεῖν; θεάσασθε δὴ.
 τίνα τῶν ἐν τῇ πόλει φήσεται αὐτὸν βεβελυρώτατον εἶναι, καὶ
 πλείους ὀλιγωρίας καὶ ἀναιδέας μετὸν; οὐδεὶς οὐδὲ
 αὐτὸν ἀμύρων ὑμῶν ἄλλον οἱ οἱ δ' οὐ φήσιν ἢ φιλοκράτην.
 τίνα δὲ φησὶν εἶναι μέγιστον ἅπαντων, καὶ σαρφέστατον αὐ-
 τὸν εἶπεν ὁ, πούλοισι τῇ φωνῇ; αἰσχύνω οἱ οἱ δ' οἱ τοῦτον
 να δὲ αὐτοὶ μὲν ἄτολμον καὶ διελὼν πρὸς τοὺς ὄχλους φα-
 σιν, ἐγὼ δ' οὐ λαβὴν; ἐμέ. εἰδὼν γὰρ πῶς ποτ' οὐτ' ὑμῶν ἡ-
 λω, οὐτ' ἐμὸν βουλομένους ὑμᾶς βεβελύσκει· ἐκοῦν ἐν πά-
 ροις τοῖς ἐκκλησίαις, ὅσους λόγους γέγονε πρὸς τοὺς
 καὶ κατηγοροῦντος ἀκούοντάς μου, καὶ ἐλέγχοντος αὐτοὺς
 τῶν, καὶ λέγοντος αὐτοῖς, ὅτι χρήματα εἰλήφασι, καὶ
 πάντα πεπράκασι τὰ πράγματα τῆς πόλεως. καὶ
 τοῦτων οὐδεὶς πῶς ποτ' ἀκούων τοῦτο αὐτίπων· οὐδὲ δι-
 ρεῖ τὸ σῶμα· οὐδὲ διέξεν ἐαυτὸν. τί ποτ' οὖν βεβελύσκει τὸ αὐτόν,
 ὅτι οἱ βεβελυρώτατοι πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ μέγιστον
 φεικόμενοι, τὰ καὶ ἄτολμα τὰ τοῦ πάντων ἐμὸν, καὶ οὐ
 διανοῶς μέγιστον φεικόμενον τοῦτον, ἡπιδύνω; ὅτι τὰ λη-
 ρεῖς ἰσχυρόν βεβελύσκει, καὶ τοῦτον αὐτίων ἀδυνάτος. τὸ σωεῖν πει-
 πρὰς σιν ἐαυτοῖς τὰ πράγματα τοῦτο παραστῆται πῶς
 θρασυῖται πῶς τοῦτων, τοῦτο ἀρσενεῖται πῶς γλῶσσῃ,
 ἐμφράττει τὸ σῶμα, ἄγχει, σωπᾶν περὶ. τὸ τοῖνον πάλιν
 τοῦτον, ἵστε δὴ πῶς πρῶτον ἐν πειραιῇ, ὅτ' αὐτὸν οὐκ εἶατε
 προσβόλῃν, βεβελύσκει ὡς εἰσαπέλθῃ με, καὶ γράψῃ, καὶ τοῦ
 τοῦ. καὶ τοῖς, τοῦτο μὲν βεβελύσκει, καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ

καὶ λόγων ἀρχή, ἐκείνα δὲ ἀπλᾶ, καὶ δύο ἢ τρία ἴσως ῥή-
ματ' αἰκῶν ἐχθρὸς ἐώνημένος αἰθρῶπος εἰπεῖν * ἠδὲν ἡθῆ.
αἰθρῶπος αἰθρῶποι, τυτὴ τὸ περὶ γὰρ πάνθ' ὁρῶν δὲ οὐ-
δοσι κατηγορεῖ τῶν ἐμῶν, ὡν αὐτὸς κοινωνὸς γέγονε· καὶ
χρήματα εἰληφέναι φησὶν ἐμὲ, αὐτὸς εἰληφώς, ἢ μετε-
ληφώς. τῶν μὲν κίνων οὐδὲν εἶπεν, οὐδ' ἐφθέγγετο,
οὐδ' ἠκούσεν ὑμῶν οὐδ' εἰς· ἀλλὰ δὲ ἠπέλει· ὅτ' ἐπὶ
τῶν μὲν αὐτῇ σωτήρι πεπεργμένα, καὶ δοῦλος ὡς τῆς
ῥημάτων τῶν οὐκ ἐν περὶ σοὶ περὶ ταύτῃ διαύοια· ἀλλ'
λαλῶν δὲ ἐπελαμβάνετο γὰρ αὐτῶν τὸ σωθῆναι. λοι-
δορεῖσθαι δὲ ἀλλὰ ἄτ' οὐδ' εἰς ἐκάλυψε αὐτῶν, οὐδ' ἐβλα-
σφημῆν. ὁ δὲ ἴνῃ μέγιστον ἀπάντων καὶ οὐ λόγος ἀλλ' ὅ-
σον ἦδ'· δουλομενόν γὰρ ἐμῶν τὰ δίκαια ὡς περὶ ἐπείσ-
βουλα δὲ, ἔγω καὶ λόγον ὑμῶν δοῦναι δὲ, περὶ τῶν αἰ-
σχρῶν οὐκ οὐδ' εἰς λογιστῶν, ἔχων μαρτυράσθαι πλεονεξίας,
γὰρ οὐ μὴ καλῶν ἐμὲ εἰς τὸ δικαστήριον, ὡς δεδωκέναι δι-
κύναι, καὶ οὐκ ὄντα ὑποδύνατον. καὶ τὸ περὶ γὰρ ὑ-
ποδύνατον. τί ἔν' ὡς τῶν περὶ τῶν ἐκείνης πείσ-
θείας, ἢς ἐδίδες κατηγορεῖσθαι λόγον οὐκ ἐβούλετο αὐτῶν
εἰσιέναι πρὸς τῶν, ἢς νῦν εἰσέρχεται, ὡς ἢ πάντα τὰ ἀ-
δικήματα αὐτῶν. ἐκ δὲ τῶν δὲ εἰς ἐμὲ εἰσελθεῖν αἰάσθη ποδῶν-
σας καὶ τυτῶν πάντων εἰσιέναι. ὅτ' ἐπὶ τῶν οὐκ εἶα καλῶν.
καὶ τῶν τῶν ὅσον, ὡς αἰθρῶπος αἰθρῶποι, ἀμφοτέρω ὑμῶν
ἐπιδιδέκναι τὰ φάσκει καὶ κατηγορεύειν ἑαυτῶν τῶν, ὡς πε-
ρὶ μὴδὲν νῦν ὑμῶν οὐδ' εἰς ἐμὲ ἀφ' ἡμῶν ταῦτα αὐτῶν, καὶ
μὴδὲν ἀληθὲς δοῦναι πρὸς ἐμῶν· εἰ γὰρ εἴχε, τότε καὶ ἡ
λίπων, καὶ κατηγορεῖν ἕξ ταῦτα. οὐ μὰ δὲ οὐκ ἀπὸ γέ-
γονε καλῶν. ὡς δὲ ἴνῃ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, καὶ εἰ μοι τυτῶν
τῶν τῶν μαρτυράσθαι. ἀλλὰ ἴνῃ, ἐάν γέ π' ἐξω τῆς πείσ-
θείας βλασφημῇ πρὸς ἐμῶν καλῶν πολλὰ, οὐκ αὖτ' εἰκότως
ἀκούοιτε αὐτῶν. οὐ γὰρ ἐγὼ κρίνομαι τῆς δόξης, οὐδ' ἐγχε-
μεν

ὁ παρὶ τῆς πρὸ προσβείας λόγος. 81

μὴ ταῦθ' ὕδωρ οὐδὲς ἐμοί. τί οὖν ὅτι ἴσμεν, πάλιν δι-
καίων λόγων ἀπεία; τίς γὰρ αὖ κατηγόρειν ἔλοιτο κρινό-
μενος, ἔχων ὅ, τι ἀπ' ἀρχῆς ἔσται; ἐπὶ τοίνυν κακῆς σκοπεῖ-
τε, ὡς αὐτοὶ δικασαί, εἰ ἐκρινόμεν μὲν ἐγὼ, κατηγόρει δὲ
ἀνδρὶς ὅτος, φιλιππῶς δὲ ἡμεῖς ὁ κρινών, εἴ τα ἐγὼ μὴδὲν ἔ-
χων εἰπεῖν ὡς οὐκ ἀδικῶ, κακῶς ἔλεγον ἔουτονι, καὶ περ-
πλησύνειν ἐπεχείρουν, οὐκ ἂν οἶσθε καὶ κατ' αὐτὸ ἴσμεν
ἀναγκασθῆναι τὸν φιλιππῶν, εἰ πρὶ ἐκείνῳ ὅς ἐκείνου τίς
ἀδίκησας κακῶς λέγει; μὴ τοίνυν ὑμεῖς χείρους γλῆνθε
φιλιππῶν: ἀλλ' ἔσθ' ὧν ἀποκρίσεσθε, παρὶ τούτων αἰάγα
καί τε ἀπ' ἀρχῆς εἶδαι. λέγε μοι πῶς μάρτυράν;

Μάρτυρία.

Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν ἐκ τῆς μὴδὲν ἐμῶν τῶ σωεῖν δεινός,
καὶ λόγον διδόναι, καὶ πάντα τὰ ἐκ τῆς νόμων ὑπέχειν ὡ-
μῶν δειν, οὐτοὶ δὲ πάντας. πῶς οὖν ταυτὰ ἐμοί καὶ
τοῖν τῶ ἴσμεν περὶ κακῆς; ἢ πῶς ἐν τῷ τῶ πρὸς
ὑμᾶς λέγειν, ἀλλ' οὐκ ἔστι πᾶν περὶ τὸν πῶ ποτε; οὐδαμῶς
δήτην. ἀλλ' ὁμῶς ὁρεῖ: καὶ νῦν δὲ εἰκότως γε. ἴσμεν γὰρ δῆ-
την τῶ ὅτι ἀφ' οὗ γεγῆνασιν ἀνθρώποι, καὶ κρίσεις γίνον-
ται, οὐδὲς πῶς καὶ ὁμῶς ἀδικεῖν ἐλάω: ἀλλ' αἰάγα
αὐτοῖς, ἀρνέοντα, ἀδύνατον, περὶ αἰσῶν πλάττον-
ται: πάντα πρὸς τῶ, ἔσθ' ὅτι μὴ δοῦναι δίκην. ὧν οὐδὲν
δὲ πρὸς κρουσθῆναι τῶ δειν ὑμᾶς, ἀλλ' ἀφ' ὧν ἴσμεν αὐτοῖς,
τὰ περὶ γὰρ καὶ κρίνει: μὴ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, μὴ δὲ τοῖς
τοῖν περὶ σέχειν: μὴ δὲ γε τοῖς μάρτυσιν, οὐς οὐτοὶ ἐτοί-
μισεν εἴη μάρτυρεν ὅπου, φιλιππῶν γρηγορῶς χροόμενος.
ὁμοῦ δὲ ὡς ἐτοίμως αὐτῶ μάρτυρεσσι. μὴ δὲ γε εἰ καλὸν
καὶ μέγα οὐτοὶ * φθίγγεσθαι, μὴ δὲ εἰ φάλαρον ἐπὶ. οὐ γὰρ
ἐκτόρων, οὐδὲ λόγων κρίσιν ὑμᾶς τῶ δειν εἴ ποτε ὅς φρονεῖ-
τε, περὶ σέχειν; ἀλλ' ἔσθ' ὧν ἀποκρίσεσθε, παρὶ τούτων αἰάγα
καὶ τε ἀπ' ἀρχῆς εἶδαι, πῶς ὑμᾶς περὶ αἰάγα εἰς ὅς

L

Δημοδένους

αἰπὺς ἀπώσασθαι· τὰ πεπραγμένα ἅπαντες ἐπίστασθαι
 δεῖ ταῖς ψαίχαις· τίνα οὖν ἔστι τοῦτο; ἃ ὑμεῖς ἴσατε· καὶ οὐκ ἔστι
 μὲν ὑμᾶς ἀκούσαι δεῖ· εἰ μὲν γὰρ ἅπαντα ὅσα ὑπέχεσθαι
 μὲν ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονε, καὶ τοσαύτης ἀνδρείας, καὶ
 κακίας ὁμολογεῖτε ὑμεῖς εἶναι μεσοὶ, ὥς τε μήτε ἐν τῇ
 χώρα τῆς πολέμων ὄντων, μή τε ἐκ θαλάττης πολιορκά-
 μενοι, μήτε ἐν ἄλλῳ μηδενὶ δεινῷ τῆς πόλεως οὐσης, ἀλλὰ
 καὶ στήν ὄψιν ὄντων ὡνούμενοι, καὶ τὰ ἄλλα οὐδὲν χεῖρας
 πράττοντες ἢ νῦν, περὶ δότες καὶ περακτικὸς ὅτις πρὸς τοῦ-
 των, καὶ οὗ συμμάχους ἀφελονμένους, καὶ θηβαίους ἰσχυ-
 ροὺς γλησομένους, καὶ τὰ ἐν θράκης φίλιππον ληφόμε-
 νον, καὶ ἐν ὁδοῖς καὶ τοσούτων ἀποσπόμενα ὀρμητικὰ ἐφ' ὑ-
 μᾶς, καὶ πάντα ἃ πεπραγμένα γλησόμενα, εἴτα τὴν εἰ-
 ρην ἐποιήσατε ἀγαπητῶς, ἀφ' ἡμῶν αἰχλόνι·
 καὶ μὴ πρὸς τοσούτοις αἰχροῖς, καὶ ἀδιορκίαν περα-
 κτήσατε· οὐδὲν γὰρ ὑμᾶς ἀδικεῖ, ἀλλ' ἐγὼ μένομαι καὶ
 τετύφωμαι νῦν καὶ τηγορεῖν αὐτῷ· εἰδὲ ἅπαντα τὰ νῦν
 τούτων, καὶ πολλὰ καὶ φιλόφρονες εἰπόντες, φίλιπ-
 πον φιλεῖν τὴν πόλιν, φωκέας σώσειν, θηβαίους παύ-
 σαι τῆς ὕβριος, ἐπὶ πρὸς τοῦτοίς μέγιστα, ἢ κατ' ἀμύπο-
 λιν οὐ ποιήσειν ὑμᾶς, αὐτὴ τῆς εἰρήνης, ὁδοῖα, ὡς
 ῥωπὸν ἀφ' ὧν εἰπόντες καὶ ἡτορμήμενοι πάν-
 τα ἔστηπα τέκασιν, καὶ πεφρακτικῶς, καὶ μόνον οὐ τὴν ἀ-
 δικίαν ὑμῶν πρόκλησεν, καὶ ἀφ' ἡμῶν αἰχλόνι, καὶ μὴ πρὸς
 τοῖς ἄλλοις οἷς ὑβρίζετε, οὐ γὰρ ἐγὼ γ' οἶδ' ὅτι χρὴ λείπειν
 ἄλλο, καὶ ἡτορῶ ὧν οὐ τοῖς διδωροδοκίῃσιν, ὑμεῖς τὴν ἀρετὴν
 καὶ τὴν ἀδιορκίαν οἴκατε ἀπενέγκαστε· ἐπὶ τοίνυν κακίαν
 σκοπεῖτε, ὡς αἰσχροὶ ἀθηναῖοι, τίνας εἴκει ἐγὼ μηδὲν ἡδι-
 κηκότων τούτων κατηγορεῖν αὐτῷ περὶ λόγῳ· οὐ γὰρ οὐκ
 σεπὲ ἡδὲ πολλοὺς ἰσχυροὺς ἔχειν, οὐδ' αὖ ἀσφαλὲς· ἀλλ'
 ὑπὸρχέ μοι πρὸς τοῦτον ἀπὸ χεῖράς τις, οὐδὲ μία τί οὖν,

ἐφοβοῦ παρὶ σεαυτῶ, καὶ δὲ δειλίαν τούτῳ ἡγήσω σω-
 τηρίαν; καὶ γὰρ τούτῳ ἀκήκασα αὐτὸν λέγειν: καὶ τι μὴδε-
 νός ὄντος αἰσχύνειαι, μὴ δὲ ἀδικήματός, ὡς σὺ φῆς. εἰ
 γὰρ αὐτῷ τούτῳ ὄρει, σκοπεῖτε, ὡς αὐτοὺς δικασαί, εἰ ἐφ' οἷς
 ὁ μὴδοποῦν ἀδικῶν ἐφοβοῦ μέν, ἐγὼ, μὴ δὲ τούτῳ ἀπό-
 λωμμε: τί τούτῳ προσήκει παθεῖν ὅς αὐτὸς ἡ δικηγέτης;
 ἀλλ' οὐ δὲ τούτῳ, ἀλλὰ δὲ τί σου κατηγορῶ; συκοφαν-
 τῶν ἡ δία, ἵνα ἀργύριον λάβω πρὸς τὸν; καὶ πότῳ κρείτ-
 τον ὡς μοι πρὸς φιλήσπου λαβεῖν τῷ διδόντος πολὺ, καὶ
 μὴδενός τούτων ἔλαττον, καὶ φίλον καὶ κείνον ἔχειν, καὶ
 τούτῳ, ἢ ἔτι γὰρ αὐτῶν φίλοι μοι τῶν αὐτῶν κεκοινωνη-
 κότε: οὐδὲ γὰρ νῦν ἔχραμ παύσειν ἐχρῶ περὶ ἐμὲ, ἀλλ'-
 ὅτι τῶν πεπραγμένων οὐ μετέσχηκα: ἢ πρὸς τούτῳ
 ἀφ' ὧν εἰλήφασιν μετὰ τῶν; καὶ κείνῳ τὸ ἐχρῶν εἶναι καὶ
 τούτῳ; καὶ ὅς μὲν αἰχμαλώτῳ ἐκ τῶν ἰδίων τσούτων
 χρημάτων λυσάσθαι, μικρὰ δ' ἀξιοῦν πρὸς τούτων αἰσ-
 χρώς μετ' ἐχρῶς λαμβάνειν; οὐκ ἐστὶ τούτῳ: ἀλλ' ἀπὸ γ-
 ρεῖλα μὲν τὰ ληστῆ, καὶ ἀπεχόμεν τῷ λαβεῖν, τῷ δικαίῳ
 καὶ τῆς ἀληθείας εἴκει καὶ τῷ λοιποῦ βίου νομίζων ὥς-
 ποτ' ἄλλοι ἕνεις πρὸς ὑμῖν, καὶ αὐτὸς ὡς ὑπὸ δικῆς τιμω-
 ρεῖται: καὶ οὐκ αὐτὰ λακτέον εἶναι μοι πῶς περὶ ὑμῶν
 φιλοτιμίαν, οὐδενός κέρδους. μισῶ δὲ τούτῳ, ὅτι μο-
 χερούς καὶ θεοῖς ἐχρῶς εἶδον ἐν τῇ πρεσβείᾳ: καὶ ἀπε-
 στήμα καὶ τῶν ἰδίων φιλοτιμιῶν δὲ πῶς τούτων δωρο-
 δοκίαν, περὶ ὅλῳ δυσχερὲς ὑμῖν πῶς πρεσβεῖαν ἐχ-
 κώτων. κατηγορῶ δὲ νῦν, καὶ ὑπὸ τῶν δὲ θήνασ' ἤκω, τὸ
 μέγιστον πεσορῶμενος, καὶ βεβλόμενος αὐτῶν καὶ δικαστρίῳ μοι
 διωρεῖσθ' πρὸς ὑμῖν, ὅτι τὰναντία ἐμοὶ καὶ τούτῳ πέπρακ'.
 καὶ δίδωκε, δίδωκε (εἰρήσε') ἡ, ὡς αὐτοὺς δικασαί, πάντων,
 ἀφρονῶς περὶ ὑμῶν) μὴ τότε μὲν τούτῳ συνεπιπλάσθη
 αὐτὸς μετὸν μὴδοῦν ἀδικούντα, νῦν δ' ἀνὰ πτωκίαν ἦτε.

παντα πασι γρ, ω ανθρωποι αθηναιοι, ελελειθασι μοι δου-
λειτε, και παθειν ακαταμελεν τα διεναι. ετορους δε παλαι-
της ορωντες ου φυλαττεσθαι, εδὲ φροντιζει της πολεις
παλαι κατ' εως πολλους και διενους τρις αδικουμε-
νης, ουκ αιεδα διενον ειναι κη εσθρ φνεις. και γαρ ει τι σιω-
παν εγνωκειν, νυν λεγειν υζαχομε. ισε δη που πυθουλεια
του τονι τον πυθοδωρου: ούτω παννωι λαμβανω πως ικε-
χημω ετω: και αηδες εμοι και τουτω γελω εις τω
ημερο τοιλω ουδεν. ουκ εικρε πετα με νυν απαντων
αφ' ε προς ωλιππων αωικται: αν ακατακαθη που σιω-
τυχειν, απεπιδυσεν ουθιως, μη τις αν τον ιδη λαλοιντα
εμοι. μετ' ε αιχινου ποδωδ' χεται τω αγορε κυνιω, και
βουλοβεται, και σκοπει. ουκουν διενον, ω ανθρωποι αθη-
ναιοι, και χετλιον, τοις μεν τα ωλιππων περαγματα
ηρημενους διαραποειν, ουτως ακριβη τω πρ' εκεινου προς
εκατορα αιδησιν υ παρχειν, ως τε εκαστω ποδωικει πρ-
εσκητος αντη, μη δ' αν αν εσθαιδε περα, μηδεν ηρεισθαι
λησειν, αλλα ωλους τε νομειν ους αν εκεινω δοκη, και μη
ωλωσ' ωσκατως: τοις δε προς υμας εωσι, και τω πρ' υ-
μιν πμης γλιχμενους, και μη προδεδωκεσ' εωλω, ο-
σκα την κωφοτητα και οσκα οσκα πρ' υμιν απαντην,
ως τε τοις αλιθεις τοις υζι του νυν εμ' απαντησθαι,
και τω πρ' υμιν τοις απαντα ειδωσι. βουλειεσθαι ουκ ειδ-
ναι και ακοβεισθαι ε τουτων απαντων; εγω δη φρασω: αειδ' η μη
δεν αχρεσθαι μοι λιτον τα ληδη: ολε εκεινος μεν αν οι μοι
σωμα εχων και ψυχην μεν παντη θυμω κη ωλεσθαι εωσ-
τον ου ηριουντας, και μεσεσθαι ταναντια: υμιν δ' εκαστος,
πρωτον μεν ο' τε ε' ου ποιουντα τω πολιν αν τον ου ποιαν
ηρειται, ουτε τον κωκως: αλλα ετορα εδιν εκαστω περ-
μαίτορα, υφ' αν πρ' ακαδη πολακες, ελιος, φθονος,
οργη, χρεσθαι εω δεισθαι: αλλα μεν εα: αν γαρ απαν-

τὰς ἐκφυγῆ τὰ λα, τοὺς γε οὐδένα βούλομεν εἶναι
 τοῖτον, οὐ διαφύξεσθαι. ἡ δὲ ἐφ' ἐκείνου τούτων ἀμαρτία
 καὶ μικρὸν ὑπερέρουσα, ἀθρόως τῇ πόλει βλάβει γίνε-
 ται, ὧν μὴδὲν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, πάσῃ τε τήμῳ, μὴ
 δι' αἰνίτε ᾄδον, ὅς ὑμᾶς τηλικαῦτα ἠδίκηκε. καὶ γὰρ ὡς
 ἀληθῶς τίς ἐστι λόγος παρὶ ὑμῶν, εἰ ᾄδον ἀφήσετε; ἀ-
 θήνηθεν ἐπρεσβεδυσάντινός ὡς ὠλιγοπὸν τούτῳ, ὠλο-
 κράτης, αἰσχίνης, φρυγῶν, δημυθίνης: τί οὖν; ὁ μὲν πρὸς
 τῷ μὴδὲν ἐκ τῆς πρεσβείας λαβεῖν, ὅς αἰχμαλώτους ἐκ
 τῶν ἰδίων ἐλυσσάτο: ὁ δὲ ὧν τὰ τῆς πόλεως πράγματα
 χρημάτων ἀπέδοτο, τούτων πόρνας ἠγάγεκε καὶ ἰχθὺς
 ποδισίων: καὶ ὁ μὲν τὸν ἥον ἐπέμψεν ὠλίππῳ πρὶν εἰς ἀν-
 δρᾶς ἐγγράψαι, ὁ μακρόσφρυγας: ὁ δὲ δὲν αἰάειον ἔτε
 τῆς πόλεως, οὐτε αὐτὸ διεπράξατο. καὶ ὁ μὲν χρητῶς
 καὶ ὑπεραρχῶν ἐπὶ καὶ ταῦτ' ὥς τοῦ δεινῆ ἐθελοντὸς αἰα-
 λίσκειν, λυέσθαι ὅς αἰχμαλώτους, μὴδὲν αὖ συμφορὰ
 τῶν πολιτῶν δι' ἐπὶ αὐτῶν ποδισίων: ὁ δὲ, τούτων δι' ἐπὶ
 ὑπαρχόντων πινὰ αἰχμαλώτων σώσαι, ὡς θ' ὅλον τόπον, καὶ
 πλείους ἢ μυρίους μὲν ὁ πλείτας, ὁ μὲν δὲ πλείους ἢ χι-
 λίους ἰππείας τῶν ὑπαρχόντων συμάχων ὅπως αἰχμά-
 λωται γλίωνται ὠλίππῳ, συμπαρεσβύσας. τί οὖν μετὰ
 τοῦτο; ἀθηναῖοι λαβόντες, ἡδεῖαν μὲν γὰρ πάσαι: τί δὲ,
 ὅς μὲν χρήματα εἰληφότας καὶ δῶρα, καὶ κατὰ χύνας
 τὰς αὐτῶν, τὴν πόλιν, ὅς αὐτῶν παῖδας, ἀπώεσαν, καὶ
 νοῦν ἔχειν ἠγοῦντο, καὶ τὴν πόλιν * δι' ἀθνήσας: τὸν δὲ
 κατηγοροῦντα τί, ἐμβεβροντεῖσθαι, τὴν πόλιν ἀγνοεῖν,
 οὐκ ἔχειν ὅποι τὰ αὐτῶν ῥίπτει. καὶ τίς, ὡς ἀνδρὸς ἀθη-
 ναῖοι, ᾄδον ἰδὼν τὸ πρᾶξις, δίκαιον αὐτὸν πρᾶξις
 ἐθελήσει: τίς προῖκα πρεσβεδύειν; εἰ μήτε λαβεῖν, μήτε
 τῶν εἰληφότων ἀξιοπρόσδοκον πρὸ ὑμῶν εἶναι δοκεῖν ὑπάρ-
 ξει; ὥστε οὐ μόνον κρίνετε τούτοις τήμῳ, οὐ: ἀλλὰ καὶ

Δημοφώνους

νόμον τούτους τίθει εἰς ἅπαντα τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον,
πότερον χρημάτων αἰχρῶς ἔσθ' ἢ ἔχθρῳ πρὸς
βούλει ἅπαντας περσῇ, ἢ προῖκα ἔσθ' ὑμῶν καὶ βίλα-
πτα ἀδωροδοκίῃς. ἀλλὰ μὲν ποδὶ μὲν τῶν ἄλλων, οὐ-
δενὸς περσδεῖοι μάρτυρος. ὡς δὲ τὸν ὅν ἐπιμύνην ὁ φρὺ-
νων, κἀγὼ μοι τούτων ἔσθ' μάρτυρας.

Μάρτυρος.

Τούτῳ μὲν τίναν οὐκ ἔκρινεν αἰχρῆς, ὅτε τὸν αὐτῷ
παῖδα ὑπ' αἰχρῆς πρὸς ὀλίγωρον ἐπιμύνην. εἰδὲ πρὸς ὧν ἴφ'
ἡλικίας, τῷ ἰδίῳ ἐτόρου βελτίων μὴ περσδεῖοις τῷ
ἴφ' ἐκείνης τῆς ὀφείας ἔσθ' ἔμμεν, ἱερώ τούτῳ τῷ μετὰ
ταῦτα ἐχρήσατο εἶω, ὅσον ὡς περσδεῖοι μὲν κέρκε.
φρὺ δὲ ποδὶ τῆς ἐστάσεως καὶ τῷ φημισματὸς εἶπω. μι-
κροῦ γε, ἀλλὰ μάλιστα μετὰ πρὸς ὑμῶν εἶπεν, * παρὴν
τον τῆς πρῶτης ἐκείνης πρὸς εἶας, γράφων τὸ περσδε-
λούμα ἐγὼ, καὶ πάλιν ἐπὶ τῷ δῆμῳ ταῖς ἐκκλησίαις ἐπὶ αἰς
ἐμῇ τε βουλῇ εἶσαι ποδὶ τῆς εἰρήνης, ὅθεν οὐτε λό-
γου πω πρὸς τούτων, οὐτ' ἀδικήματος ὅθεν φανερῶν, τὸν
νόμον ἔσθ' παιδῶν, καὶ ἐπῆνεσθ' τούτῳ, καὶ εἰς τὸ πρὸς
παντὶον ἐκάλισα. καὶ νῦν δ' εἶπα, καὶ ἔσθ' πρὸς τῷ πε-
λίωπον πρὸς εἶας ἴσθ' εἶσαι, καὶ πάντῳ γε, ὡς αὐτοῦ ἀδ-
ναῖοι, λαμπρῶς. ἐπεὶ δὲ γὰρ ἰώρων αὐτῶν, καὶ ὡς τῶν
τῶν τοῖς ἐκείσε μνημονεύουσιν ὡς οὐδὲ μνησθῆναι καὶ λαμπ-
ρῶς, οὐδὲν ἡγούμεν ἐπὶ τούτῳ πρὸς αὐτῶν ποδὶ εἶ-
ναι εἶναι αὐτῶν, καὶ μεγαλοψυχότῳ φαίνεσθαι. ταῦτα
δὲ * πρὸς τῷ νῦν οὐτὸς λείπων, ὡς αὐτῶς ἐπῆνεσθ' ὑμῶν,
καὶ αὐτῶν εἰς αὐτῶν πρὸς εἶας: τὸ, πότε οὐ διορίζω.
ἔσθ' δὲ ταῦτα πρὸς τῷ πᾶσι πόλιν ἡδικησάμεν, φανερῶς
τούτῳ περσδεῖας αὐτῶν γλῆσσαι: ὅτε ἀρῶ μετὰ ἡμῶν
πρὸς εἶας τὸ πρὸς, ἀκούσθαι δὲ εἶσαι τὸν δῆμον τί λεί-

χοισί. οὐδέπω δὲ οὐθ' οὐδὲ σιωδῶν δὴ λῶς ὡς τῷ πλῶ
κράτει, οὐτ' ἐκείνος τριαῦτα γράφων. αὐτὸς δὲ τῶν λείγῃ,
μέμνηται ὅς χρόνους, ὅπ' ἤν' ἀδικημάτων εἰσὶ πρὸς τῶν
μὲν τῶν δὲ, οὐδὲν ἐμοὶ πρὸς τῶν οἰκείων, οὐδὲ κοινὸν
γίγνεται. λέγει τὴν μὲν τυρεῖαν.

Μαρτυρεῖα.

ἴσως τίνων ἀδελφὸς αὐτῷ σιωδῶν, πλῶς ἄρ' αὐτοῦ, καὶ ἀφ' ὁβήσας: πρὸς ὅς ἀμφοτέρους ὑμῖν, πλῶς καὶ δίκαια
ἔστιν εἰπεῖν. αἰάγῃ δὲ, ὡς αὐτῶν ἀδελφῶν, μὲν παρ' ἑν-
σῆς διαλεχθῶναι, μηδὲν * ἡσποσελλόμενον. ἡμεῖς ἀφ' ὁ-
βητε, καὶ σὺ πλῶς ἄρ' αὐτοῦ, ἴσμεν σὲ μὲν τῶν ἀλῶσας τῶν
κῶς γράφοντα, καὶ τὰ τύμπανα: τῶν δὲ ἡσποσελλόμενον
τίσας καὶ ὅς τυχόντας ἀνθρώπων. καὶ οὐδεμῶς κῶς
τῶν, ἀλλ' οὐδὲ στρατηγίας γε ἀξία. πρεσβείων, στρατη-
γῶν, τῶν μεγίστων πλῶς ἡξίωσαμεν. εἰ τίνων μηδὲν ὑμῶν
ἡδίκηται, οὐχ ἡμεῖς ἔχον ὑμῖν οὐδενός, ἀλλ' ὑμεῖς
ὑμῖν δικαίως αὐτῶν ἔχοντες. πλῶς γὰρ ὑμῶν μάλ-
λον ἀξίους ἡμῶν πρὸς ὑμῶν ὑμῶς ἐσεμνύομεν.
εἰ δὲ δὴ καὶ ἐν αὐτοῖς οἷς ἐπὶ μᾶλλον ἡδίκηκε ὑμῶν,
καὶ τῶν τοιαῦτα, πόσῳ μᾶλλον αὐτῶν δικαίως, ἢ
σώζοιτε; ὅς μὲν, οἷμαι, πλῶς. εἰσποσνται τοίνυν ἴσως
μεγαλόφωνοι καὶ αὐαδῆς ὄντες, καὶ τὸ, * συνήνῃ ἀφ'
δελφῶ βοηθεῖν περσειληφότες. ὑμεῖς δὲ μὴ ἡπιάδε, ἐκεί-
νο ἐνθυμέμενοι, ὅπ' τῶν καὶ τῶν περσῆκει φροντί-
ζειν: ὑμῖν δὲ τῶν νόμων, καὶ ὅλης τῆς πόλεως, καὶ πρὸς
πάντα τῶν ὅρων, ὅς αὐτῶν κῶς ὁμομνηστές. καὶ γὰρ
ἐπὶ πῶν διδίδωται τῶν νὶ σώζειν, πότῳ αὐτῶν μηδὲν ἀδικῶν
φαίνεται τῶν πόλιν, ἢ καὶ ἀδικῶν, σκοπεῖτε. εἰ μὲν γὰρ μὴ
ἀδικῶν, κατὰ φημι δεῖν: εἰ δὲ ὅλως καὶ ὅπ' ἐν, ὑπὸ ὁμομνησ-
τεῖς. καὶ γὰρ εἰ κρύβδην ἔστιν ἡ φηφορ, λήσει ὅς θεός.
ἀλλὰ καὶ ὅς. καὶ πάντων ἀρίστα ὁ πθεῖς τὸν νόμον

εἶδεν, τὸ κρυβεῖν αὐτὸν εἰδέναι. δὲ τί; ὅτι πρῶτον μὲν οὐ
 δὲ εἰσελθεῖν τὸν ἐαυτῷ κεχειρισμένον ὑμῶν. οἱ θεοὶ δὲ εἰ-
 σπονταὶ καὶ τὸ δαιμόνιον τὸν μὴ τὰ δίκαια φημι σάμενον. πρῶ-
 ὦν κρείττον ὅστις ἐκείνῳ τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας τοῖς πασι καὶ
 ἐαυτῷ τὰ δίκαια γόντα καὶ τὰ προσήκοντα ποιεῖν ποιεῖ
 ὁδοῦ, ἢ πῶς ἀφανῆ καὶ ἀδηλον ἔχον. οὗτοις καὶ τὰς ἀγαθὰς
 καὶ ἀφῆναι ἔχον, ὅς αὐτοῖς ἐαυτῷ καὶ τὰς μεμνημένους. τί-
 να γὰρ αἰσχύνει μάρτυρα μείζων πρῶτον καὶ τῷ πρῶτον καὶ δὲ
 τὰ πεπρωμένα εἶδαι σοι, ἢ σὲ καὶ τὰς σεαυτῷ; ὅς γὰρ ὡς θεὸς
 χρεώσκει τὸν φανερὸν τί ποιεῖται βουληθῆναι τῷ σοι πε-
 πρωμένα μὲν τῶν τιλικῶν καὶ τῶν τιλικῶν συμφορὰ ποιεῖν
 λαίαν, ἀδηλον ὅτι δεινὸν αὖτε παθεῖν σὺ τὸν ἑλπίδων, εἰ πρῶ-
 θοινοὶ οὗτοι τὰ πεπρωμένα εἶδαι. εἴδοις τὸν ἀνδρῶν ὑμῶν δὲ
 φρονεῖν, καὶ αὐτῷ συμβεβηκέναι τούτῳ πεπρωμένῳ. οὐ μὲν
 νον καὶ τῷ ὅτι παμμέγας σημειὸν εἶναι τῷ πεπρωμένῳ
 μένων, ἀλλ' ὅτι καὶ κατηγορεῖν ἐκείνους ὅς λόγους εἶπεν, οἱ
 κατ' αὐτῷ νῦν ὑπαρέχουσιν. ἀλλὰ ὡς εἶπω σὺ δίκαια ὅτι πρῶ-
 μῶτον ἐκρινῶν, τῶν δὲ δὴ πον, τῶν καὶ καὶ σοὶ πεπρω-
 μένῳ τοῖς ἀλλοις ἰσχύειν. εἴλεγε τὸν πῶτε πρὸς ὅς δικαστὴς,
 ὅτι ἀκροαθῆναι δὲ δημόκριτος ἀποδῶν αὐτῷ, καὶ κατη-
 γορήσει τῷ ἐμοὶ πεπρωμένῳ. εἴτα αὖ ὑμῶς ἀπαχά-
 γη τῷ λόγῳ, νεκροῦσθαι καὶ ποιεῖν ὅς εἰ πῶς, πῶς
 δικαστὴς ἀπαχάτων ἀπὸ τῆς ἀποδείξεως, ὡς ἔμελλεν εἰπεῖν
 μα αὐτῶν ὑφελόμενος. μὴ σὺ γὰρ ἀλλ' ἀποδῶν ὡς ἀπὸ τῆς
 ἀποδείξεως τῶν ἀκροατῶν. τῶτε δὲ νῦν ἐκείνους ἐκρινῶν,
 εἴλεγε κατηγορεῖν καὶ λέγειν ὅτι ἐβούλον. ἀλλὰ μὲν,
 καὶ αὐτῷ τοῖς δικασταῖς εἴλεγε, δόξα μάρτυρα ἔχον, εἰ
 οἱ ἐκρινῶν, τὸν ἀνθρώπου πρῶτον εἶδαι. φῆμι δὲ οὐ πρῶ-
 τῶν ἀπὸ λυταί, λῶν τὰ ποιοῖ.
 λαοὶ φημὶ μίξωσι. θεὸς νῦν πρῶτον καὶ αὐτῷ.
 Οὐκὲν αἰσχύνει καὶ σὲ πάντες εἴτι χρημάτα ἐκτ' ἐπὶ σφραγίδας

φασὶν εἰληφέναι: ὥς τε καὶ κατὰ σοῦ δῆπουθεν, φημὴ δὴ
οὐκ ἐπὶ πάντων ἀπόλυτοι, καὶ πῶς πολλοὶ λαοὶ φημὴ ξέ-
σιν. ὅσῳ γὰρ αὐτὸν σε πλείους ἢ ἐκείνον αἰπύνει, θεωρησά-
ντας ἔχει. τὸν μὲν πῆμαρχον οὐδὲ οἱ πρέσβητες πάντες ἐγί-
γνωσκον: ὑμᾶς δὲ ὅς περ ἐσβείσοι οὐδὲ εἰς ἐλπίων, οὐδὲ
βαρβαρῶν ἔσθ' ὅς τις οὐ φησὶ χημάτα ἐκ τῆς πρεσβείας
εἰληφέναι. ὥς θ' εἴ πορ ἀληθὴς ἢ φημὴ, καὶ καθ' ὑμῶν δὲ
ἢ πρῶς τῶν πολλῶν. καὶ οὐκ ἐπὶ πᾶσι δεικνύει, καὶ θεὸς νῦν τίς
ἔστι καὶ αὐτῆς: καὶ οὐκ ἐπὶ σοφὸς καὶ ὁ ποιητὴς ὁ τῶν ποιητῶν
οὐκ ἐπὶ δώρισας αὐτῶν. ἔτι τοίνυν ἱαμβεῖα δῆπου συλλέξας
ἐπὶ δρᾶνεν: οἷον.

ὅς τις δὲ ὁμιλῶν ἠδὲ καὶ κακοῖς ἀνὴρ,
οὐκ ἐπὶ πᾶσι τῶν ἡρώτων γινώσκων, οὐκ.

τοιοῦτος δὲ οἷς πορ ἠδὲ καὶ ξανῶν.

Εἴτα τὸν εἰς ὅς ὅστις εἰσιόντα, καὶ μὲν πῆμαρχον πε-
ριόντα, καὶ τοιαῦτ' εἰπὼν, ἀγορεύει φησὶ, ποῖον πῆμα ἡρε-
σθαι δεῖ; οὐκοῦν αἰσχρὸν καὶ κατὰ σοῦ τὰ ἱαμβεῖα ταῦτ'
ἀρμόσειν ἡμῖν. καὶ ἐγὼ λέγω πρὸς τούτους, ὁρῶντες καὶ
περὶ σπένδων δρᾶν. ὅς τις δὲ ὁμιλῶν ἠδὲ καὶ, καὶ ταῦτα
πρεσβύων περὶ κράτει, οὐκ ἐπὶ πᾶσι τῶν ἡρώτων, πινώσκων,
ὅτι ἀργύριον εἰληφεν οὐκ ἔστι, ὥς πορ περὶ κράτους ὁ ὁμο-
λογῶν. λογογράφους τοίνυν καὶ σοφιστὰς ἀρχαίων ὅς
ἄλλους, καὶ ὑβρίζειν πειρώμενος, αὐτῶν ὑπελεγχθήσεται
τούτοις ὡς ἐπὶ ὅσῳ. τούτοις μὲν γὰρ τὰ ἱαμβεῖα, ἐκ φοινίκης
ἔστιν οὐκ ἐπὶ δρᾶν. ὅστις δὲ τὸ δρᾶμα οὐκ ἐπὶ πᾶσι, οὐκ ἐπὶ
δωρεῶν, οὐκ ἐπὶ ἀριστοδμήσῳ ὑπεκρίναντο: οἷς οὐκ ἐπὶ τὰ εἴτα
λέγων διεπέλεσεν: ἀλλὰ μὲν ἡρώτων ἡρώτων, καὶ εἰ δὲ τις ἄλ-
λος τῶν παλαιῶν ἡρώτων. ἀντιπρόσωπον δὲ ὁφθαλμοῦς
πλάκας μὲν θεοδωρεῶν, πλάκας δὲ ἀριστοδμήσῳ ἡρώ-
των κείναι: καὶ ἢ πεπονημένια ἱαμβεῖα καλῶς καὶ συμφερόν-
τως ὑμῖν πολλὰς οὐκ ἐπὶ εἰρηκῶς, καὶ ἀκρίβως ὑπεπιστά-

μενος, πρὶ λῖπν. ἴσι γὰρ δὴ πονεῖν θ' ὅπ' εἰ πασι τοῖς δροῖ
μασι τοῖς ἑαυτοῖς ἐξαιρέτον ὅσιν ὡς πρὸ γέρας τί τοῖς ἑ
ταωνιστοῖς, τὸ ὅς τυραίνης, καὶ ὅς τὰ σκήπτρα ἔχοντας
εἰσιναί. ταῦτα τοίνυν εἰ τῷ δρομάμῳ τούτῳ σκέψασθαι, ὁ
κρίων αἰσχίνης οἷα λείπονται ποιεῖν τῷ ποιητῇ· ἄλλ' ἔκπερ
αὐτὸν οὐκ ἔσθ' ἡς πρεσβείας διελίχθη, οὐκ ἔκπερ
ὅς δικαστὴς εἴπε. λείχε.

IAMBEIA ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ,
ΕΞ ANTIΓΟΝΗΣ.

Ἀμύχανον δὲ παντὸς αἰσρὸς ἐκμαθεῖν
ψυχὴν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν αὖ
Ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐπιβῆναι φαίη.
Εἰμοὶ γὰρ ὅς τις πάσαν οὐδύναν πόλιν,
μὴ τῷ ἀρίστῳ ἀπείλαι βουλομένηται,
ἀλλ' ἐκ φόβου τὴν γλῶσσαν ἐκλήσας ἔχει,
κακίστος εἶναι νῦν τε καὶ παλαι δοκεῖ.
καὶ μείζον' ὅς τις αὐτὴ τῆς αὐτοῦ πατρὸς
φίλον νομίζει, ὅσον οὐδ' ἀμφὶ λείτω.
ἐγὼ γὰρ, ἴσω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὁρᾶν αἶψά,
οὐτ' αὖ σιωπῆσαι μετὰ ἄτην ὁρᾶν
στείχουσιν ἀποῖς αὐτὴ τῆς σωτηρίας,
οὐτ' αὖ φίλον πότ' αἰσρα δυσμενῆ χροῖός
θείμην ἐμαυτῷ, ὅσον γινώσκων, ὅτι
ἢ δ' ὅσιν ἢ σώξασα, καὶ ταύτης εἴπε
πλείοντες ὀρθῆς ὅς φίλοι ποιοῦμεθα.

Τούτων ἔδιν αἰσχίνης εἴπε πρὸς αὐτὸν εἰ τῇ πρεσβείᾳ.
ἀλλ' αὐτὴ μὲν τῆς πόλεως πῶς φιλίωτον ἐστίαι, καὶ φι
λίαν πᾶσι μείζονα ἠγήσατο αὐτῷ, καὶ λισσάμενος
ἔρρωσθαι πολλὰ φράσας τῷ σόφῳ σοφοκλῆ. πῶς δὲ ἄ
την ὁρᾶν σείχουσιν ὁμῶς πῶς ἡδὲ φωνήσας στρατείας, οὐ

ὁ παῖς τῆς πρῆς προσβείας λόγος. 86

περὶ πέν, οὐδὲ περὶ ἐξήγειλεν: ἀλλὰ τὸν ἀντιπὸν, σὺν ἐκ-
κρυψέ, καὶ σὺν ἐπερξέ, καὶ ὅς βουλομένους εἰπεῖν διε-
κάλυπεν: οὐκ ἀνιμνηθεὶς ὅτι, ἢ δὲ δὲ τὴν ἡσυχουσα, καὶ ταῦ-
της ἐπιτελευτήσας μὲν ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ καθαίρουσα, καὶ
ἡ πρόθυμος τῆς τῆς γυναικὸς οἰκίας ἐξέθρεψε ὅσον ἴσος
τοῦτον: διδάσκων δὲ ὁ πατὴρ γράμματα, ὡς ἐγὼ τῆς πρῆ-
σβυτῶν ἀκούω, περὶ τῶ τῆς ἡρώος τῆς ἰατρῆς, ὅπως ἡ-
δύνατο, ἀλλ' οὐκ ἐν τῇ αὐτῇ ἐξή. ἔπειτα γράμματα δόντες
δὲ οὐκ ἡπηρετῶντες ἀπάσαις τῶν ἀρχαῖς ἀργύ-
ριον εἰλήφεισαν. καὶ τὸ τελευτῶν ὑφ' ὑμῶν γράμματαίς
χειροτονήσαντες, δὴ ἐπὶ διετάφηνον ἐν τῇ πόλει, πρεσ-
βύων δὲ ἀπέσταλτο νῦν οὐκ ἐκ τῆς πόλεως. τούτων οὐδὲν ἐ-
σκέψατο, οὐθ' ὅπως ὀρθῇ πλῶνται, περὶ δὲ: ἀλλ' ἀ-
νέβρεξε, καὶ κατέδυσε, καὶ τὸ καθ' αὐτὸν ὅπως ἐπὶ τοῖς
ἐχθροῖς ἔσται, πῆρεσκέψατο. εἴτ' οὐκ ἐν σπουδῇ καὶ ἡν-
ρός γε; ὅς σὺ λογιζόμενος, καὶ θεοῖς ἐχθρός; ὅς ἂν μὲν πολ-
λάκις ἠγωνίσω καὶ ἀκριβῶς ἐξηπάσσομαι, ἔπειτα βίης: ἃ δὲ
οὐδὲ πάποτε ἐν τῷ βίῳ ὑπεκρίνω, τῶν ζήτησας ἐπὶ τῷ
τῆς πολιτῆς ἐλάττω ἵνα, εἰς μέσον ῥέω. φέρε δὲ
καὶ περὶ τῆς πόλεως ὃν εἶπε λόγον, σκέψατο. εἶπε γὰρ
τὸν πόλωνα ἀνακείδαι τῆς τῆς τότε δημοπορούντων σω-
φροσύνης πρῶτον αἰγύμναστον, εἶσω πλὴν χεῖρα ἔχοντα ἀναβιβλῆ-
μένον, ὡς πλῆθον τί καὶ λοιδορούμενος τῇ τῆς πρῆς
χου περὶ πετεία: καί τοι τὸν μὲν ἀνδραγατῶντα ὅσον οὐκ ἔγω-
πεντήκοντα ἐπὶ φασὶν ἀνακείδαι σαλαμίνοι. ἀπὸ πόλω-
νος δὲ ὁμοῦ διακρίσας ὅτιν ἐπὶ, καὶ τελευτῶντα εἰς τὸν
νῦν χρόνον. ὡς δὲ ὁ δημογεγὼς ὁ ὅσον πλάσας τὸ χῆμα,
οὐ μένον οὐκ αὐτὸς ὡς κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον, ἀλλ' οὐ
δὲ ὁ πάσις αὐτοῦ. ὅσον μὲν τοῖνυν εἶπε τοῖς δικασταῖς,
καὶ ἐμμήσαντο, ὁ δὲ τῆς ἀφῆμας ὡς τούτου πολλῶν τῇ
πόλει λωπτελίστον, τὸ πλὴν ψυχὴν πλὴν πόλωμος ἰδεῖν,

καὶ πῶς διαύοικεν Τρώϊον οὐκ ἐμμεύσαν, ἀλλὰ πῶς τὸν
 ναῖπρον. ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἀφισκηῖας ὁ λαμῖνος ἀδυναῖται,
 καὶ θάνατον ἔχοντα ἀμυσσάμενον αὐτὸς ἔπειτα κομίζει δαί,
 τὸν ἴδιον κίνδυνον ἔσποθεις, ἐλπίδα παύσαντος ἡδὲ καὶ πῶς
 μὲν χώραν ἔσωσε τῇ πόλει: πῶς δ' ὑπὸ ῥαυτῶν αἰσχύνην,
 ἀπὸ λαξεν. οὗτος δὲ, ὡς βασιλὴς καὶ πάντας οἱ ἐλλο-
 νόυ ὑμετέρων ἔγνωσαν ἀμφοτέρων, Τρώϊον ἔξειδοντα, καὶ
 ἀπέδοτ: καὶ τῷ Τρώϊα γράφοντι σωθεῖσι φιλοκράτει.
 ἀξιόνομα: οὐ γὰρ ὡς σόλωνος αὐτῷ μεμνηδαι. καὶ οὐ
 μόνον ἐν τῷ θά ταυτ' ἐποίησεν: ἀλλὰ καὶ ἐκείσε ἐλπίδων, οὐ
 δὲ τοῦνομα ἐφθίγγετο τῆς χώρας, ἔσποθ' ἡς ἐπείσ-
 βονε. καὶ Τρώϊα αὐτὸς ἀπὸ πῆλιν πρὸς ὑμᾶς. μεμνηδαι
 γὰρ δὴ πού λέγοντ' αὐτὸν, ὅτι πῶς ἀμφοτέρων ἐχρη-
 μέν καὶ πῶς λέγειν: ἵνα δ' ἐγγλῆται δημοδότης πῶς αὐτὸς
 εἰπεῖν, παρέλιπον. ἐγὼ δὲ παρελθὼν, οὐδὲν ἔφην τῶν-
 των ὧν ἐβούλετο εἰπεῖν πρὸς φιλιππων ἐμὴ πρᾶξι πᾶν.
 θάπτον γὰρ αὐτῶν αἵματος, ἢ λόγου μεταδοῦναι πῶς
 ἀλλ' οἱ μὲν χρέματ' ἐληφότα, οὐκ ὡς ἀπὸ πλῆθους πρὸς
 φιλιππων, τὸν ἑσπέρου Τύττου διδωκότα ὅπως ἐκένει
 μὴ ἀπὸ δῶ. Δίγε δὴ μοι λαβὼν καὶ τὰ τοῦ σόλωνος ἐ-
 λπίδα ταυτ': ἵν' εἰδῇτε ὅτι καὶ σόλων ἐμείσει τοὺς, οἷος
 οὗτος, αἰθρώποις. οὐ λέγειν εἰσω πῶς χεῖρα ἔχοντα αἰ-
 σίνη δαί, οὐ: ἀλλὰ πρὸς ἐβλῆεν εἰσω πῶς χεῖρα ἔχοντα.
 σὺ δ' ἐνὶ πρὸς τείνας καὶ ἔσποθ' καὶ καὶ τὰ χύνας τῶν-
 τοις, ἐνθάδε σεμνολογῇ: καὶ λογαρία δύστηνα μελετή-
 σαι καὶ φωνασκήσας οὐκ οἶε δίκην δύναιεν πηλικῶν καὶ
 ὅσων τῶν ἀδικημάτων, καὶ πηλιδιον λαβὼν αὐτῶν πῶς κα-
 φαλῶ πῶς νοσηῖς, καὶ ἐμοὶ λοιδόρῃ. Δίγε σύ.

Ελπίδα σόλωνος.

Ἡμετέρῃ δὲ πόλις καὶ τὰ μὲν διὸς οὐκ ὅλβηται
 Αἴαν, καὶ μακίστων θανάτων φρονέας ἀδυναῖται.

τοίῳ γὰρ μεγάθυμος ἐπίσκοπος ὀβριμὸς παρ' ἡ
 Παλλὰς Ἀθηναίῃ χεῖρας ὅπως δένει.
 αὐτὶ δὲ φθείρειν μέγαλιν πόλιν ἀφραδίῃσιν,
 ἄσσοι βόλονται χρήμασι πειθόμενοι.
 δῆμον θ' ἡγεμόνων ἀδίκος νόος, οἷσιν ἐπὶ μέν
 ὕβριος ἐν μεγάλης ἀλγὰς πολλὰ παθεῖν.
 οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κέρων, οὐδὲ πρὸ ὄψεος
 εὐφροσυνῶσ' κοσμεῖν δαίτῃς ἐν ἡσυχίῃ.

ἔλατ' ὅσι δὲ ἀδικοῖς ὄργμασι πειθόμενοι.

οὐδ' ἰδρῶν κτεαίων, οὐτε τί δημοσίων
 φειδόμενοι, κλέπτουσιν ἐφ' ἀρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος,
 οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ δίκης θεμέλια·
 ἡσιπῶσα σώζει δὲ τὰ γινόμενα πρὸ τ' ἐόντα·
 τῷ δὲ χρόνῳ πάντως ἤλθ' ἀκρίβεια μέν.
 ταῦτ' ἤδη πάσῃ πέλει ὄρχεται ἔλκος ἀφύκτον.
 εἰς δὲ κακῶς ταχίως ἤλυθε δουλοσιώλῃ.
 ἡ δ' αὖτε ἐμφυλῶν, πόλεμόνθ' οὐδὲντ' ἐπεχίρει,
 ὅς τε πολλῶν ὄρα πῶς ὤλεσεν ἡλικίῃ.
 ἐκ γὰρ δυσμενέων ταχίως τελευτήσαντες ἄνθρωποι,
 τρύχεται ἐν σωόδοις τοῖς ἀδικήσιν ὠλεῖσθαι.
 ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ σφέτεροι κακὰ· τίς δὲ πενιχρῶν
 ἰκνοῦνται πολλοὶ γὰρ ἐς ἀμοδαπὴν
 πρᾶξεντες, δεσμοῖσι τ' αἰκελίοισι δεθύντες.

οὐτῷ δημοσίῳ κακὸν ὄρχεται οἴκαδ' ἐκείνων.
 αὐλοῖσι δὲ τ' ἔχειν οὐκ ἐθέλουσι θυραῖ.
 ὕψι μὲν δὲ τῶν ὄρκων ὑπέρθετον· οὐρε δὲ πάντων
 εἰ χέλις ἢ φύτων ἐν μυχῶ, ἢ θαλάμῳ.
 ταῦτα διδάξει θυμὸς Ἀθηναίους με κελεύει,

Δημοδένου

ὧς καὶ πλεῖστα πόλει δυσνομία πῆχαι·
 Εὐνομία δ' οὐκ ὄψμα, καὶ ἀρ' ἅπαντ' ἀρφαίνει,
 Καὶ θαμὰ τοῖς ἀδικοῖς ἀμυγνίσθῃσι πέδας.
 Τραχὺά λειάει, παύει κέρον, ὕβρειν ἀμαυροῖ,
 Αὐκίνει δ' ἄτης αἵθια φύομενα.
 Εὐδύνει δὲ δίκας σκολιάς, ὑπερρήφανά τ' ὄργα
 Γραύνει, παύει δ' ὄργα διχρασσίας.
 Παύει δ' ἀργαλῆος εἰσόδου χόλον· ἐστὶ δ' ὑπ' αὐτῆς
 Πάχυνται κατ' ἀνθρώπων ἀρ' ἅπαν, καὶ πινυτά.
 Αἰετῆτε, ὦ ἀνδρὲς ἀθηναῖοι, πόρῃ τῆς τριούτων αἰθρῆς
 Πῶν οἶα σὺλων λείγει, καὶ πόρῃ τῆς θείας, οὗς φησι πῶς πῶ
 λιν σώζειν; ἐγὼ δ' αἰετὸς ἀληθείῃ τὸν λόγον ἔειπον ἡρώμε
 καὶ βούλομαι, ὥς ἀρ' αἱ οἱ θεοὶ σώζουσιν ὑμῶν πῶς πόλιν·
 Τὸ πῶν δὲ πῶν ἡρώμε, καὶ βούλομαι, καὶ τὰ νῦν συμβῇ
 βηκῶτα πάντα τοῖς τοῖς ἀδικοῖς ταυταῖσι, δαιμονίαι
 Ζηνὸς δυνόιασ' ἐδιδίχαται τῇ πόλει χελενὴ δαει· σκοπέει
 γὰρ· ἀνθρώπων πολλὰ καὶ θειὰ πρηνὲς βούλας, καὶ χάρις
 ἐκδιδωκῶς, ἐν αἷσι τοῖς θεοῖς ὑφ' ὑμῶν καὶ τῆς συμμάχου
 πμῶσαι προσέειπεν, ἡπίμωσεν ὑπακούσιν τὰ πῶς αὐτῶν
 κατ' ἡρώμε· δὴ τί; ἵνα μὴ τε ἐλῆον, μὴ τε συνηνώμης ἐφ' οἷς
 αὐτῶς ἡδίκησε, τύχη· ἀλλὰ καὶ κατ' ἡρώμε ἐκείνου, καὶ
 κῶς λείγειν προσέειπε· ἐμὲ καὶ πάλιν ἐν τῷ δῆμον γα
 φὰς ἀχρίσιν, καὶ τοικῶτα ἡπέλπει· δὴ τί; ἵνα ὡς μὴ
 πλεῖστος συνηνώμης πῶς ὑμῶν, ὅ τὰ τοῖς πῶν πῶν
 ἀκριβέστατα εἰδῶς ἐγὼ, καὶ πῶς κελουθῶς ἀπασι, καὶ
 τῇ γὰρ· ἀλλὰ καὶ διακρονομένης πάντα τὸν ἐμ' ἡρώμε
 χρόνον εἰσελθεῖν εἰς τοιοῦτον ὑπὸ κτετα καίρον, ἐν ᾧ τῶς ἐ
 πίωντων οὐκ εἰ μὴ δεινὸς ἄλλου, οὐχ οἶόν τε, οὐδ' ἀσφα
 λὴς ὑμῖν διδωροδοκῆσαι ἔειπον ἀθῶν ἰᾶσαι· αἰετὸς γὰρ,
 ὦ ἀνδρὲς ἀθηναῖοι, προσέειπε μισεῖν, καὶ νελοῖται οὗτος πρὸς
 δῆτας καὶ δωροδοκῶν· μάλιστα δὲ γινώσκω αὐτῶν καίρου τῶν

το γλῶσσιν αὐτῶν, καὶ πάντας ὠφελήσκειν ἀνθρώποις κοινῇ.
 νόσημα γὰρ, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, δεινὸν ἐμπέπλωκεν εἰς
 πλὴν ἐλλάδα, καὶ χαλεπὸν, καὶ πολλῆς πινος οὐτυχίας,
 καὶ τῆς πρὸ ὑμῶν ἀπὸ μελέας δεινὸν. οἱ γὰρ ἐν ταῖς πό-
 λεσι γνωριμώτατοι, καὶ περὶ πάντας τῶν κοινῶν ἀξιούμενοι
 πλὴν αὐτῶν περὶ δίδοντες ἐλδοῦσθ' ἵκναι οἱ δυσχεῖς, αὐθαί-
 ρετον αὐτοῖς ἐπ' ἀρχὴν δουλείαν, φιλίππων ξενίαν, καὶ ἐ-
 ταιρίαν, καὶ φιλίαν, καὶ τριαῦθ' ὅσοι κεραιζόμενοι οἱ δὲ
 λοιποὶ, καὶ τὰ κτερεῖα ἅττα ποτ' ἔστιν ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει,
 οὓς ἔδει τούτοις κολάζειν, καὶ πρᾶχ' ἡμᾶς ἀγκυλιννῶσαι,
 ὅσοι ἄνθρωποι ἀπέχουσι τῆς τοῦ τοῦ π' ποιῆν, ὡς περὶ θαυμάζου-
 σι, καὶ ζηλοῦσι. καὶ βούλοιντο αὐτοῖς ἐκείνους τοῦ τοῦ
 εἶναι. καὶ τοῖς τοῖς τὸ πρᾶγμα, καὶ τὰ τριαῦτα ζηλώμα-
 τα, δεῖται δὲ μὲν, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, μέχρι μὲν ἐχθρὸς
 καὶ πρῶτον πλὴν ἡγεμονίαν, καὶ τὸ κοινὸν ἀξίωμα ἀπὸ
 λείκει: νῦν δ' ἡδὴ καὶ πλὴν ἐλδοῦσθ' ἵκναι πρᾶξ' ἡμᾶς:
 αἱ γὰρ ἀκροπόλεις αὐτῶν ἐνίων μακεδόνος φρουροῦσιν. εἰς πε-
 λοπόννησον δὲ εἰσελθόν, ταῖς ἐν ἡλιδι σφαγὰς πεποίηκε.
 καὶ τοσάυτης πρᾶξις, καὶ μαλίστα ἐνὶ πλῆθει τῶν τα-
 λαμπόρους ἐκείνους, ὡς θ' ἵνα ἀλλήλων ἀρχῶσι, καὶ φι-
 λίππων χαρίζωνται, συγγενεῖς αὐτῶν, καὶ πολίτας μα-
 φονεῖν. καὶ οὐδ' ἐν ταῦθ' ἔστηκεν: ἀλλ' εἰς ἀρκινοῖς εἰσελ-
 θόν, πάντ' αὐτῶν καὶ κατέπεποινηκε. καὶ νῦν ἀρκι-
 νῶν πολλοὶ, περὶ πάντας αὐτοῖς ἐπ' ἐλδοῦσθ' ἵκναι μέγιστον φρο-
 νεῖν ὁμοίως ὑμῖν: μένοι γὰρ ἀπάντων ὑμεῖς αὐτοῖς ἡγε-
 σε, καὶ ἐκείνοι: φιλίππων θαυμάζουσι, καὶ χαλκοῦν ἱστᾶσι,
 καὶ σεφανῶσι. καὶ τὸ τελευτῶν αὐτῶν εἰς πελοπόννησον ἦν,
 δεχέσθαι ταῖς πόλεσιν εἰσὶν ἐμφωτισμένοι. ταυτὰ δὲ ταῖς
 ἀρκίνοι. ταῖς τῶν πλὴν δὴ μὲν, εἰ δὲ μὴ ληθεῖν, οὐλαβείας
 οὐ μικρὰς δεῖται: ὡς βαδίζον γε κύκλῳ, καὶ δεῦρο εἰσε-
 λθόντες, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τὸ νόσημα τῶν τοῦ τοῦ

ἔσε' αὖ ἀσφαλεῖ, φυλάξαδε: καὶ τοῦ πρώτου εἰσαγαγόν-
 τας, ἀπμώσατε. εἰδὲ μὴ, σκοπεῖτε, ὅπως μὴ θνητῶν τε
 οὐ λέγεσθαι δόξῃ τὰ νῦν εἰρημνύα: ὅτε, ὅδ' ὅ, τι χρὴ ποιεῖν
 ἔξετε. οὐχ ὁράτε ὡς εὐαργεῖς, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι, καὶ σα-
 φεῖς πρὸς διειγματοὶ τὰ λαίπυροι γέροντες οὐκ ἔστιν, οἱ
 πρ' οὐδὲν οὕτως, ὡς τὰ τοιαῦτα ποιεῖν; ἀλλ' ὡς λαοὶ οἱ διὰ
 λαοὶ. ἔχειτε δ' αὖ ὕψις τὰς καθαρὰς ἐκ τῆς συμπεφυκό-
 των αὐτοῖς. ἐκείνοι γάρ, ὡς καὶ μὲν περὶ τὰς ἐκείνων ἐπὶ ἐκεί-
 κέκτηντο μένον, καὶ σύμπαντες οὐδὲν ἔχον πλείους περὶ
 κυχλίων τὸν αἰεθμὸν, οὐτὼ χαλκιδέων πάντων εἰς αὐτοῖς
 ἠωκισμῶν, λακεδαίμονιων ἐπ' αὐτοῖς ἐλθόντων καὶ πε-
 ρὶ καὶ ναυτικῇ πρὸς μὴ δυνάμει: ἴσῃ γάρ δ' ἔχον τῆς ὁπλῆς,
 καὶ θαλάττης ἡρῶν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, λακεδαίμονιοι καὶ
 ἐκείνους τοῦ χρόνου: ἀλλ' ὅμως θαλικῶς τῆς ἐπ' αὐτοῖς ἐλ-
 θούσης δυνάμεως, οὐτὼ πλεονέχον, οὐτὼ φρονέον οὐδὲν
 ἀπωλεῖν: ἀλλὰ καὶ μάχης πολλὰς ἐκράτησεν: καὶ οἷος
 τῆς πολεμαρχίας ἀπέκτειναν: καὶ τὸ περὶ ταῦτα, ὅπως
 ἡβούλοντο, οὐτὼ τῆς πολεμίας κατέστη. ἐπειδὴ δὲ δω-
 ροδοκῆν ἡρῶν τὸ πνός, καὶ δι' αὐτὴν τῆς οἱ πολλοί, μὴ
 λον δὲ δὴ δυνάμει, τοῦτοισ' πρὸς τοῖς σὺν ἡρῶν τῆς ἐ-
 πὶ αὐτῆς λεγόντ': καὶ λαοὶ τῆς μὲν ἡρῶν πλεονέχον τοῖς
 ἐκ μακεδονίας δδοθεῖσι ξυλλοῖς: οὐδὲν γὰρ τῆς δὲ βούς ἐπὶ
 φε πρὸς τῆς οὐδὲν ἔχον: ἐπὶ τὸς δὲ ἴσῃ ἔχον περὶ
 ἑατα: ἀλλὰς δὲ ἴσῃ ἐπὶ τὸς οἱ δὲ πολλοὶ καὶ καθ' ὅν ταῦτα
 ἐγίνετο, οὐχ ὅπως ὠργίζοντο, ἢ καὶ λαβεῖν ἡξίουν τοῖς
 τοῖς ποιοῦντας, ἀλλὰ πείθεσθαι, ἐξήλθον, ἐπὶ μὲν, αὐ-
 τοῖς ἡρῶν: ἐπειδὴ ταῦθ' οὐτὼ περὶ καὶ τὸ δωρο-
 δοκεῖν ἐκράτησε, χιλίους μὲν ἐπὶ ἐκείνους κεκτημένους, πλείους
 ὅντας ἡμῶν, πάντας δὲ τοῖς περὶ τῶν ἐχόντων συμμά-
 χους, μυρίους δὲ ξυλλοῖς, καὶ ἑτέροις πεντήκοντα ἡμῶν
 ἀθηναίων αὐτοῖς, καὶ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς περὶ κυχλίων, οὐδὲν
 αὐτοῖς

αὐτοὺς τῶν πτωχῶν ἡδυνήθη σῶσαι· ἀλλὰ πρὶν ὑπελθεῖν αἰῶνα
τὸν πολέμου, τοὺς πόλεις ἀπάσας ἀχλωλίκετον τοὺς ἐν
τῇ χαλκιδικῇ οἱ περὶ δίδοντες· καὶ ὁ ἡλιππος οὐκ ἔτι εἶχε
ὑπακούειν τοῖς περὶ δίδονσιν, οὐδ' εἶχε ὁ, ὅτε πρῶτον λάβῃ.
πεντακσίους δ' ἰππέας περὶ δίδοντας ὑπ' αὐτῶν τῶν * ἡ-
ρουμλίων, ἔλαβεν αὐτοῖς ὁ πλοῖς ὁ ἡλιππος, ὅσους οὐ-
δέ τις πώποτε ἄλλος ἀνθρώπων. καὶ οὐτε τὸν ἥλιον ἡρ-
ιοντο οἱ ἑταῖροι ποιοῦντες, οὐτε τὴν γῆν παύσαντες οἱ ἑταῖροι
ἐσάβην, ὅτε ἰσά, οὐτε τάφους, οὐτε τὴν μετὰ τῶν γληβ-
μλίων αἰσύνων ὑπὸ τοῖς τοιούτοις ὄρεσι. οὕτως ἐκφρο-
νας, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ πρὸς πλοῦτος τὸ δωροδο-
κεῖν ποιεῖ. ὑμᾶς οὖν ὑμᾶς δὲ φρονεῖν δεῖ ὅτι πολλὰς, καὶ
μὴ ὑπὲρ εἶναι τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ κολλάειν δημοσίᾳ. καὶ γὰρ
αὐτὸ καὶ ὑποφύει εἶναι, εἰ καὶ μετὰ τῶν ὁλωθίους περὶ δ-
των, πρὸς, καὶ διενάει φημι σάδε, ὅτι δὲ πρὸς ὑμῖν αὐτοῖς
ἀδικοῦντας, μὴ κολλάοντες φαίνοισθε. λέγε οὖν τὸ φη-
μι σάδε τὸ παρὶ τῶν ὁλωθίων.

ὑμῖν σάδε.

ταῦτα ὑμῖς, ὡς ἀνδρὸς δικασαί, ὁρῶν καὶ κολλᾷς
πᾶσιν ἑλλησίν τε, καὶ βαρβαροῖς δικασαί τε ἐφ' ἡμῶν, κατ'
ἀνδρῶν περὶ δὲ, καὶ τοῖς ἐχθρῶν. ἐπειδὴ τοίνυν τὸ
δωροδοκεῖν περὶ δὲ τὸν τὰ τοιαῦτα ποιεῖν δεῖ, καὶ δὲ δικασ-
νο καὶ τὰ δεῖ περὶ δὲ τὸν τὰ τοιαῦτα ποιεῖν δεῖ, καὶ δὲ δικασ-
δωροδοκοῦντα ἴδμεν, ὅτι καὶ περὶ δὲ τὸν τὰ τοιαῦτα ποιεῖν δεῖ.
εἰ δὲ ὁ μετὰ καιρὸς, ὁ δὲ περὶ δὲ τὸν τὰ τοιαῦτα ποιεῖν δεῖ.
δίδωσιν· ὡς αὐτὸς ἐκαστος ὑμῶν, οἱ μὲν, καὶ τοῖς γληβ-
τα διαφθείρει. μισεῖν δὲ ὁμοίως ὅτι τοιούτοις ἅπαντας
περὶ δὲ. ἐστὶ δὲ ὑμῖν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, πρὸς τῶν πτω-
χῶν πάντων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων οἰκείοις χρῆσθαι πα-
ραδείγμασι· καὶ ὅτι περὶ δὲ τὸν τὰ τοιαῦτα ποιεῖν δεῖ, καὶ
ὁ γὰρ μιμεῖσθαι, εἰ μὴ τοῖς μάχας, μὴ δὲ τοῖς στρατείας,

M

μὴ δὲ καὶ κινδύνους, ἐν οἷς ἡμεῖς ἐκείνοι λαμπρῶς συμβαί-
νειν καιρὸς, ἀλλ' ἄγετε ἡσυχίαν ὑμεῖς ἐν τῷ πτόνῳ, ἀλ-
λὰ τότε οὐ φρονεῖν αὐτῶν μμεῖσθε: Τούτου γὰρ πάντες χρὴ
χρεῖα: καὶ οὐδὲν ἔστι τετραγματοδίδον, οὐδὲ ὁχλοπό-
ρον τὸ καλῶς φρονεῖν τῶ κακῶς, ἀλλ' ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ
νικηθῆμενος ὑμῖν ἐκείνους, ἀλλ' ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ
τῶ τετραγμάτων, καὶ ἡμεῖς τούτου, εἰλπίω τὰ κοινὰ ποιήσει
τῇ πόλει, καὶ ἀξία τῶ περὶ τῶν πραγμάτων ποιήσει. τί οὖν ἐκεί-
νοι πῶς τούτων ἐφρόνουν; ταυτὶ λαβὼν ἀνάγκη δι' ἡμε-
μας. Διὰ γὰρ ὑμῶς εἰδέναι, ὅτι οὐδὲ τις τοῖς τοῖς ὁμοῖς
ἐραθμεῖτε, ὡς θάνατον κατεγνώκασι οἱ περὶ οἱ.
Δίκε τούτου.

Γράμματα ἐκλογῆς.

Ἀκούετε, ὡς αἱ ὁδοὶ ἀθηναῖοι, τῶς γραμμάτων λιγύ-
των, ἀρβύμον τὸν πυθώνακτος τὸν ξιλείτην ἐχρὸν ἐπὶ καὶ
πολίμῳ τῇ δῆμῳ τῶς ἀθηναίων, καὶ τῶς συμμάχου,
αὐτῶν καὶ γλῶσς ἅπαν. Δίκε τί; ὅτι τὸν χρυσὸν ἐκ τῶς βαρ-
βαρῶν εἰς τοὺς ἐλλήνας ἤγαγεν. οὐκοῦν ἐστὶν ὡς εἰσὶν ἐκ
τούτων εἰδέναι, ὅτι οἱ περὶ οἱ μὲν ὑμῖν, ὅπως μὴ δὲ ἄλλος
αἰσώρων μνηστὴς ὡς χρέμασιν μνηστὴν ὁμοῖσθε καὶ
τῶν ἐλλήνων, ἐφρόνιζον. ὑμεῖς δὲ οὐδὲ, τῶν πολλῶν αὐτῶν
ὅπως μνηστὴς τῶς περὶ τῶν ἀδικήσας, περὶ αὐτῶν. καὶ δὲ ἀλ-
λ' ὅπως ἐτυχέ, τούτου τὰ γραμματα ἐσκεν; ἀλλ' ὁλοσῶ-
στος ἰδὼς τῆς ἀκροπόλειος ταυτῆς καὶ πολλῶν δι' ἐχρὸν
εἶαν ἐχρὸν πρὸς τῶν χαλκῶν τῶν μεγάλων ἀθηναίων
διεῖξεν ἐσκεν. καὶ ἀριστὶ οὐκ πόλις τῇ περὶ τοὺς βαρβάρους
πολίμῳ δόντων ἐλλήνων τὰ χρέματα τούτου καὶ διέκε.
τότε μὲν τῶν οὐκ αὐτῶν τῶν δίκαιον, καὶ τὸ καλόν
ἐστὶν τῶν τῶν ποιούντων αὐτῶν, ὡς περὶ τῆς αὐτῆς
ἐξιοῦτο σέας τὸ, τὰ ἀριστὶ οὐκ τῆς διου, καὶ αἱ καὶ τῶς

ὁ πρὸς τῆς πρὸς πρεσβείας λόγος.

90

τὰ τοιαῦτα ἀδικούντων ἡμῶν· νῦν δὲ, γίλω, ἀδελφά,
αἰχμήν· εἰ μὴ τὴν ἄραν τοῦτο ὑπονοήσαντες ἡμεῖς·
νομίζω τοίνυν ὑμᾶς, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, ὅτι καὶ ἐν πόντοις
ὅσοι περὶ τῶν μεμβλύνων ὁρῶντες ἀποποιεῖν, ἀλλὰ καὶ
καὶ πάντα, ὅσα ἐπεσπῆν ἐφ' ἑξῆς· ἐκείνοι τὸν ὡς ἅπαντες
τὸ οἶδ' ὅτι τὸν λόγον ἔχον ἀκηκόατε, καὶ μάλιστα τὸν ἱπ-
ποκρίτου τοῦτο τὴν ἑσπέρων θρυλλομένων εἰρῶν
πρεσβύτου, ἵππου μὲν ὁρῶν ἡμέρας περὶ μὴ καὶ
βαίνειν ὅτι τὴν θάλατταν βασιλεία, ἐν τῷ δὲ χελιδνέων καὶ
κυανέων πλοῖον μακρῶν μὴ πλεῖν· ὅτι δῶρα λαβεῖν ἔδοξε
πρεσβύτας, μικροῦ μὲν ἀπικτείναν· ἐν δὲ τοῖς οὐδὲν
πεντήκοντα ἐπέξεντο τὰ λαντα· καὶ τοιαυτῶν τοῦτο
εἰρῶν οὐτὲ πρὸς τὸν, οὐθ' ὑδρον οὐδὲς ἀνὴρ εἰπεῖν ἔχει
πεπλημένῳ τὴν πόλιν· ἀλλ' ὅτι ἔχον ἐσκόπεω· τοῦτο μὲν
γὰρ ἡ τοῦτο τὴν ἐσπέρων ἀρετῶν, καὶ τὴν τῆς πόλεως δόξαν,
αἰτία εἶναι· ἡ δὲ προῖκα, ἡ μὴ, τὸν τοῦτο τῆς πρεσβύ-
της· ἔχον οὖν δίκαιον ἡγεῖσθαι πρὸς ἑαυτὸν καὶ ἀδωροδοκῆσαι
τὸν περὶ τὸν τοῖς κοινοῖς· ἐκείνοι μὲν οὖν οὕτως ἐχρὸν
ἡγεῖσθαι τὸ δωροδοκεῖν καὶ ἀλλοτρίους τῇ πόλει, ὥστε μή τι
ἡδὲ πρὸς μὲν μὲν, μή τι ἐπ' ἀνδρὸς ἔαν γίγνηται·
ὑμεῖς δὲ, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τὴν αὐτὴν εἰρῶν ἐωρακό-
τες τὰ μὲν τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων τείχη καὶ θρησκῶν,
τοῖς δὲ τῶν πρεσβύτων οἰκίας οἰκιστοὺς, καὶ τὰ μὲν τῆς
πόλεως κτήματα ἀφρημένῳ, τοῖς δὲ διὰ μὴ δὲ ὄναρ
ἡλπίαν πᾶσι, κτησαμένῳ, οὐκ αὐτοῖς τοῖς ἀπικτε-
νατε· ἀλλὰ καὶ τῶν περὶ τὸν καὶ λόγῳ κρίνετε, ὡς
ὁρῶ τὰ ἀδυνάματα πάντες ὁρῶσιν· οὐ τοίνυν τὰ πα-
λαιά ἀνὴρ ἐν πόντοις εἰπεῖν, καὶ ὅτι τῶν τῶν πρὸς διειγμά-
των ὑμᾶς ὅτι τῶν πρὸς καὶ ἀλλ' ἐφ' ὑμῶν τοῦτο
οἱ τῶν ἐπ' ἑσπέρων ἀνδρῶν πολλοὶ δίκαιον δὲ δώκεσιν· ὡς
ἐν τῷ μὲν ἄλλοις πρὸς αἰετῶν, τῶν δὲ ἐκ πρεσβείας,

M 11

δημοσίων
ἢ πολὺ τῶν ἐλάττω καὶ τὴν πόλιν εἰργασαι, θανάτω
ζημιώθεντων, ὡς ἢ δυοῖν βουλευθῆμεν. Καί μοι λέ-
γε ρυτί τὸ ψήφισμα λαβών.

Ψήφισμα.

Κατὰ ρυτί τὸ ψήφισμα, ὃ ἀνδρῶν ἀθηναῖοι, τῶν πρὸς
βίων ἐκείνων ὑμεῖς θάνατον κατεγνώκατε: ὦν εἰς τὴν πόλιν
κράτης, ἀνὴρ, ὡς ἐγὼ τῷ πρεσβυτέρων ἀκούω, αὐτοῦ δαῖος,
καὶ πολλὰ χρησίμους τῇ πόλει, καὶ τῷ ἐκ πειραιῶς καὶ τῶν
ραχόντων τὸν δῆμον, καὶ ἄλλως δημολίκους. ἀλλ' ὅμως
οὐδὲν αὐτὸν ὠφέλησε θύτων, δικαίως: οὐ γὰρ ἐφ' ἡμέ-
σεια χρηστὸν εἶναι διὰ τὸν τὰ τηλικαῦτα διοικεῖν ἀξιούντα:
οὐδὲ τὸ πῖσι δὲ θῆναι περισσολαβόντα πρὸ ὑμῶν, εἰς τὸ μείω-
δάνασθαι κακοῦ ρεῖν καὶ τὰ χρηστά: ἀλλ' ἀπλῶς μηδὲν
ὑμᾶς ἀδικεῖν ἐκέντα. εἰ τίνων τῶν θύτων ἀπεκτόνῃσι ρυ-
τίς, ἐφ' οἷς ἐκείνων θάνατον κατεγνώκατε, ἐμὲ ἀχρεΐναται
ἢ δὴ σκοπεῖτε γὰρ: ἐπειδὴ πρῶτα τὰ χρεῖματά, φησὶς,
ἐπρεσβυτέρων ἐκείνοι, καὶ τὸ ψήφισμα: καὶ τῶν δὲ τῶν ἐγ-
κλημάτων τὸ πρῶτον. οὐ τοι δὲ οὐ πρῶτα τὰ χρεῖματά;
οὐ τὸ μὲν ψήφισμα ἀθηναίοις, καὶ τοῖς ἀθηναίων συμμέ-
χοις εἶναι καλὸν εἶ τὴν εἰρήνην, οὐ τοι δὲ φωνέας ἐκαστο-
διδὸς ἀπέφλυα; οὐ τὸ μὲν ψήφισμα ὅς ἀρχοντας ὀρκούν-
τες ἐν ταῖς πόλεσιν, οὐ τοι δὲ οὐς ὁ θέλιππος αἰετοῖς περ-
σέπεμψε, τοῦτο δὲ ὠρκεσθαι; οὐ τὸ μὲν ψήφισμα οὐδαμῶς
μόνον ἐν τυγχάνειν φιλιππῶν, οὐ τοι δὲ οὐδὲν ἐπαύσαντο
ἰδίᾳ χρηματίζοντες; καὶ ἡλέχθησαν ἱνδὸς ἀνδρῶν ἐν τῇ βου-
λῇ οὐ τὰ ληθῆ ἀπαγγέλλοντες: οὐτοὶ δὲ καὶ ἐν τῷ δῆ-
μῳ, καὶ ἔτι τῶν; ὅτι γὰρ ὅτι τὸ λαμπρὸν: ὑπ' αὐτῶν
τῶν πραγμάτων. οἷς γὰρ ἀπαγγέλαν οὐ τοι, πάντα δὴ
πυρίγονε τὴν κητίαν: ἐδὲ αἰετίζοντες, φησὶς, τὰ ἀληθῆ.
οὐκοῦν οὐδ' οὐ τοι: καὶ κατὰ τὴν δόμην τοῦ συμμάχου,

ὁ πόλις τῆς πρὸς πεισβεῖας λόγος. 91

καὶ δῶρα λαμβάνοντες. ἀντί μὲν κρίνω τὴν καὶ τῶν δέδωκεν,
παντὶ λῶς ἀφ' ὧν λένετες. πολλῶν δὲ δήπου τῶν κα-
ταφύσασθαι διενόητον. ἀλλὰ μὲν, ὅτι πόλις τῆς δῶρα εἰ-
ληφύει, εἰ μὲν ἡγούντο, ὅτι λένε τὸ λοιπὸν αὐτῶν. ἐ-
πειδὴ δὲ * ὡμολόγησαν, ἀπ' αὐτῶν δήπου πρὸς ἡμᾶς. τί οὖν,
ὡς ἀνδρῶν ἀθηναῖοι, κύπταν οὐτως ἔχοντων, ὑμεῖς ἐκείνων
τῶν ἀνδρῶν ὄντες, οἳ δὲ, καὶ πινὺς αὐτῶν ἐπιζάντες ἄπο-
μενῆτε τὸν μὲν δ' ὀργήτην τῆς δήμου καὶ τὸν ἐκ πειραιῶς
ἐνδοκράτην ἐκπείναι καὶ καταλύειν: καὶ πάλιν πρῶτον
θρασύβουλον ἐκείνον τὸν θρασυβούλου τῆς δημοτικῆς ἑόν,
καὶ τὸν ἀφ' οὗ λῆς καὶ τῶν γένετος τὸν δήμον; τὰ λαντὰ δὲ
καὶ φλυασιᾶς: καὶ τῶν ἀφ' ἀρμόδιου, καὶ ἀριστογείτο-
νος, καὶ τῶν τὰ μέγιστα ἀγαθὰ ὑμᾶς ὀργαζομένων, οὓς
νόμῳ δὲ τῶν δ' ὀργισίας, ὅς ὑπῆραν εἰς ὑμᾶς, ἐν ἅπα-
σι τοῖς ἰσδοῖς, ἐν τῶν θυσιῶν, ἀπονδάν, καὶ κρατήρων
κοινωνούς. πεπνυμένοι, καὶ ἄδετε, καὶ ὑμᾶς ἐν ἰσδοῖς τοῖς
ἡρώσι, καὶ τοῖς θεοῖς, τῶν μὲν πάντας τῶν ἐκ τῶν νό-
μων δίκην ὑπεχέκεναι, καὶ μήτε συγχώρῳ, μήτε ἔλεον,
μήτε παιδία κλάοντα ἁμῶν ματῶν δ' ἡγετῶν, μήτε ἄλ-
λο μηδὲν αὐτῶν ὠφελήκεναι: τὸν δὲ ἀπὸ τῆς τῆς γομφ-
ματιστοῦ, καὶ γλαυκῆς θίξας τῆς τῶν θιάτῳ συναγωγῆς,
ἐφ' οἷς ἐπὶ τῶν τέθνηκεν ἰδούει, τῶν ὑμῶν λαβόντες τὸν
τῶν τοιούτων, τὸν οὐδὲ καθ' αὐτὸν χρησίμον τῇ πόλει, οὐκ αὖ-
τὸν, οὐ πατρίαν, οὐκ ἄλλον οὐδένα τῶν τοιούτων, ἀφίστετε
ποῖος γὰρ ἴσως, πρίαξιμης, ποία στρατεία, ποία χρη-
μία, τίς χρὸς, τίς λειτουργία, τίς εἰσφορά, τίς δυνάμις,
ποῖος κίνδυνος, τί τούτων ἀπόντων ἐν παντὶ χρόνῳ γίγ-
νεται πρὸς τούτων τῇ πόλει; καὶ τοῖς, καὶ εἰ τῶν πάντων ὑ-
πῆρχεν, ἐκείνο δὲ μὴ πρὸς ἡμᾶς, τὸ, δίκαιως, καὶ προσηγο-
ρεῖσθαι, ἀφ' ὧν λένε δήπου πρὸς ἡμᾶς αὐτῶν. εἰ
δὲ μήτε τῶν, μήτε ἐκείνα, οὐ τι μωροῦσθαι; οὐκ αἰσ-

M 111

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

μνησθήσεσθε, ὧν οὗτος κατηγορεῖν ἔλεγε πρῶτον; ὡς
οὐδὲν ἔστιν ὄφελος πόλει, ἢ πῶς μὴ οὐρα ἴσ' αὖτ' ἀδικούντας
ἔχει: οὐδὲ πολιτείας, εἴη ἡ συγγνώμη καὶ πρᾶξις τῶν
νόμων μείζονι χάριον: οὐδὲ ἐλεῖν ὑμᾶς οὐτε πῶς μὴ
ρα δεινὴ πῶς ὑμᾶς γράων γυναικῶν, οὐτε τὰ παῖδια,
οὐτε ἄλλον οὐδένα: ἀλλ' ἐκείνο ὁρᾶν, ὅτε εἰ περὶ σέθεν τὰ
τῶν νόμων, καὶ τὰ τῆς πολιτείας, οὐχ ἀνέστητε αὖτ' ὑ-
μᾶς αὐτοὺς ἐλεῖν, ἀλλ' ὁ μὲν τελαίπυρος ἀνέστη
πρὸς ἡμᾶς, ὃς πᾶσιν εἶδεν ἀδικούντας. οὐ πῶς δ' ἀπώ-
δωσέτε εἶναι; δὴ τί; εἰ γὰρ πρᾶξις εἰς ἐκείνους ὑπαμύ-
ναντων τηλικαύτην ἡξίωσε δίκῃ αἰσχίνῃ λαβεῖν: πε-
ρὰ τῶν εἰς τὰ τῆς πόλεως τηλικαύτων ἡμαρτηκότων,
ὧν εἰς οὗτος ὧν ὑπελέγχεται, τηλικαύτως ὑμᾶς περὶ
καὶ λαβεῖν τοὺς ὁμομηκότας καὶ δικάζοντας; νῦν δ' οἱ
νέοι γὰρ * ὑμῖν δὲ ἐκείνον ἔσονται τὸν αἰῶνα βελτίους. οὐ
κοῦν καὶ δὴ τὸνδε οἱ πολιτὲς ὁμολογοῦν, αἱ ὧν τὰ μέγιστα
κινδυνεύει τῇ πόλει. περὶ σέθεν δὲ καὶ τούτων φρονή-
ζειν. ἵνα τοῖνυν εἰδῆτε, ὃς καὶ τούτων ἀπέλειπε τὸν
τίμωρον, οὐ μὰ Διὰ οὐχὶ τῶν ὑμετέρων παίδων, ὅπως ἔ-
σονται σώφρονος πεσοῦν: εἰσὶ γὰρ, ὧς αἰσχροὶ ἀθηναῖοι,
καὶ νῦν σώφρονος: μὴ γὰρ οὕτω γλῶσσι το κακῶς τῇ πόλει,
ὡς τε ἀφοβήτου καὶ αἰσχίνου σωφρονιστῶν δεηθῆναι τοὺς
νεωτέρους: ἀλλ' ὅς τ' ἐβουλόων ἔρχεσθαι, αὐτοὺς ὡς φι-
λιππων ὁ πᾶσι πᾶσι ἀλά, ἢ σκούη ὑμετέρᾳ θάνατον εἶναι
πῶς ζημίαν. σημείον δὲ: πόσον γὰρ ἐδημηγῶρε χρόνος
τίμωρος; πολλῶν. οὐκοῦν ἔσονται αἰσχίνῃ ἀπαντα εἰ τῇ
πόλει, καὶ οὐδὲ πᾶσι ποτε ἡγανάκτησεν, οὐδὲ δεινὸν ἡγή-
σατο εἶναι τὸ πρᾶγμα, εἰ ὁ τοιοῦτος λείπει, ἔως εἰς μακρο-
δυνίαν ἐλθῶν, ἔαν τὸν ἐμίσητε. λέγει δὲ μοι τὸ φέρον
σμελα λαβὼν αὐτὸ τὸ τῆς πρᾶξης.

ἡρώδης.

ὁ μὲν οὖν ἰσχυρὸς ἦν ἡρώδης, μὴ ἄρ' ἐν τῷ πολέμῳ περὶ ὧν ἡρώδης ὁ παλαιός, εἰ δὲ μὴ, θανάτῳ ζημιούσας, ἀπόλωλε, καὶ ὑβρίσκει· ὁ δὲ καὶ τὰ τῆς ὑμετέρας συμμάχων ὁ παλαιός ἐκείνῳ προσηγορίας οὐτοῖσι, κατηγορεῖ· καὶ παρὶ προσηγορίας ἔλεγον, ὡς γὰρ καὶ θεοὶ, δυοῖν μὲν κηδεσθῆναι προσηγορίας, οὐσι δὲ ἄλλοις αὐτοῖς ἀνέκρινον, νικίουτε τῷ βασιλεὺς, ὅς ἐστιν τὸν ἐμὸν πᾶσι χαβεία, καὶ τῷ κατὰ κράτος κηρυγνύοντος, ὅς ἐστιν τῷ πρὸς αὐτὸν τῷ προσωπεῖον καὶ μάστιγι. καὶ τῷ τῷ αὐτοῦ· ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν ὁρᾶν ἀφ' ὧν. ἀλλὰ δὴ τὰ αὐτῷ ποταμῷ ἐκείνῳ τῇ ἡρώδης πάντες ὅσοι οἱ παρὶ προσηγορίας ἐρρύσαντο λόγους. καὶ μὲν εἰς ὅσῃ ἀπὸ μίαν τὴν πόλιν ὑμῶν ἡ τῷ τῷ πανουργία, καὶ φιλοδοξία κατὰ κράτος ἔχει, πάντα τὰ ἀλλὰ ἀφ' ὧν, ὅ πάντες ὑμῶν εἴτε, ὅτι. περὶ τὸν μὲν γὰρ, ὡς αὐτοῦ ἀθηναῖοι, τί πρὸ ὑμῶν ἐφίμωσαι, ὅτι ἐπετήρουντο οἱ ἄλλοι πάντες ἑλληνόφρονες. νῦν δὲ δὴ παρὶ ὁδοῦ μετὰ ὑμῶν, τί δίδουσι τοῖς ἄλλοις σκοποῦντες καὶ ὠτρύνουσιν· τί τὰ τῆς ἀρχῆς; τί τὰ τῆς ἀμνηστύων; ποῖ πάρεστι φιλοπονος; γὰρ, ἢ τί θνητὸν; ὅτι αὐτὰ ποιοῦμεν; ἐγὼ δὲ ὅτι δίδουσι, εἰ φιλοπομος γὰρ· ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως τί θνητὸν καὶ τὸ ὅτι ἀδικούντες μισεῖν, καὶ τιμωρεῖσθαι. οὐδὲ φοβέμεται φιλοπομος, αὐτὰ πρὸ ὑμῶν ὑγίαινη· ἀλλ' εἰ πρὸ ὑμῶν ἀδία γνησέτω τοῖς πρὸ ἐκείνου μετὰ κρινέιν βουλευμένοις, καὶ συνεκρίνῃ τῶν τῶν τῶν ὑφ' ὑμῶν πεπιστευμένοις, καὶ πάντα τὸν ἐμπεδοῦ χρόνον ἀνιούμενοι μὴ πρὸς τὰ τειν ἰσχυρὸς φιλοπομος, νῦν αὖτε ἔσονται. τῷ τῷ. φοβέμεται τί γὰρ δὴ ποτε δὲ βουλεύσῃ σίλειω μὲν κρινόμενῳ, ὅς ἀνέφικος ὅτι τοῖς καὶ θρασυβουλῶ πρώτῳ τῷ νικητῷ θείῳ, ὅτι μὲν τῆς πρώτης φήφου οὐδ' ὑπακούει καλούμενος ἡδύλοσας; εἰς δὲ τὸ τίμημα αἰαβάς ἰσχυρὸς μὲν ἐκείνῳ οὐδ'

ὁμοῦν ἔλεγε, ἔδου δὲ τῷ δικαστῶν συγγνώμῃ ἔχειν τοι;
 εἴτα ἰσθρὸν μὲν συγγενῶν καὶ αἰαγκαίων ἀνθρώπων οὐκ
 αἰσβάνεις: ἰσθρὸν αἰχίνου δὲ αἰσβήσῃ, ὅς τις ἔκρινεν
 ἀριστοφῶν φιλονεικῶν, καὶ δὲ ἐκείνου τῷ σοὶ πεπραγμέ-
 νων κατηγόρῃ, συγκατηγόρῃ μετ' ἐκείνου σοὶ: καὶ τῷ ἐ-
 χθρῶν τῷ σὼν εἰς ὕψι τάξετο. ἐπειδὴ ὅ σὺ μὲν τοῦτοσι δια-
 δεξάμενος, καὶ φήσας καὶ βαίνων εἰς πειρὰς διὰ τὴν ἡδὴ καὶ
 χρήματα εἰσφόρῃ, καὶ τὰ θεωρεῖς στραπώικα πρὶν, ἢ
 χειρογνῆν ἃ στυβίπε μὲν οὐδὲς, ἔρχεσθαι δὲ ὁ βδελυρὸς φι-
 λοκράτης, ὅς τ' ὦν ἀντὶ καλῆς αἰσχρῆς στυβίβη γινώσκει τὴν
 εἰρώλω: οὐτοὶ δὲ περὶ τῶν μετὰ τοῦτο ἀδικήμασι πάν-
 τε ἀφελωλέκασιν, τῆνικαὶ τα διήλασαι, καὶ εὖ μὲν τῷ
 δήμῳ * κατηγόρων φιλοπόου καὶ κατὰ τῷ παίδων ὁμ-
 νούσ, ἢ μὲν ἀφελωλέκασιν φιλοπόου, ἀν' βούλησιν: νῦν
 δὲ βοηθείσεις τούτῳ; πῶς οὖν ἀφελῆται, ὅταν τὸς πρὶν
 κείνου δωροδοκοῦντας σὺ σώξης; τί γὰρ δὴ ποτε μυροκλῆα
 μὲν ἔκρινας, εἰ πρὶν τῷ μέταλλα ἐωνυμίων εἰκασί-
 ῃς ἐλεξε δραχμὰς παρ' ἐκείνου, καὶ κηλοσοφῶντα χρ-
 φῶν ἰδρῶν χρημάτων ἰδῶκος, εἰ ὑπὲρ ὕδρου ἡμῶν
 ἡδὴ τὴν τὰ πρὶν ἐθῆκεν ἐπὶ ἀμῶν: τὸς δὲ ἔχοντας ὁ-
 μολογοῦντας ἐλεγε γλωσσῶν ἐπὶ αὐτοφάρω ἡδὴ τῷ τῷ
 συμμάχων ὀλίθρῳ τοῦτο πεποιμένους, τοῦτο οὐ κρι-
 νῆς, ἀλλὰ καὶ σώζειν κελύεις; καὶ μὲν, ὅτι τοῦτο μὲν
 ὅτι φοβόρα, καὶ περνοίαν καὶ φυλακῆς πολλῆς δέομε-
 να: ἐφ' οἷς δὲ ἐκείνους σὺ ἔκρινας, γέλως: ἐκείθι οὐκ ἔ-
 σθαι. ἦσαν εὐὴ λιδὶ κλέπτοντες τὰ κοινὰ ἱεῖς; καὶ μάλα
 εἰκόσθαι. ἐστὶν ὅν ὅς τις μετέχεν αὐτῶν τῶν τῶν κα-
 ταλύει τ' δὴ μὲν; οὐδὲ εἰς. τί γὰρ, ἦσαν ὅτε ἦν ὁ λαὸς τοῦ
 τοῖ πνὺς ἄλλοι; ἐγὼ μὲν οἶμαι. ἄρ' ὅν δὲ τοῦτο αὐτῶν
 ὁ λαὸς; οὐ. τί γὰρ; μετὰ τοῖς οὐκ οἶεθ' εἶναι ἵνα κλέπῃν, καὶ
 πρὶν κλέπῃν τὰ κοινὰ; αἰσβήσῃ καὶ πέφηνε. πῶς οὖν αὐτῶν

ὁ παρὲς τῆς περὶ προσηγορίας λέγει.

28

αὐτὸς δὲ νῦν ὡς τῶν συμβεβηκότων περιγμάτων; οὐδὲ εἶς.
ἀλλὰ ποῖοι, καὶ πόσοι εἰσὶν οἱ τὰ τηλικαῦτα, καὶ τριακάτα
ἀδικῶντες; οἱ νομίζοντες αὐτοὺς ἀξιοχρεῶς εἶναι τῆς φιλίας.
ποῦ ξένοι, καὶ φίλοι περιττοῦνται; οἱ στρατηγῶν τε,
καὶ περὶ σάκας ἀξιοίμενοι; οἱ μέγους τῆς πόλεως οἰόμε-
νοι δεῖν εἶναι. οὐκ ὀλίγος ἐκρίνετο ἄναγξος ἐν τοῖς μεγά-
ροις ἐν τοῖς ἑλικιστοῖς, ὅτι περὶς φιλικῶν ἀφίκετο, καὶ
πρὸς τῶν πεισθέντων αὐτὸν ἔζητήσατο καὶ πλούτω, καὶ
χρῆσι, καὶ δόξῃ περὶ τοῦ μεγάρων, καὶ πάλιν ὡς φιλικῶν
ἔξῃ πεμψε; καὶ μετὰ ταῦτα ὁ μὲν ἡκῶν ἄγων ἔδωκεν, ὁ δὲ
ἐν δυνεῖ τῶν τριακάτων; οὐ γὰρ ὅστις οὐκ ἔδωκε, πᾶσι πάν-
των μᾶλλον οὐλασθῆναι δεῖ, ἢ εἰς μείζω τινα τῆς πόλεως
εἶναι γίνεσθαι. μή μοι σωζέσθαι, μή δὲ ἀχλὺν μολοῖς,
ὅν ἐκείνῳ οὐ δεῖνα βούλεται, ἀλλ' ὅν αὖ τὰ περιγμῶν σώ-
ζει. καὶ βούλευσιν οὐδὲ τῆς περὶ σκευῆς ἡφῆς πρὸς ὑμῶν
ὅτι πρὸς τὴν τυγχάνειν. ὅτι γὰρ ὅτι δημῶν. ἐπὶ τοίνυν
πολλοὶ πρὸς ὑμῶν ὑπὸ κακῶν γερῶνασιν ἰσχυροὶ, καλίστρα-
ρος ἐκείνος, αὐτὸς ἀεισφῶν, διόφαντος, τούτων ἑτοῖμοι
περὶ τὸν πόλεμον. ἀλλὰ ποῦ τούτων ἑκαστος ἐπρωτῶν; ἐν τῷ
δῆμῳ. ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις οὐδὲς πω μέχρι τῆς τῆμε-
ρον ἡμόδου ὑμῶν, εἰ δὲ τῆς νόμων, εἰ δὲ τῆς ὁρκῶν κρείττων
γίγνεται. μή τοίνυν μὴ δὲ νῦν ὅσον ἐάσῃτε. ὅτι γὰρ ταῦτα
φυλάττοιτε αὐτὸς ἐκείνῳ μᾶλλον ὑμῶν, ἢ τούτοις πιστοῖσι
τε: τῆς θεῶν ὑμῶν μαντείας ἀναγνώσκει, οἱ πόδες αἰεὶ σώ-
ζουσι τὴν πόλιν πολλῶν τῆς περὶ σκευῆς μᾶλλον.
λέγετε μαντείας.

Μαντεία.

Ἀκούετε, ὡς ἄνθρωποι ἀθηναῖοι, τῆς θεῶν οἷα ὑμῶν περὶ
λέγουσιν; εἰ μὲν τοίνυν πλεμονόντων ὑμῶν ταῦτ' ἀνέρε-
ται, ὅς τε στρατηγὸς λέγουσι φυλάττειν: πολέμου γὰρ
εἰσιν ἡγεμόνες οἱ στρατηγοί. εἰ δὲ πεποιτημένων ἐρῶν,

ὅς ᾤδ' ἡ τῆς πολιτείας ἐφεσηκώς. οὐ τοι γὰρ ἡγοῦνται·
 οὐτοὶς πείθεσθ' ὑμῖν· ὡς δὲ οὐ τῶν δέος ὅτι μὴ πείθεσθαι
 οἴηται. καὶ τὴν πόλιν διὰ τὴν σωτήριον φησὶν ἡ μαντεία, ὅ-
 πως αὖ μίαν γνώμην ἔχουσιν ἅπαντες, καὶ μὴ τοῖς ἐχθροῖς
 ἡδονῶν ποιεῖσι. πότῳ οὖν οἴεσθ', ὡς αὐτοῖς ἀθηνᾶιοι,
 τὸν ἥσαντα καὶ εἰρασιμῶν, σωθέντα, ἢ δύναν-
 τα ἡδονῶν φιλιππῶ ποιῆσαι; ἐγὼ μὲν οἶμαι σωθέντα. φη-
 σὶ δὲ γὰρ ἡ μαντεία, αἰεὶ δεινὸν ὅπως αὖ μὴ χαίρωσιν οἱ ἐχθροί,
 ποιεῖν. ἀποσιτοῖναι μὲν γνώμῃ πρὸς καλὸν εἶναι καλῶς
 ὅς ὑπερτερότερος τίς τις ἐχθροῖς; ὁ Ζεὺς, ἡ Διώνη, πάντες
 οἱ θεοί. ἐξωθεν οἱ ἡδονῶν λαβόντες, εἰδοθέντες δὲ οἱ συμ-
 πρεσβόντες. οὐκοῦν τῆς ἡδονῶν λαβόντων μὲν ὄργον, τὸ
 δίδοναι; τῆς συμπρεσβόντων δὲ, λαμβάνειν, καὶ ὅς εἰλα-
 φότα ἐκώζειν. Ἐπὶ τῇ καὶ ἀπὸ ἀνθρώπου λογί-
 σμου ὅσον ἴδωσι τίς, ὅτι πάντων ἐχθρότατον καὶ φοβερό-
 τατον, τὸ τὸν περὶ σῆμα εἶναι οἰκῆον γίγναι τοῖς μὴ
 τῆς αὐτῆς ἐπιθυμοῦσι τῇ δυνάμει. τίσι γὰρ τῆς περὶ σῆμα
 τῶν ἐπὶ τῆς γῆρας φιλιππῶς ἀπὸ πάντων, καὶ τίσι τὰ μέ-
 γιστα κατεργάσεται τῆς περὶ σῆμα τῶν, σὺν ἡμῶν; τῷ πε-
 ρὶ τῆς πωλούντων τοῖς περὶ σῆμα ὡς εἶναι; τῷ ὅς περὶ σῆμα
 κείνῳ αὐτῶν πόλιν διαφθείρειν, καὶ ἐπαίρειν τοῖς τοῖς.
 τῶν τοῖς ἐφ' ὑμῖν ὅτιν ἀμφοτέρω, ἐκείνου λησὶ ἀχρεῖα
 ποιῆσαι τήμερον; ἐκὸς τῆς μὲν, μὴ ἐδίλητε ἀνέστη τοῖς
 τοῖς τοῖς στυγερῶν τῶν; ἀλλὰ ἐπὶ δεινὸν ἀκέρους ὄντας
 ὑμῖν; νῦν γὰρ φασι εἶναι κύνες; τὸν δὲ περὶ σῆμα εἶναι
 τὸν καλῶς, καὶ ὅσον ἀπὸ πάντων ἴδωσι. παντὶ μὲν γὰρ
 εἰκότως αὐτοῖς εἶναι, ὡς αὐτοῖς ἀθηνᾶιοι, τοιαῦτα πε-
 ποιηκόσιν, καὶ περὶ δίδωκεν συμμάχοις, καὶ φίλοις, καὶ
 κακοῖς, μὴ ὡς καλῶς, ἢ κακῶς ἐκείνοις ἔχει τὰ πάντα;
 οὐ μὲν οὐδὲν μάλον; οὐδὲ δικαιοῦς τὸν ἡ τῶν. ὅς
 γὰρ ἐκὸς τὸν τάξας τῶν ἀπὸ πάντων εἶναι φιλιππῶ, καὶ

μόνος καὶ πρῶτος ἰδὼν, ὅτε κοινὸς ἐχθρὸς ἐκείνους ὄσιν ἀ-
πάντων τῶν ἐλλήνων, ἠνέμοιτο καὶ πρὸς οὐδὲν καὶ γέ-
γονεν ὑβρίσας ὑπὸ φιλιππου, πῶς οὐ πολλαὶς ἐστὶ
οὐτὸς ἀξίος ἀφελῶναι; ἀλλὰ μὴν, ὅτε τῶν οὐτως ἐ-
χει, αὐτὸς οὐχ οἷός τε αὐτὸν πείνῃ εἶναι. τίς γὰρ ὄσιν ὁ τὸν
ἱερὸν περὶ τῶν ὑμῶν τὸ κατ' ἀρχαίς, ὃν πρῶτος τῆς ἐν
ἀρχαίᾳ πόλιν τῇ πόλει διόρυον ἠκύνει; τίς ὁ συκοφαν-
θεῖται πῶς ἐλλάδα καὶ πελοπόννησον φιλιππου βοῶν,
ὑμᾶς δὲ καθύβριτον; τίς ὁ οὗτος καλοὺς καὶ μαυροὺς καὶ παλ-
λοὺς λόγους ἐκείνους δημηγορῶν, καὶ τὸ μιλιῶν καὶ
θεμισκλίου ἀφίπτομα ἀναγνώσκων, καὶ τὸν ἐν τῷ τῆς
ἀγλαῶρου τῆς ἐφῆβων ὄρεον; οὐχ οὗτος; τίς ὁ πείσας ὑ-
μᾶς μόνον ἐκ τῶν οὐρανῶν θάλατταν πρεσβείας πέμ-
πειν, ὡς ὑπὸ βουλοδομομένης μὲν ὑπὸ φιλιππου τῆς ἐλ-
λάδος, ὑμῶν δὲ περὶ τὴν πελοπόννησον τῶν ἐλ-
λαδῶν τῶν ἐλλήνων; οὐχ ὁ μὲν γράφων τὸ ἀφίπτομα οὐ-
βουλος ὡς, ὁ δὲ πρεσβύων εἰς πελοπόννησον ἀρχὴν ἐ-
κείνην; ἐλλήνων δὲ ἐκείσε ἀτὰρ μὲν ποτε διελέχθη καὶ ἐδημη-
γόρησεν, αὐτὸς αὐτοῖς εἰρήνην: ἀλλ' ἀπῆλθεν περὶ ὑμᾶς, ὑμεῖς
εἰδὼς ὅτι μέμνηται πάντες βαρβαρόν τε γὰρ πολλαὶς καὶ
ἀλάστορα τὸν φιλιππον ἀφῆλθεν, ἐδημηγόρει: καὶ οὗτος
ἀρχαίᾳς ὑμῶν ἀπῆλθεν, ὡς ἔχοντες, εἰ πρὸς ἔχει τοῖς
πράγμασιν ἡδὴ, καὶ ἐρείεται ἡ τῆς ἀθηναίων πόλις: ὁ δὲ
πάντων μάλιστα ἀγανακτῆσαι ἔφη: συντυχεῖν γὰρ ἀπὸν
ἀρεσίᾳ πρῶτος φιλιππου περὶ οὐμῶν, καὶ μετ' αὐτοῦ γύ-
ναια καὶ παιδάρια ὡς ἐκέντα βαδίζον: αὐτὸς δὲ θουμά-
σας ὁρᾷ πῶς τῆς ὁδοῦ πόρων, τίς ὁ αὐτῶν πρὸς ὅτι, καὶ
τίς ὁ ὄχλος ὁ μετ' αὐτοῦ; ἐπειδὴ δὲ ἀκύνει ὅτι ἀρεσί-
δας πρῶτος φιλιππου τῆς ὁλωθῆσαν ἀνιμάλωται * δω-
ρεῖται τῶν ἐχόντων ἀπέρχεται: δεινὸν αὐτῷ τι δοῦναι, καὶ δα-
κρύσαι, καὶ ὁδύρασαι πῶς ἐλλάδα, ὡς κακῶς διὰ κείνου,

ἢ τοιαῦτα πάθῃ πόλιν ὁρῶντα γινόμενα. καὶ στυγερὰ λυγρὰ
 ὑμῶν, πῶς περὶ πῶς εἰς ἀρχαίαν, οἱ πῶς καὶ πῶς ὁρῶντα
 σι τῶς τὰ πόλιν πῶς πῶς πῶς. ἀκούειν γὰρ ἐφ' ἧς τῶς
 λων, ὡς ἐὰν ὁρῶντα ἢ πόλιν πῶς πῶς καὶ πῶς πῶς
 πῶς, δῖκον ἐκείνοι δῶσι. τῶς μὲν τῶς τότε καὶ
 μάλα, ὡς αἱ δῶσι ἀθῆναι, καὶ τῶς πόλιν ἀθῆναι
 ἐδημηγῶν. ἐπεὶ δὲ αἱ δῶσι εἰς μακεδονίαν, καὶ τὸν
 χερὸν εἰς τὸν αἱ δῶσι καὶ τῶς ἐλθῶν τὸν πόλιν, ἀθῆναι
 γὰρ ὁμοίαν, ἢ πῶς πῶς τῶς; πολλοὺς καὶ δῶσι: ἀλ
 λὰ μήτε τῶς πῶς μὲν ὁρῶντα, μήτε τῶς πῶς λῆγειν,
 μήτε βουθῆν μὲν: τῶς πῶς κελ δῶντα μὲν τῶς ἐλθῶν
 πόλιν τῶς πῶς πόλιν εἰς πόλιν βουθῆντα, δῶσι μὲν
 εἰς πόλιν τῶς ὑμῶν ὁρῶντα ἀθῆναι πῶς δῶσι πῶς
 εἶναι πῶς τὸν πόλιν αἱ δῶσι, ἢ ἀθῆναι, ἐλθῶντα τῶς
 θῶντα, δῶσι τῶς λῆγειν, πῶς πῶς ὁρῶντα: οὐτῶς δὲ
 αἱ δῶσι τῶς πῶς πόλιν καὶ πόλιν αἱ δῶσι εἶναι,
 ὡς πῶς αἱ δῶσι λῶντα μὲν αἱ δῶσι, καὶ βουθῆν
 ὁρῶντα αἱ δῶσι πῶς. ἐστὶν οὖν ὁρῶντα αἱ δῶσι
 πῶς πῶς ὁ αἱ δῶσι μὲν διαφθῶντα ἐπὶ πόλιν εἰς
 πῶς; πῶς δῶσι; ὡς πῶς τὸν αἱ δῶσι πῶς μὲν
 εἶναι τῶς ὁρῶντα πῶς καὶ τῶς πῶς, τῶς πῶς πῶς
 τῶς πῶς πῶς πῶς: ὡς πῶς πῶς ἐλθῶντα τῶς
 ὁρῶντα ἢ γὰρ δῶσι ὁρῶντα, καὶ οὐτῶς αἱ δῶσι πῶς
 πῶς βουθῆντα γῶντα, ὡς πῶς μὲν εἰς πόλιν εἰς
 πῶς πόλιν αἱ δῶσι, μὲν δὲ πόλιν: ἀλλὰ τῶς πῶς
 πῶς μὲν, ὡς πῶς πῶς πῶς πῶς, πῶς πῶς
 ὑμῶς εἰς πόλιν, καὶ οὐτῶς πῶς πῶς πῶς πῶς, καὶ
 ἐλθῶντα οὐδὲ πῶς πῶς πῶς πῶς καὶ πῶς πῶς
 πῶς, ὡς οὐκ ἐλθῶντα αἱ δῶσι, οὐδὲ ἐλθῶντα πῶς
 πῶς ἐλθῶντα, εἰ πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς
 ὑβρίοντα. ἀλλὰ πῶς αἱ δῶσι κλαῖναι, τῶς πῶς πῶς

ὁ παῖς τῆς πίστεως λόγος. 95

πεπρεσβυκότας, καὶ τὰ παιδία ἴσως πρῶτον καὶ ἀναβι
βάσειται. ὑμεῖς δὲ ἐνθυμέσθε, ὡς ἀνδρὸς δικασταί, πρὸς
μὲν τὰ τούτου παιδία, ὅτι πολλῶν συμμάχων ὑμετέρων
καὶ φίλων παῖδες ἀλλόντου, καὶ πῶς οὐκ ἐπιδόχοντα διδ-
νὰ πεπονθότες διὰ τοῦτον: οὗς ἐλεῖν πολλῶ μάλλον ὑμῖν
ἄξιον, ἢ τοὺς τοσαύτα ἡδονηκῶς, καὶ προδόντων πατρὸς: καὶ
ὅτι τοὺς ὑμετέρους παῖδας οὐκ ἔστιν ἐκ γένου προσηγά-
φαι τὴν εἰρήνην, καὶ τῆς ἐλπίδων ἀπιστήνεια. πρὸς
δὲ τὰ αὐτοῦ τούτου δάκρυα, ὅτι νῦν ἔχετε ἀνέρωπον, ὅς
εἰς ἀρχαίαν ἐκέλευεν τοῖς τοῦ ἀποδὲρ τοῦ λίπιδου πρῶτος
τοῦτας πέμπειν τοὺς κατηγερόσοντας. νῦν τοίνυν ὑμεῖς οὐκ
εἰς πελοπόννησον διὰ πρεσβείαν πέμπειν, οὐδ' ὁδὸν μα-
κρὰν βαδίσαι, οὐδὲ ἐφόδια ἀναλίσκειν, ἀλλὰ ἄχρι τῆς βῆ-
ματος ἐν ταῦτοις πεσελθόντα ἐκαστον ὑμῶν τὴν οἰκίαν καὶ
δικαίαν τάλαντον ἡφρον ἑσπερὶ τῆς πατρίδος θάλασσαν κατ'
ἀνδρὸς, ὅς, ὡς καὶ θεοὶ, ἐκείνα ἃ διεξήλθον ἐν ἀρχῇ δε-
δημηγορηκώς τὸν μῦθον, τὴν σαλαμῖνα, τοὺς μάχας,
τὰ τῶν πατρῶν, ὑψιφθνης ὡς ἐπέβη μακεδονίαν, πάντα τὰν αν-
τία τούτοις ἐλέγχε: μὴ προγόνων μεμνηῖσθαι, μὴ τῶν πατρῶν
λέγειν, μὴ βοῦθῆναι μηδενὶ, μὴ κοινῇ μετὰ τῶν ἐλλήνων βου-
λεύεσθαι, μηνονοῦ καθελεῖν τὰ τείχη. καὶ τοῖς τούτων αἰ-
σχίους λόγοις οὐδένος πώποτε ἐν τῷ παντὶ γερῶνασι χρο-
νῶ πρὸ ὑμῖν. τίς γὰρ ὅστις ἐλλήνων ἢ βαρβαρῶν ἔστω σκαῖος
ἢ ἀνήμερος, ἢ σφόδρα μισῶν τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν, ὅς
τις, εἴ τις ὅποιος: ἐπεὶ μοι, τῆς νῦν οὔσης ἐλλάδος ταυτοῦ
καὶ οἰκουμένης, ἐπὶ ὅππῃ τάλαντον αὐτὴν τὴν προσηγάμεν ἔχειν,
ἢ ὡς ἔστιν ἑσπερὶ τῆς νῦν ἔχοντων ἐλλήνων, εἴη τὰς ἀρετὰς
ἑσπερὶ αὐτῆς ἐκείνας οἱ ἐν μῦθον καὶ σαλαμῖνι πρὸς
τοῦτον ἡμετέροις πρόγονοι; οὐδ' ἂν εἰς οὐδ' ὅτι φησὶν:
ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἑσπερὶ τῆς βαρβαρῶν ἀν' ἐλαυνέμενα.
εἰδ' οὗς μὴ δὲ τῆς ἐχθρῶν μηδείας ἀν' ἐν τῷ τῆς ἐκωμίας

96

πέχη προσγλήσεται. πῶς ἔν μήτε φάσκει Φαιδράς,
 μήτε ὑπόρικτον δόξας πάνθ' ὅσα βόλομαι, διαπερξέμεναι
 πῶς, οὐ πῶς: καὶ ἀθηναίων ἱναὶς ὄρω ἑὸς ἀθηναίους ἔξ-
 πατήσοντας: τῶν δ' οὐκ ἔτ' ἐγὼ τῆς αἰχμῆς κληρονο-
 μῶ. αὐτοὶ δὲ οἱ μὲν πρὶ ἐκείνους πρὶ σβείας περὶ λειχον ὑμῶν,
 ὅτι φωκέας οὐ προσδέχεται φιλιππος συμμάχους. ὅ-
 τοι δὲ ἐκδιχόμενοι, τοιαῦτα ἐδημηγόρου, ὡς Φαιδράς
 μὲν, οὐχὶ καλῶς ἔχει τῷ φιλίππῳ προσδέξασθαι ἑὸς φω-
 κέας συμμάχους διὰ ἑὸς θεαίσας καὶ ἑὸς θετῶλους. καὶ
 δὲ γλῆνται ἑὸς περὶ γμάτων κυρίου καὶ τῆς εἰρήνης τύχη,
 ἢ πόρ' αὐτὸν στυγέσθαι νῦν ἀξιώσαντες αὐτὸν, τῶν δ' οὐκ
 τότε. τῶν μὲν τίνων εἰρήνῳ τῶν δ' οὐκ ἔστιν ἔλπίσι καὶ τῶν
 πρὸ σκυλαῖς καὶ τῶν ἐπατωγῶν ὄροντο πρὶ ὑμῶν αὐτῶν
 φωκέων. τῶν δὲ βοήθειαν ἔδει μετὰ τῶν δ' οὐκ ἔστιν
 εἰς τοὺς πύλας, ἐφ' ἃς αὐτὸν πινθήκεντα ἐμῆρεσθαι ὁ μὲν
 μου: ἴν' εἰ πορὶ οἶτο φιλιππος, καλῶνται ὑμεῖς. πῶς ἔν
 τίς πέχη πάλιν αὐτὸν γλῆσεται πρὶ τῶν δ' οὐκ ἔστιν
 μὲν ἀφελέσθαι, καὶ ὑποσῆναι τὰ περὶ γμάτα ἀγαθόντες
 ἀφῶν, ἵνα μὴ δ' αὐτὸν λησῇ, δυνήσεται ὑπελθεῖν. οὐκ οὐ
 ταῦθ' οὐτὶ περὶ ξειπες φαίνονται. ἐγὼ δ' αὖς πόρ' ἀνῆκα
 ἦδη πολλάκις, ὅχι δυνήσεται περὶ απλθεῖν, ἀλλὰ καὶ με-
 τῶν δ' οὐκ ἔστιν πᾶσι καὶ καλῶν ἐκπλῶν. ἀλλὰ καὶ
 πρὸς τῶν φωκέας ἔδει φιλίππῳ, καὶ ἐκέντας ἐαυτὸν ἐν-
 δύναι, ἵνα μετὰ τῶν χρόνος ἐγλῆνται τοῖς περὶ γμάσι, καὶ δ'
 εὐαντίον ἔλθῃ φημισμα πρὶ ὑμῶν μετὰ. οὐκ οὐν ὡς μὲν οἱ
 φωκῆς σωθῶσιν, πρὶ τῶν ἀθηναίων πρὶ σβείων ἀπαγ-
 γελήσεται. ὡς τε καὶ ἔπος ἐμὸν διαπτεῖ, τοῖς πρὸς
 τῶν ἐαυτὸν ἐγχειρεῖ. ἑὸς δὲ ἀθηναίους αὐτὸν μετὰ πρὶ
 ἑὸς μὲν ἡμεῖς, ἵνα πάντα ὅσα αἰ βοίλωνται, νομίζαντες ὑ-
 πάρχῃ σφίσι, μηδὲν ἐκείνῳ φημισανται. ὅτοι δὲ τοιαῦ-
 τα ἀπαγγέλλονται πρὶ ὑμῶν καὶ ἄπορῶσιν: ἔξ ὧν μὴ δ' αὐ-
 τὸν,

ὁμοῦν, ἢ, κινηθῆναι. ἔδωκεν τὸν ἔργον καὶ τοιαύτους τέ-
 χους ὑπὸ τούτων τῶν καὶ αἰσά ἀρχλουμνίων αἰθρώπως
 πάντα τὰ πρᾶγματα ἀπώλειτο. καὶ γὰρ τοὶ πρᾶχρημα
 αὐτὸ μὲν τῷ θεῷ αἰσά καὶ πλάττωσιν οἰκιστομνίαν ἰδεῖν, ὁρ-
 χημνὸν καὶ κερώνειαν ἡκούσατε λυδραποδισμείας: αὐ-
 τὴ δὲ τῷ, τῷ δὲ αἰσά τα πεινὰς γλνέδου, καὶ ποδὶ αἰρεθῆ-
 ναι τὴν ὑβριν καὶ τὸ φρόνημα αἰσά, τὰ τῶν συμμάχων
 τῶν ὑμετέρων φωκῶν τείχη κατεσκάπτειτο: θηβαῖοι δὲ
 ἦσαν οἱ κατεσκάπτοντες, οἱ διωκιδέντες ὑπ' αἰσά τῷ
 λόγῳ: αὐτὴ δὲ τῷ, τὴν δὲ βόιαν αὐτ' ἀμωπόλεως ἡμῖν
 πρᾶδοθῆναι, ὁρμηθῆναι ἐφ' ὑμᾶς ἐν δὲ βόια ὀλιωπος
 περσικατασκαδίζετο: καὶ γερσῶ καὶ μεγάροις ὑδρὸν
 λούων διαπλεῖ: αὐτὴ δὲ τῷ τὸν ὥρωπὸν ὑμῖν ἀπρδοθῆ-
 ναι, ποδὶ δὲ βόιαν καὶ τῆς περὶ πανάκτω χώρας μεθ' ὅ-
 σων ὑδρὸν μεθᾶ: ὅ, τέως ἦσαν φωκῆς σῶοι, οὐδὲ ποτε ἐ-
 ποιήσαντες: αὐτὴ δὲ τῷ, τὰ πάτρια ἐν τῷ ἰδρῶ κατεσκαθῆ-
 ναι, καὶ τὰ χρήματα εἰς περσικῶν τῷ θεῷ, οἱ μὲν ὄντες
 ἀμωκτυόνδου φολύγυρ καὶ ὑδρὸν λούων, καὶ αἰσάτος
 αἰσά ἢ χεῖρα γέγονεν: οἱ δὲ οὐδὲ πόποτε ἐν τῷ περσικῶν
 γερονότου μακεδόνδου βαρβαροί, νῦν ἀμωκτυόνδου εἶναι
 βιάζοντες: ἐὰν δὲ ἕως ποδὶ τῶν ἰδρῶν χρημάτων μνηστῆ,
 κατεσκαθῆναι. ἡ πόλις δὲ, τὴν περσικῶν αἰσά
 τῶν, καὶ γέγονε τὰ πρᾶγματα πάντα, ὥς ποδὶ αἰσά
 τῇ πόλει. ὁ μὲν, ὁ δὲ ἐφ' αἰσά, καὶ πάντα ὅσα ἐβουλήθη
 διαπείπεσθαι. ὑμεῖς δὲ ἀπὸρ ὑδρὸν αὐτ' ἐλπίσαντες, τὰ-
 ναντία τούτων ἐωράκατε γιγνόμενα: καὶ δοκέτε μὲν εἰρή-
 νην ἄγειν, πεπόνθατε δὲ διεινότῳ, ἢ κλεμνόντες. οὐ-
 ρι δὲ χρήματα ἐχρυσὶν αὐτ' ὑδρὸν, καὶ μέχρι τῆς τῆμε-
 ρον ἡμέρας δίκην οὐ δεδῶκασι. ὅπ δὲ ταύθ' ἀπώλως δε-
 δωροδύκωνται, καὶ πᾶσι ἐχρυσὶν ἀπάντων ῥύτων οὗτοι,
 ποδὶ αἰσά ἐν γ' οἱ μὲν δὴ λαν ὑμῖν εἶναι πάλαι: καὶ δὲ-

N

διοικῶ, μὴ τὸν ἀντίον οὐ βούλομαι, ποιήσω : σφόδρα ἀ-
κριβῶς διεικνύμαι πειρώμενος, διοχλῶ πάσαις ῥήσις αὐ-
τοὺς ὑμᾶς εἰδότες. ὁμῶς δὲ οὕτω ἐπὶ τῆς τόδε ἀκούσεως ἵ-
σταν ὅν τινα ὑμεῖς, ὡς ἀνδρὸς δικασαί, τῆς πρέσβειων ἂν ἐ-
πιμύθεωσι πᾶσι, χαλκοῦν σήσαιτ' αὖ ἐν ἀγορᾷ; τί δέ;
δοιήτ' αὖ ἐν πρυτανείῳ σίτησιν, ἢ ἄλλω ἱνὰ δωρεῖσθαι, αἷς
ἡμᾶτε ὅς ἐστι δόξαι; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. δὲ τί; ἔτε γὰρ
ὑμεῖς γὰρ ἀχρεῖοί ἐστε, οὐτε ἀδικοὶ ἀνθρώποι, οὐτε κακοί·
ἀλλ' ὅτι πάνθ' ἑσθλῶς περὶ πᾶσι καὶ οὐδὲν οὐκ ἑσθλῶς ὑμῶν
ἐπ' ἐξέειπεν, εἴποιτε αὖ καὶ ἀληθῆ καὶ δίκαια. εἴτα οἷον ὑ-
μεῖς μὲν οὕτω γινώσκοντες, τὸν δὲ περὶ πᾶσι οὐκ οἶσθε;
ἀλλὰ τούτοις διδόναι ἑσθλὰ καὶ τηλικαύτας δωρεάς
διότι ἑσθλῶς ὑμῶν δικάως καὶ καλῶς ἐπὶ πᾶσι βούλουσθαι; οὐκ
ἔστι τούτοις. τὸν γὰρ ἡγήσασθαι ὁρᾷτε καὶ ὅς μετ' αὐτῶν
πρέσβεις ὅπως ἐδέξατο. τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ· ἀλλὰ ξυνο-
μείδων τουτονὶ τὸν κριτικὸν ὑπεκίρηναι, ὅτι αὐτὸς ὑποδέ-
ξατο πολίτας ὄντας. τοῖς μὲν γὰρ ἑσθλῶς ὑμῶν λέγουσι
δικαίως ὅσα αὐτὸν φρονῶσι, ῥῆσιν τὸν ἑσθλὸν περὶ σφόδρα ἵ-
σταν δὲ περὶ πᾶσι σινοῦσθαι, ὡς τούτοις. ταῦτ' οὕτω μὲν
ῥων, ταῦτ' οὕτω ἐλέγχων πᾶσιν ἐν δεικνύει μὲν ὁμῶν; ταῦτ'
ἀφαιρήσεταί τις ὑμῶν; εἴπε τοίνυν μοι τίς ἀρῶν περὶ πᾶ-
σιν περὶ τῆς δικαστικῆς περὶ γὰρ καὶ νότον πάντων·
χάριτος κατηγορεῖν αὐτὸν πρὸς ἀδίκους, καὶ δὲ τού-
του τῆς ἑσθλῆς, καὶ δὲ τούτων τῆς λόγων ὑπεκίρηναι ὑ-
μᾶς ἐλπίζειν. ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν πάντα ἑσθλὸν κρινόμενος χά-
ρις ἀνέστηται πιστῶς καὶ δυνόικως, ὅσον ἡ ἐπὶ κείνῳ,
περὶ τῶν ἑσθλῶν ὑμῶν δὲ ὅς αὐτὸν χρεῖμασι λυμνομέ-
τους τοῖς περὶ γὰρ πᾶσι ὑστέρον, οὐ πάνυ δι' ἀρετῆς
μα· ἀλλ' ἑσθλῶς βολῶ ποιήσομαι. ἔγω γὰρ πάντες τὰ λη-
σθῆναι λέγειν πᾶσι αὐτῶν τουτονί. καὶ οὐτὼ τίνω καὶ μεθ' ἡ-
λως ὅτι κατηγορεῖν ἐκείνου τουτονί. ἐγὼ γὰρ αἰσχύνω οὐδὲν

οὐδ' αὖτις ἔτι τῶν πολέμων περὶ τῶν
 ὧν εἰσιν οἱ στρατηγοὶ ὑποθύνοιοι· οὐδὲ τίς παρήσασθαι τῶν
 πόλιν εἰρῶν· ἀλλ' ἄχρι τούτου πάντα ἀπώλετο. τί ἔτι λέ-
 γω καὶ πόθεν ἀρχόμεθα καταγορεῖν; τίς ποιομένης τῆς πό-
 λεως εἰρῶν φιλοκράτει σωεπείν, ἀλλὰ μὴ τοῖς τὰ βέλ-
 πιστα γράφουσι· καὶ τῶν δῶρα εἰληφέναι· τίς μὲν τούτων
 ὑπὸ τῆς ὑπόστασ' προσβέβασ' ὅς τις χρόνους κατέλειπε, καὶ
 μηδὲν ὧν περὶ τὰ ἔατε ὑμεῖς κτῆναι· τίς φωνακίῳ τῶν
 πόλιν, καὶ πρὸς τὴν ἐλπίδας, ὥς ὅσα βουλώμεθα
 ἡμεῖς, φιλιπποῦς πρέξει, πάντα ἀφελώμενοι· τίς μὲν
 τούτων ἐπὶ τῶν περὶ τῶν, φυλάττειν τὸν τοσού-
 ταν ἡδονήν, ὅσον ἐκείνῳ σωτηροῦν· τούτων καταγο-
 ρῶν· τούτων μέμνηται· ἐπεὶ δικαίως εἰρῶν καὶ ἴσων, καὶ
 μηδὲν περὶ τῶν ἀνθρώπων, μὴ δὲ φουσαμένους ὑ-
 πόστασιν, καὶ ἐπὶ τῶν, καὶ σεφανοῦν ἐκέλευον. στρατηγὸς
 δὲ εἴς τὴν ἡδονήν ὑμῶς, οὐχὶ κοινωνεῖ τῶν νῦν ὑμῶν.
 ποῖος γὰρ στρατηγὸς ἄλλαν, τίς δὲ φωνάσας ἀφελώμε-
 τίς δὲ δουρίσκον; τίς δὲ κερδοβλέπῳ; τίς δὲ ἰδρὸν ὄρος;
 τίς δὲ πύλας; τίς δὲ πεποιήκεν ἄχρι τῆς ἀπὸ τῆς ὁδὸς
 δὲ συμμάχων καὶ φίλων εἶναι φιλιππῶν; τίς δὲ κερ-
 νειαν; τίς ὀρεζομένον; τίς ὑβρίων ἀλλοτρίαν; τίς μέγα-
 ρα πρὸς ὀλίγον; τίς θηβαίους ἰσχυροῦς; τούτων γὰρ
 οὐδὲν τούτων καὶ τηλικούτων ὄντων δὲ ὅς τις στρατηγὸς
 ἀπώλετο. * οὐδὲν τῇ εἰρῇ συγχερῆσαι πεισθέντων ὑ-
 μῶν ἔχει φιλιπποῦς· ἀλλὰ δὲ τούτων ἀπώλετο, καὶ τῶν
 τούτων δουροδοκίαν· αὐτοῖσι τούτων μὴ φούνη, πλανῶ-
 δὲ, καὶ πάντα μᾶλλον λέγει ἐκείνος, αὐτὸν δὲ χρεῖ· οὐ
 στρατηγὸς δικάζομεν. οὐδὲ τούτων κέρη· μὴ λέγει εἴς
 αὐτὸς ὅτι καὶ ἄλλως τῶν τῶν φωνάων ὀλέθρου· ἀλλ' ὡς οὐ
 σὺ σωαίπιος εἶ, δίδειν. τί ἔτι, εἴ τι δημοσίων ἡδονῶν, νῦν λέ-
 γεις· ἀλλ' οὐχ, ὅτι τῶν ὑμῶν εἰδίδου, καταγορεῖς, διὰ τού-

ἢ εἰ ἴδω ἀρλωλὸν αἰ δίκαιος. μὴ λέγε ὡς, καλὸν εἰ-
 ρῶν, μὴ δὲ συμφέρον: οὐδὲς γὰρ αἰπῶν σε τῷ ποιῆσαι
 δοῦναι τὴν πόλιν εἰρῶν, ἀλλ' ὡς οὐκ αἰσχρὰ καὶ ἐπονεί-
 διστα τὴν πολλὰ ὕδρον ὕψι πατήμεθα, καὶ πάντα ἀπώλει-
 ον: ἴστω λέγε. τούτων γὰρ ἀπάντων ἡμῖν αἰτίος σὺ δέδει-
 ξαι. καὶ τί δὴ μέχρινωι τὸν τὰ τοιαῦτα πεπνηκῶτα ἐπει-
 νῆς; ἀλλ' οὐτὼ φυλάττειται αὐτὸν, οὐκ ἔξει τί λέγειν: ἀλλὰ
 τὴν ἀλῶσιν αὐτῶν ἐπὶ τῇ τὴν φωνῇ, καὶ πεφωνασμε-
 κῶς ἔχει. καὶ τοῖς καὶ πᾶσι τῆς φωνῆς ἴσως εἰπεῖν ἀνάγκη:
 πάντῃ γὰρ μέγα καὶ ἱερὴ ἱστορία φρονεῖν αὐτὸν, ἀκούω, ὡς κα-
 θυποκρινούμενον ὑμῶς. ἐμοὶ δὲ δοκεῖτε ἀπὸ πᾶν τὸν ἀ-
 πάντων αὐτὸ ποιῆσαι, εἰ ὅτε μὲν τὰ θύεσσιν καὶ τῶν ἑδῶν
 καὶ ἡγωνίζετο, ὕψι βάλειτε αὐτὸν, καὶ ὕψι σὺν ἑστῇ ἐκ τῶν
 θεῶν, καὶ μονοῦ κατελθῆτε οὕτως, ὥστε πελιδνῶν
 τῶν ὑπετακνῶν ἄκρῃ σῆσαι. ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἔστι τῆς σκῆψης,
 ἀλλ' ἐν τοῖς κοινοῖς καὶ τοῖς μεγίστοις τῆς πόλεως πράγμασι
 μυρία εἰργασαί καὶ τὴν καὶ τὴν ὡς καλὸν φθιγγωμῶν
 περὶ σέχοιτε ἡμετέρας: μὴ δὲν ἀβέλτερον ὑμεῖς πᾶσι κα-
 ἀλλὰ λογίζεσθε ὅτι διὰ κήρυκα μὲν αὐτὸ δοκιμάσῃτε, * αὐ-
 φωνον σκοπεῖν: προσεβόη τὴν δὲ καὶ τῆς κοινῆς ἀξιοῦν τὰ π
 πράττειν, δίκαιον καὶ φρόνημα ἔχοντα ἱερῶν μὲν ὑμῶν
 μέγα, πρὸς δὲ ὑμῶς ἴσον. ὥς πορὶ ἐγὼ ἡλιππῶν μὲν οὐκ
 ἐθαύματα, ἔστι δὲ αἰχμαλώτοις θαυμάσιος ἔστωσαν, οὐδὲν
 δὲ ὑπερῆλάν. οὐ γὰρ δὲ ἐκείνου μὲν περὶ κινλινδῆν, καὶ
 ἔστι παιᾶν αὐτῶν ἡ δὲν, ὑμῶν δὲ ἱερῶν αὐτῶν. ἐπὶ τοῖσιν ὅταν
 μὲν ἴδῃτε διενότητα, ἢ δὲ φωνίαν, ἢ τί τῶν ἄλλων τῶν τοιού-
 των ἀγαθῶν ἡδὴ χρῆσθαι καὶ φιλοτίμου γελοῦς μὲν αὐ-
 θρώπου, συγχαίρειν καὶ σιωπᾶν ἅπαντας διὰ: κοινὸν δὲ
 ὑμῖν ἅπανσι τοῖς ἄλλοις ἴδω τὸ ἀγαθὸν γίνεσθαι. ὅταν δὲ
 ἡδὴ δωροδοκοῦ καὶ πνιποῦ, καὶ παντὸς ἡπτονος λήμματος
 ὧς, ἀρκυλῆν καὶ πικρῶς καὶ ἀνάντιος ἀκούειν: ὡς πρ

ὁ παῖς τῆς πρῆς πρεσβείας λόγος. 99

νηρία δαυάμεως δόξαν διόρομένη πρὸ ὑμῶν ὑπὸ πλὴν πόλει
ἔστιν. ὁρᾷτε δὲ ἀφ' ὧν οὕτως διδοκμῇ, πηλίκῃ τῇ πόλει πε-
ρείσθηκε πρῶτα : αἱ μὲν τῶν ἄλλων δαυάμεως ὑπὸ
κῶς εἰσιν αὐτάρκεις : ἡ δὲ τῇ λέγειν, αὐτὰ πρὸ ὑμῶν τῶν ἄ-
κονόντων ἀνίστη, διακρίπτει. οὕτως οὖν ἀκούετε τῶν
ὡς πνηθῆ καὶ δωροδόνου καὶ οὐδοποιῶν ὁρῶντες ἄλλοις.
ὅτι δὲ οὐ μόνον καὶ τὰ ἄλλα, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸς αὐτοὺς
τὸν θίλιωτον πρῶτα πανταχόθεν συμφόρει τῶν ἐα-
λωμένων, θεάσασθε : εἴτε γὰρ ἥξει ποτὲ εἰς αἰάγκην τῆς
δικαίων τί ποιῇν τῇ πόλει, τὸν ἔσπον μεταθήσεται. νῦν
μὲν γὰρ περὶ ἡρώτων ἔσπον κελύσσει ἀπατήν, ὀλίγους δὲ
φύλιν. αὐτὸ δὲ τῶν ἄλλων πύθεται, ὑμῖν τοῖς
πολλοῖς καὶ πάντων κυρίως, τὰ λοιπὰ ποιῇν βουλήσε-
ται. εἴτ' ὑπὸ τῆς ἀσπίδος ἡσποδὸν νῦν ἔξοισίαν καὶ ἀσελγείαν
μενεῖ, ὅς οὐ ποῦν αὐτὴν ποιήσονται αἰρηκῶς ἐκ τῆς
πέλειως ἔσσει, αὐτὸ τῶν ἀνέλητε. εἰ γὰρ οἰόμενοι δίκην
ὑφ' ἐξένου ταῖς ἐπεξέαν : τῶν, εἰ αὐτὰ πρὸ ὑμῶν αὐτοῖς
ἀφειδῇ, τί οἴεσθε κινήσειν ; ποῖον διδοῦσιν ; πρὶον λαοῦ
νῦν ; τί οὐχ ἑσπεραλείδου περὶ δότην ; τίνα δὲ πάν-
των τῶν ἄλλων χεῖρῳ κλίτην ὑπέρξεν ; ὁρῶντες τοῖς μὲν
ἅπαντα πεπερασσι χήματα, δόξαν, ἀφορμῶν, πλὴν τι-
λίωτον ξενίαν παρὰ τοῦτον : τοῖς δὲ δικαίους τε παρέχου-
σιν ἐαυτοῖς, καὶ περὶ ἀνελώνσι χήματα, πρῶτα, ἀπὸ
ἀπὸ χείρας, φθόνους παρὰ τοῖς πρὸς αὐτῶν. μεθ' αὐτῶν. οὐ-
τε γὰρ πρὸς δόξαν, οὐτε πρὸς διδοῖαν, οὐτε πρὸς ἀσ-
φάλειαν, οὐτε πρὸς ἄλλο οὐδὲν ὑμῖν συμφόρει, ὅσον ἄ-
φειναι : ἀλλὰ ὑμῶν σαμῆλους πρὸς ἀφγμα κινήσει πα-
σι καὶ τοῖς κελύσσει καὶ τοῖς ἄλλοις ἐλθουσιν.

N III

Δημοσθένους
ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΑΤΕΛΕΙΑΣ ΓΡΟΣ
ΛΕΠΤΙΝΗΝ ΛΟΓΟΥ.

Ἡ τῆς ἀθηναίων πόλις ἄλλοις τε ἐπὶ μακρῷ οὐδὲν ἔστιν, καὶ ἀτελείᾳ λειπυργῶν. πολλοὶ οὖν λαμβάνοντων αὐτῶν, πάντες ἐδόκει τῆς λειπυργησόντων εἶναι. διὰ τοῦτο λεπτίνης νόμον εἰσήνεγκεν, εἶναι μηδὲν ἀτελῆ, μήτε τὸ λοιπὸν ὕζον εἶναι τῷ δήμῳ δοῦναι: τὸν δὲ ἀτέλῃα αἰτιῶντα, πάσχειν τὰ ἑαῖα. τοῦτον δὲ ἐχράσαντο τὸν νόμον μὲν ἄλλοι, μεθ' ὧν καὶ βάρσιππος, καὶ οὐκ ἐπέβηθεν, ἡ χρῆματα λαβῶν, ἢ νόσῳ ποδῖπισών: νῦν δὲ φορμίων καὶ κτήσιππος ὁ χαϊρέιου παῖς, καὶ ἱνὲς μετ' αὐτῶν, οἷσ' στυγερὸς δημοσίνης γίνεσθαι. ὁ μὲν οὖν λεπτίνης πλείον ἰσχύει τῷ συμφέροντι: πῶς γὰρ χρῆται περὶ αὐτοῦ. ὁ δὲ δημοσίνης τῷ τε ἀνδρὶ καὶ τῷ δικαίῳ: καὶ τῷ δικαίῳ μὲν, οὐ δικαιοῦντος οὐδ' οὐ ποιήσαντας αὐτὸν πεπονθέναι, καὶ τοῦτο ὁρῶντος ἀνελθόντας τῆς δοθέντων μὴ ἀφαιρεῖσθαι: τῷ δὲ ἀνδρὶ διότι τὰς μὲν καὶ ἄλλοις αἰσχρὸν ἀδιδώκεσιν, ἀφαιρεῖσθαι: ἀθηναίοις δὲ οὐχ ἡκιστα, οἷς αὐτ' ἄλλου γνωρίσματος τὸ μεγαλόψυχον περσεῖναι δοκεῖ. ἀπιδεικνύει δὲ οὐ καὶ πρᾶνόμως εἰσένεγκε τὸν νόμον. λέγειν γὰρ ἐχρῆν νόμον τὸν κελύοντα ἀναρεῖν πρῶτον τὸν ἀναιτίον νόμον: καὶ τότε αὐτὸν πείναι νόμον, ἵνα μὴ ἀλλήλοις ἀναιτίον νόμοι δ' ἐσκενέτω.

Ἄλλως.

Ὁ περὶ λεπτίνῃ λόγος ἐπιγραφῇ ἔχει τὴν αὐτὴν, ἐπεὶ δὲ πρὶν πρὶν ἐλθόντος τῆς χρόνου, αὐτὸς ὁ ὑπὸ δημοσίου κρείσσει καὶ πτωχείᾳ, γράφειν τίς νόμον ἐφάνειο λεπτίνης ἀκίνδυνος. ὁ δὲ περὶ αὐτὸν, ἀλλ' οὐ κατ' αὐτὸν ὁ λόγος. ἡ δὲ ὑπόθεσις, οὕτως ἔχει. στυγερὸς μὲν τῇ πόλει τῆς ἀθηναίων,

πρῶτον δὲ οὐδὲν γὰρ μάλα πολλὰ καὶ διαφοροῖς π-
 μοῖς, καὶ δὴ καὶ ἀτελεία. πολλὰ δὲ εἰληφότων, καὶ ἀσῶν
 καὶ ἐσῶν, ἐπέλειπεν οἱ λειτουργήσαντες. καὶ διὰ τοῦτο σχε-
 δὸν πᾶσι λειτουργειῶν πρὶς αὐτῶν εἰς τοὺς ἀπόρους, λεπί-
 νης τῷ πολιτοδομῶν ἀνὴρ οὐκ ἀδόκιμος ἐρχάμενος νόμον
 αὐτοῖς ἐρήμασιν οὕτως ἐχρητὰ. Ὅπως αὖ οἱ πλουσιώτα-
 τοι λειτουργῶσι, μηδὲν ἀτελὴ εἶναι πλὴν τῷ ἀφ' ἀρμυδίας
 καὶ ἀριστογέιτονος, καὶ τῷ ἀνὴρ ἀρχόντων: μὴ δὲ τὸ λοιπὸν
 ὑξέιναι τῷ δήμῳ αἰτηθέντι διδόναι: εἰ δὲ τις ἀλλὰ αἰτῶν, ἅ-
 πμων αὐτῶν εἶναι, καὶ γλῆος, καὶ οἰκίας, καὶ ἔσποκεῖτο γρε-
 φαῖς καὶ ἐνδείξουσιν: εἰ δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀλλὰ, ἐν οὐχὲν εἶ-
 ρις αὐτοῖς οἷς πρὸ οἱ δικάζοντες, ὅταν ὀφείλουντες τῷ δη-
 μοσίῳ δικάζωσι. τοῦ νόμου οὕτως ἔχοντος ἐρχάμε-
 τοι μὲν τὸ πρὸς τὸν βασιλέως λεπίνην: ὅς ἀπέθανε πρὶν
 εἰσελθεῖν πλὴν γρεφῆν. καὶ τα διεβίβη χρόνος, καὶ γέγονε λε-
 πίνης αὐτοῦ θυνο. νόμος γὰρ ὡς, τὸν ἐρχάμεντα νόμον, ἢ
 ἀνέστη, μετὰ αὐτῶν τὸν μὴ εἶναι ὑπὸ θυνον. ὁμοῦς ἐπει-
 δὴ καὶ οὕτως κατὰ τὸν νόμον ὑξίῳ πειθεῖσθαι τοῖς κατη-
 πορίαις, καὶ οἱ ἐρχάμεντες ἐξω κινδύνων ὦσι, μετὰ τὸν
 θυνο τὸν ἐπίση κατήγορος ἀφελῶν ὑπὸ βασιλέως, ὃ συ-
 νηγέρει φορμίων ὁ ἐρήτωρ, καὶ κτήσιππος ὁ ὑπὸ χα-
 βρίου, ὃ σιωνηγέρει δημοθένης. τούτων οὕτως κατηγ-
 ρων ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν νόμον πεπίλωται πλὴν γρεφῆς.
 ἢ δὲ σάσις περὶ γμαλὴν ἐγγρεφος. κεφάλαια δὲ τὰ λό-
 γου, τὸ νόμῳ, τὸ συμφέρον, τὸ δίκαιον. ἀναγκαῖον ὅτι εἰ-
 πεῖν τοῖς δικαιοδοσίαις ἐκπέρον. καὶ ὁ μὲν λεπίνης ἰσχυρίζε-
 ται συμφέρον, διὰ τὸ πρὸς πρὶν λειτουργοῦς: ἀλλὰ καὶ ὁ δι-
 καίῳ: ὅτι ἐκείνῳ μὲν, ἀδελφῶς πλουτεῖν, ὅς ἢ λειτουργῶν-
 τας, αἰετίνεσθαι. ὁ δὲ κατήγορος ἰσχυρίζεται τῷ νομίμῳ,
 ὃ δίκαιον, καὶ ὃ συμφέρον. καὶ ἐστὶ τὸ νόμῳ, διὰ πλὴν, πε-
 εἰτε τὸ πρὸς πρὶν, καὶ τὸ πρὸς γμα. καὶ πρὸς μὲν τὸ πρὸς πρὶν,

De m. h. v. Alphonso de m. h. v.

δοκῆν, ἔστι πρὸς λεπτίνου, τῇ δὲ ἀληθείᾳ, πρὸς σύστασιν
 τῶ οἰκείου συμφέροντος ὑβρίζεται. ἵνα φαίνεται ὁ ἀντίδι-
 κος τὸν δημοδένους εἰσάγων νόμον. τί γὰρ ὁ δημοδένους
 βούλεται νόμος; τοῖς δουρεῶς, ὅσας ὁ δῆμος ἔδωκε, κυ-
 εῖας εἶναι; ὅς δὲ ἔχοντας κείνεται. ἵν' εἰ μὲν ἄξιοι, ἐ-
 χῶσιν; εἰ δὲ ἀνάξιως ἔχειν δοκεῖν, ἐλεγχθῶτες ἀφαι-
 ρεθῶσιν. οὐκοῦν αὐτὸς ὁ λεπτίνης τὸν δημοδένους νόμον
 κεκέρωκεν. ἔτι γὰρ, αἰτιᾶται κατ' ἀρχαίς διδῶνς ὅτι πολ-
 λοι τῶ εἰληφότων εἰσὶν ἀνάξιοι. οὐκοῦν ἔχει τὸν δημοδέ-
 νους νόμον ὅς ἀνάξιους ἐκκρίνοντα. καὶ δὲ ὅσοι πάντων
 κατέπαρται. ὁ γὰρ πολὺς πρὸς αὐτοῦ λόγος ἐκτείνει ὅς
 δικαστὰς πρὸς τῶ νόμῳ μετὰ μικρὸν ἀνάγκωσιν. ἰ-
 δῶν δὲ ὅτι λεπτίνης ἐκείνον ἔχει τὸν ἰσχυρότατον λόγον,
 ὡς αὐτοὶ πλουσιώτατοι λειτουργῶσι μηδὲν ἀπελθεῖναι,
 οὐ τῷ λεπτίνῳ ἔθηκε πενηνταμυρίων ἀντίθεσιν. ἀλλὰ τῶ λυ-
 σιστελοῦτον αὐτῷ, καὶ τῶ μέγιστον εἰσφέρειν τὸν παρ'
 αὐτοῦ νόμον. ὅταν γὰρ λέγη, καὶ τούτῳ πλείους χρή-
 σεται τῷ λόγῳ, σοφίζεται ὅς ἀκούοντα. οὐ γὰρ τῷ πε-
 ρὶ τῶ ἀνάξιων πολλῷ χρήσεται τῷ λόγῳ, ἀλλὰ τῷ δη-
 λονόπιστα πείθειν τῶ πάλιν τῶ λειτουργούντων, καὶ τῷ
 συμφέρον μετὰ πείθειν τοῖς λειτουργίαις ἀπὸ τῶ ἀπύρων
 εἰς ὅς δύπορους. ἔστι δὲ τὸ μὲν εἶδος τῶ λόγου δικα-
 νικόν. εἴ γε κείσιν ὅτιν αὐτὸν τὸν νόμον. ἢ δὲ γε ὕλη πᾶσα
 ἔστι διπλή. καὶ τῶ δικανικῆς, ἢ μὲν ὅτι δικανικῆς, ἢ δὲ συμβου-
 λουτικῆς. ὅροις δ' αὐτοῦ δὲ πανηγυρικῆς ἰδέας ἀμοιροῦν-
 τα τὸν λόγον, αὐτοῖς πειράται σεμνύνειν ἕκαστον τῶ δόξ-
 γε τῶ. καὶ γὰρ αὐταῦτα δὲ ῥήσεις ἄξια τῶ ἀνδρῶν ἐγ-
 κώμια, καὶ λόγοις ἀφ' ἡμῶς ἀρμόττοντας τοῖς ἐκείνων
 πράξεσιν. οἷ, ὡς ὅταν ἐμπομπή τοῖς κένωνος καὶ χα-
 βείου καθεστῶμασι, καὶ τοῖς ἀδικόδοις, καὶ τῶ ἐκ δαί-
 σον, καὶ κρείντον, καὶ λούκωνος. ἰτίον δὲ αὐτὸ τῶ με-

Δημοθένους

τῶ χεῖρῳ τῷ λόγῳ. πᾶσι δὲ τὸν λόγον ἐπ' ἐλαττον
ἀπολείπει τὸν περὶ τοῦ νόμου νόμον. ὡς οὕτως γὰρ
τὰ λυπούμενα ἴδρα πρὸς τὴν πᾶσι τῶν λαγχανόντων τῶν
γενῶν τὴν πρώτην χώραν. τῶν δὲ δὲ τὸν λόγον ἐπ' ἐλαττον
ἐξ. αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσιν ἐπὶ τοῦ λόγου, ὡς πρὸς οἰκονο-
μικά ἀριστοχρίτωνος, πρωταγωνιστοῦντος λυκεύργου, καὶ
μικρὰ, μάλλον δὲ οὐδὲν κατὰ τὴν πᾶσι τῶν
περγαμάτων τῶν ῥήρει: αἱ δὲ, ἐπ' ἐλαττον μὲν ἐξοί-
τὸν αἰῶνα, ὡς πρὸς οὐ κατὰ ἀνδροτίωνος, δὲ τὸ μὴ πολὺ
διαφορῶν κατὰ τὴν ἐν τοῖς λόγοις ὑπόληψιν διαδοχῶν
ἀντιθέμενα. ἡ δὲ νῦν ἵσταται μετὰ τὴν δὲ τὸν λόγον ἐπ' ἐλαττον
τὰ ἀναγκασιότατα τῶν αἰῶνος συμποδιστοῦσα ἔχει, ὡς
δείκνυται ἐκ τῆς ὁρασίᾳς. δὲ τῶν αἰτίων βραχὺ καὶ
τὸ περὶ τὸν νόμον ἐμφαντικὸν γέρονε τῶν ἀναγκασιότατων
κεφαλαίων, τὰ τε συμφορόντως, καὶ τὰ δικαίου, ἃ δὲ
κατανοήμασε. τὸ δὲ δικαίον, δὲ τῆς σωτηροῦς τῆς
πρὸς τῶν χεῖρῳ παιδὸς διδάσκων. ἐμνημόνευσε
δὲ καὶ τὸ νομικὸν ἐν ταυτῷ. δὲ μὲν οὖν
τὸ νόμον, τὸ νόμιμον: δὲ δὲ τὸ συμ-
φορόντως, τὸ λίσσεται τῇ πό-
λει: δὲ δὲ τῶν χεῖρῳ
παιδὸς, τὸ δι-
καίον.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ο ΠΡΟΣ ΤΟΝ

ΛΕΡΤΙΝΗΝ ΛΟΓΟΣ.

νόμου δικασαί, μάλιστα μὲν εἵνε-
 κα τῷ νομίζεν συμφέρειν τῇ πόλει
 λελυῖσθαι τὸ νόμον, εἶτα καὶ τῷ πα-
 ῖδος εἵνεκα τῷ χαλεπίου, ὡς μὲν λόγῳ
 τύτῳις αὐτοῖς τε, ὡς σωδρεῖν. ἐστὶ δὲ
 οὐκ ἄδηλον, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι,
 τῷθ', ὅτι λεπίνης, καὶ πῶς ἄλλος ὅς
 πῶς τῷ νόμῳ λέγει, δικαίον μὲν οὐδὲν ὁρῶν αὐτοῦ,
 φησὶ δὲ ἀναξίους ἵνα ἀνθρώποις ὁρμηλύνουσιν ἀπέλειαν,
 ἐκδεδυκέναι τῷ λειτουργίας: καὶ τούτῳ πλείω χρῆσε-
 ται τῷ λόγῳ. ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν ἵνα ἀνὰ τηροῦντας πάν-
 τας ἀφαιρέσθαι τὴν δωρεάν τῷ ἀδικούντων ὅσιν, ἐάσω:
 καὶ γὰρ εἴρηται τῷ πῶν πινά, καὶ ὑφ' ὑμῶν ἴσως γιγνώσκε-
 ται: ἀλλ' ἐκείνο αὐτοῖς ὁρμήτω * ἡ δὲ αὐτῶν, πῶς εἵνεκα, εἶ-
 πα μάλιστα μὴ πινές, ἀλλὰ πάντες ἡμεῖς ἀνάξιοι, τῷ αὐτοῦ
 ἡ δὲ αὐτῶν ὑμῶν τε καὶ τῷ τῷ; ἐν μὲν γὰρ τῷ γράφει μὴ
 δὲ εἶναι ἀπέλειαν, ὅς ἐχοντες ἀφείλετο τὴν ἀπέλειαν: ἐν
 δὲ τῷ περὶ γράφει, μὴ δὲ τὸ λοιπὸν ἵζειναι δοῦναι ὑμῶν,
 τὸ δοῦναι ὑμῶν ἵζειναι. οὐ γὰρ ἐκείνο γ' ἔστιν εἰπεῖν, ὡς
 τὸν αὐτὸν τῷ πῶν ὅν πῶς ἐχοντες ἀφείλετο τὴν δωρεάν
 ἀναξίους νομίζων, οὐ τῶ καὶ τὸν δῆμον ἀνάξιον ἡγεῖτο κῶ-
 ριον εἶναι τῷ δοῦναι τὰ εἰαυτῶ, ἐαύτῳ βούληται. ἀλλὰ νῦν
 διὰ ἐκείνο αὐτοῖς ἴσως εἴποι περὶ τῶν, ὅτι δὲ τὸ ἐξ αὐτῶν ὅς
 πατὰ δαί τὸν δῆμον, δὲ τῶ οὕτως ἐπὶ τὸν νόμον; τί
 ἐν κωλυτὶ πάντα ἀφῆρηται, καὶ ὅλως τὴν πολιτείαν ὑμῶν
 καὶ τῶ τῶ τὸν λόγον; ὅ γὰρ ὅσιν ἐφ' ὅτῳ τῶ δὲ πῶν
 δαί τῶ πάντων: ἀλλὰ καὶ ἡ φησὶ μακάρι πολλαὶ πολλαί

ἴστα πατηθῆντες κεχειροκνήκατε, καὶ συμμάχους ἥδη π-
 νάσῃ τοὺς ἀντὶ κρείττονων ἐπέδητε ἐλίδαι: καὶ ὅλως
 εἴ, οἱ μοι, πολλοῖς οἷς πρῶτετε, καὶ τοῖου τόπσι συμβαί-
 νειν αἰάτην. ἄρ' οὖν θησόμεθα νόμον δὲ τοῦτο μὴ δὲ τὸ
 λοιπὸν ἴσταται τῇ βελῇ μὴ δὲ τῷ δήμῳ, μήτε περὶ βελῆ
 μήτε χειροκνήν μηδὲν; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. οὐ γὰρ ἐσμὲν
 ἀφαιρεθῆναι δίκαιοι ποδῶν αὐτῶν ἴστα πατηθῶμεν, ἀλλὰ
 διδασχῶναι ὅπως εἴσομεν μὴ πεισόμεθα: καὶ δίδου νόμον,
 οὐχ ὅς ἀφαιρήσεται τὸ κυρίους ὑμῶς εἶναι τῆς δουρείας,
 ἀλλὰ δι' οὗ τὸν ἴστα πατῶντα ὑμῶν θησόμεθα. εἰ τοίνυν τίς
 ἐάσας τοῦτο αὐτὸ καὶ αὐτὸ ἴστα τῶν, πότῳ δὲ νόμον
 σιτελίσθῃ δὲ, κυρίους μὲν ὑμῶς εἶναι τῆς δουρείας, ἴστα
 πατηθῆναι δὲ ποτε καὶ φάτω ὑμῶν δοῦναι: ἢ δὲ τὸ ποτε
 τελῶς ἀκέρους γλῆναι, μὴ δὲ αὐτῶν ἴστα εἶδῃτε ἴστα-
 ναι πμῆσαι: οὐροίτ' αὖ μάλλον ἐκείνο λίσπλεν. δὲ πῃ
 ὅτι ἐκ μὲν τῶν ἀπείονας, ἢ περὶ σῆκε, ὑμῶν, πολλοὺς δὲ
 ποιῆν περὶ καλῆς ὑμῶς: ἐκ δὲ τῶν μηδὲν μηδὲν, μὴ δὲ αὐ-
 τῶν ἴστα, δίδου, πάντα ἀπείρετε τῶν φιλοπμῆσαι. πρὶς
 δὲ τῷ τῷ, καὶ δι' ἐκείνο, ὅτι οἱ μὲν αἰάξιόν ὑμῶν πμῆσαι
 πσ, οὐκ εἶας ὑμῶν δίδου ἴστα αὐτῶν: οἱ δὲ εἴς ἀγαθὸν
 ποιῶντας ἐκείνους μὴ τῶν ὁμοίους ἀμειβομένοι, καὶ εἶας. ὅ-
 σῳ δὲ κρείττον οὐκ εἶδῃ δοκεῖν, ἢ ποιητῶν εἶναι, τῶν τῷ τῷ
 τῶν τὸν νόμον καὶ μίον, ἢ δίδου. οὐ τοίνυν ἐμὲ γὰρ οὐδὲ
 ἐκείνο οὐ λόγον, ὃ αἰσθῶν ἀθναῖτοι, σποπὸν μὲν φάιν-
 ται, καὶ τῶν μὲν φάινον ὑμῶς τῶν τῶν ὑπὲρ χυνοῦς δου-
 ρεῖας, εἴς χρῆσιμους οἷς τῶν πμῆσαι ἀπείρεν. εἰ γὰρ ὑ-
 πὲρ χυνοῦ τῶν τῶν φάτω καὶ αἰάξιόν πμῆσαι καὶ τῶν τῶν
 τῶν τῶν εἶσι: πῇ γὰρ περὶ σῶν εἶσαι τῶν τῶν, ὅταν πα-
 τελῶς ἀπείον μὲν μηδὲν εἶναι τῶν χρῆσις εἶναι, ἐπὶ τῶν
 νῶν ὑμῶς καὶ ἐκείνο αἰσθῶν εἶσαι δίδου, ὅτι ἐκ τῶν νῶν ὑπὲρ χυ-
 νῶν νόμων καὶ πμῆσαι κυρίων, οὐς οὐ δὲ αὐτῶς οὐ τῶν αἰτέ

ποιᾶ, μὴ οὐχὶ καλῶς ἔχειν, ζήσω τὸν διαλιπὼν ἐκασ-
τος λειτουργεῖ: ὥς τε τὸν ἡμισυνῆς ἀτελής τῷ χρόνῳ. εἴθ'
ἢς πᾶσι μέγιστον τὸ ἡμισυνὴ καὶ τοῖς μηδὲ πέν ἀγαθὸν πεποι-
κὸς σὺν ὑμῶς, τῶν δὲ ποιήσαντας, ὁ περὶ σθεναρῶν
αὐτοῖς, ἔστιν ἀφελώμεθα; μηδαμῶς. οὐτε γὰρ ἄλλως
καλὸν, οὐτε πρὶν ὑμῖν. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν, ὡς αἰσχροῖς
ἀθηναῖοι, καὶ τῶν μὲν τῶν ἀγορῶν * ἀφελώμεθα, νόμον γεγρα-
φθαι, ἐφ' οἷς ἔστιν ὅτι δημοσίᾳ βλάβος, εἴης φέρεται:
ἐν δὲ τῷ κοινῷ μὴ χρῆσθαι τῷ νόμῳ τοῦτω τῶν πόλιν, τῶν
αὐτῶν ἰδιωτῶν τοῖς ἰδιωτῶν; ἀλλὰ ἔστιν ἀγαθόν τι πε-
ποιηκὸς ὅσων παρῆσαν, καὶ τῶν οὐ μικρὰ ζημίαν ὀφλή-
σειν μέλλουσιν: οὐ γὰρ εἰ μὴ χρήματα ἀπολύτῳ μόνον σκε-
πτόν, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστὴν παρὰ ἡς μάλον απουδά-
ζετα ἢ πόδι χρημάτων. καὶ οὐ μόνον ὑμεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ
πρόγονοι. πεμνημερίον δὲ: χρήματα μὲν γὰρ πλεῖστα ποτε
κτεσάμενοι πάντα ἐπὶ φιλοτιμίᾳ ἀνέλωσαν. ἐπὶ δὲ
δόξης οὐδὲνα πώποτε κίνδυνον ὕψιστον: ἀλλὰ καὶ τοῖς
ἰδίᾳ οὐσίᾳ περὶ ἀναλίσκοντες διετέλουν. νυνὶ τὸν οὐ-
τος ὁ νόμος τῶν ἀνὰ τὴν καλῆς αἰσχρὰ τῇ πόλει πόδρα-
πῆ, καὶ οὐτε τῶν προγόνων, οὐτε ὑμῶν ἀείχυν. εἶα γὰρ
τὰ μέγιστα ὀνειδίζονται, φθονοῦς, ἀπίστοις, ἀχαί-
στοις εἶναι δοκεῖν. ὅτι ποίνω οὐδ' ἔστιν ὅλως, ὡς αἰσχροῖς
ἀθηναῖοι, τῶν ἡθῶν τῶν ὑμετέρων, κέρων ποιῆσαι τοιοῦτον
νόμον, καὶ ἔστιν πειράσομαι δεῖξαι διὰ βραχέων, ἐπὶ τῶν
πρόγονον πεπραγμένων τῇ πόλει διεξελθόντων. λέγονται
χρήματα οἱ πλείοντα δανείσασθαι πρὸς λακεδαίμονιων
ἐπὶ τοῖς ἐν πειραιῇ. ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις εἰς αὐτὴν ἦλθε, καὶ τὰ
πράγματα ἐκείνα κατέστη, πρὸς βίαις πέμψαντες οἱ λακε-
δαίμονιοι τὰ χρήματα τῶν ἀπὸ τῶν: λόγων δὲ γιγνο-
μένων καὶ τῶν μὲν, ὅς δανείσασθαι ἀρδύνας κελυθόν-
των ἔστιν ὁ νόμος, τῶν δὲ, ἔστιν πρῶτον ὑπάρχει τῆς ὁμο-

νοίᾳ σὺν σημείον ἀξιολύτων, κοινῇ διαλύσει τὰ χρήματα: φα-
σὶ τὸν δῆμον ἐλέσθαι σωεσενεκεῖν αὐτὸν, καὶ μετασχεῖν
τῆς δαπάνης, ὥς τε μὴ λύσει τῆς ὀμολογημένων μηδὲν.
πῶς οὖν οὐ δεινόν, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, εἰ τότε μὲν οἷς
ἡ δίκη σὺν ὑμῶς ἔσθῃ τῇ μὴ λύσει τὰ χρήματα
τοῦτο εἰσφέρειν ἡ δίκη τε, νῦν δὲ ἔσθῃ ὑμῖν αὐτὴ δαπάνη
τῆς δίκης ποιῆσαι τοῖς δὲ ὀργήτοις λύσει τὸν νόμον,
λύσει δὲ μᾶλλον αἰρήσεσθαι; ἔγωγε μὲν οὐκ ἀξίω. τὸ μὲν
τοίνυν τῆς πόλεως ἡθὺς, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, καὶ ἐπὶ
ἄλλων πόλεων, καὶ ἐφ' ὧν εἶπον, ἴδωι τίς αὖτις οὐκ ἀ-
λύσει καὶ χρηστὸν, οὐ τὸ λίσσεται τὸν πρὸς ἀργύριον
σκοποῦν, ἀλλὰ πρὸς καλὸν περὶ αὐτοῦ: τὸ δὲ τῷ δυνάμει τὸν
νόμον, τὰ μὲν ἄλλα ἔγωγε οὐκ οἶδα, οὐδὲ λέγω φλαυρῶν
οὐδὲν, οὐδὲ σιωποῖδα: ἐκ δὲ τῶ νόμου σκοποῦν δύνανται
λὺ τοῦτο κεχωρισμένον. φημὶ τοίνυν ἔγωγε καὶ μᾶλλον εἶναι,
ἐστὶν ὑμῖν ἀκολαθῆναι τὸν νόμον, ὡς αὐτοὶ οἶδα, καὶ
μᾶλλον οὐκ οἶδα: καὶ λίσσεται τὸν πρὸς ἀργύριον καὶ
ὑμῖν καὶ οὐκ οἶδα, πῶς πόλιν πεπεικέναι λεπτύνει οὐκ οἶδα
αὐτῇ γινέσθαι δοκεῖν, ἢ αὐτῇ πῶς οὐκ οἶδα τοῦτο πεπεικέναι οὐ
μοίαν εἶναι οὐκ οἶδα. οὐδὲ γὰρ εἰ πάντες χρηστὸν εἶναι, ὡς ἐμὸν
γὰρ ἀνέκα ἔγωγε, βελτίων δὲ τῆς πόλεως τὸ ἡθὺς. νομίζω
δοῖναι ὑμῶς, ὡς αὐτοὶ δικασταί, ἀμενον αὐτὸν τῇ πα-
ρόντι βουλεύσειν, εἰ καὶ κείνο μάθῃτε, ὅτι ὡς μέγα μέ-
γους εἰσὶν αἱ πρὸς τῶ δῆμον δωρεαὶ τῆς πρὸς τῶ ἄλλων
πολιτείων διδομένων, καὶ ἐστὶν αὐαρεῖται νῦν τῷ νόμῳ.
τῇ μὲν γὰρ χρεια τῇ τῆς δυσκομιγῆς τῆς δωρεαὶς οἱ τυ-
ραννοὶ καὶ οἱ τῆς ὀλιγαρχίας ἐχρητίζοντο μάλιστα δύναν-
ται πρᾶν, πλούσιον γὰρ ὅν αὐτὸν βούλωνται, πρὸς χρῆμα
ἐποιεῖται: τῇ δὲ πρὸς καὶ τῇ βεβαίῳ τῇ τῆς πρὸς τῶ δῆ-
μον δωρεαὶς δύνανται οὐσας βελτίους: τὸ, γὰρ μὴ μετ'
αὐτῆς ὡς καλὰ κούοντα λαμβάνειν, ἀλλ' ὡς ἰσχυρὰ

δουρύντα ἄξιόν τινος εἶναι πρᾶδαι, τῷ καλῶν ὄντι: τό, π
 αὐτὸ τῷ ὁμοίων ἐκόντων θουμάζεσθαι, τῷ πρᾶ τῷ δε
 αὐτοῦ λαμβάνειν ὁποῦν, κρείττον εἶναι δοκεῖ. πρᾶ μὲν
 γὰρ ἐκείνοις μείζων ὄντι ὅ τῷ μέλλοντος φόβος τῆς πρῶτης
 χυμῶς: πρᾶ δὲ ὑμῖν ἀδεῶς ἅ αὖ λάβη τίς, ἔχειν ὑπῆρξε
 τὸν γυν ἄλλον χρόνον. ὁ θίνω πλὴν πίσιν ἀφαιρῶν τῷ
 δωρεῶν νόμος οὗτος, ὃ μόνω χρεῖπλους εἰσὶν αἱ πρὶ ὑμῶν
 δωρεαί, ὅσοι ἀφαιρεῖται. καὶ τοι τῷ ἀπασῶν ἡσπνο
 σούν πολιτείας τὸ κομίζεισθαι ὅς οὐνοὺς τοῖς καθεστῶσι
 χυμῶν αὖ ἀφέλης, οὐ μικρὰ φυλακὴ αὐτῷ τῷ τῷ
 ἀφαιρῶν εἶσιν. τάχα τοίνυν ἴσως ἐκείνο λέγειν αὖ ἐπι
 χειρήσει λεπίνης ἀπασῶν ὑμῶν ἀπὸ τῶν, ὡς αἱ λει
 τυργίαι νῦν μὲν εἰς πένητας ἀνθρώποις ὀρθοῦνται, ἐκ δὲ
 τῷ νόμῳ λειτυργήσοισιν οἱ πλουσιώτατοι. ἐστὶ δὲ ὅσοι,
 οὐ τῶσι μὲν ἀκούει λόγον ἵνα ἔχον: εἰ δὲ τις αὐτὸ ἀκρι
 βῶς ὕψεται, ἡδύδοξ αὖ ὃν φανείη. εἰσι γὰρ δήπου πρὶ
 ἡμῖν αἱ πρὶ μετρίων λειτυργίαι, καὶ αἱ πολιτικαί.
 ὧν ἐκαστῶν ὄντι τοῖς αἰρομένοις ἢ ἀπέλεια, ὡς οὐτος ἀ
 φαιρεῖται. τῷ γὰρ εἰς τὸν πόλεμον καὶ πλὴν σωθεία
 τῆς πόλεως εἰσφορῶν καὶ ὑπεραρχῶν ὀρθῶς καὶ δι
 καίως οὐδεὶς εἰς ἀπέλεια ἐκ τῷ παλαιῶν νόμων: οὐδὲ οὐ
 οὐτος ἔργα ἔσθ' ἀφ' ἀρμυδίου καὶ ἀριστογέρνιος. σκι
 αῖώμεθα δὲ τίνας ἡμῖν εἰσποιεῖ χρημῶν εἰς ἐκείνας τῶν
 λειτυργίας, καὶ πόσοις ἐκ μὴ τῶν περὶ σέχωμεν, ἀ
 φήσει. οἱ μὲν τοίνυν πλουσιώτατοι ὑπεραρχοῦντες αἰ
 τῷ χρημῶν ἀπέλεια ὑπάρχουσιν. οἱ δὲ ἐλάττω τῷ ἡκα
 νῶν κατῆμενοι πλὴν ἀναγκαίαν ἀπέλεια ἔχοντες, ἐξω τῷ
 τέλει εἰσι τῷ. οὐκοῦν τῶν μὲν οὐδετῶν οὐδεὶς
 δὲ τὸν νόμον ἡμῖν περὶ σέσαι χρημῶν. ἀλλὰ νῦν δὲ εἰς
 τῶν τῷ μετοίκων λειτυργίας εἰσποιεῖ πολλούς; ἀλ
 λ' ἐὰν δειξῇ πέντε, ὅγῳ ληρὴν ὁμοιογῶν. δῆσω τοίνυν

ἐγὼ μὴ τοιοῦτον εἶναι δοῦναι· ἀλλὰ καὶ τῆς μερικῶν πλείονας
 νᾶς ἢ τοσούτους, ἐὰν ὁ νόμος τεθῇ, ὅς τις λειψυργού-
 ντας ἔσεται, καὶ τῆς πολιτικῆς μηδὲνα ἐκ ὑπερρχίας ὑ-
 πέρξειν ἀτελῆ. σκεψώμεθα δὴ τί τὸ τ' ἔσται τῇ πόλει, ἐὰν
 ἅπαντες οὕτοι λειψυργῶσι· φανήσεταί γ' οὐδὲ, πολλοὺς
 δεῖ, τῆς γνησομενῆς ἄξιον αἰσχύνῃς. ὁρᾷτε τὸ οὐτως· εἰς
 τῆς ξένων ἀτελεῖς, δέκα δεῖξω· καὶ μὲν οὗτος οὐδὲν
 εἴη ἀνὰ πῶς, οὐκ οἴμαι πέντε εἶναι. καὶ μὲν, τῆς γε
 πολιτικῆς, οὐκ εἰς πέντε ἢ ἑξ. οὐκοῦν ἀμφοτέρων ἐκκαίδεκα,
 ποιήσωμεν αὐτοὺς εἴκοσι· εἰ δὲ βούλεσθε, ὑμῶν τε. πῶ-
 σοι δὴ ποτ' εἰσὶν οἱ κατ' ἐνίκω τὸν χρόνον ἐκκυκλίσας λειψυργίας
 λειψυργούντες ὑμῖν χρηματίζοντες καὶ γνησομενῆς ἀρχαί, καὶ ἐπ' αὐ-
 τοῖς ἐξήκοντα ἴσως, ἢ μικρὸν πλείονα συμπαῖντες οὕτοι.
 ἵνα δὲ ὑμῶν τε ἀνθρώποι, ἢ πλείους πᾶσι πάντα τὸν χρό-
 νον λειψυργήσωσιν ἡμῖν, ὅς ἅπαντας ἀπίστοις περὶ ἡ-
 μᾶς αὐτοὺς διαβῶμεν; ἀλλ' ἴσμεν ἐκείνο δὴ ποτ' ὅτι λει-
 ψυργήσωσι μὲν, αὐτὸν δὲ πόλις ἢ, πολλοὶ, καὶ οὐκ ὠδύνη
 φοιῶν. οὐδὲ ποιεῖν ἡμᾶς οὐδεὶς ἐθέλει, ὅς περὶ πόλιν
 ποιήσαντας ἐὰν ἡ δικαμελῶς ἴδῃ. εἰ δὲ δὴ τὰ μάλιστα ἐπί-
 λιπον οἱ χρηματίζοντες, περὶ δὲ πόλιν κρεῖττον ἔσται,
 εἰς σωτήριον ἀγαγεῖν τοὺς χρηματίζοντας ὡς περὶ τοὺς ὑπερ-
 χίας, ἢ ὅς οὐδὲν ὁρῶντας ἀφελείδαι τὰ δοθέντα; ἐγὼ μὲν
 ἐκείνο οἴμαι. νῦν μὲν γε τὸν χρόνον, ὃν αὐτῶν ἐκείνων
 λειψυργῇ, δίδωσι πῶς ἀπασιν αὐτοῖς μέτρον· μὲν πᾶ-
 ρα δὲ οὐδὲν ἔλαττον ἐκείνων αὐτῶν ἀναιδέως. τότε δὲ καὶ
 μικρὰς σωπλείας ἀπὸ τῆς ὑπάρχοντων ἐκείνων γνησομε-
 νῆς, οὐδὲν ἔπαχε δίδον οὐδεὶς, οὐδέ τις πάνυ μικρὰ κεκτο-
 μένος ἐστίν. οὐτω δὲ οὐκ ἐπὶ ἀνθρώποις, ὡς αὐτοῖς ἀνθρώποις, σφόδ-
 ρα ἔχουσιν ἀλογίως, ὥς τε ὠδύνηται λείπειν περὶ μὲν
 τοῦτο οὐδὲν, ἀλλὰ δὲ τοιαυτῶν· ὡς ἀρὰ δεινόν, εἰ καὶ κατὰ
 μὲν μηδὲ οὐκ ὑπάρξει τῇ πόλει, ἰδίᾳ δὲ πινυτοὺς πλεονέχον-
 τιν ἀτελεῖας

σιν ἀτελείας ἐπειλημμένοι. ἔστι δὲ ταῦτα ἅμα ἀμφότερα
 οὐχὶ δίκαιον λέγειν. εἰ μὲν γὰρ τις ἔχει πολλὰ μηδὲν ὑμᾶς
 ἀδικῶν, οὐχὶ δεῖ δὴ πονεῖν τὸν βλασκάνειν. εἰ δὲ ὑφηρεμέ-
 νον φήσουσιν, ἢ πῶς ἄλλον, οὐχὶ ὅν προσήκει, τὸν κε-
 κτηθεῖν, εἰσὶ νόμοι καὶ ὅς προσήκει κολάζειν. ὅτε δὲ ταῦτα
 μὴ ποιοῦσιν, οὐδὲ τὸν λόγον αὐτοῖς ταῦτον λεκτέον. καὶ μὲν
 παρὰ τῷ γε μὴ εἶναι χρήματα κοινὰ τῇ πόλει, ἐκείνο ὑμᾶς
 δεῖ σκοπεῖν, ὅτι οὐδὲν ἔσεται ὑπορώτεροι, τὰς ἀτελείας
 εἰς ἀφέλῃσθε. οὐ γὰρ κοινὴν εἶ ταῖς δημοσίαις προσ-
 δοῖς καὶ παρουσίαις ταῦτα πάντα λώματα οὐδὲν. χωρὶς
 δὲ τούτων, καὶ τῇ πόλει δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντων, πλούτου
 τε, καὶ τῷ πρὸς ἅπαντας πισυέσθαι, μείζον ἔστι τὸ τῆς
 πίστεως ὑπάρχειν ἡμῖν. εἰ δὲ τις οἴεται δεῖν, ὅτι χρήματα ἐκ
 ἔχοντες, μὴ δὲ δεῖν ἔχειν ἡμᾶς χρηστὴν, οὐ καλῶς φρο-
 νεῖ. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐ γάρ τις θεοῖς, μάλιστα μὲν ἡμῖν καὶ
 χρήματα πολλὰ χρεώσθαι. εἰ δὲ μὴ, τότε πιστοῖς εἶναι καὶ
 βεβαίοις δοκεῖν διαμελῖναι. φόρε δὴ καὶ τὰς ὑπολείας, ἅς
 αἰσχρονομίᾳ πινὰς ὑπορήσειν οὕτω φηδυσθῆναι, εἰς μέτρον
 ὑμῖν γινόμενος δεῖξω. ἴσεται γὰρ δὴ πονεῖν, ὅτι τῷ ἑνερ-
 χῶν οὐδεὶς ἐς ἀπλήν, ἐδὲ τῷ εἰσφορῶν τῷ εἰς τὸν πό-
 λεμον. οὐκοῦν ὁ πολλὰ κεκτημένος, οὐτος, ὅς τις αὐτῷ,
 πολλὰ εἰς ταῦτα σωτελεῖ. πᾶσα αἰσχύνη. καὶ μὲν ὅτι
 δεῖ τὴν ὑπολείαν εἰς ταῦτα ὑπάρχειν πλείστην τῇ πόλει,
 πάντες αὐτὸν ἐμμελῶς ἡγήσονται. πρῶτον γὰρ ταῖς τῷ τῷ χρη-
 ματῶν δαπάναις μικρὸν ἡμέρας μέρος ἢ χρεώσθαι τοῖς θεω-
 μενοῖς ἡμῖν ἔστι. πρῶτον δὲ ταῖς τῷ εἰς τὸν πόλεμον πρῶ-
 σκευῶν ἀφθονίᾳ, πάντα τὸν χρόνον ἡ σωτηρία πάσῃ τῇ
 πόλει. ὥσθ' ὅσον εἰς τὰς ἀφ' ἧς, ἐκείνο μίξις. καὶ δε-
 δοτε εἰς τῆς μὲν ταῦτα, ἃ καὶ μὴ λοβοῦσιν ἔστιν ἔχειν
 τοῖς τῷ ἑνερχεῖν ἅξια κεκτημένοις. ἀλλὰ μὲν ὅτι τῷ
 ἑνερχεῖν οὐδεὶς ἐς ἀπλήν, οἷμαι μὲν ὑμᾶς εἰδέναι

ἐν μνησθένους
πάντας. ὁμοῦς δὲ καὶ τὸν νόμον ὑμῖν αὐτὸν ἀναγνώσσει.
Λάβε τὸν ποδὶ τῷ ἑνερκαρχαῖον νόμον, καὶ λέγε τοῖς αὐτοῖς. λέγε.
Νόμος.
Ἀτελὴ δὲ μνησθὲν εἶναι ἑνερκαρχίασ, πάλιν τῷ ἐνεία ἀρχόντων.
Ὁρᾷτε ὡς ἔφαθ' ὧ ἀνδρὶ ἀθηναῖοι, μνησθὲν εἶναι ἑνερκαρχίασ ἀτελὴ διείρηκεν ὁ νόμος, πάλιν τῷ ἐνεία ἀρχόντων, οὐκοῦν οἱ μὲν ἐλάττω κεκτημένοι τῷ ἑνερκαρχίασ ἄξια ἔχειν, ἐν τοῖς εἰσφοραῖς συμπλοῦσιν εἰς τὸν πολέμην· οἱ δὲ ἐπιπόνητοι τῷ ἑνερκαρχίᾳ, εἰς ἀμφοτέρωθεν ὑμῖν ὑπὸ ξοῦσι χρήσιμοι, καὶ ἑνερκαρχίᾳ, καὶ εἰσφορᾷ.
Πῶς οὖν ῥασιπῶν τῶν πολλοῖς ὁ σοὺς ὧ λεπίην ποιήσῃ νόμος, εἰ μίᾳς, ἢ δυοῖν φυλάξῃ ὧ χρηστὴν καὶ δέσῃ, ὅς αὐτὸς ἄλλου τῶ δ' ἄπαξ πρὶν σῆς ἀπαλῆξαι, ἐγὼ μὲν οὐχ ὁρῶ. τῆς δὲ αἰσχύνῃς ὅλῳ αἰσπύρῃ πάλιν πόλιν καὶ τῆς ἀπιστίας. οὐκοῦν ὅτε πολλῶ μείζονα βλάβη τῷ ὠφελειῶν ἂν ἔχει, περὶ σὴν λελύσθαι πρὸς τοὺς αὐτοὺς, ἔγω γὰρ φαίνομαι. ἔτι δὲ, ὧ ἀνδρὶ δικασταί, δὲ τὸ γε γράφει ἐν τῷ νόμῳ διαρρήδην αὐτοῖς, μνησθὲν μὴ τῷ κλιτῶν, μὴ τῷ ἰσοτελῶν, μὴ τῷ ξείνῳ εἶναι ἀτελὴ, μὴ διερῆσθαι δὲ ὅτῳ ἀτελὴ, χρηστίασ, ἢ πονος ἄλλου τέλους, ἀλλ' ἀπλῶς ἀτελὴ μνησθὲν, πάλιν τῷ ἀφ' ἀρχαίου καὶ ἀριστοκράτου· καὶ ἐν μὲν τῷ μνησθὲν, πάντας ποδὶ λαμβάνειν ὧς ἄλλους· ἐν δὲ τῷ ξείνῳ, μὴ διορίζῃ τῷ οἰκοῦνταιν ἀθηναῖον· ἀφαιρεῖται καὶ ἀδύκων τὸν ἀρχόντα βοσπόρου καὶ ὧ παῖδας αὐτῷ πῶ δουρεῖ, ὧ ὑμεῖς ἔδοτε αὐτοῖς. ἔτι γὰρ γλῶσσι μὲν δῆπου ὁ ἀδύκων ξείνος, τῇ δὲ πρὸ ὑμῶν ποιήσῃ πολίτης· κατ' οὐδέποτερον δ' αὐτῷ πῶ ἀπὸ λειαν εἰς ἔχειν ἐκ τούτων τῷ νόμου. καί τοι τῷ μὲν ἄλλων ὀδύγετων χρόνον πῶ ἐκαστος ὑμῖν χρήσιμον ἔω τὸν παρέχει· οὕτως δὲ, καὶ σκοπῇ τε, δικασταί, σιωπῶς ἡμᾶς οὐ ποιεῖν. καὶ τούτῳ, ὧν μάλιστα

ὑμῶν ἡ πόλις διέτρε. ἴσε γὰρ δὴ που τῷ ὅπῃ πλείων τῆς
 ἀπάντων ἀνθρώπων ἡμεῖς ἐπεισάκτω σίτῳ χρώμεθα.
 πρὸς τοίνυν ἅπαντα τὸν ἐκ τῆς ἄλλων ἐμπερίων ἀσκηνοῦ-
 μενον ὁ ἐκ τῆς πόλεως σίτος εἰσπλέων ἔστιν· εἰκότως· οὐ γὰρ
 μόνον δὲ τὸ τὸν τόπον ἔχον σίτην ἔχειν πλείων ἔστιν γί-
 νεται, ἀλλὰ καὶ δὲ τὸ κνέριον ὄντα τὸν λούκωνα αὐτῆς
 τοῖς ἀποσὶ τὸν σίτην ἀθίναζε ἀτέλειαν δέδωκεναι, καὶ κη-
 ρύττειν, πρῶτον γὰρ μίξεσθαι ὅς ὡς ὑμᾶς πλείοντας. ἔ-
 χων γὰρ ἐκεῖνος ἐαυτῷ καὶ τοῖς παισὶ τὴν ἀτέλειαν, ἅπανσι
 διδουκεν ὑμῖν. ἔστιν ἡ λίκον ἔστι θεωρήσατε. ἐκεῖνος πρὸς
 πέτρῳ ὅς παρ' αὐτῆς σίτην ὑψάγοντας ἑτακτοῖν. αἱ τοί-
 νυν πρὸ ἐκείνου διότρο ἀσκηνοῦμεναι σίτην μυριάδες, πε-
 ρὶ πεπαρακέντα εἰσι· καὶ οὕτω ἐκ τῆς πρὸς τοῖς σιτοφύ-
 λαξιν ἀρχαρχα φῆς αὐτοῖς ἴδιοι. οὐκοῦν πρὸς μὲν τοῖς ἑτα-
 κεντα μυριάδας, μυρίου δίδωσι μεδίμνους ἡμῖν· πα-
 ρὰ δὲ τοῖς δέκα, ὡσπερ αὐτοῖς ἑτακτοῖς. ὅσον δὲ τὸν τὸν δῖον
 τῶν ἀσκηνοῦντων τὴν δαρεῖαν τὴν πόλιν, ὥστε περὶ κα-
 τὰ σκευὰς ἐμπόριον θάλασσαν, ὁ φατὴν οἱ πλείοντες *
 οὐ χεῖρον εἶναι τῆς βοσπόρου οὐδοποῦν· κἀνταῦθα δίδω-
 κε τὴν ἀτέλειαν ἡμῖν. καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πολλὰ
 αὖ ἔχων εἰπεῖν, ὅσα διδράχμην ὑμᾶς οὗτος ἀνὴρ καὶ
 αὐτὸς καὶ οἱ πρὸς οἱ· ἀλλὰ περὶ πόλιν σιτοδείας πρὸς
 πᾶσιν ἀνθρώποις γλιτομένης, οὐ μόνον ὑμῖν ἰκανὸν σίτην
 ἀπέσειλεν, ἀλλὰ τὸ τὸν ὥστε πεντακαίδεκα ἀργυρίου
 τάλαντα, ἃ καὶ Μιθίης δώκεν, περὶ σιτογλινῶν. τί ἔν
 οἶδα, ὡς αὐτοῖς ἀθηνᾶιοι, ἔχον, τὸν τοῖον τὸν πρὸς ὑμᾶς
 γλιτομένην, ἐὰν ἀκούσῃ νόμῳ τὴν ἀτέλειαν ὑμᾶς ἀφρη-
 μελίουσιν αὐτὸν, καὶ μὴ δι' αὐτὴν μεταδόξῃ ποτὲ ἀφρησαμένης ὑψί-
 ναι διουνα· ἀρ' ἀγνοεῖτε ὅτι ὁ αὐτὸς νόμος οὗτος ἐκείνόν τε ἀ-
 φαιρήσεται τὴν ἀτέλειαν κνέριος αὐτῶν γλινῶν, καὶ ὑμῶν ὅς
 πρὸ ἐκείνου σιτογούντας· οὐ γὰρ δὴ που ἔστιν γὰρ ὑπερίληφον

Δημοσθένους

οὐδείς, ὡς ἐκεῖνος ἔπαυμένῃ, ἐαυτῷ μὲν ἀκέρους εἶναι τῶν
πρὸ ὑμῶν δουρίων, ὑμῖν δὲ μὲν ἐν τῷ πρὸ ἐαυτῶν. οὐκοῦν
πρὸς πολλοῖς οἷς αὐτὸ νόμος βλάψεν ὑμᾶς φαίνεται, καὶ
περὶ φαιρῶν τε τῶν ὑπὸ χόντων ἥδη. εἴθ' ὑμεῖς ἐπὶ σκο-
πεῖτε, εἴ χ' ἡ δόξα ὑβλάψαι, καὶ οὐ πάλαι βεβούλευ-
σθε; ἀνάγνωθι λαβὼν αὐτοῖς ψήψιματα αὐτὰ, τὰ πε-
ρὶ τῶν λούκωνος.

Ψήψιματα.

Ὡς μὲν εἰκότως καὶ δικαίως πετύχηκε τῆς πρὸ ὑμῶν ἀπε-
λείας, ὁ λούκων, ἀκηνύατε ἐκ τῶν ψήψιμάτων, ὡς αὐ-
θροῦ δικασαί. τούτων δ' ἀπάντων σήλας αὐτοχράτοις ἐς
σήλας ὑμεῖς τε καὶ ἐκεῖνος, τὴν μὲν ἐν βοσπόρῳ, τὴν δ' ἐν
πειραιᾷ, τὴν δ' ἐν ἰδρω. σκοπεῖτε δὴ πρὸς ὅσῃς κακίαις
ἔπαυτο ὑμᾶς ὁ νόμος περὶ αὐτοῦ, ὅς ἀπὸ τῶν τῶν
δῆμον καὶ δικαστῶν ἐνός ἀκέρους. μὴ γὰρ οἶσθε ὑμῖν ἄλλο π
τῶν σήλας ἐστὶν αὐτοῦ, ἢ τούτων ἀπάντων ὧν ἔχετε,
συνθήκας: αἷς ὁ μὲν λούκων ἐμμελῶν φαίνεται, καὶ ποιῶν
αὐτὸν περὶ τῶν μὲν ὑμᾶς δὲ, ὑμεῖς δ' ἐστὸς ἀκέρους
ἐσσεσθε πεποιθῆτες: ὁ πολὺ δεινὸς τὸν τῶν καὶ λατῶν ὅστις.
αὐτῶν γὰρ οὕτως τοῖς βουλευμένοις καὶ τῶν πόλεως
βλασφημεῖν περικύριον ὡς ἀληθῆ λέγουσιν, ἐσέουσι. φέ-
ρει, ἐάν δὲ δὴ πέμψας ὡς ὑμᾶς λούκων δῶτα, τί ἐξου-
τὸς ἐγκαλέσει, καὶ τί μεμφομένοι τὴν ἀπὸ λατῶν αὐτοῦ
ἀφῆρησθε; τί πρὸς θεῶν δόου μὲν; ἢ τί γράψαι ποτὶ ὁ τὸ
ψήψιμα ἔπαυτο ὑμῶν γράφων; ὅτι νῦν διακρίνεται πῶς
δύμηλῶν αὐτοῖς; ἐάν τῶν εἴη πρὸς τῶν ἐκεῖνος;
καὶ γὰρ ἀθηναίων τινὲς εἰσι φάλοισι, καὶ οὐδ' ἐξ ἑαυ-
τῶν τῶν χρηστῶν ἀφελόμενοι, ἀλλὰ τὸν δῆμον νομίζουσιν
χρηστὸν πάντας ἔχειν ἐν: οὐ δικαιοῦσιν ὑμῶν δόει; μοι
γὰρ οὕτω δοκεῖ. πῶς πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις μάλλον ἔστιν ἐπὶ
ἐξ ἑαυτῶν δυνάμεις καὶ ἄλλους πᾶσι οὐ ποιεῖν ἢ μὴ χρυσῶν;

ἡ δὲ τοῦ φαύλους τοῦ * ὁμολογουμένουσ ἀξίους ἔχουσιν
 τὰ δοθέντα ἀφαιρεῖσθαι. καὶ μὴ οὐδ' ὅπως οἱ ἀπιδώ-
 σει τῷ λούκωνί τις, ἐὰν βούληται, δύνανται σκοποῦμε-
 νος εἶναι. χήματα μὲν γὰρ ὅστις ἀπὸ τῶν ὑμῶν αὐτῶν. καὶ
 δὲ τὸν νόμον ἔχοντες, ἐὰν ἐπὶ αὐτὰ ἔλθῃ, ἡσυχάζονται τοῦ-
 των, ἢ λειπυρεῖν αἰσθάνονται. ἐστὶ δ' οὐ τὸ τῆς διαπά-
 νης μέγιστον ἐκείνῳ, ἀλλ' ὅτι τῷ δωρεὰν αὐτὸν ὑμῶν ἀφαι-
 ρῆσθαι νομῆι. οὐ τοίνυν, ὡς αἱ δόξαι ἀθηναῖοι, μὴ λού-
 κων ἀδικηθῇ, μένον δι᾽ ἐσκοπεῖν, ὡς ὡλετιμίας ἐνεκα ἢ
 πρὸς τῆς δωρεᾶς ἀποδοθῇ γένοιτ' αὐτῷ, οὐ χρείασθαι. ἀλλὰ καὶ
 εἴ τις ἄλλος δι' ἡμῶν ἐπιήσεν ὑμῶν δι' ἐπὶ τῶν, εἰς δὲ οὐδὲ
 νῦν γέγονεν αὐτῷ τὸ πρὸς ὑμῶν λαβεῖν τότε τῷ ἀπέλειαν.
 τίς οὖν οὐ τόπος ὅστις; ἐπὶ κέρους ὁ κυρτωκίος· ὅς ἐστις τις
 ἄλλος τῶν ἐλεηφότων, δικαίως ἡξιώσῃ τῶν τῆς τμήσης·
 οὐ τῷ μέγα ἢ θαυμαστά ἡλικία δοῦναι, ἀλλὰ τῷ πρὸς
 τοῦτον καιρὸν, ὡς καὶ τῶν δι' ἐπιπονησάντων ὄντων ὡς δι-
 ρεῖν, ἐθέλοντά τινά ὡς δι' ὀργῆς, μεμνησθαι. οὐ γὰρ γὰρ
 αὐτῷ, ὡς τὸ ψήφισμα ἔχον δηλοῖ τὸ τότε αὐτῷ γράφειν,
 τοῖς ἀλλοῖσι τότε ἐν σκελίᾳ τῶν πολιτῶν ἐν καιρῷ συμ-
 φορᾷ καὶ θεσπύσιν, ἔδωκε μὲν ἑκατόν, καὶ τῶν μὴ τῷ λι-
 μῷ πάντας αὐτῶν ἀφαιρῆναι, αὐτῶν τῶν ἐλεηθῶ. καὶ μὲν
 τῶν δοθείσης ἀπέλειαν αὐτῷ δὲ τῶν πρὸς ὑμῶν, ὅπως
 ἐν τῷ πολέμῳ ὡς * πρὸς τοῦ τῶν ὑμῶν τα μικρὸν, ἀποκρίνον-
 τα τὸν δῆμον χρημάτων, τὰ λανθάνοντες ἔδωκεν ἐπαγ-
 γυλάμενος. σκέψασθε δὲ πρὸς διός καὶ θεῶν αἱ δόξαι ἀ-
 θηναῖοι, πῶς αὐτῶν αἱ δόξαι μᾶλλον φανερὰς γένοιτο δι-
 νους ὡς ὑμῶν, ἢ πῶς ἡ τῶν ἀξίους ἀδικησάντων· ἢ πρὸς τὸ μὲν
 εἰ πρὸν τῷ τῆς πόλεως ἀτυχίματι, μᾶλλον ἔλοιτο τοῦ
 ἀτυχῆσαι, καὶ τῷ πρὸς τῶν ὑμῶν ἔχον, ἢ πῶς ποτ' ἐμελ-
 λαν ἔσεσθαι, ἢ ὡς ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ κεκρατηκότας, καὶ
 πρὸς οὓς ὡς· δούτερον δὲ τῶν αὐτῶν χρεῖαν ἰδὼν, εἰ φαίνοιτο

διλλοῦς, καὶ μὴ ὅπως ἰδίᾳ τὰ ὄντα σώσει, πενθοῦμενος,
ἀλλ' ὅπως τῆς ὑμετέρων μηδὲν εὐδεῖας ἔξει τὸ καθ' αἷψιν.
ἔστιν μὲν τοι τὸν τῷ μὲν ὄργῳ πολλὸν ὅς μεγίστοις καιροῖς
ὑπὸ σὶ κοινὰ τὰ ὄντα τῷ δήμῳ κεκτημένον, τῷ δὲ ῥήματι καὶ
τῇ πρὸς τὴν ἀτέλειαν ἔχοντα, οὐχὶ τὴν ἀτέλειαν ἀφαιρέ-
σει, οὐδὲ γὰρ οὕτω χράμενος φαίνεται: ἀλλὰ τὸ πισδύειν
ὑμῖν: οὐ τί γλίοιτ' αἰ αἰσχρον; τὸ δὲ τὴν αἰσχρὰν ὑμῖν αὐ-
τὸ ἀναγνώσεταί τοι, τότε αἰσθάνεσθαι τῷ αἰσθῆναι: καὶ θαυμά-
ζε, ὡς αἰσθῆναι ἀθηνᾶι, ὅσα αἰσθῆναι αἰσθῆναι ποιεῖ ὁ νό-
μος, καὶ ὅπως αἰσθῆναι ἀδικεῖ, καὶ ἐν ὁποίοις καιροῖς
χρησίμους ὑμῖν πρὸς ἀχόντας ἑαυτοῦς: δὴ ῥήσετε γὰρ τὸ
τοῦ, οὐδ' ἔκιστα περὶ σῆκεν, ἀδικούντα. Δίγχε.

Ἐπισημασμένα.

Τὰς μὲν δὲ ὀργήσας αἰθ' ὧν οὐρετὸ τὴν ἀτέλειαν ὁ αἰ-
κέρδης, ἀκησάτε ἐκ τῆς αἰσθῆναι, ὡς αἰσθῆναι δικασ-
σκοπέτε δὲ μὴ ἔστιν, εἰ μὴ αἰσθῆναι, καὶ πάλιν τὰ λανθάνοντα
ἔδωκεν: οὐδὲ γὰρ ὅς λαβόντας ἔπαυε ἡγοῦμαι τὸ πρὸς
τοῦ τῆς χρημάτων θαυμάζε, ἀλλὰ τὴν περὶ τὴν αἰσθῆναι, καὶ τὸ
αἰσθῆναι ἐπαγγέλλομαι πρὸς, καὶ ὅς καιροῦς ἐν οἷς. πάντες
μὲν γὰρ εἰσιν ἰσως ἄξιοι ἔχειν αἰσθῆναι λαμβάνειν οἱ περὶ
πρὸς ἔχοντες ὡς πρὸς ὑμᾶς οὐ: μάλιστα δ' οἱ πρὸς τὰς χρεῖας:
ὧν εἰς οὐδὲς αἰσθῆναι ὧν φαίνεται. εἰτ' οὐκ αἰσθῆναι μετὰ, ὡς αἰ-
σθῆναι ἀθηνᾶι, ὅς τῆς τοιούτου παιδίας, εἰ μὴ δὲ μίαν ποιη-
σάμενοι τῶν μνῆσιν, ἀφῆρημένοι φανούμεθα τὴν δα-
ρεῖαν, μηδὲν ἔχοντες ἐγκραλίσαι; οὐ γὰρ εἰ ἔτῳ μὲν ἔσται
οἱ τότε σωθίντες ὑπ' αὐτῆς καὶ δόντες τὴν ἀτέλειαν, ἐπε-
ροὶ δ' ὑμεῖς οἱ νῦν ἀφαιρούμενοι, ἀφῆρηται ἔστιν τὴν αἰσθῆναι-
νῦν: ἀλλ' αἰσθῆναι καὶ τὸ δεινόν ὅστιν. εἰ γὰρ οἱ μὲν εἰδ-
τες καὶ παθόντες, ἄξια τῶν ἐν ὁμῶν οὐ πάχεν:
ἡμεῖς δ' οἱ λόγῳ τὰ δὲ ἀκούοντες, ὡς αἰσθῆναι ἀφαιρησῶ

μεθ' αὐτῶν οὐχ ὑπέρδεινον κτήσομεν; αὐτὸς γὰρ οὐκ ἔστι
 μοι λόγος οὐδὲ καὶ πόδι τῆς γῆς περὶ τῶν σφύων καὶ λυσάν-
 των· καὶ πόδι τῆς γῆς ὅτ' ἐφ' ἡμῶν δῆμος, χρησίμους αὐτῶν
 πρᾶχόντων. πάντας γὰρ αὐτῶν δεινότατ' αὐτῶν ἡμεῖς
 παθεῖν, εἴη τῶν τότε ἡμετέρων αὐτῶν λυθεῖν. εἰ τοίνυν
 τίς ὑμῶν ἐκείνο πέπεισται, πολὺ τῶν δεινῶν αὐτῶν τῶν
 νῦν ἀπείχων τῶν πόλιν· τῶν μὲν δὲ χιλιῶν τοῖς θεοῖς, καὶ
 σιωδύχῃ· λογιζέσθω δὲ πρᾶτον μὲν, ὅτι πόδι νόμου
 μὴ φέρειν τῶν ἡμετέρων, ὥς μὴ λυθεῖν, δεήσει χρηθεῖν·
 οὐδὲν δὲ, ὅτι βλάπτουσιν οἱ πονηροὶ νόμοι καὶ τοῖς ἀσ-
 φαλῶσιν οἰκῆν οἰομένους πόλεις. οἱ γὰρ αὐτῶν μετέπειτα τῶν
 πράγματα ἐπ' ἀμφοτέρω, εἰ μὴ γὰρ μὲν οὐκ ἐκδύω καὶ
 σκῆπτρα καὶ πράξεις χρηθεῖν, καὶ νόμοι, καὶ αἱ δὲ χρη-
 σοί, καὶ πάντα ὑμῶν σιμῶν αὐτῶν τὸ βέλπον περὶ τῶν· τοῖς δὲ
 εὐπείθῃ καὶ διστάσαντι δοκούντας δὲ δαμονία πάντα τῶν αὐ-
 μελοῦμεν ὑπέρβει καὶ τῶν μικρόν. τῶν γὰρ αὐτῶν οἱ
 πλείστοι κτάντω μὲν τὰ γὰρ τῶν καλῶς βουλομένων καὶ
 μετῴνους καὶ φρονεῖν, φυλάττειν δὲ οἱ κείνοι λουσι καὶ
 τοῖς τῶν τοῖς· ὁ μὴ πᾶσι τε νῦν ὑμεῖς· μὴ δὲ οἷεθε νόμον τοῖς-
 τον δεῖναι δεῖν, ὅς καλῶς τε πράττονται τῶν πόλιν ὑ-
 μῶν πνεύματος δέξιν αὐτῶν πᾶσι, εἰ καὶ ἡ συμβῇ ποτε, δῆμον
 ὅτι ἐκ λησόντων ἀγαθόν τι ποιεῖν αὐτῶν καὶ στήσει. ὁ τοίνυν
 μόνον, ὡς αὐτῶν ἀθηναῖοι, τοῖς ἰδίᾳ γιόντας δὲ ποιεῖν
 ὑμῶν, καὶ πρᾶχόντας χρησίμους αὐτῶν αὐτῶν τῶν τῶν-
 των καὶ τοιούτων καὶ τῶν, οἷων μικρὰ πρᾶτον φορμῶν
 διεξελήλυθε, καὶ νῦν εἰρηκῶ, ἀξιόν ἐστιν οὐ λαβεῖν δεῖν αὐ-
 δικῆσαι, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ἄλλους, οἱ πόλεις ὅλως τοῖς
 εἰ καὶ τῶν παίδας συμμάχων ἡμῶν αὐτῶν τῶν περὶς λεκταί-
 μους πολέμου πρᾶτον, καὶ λέγοντες ὅτι συμβῇ τῶν πόλιν
 τῶν ὑμετέρων, καὶ πράττοντες· ὡς αὐτοὶ δὲ τῶν περὶς ὑμῶν
 αὐτοὶ καὶ σφόνται τῶν παίδων· ὡς ἐπείχεται μοι περὶ τῶν

δημοσίνους
ἔξετάσαι, ὅς ἐκ κρείνους φυγόντας. ἀναγκάζομαι δὲ λέ-
γειν πρὸς ὑμᾶς ταῦτα, ἃ πρὸ ὑμῶν τῶν πρεσβυτέρων αὐ-
τὸς ἀκήκουα. τὰ μὲν οὖν ἄλλα, ὅσα χρυσίμους ἡμῖν ἐως
ἐὼς ἐκείνοι πρὸς ἔχον, εἰσώ: ἀλλ' οὐδ' ἡ μεγάλη μάχη πρὸς λα-
κεδαemonίους ἐγένετο ἢ ἐκ κρείνους, τῶς ἐπὶ τῇ πόλει βου-
λουσαμένων μετὰ τῷ μάχην μὴ δεχεσθαι τῷ τείχει ὅς
στραπώτας, ἀλλὰ πρὸς λακεδαemonίους ἐπικηρυκτέ-
σαι, ὁρῶντες ἡ τυχηκῆα τῷ πόλιν, καὶ παρόδου κρα-
τοῦτας λακεδαemonίους, οὐχὶ περὶ ὧσαν, οὐδ' ἐβου-
λούμενοι ἰδίᾳ ποδὶ τῆς αὐτῆς σωτηρίας: ἀλλὰ πολλοῖς
ὄντων μεθ' ὧσαν ἅπαντων πελοποννησίων ἀνέωσαν τὰς
πύλας ἡμῖν εἰς τῶν προμάχων: καὶ μάλλον εἰλοντο μεθ' ὑ-
μῶν τῶν τότε στρατοσχευμένων, εἴπιδόι, πάχυν, ἢ χάρις
ὑμῶν ἀκινδύνως σεσῶσθαι: καὶ εἰσέφρονεν τὸ στρατόμαχον,
καὶ διέσωσαν καὶ ὑμᾶς καὶ ὅς συμμεύχιστο. ἐπειδὴ δὲ πρὸς
λακεδαemonίους εἰρώνη μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἡ ὑπὲρ αὐτῶν ἀνταλκί-
δου, ἀντὶ τῆς ὄρων τούτων ἕως λακεδαemonίων ἔξ-
πεσον. ἕωςδε ξάμενοι δι' ὑμῖς αὐτοὺς, ἐπρήσατε ὅροις
ἀνθρώπων καλῶν καὶ κατὰ δυνάμεις: ἐψηώσατε γὰρ αὐτοὺς
ἅπανθ' ὧν ἐδέοντο. εἶτα, ταῦτα νῦν εἰς χεῖρ κνεία εἶναι, σκο-
πύμεν: ἀλλ' ὁ λόγος πρὸς αἰσχροὺς τοὺς σκοπομενοὺς:
εἴπιδε ἀκούσειεν ὡς ἀθηναῖοι σκοποῦσιν, εἰς χεῖρ ὅς δι-
γίτας ἐὰν τὰ δοθέντα ἔχουν: πάλαι γὰρ ἐσκέφθαι ταῦτα,
καὶ ἐγνώσθαι προσήκειν. Ἀνάγκη δὲ μοι καὶ εἶπε το
ψήφισμα αὐτοῖς.

ψήφισμα.

Ἄμειν ἐψηώσατε τοὺς φερόμενοι δι' ὑμᾶς κρείνους,
ταῦτ' ὅτιν, ὡς ἀνθρώπων δικασαί. ὁρᾶτε δ' εἴπιδε, ἐκείνους ὅς
καίρουσ' ἰδὼν ἢ πρῶν, ἢ ἕνος εἰδὸς καὶ διεξιόντος ἀκούσας,
ἀκούσαντες τὸ νόμον τούτου, τὰς τότε δωρεὰς δοθείσας ἀφαι-
ρέσειν, ὅσων αὐτὸν κακίαν τῶν δευτέρων τὸν νόμον προσέγραψεν:

οἱ πρῶτα μὲν τοῖς χρεῖας οὕτω φιλανθρώποι, καὶ πάντα
 ποιοῦντες: ἐπεὶ δὲ ἐπράξαμεν πάντα ὅσα αὐτὸν οὐκ ἐμέ-
 δα, οὕτως ἀχρεῖστοι, καὶ κακοὶ φανησόμεθα, ὥς τε τοὺς
 τε ἔχοντας ἀφῆρημεθα, καὶ τῶν λοιπὸν μηδενὶ δοῦναι ταῦτ'
 ἔστιν νόμον τεθέκαμεν. νῦν δὲ, ἀνάξιοι γὰρ πινδῶσι τὸ δῶρον
 μόνων ταῦτ' ἦσαν. Τυπὶ γὰρ πρῶτα πάντ' ἔδωκε τὸν λόγον
 αὐτοῖς. ἔπειτ' ἐκείνο ἀγοεῖν φήσομεν, ὅτι πλεονάζειαν, ὅ-
 ταν διδόμεν, δεῖ σκοπεῖν, οὐ μὲν ταῦτ' ὕστερον χρόνῳ παμ-
 πλοῦται. τὸ μὲν γὰρ ὕστερον ἀρχῆς τί μὴ δοῦναι, γνώμη χρησά-
 μενων δὲ τὸν ἀνθρώπων ὅτι: τὸ δὲ τῶν ἔχοντας ἀφαιρεῖσθαι,
 φθονούντων. ἔστιν δ' οὐχὶ δεῖ δοκῆν ὑμᾶς πεπονθέναι.
 καὶ μὲν, οὐδὲ ἐκείνο οὐκ ἔστιν πᾶσι τῆς ἀξίας αὐτῆς περὶς
 ὑμᾶς εἰπεῖν. ἐγὼ γὰρ οὐ τὸν αὐτὸν ἔσθην νομίζω πᾶσι τὸν
 ἀξιὸν ἔχειν τὰς εἰσόδους, καὶ ἰδιώτη: οὐδὲ γὰρ πᾶσι τῶν αὐ-
 τῶν ἡστέρας. ἰδίᾳ μὲν γὰρ ἐκαστος ἡμῶν σκοπεῖ, τίς ἀξίος
 ὅστιν ἐκαστοῦ κηδεσθῆς, ἢ τῶν τοιούτων τί γίνεσθαι. τῶν δὲ
 καὶ νόμοις τοῖς καὶ δόξαις διώρεται. κοινῇ δ' ἡ πόλις καὶ
 ὁ δῆμος, ὅς περ' αὐτῶν οὐ ποιεῖ καὶ σώζει. ἔστιν δ' οὐ γὰρ
 καὶ δόξη κρινόμενον ἰδοῦναι αὐτὸν, ἀλλ' ὁρῶν. ὅταν μὲν οὕτως
 οὐ πείσῃ δὲ, τὸν βουλόμενον οὐ ποιεῖν ἡμᾶς ἐάσομεν:
 ἐπειδὴν δ' οὐ πείσῃ, τότε πλεονάζειαν τῶν ποιήσαντος
 σκεψόμεθα: οὐκ ἄρ' ὁρῶντες βουλοσόμεθα. Αλλὰ νῦν
 δὲ οὐ τοῖς μόνον ἔστιν πείσονται, καὶ πᾶσι τοῖς μόνων
 ποιούμεαι τὸν λόγον; πολλοῦ γὰρ καὶ δέω. ἀλλὰ πάντας
 μὲν οὐδ' αὖτ' ἐγχειρήσομαι ἐξετάζειν, ὅσοι πεποιηκότες ὑ-
 μᾶς οὐ, διὰ τὸν νόμον, εἰ μὴ λυθήσεται, τὰ δοθέντα ἀφαι-
 ρεθήσονται. αὐτὸ δὲ ἡ δὴ δεῖξαι ἐπ' ἀφῆρησιν, ἀπαλλάτ-
 τομε τῶν πᾶσι τοῖς λέγειν. ἔστιν μὲν τίνων δαίσιους
 τῶν μετ' ἐκφύων, πῶς οὐκ ἀδικήσετε, εἰ αὐτὸν ἀφῆρησιν
 ἀπέλειαν; οἱ πρῶτα δόντες ὑμῖν δάσον, καὶ πλεονάζειαν
 μονίαν φρουρὰς μὲν ὅσων ἐκβαλόντες, καὶ θρασυόους

λον εἰσπαγόντες, καὶ πρῶτοντες ψάλλον ὑμῖν πῶς ἴα-
 τῆς πατρίδα, αἵ ποί τῃ γλῆσσαι σύμμαχον τὸν πόδιν θρά-
 κῶ τὸ πον ὑμῖν ἐγλίοντο. ἔπειτα δ' ἀρχέβιον καὶ ἡρακλεί-
 δῶν, οἱ ἐνυκτίον πρῶτοντες θρασυβόλῳ κυρίους ὑμῶς
 ἐποίησαν τῇ ἐλπίσιν του: ὥς τε πῶς δεκάτη ἀφ' ὧν δόσαι,
 καὶ χρημάτων δι' ἐπίστατες, λοκκεδαμνίους αἰστανάσαι
 τοιαύτην οἴαν ὑμῖν ἰδοῦναι, ποιήσασθαι πῶς ἐπὶ πῶς ὦν,
 ὡς αὐτοὶ δὲ ἀθηναῖοι, μετὰ τῶνδ' ἐκπεσόντων ἐκ τῆς ἀ-
 πόρ οἱ μὲν φέρουσι δὲ ἀρχίτας δι' ὑμῶς περὶ σκε: περ-
 ξαίαν, δὲ ἀρχίσαν, ἀπ' ἐλπίαν ἀπάντων. εἴτα ἔπειτα δι' ὑ-
 μῶς φέρουσι, καὶ δικαίως τὴν πρὸ ὑμῶν ὕρομενους, ἐκ
 σομν ἀφαιρῶνται τὰ δὲ δέντα μετὰ ἐκ τῆς ἐκασίας,
 ἀλλ' αἰσχρὸν αὐτῶν. μάταια δὲ ἔπειτα μάλας αὐτῶν ἐκείνους. εἰ
 λογίσταται περὶ ὑμῶς αἰσίν: εἴ ποδὶ τῆς πῶς ἐκείνους
 πύθναται, ἢ ποτὶ δαίαν, ἢ τὴν πῶς ἄλλων χωρίων, ἀφ' ἐλπίαν
 μετὰ ὧν ὑμῶς, ὑμῖν δὲ ἐκ τῶν, τὸν αὐτῶν ἔπειτα ὦν ποδὶ ἢ
 δὲ σὺς πῶς τὸ τε καὶ τὸ ἐνυκτίον, λοκκεδαμνίοις μετὰ οἱ
 καὶ αὐτῶς, ὑμῖν δὲ ἀλλοῦρα: πρῶτοντες τῶν τῶν ἐκείνους,
 αὐτῶς τῶς αὐτῶς δὲ πῶς δωρεῖσθαι, ὥς ποδὶ ἐκ τῶν τῶν
 σίω, καὶ ἀρχέβιον τῶ ἐνυκτίον: καὶ ποδὶ τῶν τῶν
 λίγιστον αὐτῶς τῶν λίγιστον, ὥς ἀπὸν, εἴ ποδὶ μῆτοι
 τῶν ἄλλων μετοίκων μὴ χρῆσθαι: πῶς ποτὶ αὐτῶς
 περὶ τῶν τῶν λίγιστον; ἢ δὲ λογιόπ φωνῶν οὐκ αὐτῶν
 νάχρια, ὥς σκε φαίνονται; εἰ κοῦν αἰσχρὸν, εἰ μὴ
 λογιόπ μὲν οὐκ πάσχειν σκε φαίνονται αὐτῶν τῶν λίγιστον
 τῶν ἐκείνους, ἔπειτα τῶν δὲ ἀφ' ἐλπίαν τῶν τῶν περὶ τῶν
 γὰρ τῶν δωρεῖσθαι, τῶν λίγιστον ἀκύνεσθαι. φέρει δὲ καὶ
 κείνο ὕπερτασμεν: οἱ περὶ δὲ πῶς πύθναται, καὶ τὰ ἄλλ
 λοχόρια τῶν ἐκείνους, τῶν πῶς τῶν δὲ πῶς ἡμῶς ἡδύκαται;
 ἢ πᾶσι περὶ δὲ λογιόπ, ὥς τῶν πῶς ἐκείνους δωρεῖσθαι,
 ὥς δὲ τῶν ἐκείνους σφίσι καὶ οὐκ ὦν. πότῳ οὐκ ὦν μάλ.

λον εἰλεσε, ὥς λεπίνη, ὅς ἐχθρούς, εἰ δύναιτο, πείσαι,
ὅς ἂν τῷ πρὸς ὑμᾶς ἀδικήμασι γιγνομένοις ἐκείνων
δυστάτας μὴ τιμᾶν, ἢ θῆναι νόμον ἡμῖν, ὅς τῷ τοῖς ἡ-
μετέροις δυστάταις ὑπὲρχουσὼν δωρεὰν ἀφαιρῆται ὑ-
γὼ μὲν ἐκεῖνο οἶμαι. ἀλλ' ἵνα μὴ πόρρω τῷ πρὸντος γέ-
νωμαι, λάβε τὰ ψηφίσματα, ἃ τῷ δικασίῳ καὶ βυζαν-
τίοις ἐγράφη. Λέγε.

ψηφίσματα.

ἤκούσατε μὲν τῷ ψηφισμάτων, ὃ ἀνδρὸς δικασαί.
κυρίων δὲ ἴσως εἴοι τῷ ἀνδρῶν, οὐκ ἔτ' εἰσὶν: ἀλλὰ τὰ
ὅρα τὰ περὶ χροῖα ὅτιν, ἐπειδὴ πρὸς ἅπασι περὶ χροῖα. περ-
σῆκε τῶν τῶν σῆλως τῶν τῶν κυρίως ἐάν τὸν πάντα χρό-
νον ἵν' ἕως μὲν αὐτὸν ζῶσι, μηδὲν ὑφ' ὑμῶν ἀδικῶνται:
ἐπειδὴ δὲ τελευτήσωσιν ἐκεῖνοι τῷ τῆς πόλεως ἡτοῖς
μνημεῖον ὡς, καὶ περὶ διέγγραφα ἐσῶσι τοῖς βουλευμένοις
τί ποιῆν ὑμᾶς ἀγαθόν, ὅτι ὅς οὐ ποιήσαντες ἡ πόλις ἀν-
τιπεποιήκε: καὶ μὲν, μὴ δ' ἐκεῖνό γε ὑμᾶς, ὃ ἀνδρὸς ἀ-
θηναῖοι, λαμβανέτω, ὅτι τῷ αἰχίστων ὅτι, πάντας ἀνθρώ-
ποις ἰδεῖν καὶ ἀκοῦσαι τοῖς μὲν συμφορέας, αἷς δὲ ὑμᾶς
ἐχρήσαντο οἱ ἀνδρὸς οὗτοι, πάντα τὸν χρόνον κυρίως αὐ-
τοῖς γελυμένως, τοῖς δὲ δωρεὰς ἃς ἀπὸ κύριων ἔλαβον
τῷ ὑμῶν, καὶ δὴ λελυμένως. πολὺ γὰρ μάλλον ἡρμῆς,
τὰ δοθέντα ἐάντας τῷ ἀτυχημάτων ἀφαιρῆν, ἢ πολ-
των μερόντων τοῖς δωρεὰς ἀφαιρῆσαι. φόρε γὰρ πρὸς
διοῖς, τίς ὅτιν, ὅς τις οὐ ποιῆν ὑμᾶς βουλήσεται, μὴ
λων, αὐτὸ μὲν ἀκρίτως, περὶ χροῖα δύναιτο δώσειν τοῖς ἐ-
χθροῖς: αὐτὸ δὲ κατὰ φύσιν, τοῖς χροῖα παρ' ὑμῶν ἀπί-
στοις ἔξεν; γὰρ τὸν τὸν ἀχροῖμην αὐτὸν, ὃ ἀνδρὸς δικα-
σαι, εἰ ὅτι μῆτιον δόξαμε δίκαιον κατὰ φύσιν τῷ νόμου,
ὅτι πολλοὺς δυστάτας ἀφαιρῆσαι πλὴν ἀπέλειαν, τῷ
δὲ πολὺ τῷ μηδὲν ἀξίον δοκοῦν ἔχεν διῆξει τῷ δύστη-

[illegible]

Υποτίθεται .

ὁ πρὸς λεπίνῳ λόγος.

III

τότ' ἐπὶ μὲν περὶ ἑξῆς αὖ διέηλθον ἐγὼ· ἀλλὰ καὶ ὑπ' ἄλ-
λων περὶ αὐτῶν, οἱ δὲ καὶ ὡς ὦν δὴ ἡγερέτην, ἔχοντες δὲ αὖ
ἀφ' ἑξῆς. οὐκοῦν αἰσχρὸν, ὡς αὖ ἄνθρωποι ἀθηναῖοι, εἰ καὶ μὲν
πρὸς τοῖς ἄλλοις δωρεὰν βέβαιον μένουσιν αὐτῶν, τῆς δὲ
παρ' ὑμῶν μὴν ἴσως ἀφαιρέσεται. καὶ μὴν οὐδ' ἐκείνο
καλὸν, ζῶντα μὲν αὐτῶν οὐτῶν ὑμῶν, ὡς τε ἑσπύτων, ὅ-
σων ἀκηκόατε, ἀξιοῦν· ἐπεὶ δὲ δι' ἐπελδύτησε, μηδεμίαν
ποικταμένους οὐτῶν μηδενὸς μνησθῆναι ἀφελέσθαι τί τῆς
δοθέντων τότε. περὶ μὲν γὰρ ὅτιν, ὡς αὖ ἄνθρωποι ἀθηναῖοι,
τῆς ὑπ' ἐκείνου περὶ αὐτῶν ἀξία ἐπαίνου, δι' ἃ πάντες περ-
σκήμην ληβὼν τοῖς αὐτοῖς δοθείσας δωρεάς· καὶ λίσσον
δὲ πάντων, ἢ τῆς τειχῶν ἀνάστασις. γνοίη δ' αὖ τις εἰ περὶ
θείη, πῶς θεμιστοκλῆς, ὁ τῆς καθ' ἑαυτὸν ἀπάντων αἰ-
σχύων ἀνδοξότατος, ταυτὸ τῆς ἐποίησε. λέγεται τοίνυν
ἐκεῖνος, τειχίζεν εἰπὼν τοῖς πολέταις, καὶ ἀποκινήσαι τις ἐκ
λακεδαίμονος κατέχειν κελύσας, οἷχεσθαι πρεσβύτων
αὐτῶν ὡς τοῖς λακεδαίμονιους· λόγων δὲ γιγνομένων ἐκεῖ,
καὶ πινῶν ἀπαγέλλοντων, ὡς ἀθηναῖοι τειχίζουσιν, ἀρνέ-
σθαι· καὶ πρέσβεις πέμπειν τοῖς σκεφομένους κελύειν·
ἐπεὶ δὲ οὐχ ἦσαν οὗτοι, πέμπειν ἐτόρους πρᾶνῃ, καὶ
πάντες ἴσως ἀκηκόατε, ὅν τ' ἔπον ὕδαπατῆρα λέγεσθαι λα-
κεδαίμονιους. φημὶ τοίνυν ἐγὼ, καὶ πρὸς διός, ὡς αὖ ἄνθρωποι
ἀθηναῖοι, μηδεὶς φθόνῳ τὸ μέγρον ἀκρόση, ἀλλ' αὖ ἀλη-
θὲς ἢ, σκοπεῖτω· ὅσῳ τὸ φανερὸς τῆς λαθεῖς κρᾶττον, καὶ
τὸ νικῶντας τῆς πρὸς κρινσάμελους περὶ τὴν ὁποῦν, ἐ-
υμῶν τῶν, ἑσπύτω καὶ λίσσον κόνωνα τὰ τείχη σῆμα θε-
μιστοκλείους· ὁ μὲν γὰρ λαθὼν, ὁ δὲ νικήσας τοῖς κωλύσον-
τας ταυτὸ τοῖς ἐποίησεν. οὐ τοίνυν ἄξιον τὸν τοιοῦτον
ὑφ' ὑμῶν ἀδικηθῆναι, οὐδ' ἐλαττον σchein τῆς ἐκτόρων τῆς
διδαξόντων ἡμᾶς ὡς ἀφελέσθαι τί χρὴ τῆς ἐκείνων δοθέν-
των· εἰς. ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν παῖδα τῆς χαλκίδος ἀποβύδωμεν

Δημοθένους

ἀφαιρῶντα πλὴν ἀτέλειαν, ὡς ὁ πατήρ αὐτῷ δικαίως πρὸς
 ὑμῶν λαβὼν κατέλιπεν; ἀλλ' οὐδένα ἀνθρώπων οὐ φρο-
 νούντ' αὐτοῖς ἡμεῖς τῶν φησὶ καλῶς ἔχειν. ἴσε μὲν οὖν ἴ-
 σως καὶ αὐτοὶ τῷ πρὸς ἡμῶν λόγῳ, ὅτι ἀποδεδωκὸς χάριτος
 ὡς αἴηρ: οὐ μὴν καλῶς οὐδὲν ἀμείδιον ἐραχέων ἐπι-
 μνησθῆναι τῷ πεπραγμένῳ αὐτῷ. ὃν μὲν οὖν ἔσπον-
 μὰς ἔχον, πρὸς ἀπαντας πελοποννησίους πρὸς τὰς αἰ-
 θύρας, καὶ ὡς γεγενησὶν ἀπὸ τῆς αἰθύρας, καὶ ὅτε
 οὐκ ἔτι πρὸς τὴν αἰθύραν ἐστὶν, καὶ μὴ τῶν αἰθύρων, καὶ
 ὅτι πᾶσι ἐπελθὼν ὀλίγου δέω λέγειν χώραν, οὐδαμῶς
 τὸ τῆς πόλεως ὄνομα οὐδ' αὖτὸν κατήλθον: οὐτε πᾶ-
 νυ ῥαδίον καὶ τὴν αἰθύραν εἰπεῖν, πολλὴν τε αἰθύραν λέγει-
 τος ἡμῶν τῶν αἰθύρων φανῶναι τῆς αἰθύρας νῦν πε-
 ρὶ αὐτοῦ δόξης ὑπὸ γούρας. ἀλλ' οὐδαμῶς αὐτῶν οἱ μὲν
 μικρὰ ποιῶμεν, ταῦτ' ἄπο μὲν περὶ ἡμῶν. οὐκ ἔστι
 μὲν τοίνυν λοκκαδαμνίους ναυμαχίαν: καὶ περὶ τῆς
 μᾶς δούσης ἔλαβον αἰχμαλώτους εἰρήνης. εἴτε δὲ τῶν
 νήσων ὅντων τῶν πρὸς μᾶς, καὶ πρὸς δὲ αὐτῶν καὶ εἰς αὐ-
 τὰς ἐποίησεν ἡμεῖς ἐχθρὰς πρὸς τοὺς. Ἐχθρὰ δὲ αἰχμα-
 λῶτα σώματα διδύρῃσθαί, καὶ πλείον ἢ δέκα καὶ ἑκα-
 τὸν τάλαντα ἀπέφλωον ἀπὸ τῆς πολέμου. καὶ τούτων
 πάντων ὑμῶν ἡμεῖς οἱ περιστέτατοι μαρτυροῦν εἰσὶ μὲν
 πρὸς δὲ τούτοις ἄλλας εἰρήνης πλείον ἢ εἰς σὺν εἰρή-
 τὰ μίαν καὶ δύο λαμβάνειν: ὡς ἀπὸ τῆς εἰς ὅσον ὑμῶν
 ρους λιμένας κατήγαγον. οὐ δὲ κεφαλαιῶς, μέγας τῶν
 πάντων στρατηγῶν, οὐ πόλιν, οὐ φρούριον, οὐ ναῦν, οὐ
 στρατιάν ἀπώλειαν οὐδένα ἡμεῖς ὑμῶν ὑμῶν. οὐδ' ἐστὶν
 οὐδὲν τῶν ὑμῶν ἐχθρῶν τῶν οὐδὲν ἀπὸ ὑμῶν τε
 καὶ αἰνῶν: ὑμῶν δ' αὖτ' ἀπὸ πολλῶν πολλὰ ἡμεῖς στρα-
 τῶν, ἵνα δὲ μὴ λίσσονται πρὸς αἰθύραν τῶν πεπραγμένων
 αὐτῶν, ἀναγινώσκου γεγενημένων ὑμῶν τὰς τε ναῦς ὁ-

σας ἔλαβε, καὶ οὐ ἐκείσιν, καὶ τῶ πόλεων τὸν ἀριθμὸν,
καὶ τῶ χρημάτων τὸ πλῆθος, καὶ τῶ ἱσπαίων, οὐ ἐ-
καστον. Αἶνε.

Πράξεις χαβείου.

Δοκεῖ πῶς ὑμῖν, ὡς ἀνδρὸς διηγεῖται, ἔρσι ὁ πρὸς αὐ-
τας πόλεις λαβὼν, καὶ ἡμέρῃς τῆς πολέμων ναυμαχίᾳ
νικήσας, καὶ τοσούτων καλῶν αἰῶνος ὢν, αἰχρῶν δ' οὐδε-
νὸς τῇ πόλει, ἀξίος εἶναι ἀχρεοδιδῆναι τὴν ἀτέλειαν, καὶ
δύρεθ' ὑμῖν, καὶ τῶ ὑεὶ κατέλιπεν; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶο-
μαι. καὶ γὰρ αὐτὸν ἄλλοθεν εἶν, μίαν μὲν πόλιν εἰ ἀπώλε-
σεν, ἢ ναὺς δέκα μῆνας, πορὶ περδοσίᾳς αὐτὸν εἰσῆγ-
γελλον οὗτοι: καὶ εἰ ἐάλω, τὸν ἅπαντα αὐτὸν ἀκλώλει χρό-
νον: ἐπειδὴ δὲ πύναυτον, ἐπὶ αὐτὸν δέκα μὲν πόλεις εἶ-
λεν, ἐβδομήκοντα δὲ ναὺς ἔλαβε, ἱσχιλίους δ' αἰχμα-
λώτοις: δέκα δὲ καὶ ἐκατὸν τάλαντα ἀπέφλυε: το-
σαῦτα δὲ ἔσχετο ἱσπαια: τῆνικαὶ δὲ οὐκ ἔσται κνῆρα αὐ-
τῶ τὰ δοθέντα ὡς τούτοις. καὶ μὲν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι,
καὶ ζῶν πάντ' ἱσπαια φαίνεται περὶ αὐτὸν χαβείας,
καὶ τὴν τελευτὴν αὐτὴν τῆς εἰς περηνελίος οὐχ ἱσπαι-
αλλου ἱσπαια. ὥς τε δικαίως αὐτὸν μόνον δὲ τὰ ζῶντι πε-
ρα γηλῖα φαίνοισθε ἀνοικῶς διακείμενοι περὶ τὸν ἵον
αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ δὲ τούτω. ἀξίον εἶναι, ὡς ἀνδρὸς ἀ-
θηναῖοι, καὶ κείνο σκοπεῖν, ὅπως μὴ φανοίμθα φανλῶ-
τοροι χίων πορὶ τοὺς ἀνδρῆτας γηλημελῖοι. εἰ γὰρ ἐκείνοι
μὲν ἐφ' οὓς μὲν ὁ πλὴν ἦλθεν ἐν ἐχθροῦ τάξει, μηδὲν, ὢν
ἐδοξεν περὶ τὸν, νῦν ἀφῆλυνται, ἀλλὰ τῶ παλαιᾷ χά-
ριτας μέλους τῆς καινῶν ἐκλημάτων πεποιῶται: ὑμεῖς
δ' ἱσπαια ὢν ἐπὶ κείνους ἐλθὼν ἐπελῶτησεν, αὐτὸν τοῦ
δὲ τούτω ἐπὶ μάλλον αὐτὸν ἱμῶν, καὶ τῆς εἰς τῶς περ-
τορῆς ἀνδρῆσιαις πῶς εἰντων ἀφῆρμελῖοι φαίνοισθε:
πῶς οὐκ εἰκότως αἰσχύνω ἐξετε; καὶ μὲν κατ' ἐκείνο

Δημοφώνους

αἰ' ἄξια αὖ εἴη περὶ τῶς ὁ παῖς, εἰ τῆς δωρεᾶς ἀφαιρεθῆναι,
καθ' ὃ πρὸς τὴν ἐμὴν στρατηγίαν χαλεπὸν, καὶ οὐδε-
νός ποτε ἦν ὁρφατός δι' ἐκείνου ἐγένετο: αὐτὸς δ' αὖ
ὁρφατὸς τέθραπται διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν τῆς
ἑσθ' οὐτω γὰρ ὡς ἀληθῶς, ἐμοί γε φαίνεται, βιβλῖως
πῶς ἐκεῖνος ἐγένετο φιλόπαις, * ὥς τε δεκάτῃ καὶ ὡς ἀ-
σφαλές αὖτος στρατηγὸς ἀπαντῶν ἱστῶν μὲν ὑμῶν ὁ πότε
ἠγοῖτο, ἐχθρὸς ἔνι τῷ: ἱστῶν αὖτ' οὐδ' ἐπειδὴ τὸ καθ' αὐ-
τὸν ἐταχθῆναι κινδυνεύειν, πρὸς δὲ: καὶ μάλλον εἴλετο μὴ
εἶναι, ἢ καὶ ταχθῆναι τῶς πρὸς ὑμῶν ὑπὸ χεῖρας αὐτῶν ἡμῶν.
εἴτα ἱστῶν ὡς ἐκεῖνος ὥς δὲ ἀπὸ τῆς δυνάμεως ἡ νίκῃ, πᾶσι
ἡμῖς ἀφελώμεθα τὸν ἦν αὐτῶν, καὶ τὴν φήσωμεν, ὡς αἰ-
σρόν ἀθηναῖοι, ὅταν τὰ μὲν ἱστῶν εἰσὶν ἀπὸ τῆς πᾶσι
αἰσθῶναι, αὖ ἱστῶν ὑμῶν στρατηγὸς ἐκεῖνος εἴη: τίς δ'
ἐπὶ τῶν δωρεῶν ἀφαιρεθῆναι πὶ φαίνεται; οὐ σκέψασθε,
ὡς αἰσρόν ἀθηναῖοι, ἐλθόντες, ὅτι νῦν οὐχ ὁ νόμος κρί-
νειται, πότῳ δὲ ὅστις ἀδίκηστος, ἢ οὐ: ἀλλ' ὑμεῖς δοκιμάσει-
τε, εἴ τ' ἀδίκησται πᾶσιν ἐστὶν οὐ τὸν ἐπίλοιπον χρόνον,
εἴτε μὴ; λάβε δὴ καὶ τὸ χαλεπὸν ἡμῶν ἡμῶν. ὅρα
δὴ καὶ σκόπει. εἴ γὰρ αὐτὸς ἐνταῦθα εἴπαι που. ἐγὼ δ' εἴ-
τε τ' εἴπαι ἱστῶν χαλεπὸν βούλομαι: ὑμεῖς, ὡς αἰσρόν
ἀθηναῖοι, πρῶτοντες ποτε ἰσχυράτην, οὐ μόνον αὐτὸν ἐπιμύ-
θετε, ἀλλὰ καὶ δι' ἐκείνον ἐστράβακα καὶ * πολὺ στρατὸν. καὶ
πάλιν πρὸς τὴν διδόντες τῶν δωρεῶν, δι' ἐκείνον ἐδίδασκε
καὶ κλεαρχῶν, καὶ ἡσιν ἄλλοις πολιτείῃ. χαλεπὸς δ'
αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς ὑμῶν μένος. εἰδὴ τότε ὅτε δὲ εἰσὶν τῶν
δωρεῶν, ἡξίωσεν ὑμῶς ὥς ποτὶ δι' ἰσχυράτην καὶ πρὸς τὸν
ὅς ἡναισ' πεποιήσεται, οὐτω καὶ δι' αὐτὸν οὐ ποιήσει τῶν
πᾶσι τῶν δὲ ὑμῶν τῶν ἀπέλειπον, ὅς νῦν ὅτι μεμφό-
μενοι πάντας ἀφαιρέσει κελεύουσιν: ὁμοίως οὐκ αὖ ἐ-
δίδασκε τῶν αὐτῶν τῶν ἡμῶν; ἐπὶ γε ἡρῶν μου. εἰδὴ οἱς
δι' ἐκείνον

δι' ἐκείνον αὖ τότε ἐδῶκατε πλὴν δωρεάν, δὲ τούτῳ νῦν αὖ
τὸν ἐκείνον ἀφαιρήσεσθε πλὴν ἀτέλειαν; ἀλλὰ ἄλογον. οὐδὲ
γὰρ ὑμῖν * ἀρμόττει δοκεῖν πρὶν μὲν τοῖς δι' ὀργασίας οὕτω
περχειρώσιν εἶναι, ὥς τε μὴ μόνον αὐτοὺς τοῖς δι' ὀργέταις ἴ-
μαίν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκείνων φίλους: ἐπειδὴν δὲ χρόνος διέλ-
θη βραχύς, καὶ ὅσα αὐτοῖς δεδῶκατε ταῦτα ἀφαιρῆσαι.

ἡρώσιμα ταῦτα χαβείου πρὸς.

Οὐς μὲν τίνω ἀδικήσετε εἰ μὴ λύσετε τὸν νόμον, πρὸς
πολλοῖς ἄλλοις οἷς ἀκηκόατε, εἰσὶν οὗτοι, ὧν ἄνθρωποι δικα-
σταί. σκοπεῖτε δὴ καὶ λογίσασθε πρὸς ὑμῖν αὐτοῖς, εἴ τίνας τῶν
τῶν τῶν τελευτηκῶν λάβοιεν τῶν καὶ τῶ νυνὶ γιγνο-
μένου πρὸς γματὸς αἰσθησιν, * ὥς αὖ εἰκότως ἀνανακτι-
σειαν. εἰ γὰρ ὧν ὀργῶν πεποίηκεν ἕκαστος αὐτῶν ὑμῶς οὐ,
τούτων ἐκ λόγου κρίσις γίγνεται, καὶ τὰ καλῶς περχειρόμενα
ὑπ' ἐκείνων, αὖ ὑφ' ὑμῶν μὴ καλῶς ῥηθῇ τῷ λόγῳ, μάτην
τοῖς κτηνῶσιν εἰργασαι, πῶς οὐ διενὰ πάχουσιν; ἵνα τοί-
νυν εἰδῇτε, ὧν ἄνθρωποι ἀθηναῖοι, ὅτι ὥς ἀληθῶς ὑπὸ πᾶσι
δικαίοις ποιούμεθα τοῖς λόγοις πάντας ὅλους λέγομεν
πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐδὲν ἔσθ' ὅ, π τῶ πρὶν κρούσασθαι καὶ
φανακίσαι λέγεται πρὸς ἡμῶν εἶναι, αἰσθάνομεθα τὸν νό-
μον ὑμῖν, ὃν πρὸς ὀργόμεν γράψαντες αὐτὶ τῶνδε, ὃν οὐκ ἐ-
πιτήθειον εἰναι φαμεν. γινώσκετε γὰρ ἐκ τούτου πρὸς νομῶν τι
να ἔχοντες ἡμᾶς, καὶ ὅπως ὑμεῖς μηδὲν αἰσχρὸν ποιῆσαι
δόξετε: καὶ ὅπως εἴ τινα ἴσμεν κατὰ μέμεται τῶν δι' ὀργμῶν
τοῖς δωρεάς, αὖ δίκαιον ἢ, κρίνας πρὸς ὑμῖν ἀφαιρήσεσθαι: καὶ
ὅπως οὐδεὶς αὖ αὐτεῖται, μὴ οὐδεὶς ἔχειν, ἔξουσι τὰ δο-
θέντα. καὶ τούτων οὐδὲν ἔστι κανὼν, οὐδὲ ἡμέτερον ὄρη-
μα: ἀλλ' ὁ παλαιὸς ὃν οὗτος πρὸς ἐβη, νόμος, οὕτω καλῶς
νομοθετεῖν: γράφεισθαι μὲν, αὖ τις πινὰ τῶν ὑπαρχόντων
νόμων μὴ καλῶς ἔχειν ἡγήσθαι, παρρησιόρῳ δὲ αὐτῶν ἄλ-
λον ὃν αὖ πηθῇ, λυὼν ἐκείνον: ὑμᾶς δὲ ἀκούσμεντας ἐλέωθαι

P

Δημοφώνους

τὸν κρείττω. οὐ γὰρ ὥς το δῆν ὁ σόλων, ὁ δῖος τὸν Τρό-
πον περὶ ἀξίας νομοθετεῖν, ὅς μὲν θεομοθέτας, ὅς ἂν
ὅς νόμοις κληρουμένους, δις δοκιμαζέμεντας ἀρχεῖν,
εἴτε τῇ βουλῇ καὶ πρὸ ὑμῖν ἐν τῷ δικαστηρίῳ: ὅς δὲ νό-
μοις αὐτοὺς, καθ' οὓς καὶ τούτοις ἀρχεῖν, καὶ πᾶσι τοῖς
ἄλλοις κλιττοῦντα περὶ σῆκεν, ὅς καὶ τοῦ περὶ τῆς οὐσίας
ἐτύχε, μὴ δοκιμαζέμεντας κυρίους εἶναι. καὶ γὰρ τοῖς τότε
μὲν τίως τὸν Τρόπον δῖον ἐνομοθέτησαν, τοῖς μὲν ὑπάρχον-
τες νόμοις ἐχρῶντο, κοινούς δ' οὐκ ἐπέθεσαν: ἐπειδὴ δὲ
τῷ πολιτῶν μελὶν πινὲς δυνάστες, ὡς ἐγὼ πυνθάνο-
μαι, κατεσκεύασαν αὐτοὺς ὑπερβαίνειν νομοθετεῖν, ὅταν τις
βούληται, καὶ ὅν αὐτῇ, Τρόπον, τοῦτο μὲν οἱ ἐναν-
τίοι σφίσι καὶ τοῖς ἐσὶ νόμοι, ὥστε χειρότερον ἢ ὑμῖν
ὅς διαλέγοντας ὅς ἐναντίους ἂν πᾶσι πολλοῖς ἦδη χρό-
νον, καὶ τὸ πρῶτον οὐδὲν μάλλον δύνανται πράσσειν:
ἡμεῖς σφάτων δ' οὐδὲ ποῦν διαφύρουσιν οἱ νόμοι: ἀλλὰ
νεώτεροι οἱ νόμοι, καθ' οὓς τὰ ἡμεῖς σφάτω δια-
τάσσεται, τῷ ἡμεῖς σφάτων αὐτῶν ὑμῖν εἰσιν. ἵν' οὕτως μὴ λό-
γον λέγω μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν νόμον αὐτὸν ὃν φημι, διέ-
ξω, λάβε μοι τὸν νόμον καθ' ὃν ἦσαν οἱ περὶ τὸν νομο-
θέτη. λέγε.

Νόμος.

Συνίετε καθ' ὃν Τρόπον, ὃ ἀνδρὶς ἀθηναῖοι, ὁ σόλων ὅς
νόμους ὡς καλῶς κελεύει πρῶτον; πρῶτον μὲν πρὸ ὑμῖν
ἐν τοῖς ὁμωμοκόσι, πρὸ οἷς πρὸ καὶ τὰ ἄλλα κυροῦνται: ἐ-
πειτα λύοντα ὅς ἐναντίους: ἵν' εἴς ἡ πόλις τῶν ὄντων ἐκεί-
νου νόμος, καὶ μὴ ὅς ἰδιώτης αὐτῶν δῖος Τροάτης, καὶ πᾶσι
καὶ τῷ ἅπαντας εἰδόντων ὅς νόμους ἔλαττον ἔχει, ἀλλὰ
πᾶσι τῷ αἰσθάνειν καὶ μαθεῖν ἀπὸ αὐτοῦ καὶ σφῆτις
ἐκείνου. καὶ περὶ τούτων γε ἐπέταξεν ἐκείναι περὶ τῶν
ἐπὶ τῶν νόμων, καὶ τῷ χρηματικῷ πρᾶξι οὕτως: δῖος.

αὐτοῖς ἐκκλησίαις ἀναγνώσκειν : ἵνα ἕκαστος ὑμῶν ἀκούσας πολλὰς, καὶ κατὰ χολῶν σκεψάμενος, ἅ αὐτῇ καὶ δίκαια καὶ συμφέροντα, τῶν νομοθετῶν τούτων τοίνυν τούτων δικαίων ὄντων τὸ πλεῖστον, οὐτὶς μὲν οὐδὲ ποῦς ἐπρήσε λεπτίνης : ὁ δὲ γὰρ αὐτοὶ ὑμεῖς ποτε ἐπείσθητε, ὡς ἐγὼ νομίζω, δέξασθαι τὸν νόμον : ἡμεῖς δ', ὧ ἀνδρὲς Ἀθηναῖοι, πάντα : καὶ παρὰ σφόδρον πολλῶν κρείττω, καὶ δικαιότερον τούτου νόμον : γνώσεσθε δὲ ἀκούσαντες. Λάβε καὶ λέγε πρῶτον μὲν, ἅ τούτου τῶ νόμου γεγραμμένα : εἶτα, ἅ φημι διὰ τὴν αὐτὴν τούτων πεθεῖναι. λέγε.

Νόμος.

ταῦτα μὲν ὅτιν ἅ τούτου τῶ νόμου διώκεται, ὡς οὐκ ἐπιτίθεται. τὰ δ' ἐφεξῆς λέγε, ἅ τούτων εἶναι βελτίω φημι. περὶ σέ, ὧ ἀνδρὲς δικασταί, τούτοις ἀναγνώσκομενοις τὸν νοῦν. λέγε.

Νόμος.

Επίχθες. ὅτι μὲν ὅτιν αὐτοῖς ὅσι νόμοις κυρίοις ὑπάρχον καλόν, ὧ ἀνδρὲς Ἀθηναῖοι, καὶ σαφές : τὰς δωρεάς, ἃς ὁ δῆμος ἔδωκε, κυρίασθαι εἶναι, δίκαιον ὧ γῆ καὶ θεοί. χολῶ τοίνυν λεπτίνῳ μὴ πρῶτον πιδέναι τὸν ἐαυτῶ νόμον, πρὶν τὸν παλαιὸν ὅτιν ἔλυσεν γεγραμμένος. νῦν δὲ μὴ τυρεῖαν καθ' ἐαυτῶ κατὰ λέπων ὅτι πρᾶνομεν, τούτων τὸν νόμον ὅμως ἐνομοθέτει, καὶ τῶν ἐτέρων κελεύοντες νόμου, καὶ κατ' αὐτὸν ὅτιν ἐορᾶν εἶναι τῇ γεφῇ, ἐκὼν ἐάν τις ἢ τοῖς πρῶτον κειμένοις νόμοις. Λάβε δ' αὖτε τὸν νόμον.

Νόμος.

Οὐκοῦν ἐάν τις, ὧ ἀνδρὲς Ἀθηναῖοι, τῶ κυρίασθαι εἶναι τὰς δωρεάς ἃς ὁ δῆμος ἔδωκε, τὸ μὴ θίνα εἶναι τούτων ἀπὸ τῶν οἷς ὁ δῆμος ἔδωκε, σαφὲς γε οὔτως : ἀλλ' οὐκ ἐν ὧ νῦν ὁδε ἀντισφύρει νόμῳ : ἀλλ' ἅτε δεδωκαπεντακάρη, κυρία,

Δημοσθένους

καὶ περὶ φάσις δικαίᾳ καὶ τῇ ἢ πρὸς ἀκροαμένων, ἢ με-
τὰ τῶν ἀδικούντων, ἢ ὅλως ἀνάξιον δι' αὐτὸν, ὃν ὑμῖν δοκῇ,
κωλύσει εἶχειν πλὴν δωρεάν. Λέγε τὸν νόμον.

Νόμος.

Ακούετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ κατὰ μανθάνετε, ὅτι
ἐν ταῦτα ἐνὶ καὶ οὗτοι ἀξίους εἶναι τὰ δοθέντα, καὶ οὗτοι μὴ
τοιοῦτος κρινέμεντας, ἐὰν ἀδίκως τί λάβωσιν, ἀφαιρεθῆ-
ναι. καὶ τὸ λοιπὸν ἐφ' ὑμῖν εἶναι, πάνθ' ὡς περὶ δίκαιον,
δοῦναι καὶ μὴ. ὡς μὲν ποίνῃ οὐχὶ καλῶς οὗτος εἶχει
καὶ δικαίως ὁ νόμος, οὐτ' ὅρ' εἰν οἷμαι λεπίνῃ, οὐτ' ἐκ
λέγῃ, λείξαι δυνήσεσθαι. ἀλλὰ πρὸς τοῖς θεσμοθέταις ἐ-
λεγε, ταῦτ' ἴσως λέγων πρὸς ὑμᾶς ζητήσῃ. ἔφη γὰρ ἐ-
ξαπάτης ἔνεκα πρὸς ἀντιθέσθαι οὗτον τὸν νόμον: ἐὰν δὲ ὅν
αὐτὸς ἔθηκε, λυθῇ, οὗτον οὐ τεθήσεσθαι. ἐγὼ δὲ, ὅτι μὲν,
τῇ ὑμετέρᾳ ψήφῳ τῷ νόμῳ λυθέντος τὸν πρῶτον
τεχέστατον κίνεον εἶναι σαφὲς ὁ παλαιὸς κελεύει νόμος,
καθ' ὃν οἱ θεσμοθέται οὗτον ὑμῖν πρὸς ἀντιθέσθαι, ἐὰν
μὴ ποδὶ τῷ πᾶσι ἀντιλέγῃ μοι: ἀλλὰ ἐπὶ ἐκείνῳ εἶμι. ὅταν
τῶν λέγῃ δὴ πού, ὁ μὲν γὰρ εἶναι βελτίων καὶ δικαιο-
τέρων τόνδε τὸν νόμον, οὐ τίθεικεν αὐτὸς: ὥστε δὲ τὸ πᾶς
τεθήσεται, ποιῆται τὸν λόγον. πρῶτον μὲν κρίνω εἶσιν
αὐτῷ κατὰ τὴν πρῶτον δόξαν πολλοὶ ἄνθρωποι, δι' ὧν * καὶ
μὴ βούληται εἶναι τὸν νόμον, αὐτὸν ἀναγκάσει: ἐπεὶ
ἐγγνώμεθα ἡμεῖς, ἐγὼ, φορμίων, ἄλλον εἶναι βούλε-
ται, θέσειν τὸν νόμον. ἐστὶ δὲ δὴ πού νόμος ὑμῖν, ἐάν τις ὑ-
παχέμενός τι, τὸν δῆμον, ἢ βουλήν, ἢ δικαστήριον ὑπα-
τάσῃ, τὰ ἑατα πάσχειν. ἐγγνώμεθα, ὑπαχνοῦμεθα,
οἱ θεσμοθέται τῶν γράφωντων, ἐπὶ τῷ νόμῳ τὸ πρῶτον
μηνίδω. μὴ ὑμεῖς ποιήσῃτε μηδὲν ἀνάξιον ὑμῶν αὐτῶν,
μητ' εἴ τις φανὸς ὅτι, τῶν δὲ ἐνελίτων πλὴν δωρεάν, ἐχέτω:
ἀλλὰ ἰδίᾳ κατὰ τὸνδε κρινέτω τὸν νόμον. εἰ δὲ τῶν λό-

γοισ καὶ φλυαρίασ εἶναι φήσει, ἐκείνός γε οὐ λόγος: αὐ-
 τὸς δέ τω, καὶ μὴ λέγῃ τω ἑαυτοῦ, ὡς δ' εἰρησμεν ἡμεῖς. καλ-
 λιον δὲ δὴ πῶς τὸ ὑφ' ὑμῶν κρινέντα καλῶς ἔχειν νόμους
 εἰσφέρειν, ἢ ὅν νῦν * ἀφ' ἑαυτῶν τίθησιν. ἐμοὶ δὲ, ὡς ἀνδρὸς
 ἀθηναῖοι, δοκεῖ λεπτίνης, καὶ μοι πρὸς διὸς μηδὲν ὀργι-
 σθῆς, ὅθεν γὰρ φλαῦρον ὀρώσε: ἢ δὲ ἀνεγνωκέναι ἑὸς σό-
 λωνος νόμους, ἢ δ' σιωπῶναι. εἰ γὰρ ὁ μὲν σόλων ἐθηκε νό-
 μους ὅτι εἶναι δίδουαι τὰ ἑαυτῶν ὅτ' ἂν πῶς βούληται, εἰ μὴ
 παῖδες ὥς γινῶσι: ὅχ' ἵν' ἀκροώσῃ τὸς ἐγγύτατα τῶ
 γλῆει τῆς ἀγχιστείας: ἀλλ' ἵνα εἰς τὸ μέσον καταθέσῃ τὴν
 ὠφέλειαν, ἐφ' ἧς πολλὴν ποιήσῃ τὸ πλεονέκτημα ἄλλους δὲ: σὺ δὲ
 τὴν αὐτὴν εἰσεπλήροχας, μὴ ὕψινα τῶ δήμῳ τῆς αὐτῆς διδύ-
 ναι μηδενὶ μηδὲν: πᾶς σὲ τις φήσεται τοὺς σόλωνος ἀνεγνω-
 κέναι νόμους, ἢ σιωπῶναι; ὅς δ' ἤμην κρινῶν τὸν δῆμον τῆς
 φιλοτιμίας μελόντων, περὶ λέγων καὶ δεικνύς, ὅτι τοῖς ἀγα-
 θοῖς ποιούσιν ἐδοῦναι ἔσται πλεονέκτημα. καὶ μὴν καὶ κείνος τῆς
 καλῶς δοκούντων ἔχειν νόμους σόλωνός ἐστι, μὴ λέγειν κα-
 κῶς τὸν τεθνεῶτα, μὴ δ' ἂν ἑαυτοῦ τῆς ἐκείνου τίς ἀκὴ παῖ-
 δων αὐτός. σὺ δὲ παῖς, οὐ λέγεις, κακῶς ἑὸς τετελευ-
 κῆτας τῆς οὐδ' ἐπὶ τῶ, τῶ δὲ νῦν μεμφόμενος, καὶ τὸν διεί-
 να ἀνάξιον εἶναι φάσκων, ὧν οὐδὲν ἐκείνοις προσήκεν. ἀρ'
 δ' πολὺ τῶ σόλωνος ἀκροάτεῖς τῇ γνώμῃ; πάντ' τοίνυν
 αὐτοῦ δὴ πρὸς ἀπὸ γαίης μοι πᾶσι τῶ μηδενὶ δέῃ [μηδὲν διδύ-
 ναι, μὴ δ' ἂν ὅτι οὐκ ἐπὶ πρὸς τῶν πλεονέκτημα αὐτῶν παρε-
 σκευάσθαι: ὡς ἀρ' αὖ οἱ λακεδαίμονιοι καλῶς περὶ τὸν νό-
 μους καὶ θεβαῖοι ὅθεν τῆς πρὸς ἑαυτοῖς διδύκασιν τοιαύτης
 οὐδεμίαν τιμὴν: καὶ τοιαύτης πρὸς ἐκείνοις ἑνὲς εἰσιν ἴσως ἀ-
 γαθοί. ἐμοὶ δὲ δοκούσιν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, πάντες οἱ
 τοιοῦτοι λόγοι πρὸς ἑαυτοὺς μὲν εἶναι πρὸς τὸ τοῖς ἀπελείας
 ὑμᾶς ἀφελίσει πεῖσαι: οὐ μὲν γὰρ δίκαιοί γε οἰδαμῆ. δ'
 γὰρ ἀγνοῶ τῶ δ' ὅτι θεβαῖοι, καὶ λακεδαίμονιοι, καὶ

ἡμεῖς, οὐτ' ἐνόμοις, οὐτ' ἐθεσι χρώμεθα τοῖς αὐτοῖς, οὐτ'
 τε πολιτεία. αὐτὸ γὰρ ἔστι πρῶτον, ὃ νῦν οὐκ ἐπιποιή-
 σιοις, ἐὰν ἴδωμεν, οὐκ ἔστι ποιῆν πρῶτον τοῖς λα-
 κεδαμονίοις, τὰ τῶν ἀθηναίων, ἢ ἐπαινεῖν νόμῳ, οὐ-
 δὲ τὰ τῶν δεινῶν: πολλοὺ γὰρ καὶ δεῖ: ἀλλ' ἂν τῇ πρὸ ἐκεί-
 νοις πολιτεία συμφέρει, ταῦτ' ἐπαινεῖν ἀνάγκη καὶ ποιῆν.
 εἴτε καὶ λακεδαμόνιοι τῶν μὲν τοῦτων ἐθῶν ἀφιστάσιν,
 ἄλλαι δὲ πινεὶς πρὸ ἐκείνοις εἰσὶ πρῶτον, ἃς ἀπὸ βύβαι τ' αὐ-
 τὰ παρ' ὃ δῆμος ἐπ' αὐτοῖς γινέσθαι. τίνας οὖν εἰσιν αὐ-
 τοῖς; τοῖς μὲν καθ' ἑκάστην, ἐάσω: μίαν δ' ἢ συλλαβοῦσα
 τοῖς ἄλλοις ἔχει, δίδωμι. ἐπειδὴν ἴς εἰς τὴν καλουμένην
 γερουσίαν ἐγκριθῇ πρῶτον ἁπάντων τοῦτον οἷον χρὴ, διὰ τοῦτο
 τῶν πρῶτων. ἐκεῖ μὲν γὰρ ὅτι τῆς ἀρετῆς ἄθλον, τῆς πο-
 λιτείας κυρίως γινέσθαι μὲν τῶν ὁμοίων: πρῶτον δὲ ὑμῖν,
 τοῦτο μὲν ὃ δῆμος κύριος: καὶ ἀρχαί, καὶ νόμοι, καὶ φυ-
 λαὶ, ὅπως μηδὲν ἄλλος κύριος γινέσθαι: σεφαινοί τε,
 καὶ ἀτίλεια, καὶ σιτήσεις, καὶ τοιαῦτα ὅσα, ὧν αὐτοῖς ἀ-
 νήρα γὰρ τοῖς ὧν τύχη. καὶ ἴδωμεν ἀμφότρου ὁρῶντος ἔχει,
 καὶ τὰ πρὸ ὑμῖν. δεῖ τί; ὅτι τοῖς μὲν δεῖ τῶν ὁλίγων πολι-
 τείας τὸ πάντας ἔχειν ἴσον ἀλλήλοις ὅσον τῶν κοινῶν κυ-
 εῖους, ὁμονεῖν ποιῆ: τὴν δὲ τῶν δῆμων ἐλευθερίαν, ἢ τῶν
 ἀγαθῶν ἀπορῶν ἀμύλλα, ὡς ὑπὸ τοῦ πρῶτον τῶν δῆμου δω-
 ραῖς περὶ ἐαυτοῦ ποιοῦνται, φυλάττει. καὶ μὲν πρῶτον
 τῶν μὴ δὲ θεοαῖους μὴδὲν πρῶτον, ἐκείνο αὐτὸ ἔχειν εἰπεῖν ἀλλή-
 τοῖς οἱ μὲν. μείζον, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι, θεοαῖοι φρονούσιν
 ἐπ' ὧς τι καὶ πονηρία, ἢ ἡμεῖς ὅτι φιλοσυνεργίαν, καὶ
 τῶν δίκαια βούλει. μὴ τ' οὖν ἐκείνοί ποτε παύσωνται
 τοῖς, εἰ ἄρα οὐδένα δεῖ, ὅσον μὲν ἐαυτοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦν-
 τας μήτε πρῶτον, μήτε θαυμάζοντες: ὅσον δὲ συνηθείς
 (ἴσως γὰρ ὅτι τὸν ὁρῶμεν δι' ἡμεῖς) ὅτω μετὰ χειρὶ
 ὁρῶμεν: μὴ δ' ὑμεῖς τὰ νῦν τὰ τοῦτο, τοῖς μὲν οὐδένα

πρὸς δὲ τῶν πολιτῶν λόγῳ μετὰ τῶν νόμων πε-
 δικαία λομβάιοντες. ὁλος δ' οἶμμι τότε δεινὸς ἐτόρων
 ἐπαινεῖν νομούς καὶ ἴδῃ τις ὑμετέρους ἐπὶ πρῶντας, ὅταν
 ἢ δειξάι βέλτιον ἐκείνους πρέποντας ὑμῖν. ὅτε δ' ὑμεῖς
 καλῶς ποιῶντες, καὶ κατὰ τὰς κοινὰς περὶ ξείνους, καὶ κατὰ
 τὴν ὁμόνοιαν, καὶ κατὰ τὰ ἄλλα πάντα ἀμεινον ἐκείνων
 πρέπτετε: τῷ ἄλλῳ αὖ τῶν ὑμετέρων ἀλλοτρίων ὀλιγω-
 ρόντες ἐκεῖνα διακοιτεῖ; εἰ γὰρ καὶ κατὰ τὸν λογισμὸν ἐ-
 κείνα φανερὰ βελτίω: τῆς γὰρ τύχης αἰεὶς, ἢ πρὸς τῶν ἄ-
 γαθῶν κέχρησθε, ἢ τῶν πονηρῶν ἀξίον μείναι. εἰ δὲ δὲ πρὸς πάν-
 τα ταῦτα εἴπῃν ὁ δίκαιον ἡγοῦμαι, ἐκείνο ἐγὼ γὰρ εἰπρί-
 με. οὐκ ἐστὶ δίκαιον, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τοὺς λακε-
 δαιμονίων νόμους εἰδὲ τοὺς θεβαίων λέγειν ἢ τῷ τοὺς εὐ-
 θιάδε ἀνυμνεῖσθαι: εἰ δὲ δι' ὧν μὲν ἐκεῖνοι μεγάλοι τῆς ὀλι-
 γαρχίας καὶ διαποτείας εἰσὶ, καὶ ἀρχικτεῖναι βούλεισθαι
 τὸν πρὸς ἡμῖν τούτω τί κατὰ σκεδὰ ἄβυσσος, διὰ δ' ὧν ὁ πρὸς ἡμῖν
 δῆμος οὐ δαίμων, ταῦθ' ὡς ἀνελθὲν δεῖ λυγρόντων πινῶν, ἐ-
 θέλῃ ἀκούειν. Ἐπὶ τίνω τις πείχειρος λόγος, ὡς ἀρᾶ
 καὶ πρὸς ὑμῖν ἢ τῶν περὶ ξείνων πολλὰ ἀγαθὰ ἐργασμένοι
 πνείς, οὐδενὸς ἡξιούντο τοῦ τοῦ: ἀλλ' ἀγαπητῶς ὡς χρέ-
 ματος εἰς τὸς ὁμοῖς ἐτύγχανον. καὶ ἴσως τῶν ὑμῖν αἰα-
 γηώσεται τὸ ἐπὶ γράμμα. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι εἶναι τὸν λό-
 γον, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, κατὰ πολλὰ ἀσύμφορον εἶναι τῇ
 πόλει λέγεσθαι, πρὸς δὲ, καὶ οὐ δίκαιον. εἰ μὲν γὰρ αἰα-
 ξίους εἶναι ἵς φήσει καὶ κείνους πᾶσαι: τίς ἀξίος, εἰ πᾶ-
 τα, εἰ μήτε ἢ πρὸς τὸν μηδὲς, μήτε ἢ ὑδρον. εἰ ἢ μηδὲνα
 φήσει, σιωπαχρεοῦμαι αἰεὶ ἐγὼ τῇ πόλει, εἰ μηδὲς εἰς ἅπαν-
 τα ὡς χρόνῳ γέγονεν ἀξίος οὐ παθεῖν. καὶ μὲν εἶχε ὁμολοῦν
 ἐκείνους εἶναι σπουδαίους μὴ τε τυχεύοντας δεῖξαι μηδενὸς, τῆς
 πόλεως ὡς ἀχαρίζου δῆπου κατηγορεῖ. ἐστὶ δὲ οὐχ οὕτω
 πάντ' ἔχοντα: εἰ δὲ ὀλίγον δεινὸν ἀλλ' ἐπειδὴν ἵς, οἶμαι, κα-

ἡμετέρας μὴ προσήκοντα πράγματα ἴσως λόγους μεταφέρειν, δυσχερεῖς ἀνάγκη φαίνοσθαι. ὥς ὃ τὰ ληθεῖς τ' ἔχει, καὶ δὲ καλέον ἔστι λίσσιν, ἐγὼ περὶ ὑμᾶς ὁρῶ. ἦσαν, ὡς αὐτοὶ αὐτοὶ ἀθηναῖοι, πολλοὶ τῶν περὶ τὴν ἀπονομήν: καὶ ἡ πόλις ἡμεῖς ἐπὶ μακάριον τότε ἔσθ' ἀγαθούς. αἱ μὲν τοῖς ἡμετέροις καὶ τὰ λίσσιν πάντα, τὰ μὲν τότε, καὶ ὑπὸ τοῖς τότε ἐστὶσι: τὰ δὲ νῦν, ὅτι τοῖς νῦν. περὶ οὗτω τί ἔσθ' ἔγωγε λέγω; ὅτι φησὶ μὲν αὐτῶν γε ἐκείνους οὐκ, ἐστὶν ὅπου πρὸς τῆς πόλεως οὐ τυχεῖν ὡς ἐβουλήθησαν: τίνι χρώμενος τεκμηρίω; ὅτι λισσίμαχον δωρεὰν αὐτῶν τότε χρησίων ἐκείνων μὲν καὶ οὐλοία πλεονεξίας πεφυττομένης ἔδοσαν, ἐκείνων δὲ φιλίας: ἐπὶ δὲ ἀρχιερίου μὲν ἐκείνων, καὶ πέπαρας τῆς ἡμετέρας ἀρχαίας. καὶ τοῦτων ἡμετέρας ἔστιν ἀλκιβιάδου, καὶ ὡς ἔσθ' ἔγωγε γέγραπται. τότε μὲν γὰρ ἡ πόλις ἡμεῖς καὶ τῆς οὐλοίας καὶ χρημάτων: νῦν δὲ οὐλοία: διὰ γὰρ οὕτω λίσσιν, καὶ μὴ βλασφημεῖν. καὶ τοι, τίνος οὐκ αὐτοὶ οἴσασθαι νῦν τὸ εἶναι μὲν οὐκ ἐν τῇ πόλει ἀπείραστος ἐλέσθαι; ὅτι τίνων ταῦτ' ἀληθὲς λέγω, λέγει μοι τὸ ἡμετέρας τουτί. λέγε.

ἡμετέρας.

ὅτι μὲν τοίνυν, ὡς αὐτοὶ αὐτοὶ ἀθηναῖοι, καὶ τοῖς περὶ ὑμᾶς ἡμεῖς ἔσθ' ἔγωγε χρυσούς πρᾶν, πολλοὶ τὸ ἡμετέρας τουτί. εἰ δὲ μὴ τοῖς αὐτοῖς * οἷς πρὸς ἡμῖς νῦν, ἐπὶ τὸν ἡμετέρας τῶν αὐτῶν. εἰ τοίνυν μήτε λισσίμαχον, μήτ' ἄλλον μηδὲν μὲν οὐλοία πρὸς τῆς περὶ ὑμᾶς ἡμετέρας συγχωρήσαιμεν, τί μᾶλλον οἷς ἔδοκεν νῦν ἡμεῖς, δὲ ἔσθ' ἔγωγε δικαίως αὐτοὶ ἀφαιρεῖσθαι; οὐ γὰρ οἱ μὲν δόντες αὐτοὶ δόκεν, λειπόμενοι οὐδὲν εἰσπραττόμενοι: ἀλλ' οἱ δόντες μὲν, πάλιν, ὑποδόντες ἔσθ' ἔγωγε λαοὶντες, ἀφαιροῦμενοι. εἰ μὲν γὰρ ἡμεῖς ἔχει δέξασθαι καὶ κέρους ὡς ἔδοκεν τῶν πρὸς τῶν ἀφαιρομένων, συγχωρᾶν καὶ ὑμᾶς ταῦτ' ἔσθ' ἔγωγε ποιῆσαι: καὶ τοι τότ' αἰσχρὸν, ὁμοίως: εἰ δὲ

μηδὲς εὖ ἅπαντι τῷ χρόνῳ τὸ τ' ἔχει διῆξαι μεγρὸς, πίνος
 εἵνεκα ἐφ' ὑμῶν πρῶτον καὶ διὰ χεῖρ ἡ τοιοῦτον ὄργον ὁ
 χρόνῳ τοίνυν, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ κείνο εἰς θυμὸν καὶ
 ὄργην, ὅτι νῦν ὁμομηγότες καὶ τὰς νόμους δικαιοσύνῃ κε-
 τε, οὐχὶ τὸς λακεδαίμονιων, οὐδὲ τὸς θηβαίων, οὐδ' οἷς πο-
 τε ἐχρήσαντο οἱ πρῶτοι τῶν περσίωνων, ἀλλὰ καθ' οὓς ἔλα-
 βον τὰς ἀπελείας, οὓς ἀφαιρῆται νῦν οὗτος τῷ νόμῳ· καὶ
 πᾶσι ὧν αὐτὸ νόμιμα ὡσι, γνώμη τῇ δικαιοτάτῃ κρίνῃ· κα-
 λῶς. τὸ τοίνυν τῆς γνώμης πρὸς ἅπαντα ἀνενέκατε τὸν
 νόμον. ἄρ' οὖν δίκαιον, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τὸς δὲ ὀργί-
 τας πᾶν; δίκαιον. τί δαί; ὅς αὖ δῶπρ' ἅπαξ, δίκαιον
 ἔχειν ἔαν; δίκαιον. τῶν τοίνυν αὐτῶν τε ποιεῖτε, ἵνα δὲ ὀρ-
 κῇ τε· καὶ τὸς περσίωνους ὀργίζετε, ἐὰν μὴ τις φῇ ποιεῖν· καὶ
 τὸς τὰ τοιαῦτα λέγοντας πρὸς δείγματα, ὡς ἂν ἐκείνοι
 μέγαλα δὲ παθόντες οὐδένα ἐτίμησαν, καὶ πονηροὺς καὶ
 ἀπειροδύτους ἢ χεῖροισι εἶναι· πονηροὺς μὲν, διότι καὶ τὰ δού-
 δονταί τῶν περσίωνων ὑμῶν, ὡς ἀχαιῶν· ἀμαθείς δὲ, διό-
 τι ἐκείνο ἀγνοοῦσιν, ὅτι εἰ τὰ μάλιστα παῦθ' οὕτως εἶχεν,
 ἀρνεῖσθαι μάλλον ἢ λέγειν αὐτοῖς περσῆκεν. οἷμα
 τοίνυν καὶ τῶν τὸν λόγον λεπίνω ὀρεῖν, ὡς τὰς εἰκόνας
 καὶ τὴν σίτησιν οὐκ ἀφαιρῆται τῶν εἰληφότων ὁ νόμος, οὐ-
 δὲ τῆς πόλεως τὸ πᾶν τὸς ὄντας ἀξίους· ἀλλ' ὕξεισθαι καὶ
 χαλκοῦς ἰσάναι, καὶ σίτησιν διδόναι, καὶ ἄλλ' ὅ, τι αὐτοῖς
 ληθῇ, πᾶσι τῶν. ἐγὼ δὲ ἔπειθ' ὧν μὲν τῇ πόλει κα-
 ταλιπτεῖν φήσῃ, τοσούτων λέγω· ὅτ' αὖ ὧν ἐδώκατέ τῳ
 πρὸς τὸν νόμον, τὸ τ' ἀφίλησθε, καὶ τὰς ἑσπερίους ἀπί-
 σοις ποιήσετε πάσας δωρεάς. τί γὰρ ἔσται πιστότερον τὸ
 τῆς εἰκόνης, ἢ τὸ τῆς ἀπελείας, ὡς πρὸς τὸν νόμον δόντες
 ἀφρημεῖν φανείσθαι; ἐπὶ δὲ μὴδὲν ἐμελλε τὸ τ' ἔσεσθαι
 δυσχερές, οὐδ' ἐκείνο καλῶς ἔχειν ἡρώμεαι· εἰς τοιαύτην
 ἄγειν ἀνάγκη τὴν πόλιν, δι' ἧς ἢ ἅπαντας ὅς ἴσους τῶν αὐ-

τῷ ἀξιώσει τοῖς τὰ μέγιστα δι' ὅρας τῇσιν· ἢ μὴ οὕτω ποιού-
σα χρεὶν ἑσὶν οὐκ ἀφ' ὧσιν. μεγάλων μὲν οὖν δι' ὅρας
σιδὼν οὐθ' ἡμῖν συμφέρει συμβαίνειν πολλὰς καὶ μὴ οὐτ'
ἴσως ῥά διον αἰτίῳ γινέσθαι· μετρίων δὲ, καὶ ὧν ἐν εἰρή-
νῃ τις καὶ πολιτεία δύναιτο ἂν ἐπιθέσθαι, δυνόιας, δικαιο-
σύνης, ἀντιμελείας, τῷ ποιούτων, καὶ συμφέρειν ἔμοι-
γε δοκεῖ, καὶ χρεῖναι διδόναι τοῖς τιμὰς. Δεῖ γὰρ ἡμῶν με-
ρίδα καὶ τὰ τῷ δωρεῶν· ἐν ᾗ ἂν ἄξιός ᾖ ἐκείνος φαί-
νηται, τῷ τῷ πρὸς τῷ δήμῳ λαμβάνει τὴν δωρεάν. ἀλλὰ
μὴν ἡμεῖς ὧν γε τοῖς δι' ἡμετέροις τοῖς τιμὰς καὶ καταλιπεῖν
φήσει, οἱ μὲν ἀπὸ τῶ πάντων καὶ δίκαια ἂν εἴποιεν, πάνθ' ὅσα
τῷ αὐτῷ ἐνέειν αὐτοῖς ἔδοξε δι' ὅρας σιδὼν ἀξιούντες ἔχειν·
οἱ δὲ, φρονεῖν τὸν, ὡς καταλιπεῖται ἡ, λείποντα αὐτοῖς.
ὁ γὰρ ἄξιος τῆς ἀπελείας οὐ πεποιθέναι δεῖξας, καὶ ταύ-
την πρὸς ἡμῶν λαβὼν τὴν ἡμῶν μόνον, ἢ ξένος, ἢ καὶ τις π-
λίτης, ἐπειδὴν ἀφαιρεθῇ τῷ τῷ, τὴν ἔχει λοιπὴν δωρεάν
λεπίην· οὐδὲ μίαν δὴ πον. μὴ τοίνυν δεῖ μὲν τῶ τῶνδε κα-
τηγορεῖν ὡς φάτων, ἐκείνους ἀφαιροῦ· δι' ἃ δ' αὖ κατα-
λιπεῖν ἐκείνοις φήσεις, τοὺςδε, ὁ μόνον λαβόντες ἔχουσιν,
τῶ τ' ἀφέλη. ὡς δ' ἀπὸ τῶ εἴπειν, οὐκ, εἰ τῷ πάντων ἀδι-
κήσομεν τινα, ἢ μείζονα ἢ ἐλαττόνα, δεινόν ὅστιν· ἀλλ' εἰ
τοῖς τιμὰς, αἷς αὖ αὐτὸ ποιήσωμεν ἡμῶν, ἀπίστοις κα-
ταστήσομεν. οὐδ' ὁ ἀπείστος ἔμοιγε λόγος πρὸς τῆς ἀπε-
λείας ὅστιν, ἀλλ' ἡμεῖς τῶ μὴ πονηρὸν ἔστος τὸν νόμον εἰ-
σάγειν, καὶ τοιοῦτον, δι' οὗ πάνθ' ὅσα ὁ δῆμος δίδωσιν ἀ-
πίστα ἔσται. Οὐ τοίνυν κακουργήτατον οἰόντα λόγον εἶρη-
κέναι πρὸς τὸ τοῖς ἀπελείας ἡμῶν ἀφελέσθαι πείσσει, βί-
βιον ὅστις περ εἴπειν, ἵνα μὴ λάθῃτε ὑβρίζατες. ὁρῶ-
σι γὰρ ὅτι ταῦθ' ἰδρῶν ὅστιν ἅπαντα τὰ ἀδικώματα, αἱ
πρηνεῖαι, καὶ αἱ γυναικισαρχίαι. δεινὸν οὖν εἰ τῷ ἡ-
ρώων ἀπλὴς τις ἀφαιρήσεται. ἐγὼ δὲ, τὸ μὲν ἡμῶν, οἷς ὁ

δῆμος ἰδὼκεν, ἀπλῆς εἶπαι, ὅσον δικαίον ἵκουσμαι: ὁ δὲ
 νῦν οὕτω ποιήσονται, ἐὰν ἄρα τῶντα λέγωσι, τοῦτ' εἶπαι
 θεόν τομίζω. εἰ γὰρ ἂν καὶ μὲν αἱ ἄλλοι ἔχουσιν ἴσως
 ποτὶ δέξαι δικαίον ὑμᾶς ἀφιλέειν, περὶ τὸ ὡς τῶν
 θεῶν ὀνόματι ποιεῖν ζητήσονται, πῶς οὐκ ἀσεβέσονται ὁ-
 ρῶν καὶ θεοῦ τὴν περὶ εἶναι; καὶ γὰρ, ὡς περὶ ἑμμελὲς δο-
 καί, πάντ' ὅσα τις περὶ θεῶν θεῶν ἰδὼς ἡμῶν, τοιαῦ-
 τα φαίνεται, οἷον μὴ δὲ ἀπὸ ἀνθρώπου περὶ τὰ, πε-
 ρὶ φαίνεται. ὅτι δὲ οὐκ ἐστὶ τὰ τοῦ ἰδὼν ἀπὸ λείαν ἔχειν
 καὶ λειτουργῶν, ἀλλ' οὐ ποτὶ τὸ τῶν λειτουργῶν ὄνομα
 ὡς τὸ τῶν ἰδὼν μεταφύροντες ἴσα πατὴρ ζητήσι: λε-
 πίνω αὐτὸν ὑμῖν ἐγὼ περὶ τὸν νόμον μαρτυρῶ. γὰρ
 φων γὰρ ἀρχὴν τῆς νόμου λεπίπινος ἐπὶ, φων, ὅπως
 αἱ οἱ πλουσιώτατοι λειτουργῶσιν, μὲν αἱ ἀπλῆς εἶναι,
 πλεον τῶν ἀφ' ἀρμεδίου καὶ ἀριστογείνοιο. καί τοι, εἰ
 ὡς ἰδὼν ἀπὸ λείαν ἔχειν τὰ, καὶ λειτουργῶν, τί τῶ-
 ρ μαρτυρῶν περὶ γράφει; οὐδὲ γὰρ τῶν ἀπὸ λείαν τῶν
 γὰρ ἰδὼν ἐστὶ διδομένη. ἵνα δὲ εἰδῇτε ὅτι τῶντα ὅσον ἔχει
 τοῖς ἴσως, γὰρ μοι πρῶτον μὲν τῆς σήλης τὰ ἀπὸ γρά-
 φα: εἶτα πλεον ἀρχὴν τῆς νόμου τῆς λεπίπινου. λέγει.

ἀπὸ γράφα σήλης.

ἀκούετε τῶν ἀπὸ γράφων τῆς σήλης, ὡς αἱ οἱ ἀπὸ
 καίτοι, ἀπλῆς αὐτὸν εἶπαι κελδόντων, πλεον ἰδὼν;
 λέγει δὲ πλεον ἀρχὴν τῆς νόμου τῆς λεπίπινου.

νόμος.

καλῶς, καὶ τῶν, γὰρ ὅπως αἱ οἱ πλουσιώτατοι
 λειτουργῶσι, μὲν αἱ εἶπαι ἀπλῆς, περὶ γράφει, πλεον τῶν
 ἀφ' ἀρμεδίου καὶ ἀριστογείνοιο. πῶς εἶπαι, εἰ γὰρ τὸ τῶν
 ἰδὼν πλεον ἐστὶ λειτουργῶν; αὐτὸς γὰρ οὐ ποτὶ τὰ πάντα τὰ
 τῆς σήλης γὰρ γράφει, αἱ τῶντα λέγει, φαίνεται. ἰδὼς δὲ
 καὶ ἴσως ὁρῶμεν λεπίπινω, πῶς αὐτὸν πλεον ἀπὸ λείαν

Δημοσθένους

ἢ σὺν νῦν κολλησάμεν φήσεις, ἢ ἐκείνους τὸ τε δοῦναι, τὰς λει-
 τουργίας ὅταν εἶναι φῆς ἰδρῶν: τῷ μὲν γὰρ εἰς τὸν πόλε-
 μιν πασῶν εἰσφορῶν καὶ ὑπεραρχῶν ἐκ τῶν παλαιῶν νόμων
 οὐκ εἰσὶν ἀτελεῖς: τῷ δὲ γε λειτουργῶν εἴ ποδ εἰσὶν ἰδρῶν,
 οὐδ' ἐχρησάμεν. ἀλλὰ μὲν, γέγραπται καὶ ἀτελεῖς αὐτοὺς εἶναι.
 τίς; ἢ τῶ μετοικίου; εἴτε γὰρ λοιπὸν. οὐδὲν ποῦ. ἀλλὰ
 τῶ ἐκκυκλίων λειτουργῶν, ὡς ἡ τε σῆλη δηλοῖ, καὶ σὺ περ σ-
 διώριξας ἐν τῷ νόμῳ: καὶ μὴ τυρεῖ πᾶς ὁ περὶ τῆς χρόνος
 γαργῶν: ἐν ᾧ τὸ σὺν τῷ τῷ πᾶσι, οὐτε φυλὴ πᾶς
 ποτε ἐνέκειν ἐτόλμησεν οὐδε μίαν οὐδένα τῶν ἀπ' ἐκείνων
 γαργῶν, οὐτε ἐνέχεσιν αὐτοῖς ἄλλος οὐδέ τις ἀντιδοῦναι:
 οἷς οὐκ ἀκούσειον, καὶ ἐν αὐτοῖς, καὶ λημῶ λέγειν. ἐπὶ τοίνυν ἰ-
 σως ἀδισύροντες ὁρῶσιν, ὡς μεγαρεῖς καὶ μεσσηνιοὶ Ἰνδοὶ
 εἶναι φάσκοντες, ἐπειδὴ ἀτελεῖς εἰσὶν ἀθρόοι παμπληθεῖς
 αὐθροποι: καὶ πινδοὶ ἄλλοι δοῦλοι καὶ μαγρίαι, λυκί-
 δας, καὶ διονύσιοι, καὶ τριουβιστοὶ πινὰς ὑψηλὴ γαργῶν. ὅ-
 ποδ' δὴ τῶν τῶν ὡς πρὶν ἦν: ὅταν τῶν τῶν λέγωσι, καλεῖται
 τὰ εἴ ποδ ἀληθῆ λέγουσι πρὸς ὑμᾶς τὰ φησὶ σμαρτα εἰς οἷς
 ἀτελεῖς εἰσὶν οὐκ, δεικνύει. οὐ γὰρ εἰς οὐδέ τις ἀπληρῶς
 πρὸς ὑμῖν, ὅτ' ὡς μὴ φησὶ σμαρτα ἢ νόμος δίδωκε τὴν ἀτέλειαν.
 πρὸς οἷς μὲν τὸν πομπῶν δὲ τῶ πολιτῶν γαργῶν
 πρὸς ὑμῖν τῶν τῶν, ὡς εἰς ὅσιν ὁ λυκίδας: ἀλλ' ἐτόρον πρὸς
 νῶν εἶναι, καὶ ἀτέλειαν οὐκ ἔστιν. μὴ δὲ πρὸς γαργῶν ὑ-
 μᾶς. μὴ δὲ ὅτι δοῦλος ὢν ὁ λυκίδας, καὶ ὁ διονύσιος, καὶ
 πρὸς ἄλλος ἴσως δὲ τῶν μετὰ τὰ τῶν γαργῶν τῶν
 μᾶς πρὸς οἷς γαργῶν: δὲ τῶν τῶν ἀξίους καὶ ἐλδο-
 ῖρους καὶ πομπῶν ἀγαθῶν αἰτίους ὡς ἐλαβον δικαίως
 πρὸς ὑμῖν δωρεάς, ἀφελίαν ἐκ τῶν τῶν. πῶς γὰρ καὶ κα-
 τὰ τῶν τῶν εἰς δεινότατ' αὐτῶν πεπονητῶς ὁ χαρεῖας φαίειν,
 εἰ μὴ μόνον ὑπερκεῖται τοῖς τὰ τῶν τῶν πολιτῶν
 τὸν ἐκείνους δοῦλον λυκίδαν πρὸς οἷς ὑμῶν τῶν ποιητῶν

ὁ πρὸς λεπτίνω λόγος.

119

ναί: ἀλλ' εἰ καὶ διὰ ῥῆτον πάλιν τῆς ἐκείνῃ τῇ δοκούντων ἀ-
 φέλοιντο, καὶ ταῦτ' αἰτίαν λέγοντες ἴδουσι. οὐ γὰρ ὅτι
 οὐθ' οὐκ οὐκ, οὐτ' ἄλλος οὐδείς πρέξενος ὦν ἀτελής, ὅτῳ
 μὴ διαρρήδην ἀτελεῖαν ἔδωκεν ὁ δῆμος. ὅτι τοῖς δὲ οὐκ ἔ-
 δωκεν, οὐδ' ἔξουσιν οὐκ ἰδιωκῆναι: λόγῳ δὲ αὐτοῖς αἰσχυ-
 ρῶσιν, οὐχὶ καλῶς ποιήσουσιν. Ὁ τοίνυν μάλιστα πάν-
 των οἱ μὲν δὲ οὐκ αὐτοῖς, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι, φυλάξασθαι,
 τῶν ἐπὶ τῇ ἐπὶ βούλῳ. εἰ γὰρ τις πάντῃ, ὅσα λεπτίνης
 ὅτι ἐπὶ τῇ νόμῳ διδάσκων ὡς καλῶς κεῖται, συγχωρή-
 σαι ἀληθῆ λέγειν αὐτὸν, ὡς αἰσχρὸν εἰδέναι ἐπὶ γένει
 τῷ, αἰσχυρῶς. ὁ συμβήσεσθαι διὰ τῇ νόμῳ κυρίου γνομέ-
 νου τῇ πόλει. τί οὖν τῶν ὅτι; τὸ δοκεῖν ἵστασθαι καὶ ὅτι
 ἀγαθόν τι ποιήσαντας. ὅτι μὲν τοίνυν ῥῆτον αὐτὸν αἰ-
 σχρὸν ὅτι, πάντας αὐτὸν ἡγοῦμαι φῆσαι. ὅσῳ δ' ὑμῖν τῆς ἀλ-
 λων ἀσχίον, αἰσχυρῶς. ἔστιν ὑμῖν νόμος ἀρχαῖος τῆς
 καλῶς δοκούντων ἔχειν: εἰς τις ἀποχόμενος ἔτι τὸν δῆμον
 ἵστασθαι, κρίνειν: καὶ ἀλλὰ, θανάτῳ ζημιῶν. εἰ δ' αἰ-
 σχυρῶς, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι, εἰ ἐφ' ὃ τοῖς ἄλλοις θανάτον
 πῶς ζημιῶν ἐτάξατε, τῶν αἰσχυρῶς ποιοῦντες φανήσεσθαι; καὶ
 μὴν, πάντα μὲν οὐ λαβεῖσθαι δεῖ ποιῆναι, καὶ τὰ δοκούντα,
 καὶ ὅντα αἰσχρὰ, μάλιστα δὲ τῶν, ἐφ' οἷς τοῖς ἄλλοις χα-
 λεπῶς τις ἔχων ὀρεῖται. οὐδὲ γὰρ ἀμνηστῆσις ἔτι καλῶς
 λέπεται, τὸ μὴ τῶν ποιῆναι, ἀπονηρὰ τις αὐτὸς ἐκείνῳ
 εἶναι πρὸς τὸν. ἐπὶ τοίνυν ὑμῶς καὶ αὐτὸν οὐ λαβεῖσθαι, ὅπως
 μηδὲν ὦν ἰδίᾳ φυλάξαι αὐτὸν, ῥῆτον δημοσίᾳ ποιοῦντες φα-
 νήσεσθαι. ὑμῖν τοίνυν οὐδ' αὐτὸν εἰς ὃ δὲν ὦν ἰδίᾳ ὑνὶ δόξῃ, τῶν
 ἀφελοῖτο πάλιν, ἀλλ' οὐδ' ἡδὲ χειρήσειεν αὐτὸν. μὴ τοίνυν μὴ
 δὲ δημοσίᾳ ῥῆτον ποιήσῃτε: ἀλλὰ κελούετε τοῖς τοῖς
 ὀρεῖντας ἀπὸ τῇ νόμου, εἰ ἵνα τῆς οὐκ ἐκείνων πῶς δῶ-
 ρεαν ἀνάξιον εἶναι φασίν, ἢ μὴ πεποιηκῶτα ἐφ' οἷς οὐρε-
 ῖται, ἢ ἀλλ' ὅτι ἐκκαλοῦσιν: γὰρ φερεται καλῶς τὸν νό-

Δημοδένους

μὲν οὖν πρὸς ὅσους ἐμεν νῦν ἡμεῖς, ἢ θέντων ἡμῶν ὡς πρὸς ἐγ-
 γράμματα, καὶ φανερὸν θήσειν, ἢ * θέντων αὐτῶν ὅταν πρὸς
 τὸν γλῶσσον νομοθέται. ἔστι δὲ ἐκείνων τίς αὐτῶν, ὡς εἰ-
 κεν, ἐχθρὸς: τῷ μὲν διόφαντος, τῷ δὲ δούλου λος, τῷ δὲ ἰ-
 σως ἄλλος τίς. εἰ δὲ ἄλλος φεύγοντα καὶ μὴ ἐπιλήσονται
 ποιεῖν, σκοπεῖτε, ὡς αἰσχροὺς ἀθηναῖοι, εἰ καλὰς ὑμῖν ἔ-
 χει, ἀθύντων ἐκείνων οὐκ ἐστὶν ἐχθροὺς ἀφαιρούμενος ὁ φ-
 θήναι, ταῦθ' ὑμῶν ὅς ἐστιν ὁ δόρυ γέρας ἀφαιρεμένους φαίνεσθαι:
 καὶ ὅς ἐστιν ὅτι πεποινηκέναι ὑμῶν, οἷς οὐδεὶς αὐτὸς ἐκαλέσθαι,
 νόμῳ τὰ δὲ θέντα ἀπὸ λωλικάτων δι' ὑμῶν ἀδρόα: παρὸν,
 εἰ τίς αὐτὰ ὅστιν ἀνέξιος εἰς ἡδύο ἢ πλείους, γράφῃ δὲ τὴν
 τῶν ταυτὸ ἄλλο παθεῖν κατ' αἰσχροὺς κειμένους. ἐγὼ μὲν
 γὰρ οὐχ ἄπο λαμβάνω τῶν καλῶς ἔχειν, οὐδέ γε ἀ-
 ξίως ὑμῶν. σκοπῶ δὲ καὶ ἄλλο. καὶ μὲν, οὐδὲ ἐκείνου γε
 ἀφαιρέον τὴν λόγον, ὅτι τῆς μὲν ἀξίας τό τε ὅτι ἐδῶκε
 μὲν, πῶς ἔστιν ὡς δίκαιον λαμβάνειν, ὅτι τούτων οὐ-
 δεὶς αὐτεῖπε: μὲν τῶν δὲ εἶναι, εἴτε μὴ πεπνυμένα ὑπὸ
 αὐτῶν ὑπόρου κακόν. εἰ δὲ οὐ τὴν ἄλλο φήσονται, διὰ τὴν μὲν
 γὰρ οὐχ ἔξοσι, διὰ κακὰς λαμβάνουσιν αὐτοὺς πρὸς αὐτὰ τὰ
 δικήματα φαίνεσθαι. εἰ δὲ μηδενὸς ὄντος τοιούτου τὸν νό-
 μον ποιήσετε κέρειον, δέξεται φθονήσαντες, οὐχὶ πονηροὺς
 λαβόντες ἀφαιρεσθαι. ἔστι δὲ πάντα μὲν ὡς εἰπεῖν ὅτι ἐστὶ
 τὰ οὐκ ἐστὶν, φεύγοντα: ἄλλο δὲ πάντων μάλιστα, ὡς αἰσχροὺς
 ἀθηναῖοι. δὲ τί; ὅτι παντὰ πασι * φεύγοντας κακίαν σπ-
 μείον ἐστὶ ὁ φθόνος: καὶ οὐκ ἔχει πρόσφατον, διὰ τὴν αὐτὴν
 γὰρ συνήθειαν ὁ ἄλλο πεπνυμένος. εἴτα, καὶ οὐδὲν ἔστιν ὄντι-
 δος, ὅτου πρὸς τὸν δόρυ ὅστιν ἡ πόλις ἡμῶν, ἢ τῶν φθονορὰ δα-
 κύνειν εἶναι, πάντων ἀπὸ χυσεῖς τῶν αἰσχροῦν. περὶ ἡμεῖς δὲ ἡ-
 λίκῃ τούτου, θεωρεῖται: πρὸς τὸν μὲν γὰρ μένοι τῶν πάν-
 των αἰσχροῦν ὑπὸ τῶν πλείονων δὲ δημοσίᾳ τῶν τῶν φθόνος
 ποιεῖται, καὶ λόγοις ὑπὸ τῶν φθόνος, οἷς οὐκ ἐστὶν ταῦτα τῶν ἀγα-

Σὺν ἀνδράν ὄρξα. καὶ τοῖς τῶν δὲ τὸ ἐπιτήδευμα ζηλοῦν
 των ἀρετῶν, οὐ τοῖς τοῖς ἑαυτῶν ὑμωμένοις φθονούντων.
 εἴτε μεγίστας δίδουτε ἐκ παντὸς τῶ χρόνου διαρείας τοῖς τοῖς
 γυμνικοῦς ἀγωνασ νικῶσι τοῖς σεφανίτας· καὶ οὐχ ὅτι τῇ
 φύσει τούτων ὀλίγαις μέτεστιν, ἐφθονήσατε τοῖς ἐχθροῖς,
 οὐδ' ἐλάττωσι νείματα τοῖς ὑμῶν δὲ τοῖς. πρὸς δὲ τού-
 τοις τοῖς οὖσιν, οὐδὲ πώποτε τῶ πόλιν ἡμῶν οὐ
 ποιῶν δοκεῖ νικῆσαι· ῥαυτάς ὑποδρβολὰς τῶν δωρεῶν,
 αἷς αὐτὸν ποιεῖ, πῆρ' ἔχεται. ἐστὶν ἴνῃ ἀπαντὰ τοῖς, ὡς αὐ-
 τοῖς ἀθηναῖοι, δικαιοσύνης, ἀρετῆς, μεγαλοψυχίας
 ἐπιδείγματα. μὴ τοῖνυν δι' ἀπάλας πῆρ' ἀπαντὰ τὸν χρό-
 νον ἢ πόλιν οὐδοξεῖ, ταῦτ' ἀνέλητε νῦν. μὴ δ' ἵνα λεπί-
 νης ἰδίᾳ πῶς, οἷς ἀνδρῶς ἔχει, ἐπιπράσῃ, τῆς πόλεως ἀ-
 φέλησθε καὶ ὑμῶν αὐτῶν, ὡς δὲ παντὸς αἰὲς τῶ χρόνου
 δόξαν κέκτησθε καλῶν· μὴ δ' ὑπολαμβάνετε εἶναι τὸν ἀ-
 γῶνα τόνδε, ὑποδρ' ἄλλου ἱνὸς, ἢ τῆς πόλεως ἀξιό-
 ματος, πότμον αὐτῶν διὰ τῶν εἶναι καὶ ὁμοιον τῶ περὶ
 ῥω, ἢ μελίσσαναι καὶ λελυμάνθαι. πολλὰ δὲ θαυ-
 μάζων λεπίνου κατὰ τὸν νόμον, εὖ μάλιστα τε θαύμα-
 κα πάντων· εἰ ἐκείνο ἠγνόηκεν, ὅτι ὡς πρὸς ἂν εἴ τις μεγ-
 αλὸς τοῖς ὑμωροῖς τῶν ἀδινυμάτων τάττη, οὐκ ἂν αὐτὸς
 γὰρ ἀδικεῖν πῆρ' ἐσθλάδα δόξα· οὕτως αὖ τις ἀναιρῇ τοῖς
 πρὸς τῶν ἀνδρῶν τῶν, οὐδὲν αὐτὸς ποιεῖν ἀγαθὸν παρε-
 σθλάδα δόξα. εἰ μὲν τοῖνυν ἠγνόησε τοῖς, γλῶσσι τῶ
 αὐτῶν καὶ τοῖς· αὐτῶν δὲ λῶσει. συγχωρήσεται γὰρ ὑμῶν
 ἀνδρῶν, πορὶ ὧν αὐτῶν ἡμαρτεν. εἰ δὲ φανήσεται αὐτοῖς
 δάξαν, καὶ ὑποδρ διατεινόμενος κρείον ποιῆσαι τὸν νό-
 μον, ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω πῶς ἐπαινέσω· φέρεται δὲ οὐ βού-
 λομαι. μὴδὲν οὖν φιλονείκει λεπίνῃ, μὴ δὲ βιάου
 τριούρου μὴδὲν, δι' οὗ μὴτ' αὐτῶν δόξαις εἶναι βελτίων, μῆ-
 θοί περὶ αὐτῶν σοι· ἄλλως τε καὶ γε γνημῆνός σοι τοῦ

ἀπὸν ἀκινδύνου. δὲ γὰρ τὸ τελευτῆσαι ἐκαστοῦ
τὸν θυροὶ πατὴρ ἀφελώνος, ὃς αὐτὸν ἔτ' ὄντα ὑπὸ
θυρον ἐρεχάσατο: ὅτι ληθόν οἱ τῆς κριάως χρόνοι. καὶ νῦν
πρὸς αὐτὸν τὸ νόμου πᾶς ἔστιν ὁ λόγος: ὅτι τῷ δ' οὐδὲς
ἔστι κίνδυνος. καὶ ἴσως αὐτὸν λέγειν, ὡς ἄρ' αὖ
ἄλλοι πινὸς ἡγεμῶνες πρὸς τοὺς τῶν δέ, οὐκ ἐπεξήλθον.
εἰ μὲν οὖν ἐπαχλὼν αὐτοῖς λέγεις, ὅτι σὲ ἔκαστος ἐκαστοῦ
κίνδυνον, οὐκ ἀκινδυνότατος εἰ πάντων ἀνθρώπων: εἰ δὲ
τεκμήριον ποιῇ τὸ δίκαια εἰρηκέναι, λίαν δὴ οὕτως πρὸς
τί γ' εἴνεκα τοῦτο βελτίων ἐστ' ὁ νόμος, εἴπερ ἡ τελευτῆ
ἦτορ τῶν ἡγεμῶνων πρὶν εἰσελθεῖν, ἢ πεισθῆς ἕως
τοῦ διερεχάσατο, ἢ καὶ ὅλως ἕως τοῦ πρὸς ἐκαστοῦ ἀλλο
λὰ τοῦτο μὲν, οὐδὲ λέγειν καλόν. Ἡρώτα δὲ τῷ νό-
μῳ σωδικοί, καὶ μάλιστα οἱ δεινοὶ λέγειν ἀνδρῶν, λεωδά-
μας ἀχαρνῶν, καὶ ἀριστοφῶν ἀξιωνῶν, καὶ κημισσοῦν
ἐκ κεραμῶν, καὶ δεινίαν δ' ὀρχιδῶν. ἃ δὲ πρὸς τοῦτο ὅτι
πολλὰ μὲν αὐτὸν εἰκότως, ἀκόρετε, καὶ σκοπεῖτε αὐτὸν
δίκαια φαίνεται. πρὸς τὸν μὲν, πρὸς λεωδάμας: οὐκ
ἐρεχάσατο πῶς χαλεποῦ δωρεάν, ἐν ἧ τῶν τ' αὖτις τὸ τῆς ἀπὸ
λαίαν τῶν ἐκείνῳ τί δοθέντων: καὶ πρὸς ὑμᾶς εἰσελθόν,
ἢ τῆς. οἱ νόμοι δὲ, οὐκ ἐστὶν δις πρὸς τὸν αὐτὸν * ἕως
τῶν αὐτῶν, ἔπε δίκης, ἔπε δὲ θύνασ, ἔπε διαδικασίαν, ἔτ'
ἄλλο τοῖσιν εἶναι. χωρὶς δὲ τούτων, ἀπὸ πάντων καὶ
πάντων συμβαίνει, εἰ τότε μὲν τὰ χαλεπὰ πρὸς ὑμῖν ὄρα μὲν
ζοντοί, τῶν λεωδάμας λόγων: εἰ περὶ δὲ τοῦτο πᾶς
πᾶρχει καὶ τὰ τῶν ἄλλων δύσχε τῶν πρὸς γέροντες, τῶν καὶ
τα σύμπαντα τοῦτο ἀδινέσθρα τῶν τοῦτο λόγων γίγνοι-
το. καὶ μὲν πρὸς γε ἀριστοφῶντα πολλαὶ καὶ δίκαια αὐτῶν
λεῖν εἰπεῖν οἶμαι. οὐκ ἐστὶν τοῦτο δωρεάν παρ' ὑμῖν, ἐν ἧ
ἔστιν αὐτῶν. καὶ οὐ τῶν τ' αὖτις μὲν: διὰ γὰρ ἐφ' ὑμῖν εἶναι δι-
δοῖναι τὰ ὑμῶν τοῖς αὐτοῖς οἷς ἀνέβουλασθαι: ἀλλ' ἐκείνους ἔχει
δίκαιοι

οὐχὶ δίκαιον εἶναι φημι, τὸ, ὅτε μὲν τῷ τ' ἐμὲν ὑπάρ-
 ξειν λαβόντι, μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινόν. ἐπειδὴ δὲ ἑτοίμοις δι-
 δοῦναι, τῇνικαὶ τ' ἀγανακτεῖν καὶ πείθειν ὑμᾶς ἀφελέσθαι.
 καὶ μὲν καὶ γελάρχω πέντε τάλαντα ἀφαιρῶναι γέγρα-
 φεν οὗτος, ὡς πρῶτον τοῖς ἐπὶ πειραιεὶ τῷ δήμῳ: καὶ
 καλῶς ἐποίησεν. μὴ σίνω αὐτὸν ἁμάρτυρα, ταῦτ' ἰδὼν τῇ
 τῷ δήμῳ περὶ φάσει δὲ σοὶ διδόντω: ὧν δὲ αὐτὸς ὁ δῆμος
 μῦθον εἰσέσεν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἀναρχίας, καὶ πάντες
 σωίσασιν, ταῦτ' ἀφελέσθαι πρᾶναι: μὴ δὲ ὁ αὐτὸς φαίνου
 πάτε ὁ φειλόμενα ὡς ἀφαιρῶναι διὰ γράφων, καὶ ἅπας πα-
 ρὰ τῷ δήμῳ κεκόμεσαι, ταῦτ' ἀφελέσθαι παραινῶν. καὶ
 μὲν πρὸς γε κῆρυσι δόδον τοσοῦτ' αὐτὸ εἴποιμι. οὗτος ἐ-
 σιν οὐδένος, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, τῷ λεγόντων δεινὸς
 εἴπειν. πολὺ τῶν καὶ λίον τῇ δεινότητι τῷ χῆρῳ
 ἰδὼν τὸν αὐτὸν ἀδικούντας ὑμᾶς καλῶν, ἢ τῷ ἀρχαίου ἱ-
 νος αἰτίους ἀδικεῖν. εἰ γὰρ ἀπεχθάνεσθαι πῶς διὰ, τοῖς ἀ-
 δικούσι τὸν δῆμον, οὐ τοῖς ἀρχαίου πῶς πῶς ἐπὶ νομί-
 ζω δειν. πρὸς τῶν δεινίων: οὗτος ἴσως δὲ εἰς ἀρχαίου
 αὐτὸν καὶ λειτουργίας. ἐγὼ δὲ εἰς πολλοῦ τῇ πόλει δεινίας
 ἀξιον αὐτὸν πῶς ἔχκεν, ὡς ἐμοὶ γε δοκεῖ, ἢ τῷ θεοῦ μαλ-
 λον αὐτὸν πρᾶνέσθαι αὐτῷ ἵνα τιμῶν ὑμᾶς ἀξιούν δοῦ-
 ναι, ἢ τῷ ἑτοίμοις περὶ τῶν δοθείσας ἀφελέσθαι κελεύειν.
 πολὺ γὰρ βελτίονος αὐτοῦ ὅστις, ἐφ' οἷς αὐτὸς οὐ πεποίη-
 κεν, ἀξιούν τιμᾶσθαι, ἢ ἐφ' οἷς ἑτοίμοι ποιήσαντες ἐπιμήθη-
 σαν, φθονεῖν. ὁ δὲ δὴ μέγιστον ἀπάντων καὶ κοινὸν ὑπάρ-
 χει καὶ πάντων τῷ σωδίκων νόμων: πολλὰ μὲν εἰς ἑκα-
 στος περὶ τῶν πῶς περὶ γμασι σωδίκων γέγονεν. ἐστὶ δὲ καὶ
 μάλα ἔχων νόμος ὑμῖν καλῶς, ἐκ ἰδὼν τῷ τῷ περὶ: ἀλ-
 λ' ἵνα μὴ τὸ περὶ γμα ὡς πῶς ὁρᾷσιν πῶς καὶ συκοφαν-
 τίας: μὴ ὅτι χειροτονηθέντα ὑπὸ τῷ δήμῳ πλεον, ἢ ἁ-
 παξ σωδικῆ. οὗτος δὲ σωδικοῦντας νόμῳ, καὶ διδάξοντες

Q

Δημοσθένους

ὕμῃς, ὡς ὑδὶ τῆς δεινότητος, αὐτοῦ τοῦ ὑπάρχοντος νόμου διὰ
πειθομένων φαίνεσθαι : εἰ δὲ μὴ, γὰρ οἷον, νόμῳ μὲν σιω-
δικεῖν, νόμῳ δὲ αὐτοῦ πρὸς ἀνέναντον ἔσθρον. Αἰνέω, διὰ λα-
βὼν τὸν νόμον αὐτοῖς, ὃν λέγω.

Νόμος.

Οὐτος, ὃς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ παλαιῶς ἔδ' ὁ νόμος,
καὶ καλῶς ἔχων : ὃν, ἐὰν σωφρονᾷσι, φυλάξουσιν πρὸς
βαίνειν οὕτοι. ἔγὼ δ' ἔτι μικρὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπὼν, καὶ ἡ-
βήσομαι. ἔστι γὰρ, ὃς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, πάντας μὲν αὐτοῦ
νόμῳ ὑμῖν, ὡς ἐγὼ νομίζω, σπουδασέον ὡς καλίστα ἔ-
χειν, μάλιστα δὲ τυττώ, δι' ὧν ἡ μικρὰ ἢ μεγάλη ἐστὶ
ναὶ πλὴν πόλιν, εἰσὶ δὲ οὗτοι πένδεις ; οἵ τε τοῖς ἀγαθόν τε παι-
σὶ τοῖς πᾶσι διδόντες. καὶ οἱ τοῖς τὰναπία πρὸς τῶν
πρωείας. εἰ γὰρ ἅπαντες ὡς ἀληθῶς τοῖς ἐν τοῖς νόμοις
ζημίᾳ φοβούμενοι τῇ κακῇ πειρᾷ ἀρκεῖται, καὶ πάν-
τες τοῖς τοῖς δυνάσταις δωρεὰς ἐκλάσαντες ἂν χρὴ
πρὸς τῶν, περιλοιπῶ : τί καλῶς μετρίαν εἶναι πλὴν πό-
λιν, καὶ πάντας χρηστὸς, καὶ μετρίαν εἶναι τὸν πονηρόν ; ὁ
τοῖν νόμος οὗτος ὁ λεπτίνου οὐ μόνον, ὃς ἀνδρὸς ἀθη-
ναῖοι, τῶν ἀδικεῖ, ὃς τοῖς πᾶσι ἀναιρῶν τῆς δυνάστεως,
ἀρχεῖον πλὴν ὑδὶ εἰκαῖα τοῖς φιλοπρεπῶς βουλευμένοις
καθήσονται : ἀλλ' ὅτι καὶ πρὸς ἀνέναντον δόξαν ἐσχίσθη τῇ πόλει
καὶ λαίπει. ἴσῃ γὰρ δὴ πρὸς τῶν, ὃς τῶν τὰ δεινότετα
ἡμᾶς ἀδικούντων, ἐν ἐκάστῳ πᾶσι ὑπάρχει διὰ τὸν νό-
μον, ὃς διαρρήδην λέγει, μετρίαν ὡς χρὴ πᾶσι ὑπάρχειν
ἢ κρίσει πλεόν, ἢ ἐν, ὁ πότμον καὶ τὸ δικαστήριον ὑμῶν
ση παθεῖν, ἢ ἀρκεῖται : ἀμφότερα δὲ, μετρίαν. ἀλλ' ἔχ-
ουτος ἐχρήσατο τυττώ τῷ μέτῳ : ἀλλ' ἐὰν τις ἀπειθήσῃ
χρὴν ὑμᾶς, ἀπμῶς ἔστω, φησὶ, καὶ ἡ οὐσία δημοσία. ἔστω,
δύο ὑμῶν ταῦτα. εἶναι δὲ καὶ ἐνδείξις καὶ ἀπμῶν
γὰρ. ἐὰν δὲ ἀλά, οἷον ἔστω τῷ νόμῳ, ὃς καὶ τῶ, ἐὰν τις

ὁφείλων ἀρχῇ τῷ δημοσίῳ· θάνατον λέγει· ὅτι οὐ γὰρ
 ἐς ἐπ' ἐκείνῳ τὸ ἀδίκημα· οὐκοῦν ἔλα πμήματα τῶντα·
 πῶς οὖν οὐ χέτλιον καὶ δεινόν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, εἰ
 χαλεπώτερον εἶναι δόξει πρὸ ὑμῖν, ἔτιν δὲ ποιεῖν τα
 πατεῖν, ἢ τὰ δεινότατα ὁρᾷ ξόμενον ληφθῆναι; αἰσχρὸν,
 ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ κακῶς ἔχει νόμος, καὶ ὁμοίος
 φθόνῳ πνὶ καὶ φιλονεικίᾳ· καὶ τὸ λοιπὸν ἐῷ. Τούτοις δὲ
 ἡσι προσέειπεν ὁ γράφων χρῆσθαι· ὑμῖν δ' οὐχὶ πρέπει
 τὰ καὶ τα μμεῖσθαι· οὐδ' αἰδέσια φαίνεσθαι φρονούν=
 τες ὑμῶν ἀλλῶν. Φόρε γὰρ πρὸς διὸς, τί μάλιστα αὐτῶν
 πλεονέμεσθαι πάντες, καὶ τί μάλιστα ἐν ἅπασι διεσπεί=
 δασθαι τοῖς νόμοις; ὅπως μὴ γλήσσονται οἱ πόδ' ἀλλή=
 λους φόνοι, πόδ' ὧν ἰσχυρέστερ' ἢ βουλὴ φύλαξ ἢ ἐν ἅ=
 ρείῳ πάτω τέτακται. ἐν κρίνω τοῖς πόδ' ὑμῶν νόμοις ὁ
 δράκων φοβερὸν καὶ τασκιδάων καὶ δεινόν, τὸ, πινὰ αὐ=
 τὸ χεῖρα ἄλλου γίνεσθαι, καὶ γράφων χερνίβων εἰσχεσθαι
 τὸν αἰσροφόνον, σπονδῶν, κρατήρων, ἰδρῶν, ἀγροῦς, πάν=
 τα τὰλλα διελθὼν οἷς μάλιστα αὐτῶν πινὰς ὡς τὸ ἱππικὸν τῶ
 ποιούτων ἡ ποιῆν· ὅμως οὐκ ἀφείλετο πλὴν τῆ δικαίου τά=
 ξιν, ἀλλ' ἔθηκεν, ἐφ' οἷς ἰσχυρῶς ἀρκύνειν αὐτῶν· καὶ οὐτὼ πιν
 δράση, καὶ τὰρὸν διώρειν εἶναι. εἴτ' ἀρκτεῖναι μὲν δι=
 καίως ἐν γὰρ τοῖς παρ' ὑμῖν νόμοις ἰσχυρῶς· ἔτιν δ' ἀπαι=
 τεῖν οὐτὲ δικαίως, οὐθ' ὡς πινὸν δὲ τὸν τούτου νόμον; μὴ
 δυνάμει, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι· μὴ βούλεσθε δοκεῖν πλείω
 πεποιῆσθαι σπουδὴν ὅπως μὴδενὶ τῶν δὲ πιν ποιούντων ὑ=
 μῶν ἔτιν ἰσχυρῶς κερῖσθαι, ἢ ὅπως μὴδεις φόνοιο
 ἐν τῇ πόλει γλήσσεται. ἀλλ' αὐτὰ μνησθέντες τῶν καιρῶν
 πρὸ οὗς δὲ πιν πινὸν τῶν δὲ πιν πινὸν τῶν δὲ πιν πινὸν, καὶ
 τῆς διοφάντου σήλης πόδ' ἡς εἶπε φορμίων, ἐν ἡ γὰρ γὰρ
 πιν καὶ ὁμῶς, αὐτῶν πιν ἀμύλων πιν πιν τῇ δημουργατίᾳ,
 τῶν αὐτῶν δώσειν δωρεὰς ἅσ' ὅδ' ἀρμυδιῶ καὶ ἀριστοχείωνι,
 Q 11

Δημοδένους

καταφωτισαθε τῶ νόμον. οὐ γὰρ εἴς' ὀνομαζέμεν, εἰ μὴ τῶ-
 ῶ ποιήσετε. πρὶν πάντα δὲ τῶντα, ἐκείνο ἔτι ἀκούσατέ μου·
 οὐκ ἐνὶ ᾧ ἔχον ἔχειν καλῶς τὸν νόμον, ὅς ποδὶ τῆς πῆλ-
 λυτόπων καὶ μελόντων οὐ ταυτὰ λέγει. μὴδένα εἰναί φη-
 σιν ἀτελῆ, πᾶσι τῆς ἀφ' ἀρμυδίου καὶ ἀρίστο γείτονος·
 καλῶς. μὴ δὲ τὸ λοιπὸν ἕξειναι δοῦναι. μὴ δ' αὖ τοιοῦτον πι-
 νὸς γλῶσσῃ λεπίνῃ; εἰ τὰ πρὸ τῆς κατεμέμφου, τί μὴ καὶ
 τὰ μελλόντα ἡδεις; ὅτι νῦν δὲ πῶρ' ὅσον τὸ τοιοῦτον ἐλπί-
 ζειν νῦν ἔσμεν. καὶ εἴη μὲν γὰρ, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι· ἀλλὰ
 χρὴ γὰρ ἀνθρώποις ὄντας τοιαῦτα καὶ λέγειν καὶ νομοθε-
 τεῖν, οἷς μηδεὶς ἀνενεμήσῃ; καὶ τὰ γὰρ μὲν περὶ τοῦ
 καὶ, καὶ τοῖς θεοῖς οὐχ ὅσον διδόναι, πάντα δὲ ἀνθρώπινον
 ἡ γείτονος. οὐδὲ γὰρ αὐτὰ κεκαμμένοι ἦσαν ἡλπίσας εἰς τοῦ
 τὰ πρὸς γὰρ ἀνθρώποις ἀνέξεισθαι· οὐδέ γὰρ ἴσως συρακούσοι τὸ
 πάλαι δημοκρατοῦμενοι, καὶ φόρους κῆρυχθονίους περὶ
 τόμνοι, καὶ πάντων τῆς πόλεως ἀρχόντες, καὶ ναυ-
 μαχίαν νεοικηκότας ἡμᾶς, ὑφ' ὧν ὁ γρημμάτιος, ὅς ὑπὸ
 εἰς τῆς πόλεως, ὡς φασι, τυραννῆσθαι. οὐδέ γὰρ ὁ νῦν ὧν διο-
 νύσιος ἡλπίσεν αὐτὸν ἴσως πάλαι σφρογγύλῳ, καὶ στρα-
 τῶν οὐλίσις δίδονα ἐλθόντα ἐπ' αὐτὸν ἐκβαλεῖν τὸν ἐν-
 ρεισ πόλεως, καὶ ξένους, καὶ πόλεως κεκτημένον. ἀλλ', οἷ-
 μος, τὸ μελλόν ἀδελφὸν πᾶσι ἀνθρώποις, καὶ μικροῖς καὶ
 ῥοῖ μεγάλων περὶ γαμμάτων αἵ ποί γίνονται. διὸ δεῖ μετρί-
 ζειν ἐν τῇ πόλει περὶ ξένους, καὶ περὶ ὁρμηλύνους τὸ μελλόν
 φαίνεσθαι. πολλὰ δ' αὖτις ἔχει λέγειν, καὶ διεξίνααι πε-
 ρὶ τῆς μηδαμὴ μὴ δὲ καθ' ὅσον ἔχειν καλῶς τὸν νόμον,
 μὴ δὲ συμφέρειν ὑμῖν· ἀλλ' ἴν' ἐν κεφαλῇ τῶν μαθη-
 τῶν, καὶ πᾶσι τοῖς μαθηταῖς, αἰδὶ ποιήσατε· σκέψασθε πρὸς ἡ-
 λλην, καὶ λογισάσθε περὶ ὑμᾶς αὐτοὺς, τίτι συμβήσεται
 καταφωτισμένοις ὑμῖν τῶ νόμον, καὶ τί μὴ· εἰ τα φησὶ τῶ
 πρὶν καὶ μέμνησθε, ὅτι αὐτὸν ἔχειν τὸν νόμον φαίη, ἵνα ἔλθῃ

δε τὰ κρείττω, αὐτὸ μὲν τοῖνυν κατὰ φημίσησθε ὡς ποτὶ ἡμεῖς
 κελύομεν: οἱ μὲν ἄξιοι τὰ δίκαια πρὸ ὑμῶν ἔξουσιν: εἰδὲ
 πρὸς ἀνάξιον, ὡς ἔστω, πρὸς τῷ πλὴν δωρεὰν ἀφαιρεθῆναι
 δίκην, ὡς αὐτὸ ὑμῖν δοκῇ, δώσει κατὰ τὸν πρὸς ἐντελεγεμένον
 νόμον, ἡ δὲ πόλις πιστὴ, δίκαια, πρὸς ἀπαντας ἀφουδῶσθαι
 φανήσεται. εἰ δὲ ἀκαταφάσησθε, ὃ μὴ ποιήσαίτε: οἱ μὲν
 χρηστοὶ δὲ καὶ φάλοισι ἀδικήσονται, οἱ δὲ ἀάξιοι συμφο-
 ρὰς ἐτόροισι αἵ ποίησιν, δίκην δ' οὐδ' ἔτι πινούσιν αὐ-
 τοῖς δώσι σὶν: ἡ δὲ πόλις τὰν ἀντιὰ ὧν εἶπεν ἀρτίως, δόξει,
 ἄπιστος, φθονερὰ, φάλλῃ πρὸς πᾶσιν εἶναι. οὐκ οὖν ἄξιοι,
 ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, τοσαύτην βλασφημίαν ἀντὶ καλῶς
 καὶ προσκύνων ὑμῖν ἀγαθῶν ἐλπίσαι. καὶ γὰρ ἐκείνους
 ὑμῶν ἰδίᾳ μετέξῃ τῆς δόξης τῆς κοινῇ γνωσθέντων. οὐ γὰρ
 ἀγνοεῖ καὶ ἑστὶ οὐδὲ οὐτὲ τῆς ποδισθηκόντων, οὐτὲ τῆς
 ἄλλων, ὅτι ἐν μὲν τῷ δικαστηρίῳ λεπτίνης πρὸς ὑμᾶς ἀπα-
 νίσταται, ἐν δὲ τῇ τῆς καθημέριων ὑμῶν ἐκείνους γνώμῃ
 καταπύσσει πρὸς φθόνον, καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν,
 καὶ πάντα τὰ χρηστὰ πρὸς τὰ κτηνὰ ἀντιτάττειται. ὧν τοῖς
 βελτίωσι πειθόμενοι, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῖν δέμενοι πλὴν
 ἡμῶν, αὐτοῖσι τὰ προσήκοντα δόξειτ' ἐγνωκέναι, καὶ τῇ πόλει
 τὰ καλλίστα ἔσεσθαι ἐφ' ἡμῶν σμεῖσι: καὶ ἡς ἂν ἔλθῃ ποτὲ καί-
 ρος, οὐκ ἀχρήστετε τῷ ἐκτελεσθέντων ἑκάστου ὑμῶν κινδυνούδην.
 ἑκάστου οὖν τούτων ἀπάντων οἱ μοι δεῖν ὑμᾶς ἀποδοῦναι καὶ
 προσέχειν τὸν νοῦν, ὅπως μὴ βιασθῇτε ἀμφοτέρωθεν. πρὸς ἡμῶν
 ὑμεῖς, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, πολλὰ καὶ ἐκ ἐδιδάχθητε ὡς ἔστι
 δίκαια, ἀλλ' ἀφρηθῆτε ἑκάστου τῆς λεγόντων κραυγῆς,
 καὶ βίαιος, καὶ ἀναγκαστικός: ὃ μὴ πάθοιτε νῦν: οὐ γὰρ ἄ-
 ξιοι: ἀλλ' ἂν δίκαια ἐγνώκατε, τῶν φυλάττειτε, καὶ μνη-
 μονεύετε ὡς ἀνὰ φημίσησθε: ἐν δ' ὅρκον θήκατε πλὴν ἡμῶν
 κατὰ τῆς τὰ κτηνὰ συμβουλεύοντων. θαυμάζω δ' εἰπω, καὶ
 εἰ τοῖς μὲν τὸ νόμισμα διαφθείρῃσι θάνατος πρὸ ἡμῶν ὅστις

ἡ ξημία, τοῖς δ' ὅλῳ τῶν πόλιν κέλευθον καὶ ἄπιστον πρὶς
σι λόγον δώσετε. οὐ δὴ πρυγε ὦ ζῶν καὶ θεοί, οὐκ οἱ δ' ὅλῳ
θεὶ πλείω λέγει. οἷμα γὰρ ὑμῶς οὐδὲν ἀγνοεῖν τῶν
ἐρημνίων.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ

κατὰ μεδίου λόγου, ὑποδὲ τῷ

κωνδύλῳ.

Εορτῶν ἡ γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι διονύσω, ὡς ἐκείλῳ ἀπὸ τοῦ
θεοῦ διονύσια. ὡς δὲ τῶν ἱερῶν, καὶ κωμικοί, καὶ αὐ-
λητῶν χοροὶ διηγωνίζοντο. καὶ δίστασαν δὲ τῶν χρόνους αἰφύ-
λαι δίκαια τυγχάνουσιν. χρηρῆς δὲ ὡς ἐκείνης φυλῆς ὁ
τὰ ἀνάλωμα πρὶς τῶν πόδων τὸν χρόνον. ὁ πρῶτος δημο-
σθένης τῆς αὐτῆς φυλῆς τῆς πανδιονίδος ἐκείνης ὑπέστη
χρηρῆς. ἐχρῶ δὲ κεχρημένος τῷ μεδίᾳ τῆς πολιορκίας
ἐν, φησὶ μὲν καὶ ἄλλα ὑπο τῶν χρηρῶν αὐτῶν περὶ δι-
καιᾶς: τὸ δὲ περὶ τῶν πόδων τῆς ὁρεχίσεως κωνδύ-
λῳ ἐλάβεν ἐκείνῳ πάντων τῶν θεῶν. ἔτι πῶς καὶ
τηρήσιν ἐν τῷ δήμῳ τῶ μεδίου, ὡς ἡσυχίατος εἰς τὴν
εορτῶν, καὶ τὸν διόνυνον. ἐκείνῳ δὲ ἡ δίκαια καὶ τηρεῖα
περὶ πόδων. ὁ μὲν οὖν δημὸς κατέγνωκε τῶ μεδίου τῶ ἀ-
σέβειαν. ἀγωνίζονται δὲ νῦν ἐν δικαστηρίῳ πόδων τῶ δῆ-
μου κατὰ χειροτονία. εἶδεν γὰρ, κατὰ γνώμης τῶ δήμου,
δικαστήριον κρίναι δούλον. ἐστὶν οὖν ὁ αἰὼν πόδων ὑποδὲ
μῆδωσ. οὐ γὰρ πόδων τῶ μηδὲν ἀδικεῖν ὁ μεδίᾳ ἀγωνί-
ται, ἀλλὰ πόδων τῶ πρῶτος: πόδων ὑβρείως, ἡ ἀσε-
βείας ὁφείλει δίκην. ὁρμῆς οὖν ὁ λόγος τῇ σάσει, τῶ μὲν
μεδίου λείποντος, ὑβρεῖν εἶναι τὸ πρῶτον, ἐπειδὴ ἐτυμῶν
αὐτῶν ἐλδύδοντες: τῶ δὲ δημοσθένος ἀσέβειαν, ἐπειδὴ χ-
ρηρῆς ὡς ὁ τυφθεῖς, καὶ ἐν διονυσίοις, καὶ ἐν τῷ θεῷ. δὲ
γὰρ ἐν τῶν καὶ ἡσυχίαται τὸν μεδίᾳ φησὶν. ὡς εἶναι δι-

πλὸν οὖν ὅρον κατὰ σύληψιν, ὅταν μὴ ἐκβάλλοντες τὸ ἄπο
 τοῦ ἀνιδίκεων εἰσαγόμενον ὄνομα, καὶ ἑτέρον αὐτῷ περὶ
 πτωμέν. ὥς τὸν εἰ ταῦτα ὁ δημοδίνης τῆ μεθίᾳ λέγον-
 τος ὑβρίκηναι, οὐκ ἐκβάλλει μὲν οὐδὲ πλὴν ὑβρίν, περὶ
 αὐτῇ δὲ αὐτῇ καὶ πλὴν ἀσέβειαν.

ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διάφοροι πρὸς ἀθηναίοις ἦγοντο ἑορταί: ἐν αἷς δὲ τὰ
 παναθηναίαια, ἀπὸρ δὲ μικράτε καὶ μεγάλα. καὶ τὰ μὲν
 κατὰ πεντατηρίδα ἐπελεῖτο: τὰ δὲ μικρά, κατὰ ἑμπε-
 ρίδα. ἐν μὲν οὖν τοῖς μεγάλοις γυμνασία ἵνα ἐγίνοντο:
 καὶ περὶ ἄλλων ἀφ' ἐκείνης φυλῆς εἰς γυμνασίαρχος,
 λαμβανόντων χρημάτων εἰς τὸ γυμνάζειν αὐτοὺς ἐπὶ πλείοντας
 πλὴν ἑορτῶν, καὶ δώσον τὰς ἐν τῶν διαπάνων τοῖς τῆς ἐκεί-
 νης φυλῆς. ἦρχον δὲ πρὸς αὐτῶν, καὶ τὰ διονύσια: καὶ ταῦτα
 διὰ τὴν ἀ, μικράτε καὶ μεγάλα, διὰ ἑμπερίδος ἐν τοῖς
 λυωῖς, ἐν οἷς περὶ ἄλλων χρημάτων ἀφ' ἐκείνης φυλῆς
 περὶ τὸ εἶφειν χρῆμα: ἐλάμβανεν δὲ εἰς αὐτὸν
 χρημάτων. ὡς αἰτίας δὲ τῆς ἑορτῆς ἠγωνίζοντο περὶ ἀλ-
 λήλων οἱ χρηματοῖ, καὶ ἦρχον, ὅμοιους εἰς τὸν διόνυσον ἄ-
 δοντες: καὶ τῶν νικῶντων εἴπω τὸ ἄθλον ὡς: ἐπειδὴ τὸν
 αὐτὸν ἦλιον καὶ ἀπόλλωνα, καὶ διόνυσον ὦντο. παυομέ-
 νης δὲ τῆς ἑορτῆς, ἐν τῷ πρώτῳ μὲν περὶ ἄλλων οἱ χρ-
 ηματοῖ τῆς μελλούσης ἑορτῆς. ἐν δὲ τῷ παρόντι καιρῷ
 περὶ βλήθησαν οἱ χρηματοῖ ἐκείνης φυλῆς. ἐσπίνε δὲ ἡ
 πανδιονίς ἡ τῆς δημοδίνους φυλῆς χρηματοῖ: καὶ ἡ μέλησε
 τὸ πρῶτον ἐξος, τὸ δεύτερον, τὸ τρίτον. ἔσος δὲ ὡς περὶ
 μὲν οὖς τῆς ἑορτῆς τὸν ἀρχόντα σιμᾶναι τοῖς χρηματοῖς ἐκ-
 κείνης φυλῆς εἰς τὸ λαχεῖν πρὸς τῆς αὐλητῆς. καὶ ἐλθόν-
 των τῆς χρυσῶν ἐκείνης φυλῆς πλὴν τῆς πανδιονίδος,
 ἰδὼν ὁ δημοδίνης πλὴν ἐκείνης φυλῆς ἀνιμαζομένην πρὸς

πάντων τῶ μὴ κεκτῆσθαι χρῆζόν, αὐτὴ πείγῃ καὶ αὐτὴ
 το χειροτόνητον ἐαυτὸν χρῆζόν τῇ φυλῇ καλίστησι. καὶ
 τοῦθ' ἐν ἐπὶ πᾶσι πάντων. καὶ λαχόντος αὐτῷ πρὸς
 τῷ αὐλητῶν, συνέπεσεν αὐτῷ ἡ τύχη τῇ περὶ θυμῷ,
 καὶ ἔλαχεν αὐτῷ ὁ κλέμματος. τῷ αὐλητῷ ὁ τηλεφάνης.
 θέλων οὖν κοσμήσαι τὸν αὐτοῦ χρῶν πλείον τῷ ἄλλω,
 ἐποίησεν αὐτὸν φορέσαι χρυσοῦς σιφάτους. μεδίασ' δὲ
 τῷ πολιτονομήων πῶς ὦν σφόδρα πλούσιος, καὶ πλο-
 λὰ διωάμενος, ἐχρὸς τῷ δημοσίνε γεγραμῶς δὲ τῷ αἰ-
 πίας' ὅς δ' εἴ μὲν μικρὸν ἐν τῷ λόγῳ, πρὸς μάστις, καὶ ἄλ-
 λα παρὶν ὁ χλεῖ καὶ ἐπὶ πείραξι, καὶ δὴ καὶ ὁ δημοσίνης
 λέγει, ὅτι ὁ μνηόντων τῷ κριτῶν τῷ καλῶς ἄξιον πλοῦ-
 ναι τῷ νικῶν, νύτῳ αὐτῷ ὁ μεδίασ', ἐλεγε πάλιν δη-
 μοσθένους. ὁθὲν ὁ δημοσίνης ἐβόα ἐλίγχεον αὐτὸν. καὶ τε-
 λουτῶν εἰς τοιαύτην ἡλθε μακίαν ὁ μεδίασ', ὥστε ἐν τῷ
 θεάτῳ κένδυλον αὐτῷ πρὸς χεῖν, καὶ τῷ ἰδὲ πρὸς
 ῥῆξαι ἐδήτα. καὶ ἰδὼν ὁ δῆμος ἐπισύειπεν, ὁ πρὸς τοῖς
 παλαίοις ἰδί κακοῦ ἐλαμβάνετο. ἀπελθὼν δὲ ὁ δη-
 μοσίνης ἐσκέφατο τὸν παρόντα λόγον κατηγορῶν αὐ-
 τῷ δημοσίων ἀδικημάτων: ἐν ᾧ καὶ διαβάλλει τὸν με-
 διάω κλέψαντα τῷ χρυσῶν σιφάτων οἰποῦν πρὸς τῷ
 χρυσοχόου. ἄρει δὲ αὐτὸν ἰδί τῷ κρίσιν ὁ ῥήτωρ κα-
 ταφορὰ πλείη καὶ τόπῳ σφόδρῳ περὶ χρηταμένος. ἡ
 γὰρ τῷ μεδίου ποιότης, καὶ ἡ τῷ περὶ γματων περὶ
 πίτεια τῇ κατὰ σφοδρῇ συμμαχεῖ. ἡ δὲ σέσις ὀρεκῇ,
 ζητούντων ἡμῶν ἰδὼν ὄνομα τῷ ἐγκλήματι. ὁ μὲν γὰρ με-
 διάω ἰδὼν πικόν: ὁ δὲ ῥήτωρ δημοσίον εἶναι κατὰ σφοδρῇ
 ζει. ὁρος γὰρ ὅστις, οὐ τὸ μὲν πέτεχναί, τὸ δὲ λέπει
 πρὸς τὸ πέλειον τῷ ὀνόματι τῇ ἰδί πρὸς μεδίου τῷ περὶ γ-
 ματι. ὡς ἰδί τῷ κενότατοι ὀρίξαντες, καὶ κρινόμε-
 νον τυμβωρυχίας. ἐν ταῦτα δὲ πέτεχναί μὲν ὀρίξαντες:

λείπει δὲ τὸ τάφον ὀρυξαί. λέγει γὰρ ὁ φύλων, ὀρυξαί
 μὲν, οὐ τάφον δὲ: οὐ γὰρ οὖρον νεκρόν. ὁ δὲ διώκων, ἀν-
 ἱφθρεί. ὅτε δ' διορύξει κενότατον, τυμῶν χίαν καλῶ.
 οὐ γὰρ αὐτὸς ἡδεις, ὅπ κενότατον ὄσιν: ἀλλ' ὡς τάφον
 ὀρύττων, ἐπεὶ κενότατον οὖρηται, ἀξιοῖς μὴ δοῦναι δίκην.
 οὕτω κἀνταῦθα, πέπεα κτλ μὲν τὸ τυφάει τὸν δημόσιον
 νῦν: λείπει δὲ, τὸ καλέσαι τὸν αὐτοχειροτόνητον χρη-
 ρόν. ὁ γὰρ δημόσιος λέγει ὅπ χρηρὸν ἐτυφάει: ὁ δὲ
 μειδίος, ὅπ χρηρὸν οὐκ ἐτυφάει, αὐτοχειροτόνητος γὰρ
 ἦν, ἀλλ' ἰδιώτην. ὅτε δὲ οὐκ ἐστὶ δημόσιον ἀδίκημα.
 διὰ τοῦτο δὲ ὅρος εἰδοῖς τῆ καὶ τὰ σύλληπεν. καὶ τὰ σύλ-
 ληπεν δὲ ὄσιν, ὅταν ὁ διώκων τὴν αὐτοῦ δικαιολογίαν καὶ
 τὴν τῆ φύλωντος εἰς αὐτὸν σὺν ἀγῇ. αὐτὰ γὰρ οὐ τὸ μὲν, ἐκ-
 βάλλει τίς, τὸ δὲ δέχεται, ἀλλ' ἄμφω συγκροτεῖ καὶ συλ-
 λαμβανέει: τῆ θ' ὑπάρχει μὲν τῷ εἰδοῖ. φαίνεται οὖν ὁ ῥῆ-
 τωρ αὐτὸ πολλοῖς ὅτε ποιεῖν μὲν, καὶ φάσκων ἅμα αὐ-
 τῷ, καὶ τὴν πόλιν ὑβρίζειν. κεφάλαια δὲ, τὰ τῆ τά-
 ξει περὶ σῆκντά ἐστι τῷ λόγῳ. τὰ δὲ περὶ οἶμα, καὶ τὰ φο-
 ρεῖα, * ἀποβόλῃ ἐχρὸντα πολλῶν, καὶ τῶν ποδισα-
 ῖν καὶ αὐτῶν. τὸ γὰρ, οὐ περὶ ἅπαντας καὶ οὐ περὶ ἐ-
 μὲ μόνον, καὶ τὸ αἰετὴν μελίστην, τῆς ἀρπίας καὶ οὐ
 περὶ ἅπασι ἐκτύχης, ἢ μὲν τῆς δεικνύει. κεφάλαια
 δὲ τῆ λόγου, τῶν ὅρος, ἀποδοσιμὸς, γνώμη νόμοθι-
 του, συλλογισμὸς, πηλικότης, μία τῆς ἀντιθετικῶν,
 μὲν τὸ μεταληπτικόν, καὶ ἀντιληπτικόν. ἐνταῦθα
 δὲ περὶ τῶν ὁρων ὁ ῥῆτωρ ἐμπλέκει τὴν κατηγορίαν δει-
 κνύων ὅτι δημόσια μειδίος ἡδίκησεν. ἐστὶ δὲ ὁ πρῶτος ὁ
 ρος οὗτος, ὅπ οἱ αὐτὸ εὐρὴ ἀδικούντες δημόσιον ἀδίκημα
 ποιοῦσι. δεύτερος ὁρος, καὶ μάλιστα οἱ χρηρῶν ἀδικούν-
 ται. τρίτος, ὅπ πᾶσα ὑβρις δημόσιον ὄσιν ἀδίκημα. πρῶ-
 τος δὲ ἐνταῦθα ἐκ τῆς ὁμωνυμίας τῆς ὑβρεως.

281
δημοσίνους
λέγειται ὅτι ὕβρις, ἢ διαίχρουργία, καὶ ἢ δὲ λόγων,
καὶ ἢ δὲ πλῆκων. δημόσιον δὲ ἀδίκημα ἡγοῦντο πῶς αἰ-
χρουργίαν. τῇ οὖν ὁμῶν μίαν παρελθόντα το. τέταρτος
ὅρος, ὅτι ὁ πάντας αἰεὶ ὑβρίζων δημοσίᾳ ἀδικεῖ. εἰ γὰρ τὸ
δημόσιον ἐκ πάντων σωίσταται, ἀλλὰ δημόσιον τὰ δίκη-
μα. τίθησι δὲ ὑπερβατικῶς ἐν τῷ περὶ μίαν τοὺς τέττα-
ρας ὅρους. ἐκ τούτων εἰσὶν ἐν τοῖς ἀνωσις ἑαίς. τὸν δὲ τέ-
ταρτον τίθησιν ἐν τῇ πρὸ ἐκδόσει, δικαίως. λέγει γὰρ ὅτι
πάντας ὑβρίζων δημοσίᾳ ἀδικεῖ, παρεξέρχεται λέγων τὸν
πρῶτον αὐτοῦ εἶον. ἔχει δὲ ὁ λόγος οὗτος δύο περὶ-
μα, τὸ πρῶτον ἐκ διαβολῆς εἰλημμένον τῷ ἐναντίου, καὶ
ἐκ συστάσεως τῷ οἰκείου περὶ σώπου καὶ ἐκ περιστοχῆς. ἐστὶ
δὲ ἡ περὶ τὰς διμῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον μέρος ἀναφέρεται
σκόλον: τὸ δὲ δεύτερον καὶ αὐτὸ διμῶν, καὶ κατὰ σκόλον ἀ-
φαι τούτων ἐκείνα. εἰτα ὑποφύει τὸ συμπράγμα, ἐν
ᾧ ὅστις ἡ περιστοχή. ὅρος κατὰ σύληψιν. λέγειται δὲ
αὕτως, ὅταν τῷ φεύγοντος ἀντονομάζοντος διαίκαται καὶ
τοῦτω κακείνῳ ὑποδύθυνον αὐτὸν εἶναι λέγει τῷ ὀνόματι
ἡ. ὥς περὶ διπλῶς ὅστις, ἐπεὶ δύο πορεύεται ἐκλήματα. πα-
ράδειγμα: ὁ στρατηγὸς ὁ εἰσπόμενος πῶς πρὸς τεθεῖται
κέρειν ἔστω τῷ πρὸς βούλῃ, καὶ δημοσίων ἀδικημάτων
κρινόμενος, καὶ ἀκρινόμενος μὴ δημοσίᾳ ἡδίκηκεναι,
ἀλλὰ εἰάσθαι: ὁ δὲ πρὸς βούλῃς, ἀμφοτέρους αὐτὸν
φάσκων ὑποδύθυνον εἶναι. τὸ περὶ μίαν, ὅτι ἔστω λή-
ψας ἐκ τῷ κατηγόρου, κατ' αὐτοῦ τῷ τὸ ἐκλήμα ἔχει-
ται. ἐνταῦθα φησὶν ὁ ῥητορὴς, ὅτι ποδὶ αὐτῷ ἔστω λήψας
ἢ χρησάμενος σωίσταται, ἢ φάλαξ. κατηγοροῦντος οὖν τῷ
φύσει φάλαξ περὶ νόσας βεβαιώσομεν, τῷ δὲ χρη-
σάμενος, διαλύσομεν. ἐνταῦθα οὖν ὁ ῥητορὴς τῷ φάλαξ
βεβαιοῖ, τῷ δὲ χρησάμενος οὐ μέμνηται. ὡς ὁμοιοπαρονομα-
στοὶ δὲ πρὸς πάντων θείας ἀφῆκε πῶς κατὰ σκόλον αἰαγ-

καίως. ἔ γάρ ἡμῶν βαλόν. παθητικὸν δὲ τὸ προοίμιον
 ἀλγύνοντος ὑπὸ τῇ τῷ μεδίου ὕβρι. Ζητήσῃ δ' αὖ πρ
 ὅπως δημοσίᾳ κρίνων αὐτὸν, ὕβριως ἐμνημόνευσε. Καὶ
 ῥητόν ὅτι βούλεται πᾶσαν ὕβριν δημοσίᾳ ἐπιδείξει, καὶ
 μάλιστα τὴν μεδίου. εἰ γὰρ καθ' αὐτὰ πάντα ὕβριζει, ἐκ
 δὲ τῆς καθ' αὐτὰ πόλις, δῆλον ὅτι ἀδικεῖ δημοσίᾳ. καὶ τὰ
 φωρικῇ δὲ κέχρηται τῇ περτάσει, διὰ τὴν ποιότητα τῆ
 μεδίου: πλούσιος γὰρ καὶ μεγάλῳ φρων. οἱ δὲ τοιοῦτοι,
 μείζους εἰσὶ τῶν πολλῶν, καίως τυραννικοὶ διαβιβλῶ-
 νται. διὸ δὴ καὶ εἶπεν ὅτι πάντα ὕβριζει: τὸ τῶ τυραν-
 νῶν ἴδιον αὐτοῦ κατηγορεῖν. Εἰσφρόνοντες δὲ πινόμεν ἡμῶν
 κοινὸν ὄνομα, λέγουσιν ὅτι τὴν ἀσέλγειαν αὐταῦτα ἐ-
 λαβὼν ἐστὶ τῆς ἀίχρουργίας. Φαμὲν δὲ καὶ ὑμεῖς ὅτι ἀ-
 σελγῆς λέγεται ὁ μὴ μετέχων μήτε δικαιοσύνης,
 μήτε ἀρετῆς. σέλγη γὰρ ὅτι μία πόλις τῆς
 παμφυλίας, ἢ ἡ πάντες δίκαιοι
 ἦσαν, καὶ ἀρετῆς ἀνήμεροι.
 ἀσελγῆς γοῦν ὁ μὴ με-
 τέχων τῆς σέλ-
 γης.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
Ο ΚΑΤΑ ΜΕΙΔΙΟΥ
ΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΚΟΝΔΥΛΟΥ.

ΗΝ μὲν ἀσέλγειαν, ὡς αἱ δὲ δι-
 κασαί, καὶ τὴν ὑβρίν, ἢ πρὸς ἀπα-
 τας αἰεὶ χρῆται μεδίχας, οὐδὲνα οὐδ'
 ὑμῖν, οὐτε τῆς ἄλλων πολιτικῆς ἀ-
 γνοεῖν οἶομαι. ἐγὼ δ' ὁ πόρ αἰ ὑμῖν
 ἐκαστος καὶ ὑβριστεὶς περιέλειβεν περὶ
 ξαι, ὅτῃ καὶ αἰεὶ ἐποίησε: καὶ περὶ
 βαλόμενος ἀδικεῖν τυχερὴν πόρ τὴν ἰορτὴν, οὐ μόνον πλε-
 ρὰς ὑπ' αὐτοῦ λαβὼν τοῖς διονυσίοις, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολ-
 λὰ καὶ βίαια παθὼν πρὸς πάντας τὴν χρησίαν. ἐπειδὴ ὅμως
 λαὸς καὶ τὰ δίκαια ποιεῖν ὁ δῆμος ἀπάσας οὕτως ἀρχαῖς καὶ
 πρὸς ἑαυτὴν, καὶ σφόδρα ἐκπονεῖται ἐφ' οἷς ἡδίκημένω μοι
 συνηδὲι, ὥστε πάντας ποιοῦντος τοῦτο, καὶ πῶν ἄλλων
 ὑποδὲ αὐτοῦ, οὐκ ἐπέδωκεν οὐδ' ἀπέβλεψεν εἰς τοὺς οὐσίαν
 τοὺς τούτων οὐδ' εἰς τοὺς ὑποσχέσεις, ἀλλὰ μᾶλλον κατε-
 χειροτόνησεν αὐτοῦ: πολλοὶ μοι περισόντες, ὡς αἱ δὲ δι-
 κασαί, καὶ τῆς αὐτῆς δικαστηρίων ὄντων ὑμῖν, καὶ τῆς
 ἄλλων πολιτικῆς ἡξίου καὶ πρὸς ἐκελευσόντες ἐπεξελεῖν καὶ
 πρὸς δύναι ὅτῃ εἰς ὑμᾶς: ὡς μὲν ἐμοὶ δοκεῖ, δι' ἀμφό-
 τδρα, ὡς αἱ δὲ ἀθηναῖοι, καὶ τοῖς θεοῖς, καὶ διὰ πᾶσι
 δύναι νομίζοντες ἐμὲ, καὶ δικῶν ἅμα βουλόμενοι λαβεῖν,
 ὧν αὐτὸ τῆς ἄλλων ἐπεδικῶν θρασυῶν ὄντων καὶ βδελυρῶν,
 καὶ οὐδ' ἐκδικτὸν ἐμὲ. οὐτω δὲ τούτων ἐχόντων, ὅσα μὲν
 πρὸς ἐμὸν προσῆκε φυλαχέω, πάντας δικαίως ἡμῖν πα-
 τίρηται. καὶ κατηγορήσων, ἐπειδὴ πρὸς εἰσάγει, πάρεμι, ὡς
 ὁρᾷτε: πολλὰ μὲν, ὡς αἱ δὲ ἀθηναῖοι, χρημάτων ἔξόν μοι
 λαβεῖν ὥστε μὴ κατηγορεῖν, οὐ λαβὼν, πολλὰς δὲ δέσεις
 καὶ χρεῖας καὶ νῦν διὰ ἀπειλὰς ὑπομείναι. ἀλλ' ἐγὼ ὑμῖν,

μετὰ τούτων ἔστιν ὑπὸ λοιπα : ὅσω γὰρ πλείοσιν οὕτως ὡς
 ῥηκε καὶ πῆρ' ἡβειλιν : ἑώρων γὰρ αὐτὸν ἀρ' τι περὶ τῆς δι-
 κασθείων οἷα ἐποίει : ὅσον τῷ μάλλον ἐλπίσω τὸ δίκαιον
 ἔξιν. οὐ γὰρ αὐτὸν καὶ τοιοῦτον ὑμῶν οὐδενός, οὐθ' ὡς ποδὶ ὦν
 περὶ εἰς ἐμὲ ἐπιδιδάσκατε αὐτοὶ περὶ τὸν, ὅτι τῶν ἀμελή-
 σετε, οὐθ' ὡς ἵνα μεδίᾳς ἀδεῶς τὸ λοιπὸν ἡβείη, ἡβείη
 τῷ πρὸς ὑμῶν, ὡς μετὰ κῶς, ἄλλοι, πᾶσι ὅ, ἡ αὐτὸν ἡβείη
 δίκαιον. Εἰ μὲν οὖν, ὡς αὐτὸν ἀδυνατοί, πρὸς ἀνόμων,
 ἡ πρὸς πρὸς βείας, ἡ πρὸς ἀλλης τοιαύτης αἰτίας ἐμελ-
 λαν αὐτοὶ κατηγρεῖν, οὐδὲν αὐτὸν ὑμῶν ἡβείουν διείδαι, νο-
 μίζων τῷ μὲν κατηγρεῖν ποδὶ τῆς τοιοῦτων περὶ σῶμα ἡβεί-
 λέγειν μόνον, τῷ δὲ φεύγοντι, καὶ πᾶσι τείδαι : ἐπειδὴ
 δὲ τοὺς τε κρείττους διαφθείραντες ὅτι τῶν τότε, καὶ δὲ τῶ-
 ρ τῆς φυλῆς ἀδίκως ἀφαιρεθείσης τὸν ὑπόδοι, καὶ αὐ-
 τὸς πᾶσι εἰληφῶς καὶ ὑβρισμένος οἷα οὐκ οἶδ' εἰ πρὸς ἄλ-
 λους πᾶσι ποτε χρεῖς ὑβρίσθαι, ὡς αὐτὸν ὅτι τῶν ἀγανακτῶ-
 ν καὶ στωργιστῶν καὶ χειροτονία ὁ δῆμος ἐποίησεν ὅ,
 τῶν τῶν εἰσέρχομαι : οὐκ οὐκ ἔχω καὶ διείδαι. εἰ γὰρ οἷον
 τε τῶν εἰπεῖν, ἐγὼ νῦν φεύγω : εἰ ποδὶ ὑβριδέντα μηδε-
 μᾶς τυχεῖν δίκης ἐστὶ πῶς συμφορὰ. δέομαι ἔν ὑμῶν ἀπάν-
 των, ὡς αὐτὸν δικασαί, καὶ ἰκετόν, πρὸς τὸν μὲν δύναι-
 κῶς ἀκροῦσά μου λέγοντος : ἐπειδὴ αὐτὸν ὡς διείξω μεδίαν
 τοῦτον, μὴ μόνον εἰς ἐμὲ, ἀλλὰ καὶ εἰς ὑμᾶς, καὶ εἰς τοὺς
 νόμους, καὶ εἰς τὸς ἄλλους ἀπαντας ὑβριστῶν, βοηθῆσαι
 καὶ ἐμοὶ καὶ ὑμῖν αὐτοῖς. καὶ γὰρ οὕτω πᾶς ἔχει, ὡς αὐ-
 τὸν ἀδυνατοί : ὑβρισται μὲν ἐγὼ, καὶ περὶ πεπλάκε-
 σαι τὸ σῶμα τοῦ μὲν τότε, ἀγωνεῖται δὲ καὶ κρείθισται
 τὸ πᾶν γὰρ νῦν, πότμον ἡβείων διείδαι τὰ τοιαῦτα ποιεῖν
 καὶ εἰς τὸν τυχόντ' ὑμῶν ἀδεῶς ὑβρίσθαι, ἡ μὴ. εἰ πρὸς οὖν
 ὑμῶν ἀρ' καὶ τὸν ἐμὲ περὶ χρόνον τῆς ἰδίων πνὸς εἴκει
 γίνεσθαι τὸν ἀπὸ τὸν δὲ ὑπελάμβανεν : εἰς τὸν μὲν νῦν

Δημοφώνους

ὅτι δημοσίᾳ συμφέρει μηδὲν ὑβρῆσαι ἑαυτοὺς ποιεῖν, ὡς ἡ πόλις
κοινοῦ τῶ περὶ γματὶς ὄντος καὶ περισέχων ἀκουσάτω καὶ
τὰ φαινόμενα αὐτῶ δικαιοῦτος εἶναι ταῦτα φησὶ τὰ αὐτῶ. ἀ-
ναγνώσεται δὲ πρώτῃ μὲν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ ὅν ἐστιν αἱ
περὶ βολαί: μετὰ δὲ ταῦτα, καὶ πάλιν τῆς ἄλλων πειράσο-
μαι διδάσκειν ὑμᾶς. λέγε τὸν νόμον.

Νόμος.

Τοὺς πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν εἰ διωνύσου τῇ ὑπε-
ραία ἐν πανδίῳ. ἐν δὲ ταύτῃ, χρηματίζειν πρώτῃ μὲν
πρὸς ἰσοδύν: ἔπειτα τοῖς περὶ βολαῖς πρὸς διδόντων τοῖς γε-
νημενέας ἐκείνης πομπῆς, ἢ τῆς ἀγρίων τῆς ἐν τῇς
διωνυσίοις, ὅθι αὐτὴν ἐκτελισμέαι ὦσιν. Ὁ μὲν νό-
μος οὐ τὸς ὄντιν, ὡς αὐτοὶς ἀδικηαῖοι, καὶ ὅν αἱ περὶ βολαί
γίγονται: λέγων ὡς πρὸς ἡγεμόνα ποιεῖν πάλιν ἐκκλησίαν
ἐν διωνύσου μετὰ τὰ πόνηδια: ἐν δὲ ταύτῃ ἐπειδὴν χρημα-
τῶσιν οἱ περὶ βολαῖς πρὸς ὧν δώκεται ὁ ἀρχὼν, χρημα-
τίζειν κελεύει καὶ πάλιν ὧν αὐτὸς ἡδίκηται ἢ, πάλιν πάλιν
ἰορτῶν, ἢ πρὸς ἀναιμικῶς. καλῶς, ὡς αὐτοὶς ἀδικηαῖοι,
καὶ συμφέροντος ἔχων ὁ νόμος, ὡς τὸ περὶ γμα αὐτῶ
μὲν τυρεῖ. ὅπου γὰρ ἐπὶ πόνητος τῶ φόβου ταύτου φαίνεται
πινδὸς οὐδὲν ἢ τὸν ὑβρῆσαι: πὶ χρὴ περὶ σπουδῆς ὅς τοιοῦ-
τοις αὐτὸ ποιεῖν, εἰ μὴ δὲ εἰς ἐπὶν ἀπὸν, μὴ δὲ κίνδυνος;
εὐλογοῦμαι ταῖς ὑμῖν καὶ τὸν ἐξῆς ἀσφαλεῖναι νόμον ταύ-
τον. καὶ γὰρ ἐκ ταύτου φαίνεται πάλιν ὑμῖν ἢ τῆς ἄλλων
ὑμῶν δὲ λαμβάνει γινώσεται, καὶ τὸ ταύτου θράσος. λέ-
γε τὸν νόμον.

Νόμος.

Εὐήγορος εἶπεν ὅταν ἡ πομπὴ ἢ διωνύσω ἐν περὶ αἱ,
καὶ οἱ κωμῶδοι, καὶ οἱ τραγωδοί: καὶ αὐτὸς λησάτω πομ-
πῇ, καὶ οἱ τραγωδοί, καὶ οἱ κωμῶδοι: καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ διο-
νυσίοις ἢ πομπῇ, καὶ οἱ ποιηταὶ καὶ ὁ κῶμος, καὶ οἱ κωμ-

μέδοι, καὶ οἱ ἑταίροι, καὶ ὁ θαρρηλιῶν, τῇ πομπῇ καὶ
 τῷ αἵματι μὴ τε ὑβρίζειν, μὴ τε ἐνέχυράσαι, μὴ τε λαμβάνειν
 ἐτόνον ἐτόνον, μὴ δὲ τῷ ἑταίρῳ ἐπὶ τῷ αἵματι τῷ ἑ-
 μέρῳ. ἐὰν δὲ πρὸς τῶν π. πρὸς αἵματι, ὑπόδικος ἐστὶν τῷ
 πατρὶνι, καὶ περὶ αἵματι ἐστὶν τῷ ἐκκλησίᾳ τῇ ἐν
 διονυσίου ὡς ἀδικούντος: καθ' ἃ πρὸς τῷ ἄλλῳ τῷ ἀδι-
 κούντων γέγραπται. Ενθυμῶμαι, ὡς αὐτὸς δικασαί, ὅ-
 τι ἐν τῷ περὶ νόμῳ πρὸς τῷ καὶ τῷ ἐορτῇ ἀδι-
 κούντων οὐδὲ τῇ περὶ νόμῳ. ἐν τούτῳ καὶ καὶ τῷ
 ἑταίρῳ ἐπὶ τῷ ἐπὶ νόμῳ εἰς περὶ νόμῳ, ἢ καὶ ἄλλ' ὅπου πινος
 λαμβανόντων, ἢ βιαζομένων ἐποίησατε τῷ περὶ νόμῳ. ὅ-
 γὰρ ὁ πῶς μὴ τὸ σῶμα ὑβρίζειται πινος ἐν τῷ αἵματι τῷ ἑ-
 μέρῳ, ἢ τῷ πρὸς αἵματι ὡς αὐτὸς τῷ ἑταίρῳ ποιεῖται τὸ
 πρὸς εἰς τῷ λειτούργει, ὡς αὐτὸς χρωαί: ἀλλὰ καὶ τὰ δι-
 κὰ καὶ φήμω τῷ ἐλόντων γιγνόμενα τῷ ἐλακώτων καὶ
 κεκτημένων ὅς ἀρχῇ τῇ ἐορτῇ ἀπεδύναται εἶναι. ὅ-
 μεις μὲν οἶνω, ὡς αὐτὸς ἀθηναῖοι, πάντες εἰς τὸ σῶμα
 ἀπὸ τῷ περὶ νόμῳ πινος καὶ δις εἰς αὐτὸ, ὡς καὶ τῷ
 περὶ νόμῳ γελῶντων ἀδικημάτων τὸ λαμβάνειν δίκην
 ἐπέχει τῷ αἵματι τῷ ἑταίρῳ. μετὰ δὲ ἐν αὐτῷ τῷ αἵματι
 τῷ αἵματι τῷ ἑταίρῳ ἀξία τῷ δοῦναι τῷ ἐλάτῃ δίκην ποιεῖν
 δειχθήσεται. εὐλόγημα δὲ ἐκαστον ἀπ' ἀρχῆς ὡς πέπνυται,
 ὡς αὐτὸς εἶπεν, ὅτι καὶ πρὸς τῷ πλεονέχειν, ὅς τὸ πλεονέ-
 χιον περὶ σενέτεινέ μοι. ἐν γὰρ μηδὲν ὅτιν, ἐφ' ὃ τῷ πε-
 ρὶ νόμῳ οὐ δίκαιος ὡς ἀπλῶς φαίνεται. ἐ-
 πεὶ δὲ γὰρ οὐ καθεστώςτος χρησίου τῇ πανδιονίδι φυ-
 λῇ εἶπεν ὅτις τυπὶ παρούσης δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν ἣ τὸν
 ἀρχόντα ἀδικηροῦν ὁ νόμος τοῖς χροῖς ὅς αὐτῷ ληθῆς κε-
 λούει, λόγων καὶ λοιδορίας γιγνόμενης, καὶ κατηγο-
 ρούντος τῷ μετὰ ἀρχόντος τῷ ἐπιμελῇ τῷ τῇ φυλῇ, τῷ
 δὲ ἀδικητῇ τῷ αὐτῷ ἀρχόντος, παρελθόντων ὑπερχόμενος

ἐγὼ χρηγήσειν ἐθελοντῆς : καὶ κληρουμένων, πρῶτος αἰ-
ρεῖσθαι τὸν αὐλητὴν ἐλάχον : ὑμεῖς μὲν, ὡς αἰσχροὶ ἀθη-
ναῖοι, πάντες ἀμφοτέρω ὡς οἶόν τε μάλιστα ἀπεδέξαθε
τὴν τ' ἐπαγγελίαν τὴν ἐμὴν, καὶ τὸ συμβαλὶν ἀπὸ τῆς τύχης·
καὶ θόρυβον καὶ κρότον θιούον, ὡς αὖ ἐπακινούντες τε καὶ
συνωστίζοντες ἐποίησατε. μεδίεσθ' οὐ γὰρ σὶ μένος τῆς ἀπαι-
τῶν, ὡς οἴκεν, ἠχθέσθην, καὶ πῆκυσθαι ἐποίησε πρὸ ὅλων τῶν
λειτουργίαν ἐπιτελείων ἐμοὶ συνεχῶς, καὶ μικρὰ καὶ μέ-
ζω. ὅσα μὲν οὖν ἢ ὅσους χρυσίους ἐκένον οὐ μένος ἡμῖν ἀφι-
στῆναι τῆς στρατείας ὡς ὡχλησεν, ἢ περβαλλόμενος καὶ
κελεύων ἐάν τὸν εἰς τὰ διονύσια χειροτονεῖν ἀδημιτῶν,
ἢ τὰλλα πάντα ὅσα ῥισκῶτα, ἔασω : οὐ γὰρ ἀγνοῶν τῆς ὁ-
μιᾶς μὲν ἐπιτελεστέον τὸ τ' ἐμοὶ καὶ ὑβριζόμενῳ τῶν αὐ-
τῶν ὀργὴν ἐκείνων ῥυτῶν ὡς πόρ' ἄλλ' ὁποῦν τῆς δεινοτάτης
πῆξις : ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοις ῥῖς ἔξω τ' ἐπ' ἀγῶμας οὐσιν,
οὐκ αὖ ἴσως ἀξία ἔσται καθ' αὐτὰ ἀπάντος φακίης : ἀλλ' ἂν
πάντες αὖ ὁμοίως ἀκινεῖσθαι ἀναγκασθῶμεν : πεῦθ' ὁρᾷ.
ἔστι δὲ ἐκέρβολη τῆς μετὰ ἔσται, ἢ μέγιστον λέγειν. καὶ οὐ
δ' αὖ ἐπιχειρεῖ ἔσται καὶ καταρρεῖν αὐτοῦ νῦν, εἰ μὴ καὶ τὸ
τε ἐν τῷ δήμῳ πᾶσι χρῆμα ἐξήλεγξα. τῶν γὰρ ἐδῆτα τῶν
ἰδρυμένων γὰρ ἐπὶ τῷ νομῶν πᾶσι ὅσων αὖ τις ἔτι τῆς
ἰορτῆς πᾶσι σκευάζονται τῶν αὖ χρυσῶν, καὶ ὅσους σκευάζουσιν
ὅσους χρυσοῦς οὐς ἐποίησάν μεν ἐγὼ νόμιμον τῷ χρῶν ἐπιβού-
λῳσεν, ὡς αἰσχροὶ ἀθηναῖοι, διαφθεῖραί μεν, νῦν παρ' ἐλ-
θῶν ἀπὸ τῶν οἰκίαν τῶν τ' χρυσοχόων : καὶ διέφθεκον, οὐ
μὲν γὰρ πάντας γε, οὐ γὰρ ἐδυνάσθην. καὶ ῥῖ τοιοῦτον οὐ
δὲ πῶποτε οὐδένα φησὶν ἀκινεῖσθαι πολέμῳ, οὐδὲ
πολεῖσθαι ἐν τῇ πόλει. οὐκ ἀπέχρησε δὲ αὐτῷ τῷ ῥῶν, ἀλλ'
ἐκ τῶν διδασκάλων, ὡς αἰσχροὶ ἀθηναῖοι, διέφθεκε μέν
τῶν χρῶν. καὶ εἰ μὴ περὶ φάκιν οὐ αὐλητῆς αἰσχροὶν βέλ-
πτος πᾶσι ἐμὲ τὸ π' ἐγείρει, καὶ τὸ π' ἀγῶμα αἰσχροῦ

τὸν ἀνθρώπον ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων συγκαροτεῖν καὶ διδάσκειν
 ὡς τὸ εἶναι τὸν ἄνθρωπον : οὐδ' αὖ ἡγωνίσμεθα, ὡς ἀνδρὸς ἀθλη-
 ναῖοι : ἀλλ' ἀδιδάκτος αὖ εἰσῆλθεν ὁ χορὸς, καὶ περὶ γμα-
 τα ἀρχισα αὖ ἐπ' ἀπομυλν. καὶ εἰς τὸ ταῦτα ἔστη τῆς ὑβρεως :
 ἀλλὰ τοσοῦτον αὖ τῷ ποδῶν, ὥστε τὸν ἐσεφανωμένον
 ἀνθρώπον διεφθρε : εἶς γὰρ ἄνθρωπος σιωπῆν ἐπ' ἐμὲ βοῶν,
 ἀπειλῶν, ὁ μὲν οὖν σιπῆ καὶ τῶν κριτῶν, τὰ πρῶτα σκῆ-
 νια φράττων, περὶ σιπῶν ἰδὼ τῆς ὥν, τὰ δημόσια καὶ κῆ-
 περὶ γματὰ ἀμύθητά μοι πρὸς ἐχθρὸν διετέλεσε. καὶ τὸν τῶν
 ὁσπερ αὖ τῷ δῆμῳ γίγονεν, ἡ περὶ τοῖς χριτῶν ἐν δὲ θεά-
 ρῳ, ὑμεῖς ἐστέ μοι μάρτυρες πάντες, ὡς ἀνδρὸς δικασαί.
 καὶ εἰς τὸν λόγον τῶν τοῦτον χρὴ δικαιοῦσθαι ἡγεῖσθαι οὓς
 αὖ οἱ καὶ δῆμιοι τὸν λέγοντα μαρτυροῦσιν ἀληθεῖς εἶναι.
 περὶ διαφθέρουσιν τῶν κριτῶν τῷ ἀπὸν τῶν ἀνδρῶν,
 δύνω τῶν ὥστε πρὸς κεφάλαια ἐφ' ἅπασι τοῖς ἐαυτῶν νεανίδι
 μένους ἐπέθηκεν : ἐμὲ μὲν ὑβρεῖσιν εἰς τὸ σῶμα, τῇ φυλῇ
 δὲ κρατοῦσιν τὸν ἀπὸν αὐτῶν τοῖς τῶν μὴ νικῆσαι κατέστη.
 τὰ μὲν οὖν εἰς ἐμὲ καὶ εἶς φυλῆτας ἡ σελήνη, καὶ πε-
 ρὶ τῶν ἐορτῶν ἀδικήματα τὸν τῶν περὶ γματῶν, ἐφ' οἷς αὖ-
 τὸν περὶ βλάβῶν, ταῦτ' ἔστιν, ὡς ἀνδρὸς ἀθληναῖοι, καὶ
 πολλὰ ἔτρεα, ὥν ὅσα αὖ οἷός τε ὡς, διέξιμι περὶ ὑμῶν
 ἀλλήλων δὴ μάλα. ἔχω δὲ λέγειν καὶ πονηρίας ἐπὶ τῶν παμ-
 πλοῦς ἀνθρώπων, καὶ ὑβρεῖς εἰς πολλοὺς ὑμῶν, καὶ τὸ λημ-
 ματὰ τῶν μαρτῶν τῶν πολλὰ καὶ διενά : ἐφ' οἷς τῶν πε-
 ποιητότων οἱ μὲν, ὡς ἀνδρὸς δικασαί, καὶ τῶν διείκων τῶν
 τῶν, καὶ τὸ τῶν θρασυς, καὶ εἶς πρὸς αὐτῶν ἐλπίδων, καὶ
 πλοῦτον, καὶ ὑβρεῖν, καὶ τὰλλα δὴ ὅσα περὶ τῶν τῶν, ἡ-
 συχίαν ἔχον : οἱ δὲ τῶν χειρῶν τῶν δύνω λαμβάνειν οὐκ ἔ-
 δυνάμηνται : εἰσὶ δὲ καὶ οἱ διελύκων, ἴσως λισίτελεῖν αὖ-
 τῶν ἡγούμενοι. τῶν μὲν οὖν ἀπὸν αὐτῶν δύνω ἔχουσιν
 οἱ γὰρ πεισύντες, τῆς δὲ ἀπὸν τῶν νόμων, οὓς πρῶτα ἔδοξεν,
 R

Δημοδίνους

κακείνους ἡδίκη, καὶ νῦν ἐμὲ καὶ πάντας τοὺς ἄλλους, ὑμεῖς
εἰς κληρονόμοι. πάντων οὖν ἀθρόων ἐν τμήμα ποιήσαντες,
ὅ, πᾶν δίκαιον ἡγήσθε. ἕξειλέγω δὲ, πρῶτον μὲν ὅσα αὐ-
τὸς ὑβρίσθην· ἐπειθ' ὅσα ὑμεῖς ἡδίκησθε· μετὰ τοῦτο δὲ καὶ
τὸν ἄλλον, ὃ ἀνθρώποις ἀθηνᾶιοι, βίον πάντα αὐτῷ ἕξειτά-
σω, καὶ δείξω τῶν Μένανδράων, οὐχ ἐνός ὄντα ἄξιον.
Λέγω μοι τὴν τῷ χρυσοχόου πρῶτην λαβὴν μάρτυρίαν.

Μαρτυρία.

Γαμμήνης παμμήλους ἑπαρχος ἔχων χρυσοχρεῖον ἐν τῇ
ἀγορᾷ, ἐν ᾧ καὶ κατὰ γίγνομαι καὶ δοχάζομαι τὴν χρυ-
σοχρεῖν τέχνην, ἐκδόντος δὲ μοι δημοδίνους ὃ καὶ μάρ-
τυρῶ, εἰφαινον χρυσοῦ ὥστε κατὰ σκευὰ ἄλλα, καὶ ἱμάτιον
διὰ χρυθὸν ποιῆσαι, ὅπως πομπὴν εἰς αὐτοῖς τὴν τοῦ
διογύσου πομπήν, καὶ ἐμὴν τελέσαντες αὐτὰ καὶ ἔχον-
τες πρὶ ἱμαυτῷ εἶμιμα, εἰσποδῆσας πρὸς με νύκτωρ με-
δίασ' ὁ κρινόμενος ἀπὸ δημοδίνους, ἔχων μετ' αὐτῶν καὶ
ἄλλους, ἐπεχείρησε διαφθεῖρειν τὸν εἰφαινον, καὶ τὸ ἱμά-
τιον· καὶ ἵνα μὲν αὐτῷ ἐλυμῆναιτο. οὐ μὲν τοι πάντα γε
ἐδυνήθη δὲ τὸ ὠδύσκειν αὐτὰ με καλῶναι. πολλὰ μὲν
βόινω, ὃ ἀνθρώποις ἀθηνᾶιοι, καὶ πολλοὶ ὦν τοὺς ἄλλους ἡδί-
κηκεν ἔχον λέγειν, ὥσπερ εἶπον ἐν ἀρχῇ τῷ λόγῳ, καὶ
συνείλαχα ὑβρεῖς αὐτῷ καὶ πονηρίας τοσούτας, ὅσας ἀ-
κούσεσθε αὐτίκα δὴ μάλα. ὡς δ' ἡ συμμοχὴ ῥαδία. αὐτοῖς
γὰρ οἱ πεπονηότες προσήσαν μοι. βούλομαι δὲ περὶ τῶ-
ν εἰπεῖν, οἷς ὠδύσκειν αὐτῷ ἀκήκεα ἕξαπατῶν ἡμᾶς.
τοὺς γὰρ ἀπὸ τῶν λόγων, ἐμοὶ μὲν ἀναγκαῖον τὰ τοῦ
περιπεῖν ἡγούμαι, ὑμῖν δὲ χρησιμώτατα τοῦ ἀκούσαι. δὲ
τί; ὅτι τῷ δικαίῳ καὶ δούλοντι εἶσαι τὴν ψῆφον ὁ καλῶ-
ν ἕξαπατῶναι λόγος ὑμᾶς, οὐκ αἶτιος ἔσται. πολὺ
δὲ μάλιστα πάντων τοῦ τῷ τῷ λόγῳ προσέχειν ὑμᾶς δι᾿,
καὶ μετ' ἐμὴν εἶσαι τοῦτον, καὶ πρὸς ἐκείνους πάντας ὁ ταῦτ

οὐκ ἔστι δὲ πρῶτον μὲν ἐκεῖνο οὐκ ἄδηλος δρῶν,
 ὅς ἂν ἰδίᾳ πρὸς Ἰννασὶ ἀνδρὶ διεξιὼν ἀπηγγέλετό μοι, ὥς
 εἰ ποτὶ ἀληθῶς ἐπεπόνθειν τῷ τῷ ἄ λείω, δικῶς ἰδίᾳ
 μοι περσῆκεν αὐτῷ λοχεῖν: τίς μὲν ἰματίων καὶ τίς χρυ-
 σῶν σεφάνων τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ποδὶ τὸν χροὸν ἀ-
 πάσῃ ἐπηρεάσῃ, ἐλάβης: ὧν δ' εἰς τὸ σῶμα ὑβρίζε-
 σθαι φημι, ὑβρεως: οὐ μὰ δ' οὐχὶ δημοσίᾳ κείναι αὐ-
 τὸν: καὶ πῦμα ἐπ' αὐτῷ, ἢ χρὴ παθεῖν, ἢ ἀρτίσαι. ἐ-
 γὼ δὲ, ἐν μὲν ἐκεῖνο οὐ οἶδα, καὶ ὑμᾶς δὲ εἰδέναι χρὴ, ὅτι
 εἰ μὴ περὶ βλάβῃ αὐτῶν, ἀλλ' ἐδικαζόμεν, οὐκ ἀντίος
 αὐτῶν οὐδὲ μοι λόγος: ὥς εἰ ποτὶ πῶ τούτων ἀληθῶς
 περὶ βλάβῃ με εἶδῃ, καὶ πρὸ αὐτῶν τὰ δικήματα πῶ π-
 μωρίαν ποιῆσαι. ὅτε γὰρ χροὸς πῶ τῆς πόλεως, ἢ, το
 εἰδῆς τῆς ἐορτῆς εἴη παῖσα παρεσκευάζετο. ἐγὼ τε ὁ πε-
 πονθῶς τῷ τῷ χροὸς πῶ. τίς αὖ οὐκ ἐτόλμων μάλλον εἶ-
 λεσθαι πῶ, ἢ πῶ ἐκ τῶ νόμου καὶ τῷ τῷ ποδὶ πῶ ἐορ-
 τῶν ἀδικούντων οὐδὲν; ταῦτ' οὐ οἶδ' ὅτι πάντ' αὖ ἔλεγε
 οὐκ ἔστι τό τε. φύγοντος μὲν γὰρ οἶμα καὶ ἡδικηκός ἐστι,
 τὸ τὸν πρὸντα τῶν τῶν μὴ διοῦναι δίκῃ διακρουόμενον,
 τὸν οὐκ ὄντ' ὥς εἶδῃ γινέσθαι λέγειν: δικῶν δὲ γε σω-
 φρόνων τῷ τῷ τε μὴ περσέχειν, καὶ ὅν αὖ λάβωσιν ἀ-
 σεληγένοιτα καὶ λαβῶν. μὴ δὲ τῶν λέγειν αὐτῶν εἶπε, ὅτι
 καὶ δικῶς ἰδίᾳ δίδωσιν ὁ νόμος μοι, καὶ γὰρ πῶ ὑβρεως.
 δίδωσι γὰρ: ἀλλ' ὥς οὐ πεποίηκεν ἄκατηγρηκῶς, ἢ πεποίη-
 κώς, οὐ ποδὶ πῶ ἐορτῶν ἀδικεῖ, τῶν διεκινῶνται. τῶν
 γὰρ αὐτῶν ἐγὼ περὶ βλάβῃ, καὶ ποδὶ τῷ τῷ πῶ πῶ
 φον οἷστέ νῦν ὑμεῖς. εἰ δ' ἐγὼ πῶ ὡς τῶ ἰδίῳ δικῶν
 πλεονεξίαν ἀφείς, τῇ πόλει πῶ χροὸς τῆς πῶ, καὶ
 καὶ τῶν εἰλόμῃ τὸν ἀγῶνα, ἀφ' οὗ μηδὲν ἐστὶ λῆμμα
 λοβεῖν ἐμοί, χροὸν, οὐ ἐλάβω δῆκον τῶν αὖ εἰκότως
 ἐνέγκαι με πρὸ ὑμῶν. οἶδα τῶν ὅτι καὶ τοῖς πῶ

Δημοφίλου

χρήσεσθαι τῷ λόγῳ, μή με δημοθέτει πρᾶδῶτε, μή δὲ δῖ
 δημοθέτει με ἀνέλητε. ὅτι ἔντω πολέμῳ, δῖ ἑστῶς με
 ἀναιρήσετε; τὰ ριᾶτα πολλάκις οἶδ' ὅτι φησὶ γέγραπται
 λόμενος φθόρον πινά ἐμοὶ δῖ τῶν τῆς λώων σπαράγειν.
 ἔχει δ' οὐχ οὕτω ἱστῶν, οὐδ' ἐγγύς. οὐδένα γὰρ τῆς ἀδι-
 κούντων ὑμεῖς οὐδεὶς τῆς κατηγόρων ἐκδίδουτε. οὐδὲ γὰρ,
 ἐπειδὴν ἀδίκηθ' ἡ τις, ὥς αὖ ἐκαστος ἡμῶς ὁ παθὼν πείσῃ,
 ποιῆσαι πῶ πμωρίαν, ἀλλὰ τούναντίον. νόμισ' ἔδεικε
 πρὸ τῆς ἀδικημάτων ἐπ' ἀδήλοισι μετὰ τοῖς ἀδικήμασιν, ἀ-
 δήλοισι δὲ τοῖς ἀδικησομένοισι. οὗτοι δὲ τί ποιούσιν οἱ νό-
 μοι; πᾶσιν ὑπάρχουσιν τοῖς ἐν τῇ πόλει δίκῃ, αὖ ἀδικη-
 θῇ τις, ἴσασθαι δι' αὐτῶν λαβεῖν. ὅταν τοίνυν τῆς πρᾶδαι-
 νότων πινά ἑὺ νόμισ' ἐλάττωτε, οὐ τοῖς κατηγόροις ἑστῶς
 ἐκδίδουτε, ἀλλὰ τῆς νόμισ' ὑμῶν αὐτοῖς βεβαιούτε. ἀλλὰ
 μὲν, πρὸς γε τὸ τοιοῦτον, ὅτι δημοθέτης φησὶν, ὑβρίζαι,
 δίκαιος καὶ κοινὸς καὶ ἑκάστῳ ἀπάντων ἑὺ ὁ λόγος: οὐ
 γὰρ εἰς δημοθέτει ὄντα μενέλαον μετὶ τῶν τῶν πῶ
 ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς χρηρῆν ὑμέτερον. ἑστῶς δ' ὅσον δύ-
 ναται, γινώσκ' αὖ ἐκ τῆς δέ. ἴσας δὲ πῶ τῆς δ' οὐ τῆς δι-
 κῆς τῶν τῶν, οὐδεὶς δι-μοθέτης ἐς ὄνομα, ἀλλ' ὅτι δὴ πο-
 τε ἐκείτω. αὖ μὲν τοίνυν ἰδιώτην ὄντα πινά αὐτῶν ὑβρίσῃ τις
 ἢ κακῶς εἶπῃ, γρηφίῳ ὑβριεὺς καὶ δίκῃ κατηγορέας φού-
 ξεται: ἐὰν δι-μοθέτην, ἄπμος ἔσται καὶ ἀπάξ. δῖ τί; ὅτε
 ἑὺ νόμους ἦ δὲ ὁ ἑστῶς ποιῶν περὶ σφίσι, καὶ τὸν ὑμέτε-
 ρον κοινὸν σέφαρον, καὶ τὸ τῆς πόλεως ὄνομα. ὁ γὰρ δι-
 μοθέτης, οὐδεὶός αὖ θρώπων ἐς ὄνομα, ἀλλὰ τῆς πό-
 λεως. καὶ πάλιν γε τὸν ἀρχόντα, ταυτὸ ἑστῶς. ἐὰν μὲν ἐ-
 σεφαινωμένον πατάξῃ τις, ἢ κακῶς εἶπῃ, ἄπμος: ἐὰν δὲ
 ἰδιώτην, ἰδία ὑπόδικος. καὶ οὐ μόνον πρὸς τῶν οὕτω
 ταυτ' ἔχει, ἀλλὰ πρὸς πάντων, οἷς αὖ ἡ πόλις πινά ἀφείκει,
 ἢ σεφαινορέει, ἢ ἑνὰ ὑμῶν δῶ. οὕτω τῶν καὶ ἐμὲ, εἰ

μὲν ἄλλαις ἡμετέροις ἰδίῃσι πινυμένων μεδίῃσι ἰδίῃ τὴν
 ὄντα, ἰδίῃ καὶ δίκῃ περὶ αὐτῶν διδόναι· εἰ δὲ χρηρῶν
 ὄντα ὑμέτερον ἰσορμῶν οὐσης, πάνθ' ὅσα ἰδίῃσιν, ὑ-
 βρίσας φαίνεται, δημῶσι οὐκ ἔστι καὶ ὑμῶν δίκαιός
 ἐστι τυγχάνειν. ἅμα γὰρ τῷ δημοδίνει καὶ ὁ χρηρῶν ὑβρί-
 ζετο· ἔστι δὲ τῆς πόλεως ὄνομα· καὶ τοὶ ἱεῖς τῶν
 ἡμετέρων, αἵ οὐκ ἐσὶν οἱ νόμοι. καὶ δὲ, ὅταν μὲν πινυ-
 ῖν νόμους, ὁ πῶς πινύσιν εἰσι, σκοπεῖν· ἐπειδὴ δὲ πινυ-
 φυλάττειν καὶ χρῆσθαι. καὶ γὰρ ὁ νόμος τῶν ὑμῶν ἐστι, καὶ
 ἄλλως δίκαια. ὡς ὁ τῆς βλάβης ὑμῶν νόμος πάλαι· ὡς ὁ
 τῆς αἰκίας· ὡς ὁ τῆς ὑβρείας. εἰ τίνων ἀπέχρηστος τοῖς διο-
 νυσίοις τὴν ποιούντας πινυμένων κατὰ τῶν νόμων δίκην
 διδόναι, οὐδὲν αὖ ὑμῶν περὶ αὐτῶν τῶν νόμων· ἅμα γὰρ ἀ-
 πέχρη· σημεῖον δὲ ἔδειξεν ἰδὼν νόμον αὐτῶν τῶν θεῶν
 τῆς ἰσορμῶν. εἰ τις οὖν κακείνοις τοῖς περὶ αὐτῶν
 νόμοις, καὶ τῶν μετ' ἐκείνους τινῶν, καὶ πᾶσι τοῖς
 λοιποῖς ἐς ἄνθρωπος, ὁ τοιοῦτος πότμος μὴ δῶδε· ἔστι δὲ
 κῆρ, ἢ μείζω δόκη δίκαιος· ἐγὼ μὲν οἶμαι, μείζω. ἀπὴ γ-
 ραιε τίνων τῶν μοι ποδῶν ἀντὶ τῶν, συλλέγειν καὶ πυν-
 θάνεσθαι, πῶς πῶς τε συμβέβηκεν ὑβρίσθαι· καὶ λέ-
 γειν τῶν καὶ διηγεῖσθαι περὶ ὑμῶν μὴ λένειν, ὡς αὖ-
 θροος Ἀθηναῖοι, τὸν περὶ αὐτῶν, ὃν ποτὶ φασιν ἐν ὑμῶν ἄπο
 πολυζήλου πλῆθους· καὶ τὸν θεομοδίτην, ὃς ἀνὰ γὰρ
 ἐπὶ πλῆθους ἀφαιρούμενος· καὶ τοιοῦτος ἡ-
 νάς· ὡς ἐὰν πολλοὺς ἐτόρους πλῆθος καὶ δεινὰ πεπονθό-
 τας ἀντιδείξῃ, ἢ τὸν ὑμῶν ἐφ' οἷς ἐγὼ πῶς οὐκ ὀργισ-
 νους. ἐμοὶ δὲ αὖ τὸν ἀντίον, ὡς αὖθροος Ἀθηναῖοι, δοκεῖ
 πρὶν αὖ εἰσέτω· ἐπεὶ αὖ τῶν κοινῇ βελτίστου διεί με-
 λειν ὑμῶν. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, τῶν πολλὰ τῶν
 γίγνεται, τὸ μὴ καλῶς εἶναι τῶν ἀντιπρόθετον ἀπὸν ὃν
 τῶν δὲ μηδὲν ὑβρίσιν τὸ λοιπὸν, τὸ δίκῃ τὸν ἀντιπρόθετον

τα ὡς προσήκει διδόναι, μόνον αἰτιον αὐτὸ γινόμενον; εἰ μὲν
 κρίνω ἀχρεῖς εἶναι συμφορὰς τοῦ ἄλλου, τοῦτον καὶ δὲ ἐκείνου
 κελασέον· καὶ μάλιστα γὰρ ὅσῳ πρὸς αὐτὴν πλείω καὶ μείζων·
 εἰ δὲ προσέωμαι, καὶ τοῦτον καὶ πάντας ἐατέον. ἐπὶ τοίνυν
 οὐδὲ ὁμοίαν οὐδὲν ἴστω καὶ κείνοις συγγνώμην δέξασθαι.
 πρῶτον μὲν γὰρ ὁ τὸν δημοσθένην πατάξας ἦ τις εἴχε
 περ φάσεις, μέδην, ἔρωτα, ἀγνοίαν δὲ τὸ σκόριον καὶ νη-
 κτός τὸ περὶ γὰρ γινέσθαι. ἐπεὶ δὲ πολὺν χρόνον ὁρῶν καὶ
 τοῦτον περ πετέειν φθάσαι τὸν λογιζόμενον, ἀμφοτέρων ἐφίσησεν.
 οὐ γὰρ ἐχθρόος γὰρ ὑπῆρχεν ὢν, οὐδὲ ἐφ' ὕβρις τῶν ἐκρίνησεν.
 ἀλλ' οὐ μετρίαν τούτων οὐδὲν ὅστις εἰπὴν. καὶ γὰρ ἐχθρόος ἦν
 καὶ μετρίαν εἰδὼς ὑβρίζει. καὶ οὐκ ἔστι τοῦτον μόνον,
 ἀλλ' ὅτι πάντων φαίνεται περὶ μετρίαν μετρίαν. καὶ μὲν,
 οὐδὲ τίς περὶ μετρίαν ἐμοὶ καὶ τοῦτον οὐδὲν ὁμοίον ὁ-
 ρῶ. πρῶτον μὲν γὰρ ὁ δημοσθένης οὐχ ἑσθλὸς ὕμνιστος, οὐδὲ
 τίς νόμων φροντίδας, οὐδὲ ἀνακτικῶς φανήσεται· ἀλλ'
 ἰδίᾳ περὶ τοῦ, ὁ πόσῳ δὴ ποτε ἀργυρίῳ καθύπευθε τοῖς
 ἀπὸν. ἐπεὶ δὲ πλείους ἐκείνος ἑσθλὸς τοῦ πολὺν χρόνον τῶν
 τὸ τοῦτον ἰδίᾳ διαλυσάμενος, ἐρῶτα πολλὰ τοῖς νόμοις
 εἰπὼν καὶ ὑμῖν, οὐδὲ εἰσήγαγε τὸν πολὺν χρόνον. εἰ μὲν κρί-
 νω ἐκείνων κατὰ τὴν ἐξουσίαν τοῦ λέγοντος ἐπὶ τῷ πρὸντι, διὰ λέ-
 γειν ἴστω. εἰ δὲ ἑσθλὸς ὢν ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἐξουσίαν, ἀχρε-
 οῦσθαι, πάντα μάλιστα ἢ ἴστω λεκτέον· πᾶν γὰρ τούτων
 πῶς ἐκείνοις. αὐτὸς μὲν δὲ λαβὼν οὐδὲν, οὐτ' ἐπιχειρή-
 σας λαβεῖν φανήσεται· πᾶν δὲ ἑσθλὸς τίς νόμων, καὶ πᾶν
 ἑσθλὸς τῷ θεῷ, καὶ πᾶν ἑσθλὸς ὑμῖν ὑμῶν δικαίως φυ-
 λάξας καὶ νῦν ἀχρεῖς δυνάμει ὑμῖν. μὴ κρίνω εἴτε ταῦτά αὐ-
 τὸν λέγειν. μὴ δὲ ἀντιτάξω, περὶ τοῦ ὡς δίκαιον πλείον-
 τι. αὐτὸ γὰρ ταῦθ' ὅπως ἐγνωσμένον ὑπάρχει πρὸς ὑμῖν, ἐκ ἐνέ-
 σται αὐτῷ λόγος ὁ δὲ εἰς. ποῖα γὰρ περ φάσις τίς ἀντι-
 πῆν καὶ μετρία σκῆψις φανήσεται τίς περὶ μετρίαν αὐτῶν;

ὀργὴν ἢ δίκαν. καὶ γὰρ ἔστιν τυχὸν λέγειν: ἀλλ' αὖ πρὸς
 ἀφ' ὧν τὸν λογισμὸν φθάσας ὑπαρχὴ π' περὶ ξαι, καὶ ὑβρι-
 στικῶς ἔστιν ποιήσῃ, δι' ὀργὴν γὰρ αὖτε φησὶ πεποινηκέναι. αὖ
 δ' αὖ ἐκ πολλοῦ συνεχῶς ὑπὲρ τῆς μάστιγος ἡμῶν πρὸς τὸ νό-
 μουσ' ἐπεί τῶν πρὸς φωνῶν, ὅ μόνον δὴ πρὸς τὸ μὴ μετ' ὀρ-
 γῆς ἀπείχει, ἀλλὰ καὶ βιβουλὰ μείος ὁ τοιοῦτος ὑβρίζων
 ὅστις ἦδη φανερὸς. ἀλλὰ μὲν ὁ πηνίχας καὶ πεποινηκὼς αὖ
 κατηγορεῖ, καὶ * ὑβρεῖ πεποινηκὼς φαίνεται: ὅς νόμους
 ἦδη διὰ σκοπεῖν, ὡς αὐτοὺς δικασαί: καὶ γὰρ τούτων
 δικαστὴν ὁμολογεῖται: καὶ θεωρεῖθ', ὅσα μείζονος ὀργῆς
 καὶ ζημίας ἀξιοῦσι ὅς ἐκουσίως καὶ δι' ὑβρίων πλημμε-
 λούντας, τίς ἄλλως πῶς ὑπαμαρτανόντων. πρὸς τὸν μὲν
 τῶν οἰκῶν τῆς βλάβης ἔστι νόμοι πάντες, ἵν' ἐκ τούτων
 ἀρξώμεθα, αὖ μὲν ἐκὼν βλάψῃ, δι' αὐτοῦ: αὖ δ' ἄκων, ἄ-
 πληστον τὸ βλάβος κελεύουσιν ἐκτίθεν: ἐκόντως. ὁ μὲν γὰρ
 παθὼν πανταχρὺ βοηθείας δίκαιός ἐστι τυγχάνειν. τῷ δ' ἄ-
 γαν π' ἀνοκίστην τὴν ὀργὴν αὐτὸν ἐκὼν αὐτ' ἄκων, ἔταξεν ὁ
 νόμος. ἔπειθ' οἱ φονικοί, ὅς μὲν ἐκ προνοίας ἀρχηπνύ-
 τας θανάτω, καὶ ἀειφυγίαν, καὶ δηλοῦσι τῷ ὑπαρχόντων
 ζημιῶσι. ὅς δ' ἄκων * ἀνέδωκε καὶ φιλελευθροπίας πολ-
 λῆς ἡξίωσαν. οὐ μόνον δ' ὑπὲρ τούτων τοῖς ἐκ προαιρέσεως
 ὑβρισταῖς χαλεποὺς ὄντας ἰδεῖν ὅτι ὅς νόμους, ἀλλὰ καὶ
 ἐφ' ἀπάντων. τί γὰρ δὴ πρὸς αὐτοὺς ὀφλῶν δίκην μὴ ἐκ-
 τίσῃ, οὐκ ἐποίησεν ὁ νόμος τὴν ὑβριστεῖς ἰδίαν, ἀλλὰ
 περιστῆν ἐπέταξε τῷ δημοσίῳ; καὶ πόλιν, τί δηποτε-
 αὖ μὲν ἐκὼν παρ' ἐκόντος τῆς λάβῃ τάλαντον εὔ, ἢ δύο, ἢ
 καὶ δίκην, καὶ τῶν ἀρχαῶν, οὐδὲν αὐτῷ πρὸς τὴν πό-
 λιν ὅστις: αὖ δὲ μικροῦ πάνυ τιμῆματος ἀξιὸν πρὸς λάβῃ, βίαν
 δὲ ἔστιν ἀφελῆται, τὸ ἴσον τῷ δημοσίῳ περιστῆν οἱ νό-
 μοι κελεύουσιν, ὅσον πρὸς τῷ ἰδιώτῃ; δὲ τί; ὅτι πάνθ' ὅσα
 πρὸς διαζόμνος πρὸς τῇ κοινῇ ἀδικήματα, καὶ καὶ τὰ ἑξῆς.

Δημοκρίτους

πράγματ' ὄντων ἡ γὰρ ὁ νομοθέτης. τὴν μὲν γὰρ ἰσχύος,
ὀλίγων: ἔως δὲ νόμους, ἀπάντων εἶναι, καὶ τὸν μὲν πεισθί-
τα ἰδίᾳ, τὸν δὲ βίαιον, δημοσίᾳ διέδοται βουθείας.
διόπερ καὶ τῆς ὑβρείως αὐτῆς τῆς μὲν γὰρ φάσκει ἔδωκεν ἅ-
παντα τῷ βουλομένῳ: τὸ δὲ τίμημα ἐποίησεν ὅλον δημό-
σιον. τὴν γὰρ πόλιν ἡγεῖτο ἀδικεῖν, οὐχὶ τὸν παθόντα μόν-
ον, τὸν ὑβρίζον ὡς χειροῦντα: καὶ δίκῃ ἰσχυρῶς τὴν τι-
μωρίαν εἶναι τῷ παθόντι: χρήματα δὲ οὐ προσέτιν τῷ
τοιοῦτων ἐφ' ἑαυτῷ λαμβάνειν, καὶ τοσαύτη γὰρ χρήσασθαι ὑ-
περβολῇ, ὥστε καὶ εἰς δούλων ὑβρίξει τις, ὁμοίως ἔδω-
κεν ἑκάστῳ τῷ γὰρ φάσκει, οὐ γὰρ ὅστις ὁ πάχων ὥς δὲ δειν-
σκοπεῖν. ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ὁποῖον τι τὸ γιγνόμενον. ἐπει-
δὴ γὰρ οὐκ ἔστιν ἰδιότης, μήτε πρὸς δίκην, μήτε ὅπως
εἴηται πρὸς τὴν ἐπέταξιν. οὐ γὰρ ὅστις οὐκ ἔστιν, αὐτὸς οὐ
ἀδυνατοί, ἢ πάντων οὐδὲν ὑβρείως ἀφορητὸν τὸν δὲ οὐδὲ
ὅτ' ἂν μᾶλλον ὑμῖν ὀργίζεσθαι προσήκει. ἀνάγκη δὲ αὖ-
τὸν μοι λαβὼν τὸν τῆς ὑβρείως νόμον: οὐδὲν γὰρ, οἷον ἀκούειν
αὐτοῦ τῶ νόμου.

Νόμος.

Εἰς τὴν ὑβρίξει τὴν ἀνὰ, ἢ παῖδα, ἢ γυναικας, ἢ ἀνδρας τῶν
ἐλευθέρων, ἢ τῶν δούλων, ἢ πρᾶξιόν τι ποιῶν εἰς
τῶν πινά, γράφειται πρὸς τὸν δημοθέτην ὁ βουλο-
μενος ἀδυνατοίαν αὐτῷ εἶναι. οἱ δὲ δημοθέται εἰσαγγέλλουσιν
εἰς τὴν ἡλικίαν ἐκείνην ἡμῶν ἀφ' ἧς αὐτὸς ἡ γὰρ φάσκει,
ἐάν μὴ τι δημόσιον καλῇ. εἰ δὲ μὴ, ὅταν πρῶτον οἴσθῃ
τε. ὅτε δὲ αὐτὸς κατέγραφε, ἢ ἡλικία πρῶτον αὐτοῦ
πρᾶξιμα, ὅπου αὐτὸς δὲ ἄλλοις εἶναι παθεῖν, ἢ ἀρπύ-
τοι. ὅσοι δὲ αὐτὸς γράφονται γράφας ἰδίᾳ καὶ τὸν νό-
μον ἐκείνου μὴ ἐπείλθῃ, ἢ ἐπεὶ μὴ μετὰ λαβὼν τὸ πῦ-
ρον μὲν τῶν ἀφ' ὧν ἀρπύτοι χιλίας δραχμὰς τῷ δη-
μοσίῳ. ἐάν δὲ ἀργυρίου πρᾶξιμα τῆς ὑβρείως, διδίδωται ἐκεί-
νῳ.

ἐλθὺς πόρον ὑβρίσῃ, μέχρι αὐτὴ κτίσῃ. Ακούετε, ὦ ἀνδρες
ἀθηναῖοι, τίς νόμος τῆς θαλασσοπόρας, ὅς οὐδὲ τοῦτο
λαῶς ὑβρίζεσθαι ἀξιοῖ; τί οὖν πρὸς θεῶν, εἴ τις εἰς τοῦτο
βαρύνει ἀνθρώπων τὸν νόμον τοῦτον, ἢ ὅτι αἱ ἀνδράποδα
εἰς τοῦτο ἐλλύμεσθαι κελεύεται, ἐπαινεῖν ὑμᾶς καὶ διεξιῶν,
ποδὶ τῆς πόλεως εἶποι πρὸς αὐτοὺς ὅτι, εἰς τὴν ἐλθὺς
νότος ἀνδράποδοι οὐ τῶς ἡμέραι καὶ θαλασσοπόροι τοῦτο
ὥς τε καὶ ὑφ' ὑμῶν ἡ δικημελίῃ, καὶ φύσει τῆς πρὸς ὑ-
μᾶς ἔχουσιν αὐτοῖς ὑπὸ χυλῆς παύσεως, ὅμως οὐδ' ὅσον
αὐτὴν κελεύειν τοῦτο λαῶς κτίσωνται, οὐδὲ τοῦτο ὑ-
βρίζειν ἀξιοῦσιν· ἀλλὰ νόμον δημοσίαν τὸν τοῦτο καλῶ-
συντα τέθεινται τουτοῖ· καὶ πολλοὺς ἡδὴ πῖρα βάντας τῷ
νόμον τοῦτον ἐξημελώσιν θανάτῳ· εἰ ταῦτ' ἀκούσαντες καὶ
συνέειν οἱ βαρύνοντες, οὐκ αὖ οἶδε δημοσίαν πάντας ἡ-
μᾶς περὶ τῶν αὐτῶν ποιήσασθαι; τὸν τοῖνον οὐ πῖρα τὸ
τοῖς ἑλλήσι μόνον δουλομανεῖντα νόμον ἀλλὰ καὶ πῖρα τοῖς
βαρβαροῖς οὐδὲν ἔχειν, σκοπεῖσθ' ὁ πῖρα τοῖς, ὡς
πῖνα τοῦτο δίκην ἀξίαν ἔσται δεδωκώς. εἰ μὲν τῶν, ὦ ἀν-
δρες ἀθηναῖοι, μὴ χρὴ τῶν αὐτῶν ἐπεπόνθειν ἑκαστοῦ
δίου, ὑβρίναι αὐτὴς κατέγνω μόνον τοῦτο πεπραγμένων αὐ-
τῶ· νῦν δὲ μοι δοκεῖ, καὶ ἀσέβειαν εἰ κελεύειν ὅσους τις, τὰ
περὶ σέθεντα ποιεῖν. ἴδε γὰρ δὴ πού τοῦτο, ὅτι τοῦτο χρυσοῦς ὑ-
μῶν ἀπαντᾶς τοῦτο, καὶ ὑμῶν τῶν θεῶν ποιεῖσθαι, εἰ μόν-
ον κελεύει τοῦτο νόμος τοῦτο ποδὶ τοῦτο διονυσίων, ἀλλὰ καὶ
κελεύει τοῖς μαντεῖας, ἐν αἷς ἀπάρεσθαι ἀνθρωπίνου διήκτου
περὶ τῇ πόλει· ὁμοίως ἐκ δελφῶν, καὶ ἐκ δωδώνης, χρυσοῦς
ἵσταναι κελεύει τὰ πάρεα· καὶ κινεῖσθαι ἀγῶνας, καὶ σεφαι-
φορεῖν. Ἀνάγνωτε δὲ μεγάλων αὐτοῖς τοῖς μαντεῖας.

MAUTEIA.

Αὐτῶν ὁ ἐκείνου ὅσοι πανθίνος ἀν
Ναίετε, καὶ παύσαι νόμους ἰσχυρὰ ἔορτῆς,

Μεμνησθαι βᾶν χειρὸς, καὶ δύνευσεν ἑστ' ἀγυῖας
 ἰσάναι ὠρεῶν βρομίῳ χέειν ἄρμυρα πάντα
 Καὶ κνισσάν βωμοῖσι κέρη σεφάλοις πυλάσθαι.

Περὶ ὑγείας θύειν, καὶ δύνευσεν δι' ὑπ' αὐτῷ, καὶ ἦρα
 κλῆ, ἀπόλωνι περὶ σταθέρῳ: πόρῃ τύχας ἀγαθὰς ἀπόλ-
 λωνι ἀγυῖα, λατοῖ, ἀρτέμει, καὶ κατ' ἀγυῖας κρατῆ-
 ρας ἰσάμεν καὶ χερσὺς, καὶ σεφανηφορεῖν καὶ τὰ πᾶ-
 ρα θεοῖς ὀλυμπίοις πάντοτε καὶ πάσαις, ἰδίᾳ δεξιᾷ καὶ
 ἀριστερᾷ αἰσχροῖς, καὶ μνασιδωρεῖν.

Εὐδῶρα.

Εὐδωδώνης μαντεῖαι τῷ δήμῳ τῆς ἀθηναίων. Ὁ τοῦ
 διὸς σήμειναι, ὅπ' ἔσται ὅρασι πᾶσι ἐπὶ τῆς θυσίας. καὶ
 τῆς θεωρίας αἰρεῖται πέμπειν κελεύει θεοῖς ἐνεία, καὶ
 τῷ τῷ δὲ ταχέων τῷ δι' τῷ δωδωναίῳ ἀρσῶντες βούς,
 καὶ περὶ ἐκείνῳ δύο βουκόσις. τῇ δὲ διώνῃ βούν, καὶ ἄλλα
 ἰδρεῖα, καὶ ἔσται πᾶσι καὶ κλῶ. καὶ περὶ, τὸ ἀνάθημα, ὃ
 ἀνέθηκεν ὁ δήμος ὁ ἀθηναίων.

Εὐδῶρα.

Ὁ τῷ διὸς σήμειναι ἐν δωδωνῇ διονύσῳ δημοτελεῖ ἰδρεῖον
 τίλειον, καὶ κρατῆρα κεράσι, καὶ χερσὺς ἰσάναι: ἀπόλ-
 λωνι ἀρτῶ παρὶ βούν θύσαι, καὶ σεφανηφορεῖν ἐλδὸν θ-
 ρους καὶ δούλους, καὶ ἐλεῖν: θύειν μίαν ἡμέραν δι' κτη-
 σίῳ βούν λαλόν. Εἰσὶν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ αὐ-
 τῶ καὶ ἄλλαι πολλὰ μαντεῖαι ἐν τῇ πόλει καὶ αἰεὶ καὶ
 γαθαί. τι οὖν ἐκ τούτων ὑμᾶς ἐνθυμεῖσθαι δεῖ; ὅπ' ἔσται
 μετ' ἄλλας θυσίας τοῖς ἐφ' ἐκείνης μαντεῖας περὶ φαινο-
 μένοις θεοῖς περὶ τῆς θυσίας θύειν. ἰσάναι δὲ χερσὺς καὶ σε-
 φανηφορεῖν καὶ τὰ πᾶσα, περὶ ἀπάσαις ταῖς ἀφικ-
 μέναις μαντεῖαις περὶ αἰρουσίν ὑμῖν. οἱ τοίνυν χροῖ
 γιγνόμενοι καὶ οἱ χρηστοί, δηλόν ὅπ' ἔσται μετ' ἡμῶν ἐκεί-
 νας ὅς σιωδρχόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὰς μαντεῖας

τῶν αὖτε, ἡ πόλις ὑμῶν αὐτῆς ἐσεφανούμεθα, ὁμοίως δ',
 τε μὲν νικῶν, καὶ ὁ πάντων ὑστάτος γλῆσσεσθαι. πῶς δὲ
 τῆς ὑπὸ νικῶν πόλεως αὐτῆς τὸ τ' ἦδη σεφανούτω ὁ νικῶν.
 τὸν οὖν εἰς ἕνα τῶν τῶν πόλεως πόλεως, ἢ τῆς πόλεως ὑβρί-
 ζοντα ἐπ' ἔχθρα, καὶ πῶς τ' αὐτῶν τῶν πόλεως καὶ αὐτῶν τῶν
 θεῶν ἰανῶν ἐστὶν ἄλλοι πᾶσι ἀσεβεῖν φήσομεν; καὶ μὴν
 ἴσμεν ἐστὶν, ὅτι βουλόμενοι μηδὲν ἀποκτείνεσθαι ξύλον, οὐκ
 ἐδώκατε ἀπὸ τῆς πόλεως οὐδενί, περὶ καλῆς πεντήκοντα δραχ-
 μῶν. ἐὰν δὲ καὶ πόλεως καλῶς, χιλίας ἀπὸ τῶν πόλεως ἐτά-
 ξατε. τίνας εὐεχῶ; ὅπως μὴ τὸν ἐσεφανώμενον καὶ λεί-
 ποντα τῶν πόλεως τῶν πόλεως καλῶν, μὴ δ' ἐπι-
 ριάξῃ, μὴ δ' ὑβρίξῃ, μηδεὶς ἴξεσθαι. εἴτα τὸν μὲν πόλεως
 πῶς οὐδ' ὁ περὶ πόλεως καὶ τὸν νόμον ἀγῆμιος ἔσται·
 τὸν δὲ πόλεως αὐτὸν οὐδ' ὁ συγκύβας πᾶσι πάντας ἐστὶν
 νόμος οὐτῶ φανόρας, οὐδ' ὁ δώσει δίκην; ἀλλὰ μὴν, οὐκ
 δὲν ἐστὶν ὁφείας καλῶς καὶ φιλανθρώπως τοὺς νόμοις
 ἡ πόλις πολλὰν κείσθαι, εἰ τῶν ἀπειθῶν καὶ διαχομῶν
 αὐτοῦ, ἢ πᾶσι ὑμῶν ὅρῃ τ' αὐτῶν κείων μὴ γλῆσσεσθαι. φῶς
 δὲ περὶ θεῶν καὶ κείνο σκέψασθε. παραιτήσομαι δ' ὑμῶν
 μηδὲν ἀχρεοθῆναι μοι, ἐὰν ἐπὶ συμφορῶν ἡνίων γεγνό-
 των ὀνόματι μνηστῶ. οὐ γὰρ ὀνειδίσαι μὰ τῶν θεῶν οὐδε-
 νί δύνασθαι οὐδὲν βουλόμενος ἐστὶν ποιῆσω, ἀλλὰ διὰ τῶν
 τὸ βιάσθαι καὶ ὑβρίξαι καὶ τὰ τῶν πόλεως ποιεῖν, ὥς ἅπαν-
 τες ὑμεῖς οἱ ἄλλοι φέρετε. θανόντων ἐστὶ δὴ πῶς τῶν πόλεως
 τῶν πόλεως διδάσκων; οὐτῶς ἀστρατείας ἐάλω, καὶ κεί-
 νῳ συμφορῶν. ἐστὶν μὲν πῶς αὐτῶν τῶν πόλεως, ἐμ-
 δώσθαι τῶν πόλεως τῶν πόλεως τῶν πόλεως, οἷμα, θεοσ-
 δοπίδης. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἡ γὰρ ἀνάγκη οἱ αὐτῶν πόλεως
 καὶ καλῶς εἶφασαν. ὥς δ' ἐπληρώθη τὸ διάβητον, καὶ
 τὸν ὄχλον σωελεγεμνόν εἶδον ὑπὸ τὸν ἀγῶνα, ὥκνησαν,

Δημοσθένους

εἶδεν, οὐδείς ἤφατο· ἀλλὰ τοσούτων τῆς δυνάμεως ἐν-
 κείτω, τίς αὖ ὑμῶν ἴδοι συμμεχωρηκός, ὥς τε πάντα τὸν
 μετὰ ταῦτα χρόνον διδάσκει τὸν χρόνον· καὶ οὐδὲ τίς ἰδίων
 ἐχθρῶν οὐδὲς κωλύει· τοσούτ' ἀπείχει τῶν χρημάτων πινος
 ἀφαιδαι. Ἄλλος δὲ ἀνδρὶς εἰδὼς οἰνιχίδος φυλῆς· ἡ τυ-
 χικῶς πικρὰ ἔστω τοιοῦτον· ὅς νῦν καὶ χάριν δὲν ἤδη,
 καὶ ἴσως ἡτῶν χρηστέως, ἡ δὲ πρὸς ἡμέραν τῆς φυλῆς κο-
 ρυφαῖος· ἴσῃ δὲ πῶς τῶν ὅτι τὸν ἡμέραν αὐτὴν ἀφῆλ' ἡ τίς,
 οἷον οἷον πῶς χρόνος· ἀλλ' ὅμως πολλὰν χρημάτων φιλο-
 νεκιστάντων, οὐδὲς πῶποτε τῶν εἶδε τὸ πλεονέκτημα·
 οὐδὲ τόλμησε εἶσθαι ὑπαγαγεῖν, οὐδὲ κωλύσαι· ὅς γὰρ
 τὸ δῆν αὐτὸν ἀπὸ λαβόμενον τῇ χειρὶ εἶσθαι ποιῆσαι, καὶ μὴ
 περικαλὲς εἶδαι πρὸς τὸν ἀρῶντα ὑπῆλκεν, ὥς πρὸς αὐτὸν
 ἐξόντος τίς ὑπαγαγεῖν ἡβοῦλετο, ἅπας τίς ὠκνεῖ τῆς ἀσελ-
 γείας· ὅσῃς αὐτὸς χειρὸς φθῆναι γλόμενος· οὐκοῦν δὲνόν,
 ὡς αὐτοῦ δικασαί, καὶ χίτλιον, τῶν μὲν νικᾶν αὐτὸν τὸν
 πρὸς τῶν οἰομένων χρημάτων, τῶν ἀνελώντων πολλὰς
 πάντες τὰ ὄντα εἰς τὰς λειτουργίας, μηδὲν ἔλαμψε πῶ-
 ποτε, μὴ δὲ ὡς οἰνόμοι διδάσιν ἀφαιδαι· ἀλλ' οὕτως δὲ
 λαβῶς, οὕτως δυνάμει, οὕτω μετὰ διακείδαι, ὥς τε
 ἀναλίσκοντες, ἀπονιδάντες, ὅμως ἀπείχεται, καὶ περο-
 ρᾶται τὰς ὑμετέρων βουλήσεις, καὶ πῶς ποδὶ πῶς ἰορ-
 πῶς αὐτοῦ δὲν· μετὰ δὲ ἰδιώτην ὄντα, μηδὲν ἀνελώντα,
 ὅτε πῶς περσέκρουσε, καὶ ἐχθρὸς ὑπῆρχε, εἶσθαι ἀναλί-
 σκοντα, χρηματίζοντα, ἐπὶ ἡμῶν ὄντα περσπικίζον καὶ
 τύπιν, καὶ μὴ ἰορπῆς μὴτε τίς νόμων, μὴτε ἡμῶν ἐν-
 ρῆτε, μὴτε τῇ θεοῦ φροντίζειν· πολλὰν τοίνυν, ὡς αὐτοῦ
 ἀθηνᾶοι, γε γλόμενων ἐχθρῶν ἀλλήλοις, οὐ μόνον ἐξ ἰ-
 δίων ἀλλὰ καὶ ἐκ κοινῶν περσπικίων, οὐδὲς πῶποτε εἰς
 τοσούτ' ἀναδείξας ἀφῆκε, ὥς τε τοιοῦτος ἡ ἔλαμψε
 ποιῆν· καὶ τοι φασὶν ἰσχυρά τιν' ποτὲ ἐκείνον διοκεί τῶ

πιτθῇ τὰ μάλιστα ἐλθεῖν εἰς ἔχθραν· καὶ ἐπὶ περὶς τοῦτω
 συμβῶαι πσίαν τὸν ἰωκράτους ἀδελφὸν ἀνέχρησεν
 τῷ διοκλεῖ. ἀλλ' ὅμως πολλοὺς μὲν ἔχον φίλους ἰωκρά-
 τῆς, πολλὰ δὲ χρήματα κεκρυμμένον, φρονῶν δ' ἐφ' ἑαυτῷ
 τηλικούτῳ, ἡλίκον εἰκὸς αἰδοῖσθαι καὶ δόξης καὶ τιμῆς πετυ-
 χήκετα, ὧν ἐκεῖνος ἡξίωτο πρὶ ὑμῶν, οὐκ ἐβόησεν ὡδὶ τοῖς
 τοῖς χρυσοῦν οἰκίαις νύκτωρ, οὐδὲ κατερέγγονε τὰ πα-
 ρασκοῦ ἀχρόμυνα ἱμάτια εἰς τὴν ἐορτήν, οὐδὲ διέφθειρε δι-
 δασκαλον, οὐδὲ χερὸν μακθαίνειν ἐκώλυσεν, οὐδὲ τοῖς ἄλ-
 λων οὐδὲν, ὧν οὕτως διεπράττετο, ἐποίησεν· ἀλλὰ τοῖς νόμοις
 καὶ τῇ τοῖς ἄλλων βουλήσει συγχωρῶν ἐνείχετο καὶ νικῶν-
 τα καὶ σεφανούμενον τὸν ἐχθρὸν ὁρῶν, εἰκότως. εἰ δὲ γὰρ αὐ-
 τὸς οὐδαίμων ἦ διειργηρὸς πολιτεία, τῶν συγχωρεῖν
 τὰ τοιαῦτα ἡξίου. πάλιν φιλόστρατον ἅπαντες ἴσμεν τὸν
 κολωνῆσιν, χαβρείου κατηγόρουντα, ὅτ' ἐκρίνετο τὴν πόλιν
 ὡρῶπιον κρίσιν θανάτου καὶ πάντων τοῖς κατηγόρων πι-
 κρότατον γιγνώμενον, καὶ μετὰ τοῦτο χρηρῶντα πασι διο-
 νύσια, καὶ νικῶντα, καὶ χαβερίαν οὐτε τύπτοντα, οὐτε ἀ-
 φαρπάλλοντα τὸν σέφανον, οὐδ' ὅλως περσιόντα ὅποι μὴ
 περσῆκεν αὐτῷ. πολλοὺς δ' αὖ ἔχον εἰπεῖν ἐπὶ, καὶ δὲ πολ-
 λὰς περφάσεις ἐχθροὺς γεγνημένους ἀλλήλοις, οὐδὲνα
 πώποτε οὐτε ἀκήκοα οὐτε ὥρακα, ὅς τις εἰς τοσοῦτον ἐλ-
 λυθεν ὕβρεως, ὥς τε τοιοῦτον τι ποιεῖν. οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνο οὐ-
 δεις ὑμῶν οἱ δὲ ὅτι μνημονεύει περὶ τῶν τοῖς τοῖς ἰδίαις,
 ἢ καὶ τοῖς κοινοῖς ἐχθρῶν ἀλλήλοις γενομένων οὐδένα, ὅτε
 καλῶν τοῖς κριτοῖς πρᾶσι καὶ, εἴ ὅταν ὁμνῶσιν ὕμνον
 κύντα, οὐδ' ὅλως ἐπ' οὐδενὶ τοῖς τοιοῦτων ἐχθρὸν ὕμνον ἔτα-
 μενον. τοῦτο γὰρ πάντα καὶ τὰ τοιαῦτα, ὧν αὐτοὶ ἀν-
 ναῖοι, φιλονεικία μὲν ὑπαχθέντα ὄντα χρηρῶν ποιεῖν, ἔχει
 ἡνὰ συγγνώμην· ἐχθραὶ δὲ ἐλαύνοντά τινα ἐκ περσιείας
 ἐφ' ἅπανσι καὶ τὴν ἰδίαν δύναμιν κρείττω καὶ εἶαν τοῖς νό-

Δημοθένους

μῶν οὐ γὰρ ἐν δεικνύμενον, ἡράκλειος, βαρὺ καὶ οὐχὶ δι-
καίον ὄσιν, οὐδὲ συμφέρον ὑμῖν. εἰ γὰρ ἐκείνῳ τῆς χρη-
στύντων ὄψιν περὶ δὴ λην γλῶσσιν, ὅτι αὐτὸς δεινὰ ἐχθρὸς ἦ
μοι μεθ' αὐτοῦ, ἢ τις ἄλλος θρασὺς καὶ οὕτω πλούσιος,
πρῶτον μὲν ἀφαιρεθῆσο μοι τὴν νίκην, καὶ ἄμεινον ἀπο-
νίσωμαι πινος: ἔπειτ' ἐφ' ἅπαντα ἐλαττώθῃσιν μοι, καὶ
περὶ πηλοκρόμενος διατελέσω: τίς οὕτως ἀλόγιστος, ἢ
τίς οὕτως ἀθλίος ὄσιν, ὅς τις ἐκὼν αὐτὴν μίαν θραχυλὴν ἐ-
κλήσειεν ἀνάλασαι; οὐδεὶς δὴ ποῦ: ἀλλ' οἱ μοι, τὸ πᾶν
τας ποιοῦν καὶ φιλοτιμεῖσθαι καὶ ἀναλίσκειν ἐθέλειν, ἐ-
κείνῳ ὄσιν, ὅτι τῆς ἰσῶν καὶ τῆς δικαίων ἐκείνῳ ἡρεῖται
ἐαυτῷ μετεῖναι ἐν δημοκρατίᾳ. ἐγὼ δὲ οἶμαι, ὡς αὐτοῖς ἀ-
θηναῖοι, τούτων οὐκ ἔτυχον διὰ τῶν ἀλλὰ χερσὶν ὧν ὑ-
βρίσθην, καὶ τῆς νίκης περὶ ἐπιστρήθην. καὶ οἱ πάντες ὑμῖν
ὄψιν δείξω σαφῶς ἔγωγε ὅτι μηδὲν ἀσελγὲς ὑβρίῳ ποιῶν-
τι μεθ' αὐτοῦ, μὴ δὲ ὑβρίζοντι, μὴ δὲ τύπτοντι καὶ λυπεῖν ἐμέ
καὶ κατὰ τὸ νόμον αὐτῷ φιλοτιμεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς,
καὶ μὴ δὲ διαῖραι τὸ σῶμα πρὸς αὐτῶν νῦν ἔχειν ἐμέ. ἐ-
γὼ γὰρ αὐτὸν, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι, ὅτ' ἐγὼ τῆς πανδιο-
νίδος χρηρῆς ὑπέστην ἐν τῷ δήμῳ, τότε τῆς ὀρεχθίδος ἀ-
ναστάντα τῆς ἐαυτῷ φυλῆς ἀνθυπεστῆναι: καὶ κατὰ στήθιν
θ' ἐκείνῳ ὅσιν, καὶ τὰ ὄντα ἀναλίσκοντα ὡς πρὸς ἐγὼ,
οὕτω με ἀφαιρεῖσθαι τὴν νίκην: ὑβρίζειν δὲ τῶν αὐτῶν, καὶ
τύπτεν, οὐδὲ τότε. νῦν δὲ ὄψιν μὲν ἔκ ἐποίησεν, ἐν ᾧ τὸν
δῆμον ἐτίμησεν αὐτῷ, οὐδ' ἀνείκελ' ἔθετο τοιοῦτον οἰδέν: ἐμοὶ
δὲ ὅς, εἴτε τις, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι, βούλεται νομίσαι μα-
νίαν, μακρὰ γὰρ ἴσως ὄσιν, ἔσθ' ὅτι δύναιμι τι ποιῆν: εἴτε,
καὶ φιλοτιμίαν, χρηρῆς ὑπέστην: οὕτω φανερῶς καὶ μα-
ρῶς ἐπηρεάζων ἐπικολούθησεν, ὡς τε μὴ δὲ τῆς ἰδρῶν
ἱματίων, μὴ δὲ τῆς χειρὸς, μὴ δὲ τῆς σώματος τῶν χειρὶ πε-
λασθῆναι ἀπαχέσθαι μου. εἰ γὰρ τίς ὑμῶν, ὡς αὐτοῖς ἀ-

Ἀθηναῖοι, ἅλως πῶς ἔχει τὴν ὀργὴν ὑπὲρ μεδίαν, ἢ ὥς οὐ
 δέον αὐτὸν τεθναῖναι: ὅκ' ὀργιστὴς ἔχει. ὁ γὰρ ὅστις δίκαιον ὁ-
 δὲ προσήκειν, τὴν τῆ παθόντος οὐ λάβειαν τῷ μηδὲν ὑπο-
 σταλαμένῳ πρὸς ὑβρίν μορίδα εἰς σωτηρίαν ὑπάρχειν. ἀλ-
 λά τὸν μὲν, οἷς ἀπάντων τῆς ἀνικέστων αἵτιον κελεύειν προ-
 σήκει: τῷ δὲ τῷ τῆ βοήθειαν ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ἔχον. οὐδὲ γὰρ
 αὐτὸς τῆς εἰπεῖν, ὥς οὐ γὰρ νηλεέος πῶς τ' οὐδενὸς ἐκ
 τῆς τοιούτων διανοῦ, τῷ λόγῳ τὸ πρῶτον ἐγὼ νῦν αἶρω καὶ
 φοβερὸν ποιῶ: πολλοὶ γὰρ καὶ δεῖ: ἀλλ' ἴσασιν ἅπαντες,
 εἰδὲ μὴ, πολλοὶ γὰρ οὐθύνον τὸν παλαιστὰ ποτε ἐκείνου
 ἔνεανίσκον, καὶ σώφελον τὸν πατριστασίην: ἰσχυρὸς τις ἦν,
 μέλας δὲ οἱ δὲ ὅτι γιγνώσκουσι πινυτοῦ ὑμῶν ὅν λέγω: ἔδειξεν
 ἐν σάμῳ ἐν στωμοσίᾳ ἱνὶ καὶ διαβέβη οὕτως ἰδίᾳ, ὅτι ὁ
 τύπτων αὐτὸν ὑβρίζεν ὥς, ἀμυνάμενον οὕτως, ὥς τε
 καὶ ἀφικτεῖναι. ἴσασιν οὐαίωνα πολλοὶ τὸν λεωδάμαν-
 τος ἀδελφὸν ἀφικτεῖναι ταῖς τοῖς ἐν δειπνῶ καὶ στω-
 δῶ κοινῇ δὲ πλεονεξία. οὐ γὰρ ἡ πλεονεξία παρέστησε τὴν
 ὀργὴν, ἀλλ' ἡ ἀτιμία. οὐδὲ τὸ τύπτεσθαι τοῖς ἐλδοθίροις
 ὅστις διδόν, καὶ πρὸς ὃν διδόν, ἀλλὰ ἐξ ὑβρεί. πολλὰ γὰρ
 ἀν' ποιήσειεν ὁ τύπτων, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, ὧν ὁ παθὼν
 εἴτα ἐδ' αὐτὸ ἀπαγέλλαι δύναιθ' ἐτόλμων, ὃ χήματι, τῷ βλίμ-
 ματι, τῇ φωνῇ: ὅταν ὥς ὑβρίζων, ὅταν ὥς ἐχθρὸς ὑπάρ-
 χων, ὅταν κενδύλοις, ὅταν τῷ κέρους τῶν κινῶ, τῶν δὲ ἰ-
 σήσιν ἀνθρώπων αὐτῆς ἀνθρώπος ὄντας τ' προηλακίζεσθαι,
 οὐδὲ αὖ, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, ταῦτ' ἀπαγέλλων δύναι
 τ' τὸ διανόν πρῶτον τοῖς ἀκρόνουσιν ὅπως, ὥς ὑπὲρ τῆς ἀ-
 ληθείας καὶ τῆς πράγματος τῷ πάχοντι καὶ τοῖς ὀρώσιν
 ἐκέρχης ἢ ὑβρίσ φαινέται. σκέψασθε δὲ πρὸς διὸς καὶ θεῶν,
 ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ λογίσασθε πᾶν ὑμῖν αὐτοῖς, ὅσῳ
 πλείονα ἔργον ἐμοὶ προσήκει πρῶτον πάχοντι τοιαῦ-
 τα ὑπομεδίον, ἢ τὸ ἐκείνῳ τῷ οὐαίωνι ὃ τὸν βοιωτὸν

Δημοδένους

ἀρεκτείναντι. ὁ μὲν γὰρ ὑπὸ γυναικὸς καὶ τῷ τῷ μεθυσθῆναι
 τὸς ἀνθρώπων ἐξ, ἢ ἐπὶ ἀνθρώπων ἐπλήρη, καὶ τῷ γυναι-
 κῶν, οἱ τὸν μὲν κακίαν οἷς ἐπεξε, τὸν δὲ ἐπαίνεσθαι μετὰ
 τῷ αἰσχρομένον, καὶ κατὰ χρόνῳ ἑαυτὸν ἐμελῶν: καὶ
 ταῦτ' εἰς οἴκῳ ἐλθὼν ἀπὸ διαπύον, οἱ μὲν δὲ βαδίζον ἐ-
 ξῶ αὐτῷ. ἐγὼ δ' ὑπὲρ χροῦν ἡφονός, ἐγὼ δὲ, ὑβρί καὶ οἱ
 οἴνω εἶς πρὸς τῶν, ἀνθρώπων πολλῶν καὶ ἐξῶν καὶ πρὸς
 τῶν, ὑβριζόμεν, καὶ ταῦτ' ἐν ἰδρῶ, καὶ οἱ πολλοὶ μοι ἐν
 αἰάτῃ βαδίζον χρηρῶντι. καὶ ἐμὲν τὸν μὲν γὰρ, ὡς αἰ-
 σροὺς ἀνθρώποι, σωφρόνους, μάταιοι δὲ οὐ τεχνῶς, οἱ μοι καὶ
 εἰς οὐλοῦσαι αἰσχρομένον τῶν, καὶ μηδὲν αἰσχρομένον ἐλα-
 χὲς ἐντα περὶ αἰ. τῷ δὲ οὐκ ἔστι καὶ πᾶσι εἰς αὐτῷ εἰ-
 βοήθηκεν ἀνθρώπων ἐν, πολλῶν συνήντων ἐχθρῶν: δοκῶσι
 δὲ μοι καὶ τῶν δικαστῶν τῶν πολλῶν. ἀνέω γὰρ αἰσχρομένον
 γὰρ μὲν μόνων ἀλλοῦν ἀνθρώπων, καὶ τῷ εἰς τε καὶ αἰσχρομένον,
 οὐκ ἐν τῷ τῷ δικαστῶν ἐνός, ἐπὶ εἰς αἰσχρομένον, ἐπὶ
 μικρὸν, οὐκ ἐν μὲν οὐδὲ οὐκ ἐν περὶ εἰς δικαστῶν ποιῶν-
 τα. τῷ μὲν τῶν οὐκ ἐν, εἰς μὲν κατὰ χρόνῳ αὐτῷ μὲν
 οὐκ ἐν τῷ, εἰς εἰς κατὰ χρόνῳ αὐτῷ: ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ
 τὸν τῷ, ὡς καὶ ἀρεκτείναν: εἰς δὲ ἀρεκτείναν καὶ ταῦ
 τῷ ὑποβολῶν τῷ ὑμῶν εἰς τῷ γὰρ τὸ σῶμα ὑβριζόμε-
 νῳ διδωκέναι. τί οὖν; ἐμοὶ τῷ τῷ καὶ χρομένῳ περ-
 νοῖα τῷ μηδὲν αἰσχρομένον γνέσθαι, ὡς καὶ μὲν δὲ ἀνθρώπων,
 πρὸς τῷ τῷ πρὸς εἰς ὅν πῶντα ἀρεκτείναν περὶ
 καὶ; ἐγὼ μὲν οἱ μοι πρὸς ὑμῶν καὶ τῷ νόμον: καὶ πρὸς εἰς
 μα γὰρ πᾶσι γνέσθαι εἰς ἄλλοις, ὅτι εἰς ὑβριζόμενους ἀ-
 παντας καὶ εἰς ἀσέλγους οὐκ αὐτῶν ἀνθρώπων μετὰ τῷ ὁρ-
 γῆς, ἀλλ' ἐφ' ὑμῶν ἀρεκτείναν, ὡς εἰς αἰσχρομένον ὑμῶν καὶ εἰς
 λατῶντων εἰς αὐτῶν νόμοις κατὰ τῷ ἀνθρώπων τῷ πα-
 θούσι εἰς αἰσχρομένον. οἱ μοι τῷ τῷ ὑμῶν, ὡς αἰσροὺς
 δικαστῶν, πρὸς αἰσχρομένον τῷ εἰς αἰσχρομένον ἢ πρὸς ἢ ἢ πρὸς ἀλ-
 λήλους:

λήθω: νομίζεν γὰρ οὐδὲνα αὐτῶν ἀνθρώπων οὕτως ἀσελ-
 γῶς καὶ βιαιῶς οὐδὲν τῆς πολιτῶν χρήσασθαι μὴ μεγάλης
 πινὸς ὄντος ὁ αὐτῷ περὶ φείλει. βούλομαι δὲ καὶ ποδὶ
 τῶνδε ὑμῶν ἀρχῆς εἰπεῖν, καὶ διηγήσασθαι, ἵνα εἰδῆτε ὅτι
 καὶ τούτων ὁ φείλων διῶναι δίκην φανήσεται. ἔσται δὲ
 ποδὶ αὐτῶν βραχὺς ὁ λόγος καὶ χίωθεν ἀρχέσθαι δοκῶ.
 ἦν ἱκαναὶ δίκας ἐλαχον τῆς παρ' ὧν τοῖς ἐπιτόποις με-
 ρακίλλιον ὠν κομίδῃ, καὶ ἔσθον οὐδ' εἰ γέγονεν, εἰδὼς, οὐ-
 δὲ γινώσκων, ὥς μὴ δὲ νῦν ὠφελον, τότε μοι μνηστῶν
 εἰσιπῶν τῆς δίκων εἰς ἡμῶν ὥς ποδὶ τετάρτην, ἢ πέμ-
 πτω, εἰσεπὶ δὴσαν ἀδελφὸς ὁ τούτου καὶ οὗτος εἰς τὴν οἶ-
 κίαν αὐτὴν διδόντες ἑκταρχίαν. καὶ νῦν μοι μὲν δὲ παρέχουσιν
 ἐκείνο, καὶ ἐγὼ δὲ αὐτὴν διδόντες θρασυλόγους: τὰ δὲ ὄργα πάν-
 τα ἐγὼ καὶ τὰ περὶ τὸ μέγα ἔσθον τούτου. καὶ πρῶτον μὲν
 κατέχευον τοῖς θυράσιν τῆς οἰκημάτων ὥς αὐτῶν ἡδὴ γιγνο-
 μένος καὶ τὴν αὐτὴν διδόντες. εἴτα τῆς ἀδελφῆς ἔτ' ἐδόκει
 οὕσης τότε, καὶ παιδὸς οὕσης κέρως, ἐκαστὸν ἐφθέγγοντο
 αἰσχρὰ καὶ τοιαῦτα, οἷα αὐτῶν ἀνθρώποι κιούπει φθέγγοντο.
 οὐ γὰρ ἔγωγε περὶ αὐτῶν αὐτὴν εἰπεῖν περὶ ὑμῶν τῆς πό-
 τε ρηθέντων οὐδὲν: καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἐμὲ, καὶ πάντας
 ἡμῶν ἐν τῇ καὶ ἄρρητα καὶ ἄβυστον. ὁ δ' αὖτε δεινότατος
 τῶν, καὶ οὐ λόγος ἀλλ' ὄργον ἡδὴ: τοῖς δίκας ὥς αὐτῶν ἔσας
 ἡπείσαν τοῖς ὑπὸ τοῖς ποσὶ. καὶ ταῦτ' ἔστι μὲν παλαιὰ, ὅμως
 δεῖ πρὸς ὑμῶν μνηστῶν εἰν δῖμαι: ὅλη γὰρ ἡ πόλις τὴν
 αὐτὴν διδόντες καὶ τὴν αὐτὴν διδόντες τότε τῶνδε καὶ τὴν ἀσέλγειαν
 ἡδὴ το. καὶ τὸ τότε παντὰ πασιν ὄργητος ὦν καὶ νέος κομ-
 δῆ, ἵνα μὴ τῆς πρὸς τοῖς ὑπὸ τοῖς ποσὶ ἀπὸ δὴ θείω οὐχ ὅσα
 ἐδωκὴν ἀνὰ κομίσασθαι περὶ δοκῶν εἰς περὶ εἶναι, ἀλλ' ὅ-
 σων ἐμὲ τῷ στυγερῷ ἀπὸ δὴ θείω: δίδωμι εἴησι μὲν ἂν
 τούτοις ὅσου τὴν ἑκταρχίαν ἡδὴ μεμωδωκότας. * τὰ
 μὲν δὲ τότε ὑβρίσματα τούτων εἰς ἐμὲ, ταῦτ' ὅσι. δίκην

S

Δημοσθένους

δὲ τούτων λαχὼν ὑσδρον τῆς κακηγορίας, ἔλθον δὴ μὲν,
οὐ γὰρ ἀπὴντα. λαβὼν δὲ ὑποδρήμερον καὶ ἔχον, οὐδε-
νός ἡφάμεν πώποτε τῆς τούτου. ἀλλὰ λαχὼν ὑσούλης πα-
λιν οὐδὲ πω καὶ τῆμερον εἰσελθεῖν δεδύνημαι: ἡσώ-
τας τέχνας καὶ σκήψεις οὕτως δὲ εἰσκαὶν ἐκκρούει. καὶ
μὲν οὕτως δὲ λαβὼς τῆ δίκη, τῆς νόμους, ἀπαντα περὶ τ-
τειν ἀξίω: ὁ δὲ ὡς ὑμεῖς ἀκούετε, ἀσελῶς οὐ μόνον εἰς ἐμέ
καὶ ὅς ἐμὸν ὥς το δὲ ὑβρίζειν, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅς φυλέ-
τας δι' ἐμέ. ὡς οὖν ταῦτ' ἀληθὴ λέγω, καλεῖται ἡ
τῶν ὅς μάρτυρας, ἵν' εἰδῇ ὅτι πρὶν καλεῖται ὅς νόμους δι-
κῶν ὦν περὶ τὸν ἡδὴ κήθην, λαβεῖν, πάλιν τῶν ταῶν οἷα
ἀνικέατε, ὑβρίσμαι.

Μάρτυρες.

Καλλιθένης σφῆπος, διόγνης θεωρίσκος, μνησίθεος
ἄλω πεκῆθεν, οἷδαμεν δημοσθένει ὡς μάρτυροῦ μὲν, κρείσιν
λελογχέτα μεδίᾳ ὑσούλης, τῶ καὶ νῦν ὑπ' αὐτῶ κεινόμε-
νω δημοσίᾳ, καὶ ἡδὴ τῆ κρείσει ἐκείνη διαχρησθέντα ἐπὶ ὅκτωι,
καὶ τῶ χρόνου μεγλημελὸν παντὸς αἵον μεδίᾳ ἀεὶ περ
φασίζόμενον καὶ ἀναβαλλόμενον. Ὅ τινες πεποίηκε
κακὸν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, περὶ τῆς δίκης ἀκούσατε, καὶ
θεωρεῖτε ἐφ' ἐκείνου πῶ ὑβρίν καὶ πῶ ὑποδρηφάνειαν αὐ-
τῶ. τῆς γὰρ δίκης τῶν, λέγω ἡς εἶλον αὐτῶν, γίγνεται
μοι διαίτη τῆς σφάτων φαληρὴς ἀνδρὸς πένης μελὶς
καὶ ἀπερχομένων, ἀλλὰ οὐ πενήτης, ἀλλὰ καὶ πᾶ-
ν χρηστός: ὁ πορὶ τὸν τελαίπαρον ἐκ οὐδὲ ἀλλὰ καὶ πάν-
αιχρὸς οὐδὲ δικαίως ἀπλωλεκεν. οὐτὸς δὲ διαίτης ἡμῶν
ὁ σφάτων, ἐπειδὴ ποθ' ἦκεν ἡ κυρία, πάντα δὲ ἡδὴ διεφθῆ-
λνθαι τὰ ἐκ τῆς νόμων, ὑπωμοσίαι, καὶ πᾶν ἄλλο, καὶ
οὐδὲν ἔτι ὑπόλοιπον: τὸ μὲν πρῶτον ὑβρίζειν ἐδὲ τὸ
μῶν πῶ δίκαιαν: ἐπειτα εἰς πῶ ὑσδράειν ἀναβαλλέσθαι:
τὸ πᾶν τῶν δὲ ὡς οὐτ' ἐγὼ συνεχώρουν, οὐδ' οὕτως ἀ-

πῆντα, τῆς δ' ὥρας ἐρίγειτο ὅτε, κατεδήτησεν. ἦδη δὲ
 ἐσπέραισ' οὐσῃς κ' ἰσκόρως, ὅρ' ἔχ' ἔτι μεθίαισ' οὐ τοσὶ πρὸς
 τὸ τῆς ἀρχόντων οἰκημα καὶ κατὰ λαμβάνειν αὐτὸν ἀρχόντας
 ἐξιώντας, καὶ τὸν σφάτωνα ἀπὸντα ἦδη πλὴν ὀρήμων δε-
 δωκέτα, ὡς ἐγὼ τῆς πρὸς γλυνομίλων πνὸς ἐπυνθανόμην.
 τὸ μὲν οὖν πρῶτον οἷος τ' ἔω πείθην αὐτὸν πλὴν δίκῃ, καὶ
 κατὰ δεδητήκει, τῷ πλὴν ἀφ' δεδητημένῳ * ἀφ' φαίνεις,
 καὶ ὅς ἀρχόντας μεταγράφειν: καὶ πεντήκοντα δρα-
 χμᾶς αὐτοῖς ἐδίδου. ὡς δ' ἐδύχεραν οὐ τοσὶ τὸ πρῶτον,
 καὶ οὐδε τὸ ῥοῦς ἐπειθ' ἐπείλησας καὶ διαλοιδόρηθεις
 ἀπὸ λθόντων, τί ποιεῖ; καὶ διάσκαδε πλὴν κακοκῆσαι: πλὴν
 μὲν δὲ διαιταν ἀπὸ λαχόντων, οὐκ ὤμωσεν: ἀλλ' εἶαγε καθ' ἑαυ-
 τὸ κυρίαν γνέσθαι: καὶ αὐτὸς ἀπὸνέχην. βουλό-
 μενος δὲ τὸ μὲν λαθεῖν φυλάξαι πλὴν πάλιν ἴαν ἡμέ-
 ραν τῆς διαιτητῆς, πλὴν τῆς θορυγλιώδους ἢ τῆς σκυροφοριώ-
 νος γλυνομίλων, εἰς τὸ μὲν, ἢ λθ' ἐπὶ τῆς διαιτητῆς, ὅδ' ἔκ
 ἦλθε, πείθεις τὸν πεντανόοντα δοῦναι πλὴν ἡφον πα-
 ρὰ πάντας ὅς νόμοις, κλητῆρα οὐδ' ὀνπνοῦν ἀπὸ γράφ-
 μενος, κατὰ ῥῶν ὀρήμων, οὐδενὸς παρόντος, ἐκβάλλει
 καὶ αὐτοῖς τὸν διαιτητῆν. καὶ νῦν εἰς ἀθηναίων, ὅτε μεθίαισ'
 ὀρήμων ὠφλε δίκῃ, ἀπάντων ἀπὸ σφῆτος τῆς ἐν τῇ πό-
 λει, καὶ κατὰ παρὰ ἄπμωσ γέγονε. καὶ οὐτε λαχεῖν δίκῃ
 ἀδικηθέντα, οὐτε διαιτητῇ γνέσθαι μεθίαισ', οὐθ' ὅλως
 πλὴν αὐτὸν ὁδὸν βαδίζειν, ὡς εἴοικεν εἰς ἀσφαλές. δειδὼν
 ὅσον τὸ πρῶτον ὑμᾶς οὐ τοσὶ σκέψασθαι, καὶ λογι-
 σασθαι τί περ' ὅσιν ὁ παθὼν μεθίαισ' οὐτως ὤμωσεν τηλι-
 καύτην ἐπεβούλοσε λαθεῖν τῆς πεπραγμένων πρὸς αὐ-
 τοῦ πλὴν δίκῃ. καὶ μὲν ἢ πλὴν ὡς ἀληθῶς καὶ
 ἐσπέραισ', συγγνώμην ἔχειν: ἐὰν δὲ μὴ δέν, διάσκαδε πλὴν
 ἀσέλγειαν καὶ πλὴν ὤμωσεν, ἢ καθ' ἀπάντων χρεῖται τῆς
 ἐν τυγχάνοντων. τί δ' ἔω δ' ὅ πόντος; μεγάλην νῆδ' ὠφλε

δίκην, καὶ ὁσαύτην, ὥς τε ἀποδοῖναι τῆς ὄντων; ἀλλὰ
 χιλίων ἢ δίκη μόνον ὡς δραχμῶν. πάντι γὰρ ἀλλὰ δαίνηται,
 καὶ ἔστι φάιντο αὐτῷ, ὅταν ἐκτίνηται ἀδικῶς δίκη. σωείτω δὲ
 ἡ πόλις ἡμῶν γνομένῳ λαθεῖν αὐτῷ διὰ τὸ ἀδικηθῆναι.
 ἀλλ' αὐτὸν μερὸν μὲν ἤθετο, ὃ καὶ μέγιστόν ἐστι περὶ κληρονομίᾳ
 τῶν μηδὲν ἡδίκηκέναι τὸν αὐθροπον. δραχμῶν δ' οὐδέπω
 μὲν ἐκτέλλεται. ἀλλὰ μὴ πῶς ἔστι. ἀλλὰ πῶς μὴ οὐσαυτ
 ἀντιλαχεῖν ἕξω αὐτῷ δῆκρυ, καὶ περὶ ἐμὲ τὸ πρῶτον
 καὶ ἡσυχίασθαι, περὶ ὅν ποδὶ ἕξ ἀρχῆς ὡς ἡ δίκη: ἀλλ' οὐκ
 ἐβούλιτο. ἀλλ' ἵνα μὴ μειδίᾳσ' ἀτίμητον ἀγωνίστηται διὰ
 καμνῶν δίκην, περὶ ὡς οὐκ ἀπίντα, δίκην. καὶ εἰ μὲν
 ἡδίκηκε, δίκην δῶ: εἰ δὲ μὴ, ἀποφυγῇ ἀτιμῶν ἀδυνατίᾳ
 εἶναι ὡς δὲ, καὶ μὴ τε συγγνώμης, μήτε του λόγου, μή-
 τε ὑποκρίσας τυχεῖν μηδεμιᾶς, ἀ καὶ τοῖς ὄντως ἀδικού-
 σιν ἀπαντὰς ὑπάρχει. ἀλλ' ἐπειδὴ γὰρ ἡτίμωσεν ὃν ἐβουλή-
 θη, καὶ τῆς ἐχάριτα αὐτῷ, καὶ πῶς ἀσπίδ' ἡρώων,
 ἢ τοῦτο περὶ αἰρεῖται ποιῆν, ὡς ἀπλῆσεν αὐτῷ, ἐκείνο ἐ-
 πείσσε, πῶς καὶ δίκην ἐκτέλλει, δι' ἧς τὸν αὐθροπον ἀ-
 πώλεσεν: ἀλλ' οὐδὲ χαλκὸν οὐδέπω καὶ τήμδρον: ἀλλὰ
 δίκην ἕξουλης ἡπομένει φέρειν: οὐκοῦν ὃ μὲν ἡτίμωσεν
 καὶ πῶς πώλεσεν: ὁ δ' οὐδ' οὐδὲ ποδὶν πέποιθεν: ἀλλ' ἄ-
 νω καὶ καί τω ὅσον νόμισ', ὅσον δὲ αὐτῷ, πάνθ' ὅσα αὐτῷ
 λητῶν, σφίφει. καὶ πῶς ὑπὸ καὶ τῆς δίκης τῆς δίκης γνῶσις,
 ὡς ἀπεσκήληται καὶ σκεδύασην, αὐτὸς κυρεῖται αὐτῷ πῶ-
 πρῆκεν. ὡς δὲ αὐτῷ ἀφ' ἑμοῖ, περὶ κληθεῖς εἰδώς,
 οὐκ ἀπαντῶν, ἀκυρον ποιεῖ. καὶ τοῖς, εἰ πῶς τῆς δίκης
 καὶ δίκης τῶν πάντων αὐτῷ τῆς κληθεῖς τῆς δίκης οὐτος ἀξιοῖ
 λαμβάνειν: τίνα ὑμῖν περὶ σκεῖ πῶς τοῦτον λαβεῖν τῆς φα-
 νερῶς οὐτῶν ὅσον ὑμετέρους νόμους: ἐφ' ὧς πῶς βαίνοντο;
 εἰ γὰρ ἀτιμία, καὶ νόμων, καὶ δικῶν καὶ πάντων σφίσις
 ἐκείνου τῷ ἀδικήματι περὶ σκεῖσά ἐστι δίκη: τῆς γὰρ ὑβριος

μικρὰ θάνατος ἐμοί γε φαίνεται. ἀλλὰ μὲν ἄς ἀληθῆ
λέγω, καὶ λείποι τούτων τοῦ μάρτυρος καὶ τὸν τῆς δια-
τητῶν ἀνὰ γνώμην νόμον.

μαρτύρος.

Νικέστροφος μυρρίνου σπός, φακίαν ἀφνιδάιος, οἶδα-
μεν δημοθέων, ὡς μάρτυρα μεν, καὶ μεδίαν τὸν κρινόμε-
νον ὑπὸ δημοθέων, ὅτ' αὐτῷ δημοθέως ἔλαχε τὴν
τῆς κληρονομίας δίκην, ἐλθόντων διατητῶν σφάτωνα:
καὶ ἐπεὶ ἦκεν ἡ κυρία τῆς νόμου, δὲ ἀπαντήσαντα μεδίαν
ἐπὶ τὴν δίκαν, ἀλλὰ κατὰ λυπὸν. γνομένης δὲ οὐκ ἔ-
μου κατὰ μεδίον ὑποστάμεθα μεδίαν πείθοντα τόν τε
σφάτωνα τὸν διατητῶν καὶ ὑμᾶς, ὄντας ἐκείνοις τοῖς χρό-
νοις ἀρχοντας, ὅπως τὴν δίκαν αὐτῷ ἀφ' διατητῶν μεν,
καὶ δίδοντα δραχμὰς πεντήκοντα: καὶ ἐπειδὴ ἔχ' ὑπερί-
να μεν, περὶ πειλίσαντα ἡμῖν, καὶ ὅπως ἀπαλλάξιντα.
καὶ δὲ τῶν αἰτίων ὑποστάμεθα σφάτωνα ὑπὸ με-
δίον κατὰ βραβύθιντα, καὶ πρὸ πάντων τὰ δίκαια ἀπ-
μωθῆντα. Λίγη δὲ καὶ τὸν τῆς διατητῶν νόμον.

νόμος.

Εκὶ δὲ τῶν συμβολαίων ἰδίῳν πρὸς ἀλλήλους
ἀμφοτέρωθεν, καὶ βόλων τῶν διατητῶν ἐλίσθαι ὅν πινος:
ὅξ' ἔσω αὐτοῖς αἰρεῖσθαι, ὅν αὐτῶν βόλων τῶν διατητῶν. ἐ-
πειδὴν βούλονται κατὰ κοινόν, μενέτωμεν ἐν τοῖς ὑπο-
τῶν διατητῶν: καὶ μηκέτι κατὰ φρόνησιν ἀφ' ἑνὸς
τοῦ ἐφ' ἑτέρου δικαστήριον ταυτὰ ἐγκλήματα. ἀλλ' ἔσω τὰ
κρηθῆντα ὑπὸ τῆς διατητῶν κυρίας. Κάλ' δὲ καὶ τοῖς
σφάτωνα αὐτῶν τὸν ταῖς ποιῶντα πεπνυθῆντα. ἐσάναι γὰρ
ὅξ' ἔσω δὴ πεπνυθῆν αὐτῷ. ὅτος, ὃς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, πέντης
μεν ἴσως ὅξιν: ὁ πονηρὸς δὲ γε. οὐ γὰρ μεν τοῖς πολίτης ὄν,
ἐστρατομλίας ἀπάστα τοῖς ἐν ἡλικίᾳ στρατείας, καὶ δι-
κὸν οὐδὲν εἰργασμῶς, ἔσκηκε καὶ σιωπῇ, οὐ μένοι τῆς

ἄλλων ἀγαθῶν τῆς κοινῆς ἀπεδορμενός, ἀλλὰ καὶ τοῦ
 φθίγγεσθαι, ἢ ὁδύρασθαι: καὶ οὐδ' εἰ δίκαια, ἢ ἀδικα
 πέπονθεν, οὐδὲ ταῦτ' ἐξεστὶν αὐτῷ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. καὶ
 ταῦτα πέπονθεν ὑπὸ μεθίου καὶ τῷ μεθίου πλούτῳ καὶ
 τῆς ὑποδρηφαιίας, πρὶν τὴν πένιν, καὶ ὀρημίαν, καὶ
 τὸ τῷ πολλῶν εἶναι. καὶ εἰ μὲν πρῶτος οὗ νόμου ἐ-
 λαβεῖς πεντήκοντα δραχμὰς παρ' αὐτῷ, καὶ τὴν δίκην
 ὡς κατεδίηθησεν, ἀρθεδὴ τημένῳ ἀπέφηνεν, ἐπίπμης
 αὐτῷ, καὶ οὐδὲν ἔχων κακὸν τῷ ἴσῳ μετείχετο ἄλ-
 λους ἡμῖν: ἐπειδὴ δὲ παρῆδε πρὸς τὰ δίκαια μεθίαν,
 καὶ οὗ νόμου μᾶλλον ἔδεισε τῷ ἀπειλῶν τῷ τύτῳ,
 τῆνικαὶ τα τῆνικαὶ καὶ τοιαύτη συμφορὰ πόδιπέ-
 πωκεν ὑπὸ τύτῳ. εἴθ' ὑμεῖς τὸν οὕτως ὡμὸν, τὸν οὕ-
 πως ἀγνώμονα, τὸν τῆνικαὶ τὰς δίκας λαμβάνοντα, ὡς
 αὐτὸς ἡ δίκησθαι φησὶ μόνον: οὐ γὰρ ἡ δίκητόχῃ: ἔδοξεν ὅ-
 βρίζοντα λαβόντες εἰς πῖνα τῷ πολιτῶν, ἀφῆσθε; καὶ
 μήθ' ἐορτῆς, μήτε ἰδρῶν, μήτε νόμου, μήτ' ἄλλου μηδε-
 νὸς πένοντι ποιούμενον, οὐ κατὰ φησὶ εἶδε; οὐ πρῶ-
 σταγμα ποιήσετε; καὶ τί φήσετε, ὡς αὐτοῖς διδασκαί; καὶ
 τίνα ὡς πρὸς τῷ θεῶν ἐξετε εἰπεῖν πρὸς φασιν δικάειν, ἢ
 καλῶ; ὅτι νῆ δία ἀσελγῆς ὅτι καὶ βδελυρός, ταῦτα γὰρ
 ὅτι τάλῃσθ; ἀλλὰ μισεῖν οφείλετε, ὡς αὐτοῖς διδασκαί,
 δῆπου οὗτος τοῖς μᾶλλον ἢ σώζειν. ἀλλ' οὗ πλόντος
 ὅτι; ἀλλὰ ἔδοξεν τῆς ὑβρείως αὐτῷ σχεδὸν αἴτιον εὐρήσε-
 τε ὅτι: ὥστ' ἀφελεῖν τὴν ἀφορμὴν δι' ὧς ὑβρίζει, περὶ
 κε μᾶλλον, ἢ σώσει δὲ ταῦτα. τὸ γὰρ χρημάτων πολ-
 λῶν, θρασυῶ καὶ βδελυρῶν, καὶ τοιοῦτον αἰθρῶπον ἐὰν
 εἴν κνέρον, ἀφορμὴν ὅστις ἐφ' ὑμᾶς αὐτοῖς δεδοκέναι. τί δὲ
 ὑπόλοιπον; ἐλεῖσαι νῆ δία, παιδίαν γὰρ πρῶτον σέσω, καὶ
 κλαίῃσιν, καὶ τύτῳ αὐτὸν ὑβρίζεσθαι: ἔδοξεν γὰρ λοι-
 πὸν. ἀλλ' ἴστε δῆπου τῷ ὅτι οὗ ἀδίκως τι κακὸν πάχον

τας, ὅ μιν δαυήσοντα φέρειν, ἐλεῖν περσῆκει: οὐ γὰρ ὦν
 πεπρήκασι, διενδὼν δίκην διδύντας. καὶ τίς αὖ ταῦτ' ἐλέη-
 σαι δικαίως, ὁρᾶν τὰ τῷδε οὐκ ἐλεηθέντα ἕκαστον τούτου;
 ἀτὰρ τῷ πατρὶς συμφορᾷ, χωρὶς τῆς ἄλλων κακῶν οὐδ' ἐ-
 πικουρίαν εἰσὶν ὁρᾷ. οὐ γὰρ ἔστιν ὀφλημα ὃ, πικρὴ
 καὶ θέντα ἐπίπμον γνέσθαι ἔστιν, ἀλλ' ἀπλῶς οὕτως
 ἡ πύμωτα τῇ ἐν μὴ τῆς ὀργῆς καὶ τῆς ὑβρεως τῆς τῷ με-
 δίου. τίς οὖν ὑβρίζων παύσεται; καὶ δι' ἅ τ' αὖτε πικρὴ χή-
 ματα ἀφαιρεθήσεται; εἰ ἔστιν μὲν ὥσπερ δίδνα πάχον-
 τα ἐλεῖσ τε: εἰ δὲ τίς μὴδὲν ἡδονικῶς τῷ ἐχάτῳ συμφο-
 ραῖς ἀδίκως ἕκαστον τούτου παρὰ πέπῳ κε, τούτῳ δὲ μὴ
 σωρογασθήσεται; μὴδαμῶς. οὐδὲ γὰρ ἔστι δίκαιος τυγ-
 χάνειν ἐλεῖν τῷ μὴδὲν ἐλεονύτων: οὐδὲ συγγνώμης, τῷ
 ἀσυγγνωμοίων. ἐγὼ γὰρ οἶμαι πάντας ἀνθρώπων φέ-
 ρειν ἀξιούν πρὸς αὐτῶν εἰς τὸν βίον αἰτέας ὅρατον τῷ πάν-
 θ' ὅσα περσῆκουσιν: οὐ γὰρ μόνον ὃν συλλέγουσι καὶ οὐ
 πληρώται γίγονται πνέου, ἀλλὰ καὶ ἄλλον: οἷον ἐγὼ, τίς
 οὐ τοσὶ, μέλιος περὶς ἅπαντας εἰμὲ, ἐλεῖ μὲν, οὐ ποιεῖ
 πηλούς: ἅπανσι περσῆκει τῷ τοιούτῳ τῷ εἰσφρόν, ἐκ
 πρὸς καὶ ῥοσ, ἢ χρεῖα πρᾶσῃ. ἔτδοσ οὐ τοσὶ τίς εἰστος οὐ-
 δὲνα οὐτ' ἐλεῖν, οὐθ' ὅλως ἡγούμενος ἀνθρώπων: τούτῳ
 τῷ ἀπλῶς φορὰς παρ' ἐκείνου δίκαιον ὑπάρχειν, σὺ δὲ πλη-
 ρωτῆς τῷ τοιούτου γεγνώσθαι ὁράου, σεαυτῷ ἔστιν δίκαι-
 ος εἰ συλλέξασθαι. ἡγούμαι τοίνυν, ὅ ἀνδρὸς ἀθη-
 ναῖοι, καὶ εἰ μὴδὲν ἐτ' ἄλλο εἶχον κατηγορεῖν μεδίου, μὴ δὲ
 δίδνο' ὅρα ἡν' ἀμύμων λέγειν ὦν εἶρηκα, δικαίως αὖ ὑμᾶς ἐκ
 τῷ εἰρημίων καὶ κατὰ φησὶ καὶ τῷ ἀνὰ τῷ τῷ ἐχά-
 των: οὐ μὲν αὖ ταῦθ' ἔθηκε τὸ πρᾶγμα, οὐδ' ἀπρήσειν μοι
 δοκῶ τῷ μετὰ τῷ: τσαύτην ἀφ' ὅτι οὐκ οὗτος πεπρήκε
 κατηγοριῶν. ὅτι μὲν δὲ λειποταξίς γραφὴν κατεσκεύασε
 κατ' ἐμὸν, καὶ τὸν ἔστι ποιῆσοντα ἐμὸν τὸ τ' μακρόν,

Δημοδένους

καὶ λίαν δ' ἔχει, τὸν κενόρ τον δ' ἔκτε μνηνα, ἐάσω. καὶ γὰρ
οὐτ' αὖ ἐκρίνετο τάλιν ὁ συκοφάντης ἐκείνος, αὐτ' οὐκ
οὐδένος εὐεκα αὐτὸν ἐμυθώσατο, πᾶσι ἵνα ἐκείνους περ
τῷ ἐπαινεῖται, καὶ πάντες ὁρῶν, δ' ἔκτε μνηνα λουσιάζει
ἐργάζετο δημοδένην παικιδέα λειπτὰ ξίου. καὶ μοι δο-
κεῖ καὶ περ ἐργάζεσθαι τῷ ἡδέως εἴπως εὖνῃ, ὅτι με-
δίου μωδωταμένον γέγραπται. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον. ἐφ' ἣ γὰρ
ἐκείνος ἡτίμωνεν αὐτὸν οὐκ ἐπεξελεῖται, οὐδε μὲν εἶπα
γὰρ περὶ δόμοι δίκης, ἀλλ' ἱκανῶς ἔχω. ἀλλ' οὐ καὶ δε-
νόν, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ ἀχίλιον, καὶ κοιὸν ἐμοι γ'
ἀσέβημα οὐκ ἀδίκημα μόνον, εἶδον περὶ εἶχαι δεκῆ:
τῷ τ' ὁρῶ. τῷ γὰρ ἀθλίῳ καὶ ταλαιπώρῳ κακῆς καὶ χα-
λεπῆς συμφορῆς αἰτίαν ἀριστάρχῳ τῷ μέγιστον, ὅ μιν πρῶ-
τον, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ τῷ ἀγορῇ ποδῶν ἀσε-
βῆς καὶ δεινὸς λόγους ἐτόλμα ποδὲ ἐμοῦ λέγειν: ὡς
ἐγὼ τὸ πρῶτον εἶμι δεσφρακῶς εἶδον: ὡς δ' οὐδὲν ἔτι
τύττοις, περὶ εἰλεῖται τοῖς ἐπ' ἐκείνους ἀποσπῶν αἰτίας τοῦ
φόνου, τοῖς τῷ τελευτῆς οἰκείοις χρήμαθ' ὑπάρχουσιν
δῶκεν, εἰ τὸ πρῶτον αἰπῶν ἐμέ: καὶ οὐτε θεοὺς,
οὐθ' ὁσίαν, οὐτ' ἄλλο οὐδὲν ἐποίησε τοῖς ἐμὸν τῷ ποιῶν
τῷ λόγῳ: οὐδ' ὥκνησεν: ἀλλ' οὐδὲ πρὸς οὓς ἔλεγεν αὐτὸς
ἡγύνη. εἰ τοῦ το κακὸν καὶ τηλικούτην ἀδίκως ἐπάγει
τῷ: ἀλλ' εὐα ὅρον θίμενος παντὶ τῷ πῶ με ἀνελθὼν, οὐδὲν
ἐλέειπεν ὡς δειν. ὡς δὲ οὐ εἴς ὑβριδῆς ἔτι τῷ
δίκης ἀξιοῖ τυχεῖν, καὶ μὴ σιωπᾶ, εἶδον ὑβριδῆς ἀκρῆ-
σθαι, καὶ μηδαμῇ παρεθῆναι, ἀλλὰ καὶ λειπτὰ ξίου γράφει
ἡλωκέναι, καὶ ἐφ' αἶμα πφύγειν, καὶ μονοτονὴ περὶ κλάσθαι.
καὶ τῷ ταυτ' ὅταν ὑβριδῆς γράφει ποιῶν περὶ οἷς ὑβριδῆς με-
γιστὸν ἔσται, πῶς συνηῶμις, ἢ πῶς ἐλίου δικαίως τῷ εἶ-
ται πῶ ὑμῶν; ἐγὼ μὲν γὰρ αὐτὸν, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, νομίζω
αὐτὸ χεῖρά μου γράφει τῷ τῷ οἷς οἷς ὁρῶις. καὶ τὸ πῶ μὲν οἷς

διονυσίοις τὴν πρῶτον καὶ τὸ σῶμα, καὶ τὰ αἰαλώα
μαθ' ὑβρίζειν: νῦν δὲ τούτοις οἷς ἐποίει, καὶ διεπράττει,
ἐκείναι τε, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, τὴν πόλιν, τὸ γένος, τὴν
ἡδὴ πρὸς αὐτὸν ἐλπίδας. εἰ γὰρ αὐτῶν ἐπεβούλευσε, καὶ
πύρρως, ἀπάντων αὐτῶν ἀπεσθῆναι ἐγὼ, καὶ μηδὲ τα-
φῶμαι περὶ σπῆραν οἴκοι μοι. δὲ τί, αὐτοῦ δικασαί; εἰ
γὰρ ἐάν τις πρὸ πάντων αὐτοῦ νόμισις ὑβριστεῖς ἕως τοῦ
δίου βοηθῇ αὐτῷ περὶ ταῦτα, ταῦτα καὶ τοιαῦτα ἐπὶ αὐ-
τῷ παθεῖν ὑπάρξει: περὶ αὐτοῦ ὅς ὑβρίζοντες ὥσπερ αὐ-
τοῖς βαρβαροῖς, οὐκ ἀμύνασθαι κρᾶττον ἔσται. ΑΛ-
λά μὲν, ὥς ἀληθῆ λέγω, καὶ περὶ ἐξέρχασθαι ταῦτα τῷ
βδελυρῷ τούτῳ καὶ αἰεθεῖ, καὶ μοι τούτων τοὺς
μαρτυράσθαι.

Μαρτυροῦ.

Διονύσιος ἀφηνιδαῖος, ἀντίπωλος παικνιδῆς διαφθα-
ρῆς νικηδῆμεν τῶ οἰκείου ἡμῶν βιαιῶ θανάτῳ ἕως ἀ-
ριστάρχου τῆ πόλεως, ἐπεξῆμεν τῆ φόνου τὸν ἀριστάρχον.
αἰδομένους δὲ ταῦτα μεθ' αὐτοῦ ὁ νῦν κεινόμενος ἕως δη-
μοσθέους ὃ μάρτυροῦμεν, ἐπειθὲν ἡμᾶς διδούσιν ὁρμα-
τα, τὸν μὲν ἀριστάρχον ἀθῶον ἀφείναι, δημοσθέει δὲ τὴν
χρησὶν τῆ φόνου πρὸς ἀρχαίαν. λάβε δὲ μοι καὶ τὸν
πατρὶ τῆς δωρεάν νόμον. Εν ὅσῳ δὲ τὸν νόμον, ὃ αὐτοῦ
ἀθηνᾶιοι, λαμβάνει, βέλομαι μικρὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν,
δεηθεὶς ὑμῶν ἀπάντων πρὸς διὸς καὶ θεῶν, ὃ αὐτοῦ δι-
κασαί, πρὸς πάντων ὧν αὐτὸς ἀκούει, τῆς ἕως θέντες ἀ-
κούετε τῇ γνώμῃ: τί αὐτὸς εἴ τις ἐπαχε τριατὶ ὑμῶν, ἐποίει;
καὶ τίνα αὐτὸς εἶχεν ὁρμὴν ἕως αὐτοῦ πρὸς τὸν ποιούντα;
ἐγὼ γὰρ ὡς ὡς χαλεπῶς ἐφ' οἷς πρὸς τὴν λειπυργίαν
ὑβρίσθην: ἐπὶ πολλῶν χαλεπῶν τῶν, ὃ αὐτοῦ ἀθηνᾶιοι,
τούτοις τοῖς μετὰ ταῦτα ὡς ὡς. καὶ μάλλον ἡ γὰρ ἀκτι-
να. τί γὰρ ὡς ἀληθῶς πρὸς αὐτὸν φησεῖ τις εἶναι κακίαν;

Δημοδίνους

ἢ καὶ πῖνα ὑπερβολῶς ἀναιδέας, καὶ ὠμότητος, καὶ
 ὑβρείως, ἀνθρώπος, εἰ ποιήσας δίδναι ἢ δία καὶ πολλὰ ἀδίκως
 ἡνᾶ, ἀντὶ τῆς ταύτης ἀναλαμβάνειν καὶ μεταγνώσκειν,
 ἔτι πολλῶ δεινότερα ὕδρον ἄλλα περσεύειν ἄλλοις, καὶ χροῶ
 τῷ πλουτεῖν μὴ ὡς τῷ πτωχεῖν, καὶ οἷς μηδὲν ἀβλαπῶν αὐ-
 τὸς ἀμεινόν τι τῶς ιδίων δίδωσι: ἀλλ' ὡς τὰν ἀντίαν, καὶ οἷς
 ἀδίκως ἐκβαλὼν ἡνᾶ καὶ περπληκίτας, αὐτὸς διδαι-
 μονεῖ τῆς πλοουσίας. τῷ πτωχεῖν, ὡς ἀνθρώποις ἀθηναῖοι,
 πάντα τούτῳ πέπρακται κατ' ἐμῶν. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐπὶ
 γὰρ μὲν φόβου φησὶ δὴ, καὶ οὐδὲν ἐμὲ περσέειν, ὡς δ'
 περσέει αὐτὸς ἐδήλωσε. καὶ γὰρ φησὶ λειποταξίου με ἐ-
 γράψατο, ὅπως αὐτὸς τάξας λειοπῶς. καὶ τῷ αὐτοῦ οὐδὲν
 περσέειν, πούτι γὰρ αὐτὸς μικροῦ πῆλξέ μοι εἶπεν:
 ὁ πλούταρχος ὁ τούτου ξένος καὶ φίλος διεπράξατο, ὡς
 ἐγὼ αὐτὸς εἶμι κατεσκόψατο, περὶ τῶ τοῦ περσέειν χρί-
 σαι πᾶσι φαειρόν δὲ πλουτάρχου γεροντός. καὶ πλου-
 τῶς βουλόμενος μὲν λαχόντος δοκιμαζομένου, κατεπράξατο:
 καὶ τὸ περσέειν εἰς ὑπερβολὴν δεινόν μοι πόδισεν. ἀντὶ γὰρ
 τῆς δίκης ὧν ἐπεπύθη, λαβεῖν, δύναι περσέειν, ὧν
 οὐδὲν ἐμὲ περσέειν, ἐκινδύνωθον. καὶ τῷ πτωχεῖν ἐγὼ,
 καὶ τῷ πτωχεῖν τὸν πόπον ὃν διεδράχμεν περὶ ὑμᾶς ἐλα-
 νόμενος, οὐκ ὧν οὐτε τῷ ὀρημοτάτων, ὅτε τῷ ἀπέρων κα-
 μιῇ, οὐκ ἔχω, ὡς ἀνθρώποις ἀθηναῖοι, ὅ, τι χρὴ ποιῆσαι. εἰ
 γὰρ εἶπεν τι καὶ πόδισεν τούτων ἡδὴ δίδει, οὐ μέτεσι τῷ ἴσων
 οὐδὲ τῷ ὁμοίων, ὡς ἀνθρώποις ἀθηναῖοι, περὶ τῶ πλουσίας
 τοῖς πολλοῖς ἡμῶν: οὐ μέτεσιν, οὐ: ἀλλὰ καὶ χρόνοι τῶν-
 τοις τῆς δίκης ὑποσχέειν, οὐς αὐτὸς αὐτοῖς βούλωνται, δίδου-
 ναι: καὶ τὰ δίκηματά ἐωλα τὰ τούτων ὡς ὑμᾶς, καὶ ψυ-
 κρὰ ἀνικνεῖται. τῷ δὲ ἄλλων ἡμῶν ἐκαστος ἀπὸ συμβῆ,
 περσέειν κρίνεται. καὶ μαρτυρεῖς εἰσιν ἔτι μοι τούτοις,
 καὶ σωτήρες πάντες οὐκ ἐπείσας καὶ ἡμῶν. ἐμὲ δὲ οὐδὲ

τὰ ληθὴ μῦθον εἰδέντας ὁρᾶτε αἰεὶς. Τῶν μὲν οὖν
εἴπρι πῖς αὖ, οἷμα, θρῆνων. Τὸν δὲ νόμον μοι λέγε ἐφε-
ξῆς ὡς πρὸς ἡρέα μῶ. Λίγε.

Νόμος.

Εἰς ἄσθινάων λαμβάνη πρὸς ἴνους, ἢ αὐτὸς διδῶν
τὸν, ἢ διαφθεῖρη ἴνας ἐπαπλομένους, ἐπὶ βλαβῇ τῇ δὴ
μου καὶ διάπινος τῷ πολιτῷ, τῷ πῶ ἢ μηχανῇ ἢ πνιούν,
ἄπμυς ἔσω καὶ παῖδες καὶ τὰ ἐκείνου. Οὕτω τοίνυν δ-
τός ὅστις ἀσεβὴς ἀνθρώπος, καὶ μακρός, καὶ πᾶν αὖ ἄπο-
σας εἰπεῖν καὶ διαπράξαι. εἰ δ' ἀληθὴς, ἢ φούδος, ἢ περὶ
ἐχρὸν, ἢ ψίλον, ἢ τὰ τοιαῦτα, ἀλλ' οὐδοποιῦν διορίζων·
ὥς τ' ἐπαιπατᾶμένός με φόνου, καὶ τοιούτῳ περὶ γμαῖ-
παγατῶν, εἶασε μὲν με εἰσιτήρια ὑπὸ τῆς βουλῆς ἰδο-
ποιῆσαι καὶ θυῖαι καὶ καὶ τὰ ῥέασι τῷ ἰδῶν ὑπὸ ὑμῶν
καὶ ὅλης τῆς πόλεως· εἶασε δ' ἀρχιθεωροῦντα ἀγαγεῖν
τῷ διτῷ τῷ νεμῶ τῷ κοινῷ ὑπὸ τῆς πόλεως θεωρεῖν·
ποδὶ εἶδε δὲ τῶν σεμνῶν θεῶν ἰδοποιὸν αἰρεθέντα ὑπὸ
ἀσθινάων ἀπάντων ὑπὸν αὐτὸν, καὶ καὶ τὰ ῥέασι μὲν τῷ ἰε-
ρῶν. ἄρ' αὖ, εἴ γ' εἶχε σιγμὴν ἢ σικκὸν ὅντων ὧν καὶ τὰ σικκὸν α-
γεκατ' ἐμὸν, ταῦτ' αὖ εἶασεν· ἔγω μὲν οἰκοῖμαι. οὐκοῦν
ὑπελείγεται ὅτις ἐν ἀρῶς, ὑπερζήτῳ με ἐκβαλεῖν ἐκ
τῆς πατρίδος. ἐπειδὴ τοίνυν ὅτις τὸ περὶ γμαῖ οὐδὲ καθ'
αὖ πανταχῇ σφ' ἐφ' ὧν οἶός τ' ἔγω ἀγαγεῖν ἐπ' ἐμὲ φανερῶς
ἦδη * δι' ἐμὲ τὸν ἀρίσταρχον ἐσκεφάται. καὶ τὰ μὲν ἄλ-
λα σιωπῶ· τῆς δὲ βουλῆς ποδὶ τούτων καὶ ἀσθινέας, καὶ
σκοπουμένης πᾶσι τῶν οὐτῶς, ἀγνοεῖτ', ἐφ' ὃ τὸ περὶ γμαῖ
ὡ βουλή, καὶ τὴν αὐτὴν χεῖρα ἔχοντες λέγων τὸν ἀρίσταρ-
χον, μὴ ἔτε καὶ ζητεῖτε, καὶ πτύφωσθε; οὐκ ἀχκε-
νεῖτε; οὐκ αὐτὶ τῷ οἰκίᾳ βαδισάτε; οὐχὶ συλλήψα-
σθε; καὶ ταῦτ' ἐλέγην ἢ μικρὰ καὶ ἀναιδὲς αὐτῇ κε-
φαλή, ὑπεληλυθὼς τῇ περὶ τῶν πρὸς ἀρίσταρχον,

Amg Sévours

καὶ χυώμενος ὡς πορὶ αὐτὸν ἄλλος ἴς αὐτῷ τὰ πρὸς τοῦτον.
καὶ ὅτ' οὐ τύχει, πλὴν εἰσαπείχετο πᾶν τὸν ἑαυτοῦ πρὸς
ματὰ μὲν πορὶ τῷ πρὸς τοῦτον διαλλατῶν. εἰ μὲν οὖν εἰρ
γάδοι πρὸς τῶν ἐφ' οἷς ἀπόλωλον, ἢ γούμενος τὸν ἀεί
σαρχον, ἢ πεπιστοκὸς τοῖς τῷ αἰδίατα μίλων λόχοις ταῦ
τ' ἔλεγε, χυώμεν οὐδ' οὐτω, μετὰ γὰρ δίκη πρὸς τῷ πρὸς
λων ὅσιν, αὐτὸν πορὶ πειπνηκέναι διεινόν, μηκέτι τῷ λοι
πῆς φιλικῶς κοινωνεῖν. τὸ δὲ πρὸς εἶδαι καὶ ἐπιεικῆ,
τοῖς πρὸς τοῖς καὶ τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς λείπτου. ὁ μὲν δ' ἐ
σω τῷ τῷ γὰρ σιγῇ. εἰ δὲ λαλῶν, μεν καὶ ὁ μὲν ῥωτος
γινώμενος ὡς οὐδὲν εἰρασιμῶ φανήσεται: λείπων δὲ καὶ
καὶ τῷ πρὸς ταῦτ' ἀνέκα τῷ συκφαντεῖν ἐμὲ, πῶς οὐ
δεκέως, μετὰ μὲν δὲ μιν αἰκίς, ἐς ἀφ' ἧς ἀνέκα δικαίος;
ἀλλὰ μὲν ὡς ἀληθῆς λέγω, καὶ τῷ πρὸς τοῖς ὅτι ταῦτ' ἐ
λεγειν εἰσεληλυθὲν καὶ διέλεκτο ἐκείνῳ, τῷ δ' οὐδ' ἀνέκα πρὸς
λιν: τοῖς γὰρ τοῖς οὐκ ἐχθροῖς ἐπὶ βολῇ ἀκαθάρ
σιας, ὡς αὐτοῖς ἀθηνᾶιοι, εἰσελθὼν οἰκιστὴς ὡς ἐκείνοι,
καὶ ἐφ' ἧς οὐ τῷ σιγῇ γινώμενος τῷ δεξιῇ ἐμβολῶν πα
ρόντων πολλῶν, μετὰ τοῖς ἐπὶ τῷ βουλῇ τοῖς τοῖς λόχοις, ἐ
οἷς αὐτῶς χεῖρα καὶ τὰ διεινόντα εἰρήκει τὸν ἀρίσταρχον,
ὡς μὲν καὶ τῷ βουλῇ μετὰ εἰρηκέναι πορὶ αὐτοῖς
φλαυροῖ: καὶ οὐδὲν ἐφ' ἧς γινώμενος ἐκείνῳ, καὶ τοῖς πα
ρόντων τῷ συνεδέων. ἡξίου δὲ καὶ πρὸς ἐμὲ αὐτῷ δ' ἐ
κείνου γινώμενος τῷ διαλλύσεις, καὶ τοῖς πρὸς τοῖς
ἐμὲ καὶ μετὰ τῷ.

μαρτυρεῖ.

Καί τοι πῶς οὐ δεινόν, ὡ ἀΐφροδες Ἀθηναῖοι, μάλλον
 δι' ἀσπίδος, λίγην ὡς φοινβὴ καὶ πόλιν ὡς οὐκ ἔφηκε πῦρ
 τ' ἄχμινύαι; καὶ φοῖον μὲν οὐδὲ δεινόν, τὸν τῶ δ' ὁμοῦρος
 θιον γίγνεσθαι; ἂν μὲν ἀφ' αἵματος ἐγὼ, καὶ περὶ δὴ πῶ
 ὑμετέραι καὶ χερσὶν αἵματι, οὐδὲν, ὡς εἴοικεν, ἀδίκῃ. καὶ

Μαρτυροῦνται.

τίς ἐν ὑποβολῇ; τίς ὁμοία τῇ ὑπὸ τοῦ γέροντος, ἢ γένοιτο
 αὐτοῦ πνευρία; ὅς κ' ὁρα αὐτοῦ γυντα οὐδὲν αὐτὸν ἡδικοῦτα,
 ἐὼ γὰρ εἰ θέλων, ἅμα συκοφαντεῖν αἴετο δίδιν, καὶ περὶ ἐμὴ
 αὐτὸν διαλυθὲν ἡγίου: καὶ ταῦτ' ἐπεσπείε, καὶ χόρηματ' ἀ-
 νήλισκεν, καὶ τῷ μετ' ἐκείνου καὶ μετ' ἐκείνου ἀδικῶς.
 εἶδομαι μὲν τοι τοιοῦτον ἔθος καὶ τὸ κατὰ νόμον, ὡς αὐ-
 τοῦ ἀθηνῶν, οὐδὲ τίς ὑποβὺς αὐτοῦ ἐπεξιούσι δικαίως ἐπι-
 πλείω ἀδικεῖναι κακοί, οὐκ ἐμοὶ μὲν ἀξιόνας ἀθανάτων

καὶ βαρέως φέρειν, ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοις περιδεῖν: πρὸς
 λούγε καὶ δεῖ: ἀλλὰ πᾶσιν ὁμοίως ὀργισέον ἐκλογισ-
 μένοις καὶ θεωροῦσιν, ὅτι τὸ μὲν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, ῥα-
 δίως καὶ ὡς παθεῖν ἐπύτατα ὑμῶν εἰσιν οἱ πινέσασι καὶ
 ἀσπενέσασι: τὸ δὲ ὑβρίζειν καὶ τὴν πικρὰν τὴν μὴ δοῦναι δι-
 κλῶν, ἀλλὰ τοῦ ἀντιπρὸς ἔχοντος πράγματα μὴ δῶσα δα-
 οἱ βδελυροὶ καὶ χρεῖματ' ἔχοντες εἰσιν ἐπύτατα. οὐδὲν δεῖ
 πρὸς ἄν τὰ τοιαῦτα: οὐδὲ τὸν ὑξέροντα διείκει φόβω τὸ
 δίκλῳ ὦν αὖ ἡμῶν ἀδικηθῇ πρὸς λαμβανὴν πρὸς αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτι
 χρὴ νομίζειν ποιεῖν, ἢ τοῖς τῆς ἰσχυροῦς καὶ τοῖς τῆς ἐλευ-
 θέριας ἡμῶν μεθυσίας ἀφαιρῆσαι; ἐγὼ μὲν γὰρ ἴσως
 διωσάμεν, καὶ ἄλλος ἦσ' αὖ βδελὺν λόγον καὶ συκφαν-
 τίαν, καὶ οὐκ ἀνὴρ πασμαι. οἱ δὲ πολλοὶ τί πικρὸς τε, αὖ μὴ
 δημοσίᾳ πᾶσι φοβόρον καὶ τῶν σῶσιν τε τὸ εἰς τοῦτο ἀρχὴ
 οὐδ' αὖ πρὸς τῶν δόξων καὶ ἡτορῶντα κρῖναι, πε-
 ρὶ ὧν αὖ πρὸς ἐπικαλῇ, τότε ἀμυνέσθ' ὡς ἀδίκως ἐφ' αὐτὸν ἐλ-
 θέντας χρὴ: καὶ τότε αὖ ἀδικούντας ὀργᾷ πρὸς: οὐ περ-
 ναρπάξεν, οὐδ' ἐπ' ἄγοντ' ἀπίσας βδελύσας ἀκρίβους ἐπείν
 ἀφ' αὐτοῦ: οὐδ' ἐπ' αὐτῷ διδόναι δίκλῳ ἀρχάμεν: ἀλλὰ
 μὴ ποιεῖν ὑξ ἀρχῆς ἀσελγὲς μηδὲν. ὅσα μὲν τοῖνυν εἰς τε
 πλὴν λειβουργίαν καὶ τὸ σῶμα ὑβρίζειν, καὶ πάντα ὑβρί-
 λου ὁ μὲν οὖν ἔστιν, καὶ παρὼν καὶ ὡς ἐκπύουσι: ἀκρίβους
 τε, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι. καὶ πρὸς αὐτῶν δὲ πρὸς ἄλλοις: οὐ γὰρ
 ἴσως ῥαδίον πάντ' εἶπεν. ἔχει δ' οὕτως: οὐκ ἐφ' ὅτ' αὖ
 τῆς περὶ γυμνασίων ἐγὼ μένος ἡδίκημα: ἀλλ' ὡς μὲν πρὸς
 εἰς τῆς γυμνασίων καὶ τῶν μελῶν ἀδικήμασιν, ἡ φυλὴ τὸ δίκλῳ
 μὲν οὖν ὑμῶν στυγερὸν καὶ τὸ δὲ οἱ εἰς ὑβρίσει καὶ ἐπὶ βί-
 λουσιν, οἱ νόμοι, δι' οὓς ἐκαστος ὑμῶν σῶς ὄσιν: ἐφ' ὅτ' αὖ
 δι' ἐπὶ τοῖς ὁ θεὸς ὡς χρηστὸς ἐγὼ καθεστῆκεν, καὶ τὸ τῆς ὁ-
 σίας ὅτι δὴ ποτ' ὄσιν τὸ στυγερὸν, καὶ τὸ δαμνέον στυγερὸν
 καὶ τὸ δὲ τὸν γε βδελύμενος ὀργιστῶς, πλὴν κατ' ἀξίαν

τῆς πεπραγμένων πρὸς τοῦτον δίκην λαβεῖν, οὐχ ὡς ὑ-
 πὸρ' ἡμῶν ὄντος μόνον τ' ἰσχύει τὴν ὀργὴν ἔχειν· ἀλλ' ὡς ἐν-
 ταντῷ τῆς νόμων, τῆς θεοῦ, τῆς πόλεως, ἐμῆς, πάντων
 ἡδίκημένων, οὐτω ποιεῖσθαι τὴν ἡμετέραν. καὶ εἴς βοή-
 θον τὰς καὶ εἴς σωτῆρας τοιούτους μετὰ τοῦτον, μὴ σωτη-
 ρίους μόνον, ἀλλὰ καὶ δοκιμασίας τῆς τούτου πεπραγ-
 μένων ὑπολογιστέαι εἶναι. εἰ μὲν τοίνυν, ὡς αὐτοὶς ἀ-
 θηναῖοι, σώφρονα καὶ μέτρον πρὸς τὰλλα παρεχόμενους
 αὐτὸν μετρίως, καὶ μετρίως τῆς ἄλλων πολιτικῆς μετρίως ἡ-
 δικηκῶς, εἰς ἐμὲ μόνον ἀσελγῆς οὐτω καὶ βίαιος ἐκέρχ-
 νει, πρῶτον μὲν ἐπεὶ ἀτύχημα αὐτῷ ἐμαυτοῦ εἴδητο ἡρπύ-
 μῳ· ἐπειτ' ἐφοβούμην αὐτὸν, μὴ τὸν ἄλλον ἐαυτῷ εἶον οὐ-
 τος μέτρον δεικνύων καὶ φιλακόθρων, τούτω τὸ δίκην
 ὦν ἐμὲ ὕβρισε, δοῦναι διακρούσθαι. νυνὶ δὲ ῥαυτὰ εἴδῃ
 δὴ τὰλλα ἂν πολλοὺς ὑμῶν ἡδίκηκε, καὶ τριαῦτα, ὥς τε
 τοῦτον μὲν τῶν δέοντων ἀπὸ μάλα γαμψοῦ· φοβοῦμαι δὲ πάλιν
 τούτων πόνον, μὴ ἐπειδὴν πολλὰ καὶ δεινὰ ἐτόρους ἀκού-
 σθαι ὑπ' αὐτοῦ πεπονθότας, τριούτος τις ὑμῶν λογισμὸς
 ἐμπέσῃ. πῶς οὖν σὺ διενόησας ἢ τῆς ἄλλων εἰς ἐκείνου πε-
 πονθότως ἀρανικτεῖς; πάντες μὲν δὴ τὰ τούτω πεπραγμέ-
 να οὐτ' αὐτῷ ἐπὶ τῷ δαιμονίῳ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, οὐτ' αὐτὸν ὑ-
 μῖς ὑπομέναι αὐτὸν ἀκούειν. οὐδ' εἰ τὸ παρ' ἀμφοτέρων
 ὑμῶν ὕδωρ ὑπάρξει, πρὸς τὸ λοιπὸν πᾶν, τὸ, τε ἐμὸν καὶ
 τὸ τοῦτον περὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἰσχυρὸς εἶναι. ἀλλ' εἰ δὲ μέγα-
 ρα καὶ φανερὰ ταῦτα, ταῦτ' ὁρᾷ. μάλλον δ' ἐκείνο ποιή-
 σω· ἀναγνώσωμαι μὲν ὑμῖν, ὡς ἐμαυτῷ γέγραμμαι
 πάντα τὰ ὑπομνήματα. λείξω δ' ὅ, ἵνα αὐτῷ πρῶτον ἀκούειν
 βουλομένοις ὑμῖν ἢ εἴδητο πρῶτον· εἴθ' ἑτόροι, καὶ τὰλλα
 τὸν αὐτὸν ἔχον, ἕως αὐτὸν ἀκούειν βούλησθε, ἐστὶ δὲ ταῦτα
 παντοδαπά, καὶ ὑβρίδος πολλὰ, καὶ πρὸς εἴς οἰκίης καὶ
 κερρήματα, καὶ πρὸς εἴς θεοὺς ἀσεβήματα. καὶ τοπος

οὐδείς ἐστιν, ἐν ᾧ ᾤοντο οὐ θανάτῳ πεποιμένους ἄξια πολ-
λὰ δύναιτε.

ὑπομνήματα τῆς μεδίου ἀδικημάτων.

Ὅσα μὲν ῥίπων, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, τὸν αἰὲρ περισ-
τρέφοντα αὐτῷ πεποίηκε, ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὰ ἑτοῖα πρὸς
ἀέλοισιν. οὐ γὰρ αὐτὸν δύναιτο εὐδὲς εἰσέπειν εἰπεῖν, ἃ πο-
λλὸν χρόνον οὕτως ὑβρίζων συνεχὼς ἄπαντα τὸν βίον ἔργα-
σαι. ἄξιον δὲ ἰδεῖν ἐφ' ὅσον φρονήματος ἤδη περιλήλυθε,
τῷ ῥύτων δίκῃ μνηστὴρ δέδωκέναι. οὐ γὰρ ἠρεῖθ' ὡς ἐ-
μεῖ δοκεῖ, λαμπρὸν, οὐδὲ νεανικόν, οὐδὲ ἀξίον εἶναι θανά-
του, ὃ, πᾶσι περὶς εὐαίης διαπράττειται. ἄλλ' ἐμὲ φου-
λῶ ὁ λῶ καὶ ἐκ λῶ καὶ ἔθνος περισπασκεῖ, καὶ πολ-
λοὺς ἀθρόους ὑμῶν ἄμα ἱλᾷ, ἀβίωτον ὡς ἐσέδοιτο ἔτι οἶον
αὐτῷ. καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, μνεία αὐτῷ ἔχειν εἰπεῖν. πε-
ρὶ δὲ τῆς συστρατοσύνης μὲν ἰππέων εἰς ἀγροῦρα, ἵσι δὲ
ποῦ πάντες οἰαίδη κηρύσσει πρὸ ὑμῶν, ὃς ἔκιν' ἐκ χαλκί-
δος, κατηγμένων καὶ φάσκων ὀνηδὸς ὑψιλαθῆναι τῶν στρατῶν
ταῖς τῇ πόλει. καὶ τῶν λοιδορῶν ἡμῶν ἐλοιδορήθη καὶ κρα-
τίνῳ ποδὶ ῥύτων, τῶν ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι μνηστῆρος
θεῖν αὐτῷ, μέμνηται. τὸν δὲ ὅσοις ἀθρόοις τῆς πε-
τῆς ἔχοντες ἐπ' εὐνὴν τηλικαύτην ἀράμενον πόση πονηρία
ἢ θρασυτήρ τε ταῖς χερσὶ νομίζειν πρᾶττειν; καὶ τί τῶν
εἰσὶν ὧς μεδία οἰκῶς τῇ πόλει, οἱ διαβάτες αὐτῶν καὶ
τῶν σκελῶν ἔχοντες ὡς περὶ ἡμῶν ὡς πολέμιους ἐ-
ξιστόντας, καὶ συμβαλλομένους τοῖς συμμάχοις, ἢ σὺ, ὃ μὴ
δὲ λαχεῖν δι' ἡμέτερον, τῆς ὑγιόντων ὅτε ἐκλήρου, τὴν θώρα-
κα δὲ οὐδὲ πῶποτε εὐδὲς, ἐπ' ἀσάβης δὲ ὀχυρῆτος ὑψι-
αρίων ἔχοντες τῆς ἀντιόχου, χλανίδας, καὶ κυμβία καὶ κα-
δοῖς ἔχοντες, ὧν ἐπιλαμβάνοντες οἱ πεντηκὼς σολόχοι; ταῦτα
γὰρ εἰς τοῦτο ὁπλίτας ἡμῶν ἀπεπέμειλε. οὐ γὰρ εἰς ταῦτα
ἡμῶν

ἡμεῖς ὅντις διέδομεν, εἴτα εἴσε ἢ ὅντις ἐσηώσαν ἀρ-
 χήων, εἴ τις ἄλλος, πάντας ἡλαυνόν. εἰ μὲν γὰρ ἐποιεῖς
 ὅντις ὡς μέδία ἃ σέ φασι οἱ στυππεῖς, καὶ κατηγόρεις ὡς
 λέγουσιν παρὶ ὅντις, δικαίως κακῶν ἡκούδ. καὶ γὰρ ἐκεί-
 νους, καὶ ὅντις, καὶ ὅλῳ πῶ πολλὴν ἡδίκησιν καὶ κατή-
 ρωνδ. εἰ δὲ μὴ κρινοῦντός σου κατεσθούαζόν πινόν κατὰ
 ἄδιδόμενός σου: οἱ δὲ λοιποὶ ἤντις στραπώτων οὐκ ἐκείνοις
 ἐπέτιμων, ἀλλὰ ὅτι ἐπέχαιρον: δὴλον ὅτι ἐκ ἤντις ἄλλως
 ὦν ἔχης ἀξίος αὐτοῖς ἐδόκει εἶναι τῷ ριανῶτα ἀκούειν. στυ-
 πόν ὅντις μετὰ τὸν ἐχλὺ πῆρχειν, ὅτι ἐκείνους διαβά-
 λειν. σὺ δ' ἀπειλῆς πᾶσιν, ἐλαύνεις πάντας, ὅτι ἄλλως
 ἀξίους, ὅ, πὺ σὺ βούλει, στυπείν, οὐκ αὐτὸς στυπείν, π μὴ
 λυπήσῃς ὅτι ἄλλους ποιοῦν. καὶ τὸ δὲ χατλιότατον καὶ
 μέγιστον ἐμοίγε δοκοῦν ὕβρεως εἶναι σημεῖον: τοσούτων ἀ-
 θρώπων ὡς μαρὰ κεφαλὴ σὺ πῆλθων ἀθρόον κατηγό-
 ρεις. ὅτις οὐκ ἀν' ἐφείξε ποιῆσαι ἤντις ἄλλων; τίς μὲν ρί-
 ναν ἄλλοις ἀπασιν ἀνθρώποις ὁρῶ ὅτις κεινομενίοις, ὡς ἀν-
 θρώποις δικασαί, εἰ μὲν ἢ δύο ὄντα τὰ δικήματα ἃ κατηγό-
 ροῦνται: λόγος δὲ ἀφ' ὅνους τοιοῦτος ὕπαρχοντας: τίς
 ὕμνῃς ἐμὴ ἢ στυπὸν δε ὅντις; τίς ὕμνῃς ἐμὴ ταῦθ' ἐώρακε
 κρινοῦντα; οὐκ ἔστιν: ἀλλ' οὗτοι δι' ἐχθραν κατὰ ἄδιδόνταί
 μου: κατὰ ἄδιδόνταί μου τὰ ριανῶτα. τὸν τῷ δ' αὖ
 τάναντία τῶν. πάντας γὰρ ὕμνῃς εἰδέναι νομίζω τὸν
 ὅντις τὸν ὅντις καὶ πῶ ἀσέλγειαν, καὶ πῶ ἑσθέρη φρα-
 νίαν πῶ τῷ βίον: καὶ πᾶσαι θωμάζειν ἐπίους οἰομαι, ὦν
 αὐτοῖς μὲν ἴπασιν, οὐκ ἀκηκῆσι δὲ νῦν ἐμοῦ: πολλοὺς δὲ
 ἤντις πεπονητότων, οὐδὲ πάνθ' ὅτις ἡδίκησιν, μῆτρυν ἐξέ-
 λοντας ὁρῶ, πῶ εἶαν καὶ πῶ πηλοπεραγμοσιώω ὁρῶν-
 τας πῶ ὅντις καὶ πῶ ἀφορμῶν, ἢ πῶ ἰχυρόν καὶ φοβε-
 ρὸν ποιῇ τὸν κατὰ πῆνσον τὸν ὅντις. τὸ γὰρ ἐπ' ὕψους ἴσος
 καὶ πλούτου πονηρὸν εἶναι καὶ ὕβρεσιν, τῷ χῶς ὕβρεος εἰ

T

μηδὲν αὐτὸν ὅτι ἀδίστοχός τις παθὴν. ἐπεὶ πόδας κρεβατὶς οὐ-
τος τὰ ὄντα, ἴσως μὲν οὐκ αὐτὸν βεβήκοι. εἰ δ' ἄρα, ἐλάττω-
τος ἄξιός ἐστι τῶν μικροτάτων πρὸς ὑμῖν. μάτην γὰρ λοι-
δορήσεται, καὶ βοήσεται: δίκην δ' αὐτὸν ἀσελγανὴν τί, καὶ ἴσ-
αῖσιν ἡμῖν ὅτι ἴσους δώσει. νῦν δ', οἶμαι, τοῦτο περὶ
βλῶται πολυδύκως, τιμωρὰς, δυνάμειν ὁ κενὸς
πὸς. τοιοῦτοί τινες εἰσι μεθοφόροι πόδας αὐτόν. καὶ περὶ
ἐπὶ τοῖς, ἔδοροι μὲν τῶν σωκράτους ἐταίρια φακέρως
μὲν οὐκ ἐσθλόντων ἡμῖν, σιγῇ δὲ τὰς ψυχὰς ἔατα ὑπὸ
νόοντων. οὐς μάλιστα θεοὺς, οὐδὲν ὠφελείᾳ νομίζω
πρὸς τοῦτο. ἀλλὰ διανοί τινες εἰσιν, ὧς αὐτοὶ ἀδυνατοί,
φθίρειται * περὶ τοῦ πλουσίους καὶ πρῆναι καὶ μαρτυ-
ρεῖν. πάντα δὲ τοῦτο, οἶμαι, φοβερὰ ἐστὶ τῶν ἄλλων ὑμῶν
ἐκείνῳ, καθ' ἑαυτὸν ὅπως δύναιται ζῆν. οὐ πόδ' ἐκεί-
συ μάλιστα ὑμεῖς: ἵνα ὦν καθ' ἑαυτὸν ἐκείνῳ ὑμῶν ἐλάττω-
των, ἢ φίλοις, ἢ τοῖς οὖσιν, ἢ τῶν ἄλλων ὑπὸ τοῦτον συλ-
λεχθέντες ἐκείνῳ κρείττους τε γίγνηται, καὶ πάντες πᾶσι
ὑβρίν. τάχα τοῖνυν καὶ τοιοῦτος τις ἦεν περὶ ὑμᾶς λό-
γος: τί δὴ τα, καὶ τὰ πεπρωτὸς ὁ δεινός, οὐκ ἐλάμβανεν
δίκην πρὸς ἐμοῦ; ἢ τί δὴ πάλιν; ἄλλοι ἴσως πινὰ τῶν ἡδικη-
μένων ὀνομάζων. ἐγὼ δὲ διὰς περὶ φάσεις ἐκείνῳ ἀφίστα-
ται τῶν βοηθῶν ἑαυτῷ, πάντας ὑμᾶς εἰδέναι νομίζω. καὶ
γὰρ ἀρχαία, καὶ ἀπεργασίῳ, καὶ τὸ μὴ δύναιται λέ-
γειν, καὶ ἀρεταί, καὶ μυρὶ ὅσιν αἵτια. περὶ οὐ μὲν
τόντων μὴ τοῦτο λέγειν ἡτοίμασεν, ἀλλ' ὡς οὐ πεποι-
κέμεν τῶν, ὧν αὐτοὶ κατηγάρηται διδάσκων. ἐὰν δὲ μὴ
δύναιται, δὲ ταῦτ' ἀχλωλύναι πολὺ μάλλον ἐστὶ δι-
καιος. εἰ γὰρ περὶ τοῦ πᾶσι πᾶσι, ὥς τε τοιαῦτα ποιεῖς,
δύναιται καθ' ἑαυτὸν ἡμῶν ἐκείνῳ ἀρετῶν τῶν δίκης πρὸς αὐ-
τῷ τοῦτον, κοινῇ νῦν, ἐπειδὴ πόδας εἰληπταί, πᾶσιν ὑποδ-
απῶνται ἐπὶ τιμωρῆσιν, ὡς κοινὸς ἐχθρὸς τῇ πολιτείᾳ.

λέγεται τίνων ποτὲ ἐν τῇ πόλει κατὰ τὴν παλαιὰν ἐκεί-
 νων δὲ δαιμονίαν ἀλκυιάδης γινέσθαι: ὃ σκέψασθε, τίνων
 δούρασιων ὑπαρχουσῶν, καὶ ποίων τινῶν πρὸς τὸν δῆ-
 μον, πῶς ἐχρήσανθ' ὑμῖν οἱ πρόγονοι, ἐπειδὴ βδελυρὸς
 καὶ ὑβρείης ὤετο διένειναι. καὶ οὐκ ἀπεικίσαι δῆπον
 μείδαν ἀλκυιάδῃ βουλόμενος. ὅστις μὲν μνησθὲν τὸ λό-
 γον: οὐχ οὕτως εἰμὶ ἄφρων, οὐδ' ἀπὸ πλῆκτος εἰμὶ: ἀλλ'
 λ' ἵν' εἰδῆτε ὑμεῖς, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, καὶ γνώθ', ὅτι οὐκ
 εἶν' οὐτ' ἔστι, οὐ γλῶσς, οὐ πλοῦτος, οὐ δύνάμεις, ὁ δὲ
 πολλοῖς ὑμῖν αὐτοῖς ὑβρεῖς προσῆ, προσήκει φέρειν. ἐκείνως
 γὰρ, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, λέγει πρὸς πατρὸς μὲν ἀλκίμου
 νιδῶν εἶναι: ὅστις δὲ φασιν ἔσθ' ἢ τυρακίνων ἔσθ' ἢ
 δῆμον σασιόχοντας ἐκπεσεῖν: καὶ δανεισάμενους χρήμα-
 τα ἐκ δελφῶν ἐλθὲν δοῦναι τὴν πόλιν, καὶ τοῦ πεισιστρά-
 του παῖδας ἐμβαλεῖν: πρὸς δὲ μητρὸς, ἰσωνίου: καὶ
 τῶν τῆς οἰκίας, ἧς ὑπάρχοντες πολλὰ καὶ μεγάλα
 πρὸς τὸν δῆμον δούρασιαι. οὐ μόνον δὲ ταῦτ' ὑπάρχον-
 τες αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔσθ' ἢ δῆμου δέμιος τὰ ὅπλα,
 δις μὲν ἐν σάμῳ, εἰς τὸν δὲ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τῷ σόματι τὴν
 οὐνοῖαν, οὐ χρήμασιν οὐδὲ λόγοις ἐνείλετο τῇ πατρίδι.
 ἐπὶ δὲ ἱππέων ὀλυμπιάσιν ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος αὐτῷ, καὶ νί-
 κας, καὶ σίφαισι: καὶ στρατηγὸς ἀριστος, καὶ λέγειν ἐ-
 δόκει πάντων, ὥς φασιν, εἶναι δεινότατος: ἀλλ' ὅμως οἱ
 κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἡμέτεροι πρόγονοι, οὐδενὸς τοῦ-
 των αὐτῷ συνεχρήσαν ὑβρίξιν αὐτοῦς: ἀλλὰ πρὶν ἢ
 φυγὰς ἐξέβαλεν. καὶ λακεδαιμονίων ἰσχυρὰν οὐκ ἔπει-
 κα, καὶ δεινὰν αὐτοῖς ἀνιτειχομένην, καὶ τὰς ναῦς ἀλάναι,
 καὶ πάντα ὑπόμενα οὐκ οὐκ ἄνευ πεισθῆναι: καὶ λίον εἶναι
 νομίσοντες, ἢ ἐκέντες ὑβρίξιν συγχωρήσαι. καί τι τί τοῦ-
 τιν ἐκείνος ὑβρεῖσιν, ἢ λίον οὐκ ἔστιν ὑβρίξιν; ταῦ-
 τας ἐπὶ ταῖς χορηγοῦντα ἔσθ' ἢ ἔστιν. ἔσθ' ἢ ἔστιν: ἀλλὰ

χρητῶν γε χρητῶν γούντα τῷ τ' ἐποίησεν, οὐ πῶ τόνδε τὸν
 νόμον πρᾶττείνων: οὐ γὰρ ἔκειτό πω. εἰς ἐν ἀγὰρ ἀνθρώπων
 τὸν γραφεία, καὶ γὰρ τῶνδε λέγουσι, λαβὼν γέ τι πηλοῦ
 μέλουντα, ὡς φασιν: ὁ πόρ οὐδὲ ὄνειδίζεν ἀξίον. ὅς οὖν
 μᾶς πόρ μὲν πῶν. ἅπαντα μὲν οἶμαι τὰ σεβήματα, τῆς
 αὐτῆς ὁρῆς δίκαιον ἀξιοῦν. τὸ δ' ὁλως ἀφαιρίζεν ἰδρυμένον
 οὐκ οὐκ ὅτι τῷ πόρ μὲν πῶν ὅς οὖν μᾶς διαφύκει. οὐκοῦν
 οὐκ ὅτι ἐξελήλει γὰρ ἴσως ποίων. αὐτὸς μὲν δὲ τίς ὧν,
 καὶ τίσι ταῦτ' ἐδιδεικνύμενος. μὴ θοίνην ὑμῖν περὶ τὸ μὴ
 καλόν, μὴ δὲ θεμετὸν νομίζετε ἀνδρῶν δικαστὰ μὴ δὲ
 σπον εἶναι πιούτων ἀνδρῶν οὐσιν ἀρετῶν, πονηρὸν καὶ
 βίαιον καὶ ὑβριστὴν λαβούσιν ἀνθρώπων, καὶ μηδὲν μαθᾶ-
 μέθεν, συγγνώμης, ἢ φιλοφροσύνης, ἢ ἑλπίδος ἡμῶν ἀ-
 ξιώσαι. τίς γὰρ εἴηκε τὸς στρατηγῶν; ἀλλ' οὐδὲ καὶ
 αὐτὸν στρατῶν οὗτος οὐδὲν ὅς οὖν ἀξίος, μὴ πῶ τῶν
 ἄλλων ἡγεμῶν. ἀλλὰ τὸς λόγων; εἰ οἷς κοινῇ μὲν οὐδὲν
 πῶ ποτ' εἶπεν ἀγὰρ τὸν, κακῶς δὲ ἰδίᾳ πάντας ἀνθρώπων
 λέγει. γένοις εἴηκε νῆ δία; καὶ τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν τῶν ἀρετῶν
 ῥήρις ὡς ἀνδρῶν τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε
 νῶν πῶ τῶνδε συμβέβηκεν εἶναι. ἢ μὲν γὰρ ὡς ἀληθῶς μὴ
 τῶνδε τῶνδε αὐτῶν πῶ τῶνδε ἀπάντων ἀνθρώπων εἶχοντες
 ἢ δὲ δοκῶσαι καὶ ὑποβαλλομένη πασῶν ὡς αἰοῦσιν τὰ τι
 γυναικῶν. σημεῖον δὲ: ἢ μὲν γὰρ, ἀπέδοτο οὐδὲν γένοις
 μένον, ἢ δὲ οὐκ αὐτῇ βελτίῳ πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς, τῶν
 τῶνδε τῶνδε. καὶ γὰρ τοῖςδε ἴσως οὐ περὶ σκῆπτρων ἀγὰρ
 τῶνδε τῶνδε γένοις, καὶ παρὰ τῶνδε τυχερῶς, ἢ νόμοις
 τῶνδε ἀπάντων πόλεων μάλιστα οἰκῆσαι δοκεῖ, οὐδὲν οἶμαι,
 τῶνδε τῶνδε, οὐδὲ χρῆσθαι τῶνδε δύνανται: ἀλλὰ τὸ
 τῆς φύσεως ὡς ἀληθῶς βάρβαρον καὶ τοῖςδε ἐχθρὸν, ἐλπί
 καὶ βιάσθαι, καὶ φανερὸν ποιεῖ, τοῖςδε πῶ οὐσιν, ὡς πῶ ἀλ-
 λοῖσι, ὁ πόρ ὅς οὖν, αὐτῶν χράμενον. τοσοῦτον θοίνην

καὶ χριούτων ὄντων, ἃ τῷ βδελυρῶ ἔνι καὶ αἰαδιᾷ,
 μάλα βιβίωται, οὗτοι μοι προσόντες, ὡς αἰσχροὶ δικασαί,
 τῷ χρωμίων αὐτῷ πᾶσι νοῦντες ἀπὸ λαγῆναι καὶ καθυ-
 φάναι τὸν αἰῶνα ἔσθον, ἐπειδὴ με μὴ πείθοιεν, ὡς μὲν ὁ
 πρὸ αὐτῶν δεινὰ πεποίηκεν ὅτι, καὶ δὴ καὶ καὶ τινὲν αὐτῶν
 καίως δοίη τῷ πεπεσγμένων, οὐκ ἐτόλμων λέγειν. ὅτι
 τῷ δὲ ἀπὸ πάντων, ὡς ἡλωκεν ἡδὴ καὶ κατεφύλατται. τί-
 νος πρὸς αὐτῷ προσδοκᾷ τὸ δικαστήριον; οὐχ ὁρᾷς
 ὅτι πλουτεῖ, καὶ ὑπερκαρχίασ' ὁρᾷ καὶ λειτουργίασ'; σκο-
 πεῖ δὲ μὴ τῷ αὐτῷ τὸν ὕψιστον, καὶ ἐλάττω πρὸς τῷ
 πόλιν καὶ θεῶν, ἢ ὅσον σοὶ δίδωσι, καὶ χαλὰς. ἐγὼ δὲ,
 πρὸς τὸν μὲν οὐδὲν ἀγῆναι οὐ μὲν καὶ ἀγῆναι οὐδὲν ἀπο-
 λαμβάνω ὑμῶν οὐδὲν ἐλάττωτος τῷ τῷ, ἢ ὅσον καὶ
 θεῶν οὐτῶς παύσεσθαι τῆς ὑβρείως. ἔσθον δ' ὅτι μάλιστα μὲν
 δεινὰς: εἰ δὲ μὴ, πάντα τὰ ὄντα ἀφελείσθαι: ἐπειθ' ὑποδῶ
 τῷ τῷ λειτουργίαν καὶ ὑπερκαρχίαν, καὶ τῷ τοιοῦ-
 των λόγον ὡς δὴ γινώσκω: εἰ μὲν ὅτι, ὡς αἰσχροὶ ἀθηναῖοι,
 τὸ λειτουργεῖν ἔσθον, τὸ αὐτὸ μὲν λέγειν αὐτῶν αἰσχροὶ ἐκ
 κλησίαις καὶ παντὶ χρῶν, ἡμεῖς οἱ λειτουργεῖντες, ἡμεῖς οἱ
 προσεσφῶντες ὑμῖν, ἡμεῖς οἱ πλουτοῖσι ἐσμεν: εἰ τὸ τὰ
 τοιοῦτα λέγειν τῷ τῷ ἐπὶ τὸ λειτουργεῖν, ὁ μὲν τῷ μὲν δὴ
 ἀπὸ πάντων τῷ τῷ πρὸς τὸν πόλιν λαμπρῶταρον γένηται. ἀρ-
 κείη τῷ ἀνδρὶ δὴ καὶ αἰαδιᾷ καὶ αἰαδιᾷ καὶ ἐκείνην ἐν κλη-
 σίαν τῷ λέγειν. εἰ μὲν περὶ τί ποτ' ὅτι αἰσχροὶ τῷ
 ἀληθείᾳ, δὴ σκοπεῖν, ἐγὼ πρὸς ἡμᾶς ὁρᾷ. καὶ θεῶν
 ὡς δικαίως αὐτῶν ὕψιστος, πρὸς ἑμαυτὸν κρίνων: οὐτος,
 ὡς αἰσχροὶ ἀθηναῖοι, γὰρ ὡς ἐπὶ τῷ πεντήκοντα ἴσως,
 ἢ μικρόν ἐλάττω, οὐδὲν ἑμοὶ πλείους λειτουργίας ὑμῖν
 λειτουργῆκεν, ὅς δὲ καὶ ὑμῶν ἐπὶ τῷ γέγονα. καὶ μὲν
 κατ' ἐκείνους ὅτι χρόνους ὑπερκαρχίαν διδύς ἐκ πούδωκε
 ὕψιστον ὅτι σωδύο ἡμεῖς οἱ ὑπερκαρχεῖ, καὶ τὰ αἰαδιᾷ

Δημοδίνους

ματα πάντα ἐκ τῶν ἰδίων οἰκῶν, καὶ τοῖς ναῦς ἐπληροῦμεν
αὐτοῖς: ὅτος δὲ ὅτε μὲν καὶ τὰ τοῦτο πλὴν ἡλικίας ἐν, καὶ
ἐν ὧν, οὐδέ πω λειτουργεῖν ἤρχο: πηλικαῶτα δὲ τῶ
πράγματος ἡπῖαι, ὅτε πρὸς τὸν μὲν διακοσίους καὶ χί-
λους περιήγαγε σωτελεῖς ὑμῖς, πῶ ὦν εἰσπραττόμε-
νοι τὰ λατὸν, τὰ λατὸν μοδοῦσι τοῖς ὑποαρχίας οὐρι.
εἴτα τὰ πληρώματα ἡ πόλις πῆρχει, καὶ σκεδὴ δίδωσις.
ὥστ' αὐτῶν αὐτοῖς τῇ ἀλκιδείᾳ τὸ μὲν ἀναλῶσαι, καὶ δο-
κῆν λειτουργηκέναι, καὶ τῶ ἄλλων λειτουργῶν ἀτε-
λίσι γὰρ ληῖσθαι, πόριεσιν. ἀλλὰ μὲν, τί ἄλλο, τοῖς
δοῖς κεραυγῆκε ποτε οὗτος, ἐγὼ δὲ αὐλῆς αὐτοῦ
καὶ ὅπ' αὐτοῦ τὸ ἀνάλωμα ἐκείνης τῆς δαπάνης πολλῶ
πλεονέκτιν, οὐδεὶς ἀγνοεῖ δῆπου. καὶ μὲν ἐπελόντῃς
νῦν, οὗτος δὲ καὶ τῶν αὐτῶν ἀνδράδων τότε: οὐ, ἔστιν οὐδε-
μίαν αὐτῶν δῆπου δικαίως αὐτῶν ἔχῃ. τί ἐπ; εἰς ἅκα
πλὴν φυλῶν ἐγὼ, καὶ παναθηναίοις κεραυγῆκα. οὐτος δὲ
οὐδέ τοῦα. ἡ γὰρ μὲν συμμυρίασ' ὑμῖν ἐλθόντων ἐγὼ ἔτι δέ-
κα, ἴσον φορμῶνι, καὶ λισθίδι, καὶ καλλάχρῳ, καὶ
τοῖς πλουσιωτάτοις, εἰσπραττόντων οὐκ ἀπὸ ὑπαρχείας οὐ-
σίας, ἔπειτα γὰρ τῶν αὐτῶν ἀπεδρῆμεν: ἀλλ' ἀπὸ τῆς
δόξης ὧν ὁ πατήρ μοι κατέλιπε, καὶ ὧν δίκαιον ἐν με δο-
κιμασθέντα κομίσασθαι. ἐγὼ μὲν οὖν οὕτως ὑμῖν περ-
σενώεγμαι: μεδίασ' δὲ πῶς; οὐδέ πω καὶ τήμδρον συμ-
μυρίασ' ἡ γὰρ μὲν γέροντι οὐδὲν τῶ πατρῶων ἀρσενηθεῖς
ὑπ' οὐδενός, ἀλλὰ πρὸς τῶ πατρὸς πολλῶν οὐσίαν πρὸς
λαβῶν. τίς οὖν ὅστιν ἡ λαμπρότης, ἡ πίνδος αἰσθητοῦρας
καὶ τὰ σεμνὰ ἀναλώματα τοῦτο, ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ ὀρώ:
πλὴν ἐπ' αὐτὰ τίς θωρεῖ: οἰκίαν ὡς δόμικεν αἰετοῦ
σὶνι τοσαύτην, ὥς τε πᾶσιν ἐπισκοτεῖν τοῖς αὐτῶν τόποι. καὶ
εἰς μυθήρια πλὴν γυναικῶν ἄρει, καὶ ἄλλοσέ τι βούλη-
ται; τῶ τοῦ λαοῦ ἐξούσιᾳ τῶ ἐκ σικυώνος: καὶ εἰς ἀναλῶ-

θοισ, ἢ τέπαρασ αὐτὸς ἔχων ἑὸς τῆς ἀγορᾶς σὺβῆ, κυμα
 βία, καὶ ῥητὰ, καὶ θιάλας ὀνομάζων οὕτως, ὥς τε ἑὸς *
 πρῖόντας ἀνέειν. ἐγὼ δ' ὅσα μὲν τῆς ἰδίας ῥυφῆς εἴκει
 μεθίλασ καὶ παρρησιασ κατὰ ται, οὐκ οἶδ' ὅ, π ἑὸς πλ
 λους ὑμῖν ὠφελεῖ. ἃ δ' ἐπαρμόμενος τούτοις ὑβρίζει, ὡδὶ
 πολλούς καὶ ἑὸς τυχόντας ὑμῖν ἀποκινούμενα ὀρώ. οὐ δὲ
 δείτῃ τριαῶτα ἐκείσοτε τιμᾶν, οὐδὲ θαυμαζέειν ὑμᾶς, οὐ
 δὲ πῶς φιλοτιμίαν ἐκ τούτων κείναι, εἴ τις οἰκοδομῇ λαμ
 πρῶς, ἢ θόρα παίνεας κενήτῃ πολλὰς, ἢ σκόλῃ πολ
 λὰ, ἀλλ' ὅς αὖ ἐν τούτοις λαμπρὸς καὶ φιλόπμος ἦ, ὡς
 ἄπασι μέτεσι τοῖς πολλοῖς ὑμῖν: ὧν οὐδὲν δὴ ῥήσετε τὴν
 τω περσόν. ἀλλὰ νῆ δία ἔλεγε ὡς ἐπέδωκε; τάλῳ γὰρ
 οἶδ' ὅ π θρυλλήσει, καὶ φήσει, ἐγὼ ὑμῖν ἔλεγε ἐπέδω
 κα. οὐ τοῖ δὴ πρῖόντα: εἰ μὲν, ὡς ἀνθροῦ ἀθηναῖοι, φι
 λοτιμίαν εἵνεκα τάλῳ ἐπέδωκεν. ὡς περσὴν τῆς τοιο
 των ἔχειν ῥῆν, τάλῳ ἔχετε αὐτῷ, καὶ ἀπόδοτε: ὑβρί
 ζειν δὲ, μὴ δότε. οὐδενὸς γὰρ πρᾶγματος, οὐδ' ὀρθου
 ῥῆτος συγχωρητέον. εἰ δὲ δὴ καὶ δέλιασ καὶ ἀνασφρίασ
 εἴκει δέχρησέται ῥῆτος πεποικῶς, μὴ πρᾶκρον δῆτε.
 πῶς οὖν εἴσεσθε; ἐγὼ καὶ ῥῆτος διδάξω, ἀνῶθεν δὲ: βρα
 χὺς γὰρ ἑὸς ὁ λόγος ὀν λείξω, καὶ ἀνῶθεν ἀρχέσθαι δοκῇ.
 ἐγλῖοντο εἰς οὐβροῖαν ὡδιδόσεις πρ' ὑμῖν πρᾶτῃ. τούτοις
 δ' οἶκ ὡς μεθίλας, ἀλλ' ἐγὼ: καὶ σωβήραρχος ὡς μοι φι
 λῆτος ὁ νικηστράτου. ἔτδρα δδύτδρα μὲν τάλῳ εἰς ὀλω
 θον. οὐδὲ τὴν τῶν ὡς μεθίλας: καὶ τοι τὸν γε δὴ φιλότι
 μον πανταχρὺ περσὴν ἔξετάζεσθαι. εἴτε νῦν αὐτῷ γὰρ
 νασιν ὡδιδόσεις. αὐτῷ δὲ ἐπέδωκε, πῶς ἐν τῇ βουλή γι
 γνομελίων ἐπιδέσων πρ' ὧν οὐκ ἐπεδίδου τό τε: ἐπειδὴ δὲ πο
 λιορκεῖσθαι ἑὸς ἐν ταμνίαις στραπώτας ἔξηγγέλει, καὶ
 πάντας ἔξιναι ἑὸς ἑπολοίτῃς ἱππέας, ὧν εἰς οὗτος ὡς,
 περὶ βδύσειν ἢ βδύη: τῇ καὶ τὰ φοβεθῆς πῶς στρατεῖα

τῶν εἰς τὴν ὑδίουσαν ἐκκλησίαν πρὶν καὶ περὶ δρόμους
 καθίξιθαι παρὲλθὼν ἐπέδωκε. τῷ, δὴ λῶ, ὅσπερ μὴ
 δ' αὖτε πρὶν αὐτὸν εἶχειν, ὅτι τὴν στρατείαν φάσκων, οὐ τοῖς
 λοῦμίαις τὸ τ' ἐποίησε, τοῖς μὲν τῶν τετραχθεῖσιν ὑπ' αὐτὸν
 τῷ. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον, ὡς οὐκ ἐδόκει περιούσης τῆς ἐκ-
 κλησίας, καὶ λείπων γιγνομένων τῆς τῆς ἱππέων βοκθείας
 ἡδὴ δειν: ἀλλ' αὖτε πρὶν αὐτὸν τὰ τῆς ὑξόδου, οὐκ αἰά-
 βανεν ὑδὶ τὴν ναῦν, ὡς ἐπέδωκεν: ἀλλὰ τὸν μέγιστον ἐ-
 ξείπεμψε τὸν αἰγυπτιον πᾶμιλον: αὐτὸς δὲ μελίων ἐξεί-
 δε ἐν τοῖς διονυσίοις διεπράττει τῶν τε, ἐφ' οἷς νῆι κριν-
 ται. ἐπειδὴ δὲ ὁ στρατηγὸς φωκίων μετεπίπετο τοῦ ὑξ-
 αργυρῆος ἱππέας ὑδὶ τὴν διαδοχὴν, καὶ κατέλειπε τοῦ
 τοῖς ὁ μὲν τὸ πρὶν οὐκ αὐτὸς καὶ κατέλειπε τοῦτον λιπὼν τὴν
 τάξιν τῶν τε, ὑδὶ τὴν ναῦν ὡς ἔχου: καὶ ὡς ἱππαρχεὶν ἡξίω-
 σε πρὶν ὑμῖν ἱππέων, τῶν τε οὐ σιωπήσαντες: εἰδὶ ἐν τῇ θα-
 λάτῃ κίνδυνος πρὶν τῷ, εἰς τὴν γῆν δηλονότι ὡς ἔχου. οὐ
 μὲν νικηρατὸς γε οὗτος ὁ τ' νικίου, ὁ ἀραπὴ τὸς, ὁ ἄπαις,
 ὁ παντάπασιν ἀδινῆς τῷ σώματι: οὐδὲ δυνάμει οὐκ ἔστι
 αἰσίωνος, οὐχ οὕτως οὐδὲ δυνάμει οὐκ ἔστι οὐκ ἔστι οὐκ ἔστι
 ἀλλ' αὖτε ἐκαστος ἐκὼν τῶν τε οὐκ ἀπείσπρα πρὸς
 τὴν τὴν στρατείαν: ἀλλὰ τὴν μὲν ἐπίδοσιν ἐν χεῖρσι μέ-
 ρει καὶ δωρεὰς παρὲχον πλεονεκτήσει τῇ πόλει. οὐδὲ νόμος
 προσέταττον, ἐν ταῦτα τοῖς σώμασιν αὐτοῖς λειβυρῆας
 ἡξίου. ἀλλ' οὐχ ὁ ἱππαρχὸς μεδίαις: ἀλλὰ τὴν ἐκ τῆς
 νόμων τάξιν λιπὼν, οὐδὲν δὲ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
 ναι, τὸ τ' ἐν δυνάμει αὐτὸν ἀριθμήσει μὲν. καὶ τῷ, τὴν
 τοῖς τὴν τῶν τε οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
 καὶ πεντηκοντήν, καὶ λειπόμενα, καὶ στρατείας ἀπὸ
 δρακίον, καὶ πάντες τὰ τοῖς τε αὐτὸς τῶν τε καὶ τῶν τε καὶ τῶν τε
 τιμῶν; οὐδὲν γὰρ τῶν τε ἄλλων ἐν τοῖς ἱππασίν αὐτὸν τὸν αὐ-
 τὸν πρὶν τῶν τε οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ

καὶ νῦν ἰσχυρῆς τινα πεντηκοστήν. καὶ γὰρ αὐτὸ τότε τῷ ἄλλο
λων ἅπαντων τῷ ἀδιδόντων ἑκταρχῶν πρὸς πεμπόντων
ὑμῶς ὅτε διῦρ' ἀπέπελτε ἐκ σύρων, μέγιστος οὐ γὰρ οὐκ ἐ-
πιμπεν· ἀλλ' ἀμελήσας ὑμῶν χάρακας, καὶ βοσκήματα,
καὶ θυρώματα ὡς αὐτὸν, καὶ ξύλα εἰς τὰ ὄρκα τὰ ἀργύ-
ρεια ἐκέμει· καὶ χρηματισμὸς, οὐ λειπυργία γέγονεν ἢ
ἑκταρχία τῷ καὶ τῷ πέντῳ τούτῳ. Ἀλλὰ μὲν ὡς ἀλη-
θῆ λέγω, σώσειε μετὰ τὰ πολλὰ τούτων. ὁ μὲν δὲ καὶ μαρ-
τυρεῖ ὑμῖν καλῶς.

Μαρτυρεῖ.

Κλίων σπυριδῆς, ἀρίστοκλῆς παιανιδῆς, πύριλλος, νι-
κήρατος ἀρχιδούσιος, δὲ κτήμων σφήπος, καὶ ὅν καιρὸν ἐκ
σύρων ἀπέπελτο διῦρο τῷ σόλῳ παντὶ, ἐτύχε μὲν ἑκ-
ταρχύντες καὶ αὐτοί, καὶ μεθίαιος ὁ νῦν κρινόμενος ἑσπῶ
δημοδίνους, ὃ μῦρτυροῦ μὲν. παντὸς δὲ τῶ σόλῳ πλεόν-
των ἐν τάξει, καὶ τῷ ἑκταρχῶν ἐχόντων πρὸς ἀπὸ μαμῆ
χωρίζεσθαι ἕως αὐτοῦ διῦρο καὶ πλεόντων μεθίαιος ὑπὸ
λειφθεῖς τῷ σόλῳ, καὶ γέμισας τῶν ναῶν ξύλων, καὶ χε-
ράκων, καὶ βοσκημάτων, καὶ ἄλλων πινῶν καὶ πλεόντων
εἰς περαιᾶ μέγιστος μεθ' ἡμῶς δύο· καὶ οὐ σιγκατέστησε τὸν
σόλον μετὰ τῶν ἄλλων ἑκταρχῶν.

Εἰ ποῖν ὡς ἀληθῶς, ὃ ἀνδρῶν ἀθηναῖοι, ἅπλοισι
σε καὶ κατὰ λαχόνδιστοι περὶ ὑμῶς, αὐτίκα δὲ μάλα
τοιαῦτά τ' αὐτῷ, καὶ τὰ λειψυργημεῖα καὶ πεπραγ-
μεῖα, καὶ μὴ τοιαῦτα οἷα ἐγὼ δεικνύω· οὐδ' ἔγωγε δὴ πῶς τὸ
γε δοῦναι δίκην ὧν ἐμὲ ὑβρίκεν, ἐκφύγειν τῶς λειψυρ-
γίαις δίκαιος αὐτῷ. ἐγὼ γὰρ οἶδ' ὅτι πολλοὶ πολλὰ καὶ ἄρα
διὰ ὑμῶς εἰσιν εἰργασμένοι, οὐ κατὰ τῶς μεθίου λειψυρ-
γίας· οἱ μὲν, νομαχίαις νεονικητότες, οἱ δὲ, πόλεις ἐ-
ληφότες, οἱ δὲ, πολλὰ καὶ καλὰ ἑσπῶ τῆς πόλεως σῆ-
σαντες τῶ παρ' αὐτῶν· οὐδὲν τούτων πῶποτε ἐδῶκα.

τε πλὴν δωρεὰν τῶνδε, οὐδ' αὖ δοῖν τε, ὁρᾶναι ἑὸς ἰδίου
ἐχθρούς ὑβρίζειν αὐτῶν ἐκείνων ὁ πότ' αὖ βούληται, καὶ ὅν
αὐτῶν δύνῃται ὑπόπον. οὐδὲ γὰρ ἀρμόδιον καὶ ἀειδοῦναι,
τούτοις γὰρ δὴ μέγισται δίδονται δωρεαὶ πρὸ ὑμῶν, καὶ ὑ-
πὸρ μέγιστων· ἐδ' αὖ λυγροῦσι εἰ περ σέ γε πρὸς καὶ τῇ
στύλῃ, ὁρᾶναι δὲ καὶ ὑβρίζειν αὐτοῖς ὅν αὐτῶν βέλωνται. ἔσθ' οὖν
γὰρ αὐτοῦ τούτου τῶν ἄλλων ἐλθόντων δωρεάς, ὅτι οὗτος ὑ-
βρίζοντες ἐπαυτοῖσι. ὅτι τοίνυν καὶ κεκόμισται ἄλλων, ὡς αὖ
σφοδρὸς ἀθηναῖοι, πρὸ ὑμῶν, οὐ μόνον ὧν αὐτοῖς λελεῖται
γῆκε, λειψυργῶν ἀξίαν, μικρὰ γὰρ αὐτῇ γέ τις ῥῶ· ἀλλ'
καὶ τῶν μέγιστων, καὶ οὗτοι βούλομαι διεξέειναι· ἵνα μὴ
δ' ὁφείλῃ οἴησθαι πρὸς καὶ πᾶσι τῶν τούτων. ὑμεῖς γάρ,
ὡς αὖ σφοδρὸς ἀθηναῖοι, ἐχειροκνήσατε οὗτον τῆς πρᾶξι
ταμίαν, ὅντα τοιοῦτον οἷός ἐστι· καὶ πόλιν ἱππαρχον, ὁρᾶν
ὅτι τῆς ἀγορᾶς τῶν πομπῶν οὐ δυνάμενον· καὶ μὴ
σημείων ὑπὸ μελετητῶν, καὶ ἰδρυοποιόν ποτε, καὶ βοιώνων, καὶ
τὰς τιμὰς δὴ· εἴτα πρὸς τῶνδε δεινὸν τὸ πλὴν τῆς φρονήσεως
κακίαν, καὶ ἀνάνορίαν, καὶ πνηρίαν τῶνδε πρὸ ὑμῶν ἀρ-
χαῖς καὶ ὑμῶν καὶ χειροκνήσας ἐπανορθοῦσθαι, μικρὰ
ἔσθ' οὖν λαμβάνετε εἶναι δωρεὰν καὶ ἄλλαν; καὶ μὴ εἴ τις αὐ-
τῶν τῶνδε ἀφίλοιτο, ἱππαρχικῆς, τῆς πρᾶξι ταμίαν
γένοιτα, τίος ἐς ἄλλου ἀξίος ὅς τις; ἀλλὰ μὴν, καὶ κείνῳ γε
ἐπίστασθαι· ὅτι τῆς μὲν πρᾶξι ταμίαν κυνηγετῶν ἡρα-
πάσε πλείον, ἢ πέντε τάλαντα· ἔσθ' οὖν ἵνα μὴ δῶ δι-
κίω, πάντα ὑπόπον ποδωδῶν, καὶ ἱλαύνων τῶν ἀνθρώ-
πων, καὶ τὰ σύμβολα συγγίμων, πλὴν μὲν πόλιν ἐχθρὰν τῇ
πόλιν πεποιήκε, τὰ χρήματα δ' αὐτοῖς ἔχει· ἱππαρχος δὲ
χειροκνήσας λελύμενται τὸ ἱπποκὸν ὑμῶν, τοῖσι τῶνθε
νόμοις, οὓς πόλιν αὐτοῖς ἐξαρνος ῥῶ μὴ πεποιήσθαι. καὶ
τῆς μὲν πρᾶξι ταμίαν τότε, ὅτι πλὴν ὑπὸ θεοῦ
ἐξοδὸν εἰς ἀβόικαν ἐποιήσας ὑμῶν, δώδεκα τῆς πόλιν

τάλιν τα αἰαλίσκεν ταχέως, ἀξιούντων ὑμῶν πλεῖν καὶ
 πρὸς ἀπὸ πειν ὅς στρατώεας, οὐκ ἐβοήθησεν: ἀλλ' ἦδη τῆς
 σπονδῶν γεροντιῶν, ἃς διοκλῆς ἐπέειπε τοῖς θεβαίοις, ἤ-
 κε: καὶ τότε ἠπῶτο πλεῖον τῆς ἰδιωτικῶν ἡμέρων μῆκος.
 οὕτως δὲ πλεῖον ἰδρᾶν ἡμέρη πρὸς δουλείᾳ. ἰππαρχῶν θείων,
 τί οἶοι τὰλλα; ἀλλ' ἴσως οὐκ ἐτόλμησεν ὁ λαμπρὸς
 καὶ πλούσιος οὗτος πρίασθαι: ἀλλ' ἐπ' ἀλλοτρίᾳ τῆς συμ-
 πᾶς ἡγεῖτο τῆς φιλομήλου τῆς παικτικῆς ἴσως. καὶ ταῦ-
 τ' ἰδιούντων πάντες ἴθυσιν οἱ ἰππεῖς. καὶ ὅτι τῶν αἰ-
 θηλέων, καὶ λειμοὶ καὶ θύτων ὅς μαρτυρεῖται.

Μαρτυρεῖται.

Βούλομαι θείων ὑμῶν, ὧς αὐτοὶς ἀθηναῖοι, καὶ ὅσων
 ἦδη καὶ χειροτονήσαντες τῆς δῆμου πόλεως πλεῖον ἰδρᾶν ἀδι-
 κείν ὑμεῖς κατεγνώκατε, εἰπεῖν καὶ δείξαι, τί πεποιθὲς
 περὶ αὐτῆς εἴη τοῖς ὀργῆς τετυχῆται πρὸς ὑμῶν: ἵνα αὐ-
 τὰ περὶ τὰ ῥυτὰ πεπεγμένια ἀπιδῇτε. πρὸς τὸν μὲν
 τοίνυν, ἵνα πρώτης τελευτῆας γεροντίας μνηστῶ καὶ
 γνώσας, πρὸς τὰ μυσηρία ἀδικεῖν δι' αἰσίου κατεχειροτό-
 νησεν ὁ δῆμος τῆς δεσποίας περὶ αἰσίου αὐτὸν μνησ-
 που κῆρος ἑνὸς ἀνθρώπου. ἐστὶ δὲ ὁ αἰσίου νόμος τῶ δὲ τῶ
 πρὸς τῆς διονυσίων, ὁ πρὸς τῆς μυσηρίων: καὶ αἰσίου ὕστα-
 ρος τῶν ἐπὶ τῇ. τί οὖν ποιήσαντες, ὧς αὐτοὶς ἀθηναῖοι,
 κατεχειροτονήκατε τῆς δι' αἰσίου, τῆς ἀκέραια. ὅτι δίκῃ
 ἐμπεικλὴ καὶ δικαστέμενος τῆς μνηστῶν, οὐκ ἔχον περὶ
 πόρον λαβεῖν αὐτὸν, ὡς ἔφη, τῆς μυσηρίων ἀπιδῇ μούνης
 ἐπελάσας. κατεχειροτονήκατε μὲν δὲ τῶν αἰσίου, καὶ ὁδοῦ
 ἄλλο περὶ. εἰσελθόντα δὲ εἰς τὸ δικαστήριον ἐβούλεο
 μὲν θανάτῳ ζημιῶσαι: τῆς δὲ περὶ αἰσίου πεισίνης
 πλεῖον δίκῃ τε πᾶσι ἀφείναι, ὡς ἀπιδῇ τε αὐτὸν ὡς ἡρῆκει
 περὶ πόρον, ὡς δὲ δυοῖν αὐτὴν ταλάντοις: καὶ περὶ π-
 μίσας τῆς βλάβας, ἃς αὐτὴ τῇ κατεχειροτονία μνήων

Δημοκρίτους

ἐλογίζετο αὐτῷ κελευσθεὶς περὶς ὑμᾶς. αἰθρῶπος εἰς μὲν
οὐκ ἐξ ἰδίου περὶ γμαῖς οὐδε μᾶς ὑβριως περὶ σούσης ὑ-
ποδύου τῷ πρῶτῳ αὐτῷ τὸν νόμον, τοσαύτην ἔδωκε δι-
κῶν: εἰκότως. ὅτι γὰρ ἴδῃ ὁ φυλάττειν ὑμᾶς διὰ, ὅτι νό-
μος, τὸν ὅρκεν: ταῦτ' ἔχει ὑμῆς οἱ δικάζοντες αἰεὶ πρὸς
τῷ ἁλῶν, ὡς πόρεϊ πρῶτον δὴ κῶν, ὡς ἀπὸ σιν, ὅσοι
μετὰ τῷ δικαίου περὶς ὑμᾶς ὁρῶνται, σῶναι ὑπάρχειν διὰ.

Εὐδὸς ἀδικεῖν ποτ' ἔδωκεν ὑμῖν ποτὶ τὰ διονύσια: καὶ
κατεχειροτονήσατ' αὐτῷ πρὸς δούλους ἀρῶντι τῷ υἱῷ, ὅ-
τι δὴ αὐτὸς κατὰ λαμβάνοντες ἡφάθ, ὕβριων ἐκ τῷ δὴ
ῥου. ὡς δὲ οὐκ, ὁ τῷ βελτίστου πατὴρ χειροκλείδου τῷ
ἀρῶντος. καὶ μέγα γ' ὑμῖν ὅτι ἐδόκει, καὶ δικαίον ἔχειν
ὁ περὶ βαλόμενος λέγει: ἐκτελέσαντες ἀνθρώποι δὴν,
εἰ μὴ τις κηρύγμασιν ὡς σὺ με φῆς εἰπεῖ δὴ μὲν. πῶς ἐκ
τῷ νόμων ἐκείνιος, καὶ ὁ ἀρῶν αὐτῷ; τοῖς ὑπὲρ τῶν
ὑβρίων εἰπεῖν, οὐκ αὐτῷ τυπτεῖν. οὐδὲ οὕτω πείθομαι.
ἰδιόβολῶν ἰδιόβῳ ἀλλῶν: πάντα μάλλον, πᾶσι αὐτῷ ἀφά-
σαι τῇ χειρὶ. ποτὶ γὰρ περὶς τὸ μὲν τὸ σῶμα ἐκαστον ὑβρί-
ζει δακ, πεποιήκασιν οἱ νόμοι. ταῦτ' ἔλεγε μὲν ἐκείνος, κα-
τεχειροτονήσατε δὲ ὑμεῖς. οὐ μὲν εἰσῆλθιν εἰς τὸ δικαστή-
ριον οὐκ: ἀλλ' ἐπλάτθησε περὶ τὸν.

Εὐδὸς τοίνυν ὁ, τε δὴ μὲς ἅπας κατεχειροτόνησεν ἀδι-
κῶν ποτὶ τῷ ἰορπῶ, καὶ ὑμεῖς εἰσελθόντα ἀπεκτείνετε,
κηρυκτέα λέγω. δὴ πῶς δὴ ὅτι ἀπεκτείνετε; ὅτι σκῆψ
ἔχων ἐπὶ μὲν, καὶ τοῦτω μεθύων ἐπ' αὐτῷ πᾶσι ἐχθρόν
ὑπάρχον αὐτῷ. ἐδόκει γὰρ ὑβρί, καὶ οὐκ οἶνω τυπτεῖν:
ἀλλὰ πᾶσι αὐτῷ τῷ πομπῆς καὶ τῷ μεθύειν περὶ φασιν λα-
βῶν ἀδικεῖν, ὡς δούλοις χρώμενος τοῖς ἐλθούσι. ἅπαν-
των τοίνυν, ὡς αἰσθῶν ἀδικαῖοι, κῶντων, ὧν ὁ μὲν, ἔλθον
ἀφῆς, ὁ δὲ, καὶ θανάτῳ ζημιωθεὶς φαίνεται, πολλῶ
δενότῳ οὐκ οἶδ' ὅτι πάντες αὐτῷ εἶναι φησὶν αὐτῷ μετὰ

πεπεταγμένα. οὐτε γὰρ πομπύων, οὐτε δίκλων ἡρηκῶς,
 οὐτε πρεσβύων, οὐτ' ἄλλω σκῆψιν ἔχον οὐδεμίαν πλὴν
 ὕβριν τοιαῦτα πεποίηκεν, οἷα οὐδείς ἐκείνων. καὶ τοῦτο
 μὲν δὴ ἐδιδμεν: ἀλλὰ πύρρον, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τὸν ἐ-
 ποβουτάδην ἐνδιχθῆναι διχάζειν οφείλονται τῷ δημο-
 σίῳ, θανάτῳ ζημιωσάμενος ὑμῶν ὥοντο χρωῖαι. καὶ πε-
 θνηκεν ἀλγὺς πρὸ ὑμῶν. καὶ τοι εὖτος ἔλθῃμα δι' ἐνδιχθῆναι,
 οὐδ' ὕβριν λαμβάνειν ἐπεχείρησεν ἐκείνος. καὶ πολλὰς αὖ
 ἐτόρους ἔχειμι λέγειν, ὧν οἱ μὲν, τεθνήσκουσιν, οἱ δ' ἡπιωμέ-
 νοι δὲ πολλὰ τοῦτων εἰσὶν ἐλάττω πρᾶγματα. ὑμεῖς δὲ,
 ὡ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, σμίκρανι δίκαια τάλαντων ἐλευθέ-
 τε, καὶ σκίπτωνι τοσούτων ἐτόρων, δέξασθε πρᾶνομα γρά-
 φην: καὶ οὐτε παῖδ' ἴα, οὐτε αἰλῶν, οὐτε σπένεις, ἐθ' ὄν-
 πινουν ἡλεῖσθε τῆς πρὸντων ἐκείνοις. μὴ τοίνυν αὖ μὲν εἰ-
 πῃ τις πρᾶνομα, οὕτως ὀργιζόμενοι φαίνεσθαι: αὖ δὲ
 ποιῇ, μὴ λείγῃ, πρᾶως διακείσθαι. οὐδὲν γὰρ ῥῆμα οὐδ' ὄ-
 νομα οὕτως ἐστὶ τῶς πολλοῖς ὑμῶν χαλεπὸν, ὥς ὅσα ὕβρι-
 ζῶν τις τὸν αὐτοχόνην ὑμῶν διαπράττειται. μὴ τοίνυν αἰσθῆ-
 καθ' ὑμῶν αὐτῶς δαίγμα τοιοῦτον ὁρῶν ἐκτε, ὡ ἀνδρὸς
 ἀθηναῖοι, ὡς ἄρ' αὖτε, αὖ μὲν τῆς μετῶν πινά καὶ δη-
 μοτικῶν λάβητε ὅτι οὐκ ἀδικεῖντα, οὐτ' ἐλεήσειτε οὐτ' ἀ-
 φήσετε ἀλλ' ἀχρηστεύετε, ἢ ἀτμώσετε: αὖ δὲ πλούσιος
 ὧν τις ὕβρις, σπένωμι ἐξετε. μὴ δὴ τα: οὐ γὰρ δίκαιον:
 ἀλλ' ἐπὶ πάντων ὁμοίως ὀργιζόμενοι φαίνεσθε. ἂν τοίνυν
 οὐδενὸς τῆς εἰρημνίων ἡπὶον αἰσκαλὸν εἶναι νομίζω πρὸς
 ὑμᾶς εἰπεῖν, ταῦτ' εἰπὼν, ἐπὶ καὶ βραχέα ποδὶ τοῦτων δια-
 λεχθεὶς, καὶ τὰ ἐθέσομαι. εἰσιν, ὡ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, μεγά-
 λη τοῖς ἀδικούσιν ἀπάσι μόρις καὶ πλεονεξία, ἢ τῆς ὑμε-
 τέρων τῶν πᾶν παρότης. οὐδὲ δὴ τῶν ἐξ ὁδοῦν ὑμῶν με-
 τὰ δοῖναι περὶ σὺν μεθ' ἡμῶν, τῶν ἀνελστατέ μου. ἐγὼ νομίζω
 πάντα αὐθιγὰ πούς ὁρᾶν φέρειν πρὸς τὸν εἶον αἰσθῆς,

οὐχὶ τοὺςδε μόνους οὓς συλλέγουσιν πνέουσι, καὶ ὧν πληρω-
 ται γίγνεται, ἀλλὰ καὶ ἄλλους. οἷον, ἐστὶ τις μέλιτος καὶ τι
 λάνθραπος ἡμῶν, καὶ ἐλεῶν πολλούς; τοῦτο τὸν τοῦ δι-
 καιον ὑπάρχειν πρὸς πάντων, καὶ ποτ' εἰς χρεῖαν καὶ ἀπο-
 να ἀφίκηται. ἄλλος οὐδὲ σὶ τις ἀποκίδης, καὶ πολλὰς ὑβεί-
 ξων, καὶ τοῦ μὲν, καὶ δάμαστα, τοῦ δὲ, πῶχους, τοῦ δὲ οὐ-
 δὲν ὑπολαμβάνειν εἶναι; τοῦτο τὸν τοῦ δικαίου ὑπάρ-
 χειν φορέας, ὅς ποτ' αὐτὸς εἰσενέωχε τοῖς ἄλλοις. καὶ τῶν
 νῦν ὑμῖν ὁρθῶς ἐπὶ σκοπεῖν, τοῦτο πληρωτὴν δύναιτο
 τὸν μεδίαν ὄντα τὸν ὁρᾶν, οὐκ ἐκείνου. οἷον τῶν οἷον
 τὰ παιδία ἔχον ὁδυρεῖται καὶ πολλούς λόγους καὶ τεπει-
 νούς ὁρᾷ, δακρύων καὶ ὡς ἐλεῖν ὅτα τὸν παιδὸν ἐκτόν.
 ἐστὶ δ' ὅσῳ ποτ' αὐτὸν νῦν ταπεινότερον ποιῇ, τοῦτο
 μάλλον ἄξιον μετεῖν αὐτόν, ὡς αὐτὸς ἀθηναῖοι. διὰ τὴν
 ὅτι εἰ μὲν μηδαμῶς δυνάηται γινώσκειν ταπεινός, ἔτι
 σελήης καὶ βίαιος καὶ τοῦ τῆς πῆληλυθῆτος βίου: τῆ φύ-
 σι καὶ τῆ τύχῃ διὰ τοῦτο εἰς γένεον, ἄξιον καὶ αὐτῆς
 ὁρᾶν ἀεὶ εἶναι: εἰ δ' ἐπὶ τῆς μελῆτος μέλιτος πρὸς ἑαυτὸν
 τὸν ἐλεῖται, τὸν ἀνελπίστον, ἢ ἔσθον τὸν ἔσθον εἰλεν ἔλιν:
 οὐδὲν δὲν δὴ ποτ' ἐπὶ τῆς οὐ καὶ νῦν αὐτὸν διακρούσῃται, πάλιν
 αὐτὸς ἐκείνος ὁ νῦν εἶσε, γινώσκειται. οὐδὲν δὲν περὶ
 χεῖν, ὅδε τὸν πρὸντα καιρὸν ὅν οὐτος ἔξεπὶ τῆς ἐπὶ τῆς
 τῶν, κυριώτερον οὐδὲ πισυτέρον τῆς παντὸς ὅν αὐτοὶ σῶν
 σε χρόνου ποιήσασθαι. ἐμὲ παιδία οὐκ ἐστὶν: οὐδὲν αὐτὸ
 χοίμη τῶν τῶν πρὸς τῆς μελῆτος κηλαίειν καὶ διακρῦναι ἐφ' οἷς ὑ-
 βείδην. διὰ τοῦτο αὐτὸς τῆς πεποιθὲς ὁ πεποιθὲς ἔλατ-
 τὸν ἐξω πρὸ ὑμῖν; μὴ δὲν: ἀλλ' ὅταν ἔσθον ἔχον τὰ παιδία
 τοῦτο εἰς ἀξιοῖ δύναι πῶς φησὶν ὑμᾶς τὸν ὑμῖν εἰς νόμους
 ἔχοντά με πλησίον ἡγεῖσθαι πρὸς τῶν, καὶ τὸν ὁρᾶν ὅν
 μὲν ἡμῶν, τοῦτο εἰς ἀξιοῦντα καὶ ἀντιβολοῦντα ἐκείνους
 ὑμῶν φησὶν σῶν: οἷς ὑμῖν καὶ τῶν πολλὰ δικαιώτερον

τὰ δίκαια λέγειν νῦν. ἐγὼ μὲν οὖν εἶσο παίδων, ὡς αἰσχροὶ
 ἄσκηται, καὶ αἰσὶς ὁμολοῦσι. μεδίω μὲν τριμυδὲν ἐσκέ
 φθαι πώποτε ἐν ἅπαντι τῷ εἴω δίκαιοι, εἰκὺς ἔστιν. εἰ γὰρ
 καὶ καὶ μὲν μικρὸν: ἐπὶ τὰς τοιαύτας αὐτῷ σκοπεῖν, οὐκ
 αὐτοσφύρον διημερῆσαν τῷ περὶ γμαρῶν. οἱ μὲν τὸν αὐ-
 τὸν οὐδὲ τῷ δῆμου κατηχεῖν ὀκνησεν, οὐδὲ τῆς ἐκκλη-
 σίας: ἀλλ' ἀπὸ τὸτε ἐτολμα λέγειν, ὅτι ὡς ἡ περὶ βολῆ,
 τῶν καὶ νῦν ὁρεῖ: ὡς ὅσοι δέον ὕψιμα, κατέμηνον, καὶ
 ὅσοι τὰ φρούρια ἤσαν ὀρμα λειοπότες, ὕψιμα κλησίου,
 καὶ χροῦσι, καὶ ξυνοί, καὶ τοῖς τῶν πινύς ἤσαν, οἱ κατεχει-
 ροτόνισαν αὐτοῖς. εἰς γὰρ εἶσο θράστοις καὶ αἰσχροῖς τὸ
 τ' ἀπὸ καὶ, ὡς αἰσχροὶ δικασταί, ὡς ἴσασιν ὅσοι πῶν ὕ-
 μῳ, ὡς τε κακῶς λέγων καὶ ἀπειλῶν καὶ βλέπων οὐκ
 εἰς τὸν αἰὲν θορυβῶντα τόπον τῆς ἐκκλησίας, καὶ παρῆν
 ὡς τὸν δῆμον ἀπαντα: ἡ καὶ γὰρ οὐκ αἶμα τὰ νῦν οἱ μὲν
 δάκρυα εἰκότως ἀν' αὐτοῖς δοκοῖν. τί λέγεις ὡς μαρκα κε-
 φαλή; σὺ τὰ πᾶσι τῷ παλαιᾷ ἀξιώσεις εἶναι, ἢ σὲ τοὺςδε,
 ἢ αὐτοδράζειν εἰς τὰς ἐπὶ ἑσπερίᾳ δῆμοσι περὶ πηλα-
 κισμῶν; σὺ μόνος τῶν ὄντων αἰθρώπων ἐδί μὲν τῷ βίῳ
 τοσούτης ἐπερὶ φανείας καὶ ἐπερὶ φανείας πάντων αἰθρώ-
 πων μετὰς ὧν ἔση φανερῶτατος, ὡς τε καὶ περὶ οὐς με-
 δὲν ἔστι σοι περὶ γμα, λυπεῖται τὴν σὴν θρασυτητα καὶ φω-
 νὴν καὶ τὸ σὸν ὄρμα, καὶ εἰς τοὺς ἀνελθούσις, καὶ πηδ-
 τὸν, καὶ ὑβριν διωροῦντας, ἐν δὲ τῷ κρίνεσθαι περὶ γμα
 ἐλεηθῆσιν; μαχάλλω μὲν τ' ἀν' ἀρχὴν, μάλῳν δὲ τῷ χέλω
 εἴης ἀν' ὀρμα, εἰ δὲ οὐ τὰ ἀνελθούσις ἰσχυροῖς ἐν οὐτῷ
 βραχεῖ χρόνῳ πᾶσι τοῖς δυνάμει ποιήσασθαι: φθόνον
 ὅσον ζῆς, καὶ ἐφ' οἷς ὕψιμα τῶν, ἔλεον οὐκ ἔστιν οὐδαμῶ-
 σιν σοι περὶ σίκων ἔλεως, οὐδὲ καθ' αἶμα: ἀλλὰ τὸν ἀντιπρό-
 μισος, καὶ φθόνος, καὶ ὀργῆς: τοῦτων γὰρ ἀξία ποιεῖς. ἀλ-
 λ' ἐπ' ἐκείνῳ ἐπὶ πάντες, ὅτι τῷ δῆμου κατηχεῖται καὶ τῆς
 ἐκκλησίας,

ἐκκλησίᾳ. ὅταν οὖν ᾤσθῃ ποιῆ, ἐνθυμέσθῃ πρὸς ὑμῖν αὖ-
 τῆς, κῆρυξ δικασαί, ὅπ οὕτως τῆς μεθ' ἐαυτῆς στρατοῦσε
 μελίων ἰππέων, ὅτε εἰς ὅλῳ θον διέβησαν, ἐλθόντες πρὸς ὑ-
 μᾶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατηγορεῖ. νῦν πάλιν μέινας πρὸς
 ᾧς ὑπεληλυθότας τῆς δῆμου κατηγορήσει. πότῳ οὖν
 ὑμεῖς αὐτὲς μελῆτε, αὐτὲς ὑδίνετε, ὁμολογήσετε εἶναι ριού-
 τῶι, οἷους μεδίον ὑμᾶς ἀρφαίνει, ἢ τούνακτιον, ᾧς οὐκ
 αἰεὶ καὶ πανταχρὶ θεοῖς ἐχθρόν καὶ βδελυρόν; ἐγὼ μὲν, οἴ-
 μῃ, ᾧς οὐκ οὐχ ἰππεῖς, οὐ σωαρχοί-
 τες, οὐ τῶι δυνάμει φέρειν, τί ᾧς οὐκ αὐτοῖς; ἐμοὶ
 μὲν νῦν τὸν δία, καὶ τὸν ἀπόλλω, καὶ τὸν ἀθηναῖον, εἰρήσε-
 ται γὰρ εἴτ' ἄμεινον εἴτε μὴ, ὅθ' οὕτως ὡς ἀπὸ μαγισ-
 ποδίων ἐλογοποιεῖ, ἐν δὲ οἱ πνύς ἦσαν ἀχρόμενοι τῆς
 πάνυ τούτῳ λαλῶντων ἡδέως, καὶ νῦν δία αὐτοῖς πολλή
 συγγνώμη: οὐ γὰρ ὅστις φορητὸς ἀνθρώπος: ἀλλὰ καὶ πολλοῦ
 τεύχεος, καὶ λέγειν δυνάσκει μῆνός, καὶ πάντες εἰσι
 τούτῳ κατὰρματτα καὶ πῶχρῳ καὶ οὐδὲ ἀνθρώποι. τὸν ἔν
 ᾧ τῶις τῆς ἑσπερίαν ἀνέσας ὄντα νῦν, καὶ ἀρφαίνει, τί
 ποιήσιν οἷαδε: ὅθ' οὐκ οὐδὲ τῶν αὐτῶν εἰδέειν τε, ἐγὼ φράσω, εἰ
 ποῖς μετὰ τὴν κατὰ χειροτονίαν τεκμηρίοις θεωρήσετε. τίς
 γὰρ ὅστις, ὅς τις κατὰ χειροτονίαν ἀνέσας αὐτῶν, καὶ τῶν αὐ-
 τῶν πᾶσι τὴν ἑσπερίαν, εἰ καὶ μετὰ ἄλλος ἐπὶ κίνδυ-
 νός, μὴ δὲ αἰών, οὐκ αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ κατὰρματτα, καὶ μέ-
 τῳ πρὸς ἐαυτὸν, τὸν γε δὴ μέχρι τῆς κείρας χρόνον,
 εἰ καὶ μὴ πάντα, οὐδέ τις, ὅς τις οὐκ αὐτῶν. ἀλλ' οὐ μεδίον:
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν τῆς ἡμέρας λέγει, λοιδορεῖται, βοᾷ. χει-
 ροτονεῖται τις; μεδίον ἀνὰ γυράσιος περβέβηται: πλά-
 τάρχου περβέβη: τὰ ἀπὸ ῥήματα οἷον: ἢ πόλις αὐτῶν οὐ
 χερεῖ: καὶ τῶν πᾶσι πειθῇ, δηλονότι οὐδὲν ἄλλο ὡς δι-
 κνύμενος, ἢ ὅθ' ἐγὼ οὐδὲν πέπονθα ἑσπερίαν τῆς κατὰ χειρο-
 τονίας, οὐδὲ δέδωκα, οὐδὲ φοβοῦμαι τὸν μέγιστον αἰῶνα.

Δημοδίνους

ὅς οὖν, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, τὸ μὲν ὑμᾶς δεδιέναι δοκεῖ
αἰχρὸν ἡγεῖσθαι, τὸ δὲ μηδὲν φροντίζειν ὑμῶν νεανικόν, τῶν
οὐκ ἀφελωλύναι δεκάμια προσήκει; εἰ δὲ γὰρ ἔξεν ὑμᾶς
ὁ, πὶ χρήσεσθαι αὐτῷ, νομίζει πλούσιος, θρασὺς, μέγα
φρονῶν, μέγα φεγγόμενος, βίαιος, αἰαδής: ποῦ λη-
φθῆσέ ται, νῦν αὖ διακρούσῃται; ἀλλ' ἔγωγε εἰ μηδενὸς αἴ-
κα τῆς ἁλῶν, τῆς γε δημηγορούντων ἐκείσθ' ἐδημηγό-
ρει, καὶ αὐτοῖς καυροῖς, πῶς μεγίστην αὖ αἰτὴν δικαίως οἴ-
μαι δύναιτο δοῦναι. ἴσε γὰρ δὴ ποῦ τῶν οὐκ αὖ μὲν πὶ τῆς
δεόντων ἀποπέλθῃ τῇ πόλει, καὶ τοιοῦτον οἷον οὐ φράσαι
πάντας, οὐδ' αὖ μὲν πῶς ποτε μέδισσεν τῆς σιωπῆς, οὐ
δὲ τῆς συγχαίροντων ὑβριστεῖν τῶν δῆμων. αὖ δὲ πὶ φλα-
ρον, ὁ μηδὲν αὖ βούλοισθαι, τῆς ἁλῶν πρώτος ἀνίστηται
δυσίως καὶ δημηγορεῖ, ἐπιμβάνων τῷ καυρῷ, καὶ τῆς σιω-
πῆς ἀφελῶν, ὡς ἡ τῷ πατρὶ τῆς συμβιβηκόντων ἀχθε-
σθαι πείσῃ ὑμῶν. τοιοῦτον γὰρ ἐστὶ, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι.
οὐ δὲ γὰρ ὑβρίζετε, οὐδ' οἶεσθαι εἶναι χρήματα εἰσπράττειν.
εἴτα θαυμάζειτ' εἰ κακῶς ὑμῖν τὰ πράγματα ἔχει; εἰ μὲν
οἶεσθ' ὑμῖν οἰσισίσειν, ὑμεῖς δὲ νειμῖσθαι; εἰ μὲν οἶεσθαι ἐμμε-
χεῖν, ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐμμέσῃσθαι; τοιοῦτον ὑβρίζων, καὶ πῶς
ἀπὸ τῆς λυγρῆς πικρίας καὶ κακόνόου, ὡς καὶ τῶν πολλῶν
λαὸν ὑμῶν ἔχον ἀφανῆ πρὶν αὐτῷ πρὸς ὀρχεῖσθαι, φανερὰ
ἡ τῇ καυροῦ κακιστίας. εἰ γὰρ ἴνυν, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, καὶ
ὑμᾶς οὐ πῶς νῦν, ὅταν οὐδὲν ὑβριστεῖν καὶ φονακίζων οὐδὲν
εἴη, καὶ κλαίῃ, καὶ δύνῃ, παρὰ τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῶν.
τοιοῦτος γὰρ εἰ μέδισσεν: ὑβριστεῖς γὰρ εἰ, καὶ οὐκ ἐφίλει
ἔχειν πρὸς αὐτῶν τὴν χεῖρα. εἴτα θαυμάζειτ' εἰ κακῶς κα-
κῶς ἀφελῇ; ἀλλὰ νομίζετε ὑμᾶς μὲν αἰετίζεσθαι, αἰετὶς
δὲ τυπῆσθαι; καὶ ὑμᾶς ἀφελῇ αἰετίζεσθαι, σὲ δὲ οὐ πῶς
σεσθαι; Καὶ βουδιστοῖν οἱ λείποντες ἐπὶ αὐτῶν, οἱ χ-
εῖρας τοῦ τῷ χεῖρῃ εἶναι μὲν οὐδὲν θεοὺς βουλόμενοι, ὡς ἐπὶ

ρεῖν ἐμοὶ δὲ πλὴν ἰδίαν ἔχον, ὡς οὐκ ἐπὶ ἐμὲ, ἀλλ' ἐπὶ
 ἐμὸν φῶς, ἀλλ' ἐπὶ μὴ φῶς, φησὶν εἶναι, καὶ βιάζεται ἴσως δὲ
 ὁρθῶς. ἀλλὰ κινδυνεύει τὸ λίαν οὐ τι χεῖν, εἴ ποτε ἐπα-
 χθεὶς ποιῇν. ὅπου γὰρ ἐγὼ μὲν οὐδὲ πεπνυθῶς κακῶς, ἐ-
 χθρὸν εἶναι μοι ἔδειξεν ὁ μὲν λόγος: οὐδὲς δὲ οὐδὲ ἀπολύτα ἄ-
 νόμησιν: ἀλλὰ καὶ ὡς τοῖς ἀλλοφύλοις ἀπὸ σιν ἅπαντα, καὶ
 νῦν αἰσθάνεσθαι, μὴ δὲ τῆς κοινῆς τῆς νόμων ἐπιεικείας
 ἀξίων ἐμοὶ μετρίαι: πῶς οὐχ οὐκ ἐπαχθὴς ἔστιν ἡδὴ καὶ
 μείζων, ἢ καὶ ὅσον ἡμῶς ἐκείνῳ συμφέρει; ἐπὶ κρίνῃ πρῆν,
 ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ ἐκείνῳ τὸ οὐδὲν λῶς ἐν τῷ θεῷ, ὅ-
 τε ὁ δῆμος κατεχειροτόνησεν μεδίον καὶ καλοῦ μενος ὀνο-
 μασι, ἀντιβολουμένης τοῦτο καὶ λιπαροῦντος ὡς ὑμεῖς ἴ-
 σε, οὐκ αἰέτη. καὶ μὲν εἰ μὲν μηδὲν ἡδίκηκός τις ἦν τοῦ
 περὶ βολῶν γεγνηῖσθαι, τότε ἴδιον τὸν γε φίλον δὴ πρὸς συν-
 εῖπειν, καὶ βοηθῆσαι: εἰ δὲ κατὰ νόμους ἀδικεῖν τότε δὲ
 πᾶσι οὐχ ὑπῆκουσε, νῦν δ' ὅτε περὶ σκέκρουκεν ἐμοὶ δὲ
 τῷ κατὰ νόμους ἔδεικται, ὑμῖν οὐχὶ καλῶς ἔχει χαίρεισα-
 σθαι. μὴ γὰρ ἔστω μηδὲς ἐν δημοκρατίᾳ τηλικούτος, ὡς ἐ-
 πὶ συνειπόντων, τὸν μὲν, ὑβρίσθαι, τὸν δὲ, μὴ δοῦναι δίκην
 ποιῆσαι. ἀλλ' εἰ κακῶς ἐμεβούλει ποιῇν οὐδὲν λῶς, ὡς ἐ-
 παγε μὰ θεῶν θεοὺς οὐκ οἶδα αἰθ' ὅτου, δύναισθαι μὲν καὶ πο-
 λιτὴν κατὰ νόμους δὲ ὡς πᾶσι βούλει πρὸ ἐμὸν δι-
 κῶν λαμβάνει. ὡς δ' ἐγὼ πρὸς νόμους ὑβρίσθην, μὴ με
 ἀφωροῦ πῶς πτωρεῖαν. εἰ δ' ἀπρεῖς ἐκείνως με κακῶς
 ποιῆσαι, εἴη αὖ καὶ ἔδειξεν σημεῖον τῆς ἐμῆς ἐπιεικείας,
 εἰ ἔστι ἄλλους ῥαδίως κρίνων, ἐμὲ μηδὲν ἔχεις ἐφ' ὅτῳ τῷ
 τοῦ κινήσεις. Γέπυσμαι κρίνῃ καὶ ὡς λιπιδὴν καὶ μνη-
 σαρχίδην καὶ διόπλην τὸν δῶνον μεία, καὶ τοιούτους ἑνὰς
 πολυσίους, καὶ ἐκτελέχουσιν ἔδεικται καὶ λιπαρή-
 σαι πρὸ ὑμῶν αἰτῶν, αἰτῶν ἀξιούντας δοθῆναι πῶς ἔστι
 τῷ κατὰ νόμους οὐδὲν αὖ ἐποιεῖμεν περὶ ὑμῶν φλαυροῦς

Δημοθένους

ἐγώ. καὶ γὰρ αὐτοὶ μοινοίμην. ἀλλ' ἂν θεωρεῖν ὑμῶς ὅταν δε-
 ποιθῶνται, διὰ καὶ λογίζεσθαι, ταῦτ' ὁρῶ. ἐνθυμῆσθε,
 ὡς αὐτοὶ δικασαί, εἰ γλῶσσιντο ὁ μὴ γλῶσσιντο, οὐδ' ἔστι, νῦν
 οὗτοι κληροῖ τῆς πολιτείας μετὰ μεδίου καὶ τῆς ὁμοίως
 πύτῳ, καὶ πρὸς ὑμῶν τῆς πολλῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώ-
 πων ἀμφοτέρων εἰς ἕνα πύτῳ μὴ τοιαύθ' οἷα μεδίας εἰς ἐ-
 μέ: ἀλλ' ὅλ' οὐν ἄλλο, εἰς δικαστήριον εἰσίοι πεπληρωμέ-
 νον ἐκ τούτων, τίος συγγνώμης ἢ τίος ἐλείου τυχεῖν αὐτοῖς
 δε; ταχὺ γὰρ χαίρειν. οὐδὲ γὰρ δεδιέντι τῷ τῆς πλ-
 λῶν περὶ οὗ: ἀλλ' οὐκ αὐτοὶ δεῖωσ' εἴποιον, τὸνδε ἐάσαν-
 νον, τὸν δὲ ὀλιθρον, ἥττον δὲ ὑβρίζειν; ἀναπνεῖν δὲ, ὅντι
 ἡς ἐὰν ἦν, ἀγαπᾶν εἴδει; μὴ τοῖνον, ὡς αὐτοὶ ἀθῆναι, οἱ
 τούτοις τοῖς οὕτω χρησιμεύουσιν αὐτοῖς, ἄλλως πως ἔχτε
 ὑμεῖς μὴ τὸν πλῶτον, μὴ δὲ πῶς δόξα πῶς πύτῳ δου-
 μαίτε ἀλλ' ὑμῶς αὐτοῖς. πολλὰ τούτοις ἀγαθὰ ἔστι, ἀλλ' οὐ
 τοῖς οἰσὶν ἐκ κληροῖ κεκτῆσθαι. μὴ τοῖνον μὴ δ' οὗτοι πῶς
 ἀθῆναι, ὡς ὑμῖν κοινῶς οὐσίαν οἱ νόμοι πρὸς ἔχουσιν, κληρο-
 των κεκτῆσθαι. οὐδὲν δὲν οὐδ' ἐλείδον μεδίας πείσεσθαι,
 αὐτοὶ μετὰ κτήσθαι τοῖς πολλοῖς ὑμῶν, οὗς νῦν ὑβρίζει καὶ
 πύτῳ ἀπὸ καλῆ: ἀλλ' νῦν πύτῳ ἀπὸ καλῆ ὑβρίζειν ἵστα-
 ρει πύτῳ ἀπὸ καλῆ. οὐδ' ὅτι δὴ πον πύτῳ ὑμῶν εἰσι δίκαιοι
 εἴδεισθαι: μὴ καλῶς ὅς νόμους δικαστέ, ὡς αὐτοὶ δικασ-
 σαι, μὴ ἐοικῆσθαι τῷ πεπνυμένῳ πύτῳ, μὴ δ' ὀλιθρον
 ἡμῖν δόξα πῶς ἔστιν ἔστιν. ἔστιν γὰρ, αὐτοὶ δὲνται, πύτῳ
 τούτου δεῖσθαι, καὶ μὴ πύτῳ ταῖς λήματα. ἀλλ'
 εἴ ποτ' εἰσι πύτῳ, καὶ πύτῳ εἰ μὴ πύτῳ μεδίας, ἢ
 γοῦνται, εἰσὶ μετὰ εἰς ταῖς μάλιστα αὐτοῖς πύτῳ οἱ, καὶ κα-
 λῶς πύτῳ: χήματα δ' αὐτῷ πρὸς ἑαυτοῦ δέναν, ἢ ὑ-
 μεῖς μετὰ ἐφ' οἷς εἰσεληλυθᾶτε ὁμοιωμένους, δικαίως ἡ-
 μῶσθε: οὗτοι δὲ πρὸς αὐτοῖς τοῖς χήμας μὴ μετὰ τῆς ὑμετέ-
 ρας ἀσχύνης πύτῳ. εἰ δ' οὗτοι χήματα ἔχουσιν μὴ

περὶ οὖν τ' αὖ, πῶς ὑμῖν καλὸν τὸν ὄρεον περὶ εἶναι ; πολλοὶ
 σοι πολλοὶ στωικησύνες, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, τὸ δοκεῖν π-
 νοῦ εἶναι δι' οὗ πρὶν περὶ εἰληφότες, ὑμῖν παρὶσσι δεη-
 σόμενοι. τοῦτων μὲν με, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, πρὸς ἡδὴ :
 ἀλλ' ὅσπερ ἐκείνους τῶν ἑσθλῶν τῶν ἰδίᾳ συμφερόντων
 καὶ ἑσθλῶν τοῦτον ἀποδιδάσκω, οὕτως ὑμῖν ἑσθλῶν ὑμῖν
 ἀλλὰ καὶ τῶν νόμων καὶ ἐμοὶ τῶν ἐφ' ὑμᾶς καὶ περὶ εἰ-
 λης, ἀποδιδάσκω, καὶ τηρήσατε τὴν γὰρ μὲν ἑσθλῶν, ἐφ'
 ἧς νῦν ἐστέ. καὶ γὰρ εἰ μὲν, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, τόθ', ὅτ' ἦν
 ἡ περὶ εἰληφότες οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ
 τὸν μειδίου, οὐκ αὖ ὁμοίως ἐν δεινόν. καὶ γὰρ μὴ γεγε-
 νῆσθαι, καὶ μὴ ποτὶ τὴν ἐορτὴν ἀδικήματα ταῦτ' εἶναι,
 καὶ πολλὰ αὖ εἴχῃ περὶ αὐτὴν πρὸς ἀμνηστῆσαι. νῦν δὲ τῶν
 τοῦ καὶ πάντων αὖ μοι διδόντες τὸν συμβαίη, εἰ πρὶν ἀλλὰ μὲν
 τὰ δικάματα οὕτως ὀργίλως καὶ πικρῶς καὶ χαλεπῶς ἀ-
 παντες ἔχοντες ἐφαίνεσθαι, ὥς τε νεοπτόλεμον, καὶ μνηστάρ-
 χιδου, καὶ σπυλπίδου, καὶ τῶν τῶν σφόδρα τῶν
 πολλοῦν δεομένων καὶ ἐμοὶ καὶ ὑμῖν, ἐβόατε μὴ ἀφεί-
 ναι : καὶ περὶ εἰληφότες μοι βλεπαίου τῶν περὶ εἰληφότες
 κοῦτ' ἀνικράχεται, ὥς τῶν ἐκείνο χρήματα μου ληλομέ-
 νου : ὥς τέ με, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, φοβηθέντα τὸν ὑμέτε-
 ρον θόρυβον θοιμάτων περὶ εἶναι, καὶ μικροῦ γυμνόν ἐν ᾧ
 χιτωνισμῶ γινέσθαι φέροντα ἐκείνον ἔλκοντά με. καὶ με-
 τὰ τῶν ἀπαντῶντες, ὅπως ἐπέη τῶ μακρῶ καὶ μὴ δια-
 λυσι, διασπένται σε πῶς πρὸς ἀθηναῖοι, τῶν ἀπὸ τοῦ
 τῶν. ἐπεὶ δὲ καὶ χειροτόνηται μὲν, ὕβρις τὸ πρὸς εἶναι,
 ὡς ἰδὼ δ' οἱ τῶν κρινόντες καὶ ἀποδομῶν διέγνωσιν, διέ-
 μνησθαι δὲ καὶ οὐ περὶ εἶναι οὐδ' ὑμᾶς οὐτ' ἐμὲ τὸν
 τῶν καὶ τ' ἀπὸ τοῦ ἐμῶν μὲν ἀπὸ τοῦ μὲν ἀπὸ τοῦ μὲν ἀπὸ τοῦ
 αἰχισα εἶσιν ἐν ᾧ περὶ εἶναι. εἰμὶ δ' οὐ τῶν ὑμῖν ἄξιος.
 πῶς γὰρ, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, κρινόντων ἀνθρώπων δοκούντων

καὶ ὄντα βίαιον καὶ ὑβριστὴν, ἡμῶν τινος ἄσελως οὐ πα-
νηγύρε, μαρτυραὶ τῆς ὑβριως τῆς αὐτοῦ πεπλημένον οὐ
μήτιον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ ὅς ἠδὲ δὴ μὲν ἔχοντες ἀπαντες τῆς
ἐλλείων. ἤκουσεν ὁ δῆμος τὰ πεπραγμένα τοῦτω. τί
οὖν; ὑμῖν καὶ χειροτονήσας πῆδωκεν. οὐκ ἴκνω οἶόν τε
ἀφανῆ πῶ γὰρ σιν ὑμῶν γινέσθαι, οὐδὲ λαθεῖν, οὐδὲ αὖτε
ξέπεσον εἶναι, τί ποθ' ὥς ὑμᾶς τῶ περὶ γμάτος ἐλθόντος
ἔγνωτε. ἀλλ' ἐὰν μὲν καλῶς ἴσῃτε, δόξετε σώφρονες εἶναι, καὶ
καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ καὶ μεσοπόνηροι: αὐτὸ δ' ἀφῆτε, ἄλλου π
νός ἡτῶσθαι. οὐ γὰρ ἐκ πολιτικῆς αἰτίας, οὐδ' ὁ σωφρ
ριστοφῶν ἀρχιδὸς ὅς σεφάτους ἔλυσεν πῶ περὶ οὐλῶ: ἀλλ
ἀπὸ ὑβριως, καὶ ἐκ τῆς μηδὲν αὐτῶν πεποιήκεν, ἀναλίσσει
δύνασθαι κρίνεσθαι. πότῳ οὖν τούτου γινόμενον κρεῖτα
τον καὶ ἀδύνατος, ἢ νῦν καλῶς; ἐγὼ μὲν οἴμην νῦν κοινῇ γὰρ
ἡ κρίσις, καὶ τὰ δίκηματα πάντ' ἐφ' οἷς κρίνεσθαι, κοινὰ. ἐπε
δὲ οὐκ ἐμὲ ἐτυπῆεν, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, μήτιον οὐτός, ἀ
δὲ ὑβριζετὶ διανοία τότε, παιδὶν οἷα ἐποιδ, ἀλλ' ἀπαντας
ὁμοῦ πᾶν αὐτῶν οἷα πᾶν ἡτῶν ἐμῶν δύνανται δύνανται δύνανται
αὐτῶν λαβεῖν. εἰ δὲ μὴ πάντες ἐπαίεσθαι, μὴ δὲ πάντες ἐ
πηρεάζεσθαι χρηγοῦντες, ἴσῃ δὴ πᾶν τῶν ὅτι, οὐδὲ χρηγεί
ἀμα πάντες, οὐδὲ δύνανται αὐτοὶ οὐδὲ ποθ' ὑμᾶς ἀμα πᾶν
τας μὲν χεῖρὶ οὐδεὶς περὶ πηλακίσει. ἀλλ' ὅταν εἰς ὁ πα
δῶν μὴ λάβῃ δύνανται, τότε ἔκαστον αὐτῶν χρὴ περὶ δύνανται,
τὸν πᾶν μὲν ταῦτ' ἀδικησόμενον γινέσθαι: καὶ μὴ
πᾶν τὰ τῶν τα, μὴ δ' ἐφ' ἑαυτὸν ἐλθεῖν πᾶν μὲν εἰς,
ἀλλ' ὡς ἐκ πᾶν εἰς φυλάττεισθαι μετὰ μεθυσίας ἴσως ἐμὲ,
ὑμῶν δ' ἔκαστον ἄλλος πᾶν. ἀρ' οὖν συγχωρεῖται αὐτῶν
ὅς ἴσῃ δύνανται ἔκαστος ὁμοῦν, κρείον γινέσθαι τῶ πᾶν ἄπᾶν
οὐτὸς ἐμὲ, ὑμῶν δ' ἔκαστον πᾶν; ἐγὼ μὲν οὐκ οἴμην. μὴ
τοῖν μὴ δ' ἐμὲ, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, πᾶν τῶν τῶν. ὁρᾶ
τε δὲ αὐτῶν δὴ μάλα ἐπειθεῖν ἀνάσσει τὸ δικαστήριον, εἰς

ἑκάστος ὑμῶν, ὁ μὲν, θάπτον ἴσως, ὁ δὲ, χαλκὸν οἰκιστὴν
 πεισιν, οὐδὲν γὰρ φροντίζων· οὐδὲ μετὰ σφύροντος, εἰ δὲ φο-
 βούμενος, ὅτ' εἰ φίλος, ὅτ' εἰ μὴ φίλος αὐτῷ σωτὴρ εἴη·
 ἴσως· οὐδὲ γὰρ εἰ μέγας, ἢ μικρὸς, ἢ ἰσχυρὸς, ἢ ἀδυνάτης, οὐδὲ τῶν
 τοιούτων οὐδέν. τί δὴ ποτε; ὅτι τῇ ψυχῇ τὰ τοιαῦτα οἶδε καὶ θάρ-
 ρει καὶ πεπίστυκε τῇ ἡλιτεία, μηδὲν αὐτὸν ἔλξαι, μὴ δὲ
 ὑβρίζειν, μὴ δὲ τυπῆσαι. εἴτ' ἐφ' ὧν ἀδυνατῶν αὐτοὶ κερδύε-
 σθε, τῶν οὐ βεβαιώσωντες ἐμοὶ βαδίζετε; καὶ τίνι χάρι με-
 λοισμῷ ποιεῖναι τῶν παθόντων καὶ ζήν, εἰ ποδὶ ὀφεί-
 μεν νῦν ὑμεῖς; θάρρει νῦν διαφύγει τις ἄν, οὐ γὰρ εἴ-
 οὐδὲν ὑβριζήσῃ. εἰ δὲ, τότε ὀργίζετε νῦν ἀφ' αὐτοῦ; μη-
 δαμῶς, ὡς ἄνδρες ἀθηναῖοι, μὴ περδῶτε μήτ' ἐμὲ, μήτ' ὑ-
 μᾶς αὐτοὺς, μήτε ἄλλο νόμιον. καὶ γὰρ αὐτὸ ἔστιν εἰ
 λοιπὸν σκοπεῖν καὶ ζητεῖν, ὅτῳ ποτε εἰσὶν ὑμῶν οἱ ἀεὶ δικά-
 ζοντες ἰσχυροὶ καὶ κύνες τῶν ἐν τῇ πόλει πάντων, ἄν τε
 διακρίσεις, ἄν τε χιλίους, ἄνθ' ὃ πόσιος ἢ πόλις κα-
 σί-
 σῃ· οὐτε τῷ μετ' ὅσων εἶναι σωτὴρ ταχυμύοι μύνοι τῶν
 ἄλλων πολιτῶν ὄντοισι, οὐτε τῷ τὰ σώματα ἀρίστα εἶ-
 χεν καὶ μάλιστα ἰσχύειν ἄλλοι δικάζοντας, οὐτε τὸ πλεονέ-
 λικίαν εἶναι νεώτατοι, οὐτε τῶν τοιούτων οὐδενί, ἀλλὰ
 τῷ τοῖς νόμοις ἰσχύειν. ἢ δὲ τῶν νόμων ἰσχύς, τίς ἐστι; ἄρ'
 εἰάν τις ὑμῶν ἀδικούμενος ἀνακράγῃ, πεσοδραμεύσῃ
 καὶ πῆλόν τι βοηθόντες; οὐ· χάριματα γὰρ κεχαρ-
 μεν ἔσθι, καὶ οὐχὶ δύναιτ' ἄν ἔστιν ποιῆσαι. τίς οὖν αὖ-
 τῶν ἢ δύναιται; ὑμεῖς εἰάν βεβαιώτε αὐτοὺς, καὶ πῆ-
 λον κύνους αἰετῶν διόμειψον. οὐκ οὖν οἰνόμαί τε ὑμῖν εἰσι
 ἰσχυροὶ, καὶ ὑμεῖς τοῖς νόμοις. δεῖ τίνων τούτοις βοηθεῖν ὁ-
 μοίως, ὡς ὁρᾷς αὐτῶν πρὸς ἀδικουμένους, καὶ τὰ τῶν νόμων
 ἀδικήματα κοινὰ νομίζον, ἐφ' ὅτε πρὸς ἄν λαμβάνουσιν· καὶ
 μήτε λειψυργίαν, μήτε ἀνδραμνηνίαν, μήτε τέχνην μηδε-
 μίαν ὀφείδαι, μήτ' ἄλλο μηδὲν, δι' ὅτου πρὸς ἄλλους

νόμους οὐ δώσει δίκην. ὑμεῖς οἱ θεώμενοι τοῖς διονυσίοις
 εἰσόντα εἰς τὸ θέατρον ᾄδοντες εὐερίητε, * καὶ ἐκεκρά-
 γατε, καὶ πάντα ἃ μίσητε ὅστις σκῆπτρον ἔχει, οὐδὲν ἀκ-
 κούτως πῶς ποδὶ αὐτῶν παρήμενοι. εἴτα πρὶν μὲν ἐλθεῖν
 τὸ πᾶν, ἀρχίζετε, περὶ καλεῖσθε ἡδὴ ἡμῶν τὸν
 παθόντα, ἐκροτέσθ' ὅτε περὶ ἀλάμεν αὐτὸν ἐν τῷ δῆ-
 μῳ: ἐπειδὴ δ' ὕβρις ἐλήλυκεν, καὶ περὶ γέγωνεν ὁ δῆμος
 οὗτος εἰς ἰδρὸν καθεζόμενος καὶ τὰλλα περὶ σέβεται τὰ
 πεπεσγμένα τῷ μακρῷ βούτῳ, καὶ διὰ τὸν πᾶν ἐλπίσας,
 καὶ πάντ' ὅσιν ἐν ὑμῖν μᾶλλον φημι διαπερῆσθαι, νῦν οὖν
 σετε ἐμοὶ εὐνοήσῃτε, τῷ δῆμῳ χαρίσασθαι, ὥς ἄλλους σω-
 φρονήσῃτε, μὲν * πολλῆς αὐτοῖς τὸ λοιπὸν ἀσφαλείας διὰ-
 ρεῖν, πρὶν αἰετὸν πρὶν ἔλθαι τοῖς ἄλλοις; πέ-
 των οὖν ἡμεῖς τῶν εἰρημίων, καὶ μάλιστα τῶν θεῶν χεῖν
 ποδὶ οὐ πῶς ἰορτῶν ἀσέβων οὕτως ἤλωκε τῶν ὁσίων καὶ
 δικαίων θεῶν φημι πᾶσι χαρίσασθαι ᾄδοντες.

ΔΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
κατὰ αἰθορώτωνος πρῶτα
μὲν λόγου.

Δουήσαντες ἄθνηαις βουλῇ, ἡ μὲν διωκεῖς ἡ δὲ ἀρεῖαν
παύσῃ πρότερον ἐκουσίαν καὶ πραγμάτων καὶ ποί-
πων πινῶν διακρίνουσα· ἐπὶ δὲ ἡ τὰ πολιτικὰ πράττου-
σα. αὐτὴ δὲ κατ' αἰσιντὸν ἡμείβετο ἐκ πεντακλῶσιν ἀ-
φ' ὧν τῆς πρὸ βουλῆς πικρὴν ἡλικίαν ἀφ' ὧν σιωπῶσα
νῆ. νόμος δὲ ὡς ἡδὲ τὰ πᾶν τῇ βουλῇ τῶν ποιῆσαι ἐν-
εργεῖς κοινάσθ'. ἐκ δὲ μὴ ποιήσῃ, κωλύειν αὐτὴν αἰ-
τεῖν πρὸς τῶν δόμων δωριάς. νῦν τοίνυν ἡ μὲν βουλὴ
τοῖς ἐνεργεῖς οὐκ ἐποιήσατο, ἀνδροπίαν δὲ χίρραφον ἐν
τῷ δήμῳ ἡμίσιμα σιφαιῶσαι πρὸς βουλῇ. ἡδὲ τὸν
τῷ πρὸς ἀνόμων κείνῃ. κατηγορούντων γὰρ αὐτῶν δύο

ἐχέρων δὲ κτήμενος καὶ διδωρὰ, περὶ ἧκε μὲν ὁ δὲ κτήμενος,
 δούτορος δὲ ὁ διδωρὸς ἐπαγινέτω τὸν τῷ ἑλγῷ. φασὶ
 δὲ οἱ κατήγοροι, πρῶτον μὲν, ἃ περὶ οὐλοῦν εἶναι τὸ ἡ-
 μισμα. νόμου γὰρ κελύοντος μὴ πρὸς τὸν εἰς τὸν δῆμον
 ἡμισμα ἐκδοῖεν πρὶν ἐν τῇ βουλῇ δοκιμασθῆναι, τὸν ἀν-
 δροπίωνα πρὸς αὐτὸν τὸν νόμον ἃ περὶ οὐλοῦν εἰσενεγ-
 κῆν τὴν γνώμην. δούτορον δὲ ὑπεναγνόν ἐκείνῳ τῷ νόμῳ
 τῷ κελύοντι, μὴ ποιησάμεν τὴν βουλὴν τῶν ἑλγῶν μὴ
 αἰτεῖν δωρεὰν. εἰ γὰρ αἰτεῖν οὐκ ἔξει, δῆλον ὡς οὐδὲ τὸ
 δοῦναι σιγκεχώρηται. τὸν τῷ μὲν εἰς τὸ πρῶτον τῶν νό-
 μων. πρὸς ἑλγῶν δὲ καὶ καὶ τῶν περὶ οὐλου, δύο, τὸν τῷ
 ἑλγῶν ἑλγῶν, καὶ τὸν τῷ ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ: καὶ φασὶ
 τὸν ἀνδροπίωνα καὶ τὸν ἀμφοτέρους ἄτιμους εἶναι. καὶ τῷ
 πεποροῦσθαι, καὶ χρεὶς παρῶν ὀφείλιν τῇ πόλει.

Εὐτόρα ὑπὸ θεοῖς.

Διάφοροι πρὸς ἀθηναίοις ὑπῆρχον ἀρχαί, ὧν αἱ μὲν κλη-
 ρωταί, αἱ δὲ χειροτενηταί, αἱ δὲ αἰρεταί. καὶ κληρωταί
 μὲν, αἱ καὶ κληρὸν γινόμεναι, ὡς αἱ τῶν δικαστῶν. χειρο-
 τενηταί δὲ, αἱ καὶ χειροτενήαν τῷ δήμῳ γινόμεναι, ὡς
 αἱ τῶν στρατιωτῶν. αἰρεταί δὲ, αἱ καὶ αἵρεσιν, ὡς αἱ τῶν χε-
 ρητῶν. τούτων μία ἦν τῶν κληρωτῶν ἡ βουλὴ τῶν πεντακ-
 σίων. τῶν πεντακσίων δὲ εἴπομεν περὶ ἀντιδιαστολῆς τῆς
 ἐν ἀρείῳ πάγῳ. εἰσὶ δὲ τούτων διαφοραὶ ἑρεῖς. καὶ πρῶ-
 τη δὲ, τὸ τὴν τῶν πεντακσίων, τὰ δημόσια πρῶτα ματα
 διοικεῖν: τὴν δὲ ἐν ἀρείῳ πάγῳ τὰ φοινεῖ μόνον. εἰ δὲ-
 τις εἴποι ὅτι καὶ αὐτὴ δημόσια δίδωκε: λέγουμεν ὅτι ἡ νόμος
 μεγίστη ἀνάγκη ἐγένετο, τότε πάλιν δημοσίῳ σωθήναι.
 διδοῦσα διαφορὰ, ὅτι ἡ μὲν τῶν πεντακσίων ἀριθμῶ ὑ-
 ποπίπτει ὡρισμένῳ, ἡ δὲ ἀορίστῳ. ὡς γὰρ πινδὸς τῶν ῥητό-
 ρων, λέγουσι, κατ' ἑξῆς οἱ εἰνεία ἀρχόντες αὐτῇ περὶ σπῆ-

δύνω. ὡς δὲ πύθω ὅππ καὶ ἐξ μόνον θεομοδίται. ἦσαν γὰρ
 ἐξ θεομοδίται, οἱ πόδι ἐταρρώτως διήκοντες. ἦσαν δὲ καὶ
 ἄλλοι ῥεῖς, εἰς ἐπώνυμος, ὡς οὐ καὶ ὁ ἐνικυτὸς ἐπώνυμος
 ὠνομάζετο. δούτορος, ὁ βασιλὴς, ὁ τὰ τῆς ὀρφανῶν καὶ
 ἀσεβῶν διοικῶν. ἔτιος, ὁ πολὺ μῖρρος, ὁ τῆς πολεμικῶν
 ὑπὸ μελὸς μῖρος. οἱ θεομοδίται εἰαυτὸν μόνον ἤρχον,
 περὶ τῆς ἀρχῆς κεινόμενοι πόδι τῶν περὶ λαοῦντος παντός
 εἶον. καὶ εἰ μὲν δὲ ῥεῖς θεομοδίται πασι δίκαιοι, ἤρχον τὸν εἰαυ
 τόν. εἰ τα πάλιν μὲν τὸν εἰαυτὸν ἐκρίναντο, εἰ καλῶς εἰ
 αὐτῷ ἤρξαν. καὶ εἰ δικαίως ὥφθησαν ἀρεκτοίς, περὶ
 πύθω τῇ βουλῇ τῆς ἀρεκτοίς γειτῆς. καὶ δὲ τῶν οὐχ ὑ-
 πέπιπτον ἀριθμῶ. εἰ δὲ μὴ, ὡς βάλοντο. ἔτι διαφορά,
 ὅππ ἡ μὲν τῆς πεντακισίων κατ' εἰαυτὸν διετέλετο, ἡ δὲ τῆς
 ἀρεκτοίς κατ' ἀδιὰδουτος. εἰ μὴ γὰρ τις ἡμῖν μαχά-
 λως, οὐκ ὡς βάλοντο. εἰ περὶ δὲ οὐ περὶ κατὰ ἡμῖν πόδι τῶν
 ἐν ἀρεκτοίς πύθω βουλῆς, ἀλλὰ πόδι τῆς πεντακισίων, ἀ-
 ναγκάων μαθῆν ἡμᾶς πῶς ἤρχον. ἰσῖον ὅτι, οὐκ ἐπὶ
 ῥονοὶ ἀθηναῖοι οὐ μὴνας κατὰ τὸν ἡλιακὸν σρόμον ὡς
 ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν σελλωιακὸν. κατὰ γὰρ τὸν ἡλια-
 κὸν ἔχει ὁ ἐνικυτὸς ἡμέρας τετακισίας ἐξήκοντα πέντε·
 ὡς τε συμβαίνει ἔχει τὸν μῆνα ἡμῶρας τετακισίας καὶ ἔ-
 ζον. δεκάκις γὰρ τετακισίας, τετακισίας. δις τετακισίας, ἐξή-
 κοντα. λοιπὰ πέντε. τὸ ἔτι τῆς δώδεκα, τέσσαρα. λοι-
 πὴ μία. δώδεκα τὸν δὲ τῆς μᾶς, δώδεκα ὅτι. κατὰ δὲ τὸν
 σελλωιακὸν σρόμον ὁ ἐνικυτὸς ἔχει τετακισίας πέντε-
 κοντα τέσσαρας. ὡς τε συμβαίνει τὸν μῆνα ἔχει ἡμῶρας
 εἰκοσιεννία ἡμῶς. δεκάκις γὰρ εἰκοσι, δεκάκις. δις εἰ-
 κοσι, τεσσαράκοντα. δεκάκις ἐννία, ἐννέκοντα. δις ἐν-
 νία, δεκάοκτώ. καὶ τὸ ἡμῶς τῆς δώδεκα, ἐξ. ὡς τε ὁ μῆν
 εἶται ἡμῶρας, τετακισίας πέντεκοντα τέσσαρας. ὡς
 λείπειται δὲ κατὰ τὸν ἡλιακὸν σρόμον, ἡμῶρας ἐννέκοντα

αἱ ἀθηναῖοι καὶ τὰς διετείαν συνάγοντες, ἐποιοῦν τὸν ἐμ-
 βολιμον μῆνα διακόντας διὰ τὴν ἡμέραν. ἔχει γὰρ ὁ αἰαν-
 τος καὶ τὸν σελλωιακὸν δρόμον, διακοσίᾳ πεντή-
 κοντα τέσσαρας ἡμέρας. καὶ τὰς μὲν δύο ἡμέρας ἐκεί-
 λουν οἱ ἀθηναῖοι ἀρχαιρεσίᾳ, ἐν αἷς αὐτῶν ἡ ἀπικη-
 λω. αὐτῶν περὶ βάλαντος αὐτῶν ἀρχόντας. ἡρξεν οὖν οἱ
 πεντακῶσι τοῖς διακοσίᾳ πεντήκοντα ἡμέρας. ἀλλ' ἐ-
 πείδῃ πολλοὶ ἦσαν, καὶ δυσχερὲς ὡνόν ταῖς πράγματι,
 διέβλιν ἐαυτοὺς εἰς δέκα μόριας, καὶ τὰς φυλαῖς, αἰὰ
 πεντήκοντα. οὕτως γὰρ ἐκείνη φυλὴ περὶ βάλαντος. ὥς τε
 σπείβαινε αὐτῶν πεντήκοντα ἀρχεῖν τῶν ἄλλων, αἰὰ διακόν-
 τα πέντε ἡμέρας. αὐτῶν γὰρ αἱ διακόντα πέντε ἡμέρας
 εἰσι τὸ δέκατον μέρος τῆς αἰαντῆς. δεκάκις γὰρ διακόντες
 διακοσίᾳ πεντάκις δέκα, πεντήκοντα. ἀλλ' ἐπειδὴ πά-
 λιν οἱ πεντήκοντα πολλοὶ ἦσαν εἰς τὸ ἀρχεῖν ἅμα, οἱ δέκα
 καὶ τὰ κληρὸν μᾶς ἡμέρας τῶν ἐπὶ αἰ, ὁμοίως δὲ ἐκείνους
 τῶν ἄλλων ἀπὸ κληρὸν ἡρξε τὴν αἰαντῆ ἡμέραν, ἄχρῃς οὐ
 πληρωθῶσιν αἱ ἐπὶ αἰ ἡμέραι. καὶ σπείβαινε τοῖς ἀρ-
 χεῖσι, ὅτις μὴ ἀρχεῖν. ἐκείνους δὲ ἀρχὸν αὐτῶν μᾶς ἡμέρας, ἐ-
 καλῆτο ὠδισάτης. δὲ τί δὲ μίαν μόνον ἡρξεν, ἐπειδὴ
 αὐτὸς τὰς κλῆς τῆς ἀκροπόλεως ὠδισόετο, καὶ πάντας
 τὰ χρήματα τῆς πόλεως. ἵν' οὖν μὴ δόραθῃ τυραννίδος,
 δὲ αὐτὸς μίαν ἡμέραν ἐποιοῦν αὐτὸν ἀρχεῖν. ἰσέον δ' ὁ-
 πι, οἱ μὲν πεντήκοντα, ἐκείνους πρυτάνεις: οἱ δὲ δέκα,
 περὶ εἰσοδοί: ὁ δὲ εἰς, ὠδισάτης. μετὰ τὸν δὲ (ἐπὶ τὴν ὑπὸ
 θεσιν τῆς περὶ κληρὸν λόγος. ἔστος ὡς τὴν βουλῇ τῆς
 πεντακωσίων λαμβάνουσι ἅπαν τὰ χρήματα ἀπὸ τῆς δήμους κοινῆς
 εὐχέρως ποιεῖν: νόμος δὲ ὡς, τὴν βουλῇ τὴν δόξαται τῶ
 δήμῳ καλῶς βεβουλομένην, σεφανοῦσθαι. αὐτῇ οὖν
 ἡ βουλή πρὸς τὸν λόγον, λαβοῦσα τὰ χρήματα ἐκ τῆς
 δήμου τοῖς εὐχέρως οὐκ ἐποίησεν. ἰδοὺ δ' εἰς τὰ ἄλλα

πάντα καλῶς βεβηλωμέναι. ὁ τοίνυν αἰσροπίων ὁ ῥήτωρ,
 περὶ τῆς αὐτῆς τῆς βουλῆς ἔρχεται ψήφισμα σε-
 φαιωθῆναι πρὸς βουλῇ. οὗτον ἐλάτουν τῶ ψήφισματός
 ὡς πρὸ νόμος γραφέντος δι' ἐκτῆς καὶ διόδωρος ἐχθροὶ
 ὄντες τῷ αἰσροπίωνος. ἔστιν οὖν ἡ σάσις παραγματικὴ ἐγ-
 γραφὸς, ἐπίσκεψις μὲν ὅτι χρόνος, εἰ δὲ τὸδε ποιῆται,
 ἢ εἰ δὲ τὸδε δοῦναι, ἢ μὴ. καὶ ἐπειδὴ πρὸς τὴν σάσιν τῷ
 λόγῳ συμβάλλεται ὑμῖν τὸ μαθεῖν τὰς δικαιολογίας, φέ-
 ρει πρῶτον τὰς τῆς κατηγέρων δέξι τῶ σωμεν. δι' ἐκτῆς οὖν
 καὶ διόδωρος ὡς ἡλασμοχίοντος καὶ τῶ τέταρτος νόμος τῶ
 ψήφισματός. ὡν πρῶτος ὅστις, ὁ περὶ βούλῳν ψήφισμα
 μὴ εἰσέναι εἰ τῷ δήμῳ. ἐπειδὴ γὰρ πλὴν τῶ ὁ δήμος, καὶ
 πλείους πρὸς ἐκτῆς ἡ νομῶν εἰ ἔχει ἐμφωλδούσαν καὶ
 κερρίαν, πρῶτον πρὸς ἐκτῆς εἰς τὴν βουλὴν τῶ πιντα-
 κισίων: καὶ αὐτὴ ἡ βουλὴ εἰ ἔχει βλάβην ἡνιὰ, ἢ κερρίαν
 γὰρ: καὶ οὕτως εἰσάγει εἰς τὸν δῆμον. ἔστι οὖν αὐτῶν
 πρῶτον εἰσέναι τὸ ψήφισμα εἰς τὴν βουλὴν: οὐκ εἰσέ-
 νεικε δὲ, ἐπειδὴ νεωστὶ ἀρξάμεθα ἢ ἡ βουλὴ, καὶ ἐφοβεῖται μὴ
 διαφρονεῖν. ἔκτος γὰρ τὸν πρὸ αὐτῶν θίλει λείπει κακῶς
 περὶ αὐτῶν. δούτος νόμος, πρὸς βουλὴν πρὸς ποιῆσαι τῶ
 εἰρήνης αἰτεῖν πρὸς δωρεῶν. ἔκτος νόμος, τὸν ἡττομένην μὴ
 πολιτεύεσθαι. αἰσροπίων ἀρὰ ἡττομένην, ἀκῶφελος πρὸς
 πολιτεύεσθαι. τέταρτος νόμος, τὸν ἐποφείλονται τῶ δήμῳ
 σίω μὴ πολιτεύεσθαι. σὺ δὲ, ὡς αἰσροπίων ὀφείλεις, ἀκῶφελος
 εἰσεσε πολιτεύεσθαι. Εἴπωμεν δὲ καὶ τὰς τῶ φόνου τῶ
 δικαιολογίας. ὁ τοίνυν αἰσροπίων πρὸς τὸν πρῶτον νό-
 μον ἰθαίκα ἐκτελεῖται. λέγει γὰρ ὅτι ἔτος ἐκράτησεν ἀπερὶ
 βούλῳν ψήφισμα εἰσάγει εἰς τὸν δῆμον: πρὸς τὸν δού-
 τρον αἰσροπίωνος. πρὸς τῶν καὶ αὐτῶς ἐκτελεῖται νό-
 μον λέγοντα, πρὸς βουλὴν καὶ δέξιν καλῶς βεβηλωμέναι,
 εἰ δὲ δήμῳ σεφαιωθῶν. πρὸς δὲ τῶν ἄλλων δύο, πρὸς τῶν

δικῶς αἰτινίζεται λέγων, ὅτι ἀρ' ἔτι οὐκ ὤφειλε κρίνεσθαι πε-
 ρὶ τούτων. Ἰνὲς δ' ἐπεχείρησαν ᾤοντες τὸν λόγον περὶ γμα-
 νικὴν πρὸς αὐτινομίαν, λέγοντες ὅτι ἰδοὺ καὶ ἀνταῦθα δύο
 νόμοι μάχονται ἀλλήλοισι, ἐκ ποδιστάδων. ὧν ὁ εἷς πρὶν
 βέβαιος ἦν τὸ κυρῶσθαι τὸν ἑτοῖον. ἀλλὰ λέγουμεν ὅτι
 καὶ τῇ περὶ γμανικῇ τῇ πρὸς αὐτινομίαν, οὐδὲ τῶρος πρὶν
 βαίνειται. ἀλλὰ σκοποῦμεν ποῖον διεί πρὶν βέβαιον εἶναι. καὶ δὲ
 τῷ πρὸντι λόγῳ, οὐχ οὕτως. ὁ εἷς γὰρ τῶν νόμων πρὶν βέ-
 βαιος, ὁ λέγων, τὴν βελὴν τὴν μὴ ποιήσαντα τὰς εὐχάς,
 μὴ ἀπὲν δωρεῶν. ᾤοντο δὲ οἱ κῆδον περὶ γμανικῆς πρὸς
 αὐτινομίαν, ἀλλὰ μὴν αὐτινομίαν. ἴσμεν δὲ ὅτι, ἡνί-
 κα δύο ὦσι κατήγοροι, ὧν ὁ μὲν εἷς πρὸς βέλτερος, οὗτος
 λαμβάνει τὴν πρῶτον λόγῳ καὶ τὴν μὴν. ὡς πρὶν καὶ ἀνταῦ-
 θα ὁ οὐκ ἔτι μὴν ἔλαβεν τὴν πρῶτον λόγῳ, ὡς πρὸς βέλτε-
 ρος, καὶ εἶπε τὰ περὶ γμα, καὶ τὴν κατὰ τὰς, καὶ μάλιστα
 τὴν τῶν ἀντιπάλων. ὁ δὲ διόδωρος ἰδιώτης ὧν, ἔλαβεν ἀπὸ τῆς
 δημοφιλῆς τὸν πρὸντι λόγον. καὶ εἶπε διὰ τὸν τῶν λόγων. ἔχει ὁ
 ἀπὸ τῆς ἐπιπεν ὁ οὐκ ἔτι μὴν. Οὕτως ὁ λόγος μετὰ τῶν περὶ γμα-
 πικῶν, πρὸς τὸν ὅτι τῶν δημοσίων. ὁμοῦ λαμβάνει τὴν ἔχοντα
 ὁ κατήγορος, ὡς περὶ γμα καὶ τὴν κατὰ τὰς ἀμυνόμε-
 νος. ἵνα δὲ μὴ δόξῃ μόνος ὡς περὶ γμα καὶ τὴν κατὰ τὰς,
 δείκνυσθαι καὶ ἄλλοις ἡδύκα. περὶ γμα γὰρ οὐκ ἔτι μὴν. καὶ
 εἶπε διὰ τὸν τῶν λόγων τὸν διόδωρον ὁ λόγος. ὅθεν καὶ ἡ κατὰ τὰς
 σαφὲς ἀντιπάλων. εἰδέναι δὲ καὶ ὅτι οὐκ ἔτι μὴν ἔγχετο
 λαμβάνειν, ἀρνησόμεθα τὸ δι' ἔχοντα κατὰ τὰς. καὶ οἷς ὁ
 ἐπὶ δηλῶς ἡ δυσμενεία, τὸ ὅτι μὴ λαμβάνειν πρὸς τὸν, ἵνα μὴ
 ἀλλομὲν καὶ τῶν φανερῶν οὕτω ψευδόμενοι. λέγει οὖν, νο-
 μισθεὶς μοι γέροντι οὐκ ἔτι μὴν, πείθομαι τῇ γνώμῃ, ζητῶ
 τὸν διδάσκαλον. μετὰ ὃν ἡ τοῖς ἡ πρὸς τὰς φαίνεται. δὲ τὸ
 ἐκὼν ἀρ' αὐτοῖς τε ὧ. οὐ γὰρ εἶπε τὰς ὅτι πάντως δύνανται
 τὸν εἰς περὶ γμα, ἀλλὰ πειράζομαι, ἐκὼν ἀρ' αὐτοῖς τε ὧ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ο ΚΑΤΑ ΑΝ-
ΔΡΟΤΙΩΝΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΠΕΡ δυνάμεων, ὧς ἀνδρὸς δικα-
σταί, παθῶν ὑπ' ἀνδροτίωνος κα-
κῶς, ἅμα τῇ τε πόλει βοηθεῖν οἴμαι
δεῖν, καὶ δίκην ἑαυτῷ λαβεῖν,
ὅσον κατὰ πειράσομαι ποιεῖν, ἐὰν
ἄρ' αὖ οἷός τε ὦ. συμβέβηκε δὲ πολλὰ
καὶ δεινὰ, καὶ πρῶτα πάντας τοῦ νόμου
δυνάμενος ὑβριζόμενος, ἐλάττω ταῦτ' εἶναι τῆς ἐμῆς
γνημεύων δι' ἀνδροτίωνος προγμάτων. οὗτος μὲν γὰρ εἰς
χρήματα καὶ τὸ πρ' ὑμῶν ἀδίκως ἐκπεσεῖν, ἐπεβουλό-
θη. ἐγὼ δὲ, οὐδ' αὖ ἐδέξαμ' αὖτ' ὄντων ἀνθρώπων οὐδέ τις,
εἰ τὰ κατὰ σκευαδέντα ἑαυτῷ παρ' ὑμῖν ἡδίστ' ἔδει.
ἀλλ' ἰσάμενος γὰρ με, ἅ καὶ λείγειν αὖτ' οὐκ ἔστιν ἔτι, εἰ μὴ
τύχῃ περσόμοιος ὢν τούτῳ, τὸν πατόρα ὡς ἀπικτόνα
ἔγω τὸν ἑμαυτῷ, καὶ κατὰ σκευάσας ἀσεβέας χρεώω
οὐκ ἐπ' ἐμὲ ἀλλ' ἐπὶ τὸν θεὸν μου, χάριτας ἀσεβείῃ μοι
συνιόνταί μοι τὰ ὡς πεποιμένος ἑαυτῷ, εἰς ἀπὸν κα-
τίστησεν: ὃν εἰ σιωπῇ τό τε ἀλῶναι, τίς καὶ ἀθλιότατα ἐ-
μοῦ πεπονθῶς ἑαυτῷ; τίς γὰρ αὖ ἢ ὧλος, ἢ
ξένος εἰς ταῦτά ποτ' ἔλθειν ἠδίκησεν ἐμοί; τίς δ' αὖ ἔα-
σε πόλις που παρ' ἑαυτῇ γλῆναι τὸν τοιοῦτον ἀσεβήμα-
τος οὐκ εἰργάσασθαι; οὐκ ἔστιν εὐδεμία. ἐγὼ τοίνυν ταῦ-
τα μὲν οὐ πρῶτα μικρὸν ἀγωνιζόμενος, παρ' ὑμῖν ἀπλυ-
σάμενος: ἀλλ' ὥς τε τὸ πέμπτον μέρος μὴ λαβεῖν ὅσον τῆς
ἡφῶν. ὅσον δὲ μὴ ὑμῶν πειράσομαι καὶ νῦν, καὶ τὸν
ἅλлон ἅπαντα χρόνον ἀμύνεσθαι. καὶ πόδε μὲν τῆς ἰδίας
ἔχων ἐπὶ πολλὰ λείγειν, ἐλάσω. πόδε δ' ὧν οἴσεται τὴν ἡ-
φῶν, καὶ πόδε ὧν οὗτος δημοσίᾳ πεπολιτομένης,

οὐκ ὀλίγα ὑμᾶς ἐβλάψεν, ἃ μοι πρὸς λιπὴν δὲ κτήμων ἐβ-
δόκει, βέλπον δὲ ὑμᾶς ἀκύνει, ταῦτα διεξιλεῖν ἐν βρα-
χύσι περὶ ἄσπο μῆ. ἐγὼ γὰρ εἰ μὲν ἰώρων πινά ἀπὸ λῶν τῶν
τῶ παρὶ ὧν φέρεται πρὸς ὑμᾶς οὕτως ἀπὸ λῶν, οὐκ αὖ
ἐπιούμην παρὶ αὐτῆς μνείαν οὐδεμίαν. νῦν δὲ οἶδα ὅ-
πως ὅτι οὐκ ἔστι ἀπὸ λῶν μὲν οὐδὲ δίκαιον οὐδὲν αὖ εἰπεῖν
ἐγὼ: ὑπερβατὴν δὲ ὑμᾶς περὶ ἄσπο μῆ, καὶ πρὸς
τῶν πρὸς ἑκάστα τούτων, καὶ ἐν ἑκάστῳ λόγῳ. ἐστὶ γὰρ, ὡς
ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τεχνίτης τὸ λέγειν, καὶ πάντα τὸν βίον
ἐχόλακε ἐν τούτῳ. ὡς οὖν τὸ μὴ πρὸς κρονόου ὄντας
ὑμᾶς, ἀναπεία μὲν πῆς ὁ μωμοσμένοις περὶ ἄσπο μῆ
σαδαι, ἀφείναι δὲ ὅσον ὅν ὑμῖν πρὸς ἄλλων εἵνεκα ἄξιον κε-
λάσαι, περὶ ἑκάστῳ τῶν οὖν οἷς ὁρᾷ: ἵνα ἀκύνει τις ἐμοί
πρὸς ἑκάστον τῆς ἑκαστοῦ τούτου ῥηθῆσο μὲν ὡς, ἔχει τε ἑκά-
στα μὲν αὖ διὰ. ἔστι γὰρ εἰς μὲν ὅν οἶεταί τεχνικῶς
ἔχειν αὐτῷ λόγος, παρὶ τῆς ἀπὸ βουλεύτου νόμος ὅστις
φῆσιν, ἐὰν ἀξίως ἡ βουλή δοκῇ βουλεύειν δωρεᾶς, διδόν-
ναι τὸν δῆμον πῶς δωρεᾶν αὐτῇ. ταῦτ' ἐπῆρετό, φῆσιν, ὅ
ὡδὲ τῆς: διεχειροτόνησεν ὁ δῆμος: ἔδωκεν. οὐδὲν δὲ
φῆσι, βουλεύματός ἐστι ταῦτα. καὶ γὰρ νόμον ὡς
τὰ γινόμενα. ἐγὼ δὲ αὐτὸς ὑπονατίον οἶμαι. νομίζω δὲ καὶ
ὑμῖν σωδῆσεν, παρὶ τούτων τὰ βουλεύματα ἐν φέ-
ρειν μόνων, παρὶ ὧν κελεύουσιν οἱ νόμοι. ἐπεὶ παρὶ ὧν γε-
μῆ κείνῳ νόμοι, οὐδὲ γράφειν πῶς ἀρχὴν περὶ σῆκοι, οὐ-
δὲ ἐν δῆπου. φῆσι γίνωσκον ἅπας τὸν τῶτον εἰ-
ληφώμεν τὰς βουλὰς, * ὅσαι πῶποτ' ἔχουσιν παρὲν ὑμῶν
δωρεᾶν, καὶ οὐδεμίαν γέγραπται περὶ βουλεύματα πῶπο-
τε. ἐγὼ δὲ, οἶμαι μὲν οὐχὶ λέγειν αὐτὸν ἀλλ' ἄλλοι: μάλ-
λον δὲ οἶδα σαφῶς: οὐ μὲν, ἀλλ' εἰ ὅσον τοιοῦτον ἔστι τὰ
μάλιστα, ὁ νόμος δὲ λέγει πάντων: οὐχ ὅτι πλάκας
ἡμαρτῆται δῆπου περὶ τῶν, δὲ τῶν ἐπεξαιρῶν τῶν ὅστις

καὶ νῦν, ἀλλὰ τὸν ἀντιπρόσκλητον ὡς ὁ νόμος κελεύει πα-
 τοιαῦτα ποιεῖν ἀναγκάζειν ἀπὸ σοῦ πρώτου. σὺ δὲ μὴ λέ-
 γεις ὡς γέγονε ἔτι πολέμους, ἀλλ' ὡς οὕτω προσήκει γί-
 γνεσθαι. οὐ γὰρ εἴη πῶποτε μὴ κελεύει ἔξω νόμοις ἐπε-
 λθῆναι, σὺ δὲ τὰ τ' ἐμμήσω, δὲ τὰ τ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀνδραγαθῶς.
 ἀλλὰ πρὸς μὲν μάλιστα ἀνδραγαθῶς. ὡς πρὸς γὰρ εἴη πρὸς ἐκείνων
 περὶ ἡλῶ, σὺ τὰ δ' οὐκ ἀνέχου ἔχου ἡλῶς: οὕτως αὖ σὺ νῦν δίκην
 δῶς, ἄλλος οὐ γὰρ εἴη. πρὸς τοίνυν τὸν νόμον τὸν ἀπὸ τῆς
 δὴν οὐκ ἐάν τις ὑπερβαίνει μὴ ποιεῖται μὴ τῇ βουλῇ τῆς ἐλευθέρου
 αἰτῆσαι πῶς δωρεὰν, ἀξιόνη δὲ ἀκρίβειαν πῶς ἀπὸ λόγου,
 ἢν ποιήσῃ, καὶ δωρεὰν πῶς ἀπὸ τῆς αἰτίας τῆς ἐλευθέρου, δι-
 ῶν ἐγχειρῆσαι λέγειν: ὁ νόμος, φησὶν, οἷον εἴη πῶς βουλὴν
 αἰτῆσαι πῶς δωρεὰν, ἐάν μὴ ποιήσῃ τῆς ἐλευθέρου; ὁμο-
 λογῶ. δοῦναι δὲ οὐδ' ἀμφοτέρωθεν καὶ λυπεῖν τὸν δῆμον. ἐγὼ
 δὲ εἰ μὴ ἔδωκα αἰτεῖσθαι, πρὸς τὸν νόμον εἰρήνη, εἰ δὲ μὴ
 πεποιήμεν μνηστῆρα πρὸς τῆς ἐλευθέρου ὅλῳ τῷ ἡμῶν σωματι,
 ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἀπὸ τῆς αἰτίας δι' αὐτὴν βουλὴν σφαιρῶ, πῶς πρὸς
 τὸν νόμον εἰρήνη; ἐστὶ δὲ πρὸς τῶνδε, οὐ χαλεπὸν τὰ δι-
 καιοῦς ὑμῖν αἰτεῖσθαι, ὅτι πρὸς τὸν μὲν οἱ περὶ σφαιρῶν τῆς
 βουλῆς, καὶ ὁ ταῦτ' ἡμῶν σφαιρῶν ἐπὶ τῆς αἰτίας, ἢ ἑκείνων καὶ
 διαχειροποιῶν ἐδίδου, ὅτι δοκεῖ δωρεὰς ἀξίως ἢ βουλὴ
 βεβουλομένη, καὶ ὅτι μὴ. καὶ τοῖς, τοῖς γὰρ μὴ αἰτεῖσθαι
 τας, μὴ δὲ ἀξιούντας λοβεῖν πῶς ἀρχὴν, οἷον ἐπὶ τῶνδε
 προσήκει. πρὸς τοίνυν τῶνδε, ἐστὶ ἀμφοτέρωθεν καὶ περὶ τῶνδε
 τῆς βουλῆς καὶ ἄλλων ἐκείνων, αἰτεῖσθαι τῶνδε οἱ βουλο-
 μέναι ἐδίδοντο μὴ σφαιρῶν ἀφελίσει πῶς δωρεὰν: καὶ τῶνδε οὐ
 πρὸς μὲν Λατῶν πρὸς τῶνδε διακρίνοντας ὑμᾶς, ἀλλ' αἰτεῖ
 πρὸς τῶνδε ἐστὶ τὰ ἐπὶ τῷ δῆμῳ γινόμενα: ὡς θ' ὅταν μὴ
 φῇ πῶς βουλὴν αἰτεῖν, ταῦτ' ἀπολομβαίνει. ὅτι δὲ οὐ-
 ᾗ τὸν δῆμον εἰς διδόναι μὴ ποιεῖται μὴ οἱς τῶνδε καὶ ὁ νόμος,
 καὶ τὰ τ' αἰτεῖσθαι. δὲ τῶνδε γὰρ, ὡς αἰτεῖσθαι ἀπὸ τῶνδε,
 ἔτι

ἔτι

εἰπεῖν, ἃ τῇ πόλει γίνοντο ἐκ τῆς ἑαυτοῦ κατεσκευασμένης
 κεφαλῆς, ἀγαθὰ. εἴω. ἐν δὲ τῇ κακῇ, πόσα θανά; τὰ
 μὲν πολλὰ ἐάσω· ἀλλ' αὖθις τῇ δεκτικῇ πλείονος· τῆς
 γὰρ ἀρχαίων ἐν, ὅ πάντες ἐμὴν μάλλον ἐπίσταται, ἕως
 μνήσω· πολλὰν τε καὶ θεινὴν ἀτυχίαν συμφορὰν
 τῇ πόλει, οὐ πρὸς τὸν τῷ πολέμῳ παρέστη, πρὶν, ἢ τὸ
 ναυτικὸν αὐτῶν ἀπώλετο. καὶ τί δὲ τὰ παλαιὰ λέγεις;
 τὸν τελευτῶν γὰρ ἴσιν τὸν πρὸς λακεδαιμονίους πόλε-
 μον, ὅτε μὲν ναῦς οὐκ ἔδοκίμει ἀρξέσθαι δυνήσεσθαι,
 πῶς διέκειτο ἡ πόλις ἴσιν ὁρόβους ὄντας ἀνίους· ἐπειδὴ
 δ' ἀπεδείλατε εἰρῆνης ἐτύχετε ὁποῖα σ' πινος ἐβούλετο,
 ὥστε δικαίως, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τηλικαύτην ἐχου-
 σὴν ῥοπήν· ἐφ' ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ, ὅρον ὅσον τεθέσθαι
 τῇ βουλῇ, πότῳ αὐτῶν δὲ λαβὴν πῶς δωρεὰν, ἢ οὐ. εἰ
 γὰρ πάντα τὰλλα διοικῆται κεφαλῇ, δι' ὧν δὲ τότ' ἐξ ἀρ-
 χῆς πᾶν τ' ἐκτεταμένον καὶ νῦν σωζομένον, πάντας μὴ ποιῇ
 ἑαυτοῦ, τοῖς ἐκείνῃ λέγω· οὐδὲν ἐκείνῃ ὅφελος. πῶς γὰρ τῆς
 ὅλων σωτηρίας πρῶτον ὑπάρχει δι' ἧς ἐκδοκίμῃ τῷ
 δήμῳ. οὐτος τοίνυν εἰς ἑαυτὸν ἐλήλυθε τῷ νομῶν αὐτῷ
 καὶ λέγειν καὶ γράφειν ἔστιναι πᾶν, ὅ, πᾶν βούλεται, ὥς
 τε βουλομένη κεφαλῇ μὲν τὰλλα ὅν τῳ ποινῇ αὐτῇ τῆς
 βουλῆς, οὐ πεποιμένης δὲ τοῖς ἐκείνῃ, γίγρεται δοῦναι
 πῶς δωρεὰν. καὶ τῶν μὲν * ὥς οὐ πρὸς τὸν νόμον ὅστις,
 οὐτ' αὖ αὐτῷ ἐχρὶ λέγειν, οὐδ' ὑμῖν πεποιθήσει αὐτῷ.
 ἀκούω δ' αὖτε, τοιοῦτον ὁρεῖν πῶς αὐτῶν λόγον, ὥς
 οὐχ ἡ βουλὴ γίνοντο αὐτῶν μὴ πεποιθῆσαι τοῖς ναῦς,
 ἀλλ' ὅ τῳ ἐκροποιᾶν ταμίαν ἀρξέσθαι ὥς τοῖς ἔχον πῶς
 πᾶσι μὲν τὰ λαόν· καὶ τὸ πρῶτον ἀτυχίαν συμβέβηκεν.
 ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν αὐτῷ ὅσον θαυμάζω, εἰς ἐφ' αὐτῷ αὖθις
 τοῖς ἀτυχισμένοις ἡξίου πῶς βουλεύω· τῶς κατὰ τοῖς ἐκείνῃ
 γὰρ ἔγωγε ἡγούμην ὁρεῖν τοῖς τοιαύτας ὡρεῖσθαι ὑμῖν.

ἔπειτα καὶ κεῖνο ἐπ' βούλομαι φράσαι περὶ ὑμῶν: οὐ φη-
μι δίκαιον εἶναι ποδὶ ἀμφοῖν λείπειν, * ὥς οὐ πρὶν τὸν νό-
μον ἢ δωρεὰ δίδοιμι, καὶ ὥς οὐδ' ἐγὼ τὴν βουλὴν οὐκ εἰσὶν
αἱ ἑμέρις. εἰ μὲν γὰρ δίδοναι καὶ μὴ πεινᾶ μέλη προσήκει,
τί ἄρα διὰ λείπειν, δι' ὃν ἵνα δῆκτε οὐ πεποιλωται; εἰ
δ' οὐκ ἔξεσι, τί μάλλον αὐτὸν δ' ἐγὼ τὸν δεινὰ ἢ τὸν δεινὰ ἀπιδεί-
ξι μὴ πεποιημένον, ἐκείνη προσήκει λαβεῖν; χωρὶς δὲ βού-
λων ἔμοι γε δοκούσιν αἵρεσιν ὑμῖν οἱ τοιοῦτοι λόγοι διδόν-
ται, πότῃ οἷόςδε προφάσεις καὶ λόγους διὲν ἀκούειν
τῶν ἀδικούντων ὑμῶν, ἢ ναῦς κεκτῆσθαι: εἰ μὲν γὰρ τοῦ-
του ταῦτ' ἀφ' ἐξέειδε, ἔσται δῆλον ἀπάσαις ταῖς βου-
λαῖς, ὅτι διὰ προφασιν πιθανῶς ἰσχυρεῖν πρὸς ὑμῶν, οὐ-
χὶ ἑμέρις ποιήσασθαι, ἐκ δὲ τούτου τὰ μὲν χρήματα ἀ-
ναλωθήσεται, ναῦς δὲ οὐχ' ἔξειται ὑμῖν. εἰ δὲ ὥς ὁ νό-
μος λέγει, καὶ διὰ τῶν ὁμωμυκῶν, πικρὸς καὶ ἀπλὸς
ταῖς μὲν προφάσεις ἀνέλητε, φανήτε δὲ ἀφρημελῆσι τὴν
δωρεάν, ὅτι ταῖς ναῦς οὐ πεποιλωται, πάντες, ὡς ἀνδρὸς
ἀθηναῖοι, πεποιημένον ὑμῖν πρὸς δώσωσι ταῖς ἑμέρις,
πάντα τὰλλα πρὶν ὑμῖν ἑωρακῶς ἀδενέσθαι τῶν νόμων γε-
γνημένα. ὅππῃ τίνω οὐδ' αἶπος ἄλλος ὅστις οὐδὲις ἀνθρώ-
πων τῶ μὴ πεποιηθῆαι ταῖς ναῦς, καὶ ἄρα σαφὲς ὑμῖν ἐ-
πιδείξω: ἀνελούσα γὰρ ἡ βουλὴ τὸν νόμον, ἄρα ἐχει-
ροτόνησεν αὐτῇ. Ἐπ' τοίνυν ἐπιχειρεῖ λέγειν ποδὶ τοῦ
πῶς ἐταρῆσθαι νόμον, ὥς ὑβρίζομεν ἡμεῖς, καὶ βλασφη-
μίας οὐχὶ προσήκοντα κατὰ αὐτοῦ ποιούμεθα. καὶ φη-
σὶ διὲν ἡμῶν, εἰ ποδὶ βλασφημίας εἶναι ταῦτα ἀληθῆ, πρὸς
τοὺς θεομοχέτας ἀπαντᾶν, ἵν' ἐκεῖ ποδὶ χιλίων ἐκινδυ-
νάζομεν, εἰ κατὰ βλασφημίας ταῦτ' ἐφαίνομεθα. νῦν δὲ
φρονεῖν φησὶν, αἰτία καὶ λοιδορία κενὰς πρὶν
μελούς, καὶ ἐνὸς λείπειν οὐ δικασαῖς * τοῖς οὖσιν ὑμῖν.
ἐγὼ δ' οἶμαι δεῖν ὑμῶν πρὸς τὸν μὲν ἐκεῖνο λαγίζεσθαι

πρὸς ὑμῖν ἀποστόλῃς, ὅτι πᾶν πλὴν λαιδουρία καὶ αἰτία κε-
 χειρισμένον ἔστιν ἐλέγχον. αἰτία μὲν γὰρ ἔστιν, ὅταν
 τις ψευδῶ χρησάμενος λόγῳ, μὴ πρὸς ἀλήθειαν πιστὴν ὠνεί-
 ρηται. ἐλέγχος δὲ, ὅταν οἷς ἀν' εἰρήνης, καὶ τὰ ληϊδῆς ὁμοῦ
 δείξῃ. ἔστι τοίνυν ἀνάγκη τοῦ ἐλέγχοντος ἢ περικυβερταίᾳ
 κινῶναι διὰ τὴν ἐμφανισθῆναι τὸ πιστὸν ὑμῖν, ἢ τὰ εἰκότα φρά-
 ζειν, ἢ μάρτυρας παρέχειν. οὐ γὰρ οἰόντ' ὧν ὡν ἀπο-
 πτασὺς ὑμᾶς ἔστι κατέχευται. ἀλλ' ὅταν τις ὠτίθει κινῶν
 τῶν, ἱκανὸν νομίζετε ἐλέγχον ἔχειν ὑμῖς εἰκότως τῆς ἀλη-
 θείας ἐκείνου. ἡμεῖς τοίνυν οὐκ ἐκ λόγων εἰκότων οὐδὲ
 περικυβερταίᾳ, ἀλλὰ πρὸς ὑμᾶς μάλιστα δίκην ἔτι λαβεῖν, τὸν
 ταῦτ' ὠτίθει κινῶν, ἀνδρα παρεχόμενος χρηματεῖον,
 ὡς τὰ τῶν βιβιωμένων ἔστιν: ὃν ἀποτὸν ὑπὸ τῶν πρὸς
 σὺς μάρτυρῃ τῶν. ὡς δ' ὅταν μὲν λαιδουρία τῶν καὶ
 αἰτία εἶναι φησὶ, ἀπολαμβάνετε ὡς τῶν μὲν ἔστιν ἐλεγ-
 χος: ἀλλ' οὐ τοῦ ποιῆσαι τῶν, λαιδουρία καὶ αἰτία. ὅταν
 δὲ πρὸς τοῦς θεομαθῆτας προσκένετοι πᾶσι λέγει ἡμῖν, ἐ-
 κείνο ἀπολαμβάνετε. ὅτι καὶ τοῦ ποιῆσαι, καὶ νῦν
 προσκένετος πᾶσι τῶν νόμου λέγει. εἰ μὲν γὰρ ἄλλον ἔ-
 να ἀπὸ τῶν ἀπολαμβάνοντων τῶν κατὰ τῶν, δικαίως
 ἀν' ἡγανάκτεϊς: εἰ δὲ ὁ μὲν νῦν ἀπολαμβάνοντες ἔστι πρὸς
 μῶν, οἱ νόμοι δὲ οὐκ ἐπὶ λέγει οὐδὲ τὰ ἀπολαμβάνοντες οὐ
 βιβιωμένους, ἡμεῖς δὲ ὠτίθει κινῶν οὐ μῶν εἰρηνεύει ἀπὸ
 τὸν πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλὰ καὶ βιβιωμένους πρὸς ἀλήθειαν: πᾶσι οὐ-
 χὶ προσκένετοι λέγει πᾶσι τῶν νόμου, δι' οὗ τῶν ἐ-
 λέγχεται, καὶ μὲν καὶ ἐκείνο γὰρ μαθεῖν ὑμᾶς, ὅτι τοῦ νό-
 μου ὁ πᾶσι τῶν σὺν, καὶ τῶν ἄλλων τοῦ πολλοῦ,
 οὐδὲν ὁμοῖος ὡς τὸν νόμον θεοῦ, οὐχ ὡς δὲ δώκεται
 πᾶσι τῶν ἀδικημάτων ἱκανὸν λαβεῖν δίκην τοῖς βυλο-
 μέοις πρὸς τῶν ἀδικούντων, ἀλλὰ πρὸς ἀλήθειαν. ἡμεῖς γὰρ
 οἱ μῶν τῶν ὅτι τοῦ ἀπὸ τῆ πόλεως ἐκείνου πάντας ὁμοῖους,

ἢ δίδουσι, ἢ θρασέως, ἢ μετρίως, οὐκ αὖτις. εἰ μὲν οὖν ὡς
 τοῖς μετρίως δίκῃν ὑπερκεῖται λαβεῖν, οὐ πᾶσι τοῖς νόμοις δίδου-
 σι, μετὰ ἀδείας ἴσθαι πολλοὺς πτηνερὺς ἡγεῖτο· εἰ δ' ὡς
 τοῖς θρασέως καὶ δυνάτοισι λέγειν, τοῖς ἰδιώταις οὐ δυνάμε-
 ναι τὸν αὐτὸν τρόπον λαμβάνειν δίκῃν. διὲν δ' ὡς
 τοῖς μετρίως ἀρεστὸν εἶναι τῇ δίκῃ τυχεῖν, ὡς ἐκείνους δύναν-
 ται. πῶς οὖν ἴσθαι τοῦτο, ἐὰν πολλὰς ὁδοὺς διὰ δὲ τῆς
 νόμων τοῖς τοῖς ἡδονῆς· οἱ τῆς κλοπῆς, ἔρξωσι καὶ σω-
 τῶ πεισθῆναι; ἀπαγε· ἐν χιλίαις δὲ ὁ κίνδυνος. ἀδενέσει-
 ρος εἰς τοῖς ἀνδροπίων ἐφηγοῦ· τοῦτο ποιήσωσιν ἐκείνοι. φο-
 βῆ καὶ τοῦτο; γράφου. κατὰ μέμφη σκαυτὸν, καὶ πένης
 ὧν οὐκ αὖτις χιλίας ἐκίπτοι; δικαίου κλοπῆς πρὸς
 διατητὴν, καὶ οὐ κινδυνώσεις. οὐδέ τὸν βούλῃ τῶντων;
 γράφου. κατὰ κνέει καὶ τοῦτο; ἐφηγοῦ. τῶντων οὐδὲν ἔστι
 τὸ αὐτὸ. τῆς ἀσεβείας κατὰ ταυτὰ ἔστιν, ἀπαγε, γρά-
 φεται, δικαίως πρὸς ὁμολογίας, φράζειν πρὸς τοῖς
 βασιλεία. πᾶσι τῆς ἄλλων ἀπάντων τὸν αὐτὸν τρόπον ἀ-
 δόν. εἰ δὲ πρὸς μὲν οὐκ ἀκακὺς ἔστι, μὴ λέγει, ἢ ὡς
 οὐκ ἀσεβῆς, ἢ ὅτι δὴ πρὸς εἶναι δι' ὁ κρινόιτο, δὲ τῶντων δι' ἐκ-
 φέρειν ἀξιοῖν, εἰ μὲν ἀπὸ γυναικὸς εἶναι, διότι πρὸς διατη-
 τὴν ἔστιν αὐτῷ λαχεῖν καὶ γράφεται χιλῶν· εἰ δὲ πρὸς
 διατητὴν φέρει, ὅτι χιλῶν ἀπαγεῖν ἐν κινδυνώδους πε-
 ρὶ χιλίων· γέλωτος αὖτις δὴ πονεῖν. οὐ γὰρ τὸν γε μηδὲν
 πεποιθὲς ταῦτα δεῖ πᾶσι τὸν τρόπον ὅντινα χρὴ δίδουσι δίκῃν
 αὐτὸν λέγειν, ἀλλ' ὡς οὐ πεποίηκεν ἀρεσκύναι. τὸν αὐτὸν
 δὲ τρόπον ἀνδροπίων καὶ σὺ μὴ δὲ τῶντων τοῖς σοῖς περὶ σῆ-
 κειν μὴ δοῦναι δίκῃν, εἰ γράφεις ἡττορῆκως, ὅτι καὶ πρὸς
 τοῖς θεσμοδέτασιν ἔστι ἡμῖν ἐπαγγελία· ἀλλ' ἢ δεῖξον ἡμῖν
 ποιῶντας τῶντων σκαυτὸν, ἢ δίκῃν ὑπερκεῖται, εἰ γὰρ γράφας τι,
 ποιῶντας ὧν· οὐ γὰρ ἐξεί σοι. εἰ δὲ σε μὴ πάντας ὅσους οἱ
 νόμοι δίδουσι τοῖς ἡμῖν ὧν πρὸς

λείπομεν ἐκείνων ἔχει, μὴ δὲ τοῦτο ἀξίον μὴ δὲ καθ' αὐτὸ
 τὸν δούνα δίκην ἀξίον, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ τοὺς
 δύντα τὸν νόμον ἔχει τὰ τοιαῦτα, καὶ θεάσασθαι ὅπως
 πρὸνοιαν ἐποίητο ἐν ἅπασιν οἷς ἐπίθει νόμοις τῆς πολι-
 τείας, καὶ ὅσῳ πλεονέκτημα ἔσονται ἀπολύτως, ἢ πε-
 ρὶ τῶν πραγμάτων αὐτοῦ οὐ πείνη τὸν νόμον. πολυχρό-
 νου μὲν οὖν ἀνὴρ εἶδοι τὸτο, οὐχ ἥμισυ δὲ ἐκ τοῦτο τῶ
 νόμου, μήτε λέγειν μήτε γράφειν ἔστιν αὐτῷ ἡ τωρηνό-
 σιν. ἴσως γὰρ ἐκείνο, ὅτι, τοῖς πολλοῖς ὑμῖν ἔστιν λέγειν,
 οὐ λέγειτε. ὥστε τὸτο γὰρ οὐδὲν ἡρεῖτο ἐκρύψαι. καὶ τὸ πλε-
 ον ἀνὴρ ἔχειν, ἔστιν ἐκ τῶν ἐκείνων τοῦτο, χαλεπώτε-
 ρα θεῖναι: ἀλλ' οὐ τὸτ' ἐσονται ἀπολύτως, ἀλλὰ τοῦτο ἀπείπειν
 ἐκ τῶν ὑμῖν, καὶ τῆς πολιτείας. ἡ δὲ γὰρ, ἡ δὲ τοῖς αἰ-
 χροῖς βιβιωμένοις ἀπασῶν ἔστιν ἐν αὐτῶν τὴν πολιτείαν,
 ἐν ἡ ἅπασιν ἔστιν λέγειν ταῖς ἐκείνων ὀνειδῆ. ἔστι δὲ αὐτῇ τῆς
 δημοκρατίας. οὐκ οὐν ἀόμιζεν ἀσφαλῆς. ἔπειτα συμβαίνει
 τοῖς γινώσκουσιν ἀνθρώπων καὶ τῶν αὐτῶν χρόνους
 εἰπεῖν μὲν ἀπείρους καὶ θρασεῖς, τοῖς δὲ ὀνειδῶν καὶ κα-
 κῶν μετῴν. πρὸς γὰρ αὐτὸν τὸν δῆμον ὑπὲρ αὐτῶν ὑπαρχού-
 ντα ἔστιν ἀρτῆν: καὶ ἐκείνους ἢ τοὶ καὶ τὰ τοιαῦτα γὰρ πειράσκει
 τὸ πρὸς πάντων τὸν δῆμον: ἐν γὰρ τοῖς ὀλιγαρχίαις οὐδ' αὖτε
 ὥς ἐστὶν ἀνδροπίωνος πινδὸς αἰχρὸν βιβιωμένους, οὐκ ἔστιν ἀρ-
 χεῖν κακῶς τὸ ἀρχεῖντας: ἢ πρὸς ἀρτῆν αὐτῶν πικροτάτω
 εἶναι, ἢ ὡς ὁμοίότατοι σφίσι ὥς. πλεονέκτημα ἀρχὴν τοῖς
 πλουτοῖς ἀπείπει μὴ μετέχειν τῆς συμβουλῆς, ἵνα μὴ φε-
 νακιδῆς ὁ δῆμος ἔστιν ἀρτῆν μὴδὲν. ἀνὴρ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
 λος. καὶ γὰρ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
 φν, οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν νόμον τοῦτο πείνει.
 πρὸς μὲν τοῖς νόμον, καθ' ὃν ὡφλκεῖτο αὐτοῦ τοῦ
 πατρὸς ὁ δημοσίῳ χρήματα καὶ οὐκ ἐκτελέσας, οὐκ ἔστι
 ἐκ τῶν οὐδὲ γράφειν τούτῳ, τοῦτο δὲ καὶ λέγειν αὐτῷ.

ἔχρητ' εἰκότως. ἐὰν φῇ δεῖν ὑμᾶς αὐτὸν εὐδαιμονῆσαι. τότε
 γὰρ ἔστω ποιήσομεν, οὐ μὰ δὲ οὐχὶ νῦν, ἥνικα δεῖτε ἐτόρων
 ὧν ἀδικοῦσιν, δοῦναι λόγον· ἀλλ' ὅταν ἡ περσὴ κεν ἐκ τῶ νό-
 μου. καὶ νῦν δὲ δεικνυμένη οὐκ ἐδύνῃ γράφειν σε, εἰ δ' ἄρ' οἷς
 ἄλλοις ἔξεσι, τὸν νόμον. ὡς οὖν οὐκ ὦφλ' ὁ πατήρ σου,
 τίτ' ἐπίδειξον, ἢ ὡς οὐκ ἀχρεὺς ὤν' ἔλθιν ἐκ τῆς διαι-
 τηρίου, ἀλλὰ τὰ χρήματα ἐκτίσας. εἰ δὲ μὴ ταῦθ' ἔξεις
 δεικνύν, οὐκ ὕβρον γέγραφας· κληρονόμον γὰρ σε καθί-
 στησιν ὁ νόμος τῆς ἀτιμίας τῆς πατρὸς. ὅντι δ' ἀτίμω
 ὧι λέγειν οὐ περσὴ κεν, οὐδὲ γράφειν. καὶ παρὶ μὲν
 τῷ νόμῳ οὐς περσὴ κεν, οἷμαι δεῖν ὑμᾶς ἀντι-
 φρακίζεν ἐγχειρῇ καὶ πρᾶγ' οὐκ, ταῦθ' ἔστω λαμ-
 βάειν ἀ διεξελήλυθα ἐγώ. εἰσὶ δὲ καὶ παρὶ τῆς ἁλῶν
 αὐτῷ λόγοι περὶ τὸ φρακίζεν ὑμᾶς δι' μεμνηχανημένοι·
 παρὶ ὧν βέλπον ὑμᾶς περσὴ κεν. ἐστὶ γὰρ εἰς αὐτὸς
 τοιοῦτος, μὴ πεντακσίους ὑμῶν αὐτῷ ἀφελέσαι πλὴν
 δωρεάν, μὴ δὲ ὀνειδίει παρὶ λαλῆν. ἐκείνων ὁ αἰὼν, οὐκ ἐ-
 μὲς. ὅγ' ὁ δ' εἰ μὲν ἐμὴς τε ἀφαιρήσεσθαι τοῦτο μόνος,
 ἄλλο δὲ μηδὲν ὠφελήσιν πλὴν πόλιν, οὐδὲν αὐτῷ ὑμᾶς σφό-
 δρα παυδαίεν ἡξίουν. εἰ δὲ τῷ ἔστω ποιῆσαι πλείους, ἢ
 μυρίους ἔσ' ἄλλους πολίτας βελτίους εἶναι περσὴ κεν·
 πόσω καὶ λίον πούτῳ πρᾶσθαι ἄσπετον χρυσόν, ἢ πεντα-
 κσίους ἀδίκως χαίρεισθαι. ὡς δ' οὐκ ἔστιν ἀπάσης περσὴ
 καὶ τῆς βολῆς, ἀλλὰ ἱναὶν οἱ πόρ' εἰσὶν αἱ τοὶ τῆς κακῶν,
 καὶ ἀνδροπίωνος, ἔχω λέγειν. ὅ γὰρ ὅστιν ὀνειδὸς, εἰσι πῶν-
 ρος αὐτοῦ καὶ μηδὲν γράφοντος, ἴσως δὲ εἰ δὲ τὰ πολλὰ εἰς
 τὸ βελούτῳ εἰσιοντος, μὴ λάβῃ βουλὴ τὸν σέφανον;
 οὐδὲν δὴ πούσιν. ἀλλὰ τῷ γράφοντος καὶ πολιτοδομῆς
 καὶ πείθοντος ἀβούλοις πλὴν βουλή. ὅ γ' ἔστω τοῦτο ἀ-
 νάξια τῷ σεφάω θῆναι βεβούλουκεν. οὐ μὲν ἄλλ' εἰ καὶ τὰ
 μάλιστα πάσης ἐστ' ὁ αἰὼν τ' ἐβλήσ, ὅσω συμφέρει μάλλον

Δημοθένους

ὑμῶν καὶ καταγνοῦσιν, ἢ μὴ, θεάσασθε. εἰ μὲν ἀφ' ἡμῶν ἔσται, ὥστε τοῖς λέγουσι τὸ βουλευτήριον ἔσται: εἰ δὲ καὶ καταγνώ-
 τε, ὥστε τοῖς ἰδιώταις. ἑωρακότες γὰρ οἱ πολλοὶ διὰ τὴν τῆς
 λεγόντων πενηνταίαν τήνδ' ἀφ' ἡμετέρῳ τὴν βουλὴν τὸν σέ-
 φανον, οὐχὶ πενήσονται τούτοις τοῖς πράξεσι: ἀλλὰ τὰ
 βέλπιδ' ὁρῶσιν αὐτοῖ. εἰ δὲ γινώσκονται τοῖς, καὶ τὴν εἰδή-
 δων καὶ * σωτηριότητων ῥητόρων ἀπαλλαγῆσθε: ὅψομαι,
 ὡς ἄνθρωποι ἀθηναῖοι, πάνθ' ἃ προσήκει γινώμενα. ὥστε εἰ
 μηδεὶν ἄλλου ἔνεκα, διὰ γε τῶν καταπραΰναισιν. ὅτι
 νυν ἔσθ' ὅσον διὰ μὴ λαθεῖν ὑμᾶς, ἀκούετε. ἴσως ἀναβή-
 σεται, καὶ σωδρεῖ τῇ βουλῇ φίλιππος, καὶ ἀντιγόνης,
 καὶ ὁ ἀντιφραδῆς, καὶ πινός ἄλλοι, οἵ ποτε ἐκείνῳ δι' ἑαυτῶν
 εἶχον μετὰ τούτου τὸ βουλευτήριον, καὶ τούτων τῶν κα-
 κῶν εἰσιν αἱ τοι. διὰ δὲ πάντας ὑμᾶς γινώσκω, ὅτι τοῖ-
 τοις ὅτι μὲν ἢ πρὸς φασίς τῆς σωτηρίας, τῇ βουλῇ βο-
 θεῖν: τῇ δ' ἀληθείᾳ, ὑποδὲ ἀλλὰ ἀπαντιοῦνται καὶ τῶν δι-
 θυμῶν, ὥς αὐτοὺς προσήκει δοῦναι τῶν πεπραγμένων. ἔ-
 χει γὰρ οὕτως. εἰ μὲν ἀφ' ἡμῶν τὴν χειρὸν τῶν τῶν,
 ἀπαντὲς εἰσιν ἀπὸ τῶν τῶν, καὶ δίκην αὐτοῖς οὐδεὶς μά-
 λη δῶ. τίς γὰρ ἔτ' ἂν καταπραΰναιτο ἐκείνων, τὴν βουλὴν
 ὑμῶν ἐσεφαικόμενων, οἷς οὐ τοι προσέταται; εἰ δὲ καὶ
 γινώσκῃ, πρῶτον μὲν τὰ δὲ οὐκ ἔσται ἐφ' ἡμῶν: εἰ δὲ
 τῶν δὲ θυμῶν ἐκαστὸν τούτων λαμβάνοντες, ὅς μὲν ἂν ὑμῶν
 ἀδικεῖν δοκῇ, καὶ λάσσετε, ὅς δ' ἂν μὴ, τότε ἀφήσετε. μὴ οὖν
 ὥς ὑποδὲ τῆς βουλῆς λεγόντων καὶ τῶν πολλῶν ἀκούετε:
 ἀλλ' ὥς ὑποδὲ ἀλλὰ πρὸς ἀκροβουλίας ὀργίζετε. ἐπὶ τοῖ-
 νυν ἀρχίαν οἱ μοι * τὸν χορηγία, καὶ γὰρ οὐτος ἐβου-
 λαβεῖ πόρτισιν, ὅς ἐδίδεκεν δέσποτι καὶ σωδρεῖν αὐτοῖς ἐμὴν
 δι' οἱ μοι δέειν ὡς δὴ πῶς ἀκρόν ἀρχίαν. ὅσοι τὴν αὐτῇ τῶν
 κατηγόρηται τῇ βουλῆς, πότ' ὅρα αὐτῶν δοκεῖ καλῶς ἔχειν, ἢ
 κακῶς: καὶ μὲν φησὶ καλῶς, μετὰ τὸν γὰρ ὡς ἐδίδεκεν προσέ-

χεῖν. ἐὰν ὅ κακῶς, τί δὴ ταῦτ' εἶα φάσκων ἀδίκῃς εἶναι; παρὰ
 λιν αὐτὸν ὁρώταί τε. καὶ μὲν αὐτὸν λέγειν φησὶ, μηδὲνα δὲ αὐ-
 τῷ πείθεσθαι, ἄρ' ὅτι δὴ πονεῖν νῦν λέγειν ἑσθλῆς τὰ βέλ-
 πιστα οὐχὶ πειθομένης αὐτῷ βουλή; ἐὰν δὲ σιωπᾶν, πῶς
 οὐκ ἀδικεῖ, εἰ πρὸν ἕξαμῦρτάνειν μύθους ἀρχεῖ πειν, τῶ-
 ρ μὲν οὐκ ἐποίησεν, νῦν δὲ λέγειν τοῖς ἄλλοις οὐ δεικνύει τὸ σαυ-
 τὰ κακὰ εἰργασμένους σεφαιδῶσαι. Οἶμαι τοίνυν αὐ-
 τὸν οὐδὲ κείνων ἀφ' ἐξέσθαι τῆς λόγων, οὐ γὰρ πάντα
 αὐτῷ δεῖ τὰς εἰσπεράξας κρίνειν, ἄς ἑσθλὰ ἢ μὲν ὀλίγοις
 εἰσπεράξαι φήσιν, πολλὰ χρήματα αὐαδῶς οὐ πείθονται.
 καὶ κατηγορήσει τούτων, περὶ γὰρ ῥάδιον οἶμαι διαπερα-
 ξάμενος, τῆς μὴ πείθων τὰς εἰσφοράς. καὶ φήσιν πύθων
 ἀδίκαν εἶσεσθαι τῇ μὴ πείθων τὰς εἰσφοράς, εἰ καὶ τὰς ἀφ' ἑαυ-
 τῶν αὐτῶν. ὑμεῖς δὲ, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, πρῶτον μὲν ἐκεί-
 νο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι οὐ πῶς τούτων δικάζειν ὁμολογεῖται,
 ἀλλ' εἰ καὶ τὰς νόμους τὸ φημισμα εἶπεν: εἴθ' ὅτι πάντες
 νόμους κατηγορεύει πειθόμενοι, ὡς ἀδικούσιν πῶς πῶς
 λιν, αὐτὸν ἀξιούσιν ὡς ἀδικεῖ μύθων ὄντων μὴ δοῦναι δίκην.
 πολὺ γὰρ δὴ πονεῖν εἰς ἀδίκημα γράφειν πρὸς τοὺς νό-
 μους, ἢ πῶς εἰσφορὰν μὴ ἔδωκεν. ὅτι κρίνω οὐδὲ εἰ φανε-
 ρῶς ἐμελλεν ἀλάνθως τούτου μηδὲς εἰσπίσειν, μὴ δὲ ἐθέλη-
 σεν εἰσπεράξαι, οὐδὲ οὕτως ἀφ' ἑαυτοῦ εἰσπείρειν, ἐκ τῶνδε γινώ-
 σκεσθε. ὑμῖν πρὸς τὰς εἰσφοράς τὰς ἀφ' ἑαυτοῦ σιγῆς πρὶς
 τὰ λαοτὰς ἑαυτοῖς, ἢ μικρῶς πλείω, ἐλλείμματα τέττα-
 ρα καὶ δεκά εἰς τὰ λαοτὰ: ὧν ἑπτά οὗτος εἰσέπραξεν: ὅγδο-
 δὲ τίθημι ἅπαντα. τῷ μὲν δὲ τὸ ἐκόντως πείθεται δὲ δει-
 σθε ἀνδροτίωνος: ἐπὶ δὲ τὸς ἐλλείποντας. οὐ τοίνυν ὑμῖν
 νωὶ συνεπείον, εἰ τοσούτων τιμᾶτε τὴν πολιτείαν, καὶ τὸς
 κειμένους νόμους, καὶ τὸ δούρειν. εἰ γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ εἰσπείρει
 τούτου φανερῶς οὕτω πρὸς τὸς νόμους εἰρηκεῖσθε, δόξετε
 πάντας τὰ χρήματα τούτα ἀντὶ τῆς νόμων καὶ τῆς δούρειας

ἡρῆσαι. ἃ οὐδ' αὖ εἰ πρὶ ἐαυτῷ δοίη πρὸς ὑμῖν, λαβεῖν ἄξιον,
μή τι γὰρ ἐφ' ᾧ ἐτόλμους εἰσπεράσσειν. ὥς θ' ὅταν τοῦτο λέγῃ,
μέμνησθε τῶν ὀρκων, καὶ πῶς γραφὴν ἀνθυμείσθε, ὅτι νῦν
οὐ πᾶσι περὶ ξέως εἰσφορὰν ἔστιν, ἀλλ' εἰ δεῖ κυρίους εἶναι
τοὺς νόμους. καὶ πᾶσι μὲν τοῦτων, ὃν ἔσπονδήμας ἀπαγά-
γων ἄρ' ἔτι νόμος πρὸς ἀκροῦσθαι ζητήσῃ, καὶ ἃ πρὸς ταῦ-
τα ὑμᾶς μνημονολύοντας μὴ ἀδιδίκεν περσῆσαι: πολλὰ
λέγειν ἔχον ἔτι καὶ ταυθ' ἵκανὰ εἶναι νομίζων, εἰάσω. Βού-
λομαι δὲ καὶ τὰ πολιτόματα ὑπετάξαι τῷ καλῷ καὶ
γαθῷ τοῦτο, δι' ὧν οὐδὲν ἔστι, πλὴν δεικνύοντων ἐλπί-
σιν φανήσεσθαι. καὶ γὰρ αἰσιδῆ, καὶ θρασυῖ, καὶ κλέ-
πτῳ, καὶ ὑπερήφανον, καὶ πάντα μάλλον, ἢ ἀδικοῦ-
κρχία πολιτεύεσθαι ἀδιδίκετον ὄντ' αὐτὸν ἐπὶ λείψαι. καὶ
πρῶτον μὲν ἐφ' ᾧ μίγιστον φρονεῖ, πῶς τῷ χρημάτων εἰς
περσῆν ὑπετάσσεται αὐτῷ, μὴ τῷ τοῦτο περσῆσθαι
λαχονεία τὸν νόον, ἀλλὰ τὸ περσῆμα δι' ἡγήσῃ, τῇ ἀληθείᾳ
σκοποῦντες. οὐ γὰρ δυνήσονται φύσας τοῖς ὑμετέροισι ἔχειν
εἰσφορὰς, καὶ τοῦτο ὑπελίγῃ, ἢ πρὶ ἐαυτῷ καὶ τῷ δόσει
ὑποχρήσιος, καὶ τοῦτο ἀποφασίαν καὶ νῦν πῶς ἀρχὴν
ἐπὶ τῇ περσῆσει τοῦτο ἔστι πῶς εἰσπερσῆν παρὶδν. δι-
μνηρεῖα δ' αὐτῷ τοῦτο ποιοῦμενος, ὥς ἐστι τοῦτο αἰρεσις
ὑμῖν, ἢ τὰ πομπεῖα καὶ τὰς πέν, ἢ πάλιν εἰσφορὰν, ἢ
τοῦτο ὀφείλοντας εἰσπεράσσειν, αἰρεσι μὲν εἰς τὸς ὑμῖν
τοὺς ὀφείλοντας εἰσπεράσσειν τοῖς ὑποχρήσιος καὶ πέν,
καὶ διὰ τὸν καιρὸν ὅσων τότ' ἔχον ὑποχρήσιος, τοῖς μὲν καὶ
μὲν οἱ νόμοις πᾶσι τοῦτων, οὐκ ἔστι δεῖν χρῆσθαι, οὐδ'
εἰ μὴ τοῦτο οὐδὲν ἵκανοὺς, ἐτόλμους ἡδύναται: ἀπο-
φασίαν δ' εἶπεν ὅτι ὑμῖν δίδναι καὶ πρὸς νόμα, δι' ὧν ἡρ-
τολάσει, καὶ πολλὰ τῶν ὑμετέρων κέκλυται, ὅς ἐστιν
γραφῆας ἀπολαύσθαι μὴ ἐαυτῷ: εἰτ' ἔχον τοῦτο ἡγῆ-
σθαι τοῖς τῶν πολιτῶν οἰκίαις. καὶ τὸν μὲν δυνήσθαι, ὃν

εἰσπράξεν, ἢ καὶ τὰ δῆσειν αὐτὸς ἐφ' ἑαυτὸς εἰσφοράς, οὐδὲν
 εἶχεν ἐλέγχειν παρὰ τούτων: ὑμᾶς δ' εἰσέπραπεν ὥς
 παρ' οὐδ' ἐπὶ τὴν δὲ κτήματος ἐχέον ὑπὸ τῶν ἐλθόντων, ἀλ-
 λά δ' ἐπὶ τὴν ὑμετέρων. καὶ μηδὲς ἄπολαμβανέτω με-
 λέγειν, ὥς οὐκ ἐχέτω εἰσπράττειν οὐδ' ἐλάττωτας: χαλῶ
 γὰρ: ἀλλὰ πῶς; ὥς ὁ νόμος κελεύει τῶν ἄλλων εὐεχῶς:
 οὕτω γὰρ ὅτι δημηγένης. οὐ γὰρ ῥοσόντων, ὡς ἀνδρὸς ἀθη-
 ναῖοι, ῥοσόντων χρημάτων οὕτως τὸν ἔσπον εἰσπραχέων
 τῶν ὀφείλων: ὅσον ἐξήμῳδε ποιούτων ἐσθλὴν εἰς τὴν πο-
 λιτείαν εἰσαγομένων. εἰ γὰρ ἐδέλητε ἕζεταί (ἢ) πίνος εὐεχῶς
 μᾶλλον ἀνὴρ ἐλοιθὲς ἐν δημοκρατίᾳ ἢ ἐν ὀλιγαρχίᾳ,
 τῶν ἀνδρῶν περὶ τοὺς πόλιν, ὅτι πάντα πράοτρά ἐστιν
 ἐν δημοκρατίᾳ. ὅτι μὲν τίνων τῆς ὅπου βούλεται, ὀλι-
 γαρχίας οὐκ ἀσελγέσθους γέροντες, πρὸς ἀλλήλους: ἀλλὰ
 παρ' ὑμῖν πότε πῶποτε δεινότατα ἐν τῇ πόλει γέροντες;
 ὑπὸ τῶν ἑλάντων πάντες αὐτοὶ εἴποιτε. τότε τίνων ὥς ἐστιν
 ἀνεύθυν, οὐδὲς ὅστις ἀπεσθρεῖτο τῶν σωθῆναι, ὅς ἐστιν
 τὸν οἶκος κρῖναι. ἀλλὰ οὕτω κατηγοροῦμεν τῶν ἑλάντων-
 τῶν, ὅτι οὐκ ἐκ τῆς ἀρετῆς ἀδικῶς ἀπῆλθον. οὐκοῦν τίνων ῥο-
 σάντων ἄπολαμβανέτω ἐκείνων τῆς αὐτῆς βελύ-
 ριας, ὥς τε ἐν δημοκρατίᾳ πολιτοδόμος τὴν ἰδίαν οἰ-
 κίαν ἐκείνων δεσποτῆριον καὶ δίκη, τοὺς ἐνδεῶς ἄτων ὑπὸ
 τῶν οἰκίαν. καὶ τοι, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τί οἶεσθε, ὅπως
 τὰν ἀνδρῶν πένης ἢ καὶ πλούσιος πόλιν ἀνελκῶς,
 καὶ πῶς ἴσως ἔσπον εἰκότως οὐκ ἐπὶ πρῶν ἀργυρίου, ἢ τέ-
 ρος ὥς τοὺς γέροντας ἄπολαμβανέτω, καὶ ἄποδύοιτο ἄπο
 κλίνων, ἄπο τῶν μὴ τὸ σῶμα ἀλγὺς εἰς τὸ δεσποτῆριον
 ἔλκεσθαι, ἢ ἄλλα ἀσχημονοίῃ, ἀδούλων ἐκ ἐλθούτων ὅστις
 ὄντα: καὶ ταῦθ' ἄπο τῆς ἐκείνων γυναικὸς ὀρεῖται πρῶν, ὡς
 ὥς ἐλθούτων ἐπύθησθε, καὶ τῆς πόλεως πλείτης: ὁ δὲ
 τούτων ἀπὸς ἀνδροπύων εἶναι, ὃν οὐδ' ἄπο ἐκείνων δίκην

λαμβάνειν ἢ τὰ πεπραγμένα καὶ βιβιωμένα, μή τι γὰρ
 ἄπορ' τῆς πέλειος; καὶ τίς εἴ τις ὄροι αὐτὸν, τὸς εἰσφο-
 ρὰς πότον τὰ κτήματα, ἢ τὰ σώματα ὀφείλει; τὰ κτή-
 ματα φέσειν αὐτὸν, εἴ πορ' ἀληθὲς λέγειν βούλοιο; ἀλλ' ὅτι
 τούτων εἰσφορόμεν. πῖνος οὖν ἐνέει ἀφ' οὗ τὰ χεῖρα
 δημόδιον καὶ τὸς οἰκίαν, καὶ ταῦτ' ἀπ' ἀρχῆς φέειν, εἰδὲς καὶ
 ὑβρίζον πολίτας αἰθρώποις καὶ τοῖς θαλασπύροις με-
 τ' οἰκίαν οἷς ὑβριζικὸν πότον, ἢ τοῖς οἰκέταις τοῖς αὐτοῦ κέ-
 χηται; καὶ μὴν εἰ θέλειτε σκίψασθαι τὸ δούλον, ἢ ἐλθόν-
 τόν πορ' εἶναι διασφύρει, ὅσον μέγιστον αὐτὸν ὄροιτε; οὐ τοῖς
 μετ' οὐλοῖς τὸ σῶμα τῷ ἀδίκημάτων ἀπάντων ὑπὸ δου-
 νόν ὄρι; τίς δὲ ἐλθόντες καὶ τὰ μέγιστα τύχων ἀδικούν-
 τες, ὅσον γὰρ ἐστὶ σῶσαι; εἰς χρήματα γὰρ πῶ δίκην πο-
 ρεῖ τῷ πλείων πρὸς τούτων περὶ σῆκε λαμβάνειν. ὁ δὲ,
 πόνειαν πόνειν εἰς τὰ σώματα, ὡς πορ' αἰσθράποδοις ἐπιεί-
 σασθαι τοῖς πτωχέοις. οὐ πῶ δ' αἰσθράς καὶ πλεονεκτικῶς
 ἔχει πρὸς ὑμᾶς, ὡς τε τὸν μετ' αὐτὸ πατὴρ ὡς δημο-
 σία δεινὸν ἂν ἀπὸ χρημάτων ἐν τῷ δεσμοτέρῳ μήτε ἀφ' ὁδὸν
 ταῦτα, μήτε κερδίζοντα ἀφ' ὁδοῦ κίαι. τῷ δ' ἄλλαν πρὸς
 τῷ τὸν μὴ δυνάμενον τὰ ἐαυτοῦ θάψαι οἶκεθ' ἐν τῷ δε-
 σμωτέρῳ ἔλκεσθαι. εἴτ' ἐπὶ τούτοις ὡς οὐλοῦν ὄρι ἐαυ-
 τῷ ποιεῖν, σινώπην περὶ ἐν χύρα καὶ φανοςστάνην αἰ-
 θρώποις πόρνας, οὐ μετ' οὐ γὰρ ὀφθαλμοῖς εἰσφορὰς. καὶ
 τίς εἴ τις πόνειαν ἀφ' ὁδοῦ σινώπην ἀπὸ τῆς οἰκίας παθεῖν, ἀλλὰ
 τὸ περὶ γὰρ οὐκ ἐπὶ τῆς οἰκίας γίγνεται; τηλικούτων πόν-
 νας φρονεῖν δὲ καὶ πόρνας, ὡς τε βαδίζειν ἐπὶ οἰκίαν καὶ σινώ-
 πην μὴδὲν ὀφειλόντων αἰθρώπων. πολλὰ γὰρ αὐτοῖς ἰ-
 δοὶ πολλὰς ἐπὶ τῆς οἰκίας οἰκίας πόρνας, καὶ πόνειαν
 ἀλλ' οὐ τῷ λαίρῳ οἱ νόμοι, οὐδὲ τὰ τῆς πολιτείας
 εἶδη, ἀφ' ὁδοῦ σινώπην. ἀλλ' ἐστὶν ἔλεος, σινώπην, πάντα
 ὅσα περὶ σῆκε τοῖς ἐλθόντες, ὧν οὐ τοῖς ἀπάντων εἰς

πως οὐ μετέχει τῇ φύσει, ὅ δὲ τῇ παιδείᾳ: πολλὰ γὰρ ὕ-
 βριστεί, καὶ περὶ πηλᾶκεται σιωπῶν οὐκ ἀγαπῶσιν αὐτὸν
 κίθρώποις, ἀλλὰ δοῖναι μισθὸν δυνάμεναι. ὧν περὶ σῆκε
 σοι τὴν ὀργὴν, οὐκ εἰς τῆς πλεονεξίας τὸν τυγχέτω ἀφ' ἑαυ-
 τοῦ δι' εἰς τῆς ὁμοτέχους σοι πόρνεος, ἀλλ' εἰς τὸν ἑσθλόν τ'
 ὅσον θρέψαντά σε πατὴρα. ταύτῃ τοίνυν ὡς μὲν οὐ
 δεινὰ καὶ πρᾶ' πάντας ἑσθ' νόμισ' οὐχ ἔξειλέγειν οὐτος.
 οὐτὰρ δ' ἔστιν ἀναιδής, ὥστ' ἐν τῷ δήμῳ περὶ αὐτὸν ἀεὶ κα-
 τασιδύχων ἐαυτῷ τῆς δὲ τῆς γρηφῆς, ἐτόλμα λέγειν,
 ὡς ἑσθλὸς ὑμῶν καὶ δι' ὑμᾶς ἐχθρούς ἐφ' ἐαυτὸν εἰλκυκε,
 καὶ νῦν ἐν τοῖς ἐχθροῖς ὅτι κινδύνους. ἐγὼ δ' ὑμῖν, ὦ ἀν-
 δρες ἀθηναῖοι, βούλομαι δεῖξαι ἑσθλόν οὔτε περὶ νῆότα
 οὐδ' ὁποῦν κακόν, οὔτε μὲν ὄντα πάσχειν οὐδὲν, δι' ὧν ὕ-
 ποδ' ὑμῶν ἔπεσσε. δεῖ γὰρ τοι τὴν αὐτῇ βδελυρίᾳ καὶ
 θεοῖς ἐχθρὰ ἀίχροκέρδεια περὶ νῆότα μὲν μέχρι τῆς δὲ
 τῆς ἡμέρας οὐδὲν, πεισόμενον δὲ, αὐτὰ δίκαια ποιῆτε
 ὑμῖς. σκέψασθε γὰρ ὧδέ τι ποδ' ὑμῖν οὐτος ὑπέχετο, καὶ
 τί ποιῆν αὐτὸν ἐχειροκνήσατε ὑμεῖς; χρεῖματ' αἰσπεράτ-
 τειν, ἄλλο δὲ πρὸς τὸν τῷ τί ποιῆν οὐδὲν. φόρε δὲ καθ' ἑ-
 καστον ἑσθλομνήσω τὴν εἰσπεραξιν ὑμᾶς. οὐτος εἰσέπερξε
 λεπτίνω τὸν ἐκ κοίτης τέτταρας καὶ ἑξάκεντα δραχ-
 μὰς: καὶ θεόξενον τὸν ἀλωπεκῆθεν δραχμὰς ἑξοκμήκον-
 τα, καὶ μικρόν τι πρὸς: καὶ τὸν εὐφύμου καλίστρατον,
 καὶ τὸν τελεσφύεανισκον, οὐκ ἔχω γὰρ τὸν ὄνομα εἰπεῖν.
 σχεδὸν δὲ πάντας οὓς εἰσέπερξε, ἵνα μὴ καθ' ἑκαστον λέγω,
 οὐκ οἶδα εἴ τινα ἑσθλὸν μὲν ὀφείλοντα. πότῃ δ' οὖν οἶεθε
 τούτων ἑκαστον μισθὸν καὶ πλεμῆν αὐτῷ δεῖν τὴν εἰσφοράν
 τῷ τῷ, ἢ τὸν μὲν αὐτῷ, ὅτι πάντων ἀκισιόντων ὑμῶν ἐν
 τῷ δήμῳ δούλων ἔφη καὶ ἐκ δούλων εἶναι, καὶ περὶ σῆκεν
 αὐτῷ τὸ ἑκτὸν μῶρος εἰσφοράν μὲν τῷ μεγίστων: τῷ δ' ὅ-
 τι παῖδας ἐκ πόρνης εἶναι: τῷ δὲ, τὸν πατὴρα ἡττορῆκεναι:

τῷ δὲ, τὴν μητρίαν πεπορνυῖσθαι : τὸν δὲ, ἀρχαίφην ὄ-
 σα ὑφ' ἑλίου ὕψ' ἀρχῆς : τὸν δὲ, τόδ' εἶναι : τὸν δὲ, ὁ μὲν ἔρ-
 τὰ καὶ ἄρρητα καὶ ἐξ ἡς ἅπαντας . ἐγὼ μὲν γὰρ οἶδ' ὅτι
 πάντες εἰς οὓς ἐπ' ὤνησεν οὗτος, τὴν μὲν εἰσφορὰν ἐκείνου
 αἰατὰ καὶ ἀλάωμα ὑπελάμβανον εἶναι : τοιαῦτα δ' αἰ-
 μαδοεῖς καὶ περὶ πλοκιδεῖς χαλεπῶς ἐκλύοι . καὶ κένο
 οἶδα, ὅτε χρήματα εἰσπράττειν ἔσθ' ἔχειροτονήσατε ὑ-
 μῖς, ὅχι τοῖς ἰδίαις συμφοραῖς ὀνειδίζεν, καὶ περὶ φέρειν ἐ-
 κείνῳ . εἶπε γὰρ ἡ βουλὴ ἀληθεῖς, οὐ σοὶ ῥητέαι : πρὸς γὰρ ἡ-
 μῶν ἐκείνου δὲ ὡς ἐόλετο, πρὸς τῇ : εἶπε μὴ περὶ σκευῶν
 κατεσπύατο, πῶς δὲ ὅτι ἐν αὐτῷ πᾶσι δικαίως ; ἐπ' οὖν
 ἐν τῷ δὲ ἀνελθόντων γινώσκω, ὅτι μὲν ἔσθ' ἔκείνου
 οὐδ' ἐγὼ τὴν εἰσπραξίν, ἀλλ' ἔσθ' ὡς ὑβρίσθαι καὶ ἐπ' ὤνη-
 θη . σάτυρος γὰρ ὁ πρὸς κωμίων ἀδελφότητος οἷον ἐπ' αὐτῶν
 λαντα εἰσπράττει ὑμῖν, ἀλλὰ τί πρὸς καὶ τοιαῦτα ὅς
 αὐτοὺς τοῖς αἰσθητοῖς, ὅς ὡν πρὸς καὶ τοῖς αὐτοῖς
 ἐκ πλὴν σάτους καὶ οὐδ' ἐκείνου δὲ τοῖς αὐτοῖς οὐδένα ἐ-
 χθρόν ἐαν τῷ φησιν εἶναι, ὅτι τῷ εἰσπραττὸν οὐδὲν
 ἐκείνῳ πολυμῆ . ὁ μὲν γὰρ τὸ περὶ τῶν μελίων, οἱ μὲν, δι-
 πρὸς τῇ . σὺ δὲ τῇ σάτυρ περὶ πειρία καὶ θρασυτῆτι λα-
 βὼν ὕψους, πολλὰ αἰατὰ καὶ εἰς τὴν πόλιν αἰσθη-
 ποῖς, καὶ σὺ βελτίους καὶ ἐκ βελτίων ἀνδρῶν καὶ χα-
 λεποῖς ὀνειδίσιν ὡς αὐτῶν βλάβην . εἶτα ταῦθ' ἔτι πε-
 ρὶ τὴν ἑσθ' ἀντὶς σε πειρῆν, καὶ τὰ τῆς σῆς αἰσθητοῦ
 καὶ πονηρίας ὅρα ἐφ' ἑαυτὸς αἰσθητοῖς ; ἀλλὰ μὲν
 δικαίῳ τῷ δὲ τοῖς αὐτοῖς ὅφελουσιν, ἢ σώζεν . τὸν γὰρ
 ἑσθ' πόλειως πρὸς τὸν π, αὐτῶν τῆς πόλειως ἡδὺς με-
 μείδαι : καὶ σώζεν ὑμῖν ὅς ἐστιν ὅς, ὡς αὐτῶν αἰσθητοῖς,
 περὶ σκευῶν, καὶ μὲν ὅς, οἷον πρὸς οὗτος . ὡς ἐκείνῳ γὰρ
 ὁδοῖ μὲν ἴσως, ὁ μὲν δὲ ὁδοῖ : ὁ πρὸς ἑαυτὸς αἰσθητοῖς αἰ-
 γὰρ πῶντες καὶ σώζοντες, τοῖς αὐτοῖς ὁμοιοὶ δόξει εἶναι . ὅτι τοῖ-

νῦν ὅλως, ὃ δὲ πλὴν εἰς περὶ αὐτῶν ἡμεῶν πεποιθὲς
 ἔω, καὶ ἔδοξεν, αὐτίκα δὲ μάλα δῆλον ὑμῖν ποιήσω. εἰ γὰρ
 ἴσθ' οἱ αὐτὸν, πόττοι αὐτῷ δοκῶσιν ἀδικεῖν μάλλον
 πλὴν πόλιν; οἱ γεωργοὶ καὶ φειδόμενοι, διὰ παιδοῦ
 φίας δὲ καὶ οἰκεία ἀναλώματα, καὶ λειτουργίας ἐτόρας
 ἐμελοὶ πότες τὰς εἰσφοράς; ἢ οἱ τὰ τῶν ἐκκλησιῶν εἰ-
 σενεγκεῖν χρήματα, καὶ τὰ πρὸς τῆς συμμάχων κλέπτουτες
 καὶ ἀφαιρῶντες; ἢ καὶ εἰς ἔδοξεν τόλμης δῆπου, καὶ πρὸ
 ὧν ἀναιδής ἔλθοι, ὥς τε φῆσαι ἔσται ἐκείνῳ μὴ εἰσφέ-
 ροντες μάλλον ἀδικεῖν, ἢ ἔσται τὰ κοινὰ ὑφαίρουμένους. πῶ-
 νος οὖν αὖτις ὡς δὲ λυρὴ ἐπὶ τῶν ὄντων ἐπιδείνων ἢ ἑλάν-
 τας ἀφ' οὗ σὺ πολιτεύῃ, καὶ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ πολλῶν
 μὲν στρατηγῶν ἡδικοῦσιν πλὴν πόλιν, πολλῶν δὲ ῥητόρων,
 οἱ πρὸς τοῖσι κέκενται, ὧν, οἱ μὲν τεθνήσκουσιν ἐφ' οἷς ἡδὲ
 κενω, οἱ δὲ * ἀφ' ἑαυτῶν φεύγουσιν: οὐδενὸς πώποτε
 ἔζητάθησ' κατὰ γένος, οὐδὲ ἀνακτῆς ὡφθῆσ' ἡμεῶν
 ἢ πόλις πάσχει, οὕτως ὧν θρασυὶ καὶ λέγειν δεινός, ἀλ-
 λ' ἐν ταῦτα ἐφείκης κηδεμένων. οὐτε πολλοὺς εἶδει κα-
 κῶς ποιῆσαι; βοῦλεσθε, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τὸ τούτων
 αἴτιον ἐγὼ ὑμῖν εἶπω; οἱ τούτων μὲν μετέχουσιν, ὧν ἀδι-
 κοῦσιν ὑμᾶς πινούσιν: ἀπὸ δὲ τῆς εἰσπραττομένων ὑφαίρων-
 ται. δι' ἀπλησίαν δὲ τῶν διχόθεν ὑπερπούνται πλὴν πόλιν.
 οὐτε γὰρ ῥᾶον πολλοῖς, καὶ τὰ μικρὰ ἀδικῶσιν ἀπεχεά-
 νεσθε, ἢ ὀλίγοις καὶ μεγάλα: οὐτε δημωτικῶς τὸν δῆπον
 τὰ τῆς πολλῶν ἀδικήματα ὁρᾶν, ἢ τὰ τῆς ὀλίγων. ἀλλὰ
 * τῷ τ' αἴτιον, ὃ ἐγὼ λέγω. τῷ μὲν, οἷδε καὶ αὐτὸν ὄντα
 τῆς ἀδικούντων: ὑμᾶς δὲ οὐδενὸς ἀξίους ἡγήσασθε. διὸ τῶ-
 ρον ἐχρήσατο τὸν ἔργον ὑμῖν. εἰ γὰρ ἀνδραπόδων πόλις,
 ἀλλὰ μὴ τῆς ἀρχεῖν ἐτόρων ἀξιούντων ὡς ἄλλοι εἶ-
 ναι, οὐκ αὖ, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, ἴσθ' ὑβρεῖς ἐσέχασθε τὰς
 τούτων ἄς καὶ πλὴν ἀγροῦ ὑβρίζον, ὁμοῦ μετοίκους,

Δημοφώνους

ἀθηναίους δέων, ἀπάτων, βοῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, καὶ τῷ
 βήματι δουλοῖς ἐκδουλῶν καλῶν ἐαυτῶν. βελτίους καὶ
 ἐκβελτιόνων: ὁρῶ τῶν εἰ μάλιστα τὸ δεσμωτήριον ὡς δομῆ-
 θη; καὶ ταφάϊω ἀνέτωγε, εἴγε ὁ πατήρ ὁ σὸς ὥχεται αὐτῶ-
 θεν αὐτῶν πένταρχος ὕβρορχος ἀμνηστος διονυσίων τῇ πομπῇ.
 ἄλλα δὲ ὅσα ὑβρίζει, οὐδ' αὖ ἐχρησιστοῖται, ὅσα ὅτα τὸ
 πᾶν τὸς ὄντιν: ὧν ἀθρόων ἀξιὸν λαβόντας δίκην τῆς πόλεως πα-
 ράδειγμα ποιῆσαι τοῖς ἄλλοις, ἵνα ὡς μετὰ τὸν πόλεον. ΑΛ-
 λὰ νῦν διὰ ταῦτα μετὰ τοῦ τὸς ὄντιν ἐν οἷς πεπολίτευται: ἀλ-
 λὰ δι' ὅτι ἀκαλῶς διώκεται; ἀλλὰ καὶ πᾶν λαὸν οὐκ ὡς περ
 σελήλυθεν ἅπαντα περὶ ὑμᾶς, ὡς τε ἡκιστα ἐν οἷς ἀκνηστὰς
 τε, ἀξιὸς ὅτι μισοῖται. τί γὰρ βούλεσθε εἶπω, τὰ πρὸς
 πείρα ὡς ἐπεσκύλασε, καὶ τῶν τῶν σεφάων καθαίρεισιν, ἢ
 τῶν τῶν φιλῶν ποίησιν τῶν καλῶν; ἀλλὰ καὶ τῶν τῶν γὰρ, εἰ
 καὶ μηδὲν ἄλλο ἀδικῶν ἐτερεῖ τῶν πόλιν, εἰς οἷα ἀποξ-
 τεθῆναι δίκαιος ὧν φαίνεται. καὶ γὰρ ἰδοὺς λῆλα, καὶ ἀ-
 σεβεία, καὶ κλοπῇ, καὶ πᾶσι τοῖς διανοήτοις ἐς αὐτοὺς.
 τὰ μὲν δὲ πρὸς τὰς λείων ὑμᾶς ἐφειλάκι, πρὸς αὐτῶν:
 φήσας διὰ τὸ εἶναι τὰ φύλλα τῶν σεφάων, καὶ θεοφροῦς
 εἶναι δὲ τὸν χρόνον, ὡς πρὸς ἰων, ἢ ῥόδων ὄντας, ἀλλὰ χρυ-
 σίου, συγχωνύειν ἐπείσε κατ' αὐτὴν μετὰ ταῖς εἰσφοραῖς τὸν
 δημόσιον πρὸς εἶναι περὶ σεφά, ὡς δὲ δίκαιος ὧν, ὧν ἐκα-
 στὸς ἀπὸ σεφά φέρεται ἐμμελὲς ἵσταται τῶν εἰσπαικόντων: αὐτὸ
 τοῖς σεφάοις δὲ οὐκ ἐκτέλει πᾶν, οὐχὶ περὶ σεφά ταυτὸ
 δίκαιον ἵσταται: ἀλλὰ αὐτὸς ῥήτωρ, χρυσοχόος, ταμίεος, ἀπ-
 οτρεφά φέρεται γέροντες. καὶ μὲν, εἰ μὲν ἅπαντα ἡγεῖσθαι ὅτι περὶ
 τοῖς τῇ πόλει, σαρτῶν πιδύειν, οὐκ αὖ ὁμοίως κλέπτει ὧν
 ἐφωρῶ. νῦν δὲ αὐτὸς εἰσφοραῖς ὁ δίκαιος ἐστὶν ὅτι οὐκ ἔστι μὴ
 σοὶ πιδύειν, ἀλλὰ τοῖς ἐαυτοῦ δουλοῖς τῶν πόλιν, ὁ ποτε
 ἄλλοι περὶ τῶν καὶ χρήματα κινδυνεύειν, ὧν εἴα οὐδ' αὐτὸ
 τῆς ἡμετέρας γυναικὸς ἀνέτεθῃ, μὴ περὶ σεφά φέρεται
 αὐτῶν

Δημοσθένους

ματα ἀναιδής, ἀλλὰ καὶ ὑπαιδός ἐστιν: ὥστε οὐκ οἶδεν ἐκεί-
νο, ὅτε σέφανοι μὲν εἰσιν ἀρετῆς σημεῖον: θαλάλαι δὲ καὶ
τὰ βιοῶντα, πλούτου: καὶ σέφανος μὲν ἅπας καὶ μικρός
ἦ, πλεῖστην φιλοπρίμιαν ἔχει τῷ μεγάλῳ: ἐκπώματα δὲ ἢ
θυμιατήρια, αὐτὸ μὲν ὑπερβόλη τῷ πλείονει, πλούτου
ἵνα δόξαν προσεβίβητο τοῖς κεκτημένοις: ἐὰν δὲ ὧσι μι-
κροῖς τις σεμνύνῃται, βούλῃ τ' ἀπέχει τῆς τιμῆς πινος δὲ
τοῦτο τυχεῖν, ὥστε ἀπειρόκαλος προσέδοξεν εἶναι. ἔτος
τοίνυν ἀνελών τὰ τῆς δόξης κτήματα, τὰ τῆς πλούτου πε-
ρίνῃται μικρὰ, καὶ οὐχ ὑψηλὰ ἄξια. καὶ οὐδ' ἐκείνο οἶδεν,
ὅτε πρὸς μὲν χρημάτων κτήσιν, οὐδὲ πώποτε ὁ δῆμος ἐ-
σπονδασε: πρὸς δὲ δόξης, ὡς οὐδὲ πρὸς ἐν τῷ ἄλλῳ.
πεκνήμενον δὲ χρήματα μὲν γὰρ πλείστα τῶν ἐλλειψίων πο-
τέων, τὰ πάνθ' ὑπερβόλην φιλοπρίμιαν αἰήλωσεν. εἰσφί-
ρων δὲ ἐκ τῶν ἰδίων οὐδὲνα κίνδυνον ὑπερβόλῃς δόξης ἔδειξεν. ἀφ'
ὧν κτήματα ἀθάνιατα αὐτῷ πόρνεον, τὰ μὲν, τῶν ὀρέων ἢ
μενέων, τὰ δὲ, τῶν αἰαθημάτων τῶν ἐπ' ἐκείνοις * σαθίν-
των τὸ κάλλος, περὶ πύλαια τοῦτο, ὁ πρὸς τῶν, σοκί, νεώ-
σοικοι: οὐκ ἀμφοτέρωκοι δύο, οὐδὲ χρυσίδες τέσσαρες ἢ
ῥῆες, ἄρτους ἐκείνη μὲν, ἄς, ὅταν σοκί, σὺ πάλιν
γράφεις κατὰ χωνοῦν. οὐ γὰρ αὐτοὺς δεκατρίοντες: οὐ-
δὲ ἀκαταράξαντες αὐτοὶ ἐχθροὶ, ποιοῦντες, διπλᾶς πλάτ-
τοντες τοῖς εἰσφορᾶς, τοῦτο αἰέτερον: οὐδὲ οἷσις πρὸς
χρῶμενοι συμβούλοις ἐπολιτεύοντο: ἀλλὰ οὗτοι ἐχθροὺς
κρατοῦντες, καὶ ἅπας τις αὐτῷ φρονεῖν βούλει, πῶς πό-
λιν εἰς ὁμόνοιαν ἄγοντες ἀθάνιατον κλέος αὐτῶν λειοίπα-
σι: οὗτοι δὲ ὑπὸ τῶν ὀρέων οἷα σοκί βεβίωται, τῆς ἀγορᾶς εἰρ-
πωντες. ὑμεῖς δὲ εἰς οὗτο, ὡς ἀνδρῶν ἀθάνιατοι, περὶ χρε-
στάσια καὶ ῥαθυμίας, ὡς τ' οὐδὲ ποικύτα ἐχθροὺς πα-
ραδείγματα, τοῦτο μεμνησθε: ἀλλ' ἀνδρόπρων ὑμῖν ποικύ-
πείων ὑποκδικασῆς, ἀνδρόπρων ὡς γὰρ καὶ θεοὶ. καὶ οὗτο τὸ

ἀσίβημα ἔλαττον πινος ἢ γείθε. ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι διείκ
τὸν εἰς ἰδρά εἰσιόντα καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἀφόμενον, καὶ
τῆς περὶ σφῶν θεῶν ὑπὸ μελείας περσάτην ἐσόμενον, οὐχὶ
περὶ ρημνίων ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγνόνειν μένον, ἀλλὰ τὸν
εἶον ὅλον ἡγνόνειν κείνων τοῦτων ὑπὸ τηλομάτων, οἷα βύτω
βεβίωται.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ

κατὰ ἀρίστοκράτους λόγου.

Χαρίδην τὸν ὠρεῖτην ἡγνόνειν ξενικόν, καὶ στρατη-
γὸν τα πρὸ κερσοβλέπῃ θράκης βασιλεῖ, πλείτην σφῶν
αὐτῆς ἀθηναῖοι ἐποιήσαντο, τὰ μὲν, γερονότα χρησιμῶς
αὐτοῖς: τὰ δὲ, περὶ σφῶντες ἔτι μᾶλλον γνήσεσθαι. πε-
ρὶ βύτου ψήφισμα ἔρχετο ἀρίστοκράτης ἐν τῇ βουλῇ
τοιοῦτον: ἐάν τις ἀρεκτεῖνη χαρίδην, ἀτάμῳ ἔστω ἢ ἀ-
πάσις τῆς ἀθηναίων συμμαχίδος. ἐάν τις τὸν ἀγρόμενον
ἀφελῇ ἢ πολίτης, ἢ ἰδιώτης, ἢ κωπονδὸς ἔστω. βύτου κα-
τηγορεῖ τῆ ψήφισμας ἐν θυκλῆς τῷ δημαγωγέοντος λόγῳ
χρησάμενος: καὶ φησὶ πρῶτον μὲν εἶναι τὸ ψήφισμα πρᾶ-
νόμον: ὅτι κρίσιν αἰαρεῖ, καὶ δικαστήρια, καὶ πλὴν ἡμῶ-
ρείαν ἀρτῆς αἰτίας γεγραμμένῳ ἔχει. δεύτερον δὲ μὴ
συμφερεῖν τοῖς ἀθηναίοις τοιαύτην χαρίδην δοῦναι δω-
ρεάν. ἀπλοῦ μὲν γὰρ δὲ τῶν χερνόνων: τὸ δὲ ὅπως, ὁ
λόγος δείξει. ἔτι τὰς δὲ καὶ πλὴν τῆ περσώπου ποιότητα,
λέγων οὐκ εἶναι δωρεῶν ἄξιον τὸν χαρίδην, καὶ βύτω
ποιοῦντας.

ΕΤΕΡΑ ὑπόθεσις.

Διπλοῦς ὁ λόγος κατὰ πρὸ καὶ ὁ κατὰ πρὸ κερσάβω.
ἔχει γὰρ πλὴν τῆς πρᾶνόντων διπλοῦ ὑπόθεσιν πλὴν κερ-
μῶν, ἔχει δὲ καὶ ἑτέραν ἐπεισενγμῶν, πλὴν κατὰ
πλὴν χερνόνων. ἐπὶ δὲ ὡς αὐτὸς εἴποι τις κατὰ πλὴν ὁμοιότη-
τα ἀνταγωνισμῶν ὁ πρῶτος λόγος τῷ πρὸ κερσάβω λόγῳ.

Υ II

ΔΗΜΟΓΕΝΟΥΣ

ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ὅπ' ἀξίος ἔστι δωρεᾶς, ἀγωνίζεσθαι κτησιφάγῃς·
 ἐνταῦθα δὲ οὐ θυκλῆς ἀριστοκράτην ἐχράσατο, φάσκων
 πρῶτονον εἶναι τὸ ψήφισμα, καὶ ὅπ' ἐκ ἀξίος ἔστι τῆς δω-
 ρεᾶς ὁ χαεῖδημος. δηλοῦται δὲ ἡ σάσις ὅπ' περὶ γμαπ-
 κῆ ἔστιν ἐπὶ ἔραφος, εἰ δὲ κυρωθῆναι τὸ ψήφισμα, ἢ μή.
 Εἰσὶ δὲ τῶ λόγου κεφάλαια τρία, τὸ δίκαιον, τὸ νόμιμον,
 καὶ τὸ συμφέρον. καὶ τὸ μὲν δίκαιον, καὶ νόμιμον ἐνέπε-
 σε κυρίως ἐκ τῆς ὕλης τῆς περὶ γμαπ-
 κῆ παρρησίας τῆς ῥήτορος. καὶ καθιγορεῖ τῶ μὲν νομίμῳ κα-
 τὰ τῶτον τὸν ὅρον· ὅπ' ἐκ νόμου πῆρεβη· ὡς οἱ μὲν ἐ-
 πὶ ἀ, φονικοί· οἱ δὲ ῥεῖς, πολιτικοί. τῶ δὲ δικάῳ, ὅπ' κλ-
 λάκις ὁ χαεῖδημος ἠδίκησε τὴν πόλιν, καὶ οὐ δίκαιον διδ-
 ναι αὐτῷ τὴν τοιαύτην δωρεάν. Πέδησι δὲ καὶ τὸ συμφέ-
 ρον ἐκ παρρησίας τῆς ῥήτορος, οὕτως· ὅπ' σκοπήσατε ποῖω
 ὅπ' πω πῆρελῆφθῃ, καὶ ποῖω ἐδόθῃ ἡ χερρόνησος. δηλοῦται
 δὲ ὅτι ἐλήφθῃ τῶ κέτυος μὲν βασιλεύοντος, ἐδόθῃ δὲ
 μεριθείσης τῆς βασιλείας εἰς ῥεῖς. νῦν οὖν ὑμῶν πῆρε-
 χόντων τῶ χαεῖδημῳ τὴν τοιαύτην δωρεάν, ἐὰν βουληθῇ
 ὁ κερσοβλέπης τοῖς ἄλλοις πολεμεῖν βασιλεύσιν, ὅχ' ἐξεί-
 τον ἀντιλαμβάνον. ὁ γὰρ ἀθηνόδωρος ἀθηναῖος ὧν οὐκ ἐ-
 θελήσει φονεύει τὸν χαεῖδημον διὰ τῶν ἀθηναίων. πάλ-
 λιν, ὁ σίμων καὶ ὁ βιάνωρ σύμμαχοι ὄντες ἡτοίπολιν,
 οὐδ' αὐτοὶ ἐθελήθησαν χαεῖδημον διαχρήσασθαι. εἰ δ' οὐ τοι-
 μὴ ἀντιλαμβάνωσι τῶ χαεῖδημου στρατηγόντος τῶ κερσο-
 βλέπῃ, ὀρθωθήντων τῶν ἄλλων βασιλέων, καὶ φονεύ-
 μένων, γνήσεσθαι μονοκράτωρ ὁ κερσοβλέπης, καὶ οὐ-
 δὲν αὐτὸν κωλύσει λαβεῖν τὴν χερρόνησον, οὐκ ἔστιν οὖν
 ἔτι τὸ κεφάλαιον ἐκ τῆς ὕλης τῆς περὶ γμαπ-
 κῆ ἀλλὰ τῶ φερόντος ἔστι, λέγοντος, ὅτι συμφέρον ὑμῖν τὸ
 λαβεῖν τὴν ἀμφίπλιν, καὶ πολλὰ τοιαῦτα. ὅτι δὲ ἐκ πε-
 ριδορίας τῆς ῥήτορος ἐνέπεσε τὸ κεφάλαιον, δηλοῦται ἐκ τῶ

καὶ τὸ κτησιφώντος αἰχίνου. ὁ αὖτις γὰρ οὐσὶς καὶ καὶ
 ἡποδείατος, ὁ μὲν αἰχίνης δὲ πέναν συνέσεως καὶ δεινό-
 τητος ἀνδάν, οὐκ οὐ πόρῃσε θῆναι τὸ συμφέρον. Γρο-
 οίμα δὲ τῆς λόγου ἔστι βία. τὸ μὲν πρῶτον ἐκ πείγμα-
 τος, ὅτι μὲν ἀλλὰ πῶς πόλιν ἀδίκου μελίλιν ὁρῶν τὸν ἀπὸν
 ἔδρον ἀνέστησάμην; ἐν ᾧ καὶ πῶς ἐχρᾶν μελίλιν πρὸς χα-
 ερίδημον κρυπῆι, ἔχειν δὲ ἀνδρῶς πρὸς τὸν ἀριστοκράτην
 διορίζεται, ὅς οὐ βλαβήσεσθαι ἐμνήσιν οὐδὲν. ἐπειδὴ γὰρ
 ὁ μὲν περφανῆς ἀπὸν πρὸς ἀριστοκράτην, ὁ δὲ κρυπτόμε-
 νος πρὸς χαερίδημον, δὲ ἔδρον τὸ μὲν κρυπῆων, ὡς ἀνὴρ πο-
 πῆον, πόρῃ δὲ τῆς ἐμφανούς διαλέγεται. τὸ δὲ δούτῳρον,
 ἐκ περσώπου τῆς λέγοντος ἐληπται. ἐπειδὴ πόρῃ ιδιώτης
 τυγχάνον περῆμα τηλικούτων δείξιν ἐπαγγέλλομαι,
 περσῆκει πάντας ἡμᾶς συναγωνίσασθαι μοι. ἔδρον δὲ φησι
 δὲ τὸ φοβεῖσθαι ὅτι ιδιώτης τυγχάνων πρὸς δημοταγῆς
 καὶ στρατηγῆς ἀγωνίζεσθαι. πόρῃωθεν γὰρ αὐτῷ τὸ ἀνὴρ πο-
 πῆον καὶ σκευάζει δὲ τῆς δοκῆσης ἀπλότητος. τὸ δὲ
 βίον ἀπὸ περσώπου τῆς χαερίδημου δι' ὃν πόρῃ ὁ λόγος. δέ-
 δοται γὰρ ὅτι μὲν θεώρημα λῆεν τὰ ἀντιπίπτοντα ἀπὸ τῆς
 ἀξίας πάντα, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἀνδρόφου περσώπου ἔδρον λό-
 γος ποιοῦμεθα. ἔδρον καὶ ἀρῖσειδης ἐν τῷ πόρῃ κλεί πε-
 ρσῆκεν. ἐστὶ δὲ ἐν μίσῳ τῆς περσῆμίου τῆς βίον συστροφῆς
 πρὸς ἀνθυμηματική. ἐμὲν δὲ ἔδρον μέγιστον ἀριστοκράτης,
 καὶ τὰ ἐξῆς. ἐπειδὴ γὰρ κατ' ἀρχὰς τῆς λόγου διέβαλλε
 πῶς ὑπὸ ληψὶν τῆς χαερίδημου, ἐφοβήθη μὴ πῶς ὅς ἀνδρῶς
 δίκας ἀπὸ δίκης τῆς δυσημενείας ὁ ἀκροατῆς ζητήσῃ, ὡς
 ἔλυσεν. νῦν μὲν ἀπὸ δεινῶν τὸ καὶ τὸ χερρόνησον περσῆ-
 ποιησάμενος, ὅς οὐκ οὐκ ἐν πῶς δύσνοιαν ἐπαγγέλλομε-
 νος. ἐπειδὴ δὲ ἐμὲν ὁ ἀκροατῆς θαυμάζειν, τί δή πο-
 τε ἀνθυσηματῆς κατηγορίαν ποιούμενος πρᾶνόμου, χερ-
 ρόνου καὶ τῶς ἀπὸν ἀπὸν μέμνηται, ἐν καὶ τῶς ἀπὸν περ-
 σῆκει

Δημοθένους

καταπίθῃσι τὸν ἀκροατὴν, οἰκείαν ὑπολαμβάνειν τῶν
 αἰσῶν τὴν μνήμην τῆς χερρόνησου, ὅλον τὸν αἰῶνα δι' αὐ-
 τῆς διαβάλλων, καὶ ὑπερπλέον καλίστας. καὶ ἐστὶν ὅσπερ περ-
 κατασκευὴ τῆς συμφόροντος. ἡ καταστάσις δὲ λαμβάνε-
 ται, καὶ μὲν ἐκ γνώμης, καὶ δὲ ἐκ διηγήσεως. ἐπειδὴ
 δι' ἐμμελὲς ἀκούσας ὁ ἀκροατὴς πᾶσι τῆς χερρόνησου ὑδι-
 ζητεῖν οὐδὲν ἔχεις ἐπελεσθῶντες ἀχρεῖς, διὰ τῶν φλύ-
 των, εἴτα μὴ περσίου μένος φλύγειν δίδωσιν αἵρεσιν, πό-
 τερὸν τὸ νόμιμον ἀκούσαι βούλονται πρῶτον, ἢ τὸ δίκαιον,
 ἢ τὸ συμφέρον. ἐπειδὴ γὰρ ὡς αὐτῶν ἰσχυρὸν τὸ νόμιμον καὶ
 οἰκειότατον μάλλον τῇ γράφῃ, διὰ τῶν καὶ ἀναγκαῖον
 ἡγήσασθαι πρῶτον χρῆσθαι. ἀγγέλλειτο ὡς οὐκ
 ἀντιπῶντος τῷ ἀκροατῇ, ἢ ὑδὲν ἴσθαι τῶν κατὰ τὴν ἐ-
 παγγελίαν τῆς γράφης, εἴπερ πᾶσι τῶν νομίμου βούλει
 πρῶτον τῶν δρόμων, καὶ ἐπειδὴ ἐμμελὲς ἀντιπῶντος
 ἐκ τῶν νόμου ὁ πρῶτος χαρίδης, καὶ διὰ τῶν ἐργάται
 μή τις αὐτῶν ἰδίᾳ ὡς τῶν ψήφισματι. ὁ γὰρ τῆς φο-
 νικῶν θεομοῖς κατὰ τῶν πολιτῶν ἐδόκη καί-
 ναι, διὰ τῶν ἐδὲν περὶ τὴν λύσιν
 τῶν ἀντικειμένων περκατασκευῆς,
 συνεδίζων τὸν ἀκροατὴν
 ὅτι πολίτης, καὶ
 ὑπὸν πολιτῶν
 ὁ λόγος.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, Ο ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟ-
ΚΡΑΤΟΥΣ ΛΟΓΟΣ.

Ἡδεῖς ὑμῶν, ὦ ἀνδρὲς ἀθηναῖοι,
νομίσῃ, μή τι ἰδίᾳς ἔχῃ καὶ ἐμὲ μὴ
δεμῶς εἶχ' ἥκειν ἀριστοκράτει κα
τηγορίσωντα τοῦτο, μή τι μικρὸν
ὀρεῖται καὶ φαύλον ἀμάρτημα,
ἐπίμως οὕτως ὥς τοῦτο περᾶν
ἑμαυτὸν εἰς ἀπίχθειαν. ἀλλ' ἐπεὶ

ἀρᾷ ὀρεῖται ἐγὼ λογιζομαι καὶ σκοπῶ, ἐπεὶ τῇ χερ-
ρὸν ἔχειν ὑμᾶς ἀσφαλῶς, καὶ μὴ πῶς κρουθέντας
ἀπεσθῆναι πάλιν αὐτῆς, περὶ τοῦτο μοι ἔστιν ἀπα-
σα ἡ σπουδὴ. δεῖ δὴ πάντας ὑμᾶς, εἰ βούλεσθε ὀρεῖται
τοῦτο καὶ τῶν μαθόντων, καὶ κατὰ τοὺς νόμους δικαίως κρι-
ναὶ τὴν γραφὴν, μὴ μόνον τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ ψή-
φισματι ῥήμασι περσέχειν τὸν νοῦν, ἀλλὰ καὶ τὰ συμ-
βησόμενα ἐξ αὐτῶν σκοπεῖν. εἰ μὲν γὰρ καὶ ἀκούσας
ἀνδρὸς εἰδέναι * τὰ κεκακουργημένα, τὴν ἀρχὴν ἴσως αὐ-
τοῦ ἐξηπάτησε. ἐπεὶ δὲ τὰ ἐν ὧν ἔστι τῷ ἀδικημάτων,
τὸ ἔσθρον τὸν τόπον καὶ λέγειν καὶ γράφειν εἴους, ὃν
αὐτὸς ἤκουσα ὑμεῖς ὑπιδιδάσκει καὶ φυλάττει, περσέχει
μὴ πάντως θαυμάζειν, εἰ καὶ ἔσθρον τὸ ψήφισμα ἡμεῖς οὕ-
τως γεγραμμένον ἠδὲ διείδωμεν, ὥς τε δοκεῖν μὲν χαρι-
σθῆναι φυλακῇ πᾶσι τὰ σώματα διδόναι, τὴν ὥς ἀλη-
θῶς δὲ δικαίαν καὶ βεβαίαν φυλακὴν χερρὸν ὀνέον τῆς πό-
λεως ἀπεσθῆναι. Εἰκότως δ' αὖ, ὦ ἀνδρὲς ἀθηναῖοι, καὶ
περσέχει τί μοι τὸν νοῦν, καὶ μετ' οὐνοῖας ἀκούσαι τί ἀλέ-
σω. ἐπεὶ δὲ γὰρ ὅχι τὸ ἀσχετόν ὑμᾶς, ἀλλὰ τὸ πολιτικό-
ν καὶ πεισθολογίαν πρὸς ὑμῖν ὡς περὶ γὰρ τῆς περσέχει
ἀείδειν περσέχειν, εἰ καὶ ὅτι ἔστιν ἐν ὑμῖν. στωατικὸς δὲ

Υ ΙΙΙΙ

Δημοθένους

μοι, καὶ προθύμως ἀκούσητε ἑώρα' τε σώσετε, καὶ ποιή-
 σετε μὴ κατ' ἐκείν, αὐ' πρὸς καὶ ἡμῶν οἴηται δύνανταί τι ποιῆ-
 σαι τὴν πόλιν ἀγαθόν. οἴησεται δὲ, ἐὰν μὴ χαλεπὸν εἶναι
 νομίση τὸ πρὸ ὑμῶν λόγου τυχεῖν. νῦν δὲ πολλοῖς ἑώρα φα-
 βουμένοις, λέγειν μετ' ἴσως οὐ δυνόει, βελτίοσι δὲ ἀνθρώ-
 ποις τῶν λειπῶν, οὐδὲ σκοπεῖν ἐπέρχεται τῶν κοινῶν οὐδὲν.
 ἔγω γ' οὖν ὁμνῶ ὅς θεοὺς ἀπαντᾶς, ἀπάνησ' αὐ' οὐ ἴσῃ,
 καὶ αὐτὸς τὴν γραφὴν τῶνδε ἐπενεγκεῖν, εἰ μὴ πάνυ τῶν
 αἰσχυρῶν ἐνόμιζον εἶναι, νῦν μὲν ἡσυχίαν ἄγειν καὶ σω-
 πῆσαι περὶ γὰρ ἀλυσίτελεις τῇ πόλει κατὰ σκευάζοντες
 ὁρᾶν τινὰς ἀνθρώπων: πρὸ τῶνδε δ', ὅτ' ἐπὶ τοῖς ἑσπε-
 ραρχῶν εἰς ἐλπίαν ἔχοντες, εἰπεῖν καὶ κατηγορησάμενοι
 οὓς ἀδικεῖν ὑμᾶς ἡγοῦμαι. Οὐκ ἄγνωστος μὲν οὖν, ὅπ-
 τὸν χαεῖδημον δὲ ὀργήν τιν' εἶναι ἔνδοξος τῆς πόλεως οἶονταί:
 ἐγὼ δὲ, αὐ' πρὸς ἀβούλοισι τε καὶ οἰδοῖσι πεπεραγμένῃ ἐ-
 κείνῳ δαυηθῶ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, οἷ μοι δείξειν, οὐ μόνον
 οὐκ ὀργήν τιν', ἀλλὰ καὶ κακονόστον ἀνθρώπων ἀπάν-
 των, καὶ πολὺ τάναντία, ἢ προσήκεν, ὑπερλήμμενον. εἰ
 μὲν οὖν, ὡς αὐτοὶς ἀθηναῖοι, ἑώρα μέγιστον ἀριστοκρά-
 τος ἡδίκη, τὸ τοιοῦτον οἷς ἐγὼ φημι δείξειν τὸν χαεῖδημον
 ὄντα ὅσῳ τὴν περὶ ἡδῆται πένοντα ἐν τῷ ἡρώσιματι, ὡς
 τε ἰδίᾳ πρὸς τοὺς νόμους ἐάν τι πάθῃ, ὑμῶν αὐτῶν δε-
 δωκέναι, ταῦτ' αὐ' ἡδῆ λέγειν πρὸς ὑμᾶς ἐπεχείρουσι:
 ἵν' εἰδῆτε πολλοῦ δέον ἄξιον ὄντα τυχεῖν τῷ ἡρώσιματι
 αὐτὸν τυχεῖν. νῦν δὲ ἑώρα τοῦτον μέγιστον δὲ τῷ ἡρώ-
 σιματι εἰς ἀδίκημα, ὃ δὲ πρὸς τὸν καὶ μαθεῖν ὑμᾶς καὶ
 φυλάττειν. ἀνάγκη δ' ἔστι πρὸς τὸν ἀπάντων εἰπεῖν καὶ
 δείξειν, τί ποτ' ὅστις τὸ χερρόνησον ὑμᾶς ἀσφαλὲς ἔχει
 πεποινητός: δὲ γὰρ τῷ μαθεῖν ἑώρα, καὶ τὸ ἀδίκημα
 ὁ φημι, ὅπως σαφές. ἔστι γὰρ, ὡς αὐτοὶς ἀθηναῖοι,
 ἑώρα, τὸ τελευτῆσαι τοῦτοσδε ἐν εἰσάδῃ καὶ ἀμάδῃ καὶ

κερσοβλέπῃ, ὡς αὐτὸς γινώσκει θράκης βασιλείας.
 συμβέβηκε γὰρ ἐκ τούτου αὐτοῖς μὲν ἀντιπάλοις εἶναι
 τούτοις, ὑμᾶς δὲ ὑπορχέσθαι καὶ θόραπδ' ἐν. ὅτι τοῖ
 νω, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, βουλόμενοι πινόντες, παύσασθαι, καὶ
 κατὰ λῦσαι μὲν οὖν ἐτόρους βασιλείας, πρὸς ἀδύναμι δ' ἐν
 τῷ κερσοβλέπῃ τὴν ἀρχὴν ἀπαύσαι, διαπερθεύοντες σφίσι
 ὅτι γινώσκει τὸ περὶ οὐλομα: τῷ μὲν ἀκούσαι, κεχω-
 ρισμένοι τῷ τί τοιοῦτον δοκεῖν διαπερθεύειν: τῷ δ' ὄργῳ
 πάντων μάλιστα ὅτι πηραίνοντες, ὡς ἐγὼ διδάξω. ἐπει-
 δὴ γὰρ αὐτὸς τελευτήσαντος τῷ βασιλείῳ βουλευσάδου πρὸς
 βας οὖν ὅρκους καὶ τὰς σωθήκας ἀσμενὺς ὑμῶν ἐποίησατο
 κερσοβλέπῃς, ὅτι φέρε πόλεμον πρὸς τε τοὺς βουλευσάδου
 παύδας, καὶ πρὸς ἀμαδόν: οὐδὲν γὰρ ὅτι τοῖς μὲν βου-
 ρισάδου παισὶν ἀθηνόδωρος βοηθήσει, τῷ δ' ἀμαδόν σί-
 μων καὶ βικίωρ. ὁ μὲν γὰρ, βουλευσάδου κηδεύς, οἱ δὲ, ἀ-
 μαδόνου γέροντες. ἐσκόπων οὖν τὴν αὐτὴν ὅσον ἡσυχίαν
 μὲν ἔχειν ἀναγκασθεῖν οὐκ ἔστι: ὁρῶντων δ' ὄντων ἐκείνων, ὁ
 τῷ κερσοβλέπῃ πρὸς τῶν ἀρχὴν χαίρειν ἀσφα-
 λῶς πάντα κατὰ σφίσι: εἰ πρῶτον μὲν αὐτὸς αὐτὸν
 ἀσφαλεῖ, ἡμῶν ὑμέτερον γινώσκω, ἀσφαλεῖ εἶναι:
 οὐδὲν γὰρ, εἰ χειροκνηθεῖν στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν χαίρειν
 μος: οὐκ ἔστι γὰρ ὑμέτερον στρατηγὸς περὶ χείρας ἐναντία
 θέσθαι τὰ ὅσα ἐμελλεν ὁ σίμων οὐδ' ὁ βικίωρ, πε-
 λῖται γε γινώσκοντες, καὶ ἄλλως ἐσπονδακῆς πρὸς ὑμᾶς:
 ὁ δὲ δὴ γινώσκων ἀθηνόδωρος οὐδὲ βεβλήσεται, οὐ-
 δὲ τὴν δὲ τῇ ἡμῶν αἰτίαν ὑποδύσεσθαι, ἢ περὶ
 δηλὸς ὡς ἐπ' ἐκείνους ἔξουσιν, εἰ πρὸς χαίρειν μος. ἐκ
 δὲ τούτου τῇ ὁρῶν, τῷ μὲν, ὁρῶντων ὄντων βοηθῶν, αὐ-
 τῶν δὲ ἀδελφῶν δευτέρως, ῥαδίως ἐκβαλεῖν ἐκείνους καὶ
 κατὰ χάριν τὴν ἀρχὴν. καὶ ὅτι τῶν οὕτως ἄντο, καὶ
 τῶν τῷ τῷ κατὰ σκόλασμα αὐτοῖς, τὰ περὶ χεῖρας αὐτὰ

Δημοθένους

κατηγορεῖ. ἅμα γὰρ τῷ πολέμῳ τ' ἐνεχίρουν αὐτοὶ, καὶ
 πρὸς ὑμᾶς ἦκεν ἀριστόμαχος πρὸς ἐλπίδας πρὸς αὐτῷ ὁ ἄ-
 λω πεκνῆθεν οὐβσί: ὅς ἄλλα τε ἐδημηγέρει πρὸς ὑμῶν ἐπα-
 νδῶν καὶ διεξιῶν τόν τε κέρσοι ἐλπίων καὶ τὸν χαρίδημον,
 ὡς φιλανθρώπως ἐχούσι πρὸς ὑμᾶς, καὶ μόνον αἰθρώ-
 πων αὐτῷ χαρίδημον ἀμείπιον χαρίσασθαι τῇ πόλει
 δύνανται, καὶ πρὸς ἐστρατηγὸν χειροτονῆσαι. ἡ τοίμας
 δὲ αὐτοῖς ὅτι τὸ περβούλυμα, καὶ περδιώκητο, ἵνα εἰ
 πεισθῇ περὶ ἐκ τῶν ἀπορχιάων καὶ τῶν ἐλπίδων, ἃς ὑπέτει-
 νεν ὁ ἀριστόμαχος, δι' οὗς ὑπὸ κυρώσειεν ὁ δῆμος, καὶ μη-
 δὲν ἐμπροδῶν εἴη. καὶ τοι, πῶς αὐτὸ τεχνικώτερον, ἢ κακουργ-
 ῶν τὸν συνπρὸς ἐσκόλιασεν αἰθρώπως, ὅπως οἱ μὲν, ἐκπε-
 σοῦνται τῶν βασιλέων, εἰς δὲ ὃν αὐτοὶ βούλονται, παύσαν-
 ὑφ' ἑαυτῷ ποιῶσαι τὴν ἀρχὴν, ἢ ὅς μὲν τὸν δουρὶν ἐοικὸς
 ἔχοντες αὐτὸ εἰς φόβον συκκοκτείνουσιν, δι' ἃς βασιλεὺς κατιστάν-
 τες, ὡς εἰς περσοδουκᾶν ἐκείνους ἐφ' αὐτῶν ἐλθεῖν αὐτῶν
 τῶν ἀμειψιμαχῶν του τοῦ, εἴπαι παύσαι χαρίδημος, τῷ δὲ οὐ
 περδιώκοντι τὴν ἀρχὴν, καὶ πάντα τὰν αὐτῶν τοῖς ὑμῶν συμ-
 φέρουσι καὶ βασιλεὺς ἀλόντι τὸν αὐτὸν ἵδουσίαν διδόντες τοῦ
 τῶν αὐτῶν ἀδελφῶν περδιώκον; οὐκ ἔστι μόνον ἐκ τῶν δῶν
 εἰδ' ὅτι τῶν αὐτῶν ἀνέκα ἐρρήθη τὸ περβούλυμα ὡς λέγω,
 ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἀμειψιμαχῶν αὐτῶν μὲν τυρεῖα τίς ὅστιν οὐ με-
 γίστης. αὐτῶν γὰρ ἀρεκτεῖν τίς χαρίδημον γράφας καὶ πα-
 ραβὰς, τὸ, πὶ περδιώκοντα εἰπεῖν, πότῳ ἡμῶν συμφέρον-
 τα, ἢ οὐ, γέγραφε δι' οὗς αὐτῶν ἐκ τῶν συμμάχων
 εἶναι. οὐκ οὖν τῶν μὲν ἐχθρῶν ὁμοίως ἡμῶν τε καὶ ἐκείνῳ οὐδὲ
 πρὸς εἰς ὅς ἡμετέρους ἦξει συμμάχους οὐδὲς, οὐτ' ἀρε-
 κτείναν ἐκείνῳ οὐτ' ἐμῇ. ὥς τ' οὐ καὶ τῶν τῶν γέγραφε
 τῶν αὐτῶν τὴν τιμωρίαν: τῶν δὲ ἡμετέρων μὲν φίλων, ἐκεί-
 νου δὲ ὅταν ἐγχειρῇ πὶ περδιώκοντα ἐκείνῳ ὑμῶν, ἐχθρῶν, τῶν
 αὐτῶν πρὸς εἴη ὁ ὅτι τὸ ἀμειψιμαχὸς φοβηθεῖς, καὶ φυλαξείας

μῆνος μὴ δι' αἰνῶσις ἡμῖν εἰς ἔχθραν ἐλθεῖν. ἔστι κρίνω οὐκ
 ὡς ἀθηνόδωρος, σίμων, διακώρ, οἱ θράκης βασιλεῖς: ἄλλο
 λος, ὅς τις ἀν' οὐδ' ὀργισίας μὲν καὶ τὰ θεῶν βούλοιτο
 πρὸς τὴν ὑπεναυτία ἐκείνον ἐγχειροῦν θ' ὑμῖν ἐπισχεῖν. ὦν
 μὲν τῶν ἐκ' ἐρήθῃ τὸ περὶ βούλουμα, ἵνα κυρώσειεν ὁ
 δῆμος ὕψα πατηθεῖς, καὶ δι' αὐτὸν γράφω ἐποισάμεθα
 ἡμεῖς τῶν βουλόμενοι καλῶν, ταῦτ' ἔστιν, ὡς ἀνδρὶς
 ἀθηνᾶιοι. Δίκαιον δ' ἔστιν ἴσως, ἐμὲ ὑπεχίμενον ὕψα ὠθί-
 διῆσθαι, ὡς μὲν, ὡς πρὸς τοῦ νόμου τὸ φημισμα εἶρηται:
 δούτορον δὲ, ὡς ἀσύμφορόν ἐστι τῇ πόλει: ὕψον δὲ, ὡς ἀνὰ
 ξιὸς ἐστι τυχεῖν βούλων ὧν γὰρ γράψαι, ἀπάντων βούλων ἀέ-
 ρεσιν ὑμῖν δοῦναι τοῖς ἀκουσομένοις, ἢ πρὸς τὸν, ἢ πρὸς τοῦ-
 τόν, ἢ πρὸς τὸν περὶ τῶν βουλόμενοις ὑμῖν ἔστιν ἀκούειν. ὁ,
 πρὸς βούλεσθε, ὁρᾶτε, ἵνα ἔστω λέγω πρὸς τὸν ὑμῖν. πρὸς
 τῷ πρὸς νόμου βούλεσθε πρὸς τὸν; ἔστω κρίνω οὐκ ὡς μὲν.
 ὁ δὲ νόμος τε καὶ ἀξίως πρὸς πάντων ὑμῶν τυχεῖν, δίκαιον,
 ὡς ἐμὲ τὸν πείθω. μηδὲς ὑμῶν, ὡς ἀνδρὶς ἀθηνᾶιοι, ὡς
 διεφύδαται τῷ χειρὸς μου καὶ νομίζω οὐδ' ὀργισίην εἶναι τι
 λονεικῶν, δυσχερές τὸν ὅτι πρὸς τῷ νόμων λόγος ἡμῶν
 ἀκούσῃ: μὴ δ' ἀποδρήσῃ δὲ ἔστω μὴ ἀν' τὸν τῷ θεῶν
 τῷ φηφον οὐδ' ὀργισίην, μὴ τε ἐμὲ τ' διδάξαι πρὸς πάντων ὑ-
 μῶν ὡς βούλομαι: ἀλλὰ ποιησάτω τῷ ἀκρόασιν ὡς δὲ, καὶ
 σκοπεῖτω ὡς δίκαια, ὡς ὁρᾷ. ὅταν μὲν λέγω πρὸς τῷ νό-
 μων, ἀφελὼν ὅτ' τὸ φημισμα, εἶρηται, καὶ ποίω πνί, σκο-
 πεῖν: πρὸς τῷ πότον πρὸς τοῦ νόμου, ἢ καὶ τῷ νόμου
 εἶρηται, σκοπεῖτω, καὶ μηδὲν ἄλλο. ὅταν δὲ ἐλέγχω τὰ
 πεπραγμένα, καὶ διεξίω τὸν ὅτι πον ὃν πεφωκίκατε ὑπ' αὐ-
 τῷ, τῷ πρὸς σκοπεῖτω, πότον γαργύλας, ἢ φη-
 σίς ὁρᾷ. ὅταν δὲ ὕψι τάξω πρὸς τῷ συμφέρειν, ἢ μὴ τῷ πό-
 λει τῷ φηφισμα, πάντα τὰλλα ἀφείς, ὅτι λαοσμούς
 ὁρᾷ τῷ πρὸς τῷ πότον, πότον ὁρθῶς ἐχρητας ποιῶμαι,

Δημοσθένους

ἡ οὐ· ἐὰν γὰρ ᾧ τὸν ἔχοντες τὸν ἵππον ἀκροαζέμεν, αὐ-
τοῖ τε ἄριστα ἀπενοίασθαι, σωθήσεται χωρὶς ἑκάστων σκοπούν-
τες, καὶ οὐχ ἅμα πάντα ἀθρόα ὑπετάζοντες, καὶ τὸ ῥᾶστα ἀ-
βούλομαι δυνάμει διδάξαι. ἔσονται δὲ βραχεῖς πρὸς
πάντων οἱ λόγοι. Λάβε δὴ τὸν νόμον αὐτοῦ καὶ λείγε,
ἐν ᾧ αὐτῆς ὑπὸ δεικνύω βούτων τὸ πρᾶξιμον. Ἐκ τῆς φο-
νικῶν νόμων τῆς ὑπὸ ἀρείου πάγου.

Νόμος.

Δικάζειν δὲ πρὸς βουλῇ πρὸς αὐτῷ πάγῳ φόνου, καὶ
φάσματος ἐκ περνοίαν, καὶ πυρκαϊᾶς, καὶ φαρμάκων,
ἐάν τις ἀγκυτεῖν δούλῳ. Ἐπίχευς. ἡκούσατε μὲν τὸ τε νό-
μον καὶ τὸ φήμισμα, ὃ αὐτοὶ ἀθηναῖοι. ὡς δὲ αὐτοὶ
δοκῇτε ᾧ πρὸς τῷ πρᾶξιμον λόγῳ αὐτοῦ ῥᾶστα μαθεῖν,
τῷ θ' ὑμῖν φράσω· εἰ σκέψαιτο ἐν τίνι τάξιν πότ' ὅστις ἔσθ' ὅ-
τε τὸ φήμισμα εἴρηται, πότ' ὁραξάντος, ἢ μέτοικος, ἢ πολί-
της ὅστις. εἰ μὲν δὴ μέτοικον φήμι, οὐκ ὀρθῶς ἀλη-
θῆ· εἰ δὲ αὐτὸν ὅστις, οὐχὶ δίκαια ποιήσομεν· πρὸς τῷ δήμου
δωρεάν, ἐν ἡ πολιτῆς γέρονε, κυρίαν αὐτῷ δίκαιον ὅστις
εἶναι. ὡς ἔσθ' ὅστις πολίτου βίβω ὡς ἔοικε, ποιητέον ᾧ λό-
γῳ, θεάσασθαι δὴ πρὸς διός ὡς ἀπλῶς καὶ δικαίως χρῆ-
σομαι τῷ λόγῳ. ὅς ἐστι μὲν τῷ τῷ τίθεται πρὸς τῷ τάξιν αὐ-
τὸν, ἐν ἡ πλείους αὐτὸν τυγχάνοι τιμῆς. ἀλλ' οὐδὲ ἡμῖν τοῖς
γλῆναι πλείους ὅστις, οὐδὲ κείνῳ δέιν οἶμαι γλῆναι πρὸς
τῷ νόμῳ. τίς οὖν ὅστις τῷ τῷ ἄνω γέροντι οὐσί; γέ-
ροντι αὐτῷ γὰρ ἐν μὲν τῷ νόμῳ, πρὸς βουλῇ δικάζειν φόνου
καὶ φάσματος ἐκ περνοίαν, καὶ πυρκαϊᾶς, καὶ φαρμά-
κων, ἐάν τις ἀγκυτεῖν δούλῳ. καὶ περσεῖων ὁ θεὸς τὸν νό-
μον, ἐάν τις ἀγκυτεῖν, κρίσιν πεποίηκεν ὁμοῦς, οὐ πρὸς τὸν νό-
μον πρὸς πᾶσι τὸν δεδρακότα εἴρηκε. καλῶς, ὃ αὐτοὶ
ἀθηναῖοι, τῷ θ' ἔσθ' ὅστις δούλευσεν ὅλης τῆς πέλειως περ-
σίων. * πᾶς οὐκ ἔστιν ἅπαντας ἡμᾶς εἰδέναι τίς ποτ' ὅστις ὁ

αἰσροφόνος. τὸ μὲν δὴ τὰ τοιαῦτα αὐτοὶ κρίσας πιστεύειν,
 αὐτοὶ παρ' αὐτῶν ἵστασθαι, δεινὸν ἡγεῖται. δεινὸν δ' ὅτι πελάμβανεν,
 ἐπειδὴ πῶς ἡμεῖς τιμωρήσομεν τῷ πεπονθότι, πεισθῆναι,
 καὶ μαθεῖν ὑμᾶς διδασκομένους, ὥς δεδρακεῖ: τῆνικαὶ οὖν
 ἔτι οὐ σέβεις ἡδὴ κολᾷ εἰδὸς εἶναι: περὶ τὸν δὲ οὐ. καὶ
 ἔτι περὶ τοῦ τῷ διελυγίετο, ὅτι πάντα τὰ τοιαῦτα ὀνό-
 ματα, οἷον ἐάν τις ἀρκετεῖν, ἐάν τις ἰσοσυλήσῃ, ἐάν τις
 περὶ δῶ, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα περὶ τῶν μὲν τῷ κρίσιν γε-
 νέσθαι, αἰτίων ὀνόματα ἔστιν: ἐπειδὴ δὲ κριθεὶς τις ἔξελειγ-
 χῇ, τῆνικαὶ τὰ ἀδικήματα γίνεσθαι. οὐ δὲ δεινὸν ὥς τῷ τῆς
 αἰτίας ὀνόματι τιμωρεῖται περὶ γράφειν, ἀλλὰ κρίσιν. καὶ
 δεῖ τῶν αὐτῶν αὐτοὺς ἀρκετεῖν ἵνα, τῷ βουλῶν δικάζειν ἔ-
 γχαίῃ, καὶ οὐχ ἄπορ αὐτῶν ἀλά, παθεῖν εἴπιν. ὁ μὲν δὲ τῷ
 νόμον ἵθεὶς οὕτως, ὁ δὲ τὸ ψήφισμα γράφων πῶς; Εἰ
 τις ἀρκετεῖν, φησὶ, χαλεπὸν μὲν. τῷ μὲν δὲ περὶ σφραγίσαν
 τῶν παθόντων τῷ αὐτῷ ἐποιήσαν, αὐτοὺς ἀρκετεῖν, γρά-
 φας, ὡς πῶς ὁ τὸν νόμον ἵθεὶς: μετὰ τῶν δὲ οὐκ ἔτι τῶν
 τῶν, ἀλλ' αὐτῶν τῶν δίκων ὑπέχειν, ἀπὸ τῶν οὐδὲς ἐποίη-
 σε: καὶ πρὸς τὰς τὸ διωρισμένον ἐκ τῶν νόμων δικαστήριον, ἄ-
 κριτον τοῖς ἐπιπαράμενοις πρὸς δῶκεν, ὅτι, αὐτοὺς βούλωνται
 χρῆσθαι, τὸν οὐδὲ εἰς πεποίηκε πῶς φανερὸν: καὶ λαβοῦσιν
 ἐκείνοις ἔξισαι σφραγίσαν, αἰκίσανθαι, χρημάτων πρὸς ἀξί-
 αται. καὶ τοῖς τῶν πάντων ἀπείρηκεν αὐτοὺς κῆρυξ καὶ σφάδς
 ὁ καὶ τῶν νόμων, μὴ οὐκ ἐλαφρότας καὶ δεδιγμένους αὐ-
 σροφόνους ἔξισαι ποιεῖν. λέγει δὲ αὐτοῖς αὐτὸν τὸν νόμον
 τὸν μετὰ τῶν.

Νόμος.

τοὺς δὲ αἰσροφόνους ἔξισαι ἀρκετεῖν ἐν τῇ ἡμεδα-
 πῃ, καὶ ἀπάγειν, ὥς αὐτῷ ἄξονι ἀπορθεῖ: λυμάνεσθαι
 δὲ μὴ, μὴ δὲ ἀρκετεῖν: ἡ δὲ πλὴν οὐκ ἐλάττω ὅσον αὐτοὺς βλά-
 ψῃ. εἰσφράδην δὲ οὐκ ἀρκετεῖν, ὡς ἐκαστοὶ δικασαί εἰσι τῷ

Δημοφώνους

βουλομένη: τὴν δὲ ἡλιαίαν διαγινώσκειν. ἠκούσατέ μεν
 τῶ νόμου. σκέψασθε δὲ, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, καὶ θεωρή-
 σατε ὡς καλῶς καὶ σφόδρα δυνάμει εἴθεκεν ὁ πῦρ τὸν
 νόμον. οὗτος αὐτοφρόνους, φησί. πρῶτον μὲν δὲ εἴθετον αὐ-
 τοφρόνον λέγει, τὸν ἐαλωκότα ἢ δὴ τῇ ψήφῳ: οὐ γὰρ ἐς
 εἰς τοὺς ἑαλωκότας τῇ περιστορίᾳ, πρὶν αὐτὸν ἐξελεγχθεῖς ἀ-
 λῶ. πρὶν εἴθετον δηλοῖ; εἴτε τῷ περὶ τὸν νόμον καὶ ἐν τού-
 τῳ. εἴ μὲν γὰρ ἐκείνῳ γράψας ἐκείνους ἀρκτεῖν, τὴν ἐ-
 λῶ διακρίνει εἴπιν. εἴ δὲ τούτῳ τὸν αὐτοφρόνον περισ-
 τῶν, ὅς τις πάσχειν εἴρηκεν. οὐ μὲν γὰρ ἐκείνους ἀρκτεῖν
 μα, τὴν κρίσιν εἴρηκεν. εἴ δὲ ὁ αὐτὸς ἐνόησεν τῷ περιστήμα-
 τι τούτῳ καὶ εἴρηκεν, τὴν ἡμετέραν ἐρεῖ. ποῦ μὲν δὲ
 τῶ ἐαλωκότων αὐτὸν λέγει: λέγει δὲ τί; ἐξεῖναι ἀρκτεῖν
 καὶ ἀπαγεῖν. ὅπως αὐτὸν; ἢ ὡς αὐτοβουλῆται τις; πολ-
 λὸν γὰρ καὶ διὰ: ἀλλὰ πῶς; ὡς ἐν τῷ ἄξονι εἴρηται, φησί.
 εἴθετον δὲ ἐστὶ τί; ὁ πάντες ἐπίσταθ' ὑμεῖς. οἱ δημοφῶνους
 εἴθετον φέρωντες κύριοι θανάτῳ ζημιώσασιν εἰσι. καὶ
 τὸν ἐκ τῆς ἐκκλησίας πᾶσι πάντες ἐωρᾶτε ἐπ' ἐκείνους
 ἀπαχθέντα. ὡς τούτοις οὕτως ἀπαγεῖν λέγει. διαφῶν δὲ π
 εἴθετον, τῶ ὡς αὐτὸν ἀγεῖν, ὅτι ὁ μὲν ἀπαγών, ὡς αὐτοὶ ἀ-
 θηναῖοι, ὡς οὗτος δημοφῶνους οὗτος νόμος κύριους ποιῇ τῶ
 δεσποκότος: ὁ ὅς αὐτὸν ἀγών, ἐαυτόν. ἐστὶ δὲ ἐκείνους μὲν,
 ὡς ὁ νόμος τὰ πᾶσι δοῦναι δίκην: οὕτω δὲ, ὡς ὁ λαβὼν βού-
 λεται. πλείστον δὲ δὴ πρὶν διαφῶν τὸν νόμον κύριον τῆς πι-
 μωρίας, ἢ τὸν ἐχθρὸν γίνεσθαι. λυμμένεσθαι δὲ φησί, μή:
 μὴ δὲ ἀποιναῖν. τούτοις δὲ ὅστις τί; τὸ μὲν δὴ μὴ λυμμένεσθαι,
 γνώριμον οἱ δὲ ὅτι πᾶσι: μὴ μαστιγοῦν, μὴ δύναι, μὴ τὰ τρια-
 τα πρὶν λέγει. τὸ δὲ μὴ ἀποιναῖν, μὴ χήματα περὶ τῶ
 τεσθαι. τὰ γὰρ ἀποινα, χήματα ἀνόμαζον οἱ παλαιοί. ὁ
 μὲν δὲ νόμος οὕτως τὸν αὐτοφρόνον καὶ τὸν ἐαλωκότα
 ἢ δὴ δώρεισιν, ὡς κολλῶν, καὶ οὐ, τὴν τῶ πεποιθότος

εἰπὼν παύειν. καὶ πορὶ τῷ μηδὲνα ἄλλον ὅπον, ἢ τῷ-
 ὄν, μὴ δ' ἄλλο τι πᾶσι ἐνταῦθα, αὐτοκρίως εἴρηκεν. ὁ
 δὲ τὸ ψήφισμα γράφων, πολλοὺ γε καὶ δεῖ, διώρισεν·
 ὅς γε πάντα τοῖς τὰν αὐτὰ εἴρηκε. γράψας γὰρ, ἐάν τις
 ἀρχτεῖνῃ χαρίδημον, ἀγῶνιμος ἔστω, φησὶ, παντὶ γέθεν.
 τί λείγεις; τῷ νόμῳ οὐδὲ γὰρ ἐκλωκότας διδόντων ἀπα-
 γειν, πᾶσι ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, σὺ γράφεις αὐτὸν κρίατος ἡ-
 νὰ ἀγῶνιμον ἐκ τῆς συμμαχίδος πάσης; καὶ οὐδὲ ἐν τῇ ἡ-
 μεδαπῇ ἀγειν κελεύοντων τῷ νόμῳ, σὺ δὲ πᾶσι παντα-
 γέθεν ἀγειν; καὶ μὴν εἴ γε τῷ ποιεῖν ἀγῶνιμον, πάνθ' ὅσα
 ἀπείρηκεν ὁ νόμος, δίδωκας· χρηματὰ πείραξαι, ζών-
 τα λυμῶναι, καὶ οὖν, ἔχοντα αὐτὸν ἀρχτεῖννύναι.
 πῶς οὖν αὐτοῖς μάλλον ἐλεγχεῖν πρόνομα εἴρηκός; ἢ
 πῶς δεινότατον αὐτὸν γράφων, ἢ ὅσον τὸν ὅπον; ὅς δυοῖν ὕ-
 ποκειμένῳ ὀνομάσιν, καὶ μὲν τῷ ἐν αἰτίᾳ, ἐάν τις ἀ-
 ποκτεῖνῃ, καὶ τῷ δὲ τῷ ἐκλωκότων, ἐάν τις ἀνδροφόνος
 ἦ· ἐν μὲν τῇ περὶ σφίον, τὸ τῷ πᾶσι αἰτίαν ἔχοντος ὀνο-
 μα ἐλαβετο· πᾶσι δὲ πᾶσι, ὡς οὐ καὶ τῷ τῷ ὑπερλήγου-
 μένων διδῶσιν οἱ νόμοι, τῷ καὶ τῷ ἀκρίτων ἔργα-
 ψας, καὶ τὸ μέσον τούτων ὑπερλάβετο· μέσον γὰρ ὅτιν αἰ-
 τία καὶ ἐλέγχου κρίσις, ὡς οὐδὲ γὰρ γέγραπται οὕτως
 ἐν τῷ ψήφισματι. Λέγει γὰρ ἐφεξῆς νόμος.

Νόμος.

Εὐὲ δὲ πᾶσι τὸν ἀνδροφόνον κτεῖνῃ, ἢ αἰῶς ἢ φόνος, ἀπε-
 χόμενον ἀγορᾶς ἐφορίας, καὶ ἀθλῶν, καὶ ἰσθμίων ἀμει-
 κτυονικῶν, ὡς πορὶ τὸν ἀθηναῖον κτείναντα, ὡς αὐτοῖς
 εἰρήσκει· διαγιγνώσκων δὲ ὅσον ἐφέτας. Τουτοῖσι δὲ μα-
 θεῖν ὅμως, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι, τὸν νόμον πᾶσι τῷ ἐβούλε-
 το ὁ θεός. ὅπως γὰρ ὡς ἀπαντ' ἐβούλετο διώρισε καὶ νομί-
 μως. ἐάν τις ἀρχτεῖνῃ τὸν ἀνδροφόνον, φησὶν, ἢ αἰῶς
 ἢ φόνου, ἀπεχόμενον ἀγορᾶς ἐφορίας, καὶ ἀθλῶν, καὶ

ἰδρῶν ἀμικτυονικῶν, ὥς ποτὶ τὸν ἀθηναῖον κτείναντα, εἰ
 τοῖς αὐτοῖς ἐπέχεσθαι. διαγινώσκειν δὲ τοῖς ἐφέτεσι. τί δὴ
 τοῖς ὄσιν; ἐκείνοσ' ὥς τὸν πεφολυγμένον ἐπαίτια φόνου καὶ
 ἐαλωκότα, ἐὰν ποτὶ ἄπαξ ἐκφυγῇ καὶ σωθῇ, εἰργεῖν μὲν τὸ
 τῷ παθόντι παρὶδός δίκαιον εἶναι: κτείνειν δὲ οὐχ ὅσον
 ἀπανταχοῦ: τί σκοπῶν; ὅτι καὶ τοῖς δουροῖσι πεφολυγμένους,
 ἐὰν ἡμεῖς τοῖς ἐτόρῳσι ἀρκτείνωμεν, ἀρκτενοῦσιν ἐ-
 τήροι. εἰ δὲ τῷ τ' ἔσται, ἡ μὲν λοιπὴ τοῖς ἀτυχούσιν ἀπασί
 σωτηρία διαφθαρήσεται. ἔστι δὲ αὐτῇ τίς; ἐκ τῆς τῷ πεφω-
 λυγμένῳ μετὰσπέντα εἰς τὴν τῷ μηδὲν ἡδίκημένῳ ἀδελφῷ με-
 τοικεῖν. ἵνα δὴ μὴ τοῖς ἡ, μὴ δὲ ἀποδράντι τῷ ἀτυχημά-
 των αἰπμωρεῖαι γίγνωνται, ἔρχεται ἐὰν τις τὸν ἀνδρο-
 φόνον κτείνῃ, ἀπεχόμενόν φησιν ἀγορᾶς ἐφορεῖσθαι. τί τοῖς
 λέγων; τῷ οἰκῶν τῆς χάρας. ἐπὶ ταῦτα γὰρ, ὥς γε μοι δο-
 κεῖ, τὰρχαῖα σωθήσονται οἱ πέσχωροι πρὸς τὴν ὑμῶν καὶ τῷ
 ἀστυρῆτόνων. ὅθεν ὠνόμακεν ἀγορᾶν ἐφορεῖαν. καὶ πάλιν
 ἰδρῶν ἀμικτυονικῶν. τί δὴ ποτε καὶ τοῦτων ἀπέκλεισε τὸ
 ἀνδροφόνον; ὅπως τῷ παθόντι ξύνει μετῇν, τοῦτων εἰργε-
 τὸν δεδρακότα: περὶ τὴν μὲν τῆς παρὶδός, καὶ τῷ ἐπὶ ταῦ
 τῇ πάντων καὶ ὁσίων καὶ ἰδρῶν τὴν ἐφορεῖαν ἀγορᾶν, ὅρον
 περὶ σφάλας, ἧς εἰργαζομένη φησιν. εἴτα τῷ ἰδρῶν τῷ ἐπὶ
 ἀμικτυοῖσι: καὶ γὰρ τοῦτων εἰπὸς ὡς ἐλλοῦ οὐ παθόντων, με-
 τῇν αὐτῷ καὶ ἀθλῶν. δὲ τί; ὅτι κοινοὶ πατρίαι εἰσιν οἱ καὶ
 τῷ ἐλλοῦ ἀπὸνδρ. καὶ τῷ δὲ τῷ πάντων μετουσίαν με-
 τῇν καὶ τοῦτων τῷ παθόντι. καὶ τοῦτων οὖν ἀπεχόμεν. τοῦ-
 των μὲν δὴ τὸν εἰργασμὸν εἰργεῖ. ἐὰν δὲ ἐξω τοῦτων κτεί-
 νῃ τίς αὐτόν, ἡ ἀλλοθί ποῦ, τὴν αὐτὴν ἀπὸρ αὐτῷ δίκην
 δίδωκεν, ὡς ποτὶ τὸν ἀθηναῖον κτείνῃ. τὸν γὰρ φυγάδα,
 τὸ τῆς πόλεως αὐτῷ περὶ σφίπεν ὄνομα, ἧς οὐκ ἐστὶ μετουσία
 αὐτῷ, ἀλλὰ τὸ τῷ πράγματι ὡς κατέστη αὐτὸν ἐκείνος
 εἶλον. καὶ δὲ τοῖς ἀντιστρεφόμενοι, φησὶ, τὸν ἀνδρο-
 φόνον:

φόνον· εἴτ' εἰπὼν ὧν εἰργόμενον, ὡς τῷ πλὴν πτωχεύει νο-
μίμως ὑποθῆναι, τὸ τῆς πόλεως ὀνομαζόμενασε, τοῖς αὖ
τοῖς ἀνέχουσιν, καὶ τὰ πρὸς ἅν τὸν ἀθηναῖον ἀγκυτεῖν, γρά-
φας * αἰομοίως, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, τῷ τυπὶ τὸ ψήψι-
σμα εἰρηκέναι. καὶ τοῖς πῶς οὐχὶ διενόν, εἰ οἷς ὁ νόμος δίδω-
κεν, εἰ αὖ ὧν εἰπεν, εἰργασθῆναι, μετ' ἀσφαλείας ἔξιν φυγού-
σι, τοῖς τοῖς ἐκδοῦσι πῶς εἶναι γράφει, καὶ ἀφαιρῆναι τὸ
τῆς συνήψεως ἀφ' ἑλίου, ὃ τοῖς ἀτυχεύουσιν ὑπάρχειν εἰκός
πρὸς τῆς ἐξω τῆς ἐγκλημάτων ὄντων, ὅτῳ ποτὲ τῆς ἀπάν-
των ἀπὸ κείνου ἀδελφὸν ὄν, μὴ περὶ δὴ λου τῆς ὑπὸ τοῦ οὐδὲς τί-
χης οὐδὲς εἰκός. καὶ νῦν τὸν ἀγκυτεῖναι ταχέως δὴ μὲν,
ὄντως αὖ ἀρ' αὖτὸς γλῆναι, εἰ αὖ αὐτὰ πρὸς κτείνωσιν πινού-
λον, εἰ οὐχὶ γὰρ αὐτὸς τοῖς φονικαῖς δίκαις ἴσονται· εἰ οὐχὶ
δὲ σύ; καὶ μὲν αὖτὸς αἴτιος ἦ, γίγρεται, εἴσῃ δὲ αἴτιος,
πλὴν δὲ τῶ ψήψιματος αἰτίαν διδωκώς. οὐκοῦν εἰ μὲν
εἰσώμεν ὑμᾶς τοῦτων συμβαλόντων, οὐ κατὰ τοῖς οὐσιν ὅ-
μου διακρίνεται. εἰ δὲ ἐπέμειν, οἷς ἐγνώσμεν, αὐτοὶ τὰ
ναντία πρὸς τῆς ἀνὰ γινώσκουσιν μεθεῖν. ἀράγε μικρόν, ἢ τυ-
χόν οὖσιν, ὑποδὸς οὐ δὲ λυγρὸν τὸ ψήψιμα ὑμᾶς; λέγει
δὲ τὸν μετὰ τῶ νόμον.

Νόμος.

Εὰν τις πινὰ τῆς ἀνδροφόνων τῆς ὑπερληλυθότων, ὧν τὰ
χρήματα ἐπίπμα, πέρα ὅρων ἐλαύνῃ, ἢ φέρῃ, ἢ ἄλλῃ, τὰ
ἴσα ὀφείλει, ὅσα πρὸς ἅν καὶ ἐν τῇ ἡμετέρῃ δράσῃ. ΑΛ-
λως οὕτως, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, νόμος ἀνθρώπωνος καὶ
καλῶς κείμενος· ὃν πρὸς βᾶς οὕτως ὁμοίως φανήσεται. εἰ αὖ
τις πινὰ τῆς ἀνδροφόνων, φησὶ, τῆς ὑπερληλυθότων, ὧς
τὰ χρήματα ἐπίπμα. τῆς ἐπ' ἀκυσίω φόνω λέγει μεθε-
στικῶν. τῷ, ἔστι δὴ λου; τῷ τε ὑπερληλυθότων εἰπεῖν,
ἄλλα μὴ περὶ δὴ λου; καὶ τῷ διορίζειν, ὧν τὰ χρήματα

Z

ἐπέτιμα. τίς γὰρ ἐκ περνοίας· δεδήμιλται τὰ ὄντα. πε-
 ρὲ μὲν δὴ τίς ἀκροσίων αὐτὸ λέγει. λέγει δὲ τίς; εἰς πέρα ὅρα
 φησὶν ἐλαύνει, ἢ φέρει, ἢ ἄγει. ὅτι δὲ ἐστὶ τίς τὸ πέρα ὅρος;
 ἐστὶ πᾶσι ὅρος τοῖς ἀνδροφόνοις τῆς τῆς παθόντος εἰργα-
 σίας παρῆδος. ἐκ μὲν δὴ τῶν δίδωσιν ἐλαύνειν καὶ ἄγειν·
 πέρα δὲ οὐκ ἐστὶ τούτων οὐδέ τὸρον ποιεῖν. εἰ δὲ τις πῶς
 τῶν ποιῇ, τὴν αὐτὴν ἔδωκεν ἑστῶς αἰσίου δίκῃ, ὡς πέρα
 αὐτὸ ἐμύοντα ἡδίκη οἶκοι, γράψας τῶν οφείλων, ἀπὸ
 αὐτῶν οἶκοι δράση. εἰ δὲ τις ὅροις ἀριστοκράτην τυχεῖν, καὶ μὴ
 νομίσητε οὐκ εἶναι τὸ δρώτημα, πότῳ μὲν οὐ εἶδεν εἰς
 ἀρχικτενὲς χαρίδης, ἢ καὶ ἄλλως πως τελευτήσει, οὐκ
 αὐτοῖς οἶμαι, φαίη. διό μὲν τῶν ἀρχικτενῶν: πάλιν οἷός ἐ-
 κών, ἢ ἄκων, καὶ ξένος, ἢ πολίτης ὁ ὅτις κτήσων ἐστὶν·
 οὐκ εἴς ἐπὶ πᾶσι οἷός ἐστι. οὐκοῦν, τῶν γε δὴ περὶ περσικῆς
 γράψαι, εἰς τις ἀρχικτενὲς, γράφονται, ἄκων, ἢ ἐκών, ἀδικο-
 κως ἢ δικαίως, ξένος, ἢ πολίτης: ἐν ᾧ τῷ περὶ τῶν ὅρων ἐ-
 πείχεται, τούτῳ τὰ ἐκ τῆς νόμου ὑπέρχει δίκαια: μὴ, μὰ
 θεῷ αὐτῷ τὸ τῆς αἰτίας ὄνομα εἰπὼντα, ἀπώγματος ἐστὶν,
 περὶ γράψαι. πῶς γὰρ συλλίλοιπας ὅρον τῷ γράμματι
 τούτῳ, τὸ νόμον σαφῶς οἷός ἐστι λείοντος, μὴ πέρα ὅρων
 ἐλαύνειν, ὅς παντὶ ἄρτι δίδως ἄγειν, ὁ νόμος δὲ, οὐ μέ-
 γον οὐκ ἐλαύνειν τῶν ὅρων πέρα, ἀλλ' οὐδ' ἄγειν ἐκ. ἐκ δὲ τῆς
 σοφίας ἡμῶν οὗτος ὁ βουλόμενος ἀξίη τὸν ἀκροσίων ἀπικτινό-
 τα, ἐκδοτὸν λαβὼν εἰς τὴν τῆς παθόντος βίαν παρῆδα. ἀρ' οὐ
 πάντα συγχέει τὰ ἀνθρώπινα καὶ ἀφαιρῇ τὴν περσικῆν,
 μεθ' ἧς, ἢ καλὸν ἐστὶ τῶν ὁρίων ἐκαστον, ἢ αἰχρόν; ὅρατε ἢ ὡς ὅτι
 πάντων, ἐκ τῆς τῶν φονικῶν μένων, ὅτι τῶν τῶν ἔχει. αὐτὸς τῶν
 πᾶσι πᾶσι, φησὶν, ἀρχῶν χειρὶν ἀδικῶν, ὡς εἶχε ἡμῶν, ἐκ
 ἀδικῆ. αὐτὸς περὶ αἰσίου ἀποδοῦναι, τὰ πᾶσι περσέσθαι, ὡς
 εἶχε τὰ ληθῆ, περσῆσθαι. αὐτὸς ἀρχικτενὲς ἐκ περνοίας: ὡς
 εἶχε ἄκων, ὁ περὶ τὸν αὐτὸς ἔστιν ἡμῶν ἀδικῶς

πανταχοῦ τῷ πείρασιν βεβαιῶσαι περὶ γμαδὺς ἑθελον.
ἀλλ' οὐ πρὶς σοὶ, ἀλλ' ἀπλῶς ἀν' τις ἀρχικτείνῃ χαρίσθημον,
ἀγέτω, καὶν ἄκων, καὶν δικαίως, καὶν ἀμυνόμενος, καὶν ἐφ' οἷς
διδάσιν οἱ νόμοι, καὶν ὁπωδύν. Λέγε τὸν τῶν νόμον.

Νόμος.

φόνου δὲ δικῆς μὴ εἶναι οὐδαμῶς καὶ τῶν τῶν φύγον
τας ἐν δεικνύτων, ἐάν τις κατὰ τὴν ὅποι μὴ ἔξεισιν. Ο μὲν νό-
μος ἐστὶν οὗτος δρᾶκοντος, ὡς αὐτοὶς ἀθηνᾶοι, καὶ οἱ ἄλ-
λοι οὕτως ἐκ τῶν φονικῶν νόμων πρὸς ἑαίμεν. Διὰ δὲ ἃ
λέγει σκέψασθαι. καὶ τῶν ἐν δεικνύτων φησὶ ὅτι καὶ τὸν
τῶν ἀνδροφόνους ὅπου μὴ ἔξεισιν, δικῆς φόνου μὴ εἶναι. ἐν-
ταυτοῦ δύο δηλοῖ δίκαια, ἃ πρὸ ἀμφοτέρων οὗτος εἴρηκε
τὸ ψήσιμα. ὅτι περὶ δεικνύει δίδωσι τὸν ἀνδροφόνους,
καὶ οὐκ αὐτὸν ἀτάγιστον οἷχεσθαι λαβόντα: καὶ ὅτι ἐάν τις
τῶν ἡς ὅποι μὴ ἔξεισιν, καὶ αὐτὸς ὅπως δίδωσιν οὐχ ὅπως βού-
λεται τις. οὐκ ἔξεισιν δὲ ποῖ; ὅτι ἡς αὐτὸ φύγον ἡς πόλεως
που. καὶ σφόδρα σαφῶς ὅπως δηλοῖ, ἐάν τις κατὰ τὴν, φη-
σί: ὅπως δὲ οὐκ ἔστι ἐπενεγμένῃ ἄλλῃ πόλει, πάλιν ὡς αὐτὸ
φύγονι τις. ὅθεν γὰρ μὴ δὲ ὅτι ἐπὶ σέ τις τῷ ἀρχὴν, οὐκ
ἐνὶ δὴ περὶ κατελθεῖν εἰς τῶν τῶν. ὁ μὲν τοίνυν νόμος, ἐν-
δεικνύει δίδωκε καὶ τῶν τῶν αὐτὸ κατὰ τὴν, ὅποι μὴ ἔξεισιν. ὁ δὲ,
ἀτάγιστος ἐστὼ γέγραφε, καὶν τὸν τῶν, ὅποι φύγειν, οὐ-
δεις ἄλλων καλῶν νόμος. Λέγε νόμον.

Νόμος.

Εάν τις ἀρχικτείνῃ ἐν ἀθλοῖς ἄκων, ἢ ἐν ὁδῷ καθελάων,
ἢ ἐν πολέμῳ ἀγνοήσας, ἢ ἐν δὲ ἀμύρπῃ, ἢ ἐν δὲ μὴ μὴ, ἢ ἐπ' ἀ-
δεληφῇ, ἢ ἐν δὲ θυγατρὶ, ἢ ἐν δὲ παλλακῇ, ἢ ἢν αὐτὸ ἐπ' ἐλδύθῃ
ροῖς παισὶν ἔχη: τῶν τῶν ἐν δὲ μὴ φύγειν κτείνοντα.
το μὲν, ὡς αὐτοὶς ἀθηνᾶοι, νόμων ὄντων πρὸς οὓς εἴρηκε
τὸ ψήσιμα, πρὸς δὲ δὲνα μάλλον, ἢ πρὸς τὸν τῶν ἀνέγνω-
σμένον νῦν εἴρη. διδόντες γὰρ τῶν νόμου ὅπως οὕτως, καὶ

λέγοντος ἐφ' οἷς ὑβρίζειν κτείνειν, οὗτος ἅπαντα πῆρθε
 τῶν καὶ γέγραφεν ὅτι ἐπειπὼν ὅπως αὐτὸς ἀρκτείν-
 η, πῶς ἡμῶν. καὶ ρησέμεθα ὡς ὁπίως καὶ καλῶς
 ἔκαστα διείλετο ὁ τῶν ὑβριζῶν διελθὼν. αὐτὸς ἐν ἀθλοῖς
 ἀρκτείνει πῶς, ὅσον ὥρῃσεν οὐκ ἀδικεῖν. διὰ τί, οὐ τὸ συμ-
 βῆν ὁρίσασθαι: ἀλλὰ πῶς τῷ δεδρακότος διαδοῖται. ἐστὶ δὲ
 αὐτὴ τίς; ζῶντα νικῆσαι, οὐκ ἀρκτείνειν. εἰ δὲ ἐκείνος ἀ-
 δυνέσθῃς ὡς τὸν ὑπὸ τῆς νίκης ἐνέγκειν πόνον, αὐτὸν ἐν αὐ-
 τῷ τῷ πάθῃ αἰτιονήσας. διὸ πῶς οὐκ ἔδωκεν
 ὑπὸ αὐτοῦ. πάλιν, αὐτὸς κλέμω, φησὶν, ἀγνοήσας,
 καὶ ὅσον εἶναι κερδαρόν: καλῶς. εἰ γὰρ ἐπὶ πῶς τῷ ἐν αὐ-
 τῷ οἰκτιρῆσαι εἶναι διέφθαιρα, οὐ δύναιτο ὑπέχειν, ἀλλὰ συγ-
 γνώμης τυχεῖν δίκαιός εἰμι. ἢ ὑπὸ δαίμονι, φησὶν, ἢ ὑπὸ
 ἀδελφῇ, ἢ ὑπὸ θυγατρὶ, ἢ ὑπὸ παλαιῇ, ἢ αὐτὸς ἐπὶ ἐλπίδι
 τοῖς παισὶν ἔχη: καὶ τὸν ὅτι τοῦτων ἵνα κτείνειν ταῖς ἀθῶν
 ποιῇ, πάντων γε ὁρῶντα, ὡς αὐτοὶς ἀδικαῖοι, ὅσον
 ἀφείας. τί δὴ ποτε; ὅτι ὑπὸ τῶν τοῖς κλεμῶσι μαχόμε-
 νος, ἵνα μὴ πάχωσιν ὑβριζόντων, καὶ δὲ ἀσελγῆς μηδὲν, ὑπὸ
 τῶν καὶ οὐκ ὄντων, ἐὰν πῶς τὸν νόμον εἰς αὐτοὺς ὑβρί-
 ζωσι, καὶ διαφθείρωσιν, ἔδωκεν ἀρκτείνειν. ἐπειδὴ γὰρ ὁ
 γένος ὅτι τῶν καὶ κλεμῶν, ἀλλὰ ταῖς περὶ τὸν νόμον ὑβρί-
 ζαῖς τῶν ἐκείνων, οὐκ ἔχοντα ποιοῦντας ἐν ἑαυτοῦ μέ-
 ρει καλῶς ἀπέδωκεν ὁ νόμος. οὐκοῦν θένον, εἰ ποσὺν
 τῶν ὄντων ἐφ' οἷς οὐκ ἄλλους ἔστιν ἀρκτείνω, μόνον
 αὐθρόπων ἐκείνων μὴ δ' ὅτι τῶν ὑβριζῶν ἀρκτείνειν. φησὶ.
 αὐτὸς δὲ τι συμβῇ τοιοῦτον ὅτι ἴσως ἦδη τῶ καὶ ἄλλῳ, ἀπαλ-
 λαγῇ μὲν ἐκ θράκης, ἐλθὼν δὲ εἰς πόλιν οἰκῆτον, τῆς μὲν
 ὑβριστείας μηκέτι κλέος ὡς δι' ἡς πολλὰ ποιῇ τῶ ἀπειρῶ-
 μέων ὑπὸ τῶ νόμον, τοῖς δ' ἐθέσι καὶ τῶς ὑπὸ τῶν μέ-
 τῶν ὑπὸ τῶν περὶ τῶν: ἀλλοῦ, ἢ σιγῶντα δέησει χεῖ-
 ρι μὲν εἶναι αὐτὸν ὑβρίξειν, οὐ γὰρ ἀρκτείνει γὰρ ἀσφαλῆς,

οὐδὲ πτωρεῖαν λαθεῖν, ὡς δίδωσιν ὁ νόμος, δεῖ τὸ ψή-
 ψισμα τυτουί. καὶ μὲν εἴ τις ἐκείνο ἕπολασμεθαί, πύ-
 λινος ἀνταῖα, τί κωλύει καὶ μέλει γεν, τίς δ' ἂν ἀγκτεῖ
 ναι χαίρειν; ἀλλὰ μὴ εἴς τε σκοπῶμεν: ἀλλ' εἰ περὶ πό-
 ρι τὸ φούρον ψήψισμα, οὐκ ἂν δὴ ἡδη γε γνημελίω πνὶ περὶ γ
 μαί, ἀλλ' ὅτι τοιούτω, ὃ μὴ δ' εἰ γνησεπαι, μεθεῖς οἶδε:
 τὸ μὲν τῷ μέλλοντος εἶσεδα, κοινὸν ἀμφοῖν ὑπαρχέτω:
 περὶ δὲ τυτω ἕπολιντες ἀνθρωπίνως τῷ ἐλπίδας, οὐ-
 τωσὶ σκοπῶμεν, ὡς τάχ' ἂν εἰ τύχοι καὶ τούτων καὶ κείνων
 συμβάντων. λυσασί μὲν τοίνυν τὸ ψήψισμα, ἂν ἄρα συμ-
 βῇ ἡ παθεῖν ἐκείνῳ, εἰσὶν αἱ κατὰ τὸν νόμον ἕπολιν αὐτοῦ
 πτωρεῖαι: εἰσὶ δὲ, ἂν ἄρα ἐκείνος ζῶν ἀδικῇ ἡνα, ἀνή-
 ρητα πῶς ὑβριζομενίσις ἡ μετὰ τῶν νόμων δίκη. ὡς τε παν-
 ταχὶ καὶ ἀνατίον δεῖ τῶν νόμοις τὸ ψήψισμα, καὶ λυσε
 συμφόρη. λέγε τὸν μετὰ τῶν νόμων.

Νόμος.

καὶ ἐὰν φέροντα ἢ ἄγοντα βία ἀδίκως οὐδὲν ἀμνό-
 μενος κτείνῃ νηποιεῖ τε θανάτι κελούει. ἀλλὰ τῶν ἐφ' οἷς
 ἔξει κτείνειν, ἐὰν ἄγοντα, ἢ φέροντα βία ἀδίκων οὐδὲν
 ἀμνόμενος κτείνῃ, νηποιεῖ τε θανάτι κελούει. θεάσασθε
 περὶ διὸς ὡς οὗ. τῷ μὲν ὑπειπὼν ἐφ' οἷς ἔξει κτείνειν
 περὶ γράφαι τὸ οὐδὲν, ἀφ' ἧλε τὸν τῷ βουλούσασθαι ἡ
 κακὸν χρόνον: τῷ δὲ, ἀμνόμενος γράφαι, δηλοῖ, τῷ πά-
 ροντι διδούς τῷ ἔξουσίαν οὐκ ἄλλω πνί. ὁ μὲν δὲ νόμος
 δεῖ τῶν οὐδὲν ἀμνομελίω, δίδωκεν οὐδὲν ἀγκτείνν-
 ναι. ὁ δ' οὐδὲν εἰρηκεν: ἀλλ' ἀπλῶς ἀντὶς ἀγκτείνῃ, καὶ
 δικαίως, καὶ ὡς οἱ νόμοι δίδωσιν. ἀλλὰ νῆ δεῖ συκφαν-
 τῶμεν τὸ περὶ γμα, πῶς γὰρ οἶσει ἢ ἄξει βία ἀδίκως χα-
 εῖρημος; πάντες ἀνθρώποις. ἴσε γὰρ δὴ πον τῶν ὅτι πάν-
 τες οἱ σφάτμα ἔχοντες, οὗτοι ὧν ἂν οἶωνται κρείττους
 εἶσεδα, ἄγοι καὶ φέρουσι, χήματ' αἰτῶντες. εἴτ' οὐ

δημιουργίους

δεινὸν ὧρ' ἢ καὶ θεοί, καὶ φανερὸς πρῶτον, οὐ μόνον πα-
ρὰ τὸν γεγραμμένον νόμον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν κοινὸν ἀπάν-
των ἀνθρώπων νόμον, τὸν ἄρ' ἔχοντα, ἢ φέροντα βία· τὰ μὲν γὰρ
πολεμίου μοίρα, μὴ ὀφείναι μοι ἀμύνεσθαι, εἴ γε μὴ δὲ τῶ-
τον τὸν ἔχοντα ὀφείτω χαίρειν ἀρεκτείναν, ἀλλ' ἐκὼν ἀδι-
κῶν ἄλλ' καὶ φέροντα βία τὰ πινὸς ληϊζόμενος, ἀπάγματος ὁ
κτείνεσθαι ἔσται· τῶ νόμου διδόντος, ἐκὼν γὰρ ἑὶ τοῖς, ἀδίκους
εἶναι. λέγει τὸν μὲν τῶ νόμον.

Νόμος.

Ὅς αὖ ἀρχὸν, ἢ ἰδιώτης αἵτιος ἢ τὸν θεσμόν συγχυθῆ-
ναι τόνδε, ἢ μεταποιήσῃ αὐτὸν, ἄπρον εἶναι καὶ παῖδας ἀ-
τίμους, καὶ τὰ ἐκείνου. Ἡκούσατε μὲν τῶ νόμου αὐτοῦ κρῖναι,
ὧ αὐτοῦ ἀθηναῖοι, λέγοντες, ὅς ἀρχὸν, ἢ ἰδιώτης αἵτιος
ἢ τὸν θεσμόν συγχυθῆναι τόνδε, ἢ μεταποιήσῃ αὐτὸν, ἄλ-
μος ἔστω, καὶ οἱ παῖδες καὶ τὰ ἐκείνου. ἄρ' οὖν μικρὰ, ἢ
φασὶν ἄλλω πέποιεν ἢ μὴ ἔχειν ὁ θεὸς τὸν νόμον δοκῆ, ὁ πῶς
κρίνεται ἔσται καὶ μήτε συγχυθῆσεται. μήτ' αὖ μεταποι-
θῆσεται; ἀλλ' ἀριστοκράτης οἷος μὲν μικρὸν φροντίσας αὐ-
τὸ μεταποιῆ καὶ συχρῆ. τί γὰρ ἄλλο ἔσται τὸ μεταποιεῖν,
ἢ ὅταν ἔξω τῆς τεταγμένης δικασθείων καὶ ὅρων ὧν εἴρε-
σθαι δεῖ, διδῶν τῶς ὑμνεύειας, καὶ τὸ, τῶ λόγου τυ-
χεῖν ἀναιρῶν, ἐκδύσει ποιῆ. τί δ' ἄλλο τὸ συγχεῖν, ἢ ὅταν
οὕτως πάντα τὰ ἀντιτὰ τῶ νόμοις ὀφείτω τῶ γεγραμ-
μένον γράφῃ; οὐ τίνω μόνον τοῖς νόμοις, ὧ αὐ-
τοῦ ἀθηναῖοι, πρῶτον βέβηκεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλους πολλούς,
οὓς δ' ἔχοντα γράμματα δεῖ εἶναι πρὸς ἀλλήλους ἀλλ' ἐκὼν κεφαλὰ
λέγει, ὅποσοι νόμοι ποδὶ τῶς φονικῶν δικασθείων εἰσὶ, καὶ
λεῖπει λέγοντες, ἢ μὴ τυρεῖν, ἢ διόμνυθαι ὅς ἀπαιτιόμε-
νους, ἢ ἄλλ' ὅτι περὶ ἀσπονδίας, πάντα ἀποδίδεικε τοῖς
τοῖς, καὶ πᾶσιν ἐκαστὸν εἴρηκε τὸ φημισμα τοῦ π. οὐ γὰρ
οὐκ ἀφῆστις, δ' κρείσας, οὐ μὴ τυρεῖσιν ἀσπονδίας, οὐ διωμοσία,

ἀλλ' ἀπ' αἰτίας οὐδὲν ἢ ἡμετέρας γίγνεται, καὶ αὐτὴν ἡ
 ἀπαρχὴν οἱ νόμοι, τί ἄν ἄλλοις εἴποι; καὶ τοῖς
 πάντα ὥς πέντε δικαστηρίοις γίγνεται περὶ τῶν μελῶν τοῖς
 νόμοις. καὶ οἱ ἴσως εἴποι τις ἄν, ἀλλὰ τοῖς μὲν οὐδενὸς ἐστὶ
 ἄξια, οὐδὲ δικαίως δὲ μεμνῆται; ἀλλ' ἐγὼ φανερὸν οὗτος δίκαια
 καὶ καλὰ; ἀλλὰ βούνατιον. τοῦτον μὲν τὸ φησὶ σμαθὸς, ἐκ
 οὗ δ' εἴ μ' ἀνεότῳ γένοιτο πώποτε ἐν ὑμῖν: τοῦτων ὅτι
 πάντων, ὅτι τὸ βῆθι δικαστήρια ἐν ἀνθρώποις, οὐδὲν οὕτε
 μνότῳ, οὕτε δικαιοῦτῳ φανήσεται. Βούλομαι δ' εἰ-
 πῆν δὲ βραχέων ἀκαὶ (ἢ λὸν ἴνα, καὶ πρὶν φέρει τῇ πόλει
 ἐκείνῃ, καὶ ἡδίας ἐσεσθαι ἀκούσαντες. ἀρξομαι ὃ ἐν τούτῳ
 ὅταν μάλιστα μαθήσεσθαι, ὥς τὴν δωρεάν ἐπανελθὼν ἢ ὅχα
 εἰδὴ μὲν διδοῖ. ἡμεῖς, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, χαρίδμηρον ἐκρη-
 σάμεθα πολίτην: καὶ δὲ τῆς δωρεᾶς τῶν μετὰ δώναμεν
 αὐτῷ καὶ ἰδὲν, καὶ ὁσίων, καὶ νομίμων, καὶ πάντων ὅσων πρὸς
 αὐτοῖς μέπειν ἡμῖν. καὶ μὲν δὲ πρὸ ἡμῖν βῆθι τοιαῦτα, οἷα
 οὐχ ἐτόλμα: ἐν δ' οὕτω ἰδιότατον, πάντων καὶ σεμνό-
 τατον, τὸ ἐν ἀρεῇ πάγῳ δικαστήριον. ἔπειτα οὐ τοσαῦ-
 τὰ εἶπεν καλὰ πρὸς δεδωμένα καὶ μυθώδη, καὶ ὧν αὐ-
 τοῖς μαρτυροῦσι ἐσμὲν, ὅσα πρὸς οὐδενὸς ἄλλου δικαστηρίου
 ὧν ὡσαύτως λέγματος ἔνεκεν, ἀξιόνομον ἐν ἡ δὲ οὐκ ἀκού-
 σαι. ἔπειτα μὲν τίνων τὰ παλαιά, ὡς ἡμῖν ἀκούσαι πρὸς δι-
 δοῦναι, ἐν μὲν τῷ τῷ δικαστηρίῳ θεοὶ δίκας φέρουσιν, καὶ
 δοῦναι καὶ λαβεῖν ἡξίωσαν, καὶ δικασαὶ γένεσθαι διενεχθεῖσιν
 ἀλλήλοισι, ὡς λόγος: λαβεῖν μὲν ποσειδῶν ἔπειτα ἀλιγρό-
 σιδου τῇ ἡδὲ πρὸς ἀρεῇ: δικασαὶ δὲ οὐ μελίσσι καὶ ὁρί-
 σθαι οἱ δώδεκα θεοί. καὶ τὰ μὲν δὲ παλαιά, τοιαῦτα: τὰ δ' ὅ-
 σον, ἔπειτα μόνον τὸ δικαστήριον οὐχί τύραννος, οὐκ ὀλιγαρ-
 χία, οὐ δημοκρατία τοῖς φονικαῖς δίκαις ἀφελῆσαι τε πολ-
 μηκεν: ἀλλὰ πάντες ἀδινέσθον ἀντὶ δίκαιον εἰρεῖν ἡγοῦ-
 νται πρὸς τοῦτων αὐτοῖ, τὰ πρὸς τοῖς δὲ μεμνῆσθαι δικαίου

περὶ δὲ τούτοις τοιούτοις οὐσιν, ἐνταυθοὶ μένον οὐδέ τις
 πώποτε οὐτε φεύγων ἀλούς, οὐτε δαίμων ἠπικθής ὕψι
 λεγέειν ὡς ἀδίκως ἐδικάσθη τὰ κρινέμενα. ταύτῃ τίνυν
 πῶ φυλακὴν, καὶ τὰς ἐν ταύτῃ νομίμοις ὑμωρίας, πα-
 ραβὰς ὁ γραφεὺν τὸ ἡμίσμα κυπὶ, ζῶντι μὲν ὕψιστος
 γέγραφε τῷ χειρὶ μὴ ποιῆν, ὃ, πᾶν βούληται: παρὸν-
 τος δὲ πρὸς οἰκείοις συκκοφαντίαν δέδωκε. σκέψασθε γὰρ
 ἑταῖοι. ἴσσε δὴ πού τῶν ἄπαντες, ὅτι ἐν ἀρείῳ πάγῳ οὐ
 δίδωσιν ὁ νόμος καὶ καλὴν φόνου δικάζειν, πρῶτον
 μὲν διεξιμένῳ κατ' ὕψιστος αὐτῶν, καὶ γένους, καὶ
 οἰκίας ὅτι ἀνὰ ἀνέμνους εἰργάζονται τὸν τοιοῦτον: εἴτ' οὐδὲ
 τὸν τυχόντα πνὶ ὅρκον ἑταῖοι ποιήσει: ἀλλ' ὅν οὐδέ τις ὁμνυ-
 σιν ἑταῖοι οὐδενὸς ἄλλου: σὺς ὡς τῶν ὁμίλων καί περ, καὶ
 κριοῦ, καὶ ταύρου, καὶ τούτων ἐσφαγμένων ὑφ'
 ὧν δὲ καὶ ἐν αἷς ἡμέραις * περσέει. ὡς τε καὶ ἐν τῷ
 χρόνῳ, καὶ ἐν τῷ μεταχειριστομένων ἅπαν ὅσον ἐστὶ ὅ-
 σον, πεπεσῆσθαι. καὶ μετὰ ταῦτα ὁ τὸν τοιοῦτον ὅρκον ὁ-
 μωμῶς, ὅπως πεπισδύται. ἀλλ' ἐὰν ὕψι λεγέειν μὴ λέ-
 γων ἀληθῆ, πῶ ὑποκριτὴν ἐπενεγκάμενος τοῖς ἐαυτῶ
 παισὶ καὶ τῷ γένει, πλεόν οὐδ' ὅποιον ἔξει. ἐὰν δὲ δόξη τὰ
 δίκαια ἐγκυλῆν, καὶ ἔλθῃ τὸν δεσποκότα τῇ φόνῳ, εἰ
 οὐτῶ κρείος γίγνεται τῷ ἀλόντος: ἀλλ' ἐκείνου μὲν οἱ νό-
 μοι κρείοι καλῶνται, καὶ οἷς περστέτακται ταῦτα, τῷ δὲ,
 ὡς δὲ διδόντα δίκην ἔξειν, ὡς ἐταξεν ὁ νόμος τὸν ἀ-
 λόντα: πῶ δ' οὐδὲν κύπεν. καὶ τῷ μὲν δαίμονι ὑπάρχει
 ταῦτα. ὡς δὲ φεύγοντι, τὰ μὲν τ' ἀδικοσύνης, ταῦτα τὸν περ
 τῶν ὧν ἔξειν εἰπόντα λόγον μεταστῆναι. καὶ εἴθ' ὁ δαίμων, εἴθ'
 οἱ δικάζοντες, εἴτ' ἄλλων ἀνθρώπων εἰδὲς κύριος κωλύσεται.
 τί δὴ ποτ', ὡς ἄνθρωποι ἀθηναῖοι, τῶν ὧν εἴχει, ὅτι οἱ ταύτ' ἐξ
 ἀρχῆς τὰ νόμῳ διαδέντες, οἱ πνὲς ποτ' ἔσαν, εἴθ' ἡρώες,
 εἴτε θεοὶ, εἴτε πέδοντο τοῖς ἀτυχήμασιν: ἀλλ' ἀνθρωπίνως

ἐπεκυνθίαν εἰς ὅσον εἶχε καλῶς τὰς συμφοράς. ταῦτα μὲν
 τοῖς πάντα, οὕτω καλῶς καὶ νομίμως ἔχοντα, ὁ γράφων
 τὸ ψήφισμα κυπὶ πρῶτον βεβαίως φησιν. εἰ γὰρ οὐδὲ ὁ-
 πέν ἐνὶ νόμων εἰ τῷ ψήφισματι τούτῳ. καὶ πρῶτον
 μὲν πρὸς τὸ δικαστήριον, καὶ πρῶτον γὰρ γεγραμμέ-
 νους νόμους καὶ ἀρχαῖα νόμιμα, τὸ ψήφισμα ἔρηται·
 δούτορον δὲ τῶτον δικαστήριον, τὸ τῆς ἀκροσύων φόνων
 φανήσεταί σιγῶν, τὸ ὑπὸ παλαιδίῳ, καὶ ὅς πρῶτον
 τῶ νόμοις πρῶτον εἰσάγων. καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ ὑπέκεινται πρῶ-
 τον μὲν διωμοσία· δούτορον δὲ λόγος· εἶτον δὲ γνώσις τῆ
 δικαστηρίου. ἀνὸς δὲν ὅστις εἰ τῷ τούτῳ ψήφισματι. αὐτὸ
 ἀλλὰ καὶ δοκῇ τούτῳ εἰργάζεσθαι, οὐδὲ ὁ δῶκων τῆ διόρα
 κῶς κυρίως, οὐτ' ἄλλος οὐδὲς πάλιν ὁ νόμος. τί οὖν ὁ
 νόμος κελεύει; τὸν ἀλόντα ἐπ' ἀκροσύῳ φόνῳ, αὐτοῖςιν *
 ὥρισμένῳ χρόνῳ ἀπελθεῖν τακτικῶς ὁδόν, καὶ φεύγειν
 ἕως αὐτὸ αἰδέσθαι τις τῆς ἐν γλῆει πεπονθέως; τῆνικαὶ τα
 δὴ ἔκιν διδωκεν ἔστιν ὅν τῶτον, οὐχ ὅν αὐτὸν τύχη· ἀλλὰ καὶ
 θυγαῖ, καὶ κατὰ τῆς καὶ, καὶ ἀλλ' ἄλλα * διείρηκεν ἄλλῃ
 ποιῆσαι· ὁρῶς, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι, ταῦτα πάντα λέ-
 γων ὁ νόμος. καὶ γὰρ τὸ τῆς ἀκροσύων ἐλάττω τῶν τιμω-
 ρείων, ἢ τῆς ἐκροσύων τῶν δίκαιον; καὶ τὸ πρῶτον ἄ-
 σφάλειαν ἀπελθεῖν, καὶ τὸ πρῶτον φεύγειν, ὁρῶς
 ἔστιν ὅστις; καὶ τὸ τῶν κατὰ τὸν ὅστις καὶ κατὰ τὸν νομί-
 μοις πρὸς, καὶ τὸ ὅς νόμος κυρίως ἀπάντων εἶναι, καὶ
 ταῦτα πάντα ἔχει καλῶς. ταῦτα πρῶτον ἀπαντα δικαίως
 ὅτω διοριζόμενα ἕκαστος τῆς ἀρχῆς νομοθετησάντων πα-
 ρέβη γράφων τὸ ψήφισμα οὐκ οἶσι. ταῦτα μὲν δὲ δύο τηλι-
 καῦτα καὶ τριῶντα δικαστηρια καὶ νόμματα ἐκ παντὸς τῆ
 χρόνου πρῶτον δεδομένα οὕτως αἰαδῶς ἕκαστος πεπλήσκει.
 τρεῖς δὲ ἔσονται πρὸς τούτοις δικαστήριον, ὁ πάντων ἀ-
 γώτατα νόμων ἔχει καὶ φεικωδὲς ταῦτα, αὐτοῖς ὁμολογῇ

μὲν κτείνειν, ἐν νόμῳ δὲ φηὶ δεσφρακέναι: ἑστὶν δὲ ἔστιν τὸ
 ἐν δὲ δελφινίῳ. δοκεῖσι γὰρ μοι, ὡς αἰσχροὶ ἀθηναῖοι, ξη-
 πῆσαι ἑστὶν πρὸς τὸν ἀπάντων οἱ παρὰ τούτων ἀρχὴ τὰ
 δίκαια ὀρίσασθαι: πότερ' οὐδὲνα χρὴ φόνον ὅσιον εἶναι νο-
 μίζειν, ἢ ἵνα γ' ἔσθ' ὅσιον νομισέον. λογιζόμενοι δὲ ὅτι μὴ
 τὸρ' ὀρίσῃς ἀπεκρυνῶς, ὁμογενῶν θεῶν δικαστῶν τυχεῖν
 ἀφ' αὐτῶν, νομίζου δίκαιόν πιναι εἶναι φόνον: οὐ γὰρ αὖ
 τὰ γε μὴ δίκαια θεοὺς ψυχῶντα. ὡς δὲ ἑστὶν ἐνόμι-
 ζαν, γράφουσιν ἡδὴ καὶ διορίζουσι σαφῶς ἐφ' οἷς ἔξῃναι
 ἀφ' κτείνου. ἀλλ' οὐχ οὕτως οὐδὲν ἀφ' αὐτῶν: ἀλλ' ἀ-
 πλῶς ἐάν τις ἀφ' κτείνῃ, φησὶ, χαίρειν μοι, καὶ δικαίως,
 καὶ ὡς οἱ νόμοι διδόνουσιν, ἐκδοτὴν ποιεῖ. καὶ τοὶ πᾶσι εἰσὶ
 πρὸς ἄλλους καὶ λόγοις δύο περὶ δίκαιου, ἢ περὶ δίκαιου καὶ
 ἀδίκου: ἅς ἅμα μὲν τὸ αὐτὸ πρὸς ἄλλους οὐδὲν αὖ δύναιτο
 σχεῖν, οὐδὲ λόγους ἔσθ' οἷς: πῶς γὰρ αὖ δίκαια ἅμα ταῦτα
 καὶ μὴ, γλῶσσοι; πῶς ἐστὶν αὖ δίκαιον αἰτίαν ἔχον δοκιμά-
 ζεσθαι. καὶ μὲν πῶς ἀδίκον φαίη, πονηρὸν κρίνεσθαι: ἐάν δὲ
 πῶς δίκαιον, χρηστὸν καὶ καλόν. σὺ δὲ οὐδὲν αὖ ἐστὶν περὶ
 δίκαιου καὶ ἀδίκου, ἀλλ' ὡς ἀφ' κτείνῃ γράφουσιν: ἀλλ' ἀόριστον αὖ
 πῶς εἰπὼν πῶς αἰτίαν, καὶ μετὰ ταῦτα δὲ διδόντες περὶ γρά-
 φας ἀπώγιμα εἶναι, εἶναι τοῦ πρὸς δικαστήριον καὶ τὰ τοῦ
 νόμου πρὸς βελήκως φαίη. τέταρτον τοίνυν ἄλλο
 πρὸς τούτοις, τὸ ἑστὶν πρὸς τανείῳ ἑστὶν δὲ ἔστι τί; ἐὰν λί-
 θος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος, ἢ πῖριον ἐμπροσθεν πατάξῃ,
 καὶ τὸν μὲν ἐκάλοντα ἀγνοῇ τις, αὐτὸ δὲ εἰδὼ καὶ ἔχῃ τὸ
 τὸν φόνον εἰρασμαῖον: τούτοις ἐν ταῦτα λογισθῆναι. εἰ
 πῖριον τῆς ἀφ' αὐτῶν καὶ μὴ μετεχόντων τῆς φρονέειν οὐδὲν ἔσθ'
 ὅσιον τοιαύτην ἔχον αἰτίαν ἐάν ἄκριτον: ἢ πῶς τὸν γε ἀδι-
 κούντα μὲν οὐδὲν ἐκ τῆς τύχης, θεῶν δὲ ἀδικούντων, ἀλλ' ἀ-
 θρωπὸν γε ὄντα καὶ μετεληφόμενα τῇ τύχῃ τῆς αὐτῆς ἡ-
 μῶν φύσεως, αἰόσιον καὶ δεινὸν αἰὶν λόγον καὶ ψήφους ποιεῖν

ἐκδοῦν ἐπ' αὐτὰς τοιαύτην. Ἐπι τούτων πέμπτων δικαστή-
ριον ἄλλο θεάσαθαι, οἷον ὑπερβέβηκε, τὸ ἐν φρεσίν.
ἐν ταύτῃ γὰρ, ὡς ἀνδρὶ ἀθηναίῳι, κελύει δίκης ὑπέχειν
ὁ νόμος, εἰς τὴν ἐπ' ἀκουσίῳ πεφιδωτός, μὴ πῶς τῆς ἐκ-
βαλόντων αὐτὸν ἠδεσμένῳν, αἰτίαν ἔχει ἐτόρου φόνου
ἐκρυπίου. καὶ οὐχ ὅτι διότρο οὐχ οἷόν τε εἰλαῖν αὐτῷ, πα-
ρεῖδεν αὐτὸν ὁ Τρώϊα ἐκαστα δὴπου τάξεσσι· οὐδ' ὅτι καὶ
περὶ τοῦ οὐλοῦ τινεῖ ποίησε, καὶ δὴ τὴν ὁμοίαν ἐποίησαν
πιστὴν αἰτίαν κατ' αὐτοῦ· ἀλλὰ τότε * δύσεβες. Δύρον ὁ-
πως ἔσαι, καὶ κεῖνον ἐκ ἀπειθήσει λόγον καὶ κρίας. τί δὲ
ἐποίησεν; ἢ γὰρ οὗτος δικάζοντας ἐκείσε, οἱ περσελάειν οἷόν
τε τῷ ἐκείνῳ, τῆς χώρας ἀρχιερέας τόπον ἵνα ἐν φρεσίν
τοῖς καλυμμένοις * ὥς θαλάτῃ. εἴθ' ὁ μὲν, ἐν πολίῳ περσε-
λάει λείγει τῆς γῆς οὐχ ἀπόμνημος· οἱ δ' ἀκροάνονται
καὶ δικάζουσιν ἐν τῇ γῇ. καὶ μὲν ἄλλῳ, τὴν ὑπὲρ τοῖς ἐκαστοῖς
φόνοις δίκην ἔδωκε· δικαίως. ἐν δὲ ἀρχφυγῇ, Τρώϊος μὲν
ἀθώους ἀφίεται· τὴν δ' ὑπὲρ τῷ περσελάει φόνῳ φυγὴν ὑπέ-
χει. πόρος οὗτω ποτε ἕνεκα ταυθ' οὐτῷ διεσπορίδαται; ἴσον
ἢ γάρ ἀσέβημα ὁ Τρώϊα διακρινὼν τόν τε ἀδικούντα ἑαῖν, καὶ
τὸν αἰαίπον ἐκιδόναι περὶ δίκης. καὶ τοῖς ἐπὶ ποδὶ τῆς ἀν-
δροφόνων τῆς ἡδὴ κεκριμένων, Τρωῶν τε αὐτοὺς γίνεσθαι,
ὁπως λόγου καὶ κρίας, καὶ πάντων ὁ πόρος ὅστις δίκαια, τὸ
ξώντων ποδὶ τῷ ὑδρόν αἰπάν· ἢ που ποδίζει τῷ μήτ' ἐλωκῇ
της μήτ' ἐγνωσμένης, πὶ τὸρον δεδρακεν, ἢ οὐ, καὶ πότρ' ἀ-
κων, ἢ ἐκων, πᾶν θένον γραφὴν αἰς ἐκδοτικὸν τοῖς ἐκαστοῖς
σιν αὐτοῖς περὶ δίκης. Ἐπι τούτων ἕκτη τιμωρία περὶ ἀπά-
στους Τρώϊαις, ἣν ὁμοίως περὶ τοῖς γέγραφε τῷ ἡμισμα οὐ
τοσί. εἰ πάντες Τρώϊαις πρὸς ἡγόσηκεν, ἢ πρὸς Ἀληθῆσιν οἱ χρόνοι
ἐν οἷς ἐδίει τῶν ἐκαστα ποιῆν, ἢ δ' ἄλλοις οὐ χί βούλεται
τοῖς τοῖς ὅσοις ἐπεξιώνται τῷ ἀνδροφόνον δι' ὅρα ποδισίων
τα ἐν τοῖς ἰδίοις, καὶ κατὰ τὴν ἀγορεύει· ἀπαρεῖν ἔξεναι εἰς τὸ

Δημοσθένους

δεσμιώτηριον, ὅκ οἴκαδε οὐδὲ ὅποιον λείπεις, ὥς περ σὺ
 δίδωκας. πάντων δὲ ἀπαχθεῖς, οὐδὲ ὅπου πρὶν αὐτὸν κειθῆ
 πείσει: ἀλλ' ἐὰν μὲν ἄλλω, θανάτῳ ζημιωθήσεται: ἐὰν
 δὲ μὴ μετὰ λάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῆς ψυχῆς, ὁ ἀπαχα-
 πτὸν, χειλίσσας περσφλήσει. ἀλλ' ἔχ' ὅπως ἔρχεται ταῦτα:
 ἀλλὰ τὸν μὲν ἀθῶον αἰτιάσασθαι, τὸν δὲ ἀκρίτον, πρῶ-
 τῃ μακροδιδόσθαι: ἐὰν δὲ τις αἰθρώπων, ἢ καὶ ὅλη ἡ πό-
 λις ὅσον τοῖς νομίμοις ἀναιρεσμένοις ὅσοις ἐγὼ διεξελήλυ-
 θα, καὶ ῥοσόν τοις δικαστηρίοις καὶ τάλανομένοις ὅσοις ἔρηκα,
 αἱ θεοὶ κατέδειξαν, καὶ μετὰ ταῦτα ἀνθρώποι χράνται, πάν-
 τα τὸν χρόνον βουδήσῃ, καὶ τὸν ὑβριζόμενον καὶ πρῶτο-
 μβυμνον ἀφείληται: ἐκαστον δὲ ἔρχεται εἶναι: καὶ οὐδὲ
 τούτῳ λόγον οὐδὲ κρίσιν πεποίηκεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλον δι-
 δῆς αὐτὸν κρίασας καλῶς. πῶς αὖ, ἢ διανοτόν οὐ γλίσσῃ,
 ἢ πρῶτομῶ τὸν οὐδὲν ψυχῆς ἀρᾶ τίς ἡμῶν ἐπ' ἁπο-
 πτόσ' ὅτι νόμος; δειξέον οὐτός. Λέγε τουτοῦ.

Νόμος.

Εὰν τις βιαίῳ θανάτῳ ἀχθῇ, ἔσθ' οὐδὲν τοῦτο περ
 σήκωσιν εἶναι τοῖς αἰσχροληφίαις, ὥς αὖ ἢ δικῆς τῆ φό-
 νου ὑπόχωσιν, ἢ ὅς ἀχκτεῖναι τὰς ἐκδῶσι. τῷ δὲ αἰσχρο-
 ληφίαι εἶναι μέχρι τῶν, πλείων δὲ μή. πολλῶν, ὡς αὖ
 ὁρῶς ἀθηνᾶιοι, καλῶς ἐχόντων νόμων, ὅκ οἱ δι' ἑλπίδος ἡτ-
 τῶν καλῶς οὐδὲς ἔχει καὶ δικαίως ὁ νόμος. σκέψασθε γὰρ
 ὡς νομίμως, καὶ σφόδρα αἰθρώπωνως κεῖται. ἐὰν τις βιαίῳ
 θανάτῳ ἀχθῇ, φησί. πρῶτον μὲν δὲ ἄλλο περσφλή-
 φασ' τὸ, βιαίῳ, συμβολὸν πεποίηκεν, ὡς γινώσκοντες ὅτι
 αὐτὸν ἀδικῶς λείπει. ἔσθ' οὐδὲν τοῦτο, φησί, τοῖς περσφλήσιν εἶναι
 τοῖς αἰσχροληφίαις, ὥς αὖ ἢ δικῆς τῆ φόνου ὑπόχωσιν, ἢ
 ὅς ἀχκτεῖναι τὰς ἐκδῶσι. σκοπεῖτε ὡς καλῶς. πρῶτον
 μὲν ὑποσχεῖν δικῆς ἀξιοῖ: μετὰ ταῦτα δὲ, αὖ ἄλλο μὴ
 βούλωνται, περσφλήσιν ἐκδῶσι. ἐὰν δὲ μηδὲ τὸν τοῦ

των ἐθέλωσι, τὸ ἀνδρολήμιον, φησὶν, εἶναι μέχρι ἑλῶν, πλεον δὲ μὴ. πρῶτον οὖν ὅλον ἔδωκεν τὸν νόμον εἶρηται ἡ ψήφισμα. πρῶτον μὲν γὰρ ἐάν τις ἀρχικτείνῃ γράφων, οὐ προσέγραψεν ἀδίκως, οὐδὲ βικίως, οὐδὲ ὀλως οὐδὲν: εἴτα περὶ τῆς δίκης ἀξιόσαι λαβεῖν, δι' οὗτος ἔγραψεν ἀπώγμην εἶναι. περὶ δὲ τούτοις, ὁ μὲν νόμος, αὐτὸς μὴτε δίκας οὐ πύχουσι πρὸ οἷς αὐτὸ πάθος γλῆναι, μὴτε ἔως δεκράκοντας ἐκδιδῶσι, κελεύει κατὰ τούτων εἶναι ἀνδρολήμιον μέχρι ἑλῶν. ὁ δὲ, τούτοις μὲν ἀθώως πρῆκε, καὶ οὐδὲ λόγον πεποιθῆται περὶ αὐτῶν οὐδέν: ἔως δὲ τὸν ἥδη πεφασγῆται, φήσω γὰρ οὕτω κατὰ τὸν κοινὸν ἀπάντων ἀνθρώπων νόμον, ὃν κεῖται τὸν φούροντα δέχεσθαι, ἵνα ποδεξαμενίσσιν ἐκαστόνδους εἶναι γράφει, ἐάν μὴ τὸν ἐκείνην ἐκδοῦν διδῶσιν. οὐκ οὖν καὶ τὸ μὴ προσθεῖναι πῶς, ἐκὼν ἀρχικτείνῃ, καὶ τὸ μηδεμίαν κρίσιν εἶπεῖν, καὶ τὸ μὴ δίκας αἰτεῖν, καὶ τὸ πανταχόθεν διδόναι λαβεῖν, καὶ τὸ ἔως ἵνα ποδεξαμενίους, ἀλλὰ μὴ παρ' οἷς αὐτὸ πάθος γλῆναι, κελεύειν, καὶ πάντων οὕτως φανερῶς καὶ πρῶτον ἔδωκεν εἶρηκε τὸν νόμον. λέγει δὲ τὸν ἐφεξῆς.

Νόμος.

Μὴ δὲ νόμον ἐπ' ἀνδρὶ ὑξῆναι θεῖναι, ἐάν μὴ τὸν αὐτὸν ἐφ' ἅπασιν ἀθηναίοις. Εἰ μὲν οὐκ ἐπὶ τῶν φονικῶν ὁ δὲ νῦν ἀνεγνωσμένος νόμος, ὡς ἀνδρὸς δικασταί, οὐδὲ οὐδὲν δι' ἡττον ἔχει καλῶς, εἴπερ καὶ ἄλλοις. ὡς περὶ γὰρ τῆς ἄλλης πολιτείας ἴσον μέτεσιν ἐκείνῳ, οὕτως ὡς δὲ εἶναι καὶ τῶν νόμων ἴσον μέτεσιν ἐκείνῳ: καὶ διὰ ταῦτα τ' ἔγραψεν, οὐδὲ νόμον ἐπ' ἀνδρὶ ὑξῆναι θεῖναι, ἐάν μὴ τὸν αὐτὸν ἐφ' ἅπασιν ἀθηναίοις. ὁ πότε τοίνυν τὰ ψήφισματα εἶναι κατὰ τῶν νόμων ὁμολογεῖται γράφειν, ὁ γράφων ἰδίᾳ πιχαρομήμῳ τοιοῦτον, ὁ μὴ πᾶσι, καὶ ὑμῖν ἔσαι, ἄφως πρῶτον ἔδωκεν ἂν εἰρηκῶς εἶναι τὸν νόμον. οὐ γὰρ

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

δήπου ἂν μὴ δὲ νομοθετεῖν ἔξει, τοῦτο αὖ ψήψιμα πρᾶ-
ψας τις, ἂν νομαὶν εἰρηκῶς εἴη. λέγε τὸν μετὰ τοῦτο νό-
μον, ἢ οὐ τοὶ πάντες εἰσὶν.

ΝΟΜΟΣ.

Ψήψιμα δὲ μηδὲν μήτε βουλῆς μήτε δῆμῳ κυριώτερον
εἶναι. Κατὰ τοῦ. Πάλιν μικρὸν ὑπέληφά μοι τὸν λόγον,
ὡς αἰσθῆναι δικασαί, καὶ ῥαδίον εἶναι, ὡς τοῦ καὶ πρᾶ-
ξαι εἰρήδαι τὸν νόμον τὸ ψήψιμα. ὅς γὰρ ὑπὸ χόντων
τοσούτων νόμων πάντας ὑποδράσας τοῦτο γέγραφε πρὸς
κατέκλεισεν ἴδιον πρᾶγμα ψήψιμα π, ὥστε τίς πρὸς ἄλλο
ποιεῖν φήσῃ, πάλιν ψήψιμα νόμον κυριώτερον ἀξιού-
ναι, βούλομαι βινῶν ὑμῖν καὶ αὖ, ἢ δὴ ψήψιμα δια-
ξαι τῷ γεγραμμένων τις ὡς ἀληθῶς διδράσας τῆς πό-
λεως: ἵν' εἰδῆτε ὅτι ῥαδίον ὅτι γράφειν τὰ δίκαια, ὅταν αὖ-
τῳ ἕως αὖτε τοῦτο γράφῃ τῷ ἡμῶν πρᾶγμα, καὶ μεταδοῦ-
ναι τῷ ὑμῖν ὑπὸ χόντων, καὶ μὴ δὴ τῷ τοῦτο δοκεῖν ποιεῖν
βούληται κακουργεῖν καὶ πρᾶξαι κακοῦ εἶναι. λέγε τὰ ψήψι-
ματα ταυτί. ἀλλ' ἵνα μὴ μακρὸν ἀκούειν ὑμῖν ἢ ὅτι εἰ-
σου τῷ ψήψιμά των αὐτὸ ὥστε ὅτι εἰλεκε, πρὸς οὐ τοῦ-
το κατὰ γράφ. λέγε.

Εκ τῷ ψήψιμά των.

Οὐκ ἔστι πάντες, ὡς αἰσθῆναι ἀθηναῖοι, τὸν αὐτὸν τό-
πον γεγράφειν, ἔσω, φησὶν, ὑποδράσας αὐτὸν ἢ αὐτὴν πρᾶ-
ξαι, κατὰ πόρ αὖ τὸν ἀθηναῖον ἀρκτεῖν: κυρίους μὲν
εἰδέναι τῷ πρὸς τοῦτον ὑπὸ χόντων ὑμῖν νόμῳ, σεμνὸς
δὲ ἀρκτεῖν, οἱ γὰρ αὖ δωρεὰς ἐπιθήσει τὰς τοῦ
των μεταδοῦναι πρᾶγμα. ἀλλ' οὐκ ἀρκτεῖν: ἀλλὰ πρᾶ-
ξαι μὲν * κατὰ δὲ δύνανται τῷ πρᾶγμα. ὡς τοῦν οὐδὲ
πρὸς ὄντων ἀξίων ἴδιον πρᾶξαι ἐπιχειροῦν: μακρὰ δὲ αὖ
πρᾶξαι καὶ κένω πρᾶξαι, αὖ ἢ πρᾶξαι πελιτρία διδῶ-
ναι τῷ χειρὶ μὲν. ὅς γὰρ ὡς ἀρκτεῖν πρᾶξαι τῷ ὑμῖν καὶ

περὶ σφαιλόντων ἔχιν αὐτῷ γέγραφε, καὶ περὶ σφαι-
 λῶν ὑμᾶς ἐκεῖ οὕτως ἀδεῶς ὅ, π αὐ βούληται, ποιῇ.
 πῶς οὐ τῆθ' ὁ λέγει διαπεράττει; οὐκ ἀγνοῶ θύνω, ὡ αὐ-
 θροὺς ἀθηνᾶοι, ὅ, π ὡς μὲν οὐ πρὶν ἔσθ' νόμος φανερῶς
 γέγραφε τὸ ψήφισμα π αρίστοκράτης, οὐχ ἔξῃ διῆξαι: ὁ δὲ
 δεινότατον πάντων ἐστὶ, τὸ μηδεμίαν κρίσιν ἐν παντὶ ποιῇ-
 (ταῖς) τῷ ψήφισμα θυνάτης αἰτίας, τῆθ' ὑφαιρέσθαι πειρά-
 σεταί. ἐγὼ δὲ περὶ αὐτοῦ τούτου πολλὰ μὲν λέγειν οὐκ
 οἶσμαι διῆν: ἐκ δὲ τῷ ψήφισματός αὐτοῦ διῆξω βραδύς οὐ-
 δὲ αὐτὸν ἔσθ' ἡρῶν μόνον εἶν κρίσιν οὐδεμίαν τῷ πῶ αἰ-
 τίαν ἔχοντι. γέγραφε γάρ, ἐάν τις ἀρχικτείνῃ χαλεπὸν,
 ἀπώγμης ἔσθ'. ἐάν τις ἀφέλῃ, ἢ ἡλίτης ἢ ἰδιώτης,
 ἔκαστος ἔσθ': οὐκ ἐάν μὴ πρὶν αἰεὶ κρίσιν τὸν ἀφῶ-
 θύνει: ἀλλ' ὅλως οὐθὺς. καί τοι, εἴ γε ἐδίδου κρίσιν, ἢ κῆ
 μὴ ἀφῆρται, τὸ τ' αὐτὸ περὶ γράψας καὶ τῆθ' ἀφελῶντων
 πῶ πινύειαν, ὁ πότε εἰς τῶν κρίσιν μὴ πρὶν αἰεὶ, ὃν ἀφεί-
 λοντο. οἶσμαι θύνω αὐτὸν καὶ κῆνον ὄρεν τὸν λόγον, καὶ
 σφόδρα ταυτὶ ζητήσιν ὑπαπατῶν ὑμᾶς, ὡς ἀκυρόν ἐστι τὸ
 ψήφισμα: περὶ βούλημα γὰρ ἐστίν. ὁ νόμος δὲ πέπεισται κε-
 λῶναι τὰ τῆς βουλῆς εἶν ψήφισματα. ὡς τε καὶ αὐτὸν νῦν
 ἀρψήσῃ, ἢ γε πόλις φλαῦρον οὐδὲν πείσεται καὶ τῶ
 τὸ ψήφισμα ἔσθ'. ἐγὼ δὲ περὶ ταῦτα οἶσμαι διῆν ὑμᾶς ἐ-
 κῆνο ὑπολαμβάνειν, ὅ, τὸ ψήφισμα τῆθ' οὐτ' ἐγγραφέν,
 οὐχ ἵνα ὄντος ἀκυρὸς μηδὲν ἀνδρὲς ὑμῖν συμβῇ, ὑμῶν γὰρ αὐ-
 τῷ πῶ ἀρχὴν μὴ γράφειν, εἴ γε τὸ βέλυσον τῇ πόλει σι-
 πείν ἐβούλετο: ἀλλ' ἵνα ὑπαπατῶντων ὑμῶν διαπεράξαι-
 τὸ πινύειαν πᾶσι τοῖς ὑμῖν συμφέρουσιν. οἱ δὲ γράψας
 μεσοὶ καὶ χρόνους ἐμποιῶντες, καὶ δι' οὓς ἀκυρόν ἐστι τὸ
 ψήφισμα, ἡμῶς ἐσμεν. ἄτοπον δὲ γίνονται, εἰ ὦν ἡ-
 μῖν ἔχιν εἰκὸς ὑπάρχει, ταῦτα τούτοις εἰς σωτηρίαν ὑ-
 πέρβειν. ἐν τίνω, οὐδὲ ἀπλῶν τῶθ' οὕτως ἐστίν, ὡς ἔσθ'

οἶέτω· εἰ μὲν γὰρ μηδὲς ἄλλος ἢ ὅς τις ἴμενεν ὁμοίως
 τοῦτω τῆς συμφυρόντων ὑμῶν ὀλιωρήτας χεῖρην, ἴσως
 ἂν ἡ πονηρὴ δεινὸν εἶδος· καὶ δὲ ὄντων ὀλιωρῶν, ὁ καλῶς
 ἔχει μὴ λυγρὸν τὸ ψήφισμα ὑμῶν. τίς γὰρ ὁ χεῖρην γε δοῦν
 ῥᾶν παλιν, καὶ ἴσως ἂν ἡ εἶδος ἀρπυγιάδης; τίς δὲ οὐκ ἐ-
 πιψυχεῖ; τίς δὲ χεῖρην δέσσει; ὁ τῶν εἶδος σκεπτεῖται, εἰ τῶ-
 τ' ὅτιν ἄκυρον τίς χρόνους, ἀλλ' ἐκείνο ὁρᾶν, ὅτι τῇ παρὲς τοῦ
 πονηρῶν ἡ εἶδος ἂν ἀρπυγιάδης, τοῖς ἀδικεῖν βούλομενοις
 αὐτῶν ὑμᾶς, ἀδικεῖν δώσετε. Οὐ τῶν οὐδὲ ἐκείνο με-
 ληθεῖν, ὡς ἀνδρὸς ἀδικησάντων, ὅτι ἀπὸ τῶν μὲν οὐδὲ δι-
 καίαν οὐδὲ λυγρὴν ἀρπυγιάδα ἀρπυγιάδης ἐξελίξαι,
 πῶς γὰρ δὲ πινασὶ βουλεύεται ὁρᾶν: ὡς ἀρὰ πολλὰ τῶν
 τῶν ἡδὴ γέγονε ψήφισμα τα πολλοῖς. ἐστὶ δὲ, ὡς ἀνδρὸς ἀδι-
 καῖοι, οὐδὲν εἶδος σκεπτεῖται, τῶν, εἶδος ἀννομεῖν εἰρηκέναι.
 πολλοὶ γὰρ περὶ φάσεις εἰσι, δι' ἃς πολλοὶς ὑμῶν ὕψιστοι
 τῶν. οἱ εἰσι τῶν ἐκ τῶν ψήφισμάτων τῶν ὑμῶν μὴ ἐ-
 χεῖρην, κύριον ἂν ἢ δὴ πονηρῶν. καὶ μὲν πῶς ὅς νόμοις
 γὰρ εἰρηρῶν, καὶ εἰ μὴ γὰρ χεῖρην, ἢ καὶ θυφάτων τῶν κατὰ
 χεῖρην, ἢ μὴ δυνάμεντων οὐδὲν διδάξαι, ἀπὸ τῶν: καὶ εἶδος
 οὐδὲν καλῶς πῶς τῶν εἶναι. οὐκ ἀρὰ βούλοισιν οἱ δι-
 καῖοι τῶν αὐτῶν καὶ. πῶς; ἐγὼ διδάξω. γνώμη τῇ δικαιο-
 τῶν διδάσκειν ὁ μὲν μένει. ἢ δὲ τῶν γνώμης δόξα, ἀφ' ὧν
 ἂν ἀκρίτως, πῶς ἴσται. ὅτι τῶν καὶ τῶν ἴσται ἔστιν πῶν
 ψήφον, δι' ὅτι βούσι. πῶς γὰρ ὁ μὴ τῶν εἶδος, μὴ τῶν δι' ὅ-
 νοιαν, μὴ τῶν δι' ἄλλαν ἀδικεῖν περὶ φάσιν μηδεμίαν πῶν ἂν
 γνώσκει, εἰ μὲν οὐ πῶν ψήφον, δι' ὅτι εἶ. εἰ γὰρ ἡ γνώμη τῶν δι-
 δασκόμενος, τῶν μὴ στωεῖναι δικαίαν οὐκ ὁφείλει δοῦναι.
 ἀλλ' εἰ τις εἰδὼς ἐκείνο περὶ δώκεν, ἢ ὕψιστοι, ἀφ' ὧν
 τῶν ὅτι τῶν ἀρὰ. δι' ὅτι καὶ τῶν ἀρὰ καὶ ἐκείνην ἐκκλησίαν
 ὁ κήρυξ, οὐκ εἰ μὴ οὐ ὕψιστοι τῶν τῶν, ἀλλ' εἰ τις ὕψιστοι τῶν
 τῶν, ἢ βουλεύει, ἢ δὴ μὲν, ἢ πῶν ἐκκλησίαν. μὴ δὲ τῶν ὑμῶν
 εἰ τῶν

εἴπε λέγειν ὡς γέγονεν, ἀλλ' ὡς ἐστὶ δίκαιον γινέσθαι: μὴ
 δ' ὡς ἐπὶ τοῖσι διδασκάλου ἐκπρωτῶν ἐκείνῃ, ἀλλ' ὑμᾶς αὐ-
 τοὺς ἀξιοῦτε διδάσκειν, ὡς δικαιοῦτορ * ἡ μὲν γὰρ πόλις τῷδε λέ-
 γουσιν. εἰ δὲ ὅτι μὴ δυνήσονται, οὐχὶ καλῶς ἔχειν ἡγοῦ-
 μεν, πλὴν ἐπὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς κυριωτέρῃ ποιήσασθαι τῆς ὑ-
 μετέρῃ αὐτῆς γνώμῃς. ἐπὶ τίνων ἔμοιγε δοκεῖ, καὶ σφό-
 δρα αἰνιδῆς εἶναι ὁ τοιοῦτος λόγος, ὡς γέγονε καὶ πέτε-
 ρον πρὸν ἄλλοις κριῶντα ψήφισμα. οὐ γὰρ εἴη πῶποτε
 μὴ κατὰ νόμους ἐπράχθη, σὺ δὲ τῷτ' ἐμμήσω: δὲ τῷτ'
 ἀποφύγειν τοῖς περὶ σέθεν: ἀλλὰ τὸν αὐτίον πολὺ μᾶλλον
 ἀλίσκεσθαι δὲ ταῦτα. ὥσπερ γὰρ εἴ τις ἐκείνων ἐάλω,
 σὺ τὰ δ' οὐκ αὖ ἐργαζῆς: οὐτως αὖ σὺν νῦν ἀλῶς, ἄλλος
 οὐ γράφει. ὥς μὲν τοίνυν οὐ πρὶν πάντας τοὺς νόμους
 φανερῶς γέγραφε τὸ ψήφισμα ἀριστοκράτης, οὐκ οἶμαι
 λέγειν αὐτὸν ἔξεν. ἡ δὲ πῖνα εἶδον, ὧν αὐτοῖς ἀθηναῖοι,
 γράφω ἀπονεχόμενον πρῶτον, τοῖς νόμοις μὲν ἀλίσκο-
 μενον, ὡς δὲ συμφέρων ὅτι μὴ γέγραφε λέγειν ὡς χειροῦν-
 τα, καὶ τῶν βιαζόμενον, οὐδὲ μὲν τοῖς ἀπασιν οἶμαι,
 μᾶλλον δὲ αἰνιδῆς λόγον. εἰ γὰρ καὶ κατὰ τὰλλα πάντα
 συμφέρει τὰ εἰρημνία, εἰ γε ὁ μωροκότας κατὰ τοὺς νό-
 μους διδάξειν ὑμᾶς ἀξιοῖ κυροῦν, ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἔχει διείξει
 δικαίως γε γραμμένα: ἀσύμφορα αὖ εἴη: εἴπερ τὸ δού-
 κειν πόλιν πλείστον πᾶσιν ὅτι κριτέον: οὐ μὲν, ἀλλ' ἔχει πῶ-
 τος ἐνέσται περὶ ὑμᾶς ὁ λόγος. οὐτὼ γὰρ σφόδρα ἐνα-
 πτόν ὃν τοῖς νόμοις τὸ ψήφισμα, μᾶλλον ἀσύμφορόν ὅτιν
 ἢ πρῶτον. βούλομαι δὲ ὑμῖν καὶ τῷτ' ὑποδείκνυσθαι. ἵνα
 δὲ ὡς δὲ βραχυτάτου λόγου δῆλον ὅσον λογιζομαι ποιήσω,
 πρῶτον εἰ γὰρ ἡ γνώμῃς πᾶσιν ὑμῖν ὁρᾷ. ἴσῃ οὖν συμφέ-
 ρει τῇ πόλει μήτε θηβαίους, μήτε λακεδαιμονίους ἰσχύειν:
 ἀλλὰ τοῖς μὲν, φωκέας ἀντιπάλους, τοῖς δὲ πῖνας ἄλλας

εἶναι. ἐκ γὰρ τῶ ταῦθ' οὕτως ἔχειν, ὑμῖν ὑπάρξει μεγίστοις
οὐσιν ἀσφαλῶς οἰκεῖν. παντὸ κρίνω νομίζετε ἴσως, καὶ τοῖς
χερρόνησον οἰκοῦσι τῶ πολιτῶν συμφέρον, μηδένα εἶναι
τῶ θρακῶν ἰσχυρόν. ἡ γὰρ ἐκείνων πρὸς ἀλλήλους ταρ-
χή καὶ ἡ πόσις φρουρὰ χερρόνησου μέγιστη τῶ πασῶν
ἔστι καὶ βεβαιοτάτη. τὸ κρίνω ψήφισμα τοῦτι τῷ μὲν ἡ-
κουμένῳ τῶ κερσοβλέπτου περὶ γμάτων ἀσφάλειαν δι-
δοῦν, τοῖς δὲ τῶ ἐτρόων βασιλέων στρατηγῶν φόβον καὶ
δῖος μὴ τινα αἰτίαν ἔχωσι, πρὶς αὐτὸν, ὅς μὲν ἀδυνάτοις, τοῖς
δὲ αὐτὰ ὄντα ἰσχυρόν κατέστησιν. ἵνα δὲ μὴ πάντες θαυμάζω-
τε, εἰ τὰ πρὸ ὑμῖν ψήφισματα τηλικαύτην ἔχει δύναμιν,
γεγονός ὃ καὶ πάντες ἐπίστασθε περὶ γμα, ὑμᾶς ἡπομνή-
σω. ὅτε μελτοκλῆς ἀπέστη κέτυος, συχρόνῃ δὲ χρόνον ὄν-
τος τῶ πολέμου, καὶ ἀπὸ λαγαμνίου μὲν ὀρθόφλου,
μλῆοντος δὲ αὐτοκλέους ἐκπλεῖν στρατηγόν, ἐγράφη πρὸ
ὑμῖν ψήφισμα τοιοῦτον, διὸ μελτοκλῆς μὲν ἀπὸ λ-
θε φοβηθεῖς, καὶ νομίσας ὑμᾶς οὐ προσέχειν αὐτῷ, κέ-
τυος δὲ ἐγκρατὴς τῶ, τε ὅρους τῶ ἰδρου καὶ τῶ θυσαυρῶν
ἐγένετο. καὶ γὰρ τοι μὲν τῶ, ὡς αὐτοῖς ἀδυνατοῖς, αὐ-
τοκλῆς μὲν ἐκρίνετο ὡς ἀπὸ λαγαμνίου μελτοκλῆς. οἱ δὲ
χρόνοι, κατὰ τῶ τὸ ψήφισμα εἰπόντος τῆς γραφῆς ἔβηλ-
λυνθεσαν: τὰ δὲ περὶ γματα ἀπὸ λαγαμνίου τῇ πόλει. οὐ κρί-
νω ἴσως ὅτι καὶ νῦν εἰ μὴ λύνετε τὸ ψήφισμα τοῦτι: καὶ τοῖς
βασιλεῦσι θαυμαστὴ γλῆσεται διὰ αὐτῶ ἀδυναμία, καὶ τοῖς
στρατηγῶν αὐτῶν: ὅπως γὰρ ἡγήσονται παρεωρεῖσθαι μὲν
αὐτοῖς, πρὸς κερσοβλέπῳ δὲ ἀπὸ κλίνεν ὑμᾶς. εἰδὲν τῶ
τῶ γινώσκαι πρὸς χωρήσονται τῆς ἀρχῆς αὐτῶ καυροῦ π-
νος, αὐτοῖς αὐτῶ μὲν τῶ κερσοβλέπτου: πάλιν ὁρᾶτε
τί συμβήσεται. φέρε γὰρ πρὸς θεῶν αὐτῶ ὑμᾶς ἀδικῆ κερ-
σοβλέπῳ, * ὃ μάλιστ' εἰκὸς ἐλπίσεται, ἢ μὴ δυνάσθαι
τα κρίναι: οὐκ ἐπ' ἐκείνους ἵμεν, καὶ δι' ἐκείνων πάλιν

ἀδελφὴν ποιεῖν αὐτὸν ἐπιχειρήσομεν; αὐτὸν εἴπωσιν ὑμῖν
 πρὸς τοὺς ἐκείνοι, ὑμεῖς, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, οὐ μένον
 ἡμῖν ἀδικουμένοις οὐκ ἐβοηθήσατε, ἀλλὰ καὶ φόβον, αὐ-
 τῶν ὑμῶν αὐτῶν ἀμνηώμεθα, θαυμαστὸν πᾶσι γάρ τε,
 ψήφισμα ποιησάμενοι τὸν ἀνάντια τῆς ὑμῖν συμφέρουσι,
 καὶ πρὸς τὸν ταῖς ἡμῖν, αὐτὸς ἀρκτεῖν, ἀπώγμην εἶναι.
 οὐκοῦν ἐς τὴν δικαιοβουσίαν καλεῖν ἡμᾶς, ἐφ' οἷς καὶ πρὸς
 ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ πρὸς ἡμᾶς κακῶς ἐβουλόχατε: εἴπε-
 μοι ταῦτ' ἐὰν λέγῃσιν, οὐ δικαιοτέρα ἡμῶν δ' οὐσιν, ἐπὶ
 γ' οἶμαι. καὶ μὲν οὐδ' ἐκείνους γ' ἄξιον εἶπεν, ὅτι νῦν δὲ εἰ-
 κώπως ἐφενάκισθε καὶ πᾶσι κρούσθε. εἰ γὰρ μηδὲν εἴχε-
 τε τῆς ἄλλων λογισάμεθα, μὴ δ' ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν οἰοίτε ἡ τε
 τοῦτο σωθῆναι, ὡς ἰδεῖν πρὸς αἰγῶν ὁλοκαίους τοῦτο-
 σί, οἱ τὴν πεποιθότος αὐτοῖς φιλικώτου, πῶς αὐτῶν κέ-
 χλωτο; ἐκείνος ἐκείνοις ποτίδαι οὐχὶ τῆνικαὶ ταῖς ἀπέ-
 δωκεν, ὡς ἴκα ἀκροῦσθαι οὐκ ἐβ' οἰός τ' ἔω, ὥσπερ ὑμῖν ὁ
 κερβλέπης χερσὶν ὤνησον: ἀλλὰ πρὸς ὑμᾶς πολεμῶν,
 χήματα πολλὰ ἀναλώσας, ἐλὼν καὶ δυνάμει αὐτῶν
 τὸς ἔχει, εἴπερ ἐβουλήθη, παρέδωκε. καὶ οὐδ' ἐπεχει-
 ρησεν ἄλλο ποιεῖν οὐδέν. ἀλλ' ὅμως ἐκείνοι, ἕως μὲν ἐώ-
 ρων πηλικούτων αὐτὸν, ἡλικιωτῶν πρὸς ὑπέρχῃ, σύμμα-
 χοί τε ἦσαν, καὶ δι' ἐκείνον ἡμῖν ἐπλήμουν: ἐπειδὴ δὲ εἶ-
 δον μέγιστον πρὸς αὐτοὺς πίσεως γινόμενον, τοσούτ' ἀπέ-
 ριστ' ἔκ τῆς ψήφισαται, αὐτὸς ἀρκτεῖν πινὰ τῆς ἐκείνῳ
 συγκατασκευάστων τῶν ἀρχῶν ἐκ τῆς ἐαυτοῦ συμμάχων
 ἀπώγμην εἶναι, ὥσθ' ἡμᾶς οὐς ἴσασιν ἀπάντων ἀνθρώπων
 ἡδὺς αὐτῶν καὶ ὅς ἐκείνου φίλος καὶ αὐτὸν φιλικώτου ἀρ-
 κτεῖν αὐτῶν, φίλος πεποίηται: φασὶ δὲ καὶ συμμάχους
 ποιήσεσθαι. εἴτ' ὁλόθισι μὲν ἴσασιν ἐμὴν περὶ ὧν: ὑμεῖς
 δὲ ὄντες ἀθηναῖοι ταυτὸ τῆς τ' ἀπὸ πρὸς τε; * ἀλλ' ἐκ αἰχρὸν
 ὅς πρὸς πρὸς γμάτων ἐπίσταται βουλόχαται δοκῶντας

περὶ χεῖν, ἢ ἴπον ὀλυνθίων τὸ συμφέρον εἰδὼτας ὁφθαλμοῖς
 ναί; Ἀκούω τοίνυν αὐτὸν καὶ τοιοῦτόν τινα δρῆν λόγον,
 οἷς καὶ πρὸς τὸν ποτε ἀριστόμαχος πρὸς ὑμῖν ἐδημηγύρει,
 ὥς οὐκ ἔστιν ὅπως ποτὲ κερσοβλέπης αἰρήσεσθαι χερσὶν
 ὄν ἀκροῦν ὡς χειρὶν ἐχρὸς ὑμῖν εἶναι. οὐδὲ γὰρ εἰ λά-
 βοι καὶ κατὰ χεῖρας, λισίτελήσειν αὐτῷ. ἐκ μὲν γὰρ ἐκείνης,
 οὐκ ἔστιν ἔσθ' ὑπάρχοντα τάλαντα ἢ πρὸς ὁδοῦ, μὴ κλε-
 μουμένης: εἰ πολεμήσετε δὲ, οὐδὲν: ἐκ δὲ τῆς ἐμπορείων,
 ἃ τὸ τ' αὖ κλεισθέν, πλείον, ἢ διακῆσια τάλαντα ἔσθ' ἢ
 πρὸς ὁδοῦ. ὥστ' εἰ βουλόμενος μικρὰ λαμβάνειν, καὶ κ-
 λεμῆν αὖ ἔλοιτο, ἴζον τὰ πλείω καὶ ὀλίγος εἶναι, θω-
 μάξεν φησὶν. ἐγὼ δὲ οὐκ ἀκροῦ μὲν εἶπεν πολλά, ἃ μὴ
 δοκεῖ μάλλον αὐτὸς ἰδὼν ἀπίσθιν εἰκότως, ἢ τούτοις πι-
 σδύων ἐκείνον ἔαν μέγαν γίγνεσθαι: οὐ μὲν ἄλλ' ὁ μάλιστα
 πρὸς χεῖρον ἔχω, ὅσῳ δρῶ. ἴσε δὲ ἡ ποῦ ὀλίγωρον, ὡς αὐ-
 θροῦς ἀθηναῖοι, τοῦτον τὸν μακεδνόν, ὃ πολὺ δὲ ποῦ μάλ-
 λον ἐλισσέλει τὰς ἴξ' ἀπάσῃς μακεδονίαις πρὸς ὁδοῦς ἃς
 δεῶς λαμβάνειν, ἢ μετὰ κινδύων τὰς ἴξ' ἀμειψόμενος: καὶ
 χρῆσθαι ὀλίγοις αἰρετώτερον ὡς αὐτῷ τοῖς παύμοις ὑμῖν,
 ἢ θετήλοισι, οἱ τὸν πατὴρα αὐτῶν ἴξ' ἐβαλον. ἀλλὰ γὰρ
 τούτου, κακὸν ὅστις ἰδεῖν: ὑμεῖς μὲν, ὡς αὐθροῦς ἀθηναῖοι,
 οὐδένα πρὸς ὁδοῦ πώποτε τῆς ὀλίγων: θετήλοι δὲ οὐ-
 δένα πώποθ' ὄν τινα, οὐ. ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ὡς οὐτως ἐχόντων
 μικρὰ λαμβάνειν, καὶ ὅς' ἀπίστω ὀλίγοις, καὶ τὸ κιν-
 δυνάειν αὐτῶν τῶ μετὰ ἀσφαλείας ἡν ὁρᾶτε περὶ μελέων
 αὐτῶν. τί δὲ ποτε τὸ αἶμιον; οὐ γὰρ δὴ λόγον γὰρ τὸ περὶ γ-
 μα οὐκ ὡς πρὸς χεῖρον ἔχει: ὅτι, ὡς αὐθροῦς ἀθηναῖοι, δυοῖν
 ἀγαθοῖν ὄντων πᾶσιν ἀνθρώποις, τῶ μὲν ἡγευμένους καὶ με-
 γιστοῦ πάντων τῶ δυνάμειν, τῶ δὲ ἐλάττωτος μὲν τούτου,
 τῶ δὲ ἄλλων μεγιστοῦ, τῶ καλῶς βουλούμεναι, οὐχ ἅμα
 ἢ κτῆσις πρὸς γένεσθαι τοῖς ἀνθρώποις. οὐδ' ἔχει τ' οὐ περὶ

τόντων οὐδεὶς ὄρον, οὐδὲ τελούτων τῆς τῷ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας. διόπερ πολλοὶ πολάκις μειζόνων ἀδισυμούντες τὰ παρόντα ἀπόλεον. καὶ τί δέῃ ὅλιγιστον λέγειν, ἢ τιν' ἄλλον; ἀλλ' ὁ πατήρ αὐτὸς ὁ κερσοβλέπῃου κότυς, ἡνίκα μὲν σασιάζοι πρὸς πινάσ, πρὸς εἰς πέμπων πρὸς ἡμᾶς, ἀπαντα ποιεῖν ἔριμος ὤν: καὶ τότε ἠδάνετο, ὡς ἀλυσίτελές τὸ τῇ πόλει πολεμεῖν. ἐπειδὴ δ' ὑφ' ἐαυτῷ τὸ θράκην ἔχει, κατελάμβανε τὰς πόλεις, ἡδίκη μισύων, ἐπαρώνει μάλιστα μὲν εἰς ἑαυτὸν, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς, τὴν χάραν ἐποιεῖτο ὑφ' ἐαυτῷ: τὸ περὶ γὰρ ἀμύχανον ὤν. τῷ γὰρ ἑσθλὸς τῷ πλεονεκτεῖν ἐπιχειρούντων οἷς οὐ χρὴ, οὐκ εἴωθε τὰ δυσχερέστατα ἐκείνου λογιζέσθαι: ἀλλ' ἂν καπερθώσας διαπερξέτω. ἐγὼ δ' εἰδὼς ὅτι ἡμᾶς οἱ μὲν ἑσθλὸν τὸν ἔσθλῳ βεβουλόσθαι: ὅπως αὖ μὲν ἂν χρὴ πρὸς ὑμῶν γινώσκει κερσοβλέπῃς, μὴ δὲν ὑφ' ἡμῶν ἀδικηθήσεσθαι: ἐὰν δὲ ἀλόγως ἀδικεῖν ἐπιχειρῇ, μὴ μείζων ἔσται τῷ δοῦναι δίκην. ἀναγνώσομαι δ' ὑμῖν τὴν ἀδισολίαν, ὡς ὅτε ἀφῆσθαι μιλῶνθης, κότυς ἐπέμψα: καὶ ὡς ὅτε πᾶσαι τὴν ἀρχὴν ἔχων πέμψας τιμωμάχῳ τὰ χωρία ὑμῶν ἰξήλιν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

τοῦτο, ὡς αὐτοὶς ἀθηναῖοι, τὸ πρὸς ἀληγμά ἐωρακός τις, αὐτοὶ μοι πεισθέντες, καὶ κείνο εἰδότες ὅτι ὅλιγιστος ὅτε μὲν ἐπολιόρκει ἀμύπολιν, ἢ ὑμῶν πρὸς αὐτὴν, πολιορκεῖν ἔφη: ἐπειδὴ δὲ ἔλαβε, καὶ ποτήδαιαν περσαφείλετο, ἐκείνῳ τὴν πίσιν βουλήσεσθαι ἔχειν, ὡς περὶ φασὶ πρὸς λακεδαίμονιους ποτὲ εἰπεῖν ἰσηκράτην ἐπιτάλτον. καὶ γὰρ ἐκείνόν φασιν, ἰξάπατώντων τί τῷ λακεδαίμονιων, καὶ περτεινόντων πίσιν ὡς πινά βούλεται λαμβάνειν, εἰπεῖς, ὅτι πίσιν αὐτοῖς γινέσθαι μένῳ, εἰ δείξαιεν, ὅπως αὐτοὶ ἀδικεῖν ἐβλήσαντο, μὴ δὲ αὐτοὶ ἡσυχάζοντο: ἐπεὶ ὅτι γε ἐβλήσαντο,

οὐ εἰδέναι : ἕως αὐτῶν δύνωνται , πίσιν οὐκ εἶναι γούλω .
 αὐτοῖς μοι χρῆσθε συμβέλλω , φυλάξετε τὴν πίσιν περὶ του-
 τῶν τὸν θράκα : καὶ μὴ βουλήσεσθε εἰδέναι τίνα αὐτῶν , εἰ πά-
 σης ἀρξέει τῆς θράκας , περὶ ὑμῶν χάρις γνώμῳ . Οὐ γὰρ
 νῦν ὅλως ἐδὲ ὑγιαίνοντων ἀνθρώπων ὅστις τῶν ταχέων
 ἡμετέριστα , καὶ διδόναι πῶς τῶν ταχέων δωρεάς , καὶ τὰ
 ἐκ πολλῶν ῥάδιον γράναι . ἴσῃ γὰρ δὴ περὶ ταχέων πάντες , ὡς
 αὐτοῖς ἀθηνᾶται , ὁμοίως μοι , ὅτι τὸν κῆτον πότ' ἐκείνον
 ἐποίησατε πολίτην : δῆλον ὡς κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον
 οὐνοὺν ἡγνύμενοι καὶ φίλον . καὶ μὲν καὶ χρυσοῖς σεφά-
 νοις ἐσεφανούτε , οὐκ αὐτῶν εἶγε ἐχρὸν ἡγεῖσθε . ἀλλ' ὁμως
 ἐπειδὴ πονηρὸς καὶ θεοῖς ἐχρὸς ἡμεῖς , καὶ μέγαλα ὑμῶν ἡ-
 δίκη , ὅς ἀρκτείναντας ἐκείνον πύθωνα καὶ Ἡρακλείδην
 ὅς αἰνίους πολίτας ἐποίησατε , ὡς οὐδ' ἔχεται , καὶ χρυσοῖς
 σεφάνοις ἐσεφανώσατε . εἰ δὴ τότε , ὅθ' ὑμῖν οἰκείως ἔχει
 ὁ κῆτος ἐδόκει , ἔρχεσθαι πρὸς αὐτὸς ἀρκτείνῃ κῆτον ἐκδο-
 τῶν εἶναι , πότ' ὅσον ἐξέδοτε αὐτὸν τὸν πύθωνα καὶ τὸν ἀδελ-
 φὸν , ἢ πρὸς τὸ ἡμετέριστα ὅτις πολίτας ἐποιήσατε , καὶ ὡς
 οὐδ' ἔχεται ἐπιμαίτε ; τί δ' ἀλέξανδρον ἐκείνον τὸν θετῆ-
 λον , ἢνικ' εἶχε μὲν αἰχμάλων δῆσας πελωπίδαν , ἐχρὸς
 δι' ὡς ἐδίδεξεν θεοῖς αὐτοῖς ἡμεῖς , ὑμῖν δι' οἰκείως δέκετο οὕτως ,
 ὡς τε πρὸ ὑμῶν στρατηγὸν αἰτεῖν , ἐβοηθεῖτε δὲ αὐτῷ , καὶ
 πάντα ἡμεῖς ἀλέξανδρος : περὶ διὸς εἴ' τις ἔρχεσθαι , εἰ τις
 ἀρκτείνῃ ἀλέξανδρον , ἀπώπμων εἶναι : ἄρ' ὦν μὲν ταῦθ' ὕ-
 βρισε καὶ περὶ πηλάκοισιν , ἀσφαλὲς αὐτῷ τὸ πρὸ αὐτοῦ
 δίκην περᾶσθαι λοβεῖν ; τί δὲ τὰλλα λέγοι τις ἄν ; ἀλλ' ὁ
 μάλιστα δακῶν νῦν ὑμῖν ἐχρὸς εἶναι ὡς λιπὼτος ἔρσι , εἰ
 τὸθ' ὅτ' ἀργαλέον καὶ τῶν ταχέων λαβὼν τῆς ἡμετέριων πηλῶς
 πολιτῶν ἀφῆκε μὲν αὐτοῖς , ἀπέδωκε δὲ πάντα ὅσα ἀπώ-
 λισεν αὐτοῖς . πέμψας δὲ χρῆματα ἐπηγγέλατο ἔριμος
 εἶναι συμμάχῳ πεισθεῖς , καὶ τὴν πατρὸς ἐλπίδα αἰε-

κεδῶσαι· εἰ τότε ἡξίωσε τυχεῖν τούτων, καὶ ἦς ἔρχετο τῆς
 ἀφελείων ὑπ' αὐτῆς, ἐάν τις ἀγκυτεῖν ὀλιγοῦσιν, ἀπώ-
 γμον εἶναι, καλῶ γε ὑβριν ἡμεῖς αὐτοὶ βουλομένοι. ἀρὰ γε
 ὁρᾷτε καὶ κατὰ μανθάνετε, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, ἐφ' ἐκεί-
 σου τούτων, ἡλικίῳ ἀνὸ φληκότες πρῶτοι αὐτῆς, εἴ τι τῆς
 ἐτυγχάνετε ἐπινοοῦμενοι; ἐπὶ γὰρ οὐχ ὑγιαίνοντων
 ἀνδρῶν οἶμμε, οὐθ' ὅταν ἕνα ὑπελήφωσι φίλον, οὐτῶ
 πιδύειν, ὡς περ ἀνὰ δίκην ὑπὸ χειρὶ, τὸ ἀμύνεσθαι σφάδιν
 αὐτῆς ἀφελείας· οὐθ' ὅταν ἐχθρόν πινὰ ἡκῶνται, οὕτως
 αὐτοῖς μισεῖν, ὡς περ ἀνὰ πτωχὸν σάμενος βούληται φίλος εἶναι, τὸ
 ποιῆν ἐξῆναι· τῶν καλῶν, ἀλλ' ἀχρίτου καὶ φιλείας,
 οἶμμε χρὴ καὶ μισεῖν, μὴ δ' ἐτόρου τῆς κακῶν ἡσυχίας· βα-
 λόντες. οὐδὲν γὰρ οὐδὲ ἐκείνο ἰδεῖν δυνάμει,
 ὡς οὐχὶ πάντες ἀνθρώποι τούτων ἀξιώσιν τυχεῖν, ὁ πό-
 τος περὶ δέ τι καὶ ἡ ὑποῦν δὲ ὀργισίας· περὶ φασίς περὶς ὑ-
 μῶν, εἰ χειρὶ δὴ δώσετε· οἳ εἰ βούλεσθε, σίμων, βιά-
 νωρ, ἀθηνῶν δωρεος, ἄλλοι μυεῖοι. εἰ μὲν τοίνυν πᾶσι φι-
 λίου μεθὰ ταυτὰ, λήθμεν ὡς εἴοικε μετὰ φόρων ὀργῶν
 ἀνθρώπων ποιῶντες, τῶν ἐκείνων σωτηρίαν τούτων δορυ-
 φοροῦντες. εἰ δὲ τις μὲν, τις δ' ἄλλος, δικαίως ἐγκαλέσιν *
 οἳ μὴ μετέχοντες. φίρ, ἐάν δὴ καὶ μενέστρατος ἡμῶν ὁ ὄρε-
 τὸς ἀξίῳ τῶν καὶ αὐτῶν φιλοῦσθαι, ἢ φάυλος ὁ φω-
 κὸς, ἢ τις ἄλλος δυνάστης· πολλοῖς δὲ δὴ περὶ δὴ κακούς
 ἕνα πομπάκις φίλοι γινόμεθα· πότρου φιλοῦμεθα
 πᾶσιν, ἢ οὐ; φιλοῦμεθα νῆδία. καὶ τί δὴ φησὶ μὲν, ὡς ἄν-
 δρὸς ἀθηναῖοι, καλὸν, εἰ τῆς ἐλλώων ἐπ' ἐλθὺς ὀργία περε-
 σῆναι φάσκοντες, ὅς ἰδίᾳ δυνάμεις ἢ τοῖς πλῆθεσι κεκτη-
 μένους δορυφοροῦντες φαροῦμεθα; ἐγὼ μὲν οὐχ ὁρῶ. εἰ
 γὰρ ὅτι τῶν δούτεον τί τοιοῦτον, ὡς ἔγωγε οὐ φημι· πρῶτον
 μὲν τῶν μὴδὲν ἡδικοῦ πώποτε, δούτρου δὲ, μὴ δ' ἄν ἀδι-
 κῆν βάλῃται, δυνάμει δὲ, ἐπειθ' ὡς ἀληθῶς ὅς τις ἄπασι,

αἰθερώπρις ἔστι φαιδρός ἰσθρὶ τῷ μὴ παθεῖν τῶν δὲ οὐ
 κέμενος, καὶ οὐκ ἔστι τῷ πρὶν μετ' ἀδείας ἐτόρους κα-
 κῶς, τοῦ τῷ δοπέον. ὅτι μὲν τοίνυν ὁ χερὶ δὴ μὲν οὐτ' ἔστι
 αἰαμῶν τῶν δὲ πρὸς ὑμᾶς, οὐτ' ἔστι ἵνα μή τι πάθῃ ταῦ-
 τα οὐρεσκομένων, ἔασω : ἀλλ' ὥς οὐδὲ πρὸς εἰς τὸν ἐπει-
 τα χρόνον, ἀκρόατέ μιν, καὶ σκοπεῖτε αὐτὸς ὅπως ὑμῖν
 ἔξεταξεν δοκῶ. ἐγὼ νομίζω, ὡς αὐτοὶς ἀθηναῖοι, ὅσοι μὲν
 ἔστι ἡμετέρων ἐσθῶν καὶ νόμων ὑπὸ θυμῷ γινόμενοι πρὸς
 λίτῃ γινέσθαι ἐπονομαζέμεν, ἅμα τ' αὐτοὺς αὐτὴν γινέμεν
 τοῦτων, καὶ πρὶν ἢ μὲν οἰκῆν καὶ μετέχειν ὧν ἐπεθύμηται,
 ὅπως δὲ τούτων μὲν μηδενὸς μήτ' ὑπὸ θυμῷ μήτε ξηλῶς
 εἰσέρχεται, πλὴν πλεονεξίας δι' ἀγαπῶσιν, ὡς δὲ τῷ δο-
 κῶν ὑφ' ἡμῶν ὑμᾶς καὶ ποτὶ τῷ : τούτοις οἱ μὲν, μάλ-
 λον δὲ οἶδα σαφῶς, ὅταν ποτε μέζονος πλεονεξίας ἐλ-
 πίδα ἐτόρῳ θιν' ἰδῶσιν, οὐδ' ὅτι οὐκ ὑμῶν φροντίστας ἐ-
 κείνῳ θοδραπύειν. οἷς, ἵν' εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς πρὸς ἀβλί-
 πων ἐγὼ τῶν λέγω : πύθων οὐ τοσὶ, ὅτε μὲν κέ τινι δὲ
 θύς ἀπεκτονῶς οὐκ ἀσφαλὲς ἡγεῖτο ἀπελθεῖν ὅτι τύχοι,
 ἢ λανθῶς ὑμᾶς, καὶ πολιτείαν ἡγήσεται, καὶ πάντων ἐποιή-
 σατο πρῶτοισ ὑμᾶς. ἐπειδὴ δὲ οἶμαι τὰ περὶ τῶν
 πρῶτα συμφορὰν ἰαυτῷ μάλλον, οὐδ' ὅτι οὐκ ὑμῶν
 φροντίστας, τὰ ἐκείνου φρονεῖ. οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν, ὡς αὐ-
 τοὶς ἀθηναῖοι, πρὸς τούτοις, τοῖς ὑπὸ τῷ πλεονεκτεῖν
 πρὸς αἰρέσειζασιν, οὐδὲν οὐτ' ἐβέλαιον οὐθ' ὅσον : ἀλλὰ διὰ
 τοῦτων ὅς τις οὐ φρονεῖ, φυλαττόμενον παρῆναι, μὴ πρὸς
 πρὸς τῶν κατηγορεῖν. εἰ γάρ τινι, ὡς αὐτοὶς ἀθηναῖοι, τού-
 ναντίον, ἢ τὸ ἀληθὲς ἔχει, θεῖν μὲν τὸν χερὶ δὴ μὲν αὐτὸν, καὶ
 γὰρ γινέσθαι παρῆν ἡμᾶς ἀπονομαζέμεν, καὶ εἶναι καὶ ἔσεσθαι,
 καὶ μὴ δὲ ποτε ἄλλῃ γινώμεν, ἢ τῶν γινώσκων, οὐδὲν μάλ-
 λον ἔχει καλῶς ταῦτ' ἀπὸ τῷ φησὶ σαφῶς. εἰ μὲν γὰρ ἐπ' ἅλλο
 π τῶν πλὴν ἀλλῶν ἐλαμβάνει πλὴν ἐκ τῷ φησὶ σαφῶς, ἢ

τὰ κερσοβλέπῃου πράγματα, ἥτιον αὐτῷ λεινόν. νῦν δὲ
 ἔσθ' οὐ καὶ χησέτω τῇ δ' ἡ ψήφισματος πλεονεξία,
 οὐκ ἀξιοπίστον οὐδ' ὑμῖν οὐτ' ἐκείνῳ λογιζόμενος αὐτὸν
 οὐρίσκω. σκέψασθε δὲ ὡς δικαίως ἐκαστὰ ὑξετάζω καὶ σφῶ
 δρα γὰρ εἰκότως δεδιώς. ἐγὼ σκοπῶ κύτῃ, ὅτι κηδεστὴς αὐτῷ
 ἰωκράτει, τὸν αὐτὸν ἔσθ' ὃν πρὸς χειρὶ μὲν κερσοβλέ-
 πῃς. καὶ τὰ πεπεσγμένα ὁρῶ πολλῶν μείζονα, καὶ χά-
 ρις πλείονος ἀξία ἔσθ' ὅτι κύτῃς ἰωκράτει, ἢ ἔσθ' κερ-
 σοβλέπῃου χειρὶ μὲν. σκεψάμεθα δὲ οὐτως: ἴδε δὴ πον-
 τὸν τ' αὐτοῦ ἀθηναῖοι, ὅτι χαλκῆς εἰκότος οὐσης παρ' ἡμῖν
 ἰωκράτει, καὶ σιτήσας αὐτῷ πρυτανείῳ, καὶ δωρεῶν, καὶ
 ὑμῶν ἄλλων, δι' αὐτοῦ δαίμων ἐκείνῳ αὐτῷ: ὅμως ἐτόλμη-
 σεν ἔσθ' ὅτι κύτῃς πεσγμάτων ἐναντία τοῖς ὑμετέροισι
 στρατηγῶν ναυμαχεῖν, καὶ πρὸς πλείονος ἐποίησαν τοὺς
 ἐκείνου σωτηρίαν, ἢ τοῖς ἡπαρχοῦσας ἐαυτῷ πρ' ὑμῖν, ἡ-
 μάς: καὶ εἰ μὴ μὲν τῶν ἐχέτε τὴν ὀργάνῃ ὑμεῖς τῆς ἐ-
 κείνου πεσπείας, οὐδὲν αὐτὸν ἐκάλυπεν ἀθλιότητος
 αὐθρόπων ἀπάντων εἶναι. ἀλλ' ὅμως ὁ κύτῃς ὑπ' ἐκείνου
 τότε σωθεῖς, καὶ λαβὼν ὄργῃ τῆς ἐκείνου φιλίας πείραν,
 ἐπειδὴ βεβαίως ἠγάσθη σωθῆναι, οὐχ ὅπως ἀκρωσέ-
 χῃν ἐσπόμενος αὐτῷ, καὶ πρὸς ὑμῶν δι' ἐκείνον τι φι-
 λάνθρωπον ἐπεσπείας, ἵνα συγγνώμῃς αὐτῷ τοῖς πεπεσγμέ-
 νοις τύχη: ἀλλὰ πᾶν πρὸς ὑμῶν, ἡξίου μὲν αὐτὸν συμπα-
 λιορκεῖν τὰ λοιπὰ τῆς ὑμετέρων χωρίων οὐκ ἐθέλοντος
 δι' ἐκείνου, λαβὼν αὐτὸς τὴν τε βαρβαρικὴν δύναμιν, καὶ
 τὴν ὑπ' ἐκείνου σωφλεγμαλὴν, καὶ τὸν χειρὶ μὲν ἔσθ' ὃν
 πεσπείας, πεσπείας τοῖς ὑμετέροισι χωρίοις,
 καὶ εἰς ἔσθ' ὃν κατέστη τὸν ἰωκράτην ἀκρείας, ὥς τε ἀπελ-
 θόντα εἰς αὐτὴν οἰκεῖν, καὶ πάλιν εἰς ὄργῃ, ἡγούμενον
 ὡς μὲν ὑμῶν οὐχὶ χαλᾶς ἔχειν ἐλθεῖν, οὐς ὑστέροισι ἐπε-
 ποιήσῃ τῶν θρακῶν καὶ τῶν βαρβαρῶν. πρ' ἐκείνῳ δὲ οὐκ ἀσπρά-

λῆς εἶναι μέλει, ὃν οὕτως ὀλιγοῦντα ἑώρα τῆς ἐαυτοῦ
 σωτηρίας. εἰ δὲ οὕτως, ὧς ἀνδρὸς ἀσπηνάοι, καὶ ὁ κερσώλης
 πῆς ἐκ τῆς τῷ χειρὶ μὲν νῦν ἀδείας καὶ τῇ σκευῇ ἀπομείνης
 αὐξήσεις, ὀλιγοῦν μὲν ἐκείνους, νεοτρίβη δὲ καὶ κινῆ πρὸς
 ἡμᾶς: ἴσχυρὲς τῶν ὑμῶν, εἰ καὶ χερσὶν ἴσχυρὸς παρὰ τῆς, τὸν
 θρᾶκα ἰσχυρὸν ἐφ' ὑμᾶς αὐτοὺς κατεσκεύακται; ἐγὼ μὲν
 οὐκ ἀξιά. καὶ γὰρ ἐκεῖνο νομίζω δίκαιον, εἰ μὲν αἰσθάνεται
 ταῦτα καὶ πεσοῦν χερσὶν, εἴθ' ὅπως τοιούτων ἡμι-
 σμάτων τούτων, διαπεσέτω, ὡς ἡδύτου λούοντι μὴ
 ἡδύρεπιν αὐτῷ: εἰ δὲ λείπεται αὐτὸν, ὅσω μᾶλλον οὐ-
 νουν πρὸς αὐτὸν ὑπέληφεν εἶναι, ὅσον τῷ μᾶλλον περὶ δέ-
 δαι καὶ ὑποδὲ αὐτοῦ καὶ ὑποδὲ ἐκείνου. ἐστὶ γὰρ φίλων
 ἀγαθῶν, οὐ τὰ ποιῶντα χερσὶν εἶναι τοῖς οὐνοῖς, ἴσχυρὸς καὶ
 κείνοις καὶ σφίσι αὐτοῖς ἔσται πρὸς βλάβην: ἀλλ' ὁ μὲν αὖ
 μέλει σωοίσειν ἀμφοῖν, συμπέσσειν: ὁ δ' αὖ αὐτὸς ἀμει-
 νόν ἐκείνου πεσοῦν, πρὸς τὸ καλῶς ἔχειν τίθεσθαι: καὶ
 μὴ τὴν ἡδὴ χερσὶν τῷ μὲν ταῦτα χρόνος παντὸς ποδὶ πλείονος
 ἢ χερσὶν. οὐ τῶν οὐδὲ ἐκεῖνο λογιζόμενος δύναμει
 κατελεῖν, ὡς εἰ καὶ βαρβαρὸς καὶ ἄπιστος, ὁ κερσώλης πῆς,
 ὁ μὲν περὶ νοθεῖν γὰρ, μὴ τὰ τηλικαῦτα ἀδικῆσαι χερσὶν
 δὴ μὲν. ὅταν γὰρ πάλιν ἴσχυρὸς ἡλικιώνος τοῦ ἰσχυροῦ
 ἀφαιρήσειν μέλει τοῦδὲν ἐφρόνιστε, παντελῶς τούτῳ
 γὰρ οὐδὲν αὖ ἡγούμενος μελήσει τῷ ἀφαιρούμεν χερσὶν
 μὲν. ὁ μὲν γὰρ ἐκείνον, πρὸς, σίτησιν, εἰκέναι, παρὲν
 δὲ ἡλικιώνος τὸν αὐτὸν ἐπίσσειν, ὀλίγου δὲ λέγειν πάνθ', ὡς
 αὐτοῦ ζῆν οὐκ ἀξίον ὡς ἰσχυροῦ, νομίζων ἀφαιρήσειν, οὐκ
 ἐπιστάτη. οὐ γὰρ δὴ ὡς ἀληθῶς, τίνος αὖ καὶ λόγον χρὴ
 μή πινος χερσὶν ἀφαιρήσει; οὐδ' οὐδὲν, ἐστὶ γὰρ παρ'
 ὑμῶν αὐτῷ, οὐ παῖδες, οὐκ εἰκὼν, οὐ σπένει, οὐκ ἄλλο
 οὐδὲν. καὶ μὲν, εἰ μήτε φύσει πρὸς ὁ κερσώλης πῆς, ἐκ
 τε τῷ γὰρ ἡλικιώνος πρὸς τὸν, δίκαιος ἄπιστος, μηδὲν τε

τοιοῦτον ὑπάρχει τοῖς πράγμασιν, δι' ὃ καὶ πρῶτον γὰρ
καὶ φύσιν περνοθεῖν ἔτι χαλεπήν: τίνος ἐνεκα ἀπλῶς
καὶ νομιμῇ πετυφωμένως οὕτως ἀβούλεται, διαπεράξα-
σαι, συλλάβωμεν αὐτῷ καὶ τῷ καὶ ἐφ' ἡμῖν ὄντα; ἐγὼ μὲν
οὐχ ὀρώ. Ὅτι τίνων ἀνδρῶν τοῖς πράγμασι μὴ συμ-
φορεῖν τὸ ψήψισμα, οὐδὲ πρὸς δόξαν συμφορεῖ τῇ πόλει
τοιοῦτον ἔδεν ἐψήψισμῳ φαίνεσθαι. καὶ εἴτε διὰ μα-
θεῖν ὑμᾶς. εἰ μὲν γὰρ, ὡς ἀνδρῶν ἀθηναῖοι, πόλιν οἰκοῦντι
καὶ νόμοις πολιτευομένῳ τὸ ψήψισμα ἐγγεγραπτό διενὸν
ὄν, ἢ τὸν αὐτὸν αἰχρόν: νῦν δὲ γέγραπται χαλεπήν τῷ
πόλιν μὲν οὐδ' ἰσχυρὴν οἰκοῦντι, θρακὶ δὲ ἀνθρώπων βασι-
λεῖ στρατηγὸν τι, καὶ δὲ τῆς ἐκείνου βασιλείας πολλὰς
ἀδικουῖν. ἴσεται γὰρ δὴ πῶς τῶν ὅτι πάντες οἱ ἐναργεῖς
ἔσονται, πόλεις καὶ λαμβάνοντες ἐλλυίδας ἀρχεῖν ζητή-
σι. καὶ πάντων ὅσοι πρὸ νόμοις οἰκῶν βούλονται πρὸς αὐ-
τῶν ὄντες ἐλαδύδοι, κοινοὶ πρὸς δόξαν καὶ τὰ πᾶσι
χώραν, εἰ διὰ τὰ ληθεῖς εἰπεῖν, ἐχθροί. ἄρ' οὖν, ὡς ἀνδρῶν
ἀθηναῖοι, καλὸν ἢ πρὸς ὑμῖν, τῶ μὲν ἐνεκα τῆς ἐαυτοῦ
πλεονεξίας ἐπιβουλεύουσιν τοῖς αὐτοῖς, τὰ αὐτὴν φυ-
λακῶν ἐψήψισμῳ φαίνεσθαι: τοῖς δ' ἑαυτοῦ τῆς ἐαυ-
τῶν ἐλαδύδοις ἀμνηστέοις εἶργεσθαι τῆς ὑμετέρων
συμμαχίας περὶ κέναι; ἐγὼ μὲν οὐχ ἑαυτολαμβάνω
εἴτε οὐτε καλῶς ἔχειν, οὐδ' ὑμῖν ἀξίως. πῶς γὰρ οὐκ αἰ-
σχρὸν λακεδαίμονις μὲν ἐγκαλεῖν, ὅτι εἴτε μὲν πρὸς αὐ-
σίαν οἰκοῦντας ἐλλυίδας ἐγγεγραπτοῖς εἶναι δρᾶσαι πᾶν ὅ, τι
αὐτὸς ἐβίλη βασιλῆς: αὐτοὺς δ' ἐκδιδόναι καὶ εἴτε πρὸς αὐ-
τῶν οἰκοῦντας κέρσοβλέπειν, καὶ πάντας, ὅσων πρὸς αὐ-
τοῖς κρᾶττων χαλεπήν ἐσέσθαι. οὐ γὰρ ἄλλο τι ποιεῖ
τὸ ψήψισμα, ἢ τοῦτ' ὅτι τῷ μὲν ἐκείνου στρατηγῷ οὐ διεί-
ρηται τί περὶ κέναι, ἢ μὴ: πᾶσι δ' αὐτοῖς ἀμνηστέοι, τοσοῦ-
τος ἐπὶ τῇ φρόνῳ. καὶ μὲν, ὡς ἀνδρῶν ἀθηναῖοι,

AN MGS SEVUS

ἢ γε γένος τι περ ἔγχεα φράσαι περὶς ὑμᾶς βούλομαι, δι-
 οῦ μᾶλλον ἐθ' ὑμῖν γνήσιον δὴ λαν, ὥς σφόδρα διελύκει
 τὸ ψήφισμα τουτί. ὑμεῖς ἐποίησατε εἴ τισι καιροῖς καὶ
 χρόνοις ἀειδοαρχάνω πλείτην. καὶ δι' ἐκείνον φιλόσκοπον,
 ὥς ποδὲν ἔχ' κερδοβλέπῃν χαρίδημον, ὦν δ' ὁμοῖος ἐκεί-
 νος τουτόν τῃ περαιρέσει τῶ βίου ἔχ' τῆς ἀειδοαρχαίου
 δυνάμεως πόλεις κατελάμβανεν ἐλλυίδας· εἰς ἃς εἰ-
 σιῶν, πολλὰ καὶ διηνά· ὅρ' ἂν ἐποίη, παῖδας ἐλδοφίλους
 ἀδικῶν, καὶ γυναικας ὑβρίζων, καὶ πάντα ποιῶν ὅσα καὶ
 ἄνθρωπος ποιήσειεν, αἰδο νόμων καὶ τῆς ἐν πολιτείᾳ κα-
 λῶν τεθραμμένους εἰς ἕξασίαν ἐλθόν. ἐν δὲ λαμβάνω πε-
 ρὶς ἀνθρώποι γίγοντο δύο, σφόδρ' ἀγρότας ὄνομα αὐτῶν θα-
 τέρω, τῷ δ' ἕξήκετος. οἱ πρῶτα πλείστα τῶν πρ' ὑμῖν γόν-
 τες πατρὶ τὸν τύραννον ἀρχόντωνσι τὸν φιλόσκοπον δικαίως,
 πλὴν αὐτῶν παῖδες οἰόμενοι διέν ἐλδοφίλου. εἰ δὲ τῶν
 τότε ἑσθ' φιλόσκοπον λεγόντων, ὅτε ἐμυσοῦται μὲν τοῖς
 ἐν πόλιν θωξέοις, εἶχε δ' ὅλον τὸν ἐλλήσποντον, μέγιστος
 δ' ὡς τῶν ὑπάρχων, ἔρχετο πρὸς ὡς ποδὲν οὐδὲς ναυί, ἐκεί-
 νος ἀρχεῖν φιλόσκοπον, ἀντιμνησθὲν ἐκ τῆς συμμάχων εἶναι
 περὶς διὸς θείσασα εἰς ὅσην αὐτὸν αἰσχύνω ἢ πόλιν ὑμῶν ἐ-
 λελύθει. ἦκε μὲν γὰρ ὁ σφόδρ' ἀγρότας καὶ ὁ ἕξήκετος εἰς λεί-
 σθον, καὶ ὥκω ἐκεῖ· εἰ δὲ ἐφ' ἡπείτο ἴσος τῶν φιλόσκοπον
 παίδων ἢ φίλων, ἕξει δὲ τοῦτο αὐτῶν τῇ ἡμετέρᾳ ψήφισμα-
 τος. πῶς οὖν οὐκ αἰσχρὸν καὶ διηνόν αὐτῇ τε πεποινηστές,
 ὡς ἀσφύς ἀθηνάιοι, εἰς τὸν μὲν πρ' ὑμῖν τοῦτο τι περὶ ἕξασ-
 τας χαλκούς ἰσάντες, καὶ ταῖς μεγίσταις δαυρεαῖς τιμῶν-
 τες ἐφαίνεσθε· τῶν δὲ ἐτέρων δὴ πρὸς πλὴν αὐτῶν τῶν τῶν δια-
 νοικῶν ἑσθ' τῆς αὐτῆς παῖδος ἔχοντας, ἐκδοῦσθαι εἶναι *
 κατεψήφισατε; ἑσθ' τοίνυν ἐπ' ἐκείνου μὲν οὐ ποιοῦν οὐ
 σωβίβη φενακισθῆσιν ὑμῖν αἰσχύνω ὄφλιν· ἐπὶ τῶν τῶν
 δὲ, ἐκείνῃ πεισθῆτε, φυλάξασθε. μὴ γὰρ ὡς ἐμὴς μὴ-

δεινός, ἀλλ' ἀπλῶς ἀν' ἡμῶν ἀρεκτείνῃ χαρίδην γε γέγραμ-
 μένῳ, τὰ χ' αὖ εἰ τύχῃ, καὶ τοιοῦτό τι συμβαίῃ. Βούλο-
 μαι τοίνυν ἥδη καὶ τὰ πεπραγμένα ἀνέξαι τῷ χαρίδῃ-
 μω δὲ βραχίων, καὶ διέξει πρὸς ἡσυχίαν τῆς αἰα-
 δείας τῆς ἐπαινοῦντων αὐτῶν. καὶ δὲ ὑμῶν ἐκείνο ὑπάρχον-
 μαι, καὶ μὲν μηδὲς ἀχρεῖα τῇ ἡσυχίᾳ. οὐ μόνον γὰρ
 ὑμῶν ἐπιδείξω τῆς φυλακῆς οὐκ ἀξίον αὐτῶν καὶ γέγρα-
 φεν οὗτος, ἀλλὰ καὶ δίκην δόντ' αὖ δικαίως πρὸς μεγίστην,
 εἴ ποτε οἱ κακόνιοι καὶ φανακίζοντες ὑμᾶς, καὶ δὲ παντὸς
 * ἐναντία πρὸς ἡμᾶς, καὶ λαλοῦντ' αὖ δικαίως. ἴσως δὲ ἡ-
 σιλοχομοῖοις ὑμῶν, ὅτι πρῶτον μὲν πλείστης γέγραπεν αὖ
 θρωπος, εἴτα πάλιν χρυσοῖς σεφάμοις ὡς δὲ ὀργῆς ἐσε-
 φαμῶμαι, θαυμάζειν ἐπελήλυθεν: εἴτα τηλικαῦτα οὐ-
 τως ὕψι πάλιν ἔραδ' ὡς. οὐ τοίνυν ἴσε, ὃ αὖ ὁρῶν ἀθη-
 ναῖοι, ὅτι ὕψι πάλιν ἔραδ' ὡς. καὶ δι' ἃ γὰρ εἰκότως ἔστι πεπὸν-
 θατε, ἐγὼ φράσω πρὸς ὑμᾶς, ὅτι, ὃ αὖ ὁρῶν ἀθηναῖοι,
 ἡμεῖς γινώσκοντες ὁρῶντες ὑμῶν οὐ δὲ τέλει χρεῖα
 αὐτοῖς. οἷς π' ἴστω, εἴ τις ὑμᾶς ὁρῶν, τί πονηρότατον νομί-
 ζετε τῆς ἐν τῇ πόλει πάντων ἐνδύν, οὐτε ἔστι γεωργός,
 οὐτε ἔστι ἐμπόρος, οὐτε ἔστι ἐκ τῆς ἀργυρείων, οὐτε τῆς
 τοιούτων οὐδὲν αὖ εἴποιτε: ἀλλ' εἴ τις ἐπὶ μισθῷ λέγειν καὶ
 γράφειν εἰς θότα εἴποιτε, οὐ οἷον ὅτι συμφέρον αὖ ἀ-
 παντες. μέχρι μὲν δὲ τούτου, καλῶς ἐγνώκατε: ἐπειτα
 δὲ, οὐκ ἔτ' ὁρῶν τὸ λοιπόν. οὐ γὰρ αὐτοῖς πονηροτάτοις
 νομίζετε πάντων, τούτοις πρὸς τῶν ὁποῖόν τι ἐκαστον χρεῖ
 νομίζειν πεπισδύκατε: οἷον ὅτι αὖ αὐτοῖς λισίτελῃ, καὶ χρη-
 σὸν καὶ πονηρὸν εἶναι φασιν, οὐχ ὅτι αὖ ἡ δίκαιον καὶ ἀλη-
 θές. ὅτι πεποιθήκασι τὸν χαρίδην ἔστι οἱ ῥήτορες
 πάντες τὸν χρόνον, ὡς καὶ ὑμεῖς ὁμολογήσεσθε, ἐπειδὴν
 ἀκούσῃτε μὲν τὰ πεπραγμένα αὖ τῷ. ὅσα μὲν δὲ στρα-
 τῶν τῶν ἐν σφαιροδονήτῳ καὶ φιλοῦ μὲν τὸ ἀπ' ἀρχῆς

ἐν ἀντία ἐστράτευται τῇ πόλει, οὐ τίθῃμι ἐν ἀδικήματι
 μὲν, οὐδ' ὅπληστικόν ποτε πλοῖον ἔχων ἐλκίζετο ὅς ὑ-
 μετέρους συμμάχισ, ἀλλ' ἐδ' ἔαυτα. δὲ τί; ὅπ, ὡς αἵ-
 σρος Ἀθηναῖοι, αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι, ὅς τῃ τί προκατέον ἡ-
 μῇ, λογισμὸς ἀναιρουσιν ἅπαντας. ὥς τ' οὐ πάνυ ἔαυτα
 ἀκρεβολουρεῖσθαι διὰ τὸν δικαίως ὑπετάξοντα. ἀλλ' ὅθεν
 ἀρξάμενος ἐναγῶν ἦδη, καὶ Ἰνῶν ἀρχῶν στρατιωτῶ κα-
 κῶς ὑμᾶς ἐποίη, ἔαυτα ἀκούσατε με. οὐ γὰρ μὲν ἅπαν-
 των πρῶτον μετρωθεὶς ἔπειθ' ἰσηκράτους, καὶ πλεον, ἢ ἔλα-
 ἐθῃ μετρωφῶντας πρ' ἐκείνῳ, ἐπειδὴ τὸν μὲν ἰσηκράτην
 ἀφ' ἐστράτηγον ἐποίησατε, τιμῶν δ' ἐπ' ἀμφοτέρων καὶ
 χερῶν ὀνησον ὑπεπέμψατε στρατηγόν: πρῶτον μὲν ὅς ἀμφο-
 πολιτῶν ὁμήρους, ὅς πρ' ἀρ' παλίου λαβὼν ἰσηκράτης ἐ-
 δωκε φυλάττειν αὐτῷ, ἰσηκράτην ὑμῶν ὡς ὑμᾶς καμύ-
 ται, πρ' ἐδωκε ἀμφοπολίταις: καὶ τῇ μὴ λαβεῖν ἀμφοίπο-
 λιν, τῇ τ' ἐμποδὼν κατέστη. δούτορον δὲ, μετρωμένου ἱ-
 μοθέου πάλιν αὐτὸν καὶ τὸ ἐστράτευμα, τούτῳ μὲν ὅμι-
 αδοῖ, πρὸς δὲ κότυν πλεῶν ὥχετο, ἔχων τὰς ὑμετέρων
 ἱσακοντόρους: ὃν ἀκρεβὼς ἦδαι τῇ ὄντων ἅπαντων ἀν-
 θρώπων ἐχρότατα ὑμῶν διακέμενον. καὶ μετὰ ἔαυτα γ' ἐ-
 πειδὴ τὸν πρὸς ἀμφοίπολιν πόλεμον πρὸ τῶν πολέμων
 εἰλετο ἱμοθέος τῇ πρὸς χερῶν ὀνησον, καὶ οὐδὲν εἶχε ποιεῖν
 ὑμᾶς ἐκεῖ κακόν, μετρωτὶ πάλιν αὐτὸν ὁλωθίσις τοῖς ὑμε-
 τέρους ἐχρεῖς, καὶ τοῖς ἐχρεῖσιν ἀμφοίπολιν κατ' ἐκείνον τ'
 χρόνον: καὶ πλεῶν ἐκείσε ἐκ κῆρδ' ἀσ' ἀναχθεὶς ἵνα τὰ ἀν-
 τία τῇ πόλει πολεμῇ, ἔπειθ' ἡμετέρων ἱμερών ἐάλω.
 δὲ τὸν πρ' ὄντα δὲ καιρὸν, καὶ τὸ δεῖσθαι ξένων ἐπὶ τὸν
 πόλεμον τὸν ἐπ' ἀμφοίπολιν ἀντὶ τῇ δίκῃ δοῦναι, ὅτι οὐκ
 ἀφ' ἐδωκε ὅς ὁμήρους, καὶ διότι πρὸς κότυν ἐχρὸν ὄνθ
 ὑμῶν ἡνὸς μόλησεν ἔχων τὰς ἱσακοντόρους, πίσεις δούς καὶ
 λαβὼν, ἐστράτευσε μετ' ὑμῶν. ὡς δ' ἐκείνον δικαίον ἡνὸς καὶ

εἰν ὑμῖν ἔχειν, ἐκ ἀρχαῶν λήθη, ὅτι παθόντ' αὖ δικαίως
ἀντὶ τοῦτων ὡς ὁφείλῃσιν ἡ πόλις αὐτῶν σεφαίρους καὶ πε-
ριτεῖαν καὶ ἅ πάντας ἐπίστασθαι, δέδωκε. Καὶ ὅτε ταῦτ'
ἀληθῆ λέγω, τότε ψήφισμα ἀνάγνωθί μοι τὸ πρὸς τῆς
ὁμήρων, καὶ πῶς ἱσχυρά τοις ὑδιστολῶν, καὶ πῶς πρυθίου,
καὶ μετὰ ταῦτα πῶς μὴ τυρεῖαν ταυτηνί: ὅτε οὐδὲ γὰρ οὐ λό-
γος, ὅδε αἰτίας, ἀλλὰ ἀλήθειαν εἶναι ὧν λέγω. Λέγε
πῶς ὑδιστολῶν.

Επιστολή, ψήφισμα, μαρτυρία.

Ὅτι μὲν εἴπω καὶ τὸ πρὸς τὸν οὐ πολεμῆν ὑμῖν ὥστε ἐ-
κείσε ἐμίδωσεν αὐτὸν, πολεμήσει ἄλλοτε μετὰ τῷ πα-
τρὶ: καὶ μετὰ ταῦτα ὡς οὐδὲν ἐκείνη κακὸν εἶχε ποιῆν ὑμῶν,
ἔπειθ' οὐδὲν πάλιν, οὐ τάναντία ἐμελλε περᾶν τῇ πό-
λει: καὶ τῷ μὴ λαβεῖν ἀμφοτέρων πάντων οὐκ αἰπώτα-
τος ὅστις, ἀκηκόατε ἐκ τῆς ὑδιστολῆς, καὶ τῷ ψήφισματος,
καὶ τῆς μαρτυρίας. καὶ τὰ μὲν πρὸς ταῦτα εἰρησύνῃ τῆς ὁ-
μων τῆς χειρὸς μου. μετὰ ταῦτα δὲ ἄλλα θεάσασθε: χρό-
νου γὰρ διελήλυθ' ὁ βραχίως, καὶ τῷ πολέμου περὶ
κόπην ὅντος ἤδη, πέμπει περὶ ὑμῶν ὑδιστολῶν. μάλλον
δὲ ὅχι περὶ ὑμῶν, ἀλλὰ περὶ κηλοπόδοτον, οὕτω σφόδρα
ὑπ' αὐτοῦ γε οὐδὲ αὖ ὕδαπατηθῆναι πῶς πόλιν ἡγεῖτο,
σωσεὶ δὲ αὐτὸν ἐπεὶ οὐκ ἐν ἡ χερσὶν ὄνησεν ὑπὲρ τῇ πό-
λει κομῆσθαι, πάντα ταῦτα ταυτηνί διεγνώκως ποιῆν.
διὲ δὲ ὑμῶν τὸ περὶ γὰρ οὐδὲν τὸ πρὸς πῶς ὑδιστολῶν ἄ-
κούσαι: καὶ γὰρ ὅτι βραχὺ: καὶ θεωρήσῃ τὸν ἔργον τ'
ἀνθρώπου, ὡς ὑμῖν ἀπ' ἀρχῆς κέχρηται. ἐκείνοσ' ὡς ἀ-
πόμοδος γίγνεται πρὸς τῷ πρυθίου, τότε ἀπ' ἀμφοτέ-
ρων ἀναχωρᾶν διαβάς εἰς πῶς ἀσίαν δὲ πῶς σύλληψιν
πῶς ἀρταβάζω συμβᾶσθαι τότε ὑπ' αὐτοφραδέα του, με-
δοῖ τὸ σφάττον καὶ ἐκ τὸν τοῖς ἀρταβάζου κηδε-
σαι. λαβὼν δὲ πίσεις καὶ δούσ, ὀλιγορήσας τῆς ὁρκων, καὶ

πρῶτος αὐτοῦς, ἀφυλάκτων ὄντων ὡς αὖ πρὸς ὅλῳ
 τῆς ἐν τῇ χώρᾳ, καὶ λαμβάνει σκῆψιν, καὶ κέερωα, καὶ
 ἴλιον αὐτῷ, ἐκρατῆς δὲ γινόμενος τυτῶν τῶν χωρίων,
 περὶ γὰρ ἐπαθε τοιοῦτον, οἷον οὐχ ὅτι στρατηγὸς αὐτὸς ἠγνόη-
 σέ τις εἶναι φάσκων, ἀλλ' οὐδ' ὁ τυτῶν αὐτῶν. οὐδ' ὅ-
 ποῦν γὰρ χωρίον ἔχων ἐπὶ θαλάττῃ, οὐδ' ὅθεν αὐτὸς στρα-
 τίας δύπορῃσι τοῖς στρατῶσι, εἰδὼς ὅτι ἔχων ἐν τοῖς
 χωρίοις ὑπέμεινεν ἐν τοῖς τείχεσι: καὶ οὐ διαρπάσας ὥχε-
 ρο, ἐπειδὴ γε ἀδικεῖν ἔγω. ὡς δὲ συλλέξας δύνάμιν πα-
 ρῶν ὁ ἀρταβάζος ἀφαιμένος πρῶτον αὐτοφραδάρῳ, τῷ
 μὲν ὑπῆρχεν ὡς ἱστῶν ἐκ τῆς αὐτοῦ φρυγίας καὶ λυ-
 δίας καὶ παφλαγονίας οἰκείας οὐσης: τῷ δ' ὅποιον ἄλ-
 λο, πάλιν πολιορκία πόρεισκει. αἰδομένους δ' οὐ λῶ κα-
 κῶν, καὶ λογιζομένων λαβῶν ὅτι ληφθήσεταί, καὶ μηδὲν τῶν
 ἄλλων, τῷ γε λιμῶ οἶδεν εἶτε πνὸς εἰπόντος, εἴτ' αὐτὸς συ-
 νείσῃ ὅτι σωθῆναι μὲν γινώσκει αὐτῷ, ἢ πόρ' ἅπαντας ἀν-
 θρώπους σώζει. ἐστὶ δ' αὐτῇ τις, ἢ ἡμετέρᾳ, ὡς αὐτοῦ ἀν-
 τιστοιχοῦν, εἴτε γὰρ ὡς ἀνθρώπων λέγειν, εἴθ' ὅτι δὴ ποτε. γὰρ
 δὲ, ὅτι πῶς πῶς αὐτῷ ὡς ἡμῶν, ἢς ἀξιόνοστον ἀνελθεῖν,
 βουλόμενος δὲ τῆς ἀποχίσεως τῆς κρημνίσαι χερρὸν ὀνησον
 ὑμῖν, καὶ δὲ τῶν, τὸν κημιστόδοτον δοκεῖν ἐχθρὸν ὄντα τῶν
 τυτῶν καὶ τῶν ἰοικράτοισι τοῖς βουλεύεσθαι, εἰρωνὴ δύπο-
 ρήσας * πρὶν ἢ μὲν ἀσφαλῶς ἐκ τῆς ἀσίας ἀφελθεῖν. πῶς
 δὲ συμβαίνει πρῶτον τοῖς, ὅθεν ἔκλειψεν φανερὰς περὶ γ-
 μα, ἐπ' αὐτοφάρῳ; ὁ μέμνων καὶ ὁ μὲν παρ' οἱ κηδεσθαι τῶν
 ἀρταβάζος, ἀνθρώπων νῆοι, καὶ κηρυκῶν οἱ ἀποδοκῆται
 ἐντυχία τῇ τῶν ἀρταβάζος κηδεσθαι, βουλόμενοι τῆς χώρας
 ἀρχειν ἐν τῇς ἐν εἰρήνῃ, καὶ πρῶτον καὶ μὴ πολεμεῖν μὴ
 δὲ κινδυνεύειν, πείθοισιν ἀρταβάζον, τῶν μὲν ἰπποκρί-
 νου χαρίδην, ἀφείδου, καὶ μὴ πολεμεῖν, ἀφελθεῖν
 ἐν τῷ πόσπονδον: διδάσκοντες ὡς ὑμεῖς, καὶ ἐκείνος μὴ θέλη,
 διαβίβῃτε,

διαβιβᾷτε, καὶ οὐ δύνησεται κωλῆναι. ὡς δὲ τυγχάνει
 τῶν τῆς ἀλόγου καὶ ἀπεροδοκῆτος σωτηρίας ὁ χαί-
 ρημος, διαβὰς εἰς τὴν χερρόνησον ἐφ' αὐτῇ δὲ τῇσιν ἀπον-
 δάσ, τὸ βύθιον ἐδείκνεν ἐπιλθεῖν τῷ κύτῳ, γεγραφώς ὅτι
 οὐχ ἔσπομεν ἐκ τῆς αὐτῶν ὁδῶν, ἢ τὴν χερρόνησον
 ὅπως κομίσαι ὑμεῖς συμπράξει, ὡς τε πάλιν μετῴ-
 σας αὐτὸν τῷ κύτῳ, τὰ ὑπόλοιπα τῆς ὑμετέρων χα-
 εῖων, κριθῶ τὴν, καὶ ἐλεοῦντα ἐπ' αὐτῇ. καὶ ὅτι
 τῶν, καὶ ἡνίκα ἐτ' ἔτι ἐν τῇ ἀσίᾳ, καὶ τὴν ὑδισολῶν ἐ-
 πιμπε πρὸς ὑμᾶς, τὰν αὐτῶν ἐγνωκώς ποιεῖν ἐφ' αὐ-
 κίζω ὑμᾶς, ἀπὸ τῆς διαβάσεως γνώσεσθε, ὡς ἐπ' αὐτῇ.
 ἐκ γὰρ ἀβύδου τῆς τὸν ἅπαντα χρόνον ὑμῖν ἐχρᾶς, καὶ
 ὅθεν ἦσαν οἱ σῆσόν καὶ λαβόντες, εἰς σῆσόν διέβαινον, ὡς
 εἶχε κύτῳ. καὶ οἱ μὴ νομίζετε μὴ τ' αὐτῶν ἀβυδηνούς
 αὐτὸν ἔσπομεν, μὴ τ' αὐτῶν ἐν τῷ σῆσῳ, τῆς ὑδι-
 σολῆς ὑμῖν ἐκείνης πεμφθείσης, εἰ μὴ συνήδυνον φενα-
 κίζοντες αὐτῶν τότε, καὶ συνεξήπατων αὐτῶν, βουλόμενοι
 τῶν μετὰ διαβλῶναι τὸ σῆσόν, ὑμᾶς πᾶσι τὴν ἀ-
 σφάλειαν. διαβαίτης δ', ὅπου συνέβη, δόντες ἀρτα-
 βάζου τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν ὑπάρξει τὴν χρεῖαν. ὅτι τοί-
 νυν ταῦθ' οὕτως ἔχει, λέγει τῶν ὑδισολῶν, ὡς τ' ἐπιμ-
 πεν ἐκείνοσ, καὶ τῶν πρὸς τῆς ἀρχόντων τῆς ἐκ χερρόνη-
 σου. γνώσεσθε γὰρ ἐκ τούτων, ὅτι ταῦθ' οὕτως ἔχει. λέγει.

Επιστολή.

Εἰς μετῴσας ὅθεν διέβη, ὅς ἀβύδου εἰς σῆσόν. ἀπὸ γὰρ οἷον
 αὐτῶν ἔσπομεν ἀβυδηνούς αὐτῶν, ἢ ὅς σῆσους, εἰ
 μὴ συνεξήπατων, ὅτι τὴν πρὸς ὑμᾶς ἐπιμπε τῶν
 λῶν; λέγει δ' αὐτῶν τὴν τῶν αὐτῶν. καὶ θεωρεῖτε,
 ὡς αὐτῶν ἀθηνᾶται, τῶν ἀποδολῶν, ὡς αὐτῶν
 αὐτῶν πρὸς ὑμᾶς ἔρχεται ἐπαινῶν, καὶ τὰ μετὰ ὡς πε-
 ποίηκε λέγων, τὰ δ' ὑποχρον μέλους ποιῆσιν. λέγει.

bb

* Καλὰ γε . οὐ γὰρ , ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι , τὰ γεγραμμένα καὶ ἄλλοις πολλῆς ἀξία , εἴ γ' ἔτι ἀληθῆ . νῦν δ' ὅτε μὲν τῶν ἀποδιδόντων οὐκ ὥς τὸ δέξασθαι , τῶν δ' ἐγγραφῶν ἕξασπατῶν ὑμᾶς . ἐπειδὴ δὲ ἔτυχε , λέγε οἷα ἐπρήσεν .

Μαρτυρία δοῦναι .

Οὐκοῦν τὸ καμνίσθαι τὰ ἀπλωλῶτα χωρία ὑποχρεώσεως χειρὸς διὰ τὸν φησὶν ὁ ἀρχὸν κριτῶν τῆς , περὶ τῆς ὑπαρχόντων γεγραμμένης μείζους τῆς περὶ τὸν δὲ κινδύνους . λέγε δ' ὅς ἐτόλμας ἐπιδείξασθαι ἐπιστολῆς .

Επιστολή.

Οἷα τε ὅτι πανταχόθεν τὸ περὶ γμαμῶν τυρεῖται , ὅτι διαβὰς οὐκ ἔστι τὸν νότον , ἀλλ' ἐφ' ὑμᾶς μετ' ἐκείνου ἐπορεύετο . ἔτι τίνων τῶν μόνων ἀνὰ γινώσκειν πῶς ὑπὸ τῶν τῶν δ' ἄλλων ἔα . δῆλον γὰρ πῶς ὑμῖν γένοιτο , ὡς πεφηνάκι κεν ὑμᾶς . λέγε .

Επιστολή.

Επίχαρι . ἐνθυμῶμαι ὅτι γράψας μὲν ὡς ἀφ' ὧν χειρὸς ῥόνησον , τὰ λοιπὰ ἀφελέσθαι μετὰ τὸν αὐτὸν τοῖς ὑμετέρους ἐχθροῖς ἐπιχείρει . γράψας δὲ ὡς ἀλεξάνδρου πρεσβυτάτου μὲν πρὸς αὐτὸν οὐχ ὑπέδεξατο , τοῖς λαοῖς φαίνεται τοῖς πρὸ ἐκείνου ταυτὰ περὶ τῶν . δύνους γε , οὐ γὰρ ἀπλῶς ὑμῖν καὶ οὐδὲν αὐτὸν ὑποδείξας φησὶν , οὐδ' ἕξασπατῆρας . οὐ τοίνυν ἐκ τούτων πῶς δῆλον ἔσθ' οὐτω σαφῶς δῆλον ὅν , οὐδὲν πιστὸν ἔσθ' ὡς ἐκείνός φησι , καὶ περὶ αὐτοῖς τῇ πόλει περὶ σέχειν : ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα συμβαίνοντων ἔσται φανερόν τῶν . τὸν μὲν γὰρ νότον δὲ πρὶν ὅντα γ' ἐχθρὸν ὑμῖν καὶ ποινῶν , ἀρκητίνιστον ὁ πύθων . ὁ δὲ κερδὸς λίπῃς ὁ νῦν βασιλεύων μετὰ κλυμιοῖς ἔτι , καὶ πάντες οἱ τῶν νότων ποιῆτες . τῶν δὲ περὶ γμαμῶν κλέριος δὲ πῶς παρὸν σὶν καὶ τὸ δύναιμι ἔχειν , ὁ χαίρει :

δημοὺς ἐγχεῖναι. ἥκε δὲ κημισόδοτος στρατηγῶν, πρὸς οὗ
 αὐτὸς ἐπεμψε τὴν ὑδίσολην ἐκείνῳ. καὶ αἱ ἐλπίεις, αἱ
 ὅτε ἦν ἄδηλα τὰ τῆς σωτηρίας αὐτῶ, καὶ μὴ συγχωρεῖν
 τοῖς ἀρταβάζου, σῶζεν ἔμελλον αὐτῶν. τί δὲ περὶ σῆκον ἦν,
 ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, τὸν ὡς ἀληθῶς ἀπλοῦν καὶ φίλον
 πρὶν παρόντος μὲν στρατηγῶν, οὐχ ὃν ἐκεῖνος ἐφίσει
 αὐτῶ φθονεῖν οὐδενός, ἀλλ' ὃν αὐτὸς ἐαυτῶ φίλον περὶ
 λετο τῷ πρὶν ὑμῖν, καὶ πρὸς ὃν τὴν ὑδίσολην ἐπεπόμφει,
 πεπελομένης δὲ κύτους, κυριον δ' ὄντα τῷ παραγμά-
 τιν, οὐκ ἀποδιδόναι μὲν τὴν χώραν οὐδέως ὑμῖν, κοινῇ δὲ
 μεθ' ὑμῶν καὶ διαδιδόναι τὸν βασιλεῖα τῆς θράκης; δηλώσαι
 δι' ὧς εἶχεν οὐνοῖκῶς ὑμῖν, καὶ ἔρριον τοῦ λαβόμενον; *
 ἔγω γὰρ αὐτὸ φαίλω. ἄρ' οὐκ ἐποίησέ τι βούλων; πολλὰ γὰρ καὶ
 δεῖ. ἀλλὰ τὸν μὲν ἄλλον ἅπαντα χρόνον μῆνας ἐπὶ ἀδμή-
 ραζεν ἡμᾶς περὶ τῶν ἐκ περὶ φανῶς ἐχθρὸς ὢν, καὶ οὐδὲ
 λόγον φιλάθρων διδόνς, καὶ κατ' ἀρχαίς μὲν ἡμῶν δέ-
 κα ναυσὶ μῆνας εἰς πόρῃν θον ὀρμίζμενων, ἀκκησόντων ὅτι
 πλοῖον ἔστιν ἐκεῖνος, ὅπως συμμίξαμεν αὐτῶ, καὶ πόρῃ
 βούλων εἰς λόγους ἔλθοιμεν, ἀριστοποιουμένης φυλάξας
 ὅς στρατιώτας, ἐπεχείρησε μὲν ἡμῶν τὰ σκάφη λαβεῖν,
 πολλοὺς δ' ἀπέκτεινε τῶν αὐτῶν. καὶ τὸ ῥῆμα εἰς τὴν θά-
 λατταν ἅπαντας, ἰππέας ἔχων καὶ φιλούς ἱππασ. μετὰ
 τῶν δὲ πλοῦν πάντων ἡμῶν οὐκ ἔστι τῆς θράκης τόπον οὐδέ-
 να οὐδὲ χωρίον, οὐδὲ γὰρ τῶν αὐτῶν εἰποι πρὸς νῆα: ἀμυνό-
 μενος δ' ἐπὶ τῇ μὴ παθεῖν ἐπὶ τῇ πικρῶν, οὐκ ἔστι ὅστις οὐκ ἔ-
 ἢ λθομεν οὐδαμῇ τῇ θράκης: ἀλλ' ἐπ' ἄλλω πεκύννητον, ἡ χερ-
 ρονήου μὲν ἔστι καὶ τὴν ἡμετέρῃ, ἀκρωτήριον δ' αἰετὸν πρὸς
 τὴν ἱμβρον ἀπὸ πάντων τῇ θράκης, ληστῶν δ' ἡμῶν μετὰ καὶ
 περὶ τῶν: ὡς πᾶσι ἐλθόντων ἡμῶν καὶ πολιορκούντων τοῖς
 τοῖς, περὶ τοῖς δὲ χερρῶν ἡμῶν πύσης τῇ ὑμετέρῃ, ἡμῖν μὲν
 περὶ βάλαν, ἐβοήθει δὲ τοῖς λησταῖς, καὶ καὶ ποντισαῖς,

καὶ πρὸ τούτου προσκαθήμενος τὸν ὑμέτερον στρατηγὸν
ἐπεισε καὶ ἠνάγκασε, ἵηται βέλπιδ' ἕως ὅτου ὑμῶν πρᾶτ-
τειν, ἢ αὐτὸς ἕως τοῦτοῦ ἐπείδῃ, ὧν ὁ μολογῇ καὶ ὑ-
πέχετό ἑ περὶ εἶναι. καὶ γράφει δὴ τὰς συνθήκας τῶν αὐ-
τῶν πρὸς κημιστόδωτον, ἐφ' αἷς ὑμεῖς οὕτως ἡρῶνα κτήσα-
τε καὶ χαλεπῶς ἠνέγκαστε, ὥς τε ἀπὸ χειροτονήσατε μὲν τὸν
στρατηγὸν, πέντε τε λαλάντας δι' ὅσων μὲν ὄσατε. Ἰεῖς δὲ μένοι
ψήφοι δι' αὐτὴν ἡγήσαντο, καὶ θανάτου ἡμῶν καὶ τῶν περὶ αὐτὸν
πινὰ χρὴ νομίζειν, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, τῶν αὐτῶν ἀλλο-
γίαν, ὅταν τίς ἴδῃ δὴ τὰς αὐτῶν περὶ εἶναι, τὸν μὲν, ὡς ἀδι-
κοῦντα, καὶ λαοφόντα πικρῶς οὕτω, τὸν δὲ ὡς οὐδὲν γίγναι
ἐν καὶ νῦν ὑμῶν μενοι, ὅτι τῶν αὐτῶν ἀλλοτρίᾳ λέγω, τῶν
μὲν τῷ στρατηγῷ συμβαλόντων δὴ πον, μάρτυρες ὑμεῖς εἴσε-
μοι. καὶ γὰρ ἐκρίνεθ' ὑμεῖς, καὶ ἀπὸ χειροτονήσατε, καὶ ὡρ-
γίσεσθε: καὶ τῶν αὐτῶν πάντα σωθῶν ὑμῶν. τῶ δὲ ἐν πε-
ρίεθω καὶ τῶν αὐτῶν ἀλλοτρίᾳ περὶ εἶναι καὶ μοι εἴσε μοι εἴσε
χρὶς μάρτυρας.

Τελὲς κρημνιστὴς μάρτυρος.

Μετὰ τῶν αὐτῶν τοίνυν ἐπείδῃ κημιστόδωτος μὲν ἀπὸ πλά-
γη τῇ στρατηγῷ, ὑμῶν δὲ οὐκ ἐδόκουν καλῶς ἔχειν, οὐδὲ δι-
καίως αὐτῶν πρὸς ἐκείνον γράφειναι συνθήκας, τὸν μὲν μὲν
τοῦτον δὴν, τὸν διαπαντὸς δύνουν, ὑμῶν τῇ χρόνῳ περὶ εἶναι
τα λαβῶν ἕως τῇ σμικρῇ δυνάμει ὁ χρόνος οὕτως χαλεπῶς
μῆς, οὐκ ὄντως νομίζουσι τοῖς θραξίν ἀλλοτρίᾳ ἀπὸ πινύ-
ναι, γινούσ' ὅτι σωθῆσθαι πρὸς κημιστόδωτον πῶς αὐτῶν,
πρὸς δὲ τῶν κρημνιστῶν τῶν ὑμέτεροις ἐχθροῖς. καὶ κείνοι
λαβόντες αὐτὸν καὶ τὸν υἱόν, καὶ ἀναγαγόντες εἰς τὸ πέ-
λαγος ἐν πλοίοις, τὸν μὲν υἱὸν ἀπὸ πλοίου, ἐκείνον δὲ ἀπὸ πλοίου
τὰ τὸν υἱὸν ἀπὸ πλοίου μένον καὶ πόντιον. τῶ δὲ θραξῶν
ἀπὸ πάντων χαλεπῶς ἐνιγμέντων ὑπὸ τοῦτοῖς, καὶ συστρα-
φῶντων, τῶν περὶ κημιστόδωτον καὶ τῶν ἀμαρτόνων, ἰδὼν τὸν καὶ

ρὸν εἶδον Ἀθηνόδωρος, συμμαχίαν ποιησάμενος πρὸς τοὺς οἷός τ' αὐτὸν πολέμειν. ἐν φόβῳ δὲ κατὰ σπένδους τῷ κερσοβλέπῳ, γράφει ὁ Ἀθηνόδωρος σιωδήκας, καὶ ἄς ἀναγνάξῃ τὸν κερσοβλέπῳ ὁμύρου: πρὸς τε ὑμῶς καὶ εὖς βασιλείας εἶναι μὲν τῷ ἀρχὴν κοινῶς τῆς θράκης εἰς ῥεῖς διηρημένῳ, πάντας δὲ ὑμῶν ἀφαιρῶναι τὴν χάριν. ὥς δὲ ἐν ἀρχαιρείαις ὑμῶς χαβεῖαν πρὸς τὸν πόλεμον εἶδον κατεστήσατε, καὶ τῷ μὲν Ἀθηνόδωρῳ σιωθεῖ διαφείναι τὴν δυνάμιν, χρήματα οὐκ ἔχοντι πρὸς ὑμῶν, οὐδ' ἀφορμῶν οὐδεμίαν τῷ πολέμῳ, τῷ χαβεῖα δὲ μίαν ναῦν ἔχοντι μόνῳ ἐκπλεῖν, τί ποιεῖ πάλιν οὗτος ὁ χαείδημος; ἄς μὲν ὡμοσε πρὸς τὸν Ἀθηνόδωρον σιωδήκας, ἑξάρνος γίγνεται. καὶ τὸν κερσοβλέπῳ ἀρνέσθαι πείθει: γράφει δὲ ἑτάδ' ἄς πρὸς τὸν χαβεῖαν, ἐπὶ τῷ πρὸς κημισσοῦτον δεινοτόδ' ἄς. οὐκ ἔχων δὲ κείνος, οἶμαι, δυνάμιν σόργειν ἢ ναγαίετο ὑμῶν. ἀκούοντες δὲ ὑμῶς ταῦτά τ' αὖ τῷ δήμῳ, λόγων ῥηθέντων πολλῶν, καὶ τῷ σιωδήκῳ πρὸς ἀναγνωσθεῖσιν, οὐτε τῷ χαβεῖον δοξαὶ αἰσυνθύντες, ὅτι τῷ σιωγαροδόντων οὐδένα, ἀπεχειροτονήσατε καὶ ἑτάδ' ἄς πάλιν τῷ σιωδήκῳ, καὶ ἐψηφίσαντε ψήφισμα γλαῦκωνος ἐπὶ πάντας, ἐλέσθαι πρὸς ἄς δέκα αὐτράς ὅς ὑμῶν αὐτῷ. ἑτάδ' ἄς δὲ αὐτὸν ἐμμένῃ τῷ πρὸς Ἀθηνόδωρον σιωδήκῳ ὁ κερσοβλέπῳ, ὀρκίσαι πάλιν αὐτόν: εἰ δὲ μὴ, πρὸς μὲν τοῖν δυοῖν βασιλείοι ἀφαιρῶν εὖς ὄρεσις, πρὸς δὲ ἐκείνον ὅπως πολέμησατε, βουλεύσασθαι. ἐκπεπληρωμένων δὲ τῷ πρὸς ἄς συμβαίνε τῷ χρόνῳ εἰς τῷ ὑπὲρ γυμνάσιον περὶ γματα, ἥδη ὑβρόντων χρόνων, καὶ οὐδὲν ἀπλοῦν οὐδὲ δίκαιον ὑμῶν ἐκείνων πρὸς ἄς, ὥς τε ἐβουθούμην εἰς ἄβροισιν. καὶ χάρις ἡ κενέχων εὖς ξένους, καὶ στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν αὐτοκράτωρ εἰς χερρόνησον ὑξέπλει. οὐτῷ γράφει πάλιν σιωδήκας πρὸς τὸν χάριτα, πρὸς ἄς

Δημοσθένους

νομίου ἀθηνοδώρου καὶ τῆς βασιλείων, τῶν αἰσίων, αἱ πόρεις
σὶν ἀρίσται καὶ δικαιοτάται. καὶ ὁ γὰρ ἐαυτὸν ἐξήλεγχε,
ὅτι καὶ ροφυλακῆται πόλιν ἡμῶν, οὐδὲν ἀπολὺν ἐγνω-
κε ποιεῖν, οὐδὲ ἴσον. εἴθ' ὃν ὀρέσσε ἐκ περσικῆς ὄνθ' ὑμῶν
ὅλον, καὶ ὅπως αὐτοῖς δύναιτο νομίσῃ οὕτω περὶ ὑ-
μῶν δυνάμει εἶχοντα, ἔδοξεν οἷοιτε διὰν ἰσχυρὸν ποτ' ἐάσαι
γινέσθαι, καὶ τῶν δι' ὑμῶν: οὐκ ἄρ' ὀρεσσε ἐγνώκειτε.
ἵνα ῥῖνω εἰδῆτε ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὴν ὑπὸ
σολῶν, ἢ μετὰ τῆς πρώτης σωθῆκαί ἡλθιν: εἴτα πρὶν ἐκ-
βασίαν. μάλιστα γὰρ οὕτω γνώσεσθε διδασκόμενοι.

Επισολή.

πεῖλεις καὶ τὴν ὑπὸ σολῶν, τὴν πρὶν τῆς βερεσάνου.

Επισολή.

Ἡ μὲν τοίνυν συμμαχία τοῖν δυοῖν βασιλείοις ἔδοξεν τοῖς
ῥόποις μετὰ τὴν πρὶν κρούσιν τὴν δὲ τῆς περὶ κημιστόδο-
τον σωθῆκαί ἡλθιν, ἡδὴ μετὰ τὴν μὲν ἀληθινή-
νου, χειρὶ δὲ ὁ γὰρ φανδροῦ γεγενημένου, ὅτι τῆς πό-
λεως ἐχρὸς ὄσιν. ὅς γὰρ ὃν ἡδὲ δὲ παντὸς τῆς χρόνου
πάντων τῆς θρακῶν δυνάμει τὸν ὄνθ' ὑμῶν ἔδοξεν ὑποχέ-
ριον ἐξίωσεν λαβῶν, τοῖς ὑμετέροισι ἐχρὸς ὑπὸ διακοῖς ἐγ-
χειρῆσαι, πῶς οὐ μεγάλης ἐχρὸς διήγμαι περὶ ὑμῶν
ὑπέφρα; ἃς δὲ δεδιὼς τὸν περὶ τῶν θρακῶν πόλεμον, καὶ
περὶ ἀθηνοδώρου ἐποίησα τὸ σωθῆκαί, καὶ μετὰ τῶν οὐ
κεροβλέπῃς, λέγει.

Σωθῆκαί.

Ὁ τῶν τοίνυν χρόνος καὶ σωθῆκαί, καὶ τὸν ὄρκεν
ὃν ὑμεῖς ἠκούσατε ὁμῶς, ἐπειδὴ τὴν μὲν ἀθηνοδώρου
δύναμιν διαφειλέτω εἶδε, μετὰ δὲ μὲν εὐρεῖ χαβεῖαν
ἦκοντα, οὐτε τὸν ἰωιάδου πρὶν ἰδὼκεν ἢ ὑμῖν, οὐτε ἄλλο
οὐδὲν ὧν ὥμοσεν ἐπρήσεν, ἀλλὰ καὶ πρὶν τῆς ἄλλης
τῆς γεγενημένης ἐν τῶν σωθῆκαί, ἱεραῖος γινέτω

καὶ γράφει τῷ Ἰάκωβ' ἱερὸς σωτήρης· λάβε μοι καὶ λέγε
ταυτά σι.

Συνθήκαι.

Ενθυμείθε ὅτι καὶ τέλη καὶ δεκάτας ἡξίου λαμβάνειν,
καὶ πάλιν ὡς αὐτοῦ τῆς χώρας οὐσης εἶναι λόγους ἐποιεί-
το, εἶς δεκάτην τοῦ ἀγέωντος αὐτῶν τῶν τελῶν κυρίους
εἶναι· καὶ τὸν ὁμηρον τὸν υἱὸν τῶ Ἰωάννου, ὃν ἐποδὶ σκευὴ
ἔχων ὥρμησε πρὸς τὸν ἀθηνόδωρον πρὸς δώσειν, οὐδ' ὑπισ-
χέσθαι πρὸς δώσειν ἐν. λάβε μοι τὸ ψήψισμα, ὃ πρὸς
ταυθ' ὑμεῖς ἐψηψάσθε. λέγε.

Ψήψισμα.

Ελθόντων τῶν μετὰ τῶν τῶν πρεσβυτέρων εἰς θράκη, ὃ
μὲν κερσοβλέπης ἡμῖν ὡς ἐλπίται, καὶ οὐδ' ὀλιγόν
ὡμολόγει δίκαιον· οἱ δ' ἑτέροι ταυτί. λέγε αὐτοῖς.

Επιστολή.

Λέγε δὴ τῷ πρὸς τῶ βασιλέων ὑδισολῶ. καὶ σκοπεῖ-
τε εἰ ἄρα ὑμῖν δοκεῖσι μὴ δὲν ἐγκαλεῖν.

Επιστολή.

Ἀρά γε ὁρᾶτε καὶ στανίετε, ὃ αὐτοῖς ἀθλωαῖοι, τῷ πο-
νηρέα καὶ τῷ ἀπιστῶν, ὡς αὐτῶ καὶ καὶ τῷ τὸ πρῶτον ἡδί-
κει κηλοσύνην, καὶ πάλιν φοβηθεὶς ἀθλωόδωρον ἐπαύσα-
το· καὶ αὐτῶς ἡδίκησε χαβείαν· πάλιν ὡμολόγει χάριν·
πάντ' αὐτῶ καὶ καὶ τῷ πεπρήκε· καὶ οὐδὲν ἀπλῶς οὐδὲ δι-
καίως ἐπεσχε· μετὰ τῶν τῶν ὅσον μὲν χρόνον ἡ ὑμετέ-
ρα δυνάμεις πῆλιν ἐν ἑλλησπόντῳ, καὶ σκευῶν καὶ φονακί-
ων ὑμᾶς διαγέροντες. ἐπεὶ δὲ εἶδε τάχιστα τὸν ἑλλησπόν-
τον ὁρμηγὸν δυνάμει, οὐδὲς ἐνείχετο καὶ τῶν ἐλπίσαι, καὶ ἀ-
παλλάξαι εἶς δὲ οὐ τῆς ἀρχῆς, καὶ πᾶσι ὑφ' ἑαυτῶν πρὸς
σταθεῖ τῷ ἀρχῇ, ὅτι γὰρ πείραν ἔχον ὅτι τῶ πρὸς ὑμᾶς
οὐδὲν μὴ δυνάμει πρὸς τὸν λύσαι, πρὶν αὐτὸν ἐκβάλλει τῶ-
τος. ἵνα δ' ὡς ῥᾶστα εἶδη πόρρωθεν, ψήψισμα τοιοῦτον π

bb 1111

πρὸς ὑμῶν δὲ ἔκκλητον αὖ, εἰ μὴ δὴ ἡμᾶς καὶ ταύ-
την τὴν γραφὴν, ἡ δὲ κλεῖτο μὲν φανερὰ οἱ δύο τῶν βασι-
λέων, ἡ συχίαν δὲ αὖ ἡ γονοὶ στρατηγῶν αὐτοῖς, ὁ βιά-
νωρ, ὁ σίμων, ὁ ἀθλοδωρος, φοβούμενοι τὴν δὲ τῶν φι-
φίσματὸς συκοφαντίαν. ὁ δὲ, τῶν τῆς ὑποστάσεως ἀρ-
χάσας, καὶ πᾶσαν ὑφ' αὐτῶν λαβὼν τὴν ἀρχὴν, ἰσχυρὸς
αὖ ἐχθρὸς ὑπῆρχεν ὑμῖν. ἔχει δὲ ὁρμητήριον πρὸς πάντα
τὸν χρόνον αὐτῶν τετηρημένον, τὴν κῆρυδιαν πόλιν, ἣν ἐν
ἀπάσαις μὲν τῶν σιωθῆναις ὑπαίρετον αὐτῶν γέγραφε, τὸ
τελευτῶν δὲ καὶ φανερὰς αὐτῶν ἀφείλετο πρὸς ὑμῶν.
καὶ τοὶ τοῖς ἀπὸ μαλαγμῶν μὲν τῶν ποδῶν ἡμῶν τί φρονεῖν
ἀδικον: μετὰ πάσης δὲ ἀληθείας ἀπλῶς δινοῖν ὑμῖν περη-
ρημένους, τί περὶ σῆκεν αὐτοῖς ὁρμητήριον καὶ ἀλιπὴν χρή-
σιμον τῶν πρὸς ἡμᾶς κλέμου. ἴσῃ γὰρ δὴ πᾶν ἔστω οἱ μὲν
ἀπὸ μαλαγμῶν, ἀφῶς, οἱ δὲ ἄλλοι κῆρυδιαν ἀκρόντες, ὅτι τῆς
κῆρυδιαν πόλεως ἐχθρὸς ὡς ἔχει, εἰ γλῆσται τὰ πρὸς
ἐν θράκῃς δὲ ἔπῃ τῶν κερσολέπῃ, πρὸς ἡμέραν ἔξισιν αὐ-
τῶν βελτίειν ἢ χερρὸν ὀνησον ἀσφαλῶς, ὡς πᾶν γὰρ χαλκίς
τῶν τόπων τῆς δουλείας πρὸς τῆς βρωπίας κείτω, ἔτω χερ-
ρὸν ὀν κείτω πρὸς τῆς θράκῃς ἡ κῆρυδιαν πόλιν: ὡς ὅν ἔ-
χει τὸ πᾶν, ὅς τις οἶδεν ὑμῶν, οὐδὲ ἐκείνῳ ἀγνοεῖ. τίς οὖν
καὶ καιροῦ ποδῶν ποιεῖται καὶ διεκονδασαὶ μὴ λαβεῖν ὑ-
μᾶς, ὅν ὑμεῖς οὐ συμπαροῦσιν ἀφῶ καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὁ φεί-
λετε: ἀλλὰ καλῶν καὶ ὅσον δυνάτον, καὶ σκοπεῖν ὅπως
μὴ γλῆσται: ἐπεὶ ὅτι οὐδὲ αὖ ὅν πινούν καιρὸν παρῆν,
δεδῆλωκε. φιλιπποῦ γὰρ εἰς μὲν ὀν ἐλθόντος, ἐπεμ-
ψα πρὸς αὐτὸν ἀρμαίνον, πῆσις διούς ἐκένω, καὶ παμ-
μύει. καὶ εἰ μὴ κρατῶν τῆς χώρας ἀμάδης ἀπείπε φι-
λίππῳ μὴ ἐπιβάνειν, οὐδὲν αὖ ὡς ἐν μέσῳ κλεμῖν ὑ-
μᾶς πρὸς κῆρυδιαν ἡ δὲ, καὶ πρὸς κερσολέπῃ. Καὶ
ὅτι ταῦτ' ἀληθὴ λέγω, λάβε μοι τὴν χάριν ἐδίσωλῃ.

ΕΠΙΣΟΛΗ.

ταῦτα μὲν τοι δι᾽ ὁμοθυμῆτους, ἀπιστεῖν, καὶ μὴ πε-
 τυφῶσθαι, μὴ δὲ ὡς οὐδὲν ὀργίζεσθαι πρὸς τοὺς νοῦν. οὐ γάρ
 ὦν ἀναγκαζόμενος ὡς λόγος εἶναι φησι φανακίζων ὑμᾶς, χά-
 ρειν δὲ δίκαιον ὀφείλειν κορυβλίεσθαι. οὐ δὲ ὦν μικρὰ αἰα-
 λίσκων ἰδίᾳ καὶ τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ῥήτοσι χαρίσθη-
 μος διαπεράττειται πρὸς ὑμᾶς, ἐπαίνους αὐτοῦ γράφε-
 σθαι. ἀλλ' ὦν ὅσα χερὶ κνέριος γέρονε τὸ περάττειν ὁ, τι βού-
 λεσθαι, πανταχοῦ κακῶς ὑπὸ χειρὶν ὑμᾶς ποιεῖν φαίνεται,
 τούτων πολὺ μᾶλλον ὀργίζεσθαι προσήκει. οἱ μὲν τοίνυν
 ἄλλοι πάντες, ὅσοι πρὸ ὑμῶν οὐκ ἔχουσιν, πῶς περ, ἐφ' οἷς
 οὐ πεποιθήκασιν ὑμᾶς, τετίμηνται. οὗτος δὲ εἰς ἀπάντων
 τῶν ἄλλων μένος ἐφ' οἷς ἐγχειρῶν οὐ δεδιώκηται κακῶς
 ποιῆσαι. καὶ τοι τῷ τοιούτῳ τὸ δίκης, ὡς ἔδωκε δικαίως
 αὐτῷ, ἀφείδεται, μεγάλην δωρεὰν πρὸ ὑμῶν ὡς. ἀλλ' οὐ ταῦτα
 δοκεῖ τοῖς ῥήτορσιν· ἀλλὰ πολίτης, οὐδὲν ὀργίζεσθαι, σέφανοι,
 δωρεαί. δι' αὐτῶν ἰδίᾳ δίδωσιν. οἱ δὲ ἄλλοι πεφεινακ-
 σμένοι καὶ θηοὶ, τὰ περάττειν θαυμάζοντες. τὸ τελευ-
 τῶν δὲ νῦν καὶ φυλακῆς αὐτῶν κατέστησαν ὑμᾶς ἐκείνους δι-
 τὸ πρὸς ἐλδύματος τούτου, εἰ μὴ τὴν γράφῃ ἐπινοσά-
 μιν ἡμῶς ταυτηνί, καὶ τὸ τῷ μεθοφόρου καὶ ἰσοραπδίου-
 τος ἐκείνου ὀργονή. πόλις αὐτῶν διεπεράττει, ἐφροῖνται χαρίσθη-
 μεν. καλόν γε. εἰ γὰρ ὡς οὐ καὶ θεοὶ, ὅς γε αὐτοῖς περὶ τοῦ
 ὑμετέρους ἐχθροῖς μετὸν λαμβάνων ἐδορυφόρει, ἔχον
 ὑφ' ὑμετέρους ἡμιόσιμα τὸ φαυλῶσαι φυλαττόμενον; ἴσως
 τοίνυν ἐκείνο αὐτῶν μ' ὀροῖτο, τί δή περ ταῦτ' εἰδὼς οὕτως
 ἀκρεβδὸς ἐγὼ καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἀνίοις τῶν ἀδικημάτων
 εἶασι, καὶ οὐδ' ὅτ' αὐτῶν ἐποιεῖται πολίτην οὐδὲν αὐτεῖπον,
 οὐθ' ὅτ' ἐπηνέειβε, οὐθ' ὅλως πρὸς τὸν περὶ τὸ ἡμιόσιμα τὸ
 τί γινέσθαι, λόγον ἐπινοσάμεν οὐδένα. ἐγὼ δὲ, ὡς αὐτοῖς
 ἀθηνᾶιοι, πρὸς ὑμᾶς ἀπαύειν ὅπως τὴν ἀλήθειαν. καὶ γὰρ

1998

[Faint, illegible handwritten text]

τῷ χαριδῆμω· καλυόντων * ἡμῶν τῶν ἡμεῶν, ὁρῶν
 αὐτὸν λέγει. εἰ δὲ τοιούτου μετὰ μηδενὸς ὄντος μὴ δὲ γεγεμε
 μέν, βεβλόμενοι δὲ μέγιστον τῷ δέοντι ποιῆσαι δὲ τῷ παρ
 ὑμῶν ἀδελφῷ λαβὴν ὅς ἐκείνους στρατηγούς, δεινὰ ποιεῖν αὐ
 ὅς ἡγοῦμαι. οὐ γὰρ ὅτι δίκαιον, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, ὅς
 τῷ σωθῆναι ζητούντων λόγους πρὸς ὑμᾶς λείπειν, ἡδὲ
 τῷ ὅπως ἀδικεῖν αἰτιῶσι ὑμῶν, πρὸς τῶν τῶν. χωρὶς ὅτι
 των, εἰ μὴ ἐχρὸς ὦν χαριδῆμος κακῶς ἐποίει, τίλος δὲ
 φήσας εἶναι μετὰ βέλῃ, τὰς αὐτῆς τῶν ἡκούων· ἐ-
 πεὶ δὲ οὐ τοιούτον ὅστις, ἀλλ' ὅτι οὐ τίλος εἶναι περὶ τοῦ
 τῶ, ἐκ τῶν τῶν πλείστα ὑμᾶς ὑμῶν πᾶν τεκεν, εἰ μὴ καὶ δι' ἐκεί-
 να δι' αἰτίας, δὲ τῶν τῶν γὰρ ἀπὸ τῶν δὴ τῶν περὶ σῆκει. καὶ μὴ
 ποδὲ μὲν τῷ μὴ μνηστικεῖν, ἔγωγε ὡς ὅπως λέγω. ὁ μὲν,
 εἰνεία τῷ πᾶν κακὸν ποιεῖν, τὰ τοιαῦτα ὑμῶν τῶν, μνηστικα
 καὶ· ὅτι ἡδὲ τῷ μὴ παθεῖν ἀλλὰ φυλαξάσθαι σκοπῶν, σω
 φρονεῖ. ἴσως τοίνυν καὶ τοιαῦτα πᾶν ὅστις ὑπόνοιαν, ὡς
 ὡς μὴ τῶν τῶν τὸν αὐτῶν πᾶν ὅστις εἶναι καὶ βεβλόμενον π
 ποιεῖν ἀγαθὸν τῶν πόλιν, εἰς ἀθυσίαν ἢ ἡμῶν εἰ καὶ τῶ
 φημι οὐ μετὰ, καὶ ποιῶσιν ὑπόπῃς πρὸς ὑμᾶς εἶχειν.
 ἐγὼ δ', ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, διασάσκει ὡς ἔχω. εἰ μετ' ἀλη
 θείας ἀπὸ τῶν τῶν τίλος ἡμῶν, καὶ νῦν διὰ πάντα τὰ γὰρ
 ἐμελλεν ἡμᾶς ποιῆσαι· οὐδ' αὖ οὐ τῶν τῶν ὡς μὲν δι' αὐ
 κούειν τὸν λόγον. εἰ δὲ νῦν γὰρ νομίζω τῶν τῶν ἀγαθὸν αὐτῶν ποιῶ
 σαι, δι' ὃν ὑμῶν περὶ σῆκειν ἐπιτοκήσει, καὶ πᾶν ἀφαινεῖται δι
 καία εἶναι, τῶν φημι φονεῖσθαι. ἐπεὶ δὲ καὶ φονακίαν καὶ
 οὐδ' ὅτι ἐν ὑμῶν πρὸς τῶν ὑμῶν ἐλέγχεται, δυοῖν ἀγαθὸν τῶν
 τῶν ὑμῶν, ἐὰν καὶ τῶν τῶν συμβήσεται. ἢ γὰρ ὑμῶν
 πατὴρ παύσεται, νομίσας οὐκ ἔτι λανθάνειν· ἢ εἴ πορ αὐ
 τῶν βουλομένῳ πρὸς ὑμᾶς ὅστις οἰκείως εἶχειν ὡς ἀληθῶς,
 ἀγαθὸν τε ποιεῖν περὶ σῆκει, γὰρ ὅτι τῶ φονακίαν ἐκ τῶ
 βούλεται περὶ σῆκει. ὡς τε καὶ εἰ μὴ δὲ δι' αὐτῶν τῶν ἀλλων, δὲ

ἔστιν ἡ κατὰ φύσιν ἔξοδος συμφορῆς. Ἀξίον κρίνω, ὡς ἂν
 ὁρῶντες Ἀθηναῖοι, καὶ κείνο ἴξετάσκει, πῶς ποτε οἱ πάλαι τῶν
 τιμῶν ἐνέμενον, καὶ τῶν δωρεῶν τοῖς ὡς ἀληθεῶς δουρῶν τῶν
 καὶ ὅσοι πολὺν τύχην ὄντες, καὶ ὅσοι ξυνοί. καὶ μὲν ἴ
 δητ' ἐκείνους ἀμεινον ὑμῶν χρωμένους, καλὸν τὸ μιμήσα-
 σθαι: ἂν δὲ ὑμᾶς αὐτοὺς, ἐφ' ὑμῶν ἔσται τὸ πρᾶττεν. πρῶ-
 τος μὲν κρίνω ἐκείνοι θεμιστοκλέα τὸν πλὴν ἐν σαλαμῖνι ναυ
 μαχίαν νικήσαντα, καὶ μελπιάδην τὸν ἡνὺ μύρατον μύρατον,
 καὶ πολλοὺς ἄλλους οὐκ ἴσα τοῖς νῦν ἀγαθὰ στρατηγῶν εἰρ-
 ρασμείους, οὐ χαλκιδέας ἴσαντες, οὐδὲ ὑπερδρηγᾶτων. οὐκ
 ἄρα τοῖς ἀγαθὸν τι ποιοῦσιν ἐαυτοὺς ἄξιον εἶναι; σφόδρα
 γὰρ, ὡς ἂν ὁρῶντες Ἀθηναῖοι, καὶ ἀπεδίδοσαν γὰρ καὶ αὐτῶν κα-
 κίων ἀξίαν. ὄντες γὰρ πολλοὺ πάντες ἀξιοί, περὶ κείνων
 ἐκείνους αὐτῶν ἡγεῖσθαι. ἐστὶ δὲ σὺ φροσιν αὐθρόποις καὶ
 περὶ ἀληθεῖαν βουλομένοις σκοπεῖν, πολὺ μείζων τιμὴ
 τῆς χαλκῆς εἰκότος, τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν αἰσθάνειν κεκρί-
 σθαι πρῶτον. καὶ γὰρ τίς δρῶν, οὐδενός, ὡς ἂν ὁρῶντες
 Ἀθηναῖοι, τίς τὸ τε ἀπεδρῆται ἐαυτοὺς. οὐδὲ ἔστιν οὐδεὶς
 ὅς τις αὐτῶν εἴποι πλὴν ἐν σαλαμῖνι ναυμαχίαν θεμιστοκλέους,
 ἀλλ' Ἀθηναίων: οὐδὲ πλὴν ἐν μύρατον μύρατον μελπιάδου,
 ἀλλὰ τῆς πόλεως. νῦν δὲ, ὡς ἂν ὁρῶντες Ἀθηναῖοι, πολλοὶ
 ἔστιν λέγουσιν, ὡς κέρκυραν εἴλε τιμῶν, καὶ πλὴν μύ-
 ραν κατέκρεψεν ἰωνικῆς, καὶ πλὴν ποδὶ νάξον ναυμαχίαν
 ἐνίκησε χαρδαίου. δοκεῖτε γὰρ αὐτοῖς τίς δρῶν τούτων πα-
 ραχρῆν τίς τιμῶν τῶν ὑπερβολαῖς, αἷς δεδωκεται ἐπὶ
 αὐτοῖς ἐκείνῳ τούτων, τῶν μὲν δὲ κλιπκῶν, δωρεῶν: οὐ-
 τως ἐκείνοί τε καλῶς καὶ λισίτε λούντως ἐδίδοντο αὐτοῖς,
 καὶ ὑμεῖς οὐκ ὁρῶντες: τῶν δὲ τίς ξυνοί, πῶς; ἐκείνοι μέγα
 νι τῷ φαρσαλίῳ δώδεκα μὲν τάλαντα ἀργυρίου δόντι
 πρὸς τὸν ἐπὶ ἡϊόνι τῇ πρὸς ἀμυντὸν πόλεμον, ἑκατὶ
 σίοις δὲ ἱπποῦσι πενέσας ἰδίῳις βοηθήσαντι, οὐκ ἐφωτί.

ὁ καὶ τὰ ἀριστοκράτους λόγος. 199

122

ἔγνω, καὶ τὸν αὐτὸς ἀπεκτείνειν, ἀπώγιμον εἶναι· ἀλλὰ πολι-
 τεύαντες ἐδοξεν, καὶ ἑαυτὸν ἱκανὸν ὑπελάμβανον εἶναι τῷ
 ἡμίῳ. καὶ πάλιν πρὸς δίκην τῷ κατὰ τὸν τῆς βαρβαρόν
 πρὸ τ' ἡδίστου αἰῶνος βασιλεὺς ὄντι μακεδονίᾳ, ὅς ἀναχω-
 ροῦντας ἐκ παλαιῶν τῆς βαρβαρόν διαφθείραντι, καὶ
 τέλειον ποιῆσαι τὰ τύχημα τῷ βασιλεῖ, οὐκ ἐπιθυμῶν
 ἀπώγιμον, ἐκείνους ἀπεκτείνειν πρὸς δίκην, ὃ βασιλεὺς ὁ πρὸς
 σὺν ἐχθρὸς δι' ἡμᾶς ἀπεδέδεικτο· ἀλλὰ πολιτεύαντες ἐδω-
 καν μῆνον. καὶ γὰρ τοῖς τότε μὲν οὐτὼ τίμιον ἦν πᾶσιν ἀν-
 θρώποις τὸ γινέσθαι πολίτας πρὸς ὑμῖν, ὥςθ' ἑαυτοὶ τῆς τυ-
 χεῖν τοῦτο τηλικαῦτα ἡμᾶς ἀγαθὰ ἠθέλον ποιῆναι· νῦν δ'
 οὐτως ἀπῆλθον, ὥς τε τῶν τυχεύων πολλοὶ παλαιοὶ κα-
 καὶ τῆς φανερῆς ἐχθρῶν εἰσιν ὑμᾶς εἰρασμένοι. οὐ μῆνον
 δι' αὐτὴν τῆς πόλεως ἡ δωρεὰ πρὸς πεπληγμένους καὶ φανερὰ
 γίγονεν, ἀλλὰ καὶ παλαιὰ δὲ τῶν τῆς κατὰ τῶν καὶ θεοῖς
 ἐχθρῶν ἐρητύων, τῆς τὰ καὶ ταῦτα γράφοντων ἐξίμωσ. πρὸς
 νηλεῶν. οἱ ποσὺν τὴν ἑαυτοῦ βολὴν πεποίηται τῆς αἰῶνος
 αἰσχροκερδείας, ὥς τε τοῖς ὑμῖν καὶ τοῖς πρὸς ὑμῖν δωρεάς,
 ὥς πρὸς οἱ τὰ μικρὰ καὶ καμνὴ φανερὰ ἀπεκτείνοντες,
 οὐτὼ πολλοὺς ἐπιδυνάζοντες, καὶ πολλὰς ἀπὸ τῆς αἰ-
 τῆς λημμάτων γράφοντες πᾶν ὅ, καὶ εὐλογῶνται. πρὸς
 τὸν μὲν τοῖνυν ἵνα τῆς πελαγοῦν πρὸς μνηστῶν, ἀεὶ
 βαρβαρὸν ἐκείνον, οὐ μῆνον αὐτὸν καὶ ὅς τοὺς πρὸς ὄντας
 πάντων ἡξίωται ὅσων ἐβουλήθησαν, ἀλλὰ καὶ δύο ἀβυθ-
 νοὺς μετὰ θνητὰς τὰς καὶ πνηροτάτους ἀνθρώπων πρὸς
 σέθεναν αὐτῷ, φιλίστην καὶ ἀγαθόν. πάλιν ἡμετέρου
 δόξατος πρὸς ποιῆσαι τῆς διόντων ὑμῖν πρὸς τὸ πᾶν ὅ μέ-
 γιστον αὐτῷ δοῦναι, πρὸς σέθεναν αὐτῷ δύο φραστικίδην,
 καὶ πολυτέλειον, ἀνθρώπων οὐδὲ ἐλδοίρους καὶ ἀλλ' ὅλ-
 θρους, καὶ τοιαῦτα πρὸς ποιήσας, οἷα λέγειν ὀκνησείν αὐ-
 τοὺς δὲ φρονῶν· τὸ τελευτῶν δὲ νῦν, ἐπειδὴ κεῖθεν ἐπὶ πῃ

ἡγίου ὦν αὐτοῖς ἐδόκη, καὶ παρὰ τῶν ἡνὶ Ἀστυνῶν, περὶ
 πρῶτον δὲ αὐτῶν, τὸν μὲν, ὅσα * αὐτοῖς ἀκηκέατε εἰργασ-
 μέν ὀν καὶ, τὸν δὲ ὅλως ὃν οὐδεὶς οἶδεν ἀνθρώπων τίς ἔστιν
 οὐδέ κινῶ ὄνομα. τοιγάρ τοι δὲ αὐτῶν, ὡς αὐτοῖς ἀθ-
 νῶν, μικρὰ ἅ περὶ τῶν μεγάλων φαίνεται. καὶ τὸ περὶ
 μακρὰ καὶ * παρὰ τῶν βαδίζει. καὶ οὐκ ἔτι αὐτῶν ἀπό-
 χη. ἀλλ' εἰ καὶ μὴ φυλάξετε ἐκείνων τῶν, ἐκείνων γε οὐ-
 δεμία χρεῖς ὡς εἴκοι. ἢ μὲν τοι ταῦθ' οὕτως αἰχρῶς περε-
 ληλυθῆναι, εἰ δὲ μὴ παρρησία εἰπεῖν τὰ ληθῆ, οὐδέ-
 νος ὑμῶν, ὡς αὐτοῖς ἀθηνῶν, μάλλον εἰσιν αἱ ποί. οὐδὲ
 ἢ δὲ κινῶ ἐπ' ἀσμενίαν ἐθέλετε πρῶτ' ἢ τῶν ἀδικούντων. ἀλ-
 λά καὶ τῶν ἔξελανθῆναι ἐκ τῆς πόλεως. καὶ τοι σκέψασθε
 ὡς ἐκλόζον οἱ πέρηνοι τῶν ἀδικούντων ἐκείνων, εἰ πρῶ-
 τος πῶς ὑμῶν. ἐκείνοι θεμισκλέα λαβόντες μέτρον αὐ-
 τῶν ἀξιούμεν φρονεῖν, ἔξελανθῆναι ἐκ τῆς πόλεως, καὶ μηδι-
 σμὸν κατέγνωσαν: καὶ κίμωνά οἱ τὴν παῖδον μετεκίνησε
 πολιτείαν ἐφ' ἑαυτῶν, πρῶτ' ἢ μὲν ἀφῆσαν ἡφους, τὸ
 μὴ θανάτω ζημιώσαι, πυνθήκωντα ὅταν λαβόντες ἐσέπεσαν.
 καὶ ἔπειτα τὸν ἕτερον περὶ φρόνους τηλικαῦτα αὐτοῖς ἀ-
 ραθὰ εἰργασμένοις ἀνθρώποις: δικαίως. οὐ γὰρ αὐτοῖς ἀ-
 πεδιδόθη τὸ τὴν αὐτῶν ἐλδοῦν ἵδρην, καὶ μεγαλοψυχίαν
 τῶν ὄρων: ἀλλὰ χρυσούς μὲν ὄντας ἐπὶ μὲν: ὡδὲ χειροῦσι
 δὲ ἀδικεῖν οὐκ ἐπέτρεπον. ὑμεῖς δὲ, ὡς αὐτοῖς ἀθηνῶν, τῶν
 τὰ μέγιστα ἀδικούντων καὶ φανερῶς ἔξελανθῆναι, αὐ-
 τῶν ὅντος ἀσθεῖα εἰπωσι, καὶ πρῶτ' ἢ τῶν φυλιτῶν ἡνὶ ἡμε-
 νοι σωδικοί διηθῶσιν, ἀφίετε. εἰ δὲ καὶ κατὰ φημισθῆ-
 του, πέντε καὶ εἴκοσι δραχμῶν ἐπιμήσατε. καὶ γὰρ τοι
 τότε, τὰ μὲν τῆς πόλεως καὶ οὐ πορὰ καὶ λαμπρὰ δημό-
 σια: ἰδίᾳ δὲ οὐδεὶς ἐπερὶ ἔχει τῶν πολλῶν. τεκμήριον δὲ:
 τὴν θεμισκλέους μὲν γὰρ οἰκίαν, καὶ τὴν μελπαίδον, καὶ
 τῶν τότε λαμπρῶν, εἰ τις ἀρὰ οἶδεν ὑμῶν ὅ ποῖα ποτ' ὄντι,

ὁρᾷ τῆς πολλῶν οὐδὲν σεμνοτέρων οὐ γὰρ : τὰ δὲ τῆς πό-
λεως οἰκοδομήματα καὶ τὰ καὶ τὰ σκευάσματα τηλικαῦτα
καὶ τιῶντα, ὥς τε μηδενὶ τῆς ὑπὸ γνομένηων ὑπερβολὴν
λελειφθαι : περὶ πύλαια τῶντα, νεώσοικοι, σοαί, πε-
ραιδίς, τὰλλα, οἷς κατεσκευάσμεν ὁρᾷτε τὴν πόλιν.
νῦν δ' ἰδίᾳ μὲν ἐκάστῳ τῆς τὰ κοινὰ περὶ τῶντων τοσαύτη
ποδουσία ἔστιν, ὥς τε ἑνὲς μὲν αὐτῆς πολλῶν δημοσίων
οἰκοδομημάτων σεμνοτέρως τῶς ἰδίᾳς κατεσκευάσθαι
οἰκίᾳ. γὰρ δ' αἰοὶ πλείων πάντων ὑμῶν τῆς αὐτῆς δικα-
σθῆναι συνεινώνωται. δημοσίᾳ δ' ὑμεῖς ἅ μὲν οἰκοδομεῖτε
καὶ κοινᾷτε, ὥς μικρὰ καὶ γλίσχρα, αἰσχύνῃ λέγειν. ἅ μὲν
ἔχει τ' εἰπεῖν ὅτι κοινῇ κτησάμενοι καὶ τὰ λείψετε, ὥς πόρ-
κῆνοι χερρόνητον, ἀμφὶ πόλιν, δόξαν ὄντων καλῶν, ὡς οἱ
τιοῦντι κλῖται πάντα αἰαλίσκοντες ἔσονται, οὐχ οἱοί τε
εἰσιν ἀφανίσαι, ὡς αὐτοὺς ἀθηνᾶοι ; εἰκότως. τότε μὲν
γὰρ τῷ κυρίῳ τῆς πόλεως γνομένην τάξει ἀριεΐδῃ οὐδε-
μῶς δραχμῇ πλείων τὰ ὑπάρχοντα ἐχέοντο : ἀλλὰ καὶ τε-
λευτήσαντα αὐτῶν ἔταψεν ἡ πόλις. ὑμῖν δ' εἴ τι δέοιτε,
χρήματα ἢ πῆρξε κοινῇ πλείων τῆς πάντων ἐλλείων. ὥς
τε ὁ πόσου χρόνου ἡμῶς οἰοῖσθε ὑγιᾶναι, τοσούτου μισθὸν ἔ-
χοντες ὑγιᾶτε. νῦν δ' οἱ μὲν τὰ κοινὰ διοικούντες, ἐκ πῶ-
χων εἰσιν οὐκ οἱ, καὶ πολλοῦ χρόνου ἑφ' ὧν ἀφ' ὅσον εἰ-
σὶν ἡ τιμασμένοι. ὑμῖν δὲ, οὐδεμῶς ἡμῶς ἐφόδια ἔστιν
αὐτῶν κοινῶν. ἀλλ' ἅμα δεῖ τι ποιεῖν, καὶ πόθεν οὐκ ἔχετε.
τότε μὲν γὰρ ὡς δευτέρως ὁ δῆμος τῆς κλιτομενῶν,
νῦν δ' ὑπὲρ τῆς. αἱ τοὶ δ' οἱ τὰ τριῶντα γράφοντες καὶ συ-
νεκρίνοντες ὑμᾶς, ὑμῶν μὲν αὐτῆς καὶ φρονεῖν, εἴα δ' ἡ
δύο ἀνθρώπων διαμαρτυρεῖν. εἴθ' οὗτοι κληρονομοῦσι τῆς
ὑμετέρως δόξης καὶ τῆς ὑμετέρων ἀγαθῶν. ὑμεῖς δ' ὁ-
μιοῦν ἀφ' ἑαυτῶν, ἀλλὰ μαρτυρεῖς ἐς τῆς ἐτέρων ἀγα-
θῶν, οὐδενὸς ἄλλος μετ' ἑαυτοῦ, ἢ τ' ὑμῶν πατῶντα. καὶ οἱ

πηλίκον ποτ' αὖ σ' ἀνέειπεν οἱ ἀνδρῶν ἐκείνοι οἱ ἄποδ' δὴ
 ξης καὶ ἐλδυσθόριας τελευτήσαντες, καὶ πηλίκον καὶ κα-
 λῶν ὄρων ἡπομνήματα καὶ ἀλιπόντες, εἰ ἄρα αἰδοί-
 ντο, ὅτι νῦν πόλις εἰς ὑπέρβουλον ὄχλον καὶ τάξιν περὶ ἡλ-
 λου, καὶ χαρείδη μιν εἰ χρὴ φρουρεῖν, βελούεται· χαρείδη-
 μιν, οἱ μὲν. ἀλλ' οὐ γὰρ ὅστις τὸ δεινόν, οὐ γὰρ, εἰ τῶν πε-
 ρὶ ὄρων, οἱ τῶν ἀπάντων διὰ τὸν ὄχλον ἀρετῇ, χεῖρον βου-
 λουόμεθα· ἀλλ' ὅτι καὶ πάντων ἀνθρώπων· πῶς γὰρ οὐκ
 αἰσχρὸν αἰγινήτας μὲν βουβουσι νῆσον οἰκούντας οὕτω μι-
 κρὴν, καὶ οὐδὲν ἔχοντας ἐφ' ᾧ μέγα δὴ φρονεῖν εἰκὸς ἦν αὐ-
 τοῖς, λάμπιν, ὅς μέγιστα ναυκλήρια κέκτηται τῶν ἐλλήνων,
 καὶ κατεσκόλεκε τὴν πόλιν αὐτοῖς καὶ τὸ ἐμπόριον, μη-
 διπῶ καὶ τήμορον πολίτην πεποιῆσθαι· ἀλλὰ μέγιστος αὖ-
 τὸν τῆς ἀτελείας ἡξιώκεται τῆς τῆς μεθικίου· καὶ μεγα-
 ρέας βουβουσι καὶ ἀνέχουσιν οὕτως ὅτι τὰ πρὸ αὐτοῖς σε-
 μνύνειν, ὥς τε ὀρμῶνα τὸν κυβερνήτην τὸν μετὰ λυσάνδρου
 λαβόντα ὑμῖν διακυσίαν, ὅτι εἰ αἰγὴς ποταμοῖς ἢ τῇ χί-
 ᾶ μὲν ἡμεῖς, πεμφάντων λακεδαίμωνίων καὶ κελευόντων
 ποιήσασθαι πλίτην, ἀσκήρινα αὐτοῖς, ὅτι ὅταν αὐτοῖς
 ἴδωσι σωτηρίαν αὐτὴν πεποιημένους, τότε καὶ αὐτοῖς με-
 γαλὴν ποιήσονται· καὶ ὡς εἴτασιν ἐκείνους, μόρος τέταρτον
 οὐβόριας οἰκούντας, τὸν χαρείδη μιν γὰρ αὐτὸν, ᾧ μήτηρ
 μὲν ὑπάρχει πλίτης ἐκεῖ, πατήρ δὲ οὐκ ὄρω πῆς, ἢ πόθεν·
 οὐδὲν γὰρ αἰσθάνω τῶν ἀναγκάων αὐτὸν ὑπερβαίνει· ἀλλ'
 ὅμως τὸ ἡμῶν τῶν γένους αὐτῶν συμβαλλομένου, τῆς ἡ-
 μῶν μέγιστος τῆς τήμορον ἡμῶν οὐκ ἡξιώχασιν, ἀλλ' εἰς
 τοῖς νόθοις ἐκεῖ στυγέει, καὶ δὲ πᾶσι πᾶσι εἰς κω-
 σαρχασοῖς νόθοι· ὑμεῖς δ', ὡς ἀνδρῶν ἀθηναῖοι, πάσης τῆς
 πόλεως μετὰ δόντες αὐτῶ καὶ περὶ μετὰ τοῖς ἄλλοις, ἐπὶ καὶ
 γὰρ αὐτῶ περὶ ὁδοῦτε· ὅτι, πῆς ποῖας ἔλαβε ναῦς ὑμῖν,
 δι' ἧς ἡμεῖς τῶν ἀσφαλειώτων ἐδίδου βελούεται, ἢ ποῖας
 πόλιν

πολιν παρέδωκεν αἰχμάλωτον λαβών, ἢ πῖνασ' κινδύνους
 ἔσθ' ὑμῖν κεκινδύνευκεν, ἢ πῖνασ' ἐχθρούς ἔσθ' αὐτοῖς ὑ-
 μῖν ἤρηνται; οὐδ' αὖ εἰς εἰπεῖν ἔχει. πρὸς μὲν δὲ τῶν νόμων
 ὧν πρῶτα γέγραμμεθα, ὃ ἀνδρὸς δικασαί, βούλομαι μι-
 κρὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπὼν κατὰβαίνειν, ἃ νομίζω μνημονεύον-
 τας ὑμᾶς ἀμεινον φυλάττειν, αὐτὰ πρῶτα καὶ φανακίζειν
 οὐτοιζητῶσιν ὑμᾶς. Ο πρῶτος νόμος αὐτῶν κριεῖν, αὐ-
 τὸς ἀρχικτεῖν πινά, τὴν βουλὴν δικάζειν. ὁ δὲ, αὐτὸς
 ἀρχικτεῖν, οὐδὲν γέγραφε ἀτάγμον εἶναι. ἔστι φη-
 λῶτετε, καὶ μέμνηται ὅτι πάντων ἔστιν ἀντιπώτατον τῷ
 κρίναι, τὸ μὴ δόντα κρίσιν ἐκδοτὴν κρίειν. οὐκ ἔα μὲν ταῦ-
 τα ὁ δούτορος νόμος, οὐδὲ τὸν ἐλαλῶντα ἀνδροφόνους
 λημμένους, οὐδὲ χρῆματα περὶτεδοται. ὁ δ' αὖ τῷ κρίναι
 ἀτάγμον, πάντα τῶν δέδωκεν: ὡδὲ γὰρ τῶς λαβούσις
 ἔσται ποιῆναι, πᾶν βούλωνται. Ἀπάρχει ὁ νόμος ὡς ἔσθ'
 δικαιοδότης κελύει, καὶ τῶτ', αὐτὸς τῇ τῶ περὶνδότητος
 λάβη τίς παύει. ὁ δ' ἀτάγμον αὐτῷ τῷ τῶ αἰτίαν ἐν γ-
 κύντι δίδωσιν ὡς αὐτὸν, καὶ ὡδὲ τῆς ἀλλοτρίας που λάβη.
 Ἔστιν ἐφ' οἷς ἀδικήμασι δίδωκεν ἀρχικτεῖν ὁ νόμος. ὁ δ' οὐ-
 δὲν ὑπείπων, καὶ ὡδὲ τῶν κτεῖν πρὸς, δίδωσιν ἐκδοτὴν
 τὸν ἀθῶον ἀφαιμνόνον αὐτῶς νόμοις. Ἐάν τις πάθῃ τί τιδε-
 ρον, δίκας ὁ νόμος κελύει ἀπατεῖν πρῶτον. ὁ δὲ, πρὶ-
 ναντιον. οὐδὲ μίαν κρίσιν, οὐτε αὐτὸς εἰπὼν, οὐτε πρὸ ὧν
 αὐτὸς ἀξιῶ αἰτήσας λαβεῖν, ἀτάγμον οὐδὲν ἐγχευε, καὶ
 τις ἀφαιρῆται, πρῶτα χρῆμα ἐκαστονδον κριεῖ. τὸ ἀνδρο-
 λήψον πρὸ οἷς αὐτὸς ἀνδράδας ἢ, ἐάν μὴ διδῶσι δίκας, κελύει
 σιν οἱ νόμοι μέχρι τῶν εἶναι. ὁ δὲ, αὐτὸς ἀφαιρῆται πρὸς
 ἄγοντα, μὴ βουλόμενος περὶ δίκης ἐκδοῦναι, οὐδὲν ἐκ-
 αστονδον κριεῖ. Οὐκ ἔα ὁ νόμος νόμον ἐάν μὴ τὸν αὐτὸς
 ὡδὲ πᾶσι πῶς τις, εἰσφύειν. ὁ δ' ἐπ' ἀνδρὶ γράφει ψι-
 ψισμα ἴδιον. Οὐκ ἔα ψιψισμα ὁ νόμος κνείω τῶν εἶναι

νόμον. ὁ δὲ ὑπάρχων τῶν νόμων ἡγεσία κριτικόν ὅς νόμους ἀναιρῶν. ταῦτα φυλάττει, καὶ μεμνημένος καὶ θηοῦ. καὶ τοῖς μὲν πρῶτως ἄς οὗτοι ποιῶνται, χαίρειν ἔατε, καὶ μὴ ἐπιτέτε λένειν αὐτοῖς. κελύετε δὲ διαξαι τὸν γέγραφε κρίσιν, ἢ πού γέγραφε αὐτὸς ἄλλω φόνου, καὶ τὸν τοῖς ἡμετέροις εἶναι: εἰ γὰρ, ἢ τὸν ἄλλω θύκην κρινέμεν καὶ ἐλαφύτα ὅτι διακλάζειν, ἔρχεσθαι, ἢ αὐτοῖς ἔρχεσθαι κρίσιν εἰ πεποίηκεν ἢ οὐ, καὶ εἰ διακλώσ, ἢ ἀδίκως, οὐκ αὐτὸς δίκαι. εἰ δὲ τὸ τῆς αἰτίας ὄνομα αὐτῷ γράψας, αὐτὸς ἀρκτείνῃ, καὶ ὑπερβῆς τὸ, καὶ ἐὰν ἄλλω φόνου, καὶ τὸ, δόξῃ ἀπεκτονέειν, καὶ τὸ δίκαι ὑπεχίτω τῷ φόνου, καὶ τὸ, τοῖς ἡμετέροις εἶναι κατ' αὐτοῦ τοῖς αὐτοῖς, ὡς πρὸς αὐτὸν ἀθηναῖον ἀρκτείνῃ, καὶ πάνθ' ὅσα ὅτι δίκαι ὑπερβῆς ἀπώγμην εἶναι γέγραφε, μὴ φωνάζετε: ἀλλ' αὖτις, ὅτι πάντων ἀνθρώπων πρῶτον μὲν ταῦτα εἴρηκεν.

ΔΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ
κατὰ πμοκράτους λόγου.

Διόδωρος μὲν κέν πεῦθα ὁ κατήγορος κατηγορεῖ νόμου μάλα φιλανθρώπου, διότι πρὸς ἀπὸ τῆς αἰτίας καὶ τῆς τῷ γεγραφότος γνώμης διαβάλλει αὐτὸν πειράσθαι. ἐστὶ δὲ νόμος ὁ τῷ πμοκράτῳ τριῶν. εἴ τις ἀθηναίων ἐτ' ὀφλήματι δημοσίῳ περσπεύμεται δισμῶν, ἢ καὶ τὸ λοιπὸν περσπεύμεται, ἔξτεναι αὐτῷ, ἢ ἄλλω ὑπερβῆς αὐτοῦ ἐγγυητὰς κατὰ δέξιν τῷ ὀφλήματι, οὗς αὐτὸς ὁ δῆμος χειροτονήσῃ, ἢ μὲν ἐπὶ τὸς ἐρητῆς περσπεύμεται ἐκπύσει, ἀρεῖσθαι τῷ δισμῶν: ἐὰν δὲ ἀδισάντος τῷ χρόνου μὴ κλυθῇ τὸ ὀφλήμα, τὸν μὲν ἐγγυητὴν δεδίδαι: τίς δὲ ἐγγυητὴς δημοσίαν εἶναι πᾶσι περσπεύμεται αἰτιάσθαι τὸν νόμον ὁ κατήγορος, οὐχ ὑπερβῆς τῷ κοινῷ γεγραπθαι, ἀλλ' ὑπερβῆς

ἀνδροτίωνος, καὶ γλαυκίου, καὶ μελανώπου. οὗτοι γὰρ
 πεμφθέντες εἰς καίρια πρεσβύται, καὶ πλείοντες, φη-
 σιν, ὡς τῇ Ξήρῃ, πῶς πεσόντες ναυκρατίταις ἀνθρώποις
 ἐμπόροις ἀφείλοντο αὐτῶν τὰ χρήματα. εἴθ' οἱ ναυκρατί-
 ται μὲν ἐλθόντες ἀθήναζε, τὸν δῆμον ἐκέλευον· ὁ δὲ δῆ-
 μος ἔγνω πολέμα εἶναι τὰ χρήματα, καὶ μὴ δεῖν ἀπὸ
 θῆναι τοῖς ἐμπόροις. τούτων δὲ οὕτω γνομένων, ἀρχέ-
 βιος καὶ λισιθέτης οἱ Ξήραρχοι τῆς νεῶς ἐφ' ἧς ἔπλεον
 οἱ πῶς τὸν ἀνδροτίωνα, εἰσεπράττοντο τὰ χρήματα. ὡς
 δὲ ἐκείνοι μὲν οὐκ ἐφάνησαν ἔχοντας αὐτὰ, οἱ πρεσβύται ὅ-
 ὡς λόγον ἔχουν αὐτὰ, καὶ εἶδεν πᾶν χῆμα καὶ ἀβελεῖν,
 ἢ τοῖς νόμοις ἄποπτεῖν τοῖς τῶν ὀφειλόντων τὰ δημό-
 σια. δὲ τῶν, φησι, τῶν τὸν νόμον τιμοκράτης βου-
 λούντα ἐκείνοις ἐθήκεν. ὁ μὲν τοῖς τιμοκράτης ἐκτελέειν
 φησι τὰ χρήματα τοῖς πῶς ἀνδροτίωνα· καὶ δῆλον ἐν τού-
 τοις εἶναι, ὡς οὐκ ἐκείνων εἵνεκα τὸν νόμον εἰσέφθρον αὐ-
 τοῖς. κατηγορεῖ δὲ ὁ διόδωρος καὶ ἄλλοι τῶν νόμων. τήν τε
 γὰρ θέσιν αὐτοῦ μέμφεται ὡς γυγνῆκεν πρὸς τοῖς νόμοις,
 καὶ ὑπεναντίον εἶναι φησι τοῖς ἀρχαίοις, καὶ ἀσύμφορον
 τοῖς κοινοῖς ἐπιδείκνυσιν.

Εὐδράς ὑπόθεσις.

πολέμου τυγχάνοντος ἀθηναίοις πρὸς βασιλέα, καὶ
 τῶν τὸν χρόνον ἐγράφη ψήφισμα, πλοῖα σύλα πολε-
 μίων εἶναι· καὶ γίνεσθαι τὰ τιμήματα τῶν κλοπῶν δημό-
 σια. μὲντω τοῖς τῆς καρείας σαφάτης ὡς τοῖς πύλαι νῆ-
 σις κακῶς ᾔσιν. κατεβόων οἱ ἐλαττόμενοι, καὶ τοῖς ἀθ-
 ναίοις ἐπεκαλοῦντο. ἔδοξε δὲ πρεσβίων τίως αἰτιάσα-
 σθαι τὴν καίαν. πῶς ποσὶν οὕτω ἀνδροτίωνα καὶ μελάνω-
 πον καὶ γλαυκίον πρὸς τὸν ἀρχοντα μαύσωλον τὸν τ' ἀρ-
 τιμισίας αἰδρα καὶ ἀδελφόν, ὡς ἀδικούντα τοῖς νήσις
 ἀπαπομείους, καὶ βασιλεὺς χειζόμενον, δι' ὃν κακῶς

Δημοσθένους

ἐποίει οὗτος Ἕλληνας. οὐκ ἔστιν ἡμετέραν ναυκράτην
 ἢ αἰγυπία ἐχρήσθη φορτία, διεκόμενον δὲ τούτοις ἀρχι-
 βιος καὶ λιπιδείδης ἑμὲ ἀρχὴ, καὶ ἔχουσιν εἰς τὸν πει-
 ραιᾶ τὴν ὀλκίδα. καὶ λόγων γλομελῶν τοῖς αἰγυπίοις
 περὶ τὸν δῆμον, καὶ ἰκετεῶν, οὐδὲν ἦτον ἐκρίθη τὰ χρήμα-
 τα εἶναι δημοσία, ὡς πολεμίων ὄντων τῆς αἰγυπίων. νό-
 μος δὲ περὶ τὰ πόντος τὸν χρησάμενον δημοσίοις χρήμα-
 σιν ἐπ' αἰαντὸν ὅλον διαπλάσια ἔστω διδόναι, καὶ ἔχον-
 τες οἱ πρέσβεις οὗτοι τὰ λαντα ἐνέα, καὶ ἑλάνοντα μὲν
 τῶ ἀπὸ δημοσίων φορτίων ἐκ τῆς νεώς, ὑπὸ θυνοὶ ἐ-
 γίνοντο τῷ δημοσίῳ καὶ τῷ διαπλάσιῳ. ἀσπασίτης δὲ
 χρημάτων καὶ ἔχοντος τὸν δῆμον, ἀριστοφάνης δὲ δημοσίου
 γὰρ ἔχοντα ἡμισμα, εἰδὼς ζητήσας τῶ ὀφειλόντων
 τῇ πόλει καὶ ἀρπυζωμένων διαλαθῆναι, καὶ τούτοις μη-
 νειν. ἐμήνυσεν οὐκ τῶν ὀφειλόντων ἀλλὰ περὶ αἰσχροπώνας μικρῶν πε-
 ρὶ ἀπασάντων, ναυὶ δὲ περὶ πμοκράτην, ἔχειν ἀρχι-
 βιον καὶ λιπιδείδην ἐκ τῆς αἰγυπίας ὀλκίδος τὰ λαντα
 ἐνέα, καὶ ἑλάνοντα μὲν. ἔχοντα δὲ δημοσίου πδύτων μὲν
 τῶ ἐκ τῆς περὶ αἰαντὸς περὶ αἰσχροπώνας μάχην, δὲ δὲ τῇ
 τῆς ἑμὲ ἀρχῶν μνήμης, οὐδὲν ἦτον ἑαυτοῦ λαδίων τῶ αἰ-
 σχροπώνι. διαδικασίας δὲ γλομελῆς τοῖς πρέσβεσι περὶ
 οὗτος ἑμὲ ἀρχῶν, ἡ τῆς ἑαυτοῦ οἱ πρέσβεις καὶ ὀφειλοντὰ
 χρήματα. περὶ τὰ πόντος δὲ νόμου τὸν ὀφειλόντα ὑπὸ τῆς
 διδόνου αἰαντὸς δεδίδαι ἕως αὐτὸ ἐκτίσῃ, ἔμμενον τῷ
 δισμῶ καὶ οἱ πρέσβεις καὶ ὑποβάλλεσθαι. Ἐν δὲ ᾧ καί-
 ρῳ τὸν τῶ ἀρχεμείων τῆς διδόνου αἰαντὸς, αἰὲ καὶ δε-
 δῆναι οὗτος πρέσβης ἐχρῶν, ἔχοντα ἑμὲ ἀρχῆς νόμου
 τοῦτον, εἴ πνι τῶ ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ δισμοῦ περὶ
 περὶ μνηστῶ καὶ νόμον, ἢ καὶ ἑμὲ ἡμισμα, ἢ καὶ τὸ λοιπὸν
 περὶ ἡμισμῶν, εἴ εἶναι αὐτῷ καὶ τῶ καὶ τῶ καὶ τῶ καὶ τῶ καὶ τῶ
 ἐκτίσῃ, οὗς αὐτὸς ὁ δῆμος χειροτονήσῃ, ἀπὸ τῶν τῶ δισμοῦ.

εἰ μὴ ἢ μὴ ἐκπίσῃ αὐτὸς ἢ οἱ ἐπὶ νῆμα, τὸν μὲν ὕψιπυθίντα δε
 δίδου : τῆς δὲ ἐγγυητῶν δημοσίαν εἶναι τὴν οὐσίαν. τοῦ
 τυτῶ νόμου γράφω ἀπανέγκαντο διόδωρος καὶ δυντή-
 μων, αἷς πῶρον, καὶ ἀδίκον, καὶ ἀσυμφοροῦ. αἰσρο-
 πίων δὲ καὶ γλαυκίας καὶ μελάνωπος συνειπίες δι' αὐ-
 τῶν γελνῆσαι τὴν γράφω, κατὰβάλλουσιν εἰνεία τά-
 λαντα καὶ ξιάκοντα μῶσ : ἴσως μὲν γὰρ οὐκ αὖ κατὰβα-
 λόντες, εἰ μὴ τὴν γράφω ἀπέδοσαν οἱ κατήγοροι : ὁμῶς
 δι' οὗ κατέβησαν. Κατηγορεῖ τῶν δυντῶν καὶ διό-
 δωρος, φάσκοντες μὲν δὲ αὐτῶν πρὸς εἰς γέγραπθαι τοῖς
 νόμοις : εἰ δὲ καὶ ὕψιπυθιν εἰς ᾧ μεταξὺ χρόνῳ, διδομένης τῇ
 γράφῃ αὐτῶν ποίησαν : ὥς τε τὴν περὶ αἵρεσιν τῶ νομοθέ-
 του ὑπαίτιαν εἶναι. Οὐδὲν δὲ ἢ τὸν ὕψιπυθιν τὸν νόμον ὁ ῥή-
 τωρ ὡς καὶ κατ' ἄλλον ἔχοντα κακῶς. καὶ γὰρ πα-
 ραιόμῳς τιθεῖσθαι φησι καὶ ὑπειναίτιος ἔχειν τοῖς νόμοις,
 καὶ ἄλλως ἀδικεῖν καὶ ἐλάττειν δι' ὧν περὶ τὰ τῆς, τὴν πό-
 λιν. διὰ τῶν γὰρ γυναικῶν αἱ ὑποθέσεις τῶ λόγου δύο.
 μία μὲν ὅτι δὲ αὐτῶν πρὸς εἰς γέγραπται : ἐτόρξα δὲ, ὅτι ὑπε-
 ναίτιος τοῖς νόμοις, καὶ ἐπιζήμιος, καὶ ἀδίκος. ὥς τε εἰ
 ἡδυνάτω ἐκφυγεῖν ὁ τιμοκράτης τὴν αἰτίαν τῆς μὴ δὲ αὐτῶν
 πρὸς εἰς γέγραπται, ἀλλ' οὗ γὰρ τῆς μὴ πονηρὸν εἶναι οὐ
 διαφύξεσθαι. ἡδυνάτω μὲν γὰρ τῶ νομοθέτου κατηγορεῖν
 ὁ διόδωρος, ὅτι πονηρὸν ἔγραψε νόμον. καὶ ὑπειναίτιον τοῖς
 νόμοις, καὶ ἤρκεσεν αὐτῶν περὶ ὑπόθεσιν τῶν. νῦν δὲ
 κατὰ τὴν τῆς πρὸς εἰς περὶ σέληφε διαβολῇ, εἰ καὶ τῶ
 νομοθέτου. Ἡ μὲν οὖν ὑπόθεσις τῆς αἰτίας δι' ἧς ἔθνη-
 κεν τὸν νόμον, σοφιστική. ζητεῖται γὰρ, εἰ δὲ αὐτῶν πρὸς εἰς
 ἔθνηκεν, ἢ οὐ. ἢ δὲ κατὰ τὸν νόμον, περὶ γμαλκή. καὶ θόλου
 γὰρ πᾶσα κατηγορία ῥητῆς, περὶ γμαλκῇ ἀπογράφεται
 σᾶσιν. ῥητῆς ὅτι λέγω, οὐκ ὕψιπυθιν ἀπογράφεται ἡ ζητεῖται, ὥς περὶ
 εἰς σοφισμῶ, ὅτι δὲ τῶ ἀποφρομνίου εἰς τέχνη καὶ ὕψιπυ-

Δημοδένους

σίαν, ὡς περ ἐν ἀνελήφει. ἐκεῖ μὲν ὑπὸ τοῖς ἐν βιβλίῳ σιν ἡ
κρίσις: ἐν δὲ τῇ περὶ γαμικῇ, ὡς μὲν ὀνομασθῇ. καὶ διὰ γε γὰρ
φθαι τὸ ῥητὸν ἐν νόμῳ, καὶ ἐν ψήφισμασιν. Ἐπὶ ποίνῳ ἔν
του τῷ λόγῳ κεφάλαια τέσσαρα, ἐν μὲν τὸ νόμιμον, ὃ δια-
ρεῖται διχῇ, εἰς τε τὸ πρὸς νόμον, καὶ εἰς τὸ πρὸς γὰρ, ὅτι τε-
στιν, εἰς αὐτὸν τὸν νόμον ὅπως ἐκαστὸς ὅστις νόμοις. διὰ
τὸν, τὸ δίκαιον. ἔστιν, ὃ συμφέρον, ὃ πρὸς ἡμῶν. τὸ γὰρ
τοῦ, τὸ δυνάτον, ὃ πρὸς ἀδυνατόν. ὡς τε τῇ περὶ
νομῶν ἐν ὑπόθεσις ἐστὶν αὐτῇ ἡ ἐν τοῖς κεφαλαίοις. πῶς γὰρ
καὶ τῇ περὶ ἐστὶν ὑπόθεσις ἐν τῇ καὶ τῇ περὶ ἐστὶν καὶ
τέθηκε διαβολῆς ἐν ἐκείνῳ δηλονότι. ἐπεὶ δὲ γὰρ ὁ νόμος δοκεῖ
ἐν τῇ περὶ τὰς πόλεις τῶν δεσποτῶν ἀποφασίζουσα, ἐν ἐκείνῳ
τέθηκε πλείστα μὲν καὶ ἄλλα, μάλιστα δὲ τὰ δύο τῶν
τῶν τε ὑπόθεσις πῶς καὶ τῇ περὶ ἐστὶν, ἵνα τῇ ὑπονοίᾳ
τῶν τὸν ἀκροατὴν καὶ τῇ περὶ ἐστὶν δοῦν καὶ τῇ περὶ
πρόδικον πείσῃ διὰ αἰσχροκέρδιαν πεθεμεῖς ἑστὶν ῥητόρων
καὶ πλιτοδομῶν ἀρπάζει τὰ κοινὰ περὶ ἀπονομῶν: καὶ
ὃ ἀσύμφορον, ἐν ὃ ὅτι ἀποφασίζουσα πῶς πόλιν ἀπάντων τῶν
ὀφλημάτων δίδωσι, πρὸς ὃ τὸ δυνάτον, ὃ πρὸς ἐξελόμε-
θα, οὐκ ἐν δυνάτον. ἀναρροῦνται γὰρ τῇ πολιτείᾳ οἱ κα-
νόνοι. μὴ ἀγνοώμεν ὃ ὅτι μὲν νόμιμον κεφάλαιον, ἐν τε-
λείστα ἐργαστα: ὃ δὲ δίκαιον, καὶ τὸ συμφέρον, καὶ ὃ δυ-
νατὸν ἀλλήλοισι συμπλέκεται. καὶ τὸ μὲν συμφέρον ἐν τῇ
τοῖς ὅστις τὸ περὶ ῥητόρων. καὶ τῇ περὶ ἀφασίζουσα δὲ διὰ τε τῇ δι-
καίου, καὶ τῇ ἀδίκου, καὶ τῇ ἀδυνατοῦ: πᾶν γὰρ ἀδικεῖν, καὶ
ἀσύμφορον. τῇ δὲ αὐτῇ καὶ πρὸς τῇ ἀδυνατοῦ εἰσάγει
ῥητορὶ λόγῳ. ὃ γὰρ ἀδυνατοῦ φησι, ὅτι καὶ ἀσύμ-
φορον. καὶ ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇ πρὸς τῇ πρὸς τῇ πρὸς τῇ πρὸς τῇ
νόμος χρώμενος, αὐτῇ δὲ τῇ τὸ δίκαιον ἀποφασίζουσα, διὰ
τῇ δημοδένους πάντα γὰρ τῇ ἀσύμφορῳ κέχρηται, διὰ
κινῶν ὡς ἐστὶν καὶ ὡς ἐστὶν τι γὰρ ὡς ἐστὶν τῇ πόλιν τῇ νόμῳ.

ΟΥ μὲν ἀπὸντος, ὡς αὐτοὶ δὲ δικα-
 ζαί, τὸ πρὸντος ἐλ' αὖ αὐτὸν οἶμα
 υποκράτην εἰπεῖν ὡς αἰπὸς ἔστιν
 ἄλλος τις αὐτῷ πᾶσι αὐτοῖς αὐτῷ.
 χρημάτων γὰρ οὐκ ὀλίγων ἄχρε-
 ῖσαι βουλέμενος πῶς πόλιν πρὸς
 πάντας τοὺς νόμους νόμον εἰσινέγ-
 κεν οὐτ' ὑπὸ τῆς δίκης, οὐτ' ἐπὶ δίκαιον, ὡς αὐτοὶ δὲ δικαζαί : ὅς τε
 μὲν ἄλλα ὅσα λυμανεῖται καὶ χειρόν' ἔχειν τὰ κοινὰ ποιήσει,
 κύριος εἰ γινέσθαι, τὰ χαρὰ καὶ ἔκστατον ἀκύνοντες ἐμοῦ
 μαθήσεσθαι. ὡς δὲ ὁ μέγιστον ἔχει καὶ περ χειρότατον περὶ
 ὑμᾶς εἰπεῖν, ἐκ ἄχρε' ἔφομαι. πῶς γὰρ ὑμετέρων ψήφον ὡς
 ὁμομοκῆτες πᾶσι πάντων φόρετε, λυεῖ καὶ ποιεῖ τὸ μηδε-
 νὸς ἀξίαν ὁ φυλακὴν νόμος : οὐχ ἵνα κοινῇ τι πῶς πόλιν ὀφε-
 λήσει, πῶς γὰρ, ὅς γε ἀδικεῖ σωέχειν πῶς πολιτείαν, τὰ δι-
 κασθέντα, τοῦτο ἄκυρα ποιεῖ, τῶς περὶ χρημάτων τῶς ὑπὸ
 τοῖς ἀδικήμασιν ἐκ τῶν νόμων ὡρσιμύων : ἀλλ' ἵνα τὸ πᾶσι
 χρόνον ὑμᾶς ἕνεις ἐκκενῶται μελίων, καὶ πολλὰ τῶν ὑμετέρων
 διηρηπαιῶν, μὴ δὲ ἄκλεπτοντες φανερὰς ἐλήφθησαν, κα-
 ταθῶσι. καὶ τοσοῦτον ῥᾶόν ἐστιν ἰδίᾳ πινὰς θοράπιδεν, ἢ
 τῶς ὑμετέρων δικαίων περὶ σταθεῖν : ὡς τε ὅς μὲν ἔχει πρὸς
 ἐκείνων ἀργύρεον, καὶ ἐπὶ τὸν ὅσον εἰσπνεύειν ὑποδρῶν
 ἀλλὰ τὸν νόμον. ἐμοὶ δὲ ὡς χιλίας ὑποδρῶν ὑμῶν ἐπὶ ὁ κίν-
 δυνος : καὶ τὸ ἀπὸ τῶν λαβῶν τι πρὸς ὑμῶν. Εἰδὼτασι μὲν
 οὖν οἱ πολλοὶ τῶς περὶ τὴν τι περὶ αἰρουμένων τῶς κοινῶν,
 λέγειν ὡς πᾶσι ὑμῶν σπουδαίότατ' ἔστι, καὶ μάλιστα ἀξίον
 περὶ σέχειν τοῦτο τὸν νόμον, * ὑποδρῶν ὡς αὐτοῖς τυγχά-
 νωσι πρὸς μὲν τοὺς λόγους. ἐγὼ δὲ εἰπεῖν ὑμῶν τῶν καὶ ἄλλων

ΔΗΜΟΦΙΛΟΥΣ

[illegible]

μαύσωλον: ὡς ἔθιγον πλεῖστα τῶν ἐν ταῖς χήμασι
 ἀνθρώποι: ὡς ἐπεχειροδότησάθ' ὑμεῖς μὴ ψιλὰ εἶναι. τότε
 αὐτὸς ἐμνήσεν ὑμᾶς ὅτι νόμος οὐς ἀνιγνώσκειτε, καθ' οὓς ἔσ-
 χον τὸν τόπον περὶ τῶν τῆς πόλεως γιγνέσθαι τὰ χή-
 ματα. ἐδόκει δίκαια λέγειν ὑμῖν ἅπανσιν. ἀναπληθύνειν αὐ-
 τοσφρίων, καὶ γλαυκότης, καὶ μελάνωψις, καὶ ταῦτα
 σκοπεῖτε αὐτῶν ἀληθῆ λέγω, ἐβόων, ἠγανάκτουσαν, ἰσοδιδόν-
 τας, ἀπέλυνον ὅτις ὑμῶν ἀρχαῖς, ἔχειν ὡς λόγον πρὸς αὐτοὺς,
 ζητεῖν ἡγεῖν τὰ χήματα. ταῦτ' ἀκυσάντων ὑμῶν, ἐπει-
 δὴ ποτ' ἐπαύσανθ' οὐρι * θορηβοῦντες, ἔδωκε γνώμην δι-
 κτήμων, ὡς δυνάστην, δικαιοτάτην, ὑμᾶς μὲν εἰσπερί-
 ττειν ὅτις ὑμῶν ἀρχαῖς, ἐκείνοις δ' εἶναι πᾶσι αὐτῶν εἰς ὅτι
 ἔχοντες ἀναφορὰν: ἐὰν δὲ ἀμνησθήσονται, ποιῶν δια-
 δικασίαν, τὸν δὲ ἠπληθύντα ὅσον οὐκ εἶναι τῇ πόλει. γρά-
 φονται δ' ἡμῶν: εἰς ὑμᾶς εἰσῆλθαι: ἵνα σωτήμεν, κα-
 τὰ ὅτι νόμος ἔδωκεν εἰρηδοῦν, καὶ ἀπέφυγεν. ὡς ταῦτα
 τί περὶ σῆκε; τὰ μὲν χήματα ἔχειν πλεονέκτην, τὸν δ' ἀρ-
 στροῦντα κολάζειν: νόμος δ' οὐδενὸς οὐδ' ὁποῦν περὶ σῆκε
 δὴ ποῦ. μέχρι μὲν δὲ τούτων οὐδὲν ἠδίκησθαι ἔπειτα ὑμῶν
 κρήσεις τουτουί. μετὰ ταῦτα δὲ, πάντα γὰρ ἐδέξατο ἐφ'
 ἑαυτὸν τὰ περὶ ἡμελίας, καὶ πάντα ἠδίκησθαι φαίνομεν
 εἰς ἑαυτὸν τούτου. ταῖς γὰρ ἐκείνων τέχναις καὶ πανουργ-
 γίαις μωρῶσας αὐτὸν, καὶ πρᾶχόν ὑπερέτην, ἐφ' αὐ-
 τὸν ἠγάγε τὰ δικήματα, ὡς ἐγὼ ἄφωτος ὑμῖν ἀντιδείξω. ἀ-
 νάστη δὲ πρῶτον ἑαυτομνησθῆναι ὅτι χρόνους ὑμᾶς, καὶ τὸν
 καιρὸν, εἰ ὡς πῶς τὸν νόμον. καὶ γὰρ ὑβριστικῶς περ-
 σιτικῶς ἡμεῖς φαίνομεν. καὶ μὲν γὰρ σιροσφο-
 ρίων μιν, ἐν ᾧ ταῖς γράφαις ἠπληθύντο ἐκείνοι ταῖς καὶ τῷ
 δικτήμονος. μετὰ σάμενοι δὲ ὅσον, καὶ οὐδὲ παρε-
 σκευασμένοι τὰ δίκαια ποιῶν ὑμῖν καὶ τῷ πλεονέκτην λό-
 γοποιοῦς καθεῖσθαι, ὡς ἀπὸ αὐτῶν μὲν εἰσὶν εἰσιτοιμοὶ τὰ χή-

ματα ἐκπίνειν, διὰ τὰ δὲ, οὐ δυνήσαντες. ὡς δὲ ταῦτα αἰε-
 δρα μετὰ χηδυσίας, καὶ καὶ τὸ σκεδασμὸς ἐπὶ τῇ λα-
 θείᾳ τὸνδε τὸν νόμον πεδύνει. μὴ τυρεῖ δ' ὅτι ταῦθ' οὕτως
 ἔχει τὸν ἄνθρωπον αὐτὸς. τῆς γὰρ χρημάτων ἐκείνοις τοῖς χρόνοις
 δραχμὴν οὐ κατέθηκαν ὑμῖν. νόμῳ δ' ἐνὶ πλείονος ὥς ὅτι
 πύρχοντας ἀνθρώπους ἐποίησαν, καὶ οὕτω τῆς πόλεως πε-
 δύνει τὸν ὅτι ὑμῖν αἰχίστο καὶ διανοτάτω. Βούλομαι δὲ
 μικρὰ διεξελθεῖν πρὸς τῆς κελεύων νόμων καθ' οὓς εἰσιν
 αἰ τοιαῖαδε γράφαι, πρὸς αὐτοῦ τῶ νόμου λέγειν, ὃν γέ-
 γραμμαι. γνήστεα γὰρ δύμαθ' ὅροι περὶ τὰ λοιπὰ,
 ταῦτα περὶ ἀνθρώπων. εἰσιν, ὡς ἀνθρώποις ἀθλοῦται, ἐν τοῖς
 οὐσι νόμοις ὑμῖν κυρίως διωριζόμενα ἀκριβῶς καὶ σαφῶς
 πάνθ' ὅσα δεῖ ποιῆν πρὸς τῆς μελλόντων πεδύνει νό-
 μων. καὶ πρὸς τὸν μὲν ἅπαντων χρόνος ἔστιν ἐγγεγραμμέ-
 νος, ὡς ὅτι περὶ σῆκε νομοθετεῖν. εἴτ' οὐδὲ τὸν ὅτι αὐτὸς
 δοκῇ, δίδωκε περὶ τῆς αἰτίας: ἀλλὰ περὶ τὰ τῆς πρὸς τοῖς
 μετὰ ἐκείναις περὶ τῆς ἐπωνυμίων γράφειν τὸ σκεπτεῖν τῶ
 βουλομένῳ. μετὰ ταῦτα ἐπὶ πᾶσι τοῖς τοῖς τὸν αὐτὸν νόμον
 κελεύει πεδύνει. περὶ τοῖς, λένει ὥς ἀνθρώπους. ἀλ-
 λα, πρὸς ὧν ὅτι οὐδὲν κατεπείγει ὑμῶς νῦν ἀκούσαι. ἐκ
 δὲ τῆς τούτων ὡς πρὸς τῆς, τῶ βουλομένῳ δίδωσι γράφει-
 ναι. εἰ μὲν ἔν μὴ πᾶσιν ἀνθρώποις τοῖς ὑποκράτης, καὶ
 πρὸς πάντας ταῦτα εἰσενεόχει τὸν νόμον, ὡς αὐτὸς ὡς
 ἐποίησε καὶ τῆς γράμματα, ὅτι πρὸς τῆς τῶ. νῦν δὲ ἀνάγκη
 καὶ ἐκαστον χωρὶς πρὸς ἐκείνου διελέμενον λέγειν. πρὸς
 τὸν μὲν ὅτι ὁ δὲ δὲ καὶ πρὸς τῆς, ὡς πρὸς πάντας
 ὥς νόμους ἀνομοθετεῖ. εἴτα τῆς ἄλλων ἐξῆς, ὅτι πρὸς
 τοῖς νόμοις ὑμῖν ἀκούειν. Καί μοι λάβε τὸν νόμον
 καὶ αἰάγων. φανήσεται γὰρ τῶν οὐδὲν περικύβητος,
 περὶ τῆς, ὡς ἀνθρώποις δικασταί, τὸν νόμον ἀναγιγνωσκῶ-
 μένους τοῖς νόμοις.

Δημοθένους

Επιχειρονομία νόμων.

Επὶ δὲ τῆς πρώτης περὶ ταπεινότητος ἀνδραγαθίας ἀνὰ δὲ δῆμον
ἐπειδὴν δύνῃται ὁ κῆρυξ, ἐπιχειρονομίαν ποιῆν τῆς νόμων,
πρώτον μὲν πρὸς τῆς βουλευτικῶν: δούτοροι δὲ πρὸς τῆς
κοινῶν: εἴτα οἱ κέντα τοῖς ἀνὴρά κρησίων: εἴτα τῆς ἀλ-
λων ἀρχῶν. ἡ δὲ ἐπιχειρονομία ἔστω ἡ περὶ τῶν, ὅτῳ δε-
δοκῶσιν ἀρκεῖν οἱ νόμοι οἱ βουλευτικαί: ἡ δὲ ὕστερα, ὅτῳ μὴ
δοκῶσιν: εἴτα τῆς κοινῶν καὶ ταυτά. πῶς δὲ ἐπιχειρο-
νομίαν εἶναι τῆς νόμων καὶ τῶν νόμων ὡς καὶ κεμελίνους. ἐὰν
δὲ πινὸς τῆς νόμων τῆς κεμελίων ἀρχὴν ἐπιχειρονομήσῃ, τοὺς
περὶ ταπεινότητος ἐφ' ὧν αὐτὴ ἐπιχειρονομία γένηται, ποιῆν πρὸς
τῆς ἀρχὴν ἐπιχειρονομήντων πῶς τελευτῶσιν τῆς ἐκκλη-
σιῶν: ὡς δὲ περὶ τῶν, οἱ αὐτὴν τύχῃσι περὶ τῶν δούτοντες, ἐν
τῶν τῆς ἐκκλησίας, χρηματίζεν ἐπ' ἀναγκῇ πρῶτον, μετὰ
τὰ ἰδρὰ πρὸς τῆς νομοθετικῆς, καὶ ὅτι καὶ δεδύνῃται, καὶ
πρὸς ἀργυρίου ὁ πόθεν τοῖς νομοθεταῖς ἔσται: ὡς δὲ νομο-
θεταῖς εἶναι ἐκ τῆς ὁμολογίας τὸν ἡλιαστικὸν ὄρκον. ἐὰν
δὲ οἱ περὶ ταπεινότητος μὴ ποιῶσι καὶ τὰ γεγραμμένα πῶς ἐκ-
κλησίαν, ἡ οἱ περὶ τῶν μὴ χρηματίζωσι καὶ τὰ γεγραμ-
μένα, ὁφείλῃ τῆς μὲν περὶ ταπεινότητος ἐκαστον χιλίας δραχ-
μὰς ἰδρὰς τῆς ἀθλῶν: τῆς δὲ περὶ τῶν ἐκαστος ὁφείλῃ
περὶ τῶν ἀνὰ τὰ δραχμὰς ἰδρὰς τῆς ἀθλῶν: καὶ ἀλλοίς αὐ-
τῆς ἔστω περὶ τῶν δημοτικῆς, καὶ τὰ πρὸς αὐτὴν πρὸς ἀρχῇ ὁ-
φείλων τῶ δημοσίῳ. οἱ δὲ δημοτικῆς ὡς ἐνδεχόμενης
εἰς τὰ γέντων εἰς τὸ δικαστήριον καὶ τὸν νόμον: ἡ μὴ ἀ-
νόντων εἰς ἀρκῆρον πότον, ὡς καὶ τῶν δούτοντες πῶς ἐπ' ἀνόρ-
θωσιν τῆς νόμων. περὶ δὲ τῆς ἐκκλησίας ὁ βουλευτικὸς
ἀθλῶν νομοθετεῖν, ἐκπείθῃ περὶ τῶν ἐπ' ἀνόντων,
γένηται ὡς νόμοις οὗς αὐτὴ ἔβη: ὅπως αὐτὴ περὶ τὸ πλῆ-
θος τῆς ἐκπείθῃ νόμων, ἀμείψῃται ὁ δῆμος πρὸς τῆ
χρόνου τοῖς νομοθεταῖς. ὁ δὲ ἔβη τὸν καὶ τὸν νόμον αἰα-

μετάφασ εἰς λούκωμα ἐκπιδίτω πρὸς τὴν ἐπωνύμων
οσημόρει, ἕως αὖ ἐκκλησίᾳ γλῆνται. αἰρεῖσθαι δὲ καὶ οὗς
συνεπαπολογησομένους τῆς δῆμων τοῖς νομοῖς, οἱ αὖ ἐν τοῖς
νομοθέταις λυώνται, πέντε αὐδράσ' ἕξ Ἀθηναίων ἀπάν-
των, τῇ εἰδικτῇ τῇ ἐκατομβαιῶνος μίλως.

Οὗτοι πάντες οἱ νόμοι κέντα κελὼν ἤδη χρόνον, ὃ αὖ-
δρὸς δικασαί, καὶ πείραν αὐτῶς κελὼν δὲ δώκασιν, ὃ-
ν συμφοροῦντες ὑμῖν εἰσι, καὶ οὐδὲς πώποτε μὴ οὐ καλῶς
ἔχειν αὐτεῖπιν αὐτοῖς : εἰκότως. οὐδὲν γὰρ ὥμῳ, οὐδὲ
βίαιον, οὐδὲ ὀλιγαρχικὸν περὶ τὰ τοῦτον. ἀλλὰ τοῦτον
πάντα φιλοφρονέως καὶ δημοτικῶς φράζεσθαι περὶ τ-
τειν. καὶ πρὸς τὸν μὲν ἐφ' ὃ μὲν ἐποίησαν διαχειρονομίαν, πρὸ
τοῦτον εἰσοις ἕως ὅτι νόμος καὶ καινός, ἢ δοκῶσιν ἀρκεῖν οἱ
καὶ μὲν οἱ : μετὰ τῶν δὲ, αὐτὴν χειρονομίαν εἰσφορῶν, οὐκ οὐ-
δὲς πείραν προσέταξαν, ἀλλὰ πῶς εἴτην ἀπέδειξαν ἐκ-
κλησίαν : καὶ οὐδὲ ἐν τῶν ἡμετέρας δὲ δώκασιν, ἀλλὰ σκέ-
ψασθαι καὶ ὅτι οὗς νομοθέτας κατεδίειτε. ἐν δὲ τῷ με-
ταξὺ τούτων χρόνῳ προσέταξαν τοῖς βουλευμένοις εἰσφέ-
ρειν ἐκείνους οὗς νόμους πρὸς τὴν ἐπωνύμων, ἵν' ὁ βου-
λόμενος σκέψεται. καὶ ἀσύμφορον ὑμῖν ἐκείνη, φρά-
σῃ, καὶ κατὰ χολῶν αὐτεῖπιν. τούτων μὲν τοι τοσούτων
ὄντων, οὐδὲν πεποίηκε ἡμετέρας οὐτοσί. ἔτε γὰρ ἕξ Ἀθη-
κα τὸν νόμον, οὐτ' ἔδωκεν εἰς τὴν ἐβούλευσιν αἰαγνοῖς αὐτεῖ-
πιν, οὐτ' ἐμείναν ἐδῆνα τῆς τεταγμένων χρόνων ἐν τοῖς
νόμοις : ἀλλὰ τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἡ οὗς νόμους ἀπεχειρονο-
μήσαντες, ὅσους ἐνδικτῇ τῇ ἐκατομβαιῶνος μίλως, δωδε-
κάτῃ τὸν νόμον εἰσήνεγκαν δι' οὗς τῇ ὑστέρᾳ, καὶ τῶν ὄν-
των κρονίων. καὶ δὲ τῶν ἀφαιμένης τῆς βουλῆς, διαπερ-
ξάμενος μετὰ τῶν ὑμῖν ὑπὸ βουλῶν ὄντων, κατεδίειτε νομο-
θέτας δὲ τῶν Ἀθηναίων, ὡς τῇ τῶν παναθηναίων περ-
φάσει. βούλομαι δὲ ὑμῖν τὸ ἡμετέρας αὐτὸ αἰαγνῶναι.

ἐκλήθη, ἵνα εἰδῇθ' ὅτι πάντα σωταξάμενοι καὶ οὐδὲν ἀρ-
ταβόμενοι τῶντων ἔπραττον οὗτοι. λάβε τὸ ψήφισμα αὐ-
τοῖς, καὶ αἰσχρῶς σὺ.

Επὶ τῆς πανδιονίδος πρώτης ἀνδράτι τῆς περὶ τανείας
 τιμῆς καὶ τῆς εἰπεν, ὅπως αὐτὰ ἰδρὰ δύνῃται, καὶ ἡ διοι
 κησις ἰκονὴ γλύνται, καὶ εἰπὸς εὐδοῖ περὶ τὰ παναδή
 νεια, διοικηθῇ, ὅς περὶ τανείας ὅς τῆς πανδιονίδος καὶ τίται
 νομοθετίας αὐρεον. ὅς δὲ νομοθετίας εἶναι εἷα καὶ χιλίος
 ἐκ τῆς ὁμολογησέων. στωμοθετεῖν δὲ καὶ πῶ βελλῶ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.39

ἡτας, εἰδότες δ' οὐκ ἐδύντασ' ἐτόρον ἡμίσημα οὐδέν, οὐδ' αὖ ἐνόμον ἢ, κυριώτερον εἶναι, γράψαι καὶ θῆναι νόμον ὑμῖν κατὰ τὸ ἡμίσημα, ὃ καὶ κατὰ πρῶτον νόμῳ εἰρημνίου ἦδ' αἰ; ἢ πῶς οὐ χεῖρτιον πλὴν μὲν πόλιν αὐτῶν ἐκείνην ἡμῶν δεδωκέναι ἀδίκαιον τὸ μὴ π. παθεῖν ἀδικῆς, ἢ δίκαιον, αὐτῶν τῷ χρόνῳ ποιήσασθαι ἰσορρομίαν, αὐτῶν δὲ μὴ πετυχηκέναι τῶν τῆς ἀσφαλείας πρῶτον ἡμοκράτους: ἀλλ' αὐτῇ τῇ ἰσορρομίᾳ τὰ μέγιστ' ἡδίκησθαι; τί αὖ π.ς μείζον ἡδίκησεν ἰδιώτης ἀνὴρ, ἢ κατὰ τῶν νόμων αὐτῆς δι' ὧν οἰκείτω; ὅτι μὲν εἰναι οὐδένων περισσέκετε, καὶ κελύουσιν ὡς νόμοι, πεποίηκεν, εἰς τὰ περιρμηλύνει τις σκοπῶν αὐτοῦ. ὅτι δ' οὐ μόνον κατὰ τὸν ἀδικεῖ, εἰ πρῶτον τὸν χρόνον τὸν ἐκ τῶν νόμων, καὶ τὸ βεβούλευσθαι καὶ σκέψασθαι πρὸς τῶν νόμων ὑμᾶς παντελῶς ἀνελών οὐσης ἰσορρομίας νόμοις: ἀλλὰ καὶ κατ' ἐκείνο, ὅτι πάντες ἐκείνους εἰσεπλάσσει * τοῖς οὖσι νόμοις αὐτῶν δὴ μάλα ἀκριβῶς μαθήσεσθε. ἀνάγνωθι δέ μοι λαβὼν τοῦτον πρῶτον τὸν νόμον, ὃς διαρρήδην οὐκ ἐάνον οὐδένα ἐκείνους εἰσφέρειν: ἐὰν δὲ τις εἰσφέρει, γράψεται κελύει. ἀναγίνωσκε. νόμος.

τῶν δὲ νόμων τῶν κειμένων μὴ ὑξῆσαι λύσαι μηδένα, ἐὰν μὴ ἐνόμοις: τότε δ' ὑξῆσαι τῷ βουλευμένῳ τῆς ἀδικίας λυεῖν, ἐτόρον ἢ πέντε αὐτῶν αὐτῶν. διαχειρονομία δὲ ποιῆν ὅς περὶ ὅρους πρὸς τῶν νόμων: πρῶτον μὲν πρὸς τοῦ κειμένου εἰδοκεῖ ἀδικίας εἶναι τῷ δήμῳ τῆς ἀδικίας, ἢ οὐ: εἴπειτα πρὸς τὸ ὑδεμνίου νότον τὸν ἐκείνους εἰσεπλάσσει οἱ νόμοις, ὅσον κέρειον εἶναι: ἐκείνους δὲ νόμον μὴ ὑξῆσαι πέντε τῶν νόμων τῶν κειμένων μηδενί. ἐὰν δὲ τις λυέτω ἕνα τῶν νόμων τῶν κειμένων, ἐτόρον αὐτῶν μὴ ἀδικίας τῶν ἀδικίων τῶν ἀδικίων, ἢ ἐκείνους τῶν κειμένων, τῶν, τῶν γράφας εἶναι κατ'

αὐτοῦ καὶ τὸν νόμον ὃς κείτω, ἐάν τις μὴ ἀδίκησιν θῇ νόμον.

Ἡκούσατε μὲν τῶ νόμου. πολλὰ δὲ καλὰν κειμένων νόμων τῇ πόλει, ἔδενός ἡ τῶν ἡγευμένων καὶ ἑτέρων ἀξίως ἐπαίνου γεγρόσθαι. σκέψασθε γὰρ ὡς δικαίως, καὶ σφόδρα ἱσχυρῶς τῶ δήμου κείτω. ἔκ ἐξ ἑκτὸς ὑπάρχοντι νόμοις ἐναντίον ἐισφύδῃν, ἐὰν μὴ λυσιπύρῃ τὸν περὶ τὸν κείμενον. τίς οὖν εὖ κείτω; περὶ μὲν ἴν' ὑμῖν ὕμῃ τὰ δίκαια φημι εἶναι μετ' οὐσεβείας. εἰ γὰρ εἴησαν δύο ἑνὶ ἐναντίον νόμοι, καὶ πινὸς ἀντιδικοὶ πρὸ ὑμῶν ἀγωνίζοντο, ἢ πόρῃ δημοσίων, ἢ πόρῃ ἰδίων πραγμάτων, ἀξιοὶ δι' ἐκείνους τὸς νικᾶν, μὴ τὸν αὐτὸν δεικνύων νομον: οὐτ' ἀμφοτέρους ἐν δῆπου φημι σταθεῖν: πῶς γὰρ; οὐτε σταθερῶς φημι τοιούτους διόρκεν. πρῶτον γὰρ τὸν ἐναντίον νόμον, ὅν τε δὲ ὁμοίως κρείον, ἢ γνώσις συμβαίνει. ἑτέρω τε οὕτω ἱσχυρῶς ὑμῶν φυλαττόμενος ἔστω περὶ εἶπε, καὶ ἐπὶ περὶ τοῖς βουλόμενος φύλακας ὑμᾶς τῶ νόμων καὶ τῶν σῶσαι. ἡ δὲ γὰρ ἐκείνο, ὅτι τῶς ἄλλας ὅς γε γέγραπται αὐτῶς φυλακῆς ὅτι πολλὰ χρὴ διακρίσασθαι: ὅς τε πτωχῶν ὅς χειρὸς τῶν πτωχῶν, δύνανται αὐτῶν πείσαι ἡς σιωπᾶν: ἐκπέναι κελούει τῶ περὶ εἶναι πάντας: ὡς τὰ χ' αὐτῶν εἰ τύχοι, ὅς μὲν αὐτῶν πόντας αὐτῶν, εἰ μὴ περὶ αὐτῶν, λάθῃσι: οἱ δὲ οὐδὲν περὶ σέχοντες ἀγαθοῖν αὐτῶν. ἀλλὰ γέγραπται καὶ τῇ δι' ἐκείνους ὅτι, ὁ καὶ τῶν περὶ πόντας: καὶ ἐν ταῦθ' ἀπαλλάξῃ τις τὸν ἀδίκησαντα, ἢ πόλις πρὸς ἐκείνους. τίς οὖν μὲν φυλακῇ καὶ δικαίᾳ καὶ βίβλαιοις τῶ νόμων; ὑμεῖς οἱ πολλοί. ὅτι γὰρ τὸ γινώσκειν τὸ δίκαιον καὶ δοκιμάζειν ὅτι ἐλπίον ὅτι εἶναι δύνανται αὐτῶν οὐδὲ εἶς, οὐτε ἀπαλλάξας καὶ διαφθεῖρας πείσαι τὸν χειρόνα δίδωκε νόμον αὐτῶν τῶ κρείττονος. ὅτι τῶν πάντων ἐφ' ἐκείνην ἀποντῶν τῶ ὁδὸν τῶ ἀδικημάτων, καλῶν καὶ οὐκ ἐπὶ βαδίζειν. ὅς τῶν βολιολογόντων ὑμῶν. τῶν πάντων ὑμῶν κρείττης

Δημοφώνους

τῶν πελωνῶν, καὶ πῶδ' ἡ μισθουμένων, καὶ ὅσοι τῶν
ἐγγυῶνται, χρῆσθαι κελεύει τῷ νόμῳ * ὅλως μὲν γὰρ ὅστιν
ὁδε γὰρ ἅπαντες ἐκείνῳ τοῖς οὐσι. μάλιστα δὲ τῶν γῶ-
σεαδῶν, * ἀκούοντες τῶν νόμων ἀνθρώπων. λέγει.

Νόμοι.

Διοκλῆς εἶπε, τῶν νόμων τῶν περὶ Δουκλείδου τεθίντας
ἐν δημοκρατίᾳ, καὶ ὅτι ἀπ' Δουκλείδου ἐτέθησαν, καὶ εἰσὶν
ἀνεγκραμμένοι, κυρίους εἶναι. τῶν δὲ μετ' Δουκλείδην τε-
θίντας, καὶ τὸ λοιπὸν περὶ μέλους, κυρίους εἶναι ἀπὸ τῆς
ἡμέρας ἧς ἕκαστος ἐτέθη : πάλιν εἶπω περὶ σχεπέται
χρόνος, ὃν ἵνα δεῖ ἀρῆναι. ἐπιγράψαι δὲ, τοῖς μὲν νῦν κε-
μμένοις τὸν γραμματεῖα τῆς βουλῆς, ἑκάστην ἡμέραν. τὸ
δὲ λοιπὸν ὃν αὖ τυγχάνη γραμματεῖων, περὶ σχεπέτω
πᾶσι χρῆμα τῶν νόμων κυρίων εἶναι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐτέθη.

Καλῶς ἐχόντων, ὡς ἀνθρώποις δικασαί, τῶν ὑπαρχόντων
νόμων, ὁδε ὁ νῦν ἀναγνωστὴς νόμος ὡς ἀνδρὶ δώσει καὶ
βεβαιωτέρους ἐπρήσσει ἀνθρώπους. κελεύει γὰρ ἕκαστον ἀφ' ἧς
ἡμέρας ἐτέθη, κυρίων εἶναι, πάλιν εἶπω χρόνος περὶ σχε-
πέται. τούτῳ δὲ, τὸν γραμματεῖον ἀρῆναι. δεῖ τί; ὅτι
πολλοὶς τῶν νόμων περὶ σχεπέτω. * τὸν δὲ νόμον εἶναι
κυρίων τόνδε, ἀπὸ τῆς μετὰ τὸν νῦν ἀρῆναι. ὑστρον ὃ σχε-
φῶν ὁ πῶδ' ἡμῶν τῶν νόμων τόνδε τὸν νόμον τὸν ἀνεγνωσμέ-
νον, οὐκ ἐνόμιξε δίκαιον εἶναι, τῶν ἀνθρώπων τῶν νόμων ἀνα-
γκραμμένους ὑστρον ἢ ἐτέθησαν, κυρίους εἶναι, ἀνεγκραμ-
μένους πᾶσι ἡμέραν ἀφ' ἧς ἐτέθησαν, καὶ περὶ τὸν πρῶτον κυ-
ρίους, ἢ ὁ θεὸς ἕκαστον ἡξίωσε. τούτῳ μὲν τῷ νόμῳ σκέψα-
σθαι ὡς ὡς πῶς ὅστιν ὃν οὐδὲς τέθηκεν. ὁ μὲν γὰρ κελεύει, τὸν
γραμματεῖον χρόνον ἢ πᾶσι ἡμέρας ἀφ' ἧς αὐτὸς τεθῆ, κυρίων
εἶναι. ὁ δὲ ἐγράψαι, καὶ εἶπαι περὶ πᾶσι, πῶδ' ἡμῶν
παρεληλυθότων λέγων. καὶ οὐδὲ τῶν ὡς εἰσὶν ἀρῆναι
περὶ σχεπέτας, ἀφ' οὗ : ἀλλὰ περὶ πᾶσι οὐ μόνον ἀπὸ τῆς

ἡμέρας ἐν ἧ τέθηκε, κνείον τὸν νόμον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς
 γένεσθαι πινάκῃ. ἀόριστον γὰρ ἅπαντα τὸν πῆληλυθό-
 τῃ περὶ τοῦ εἰληφει χρόνον. καὶ τοὶ χρόνῳ οὗ ὑποκρά-
 τες, ἢ ἴσθον μὴ γράφειν, ἢ ἐκείνον λυεῖν, καὶ οὐχ ἵνα ὁ
 βούλει οὐ γένῃται, πάντα τὰ περὶ γμάτα συντάξαι.
 λέγει ἄλλον νόμον.

Νόμος.

Μὴ δὲ περὶ τῆς ἀτίμων ὅπως χρὴ ὑπὸ τίμωσιν αὐτοῖς εἶναι.
 μὴ δὲ περὶ τῆς ὀφειλόντων τοῖς θεοῖς, ἢ τῷ δημοσίῳ τῆς
 ἀθηναίων περὶ ἀφείδωσ τῆς ὀφλήματος, ἢ τάξεως, εἰ μὴ
 ἡμισαμελίων ἀθλωαίων τῶν ἀδείων περὶ τῶν, μὴ ἔλαττον
 ἐξακιχλίων, οἷς αὖ δόξη κνείον ἡμισομελίοις. τότε δὲ ἐ-
 ξεῖναι χρῆμα τίξεν, καθ' ὃ, πᾶν τῆ βουλῇ, καὶ δῆμῳ δοκῇ.
 ἄλλος οὗτος νόμος, οὐκ ἐὼν περὶ τῆς ἀτίμων οὐδὲ τῆς
 ὀφειλόντων λέγειν, οὐδὲ χρῆμα τίξεν περὶ ἀφείδωσ τῆς ὀ-
 φλημάτων, οὐδὲ τάξεως, εἰ μὴ τῆς ἀδείας δοθείσης,
 καὶ τῶν μὴ ἔλαττον, ἢ ἐξακιχλίων ἡμισομελίων. οὗ-
 τος δὲ ἔγραψεν ἄντικρως, καὶ εἰ ἔστι τῆς ὀφειλόντων δεσ-
 μοῦ περὶ τίμωσιν, εἶναι τῶν ἀφείων περὶ σαμελίων τοῖς
 ἐπὶ νομομείοις, οὐ περὶ τῶν τοῦ εὐδενὸς περὶ τῶν, οὐδὲ
 δοθείσης ἀδείας λέγειν. καὶ ὁ μὲν νόμος, οὐδὲ ἐπειδὴν τῶν
 ἀδείων εὐρηταί τις ἔδωκεν ὡς αὐβούληται, περὶ τίξεν, ἀλλ'
 ὡς αὐτῇ βουλῇ, καὶ τῷ δῆμῳ δοκῇ, τῷ δὲ ἐκ ἀπείχρησε τῆς
 ἀδικεῖν μόνον, εἰ μὴ δοθείσης τῆς ἀδείας λέγει, καὶ νόμον εἰς
 φέρει περὶ τῶν: ἀλλὰ καὶ περὶ οὐκ εἰς τῶν βουλῶν,
 οὐκ εἰς τὸν δῆμον εἰπὼν. περὶ τῶν οὐδὲν ἐν πῶν βούλῳ,
 τῆς βουλῆς μὲν ἀφειμένης, τῆς δὲ ἄλλων δὲ τῶν ἐορτῶν ἱε-
 ρομνηνῶν ἀγόντων, λάθρα τὸν νόμον εἰσίνεγκε. καὶ τοὶ χρεῖν
 σε ὡς τῶν κρατὸς εἰδὼτα τὸν νόμον τὸνδε ὃν ἀνέγνω, εἰ μὴ δι-
 καιον ἐβούλετο περὶ τίξεν, περὶ τὸν μὲν περὶ τῶν γράψας
 περὶ τῶν βουλῶν, εἶτα τῷ δῆμῳ διαλεχθῆναι. καὶ οὕτως,

Δημοσθένους

εἰ πάντες ἀθηναίοις ἐδόκει, γράφειν καὶ νομοθετεῖν ποδὶ
 βύτων, καὶ τότε ὅς χρόνους ἀναμείναντα ὅς ἐν τῷ νό-
 μων. ἵνα ὅσων τὸν νόμον περὶ τῶν, εἰ καὶ τις ἐπιχειρεῖ
 δεικνύειν οὐκ ἠδὲ τῶν ὄντων τῇ πόλει τὸν νόμον, μὴ οὐκ
 ἠδὲ βουλεύειν γ' ἐδόκεις: ἀλλὰ γνώμη διαμύρτων ἀφ' ἐν-
 χεῖν. νῦν δὲ τῷ λαῷ καὶ ταχὺ καὶ πρὸς ὅσους νόμους ἐμ-
 βαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους καὶ μὴ θῆναι πᾶσι μὴ ἀφ' ἐ-
 ρησαι σωτῆρι τῷ συνήνῳ. τοῖς γὰρ ἀκούσιν ἀμύρτῃσις
 μέτεσι συνήνῳ, οὐ τοῖς ἠδὲ βουλεύσασιν: ὁ δὲ νῦν εἴλη-
 φαι ποιεῖν. ἀλλὰ γὰρ ἄλλῃ οὐδ' ὅτι ποδὶ βύτων: νῦν δ' αἰε-
 γίγνωσκε τὸν ἐξῆς νόμον.

Νόμος.

Εὰν δὲ τις ἵκετο δὴ ἐν τῇ βουλῇ, ἢ ἐν τῷ δήμῳ, ποδὶ ὧν
 δικαστήριον ἢ βουλῇ, ἢ ὁ δῆμος κατέγνω: εἰ μὲν αὐτὸς ὁ-
 φλων ἵκετο δὴ πρὶν ἐκτίσαι, εὐδαιμονεῖν κατ' αὐτοῦ, κα-
 θὰ ποδὶ εἰς πρὸς οὐφείλων τῷ δημοσίῳ ἢ λαϊκῷ. εἰ δ' ἄλ-
 λος ἵκετο δὴ ὁφληκὸς ἵκετο δὴ πρὶν ἐκτίσαι, δημοσίᾳ
 ἔστω αὐτοῦ ἢ οὐσίᾳ πάντα. εἰ δὲ πρὸς τῷ περὶ ὁφείλων δῶ πα-
 νὶ τῷ ἠδὲ χειροτονίᾳ, ἢ αὐτῷ τῷ ὁφληκῷ, ἢ ἄλλῳ ἵκετο δὴ
 ἐκείνου πρὶν ἐκτίσαι, ἄλλος ἔστω.

Εἰ μὲν ὅτιον, ὃ αὐτὸς δικασαί, εἰ ποδὶ πάντων τῶν
 νόμων οἷς οὐτος ἀνὰ πῶν εἰσενήτοχεν, ὃ οὐ μὲν. ἀξίον δὲ εἰ-
 ποδὶ ποδὶ τοῦ καὶ ἄλλου, καὶ ποδὶ τῷ δὲ, ὃν νῦν αἰεῖ γινώ,
 δικλθεῖν. ὁ γὰρ τὸν νόμον ὅσων, ὃ αὐτὸς ἀθηναῖοι, θεί-
 ηται τῷ φιλανθρώπῳ καὶ τῷ πρὸς τῇ τῷ ὑμετέρῳ:
 καὶ δὲ τῷ ἰώρᾳ ποδὶ πολλῶν ὑμᾶς ἐκένταρ ἢ δὴ πο-
 τὶ μεγάλα ζημιωθῆντας. βουλόμενος δὲ μηδεμίαν περ-
 φασιν τὴν κοινὰ κακῶς ἔχειν ἵκετο δὴ πρὶν, ὅς μὲν τῷ νό-
 μων κρίσει καὶ δικαστῆρα μὴ δικαία ποιεῖν ἵγνωσι καὶ οὐ
 οὐκ ὅτι δὴ τῇ δυνάμει τῇ ὑμετέρῳ ἀφ' ἑαυτῶν, τὸ
 δὴ εἶναι καὶ μὲν συμφορὰς ἵκετο δὴ πρὶν, ἔχοντας ἀφορμῶν:

ἀλλ' ὅλως ἀπ' αὐτῶν μήτ' αὐτῶν, μήτ' ἄλλω μηδενί, μήθ' ἴκε-
 τούτῳ, μήτε λέγειν ἑσθ' ἢ τῶν τριῶν, ἀλλὰ πειεῖν τὰ δι-
 καία σιγῇ. εἰ ποῖναι τις ὁρῶιθ' ὑμᾶς, ποτ' ὁρῶις μάλλον αὖ
 ἐνέπως πειθεσθαι ὅτι πᾶν τις διομελίοις ἢ τις ἐπὶ τὰ πρῶτα,
 οἳ δ' ὅτε φέρεται καὶ τοῖς διομελίοις. τὸ μὲν γὰρ, χρηστῶν,
 τὸ δ' αἰσίων ἀνδράπων ὁρῶν ὅτι. οὐκοῦν οἱ νόμοι μὲν ἄ-
 παντες περὶ τὰ πρῶτα αὖτε πειεῖν οἱ ἡδύντες δὲ τὰς ἴκε-
 τηρίας δύνανται. εἰ τίνων ἴκετούτων οὐκ ἔστιν, ἢ που νόμον
 γ' ἐπίταγμα ἔχοντα εἰσφέρειν; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. καὶ γὰρ
 αἰσχρὸν πρὸς ὧν μὴ δεῖ χαρίζεσθαι δύναιτο περὶ φάτε, πρὸς
 τούτων ἀνόντων ἡμῶν, ἃ πᾶσι βούλομαι παραχρῆναι.
 λέγε τὸν μέγα ἄνθρωπον ἐφεξῆς νόμον.

Νόμος.

Ὅσων δίκην πρὸς τὸν ἐγγίετο, ἢ δυνάμει, ἢ διαδικασίᾳ
 πρὸς τὰ ἐν δικασίῳ, ἢ ἰδίᾳ, ἢ δημοσίᾳ, ἢ τὸν δημόσιον ἀ-
 πέδωκε, μὴ ἐπὶ τὸν πρὸς τὸν δικαστήριον, μὴ δ' ἐπὶ
 πρὸς τὸν ἀρχόντων μηδὲν, μὴ δὲ κατὰ τὴν ἐν ὧν-
 των, ἃ οὐκ ἐστὶν οἱ νόμοι.

τιμοκράτης τίνων ἑσθ' ἢ τῶν τριῶν ὧν ἀδικῇ χάριτον,
 δυνάμει ἀρχόμενος τὸν νόμον τὰ νῦν τίς ἐθηκε τούτοις. ὁ μὲν
 γὰρ οὐκ ἐστὶν πρὸς ὧν αὖτ' ἀπαξ γὰρ τὸ δικαστήριον πάλιν χρη-
 ματίζειν: ὁ δ' ἐχράφη καὶ εἴπνι περὶ τὴν τιμὴν κατὰ νό-
 μον, ἢ κατὰ δημοσίαν, τὸν δὲ μὲν τούτῳ χρηματίζειν. ὁ πῶς
 ἂν μὲν ἐγὼ τὸ δικαστήριον, λυθίσεται, κατὰ τὴν δ' ἐγ-
 γησὶς ὁ ὧφλιν καὶ ὁ μὲν νόμος μὴ δ' ἐπὶ τὴν φησὶν φησὶ
 τῶν ἀρχόντων πρὸς τῶν μηδὲν: ὁ δ' ἐχράφη τῶν περὶ
 ὁρῶις ἐπὶ τὰς ἀδικίας, ἐπὶ τὴν κατὰ τὴν περὶ τὴν καὶ περὶ
 χράφη οὐκ ἐστὶν αὖτ' ἐστὶν βούληται. λέγε δ' ἐπὶ τὸν νόμον.

Νόμος.

τὰς δίκας καὶ τὰς διακίτας ὅτε ἐγγίοντο τῶν νόμοις
 ἐν δημοκρατουμένη πόλει, κυρίασθ' εἶναι. οὐ φησι τιμο-
 κράτης

Δημοφώνους

κράτης, ἔκουν ὁ πόσις γὰρ δεσμεῖ περὶ μνηστῆ. λέγει.

Νόμος.

Ὅποσα δ' ὑπὸ τῆς βιάνοντα ἐπράχθη, ἢ δίκῃ ἐδικάσθη, ἢ ἰδίᾳ, ἢ δημοσίᾳ, ἄκυρα εἶναι.

Επίχρ. εἰπέ μοι, τί δεινότατον πάντες αὐτοὶ ἀκούσαντες φήσασιν, καὶ τί αὐτὰ μάλιστα ἀποδέχονται, οὐχὶ τῶν τὰ πρᾶγμα, ἀπὸ τοῦ ὅτι τῆς βιάνοντα, μὴ γινέσθαι; ἔγω γ' οἶμαι. ὁ γοῦν νόμος οὐ τοσὶν ὀλοφύμενος ὥς ἐμοὶ δοκεῖ εἰς τοιοῦτον, ἀπείπει τὰ πρᾶγματα ἐπ' ἐκείνων μὴ κλέειν εἶναι. οὐ τοσὶν ῥίπῃ τὴν αὐτὴν κατέγνω πρᾶξι μὲν τῆς ὅτι τῆς δημοκρατίας πεπραγμένων, ὡς πρὸς ἐπ' ἐκείνων ὕμεις. ὁμοίως γοῦν ἄκυρα ποιεῖ. καὶ τοι τί φήσομεν, ὡς αἰσχροὶ ἀθηναῖοι, ὅτι κλέειν τὸν νόμον ἐκείνους γινέσθαι; πότῃρον τὰ δικαστήρια ἀ δημοκρατικῶν τῆς πόλεως ἐκ τῆς ὁμομοκῆτων πληροῦνται, ταῦτα ἀδικήματα τοῖς ὑπὸ τῆς βιάνοντα ἀδικεῖν; καὶ πῶς οὐ δεινόν; ἀλλὰ δικαίως ἐψηφίσαντο, ὅτι οὐκ εἴνεκεν τὸν λυόντα τῶν νόμων θέσθαι φήσομεν; πλὴν εἰ μὴ ὅτι πρὸς εἰπεῖν, μανέντες. ἄλλο γὰρ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. λέγει ἔτι δὲ νόμον.

Νόμος.

Μὴ δὲ νόμον ὑπερβαίνειν ἐπ' αἰσχροῖς θεῖναι, ἐὰν μὴ τὸν αὐτὸν ὑπὸ πᾶσιν ἀθηναίοις πῶς, ψήφισαντες μὴ ἔλαττον ἐξακιλίων, οἷς αὐτὸς δόξῃ, κερύβειον ψήφισαντες.

Οὐκ ἔστι νόμον, ἀλλ' ἢ τὸν αὐτὸν πείθειν καὶ τὴν πολιτικῶν πάντων, καλῶς καὶ δημοτικῶς λέγων. ὡς οὐ γὰρ τῆς ἀλλοτρίης πολιτείας ἴσον μέτεστιν ἐκείνῳ, οὐ τῶ καὶ τῶν ἰσῶν μετέχειν ἔκαστον ἀξιοῖ. δι' οὗ μὲν τοίνυν ὅτι εἰσέφρε τὸν νόμον, ὕμεις δὲ ἐμοῦ χεῖρον γινώσκετε. αὐτὸν δὲ τῶν αὐτῶν ὁμολόγησαν μὴ ὑπὸ πᾶσι τὸν αὐτὸν πεθεκέναι, πλὴν πᾶσι τῶν πελωνῶν, καὶ τῶν μεσομελίων, καὶ τῶν ἐν τῶν ἐγγυητῶν, χρῆσθαι περὶ τῶν τῶν νόμων.

οὐκ ἐν ὁπότ' εἰσὶ ἱνδὸς οὐδ' ἀφορίζεις, σὺ καὶ ἐπ' αἷος ὧσι
 πᾶσι τὸν αὐτὸν πεθεκῶς. καὶ μὲν, ὃ δὲ κείνο γὰρ εἴποις,
 ὡς ὅσοις δεσμεῖ περὶ ἡμᾶς, τούτων τὰ μάλιστα, ἢ τὰ
 μέγιστα ἀδικοῦσιν οἱ τελευτῶναι, ὥστε μένοις αἰτέσι μὴ με-
 ταθεῖναι τῷ νόμῳ. πολὺ γὰρ δὴ πονεῖ μάλλον οἱ περὶ δίδον-
 τες τὴν τῶν κοινῶν, ἢ οἱ ὅς γε γινέσθαι κακῶν τις, ἢ οἱ μὴ καθε-
 ρῆς τῶν χειρῶν ἔχοντες, εἰσιόντες δ' εἰς τὴν ἀγορὰν ἀδι-
 κῶσιν. οἷς ἅπαντες οἱ μὲν ὑπάρχοντες νόμοι δεσμὸν προλέ-
 γουσιν: ὁ δὲ σὸς λεγέσθαι δίδωσιν. ἀλλ' ἐν ταῦτα πάλιν
 καὶ ἡμεῖς μὲν ἔσθ' ὧν ἐπίθεις. δὲ γὰρ τὸ μὴ τελευτῶντας
 ὁ φείλειν αὐτοὺς ἀλλὰ κλέπταντας, μάλλον δὲ ἀρπάζ-
 οντας τὰ χρημάτα, δὲ τὰ τ' ἐκ ἐφρόντισας, οἱ μὲν, τῶν τε
 λωνῶν. πολλοὶ δ' αὖτε ἔχει νόμους ἐπὶ καὶ καλῶς ἔχον-
 τας δεικνύει, οἷς πᾶσι ἐναντίος ἔστιν ὃν ἔπος τίθειεν: ἀλ-
 λ' ὅπως ἐγὼ μὲν εἰ περὶ πάντων ὁρῶ, ὅς γε ὁδὸς μὲν, περὶ τῶν
 μὴ δι' αὐτὴν πείθειον ὁλως ὑμῖν εἶναι τὸν νόμον, εἰπεῖν: ὑμῖν δ'
 ὁμοίως εὐοχεῖς φανείτω τῇ γραφῇ, καὶ εἰ ἐν τῶν ὄντων
 νόμων ἐναντίος ἔστι. πῶς οὖν μοι δοκεῖ ὅς μὲν ἄλλους ἔχον,
 περὶ δ' οὐ περὶ τὸν ποτε αὐτὸς οὐδὲς ἔθηκε νόμου διελ-
 θόντα, ἐπ' ἐκείνο ἵκναι τὸ μόρος τῆς κατηγορίας ἥδη, ὡς
 καὶ μετὰ ταῦτα ἀνβλάπτει γινόμενος κύριος τῶν πόλιν. τὸ
 μὲν οὖν τοῖς τῶν ἄλλων ἐναντίον εἰσενεωρῆναι νόμον, δι-
 νόν, μὲν ἄλλ' ἄλλου δεικνύει κατηγόρου. τῷ δὲ τῶν ὑφ' αὐτῶν
 περὶ τὸν καμνίω νόμῳ πάνανθ' ἀθεῖναι, τὰ τ' ἥδη πρὶ κα-
 τήγορον αὐτὸν αὐτῶν γελῆσαι. ἵν' οὖν τῶν τ' εἰδῆτε γιγνό-
 μενον, ἀναγνώσεσθαι τὸν νόμον ὑμῖν αὐτὸν, ὃν οὗτος ἔθηκε
 κεν. ἐγὼ δὲ, σιωπήσομαι. λέγει.

Νόμος

Τιμοκράτης εἶπεν, ὁπόσοι ἀθηναίων κατ' εἰς ἡλίαν ἐκ
 τ' ἐκλήης, ἢ νῦν εἰσιν ἐν ᾧ δεσποτέρω, ἢ τ' λοιπὸν καὶ τὰς
 θῶσι, καὶ μὴ πρὸς δὲ ἢ καὶ τὰς γωσις αὐτῶν τῶν δεσποτέρω

dd IIII

ΔΗΜΟΦΕΥΟΥΣ

ἄνω τῷ γραμματίως τῷ καὶ πρυτανείῳ, καὶ τὸν εἰ-
σαγγελτικὸν νόμον, διδόναι τοῖς δικασταῖς εἰσάγειν τῶν
ἐν δικῇ εἰς τὸ δικαστήριον ἀπὸς ἑκάστης ἡμέρας, ἀφ' ἧς αὐ-
τὸν ἀλάβωσιν, εἰ μὴ πτῇ δημοσίᾳ καλῶσι. ἐὰν δὲ μὴ,
ὅταν πρῶτον οἴοντ' ἦ. κατηγορεῖν ὃ ἀθηναίων τὸν βουλό-
μενον οἷς ἔξουσιν. ἐὰν δ' ἄλλω, πρῶτον ἡ ἡλιαία πρὸς αὐτοῦ,
ὃ, πᾶσι δὲ αἷσιος εἶναι παθεῖν ἢ ἀρεπτοῖσι. ἐὰν δὲ ἀργυ-
ρίου πμῆθῃ, διδόναι τῷ ἑκτόν, ὃ, ἡ, αὐτὸν κα-
ταγνωσθῇ.

Ἀκούετε, ὦ ἀνδρες δικασταί, λέγε αὐτοῖς αὐτὸ τῆ-
 70 πάλιν.

Νόμος.

Εάν δὲ ἀρχυρίου πιμῆθῃ, διδίδω πῶς καὶ ἐκτίσῃ.
Π.᾽ παυσό. ἔστιν οὖν ὅπως καὶ ἐκτιπώτορά τις δυόθει, τῷ
διδίδαι πῶς καὶ ἐκτίσῃ, ὅς ἀλόντας, καὶ τῷ κρητιστά-
ναι ὅς ἀλόντας ἐκτίσῃ, ἀλλὰ μὴ δειν, ἰσχυρὰ τοί-
νω καὶ τηρεῖ πρὸς κρᾶτης ἡ κρητιστάς, οὐ διόδοτος, εἰ
ἄλλος ἢ μὴ οὐ λείψ τοῦ πῶν οὐ πῶν τὸ πῶντος, καὶ τοί-
πος καὶ μὴ ἀρχὴ δακῆ λήμματος, ἢ πῶντος οὐκ ἔ-
στιν κέρδιον εἶναι, ὅς τις ἐκτιπᾷ αὐτὸς ἐκτιπᾷ νομο-
τεῖν ἢ ἐκτίσῃ, οὐ δὲ τῷ ἄλλοις τῷ νόμῳ ἐκτίσῃ, εἰ
μὴ καὶ ἐκτιπᾷ αὐτὸς λείψῃ ὁ τοῦ πῶντος δακῆ πῶν καὶ ἐκ-
τίσῃ ὅσον πῶντος. ὡς οὐ πῶντος, ὡς ἀνδρὸς ἀνδρῶν, τῷ
πῶντος τὰ μακρὰς ἡμερῶν ὅς ὁμολογούντας αὐτὸν κρᾶτης
κρᾶτης οἱ νόμοι κελύουσι: οὐ πῶντος καὶ ἐκτίσῃ, ἐ-
κτίσῃ ὅς νόμους κρητιστάς ἐκτιπᾷ, μὴ δόντας λόγον μὴ
δι' ἐκτίσῃ ἀνδρῶν ἀνδρῶν καὶ ἐκτίσῃ ἀνδρῶν. ὡς ὁμο-
λογῆκε καὶ δακῆ πῶντος πῶντος νόμῳ ἐκτιπᾷ τόνδε πῶντος ἀν-
δρῶν. Ὁ μὴ πῶντος καὶ πῶντος ἐκτίσῃ τοῦς νόμους, καὶ
πῶντος πῶντος πῶντος, καὶ μικροῦ δὲ πῶντος πῶντος
ἐκτίσῃ τοῦς ὄντας ἐκ τῇ πόλει τῇ πόλει τῇ πόλει, ὅς ὁμο-
λογῆκε

ἅπαντες ὑμῖν εἶναι. θαυμάζω δὲ αὐτὸν τί ποτε καὶ τολμή-
 σει λέγειν παρὰ τούτων. οὐ γὰρ ὡς οὐκ ἐναντίος ἔσθ' ὁ νό-
 μος τοῖς ἄλλοις διακινύειν ἔξει, οὐθ' ὡς δι' ἀπειρίαν ἰδιώτην
 αὐτὸν ὄντα τὸ τ' ἔλθε, δύναιτο αὐτὸν πείθειν. πάλαι γὰρ με-
 δού, καὶ χροάτων καὶ νόμοισ' εἰσπρόρων ὦπαι. καὶ μὲν
 οὐδ' ἐκείνο γ' αἶψα ἀπὸ τῶ, ἀδίκημα μὲν εἶναι τὸ πρῶγμα
 ὁμολογεῖται, συγγνώμης δὲ τυχεῖν ἀξιούν. οὐδὲ γὰρ ἄκων,
 οὐδ' ἂν παρὰ τὴν τυχεῖν των, οὐδ' ἂν παρὰ συγγνώμην καὶ ἀναγ-
 καίων ἀπὸ τῶ, πῶς καὶ φαίνεται τὸν νόμον· ἀλλ' ἕκων ὑ-
 πόδ' ἀμετάλακον ἡδονῶντων ὑμῶς, οὐδὲν προσκύντων αὐ-
 τῶ. πάλιν εἰ μὴ συγγνώμης ἂν παρὰ συμβαίνειν φήσει ἔσθ' μι-
 δουμένους αὐτὸν. ὡς τοίνυν οὐδ' ἂν διττὸν νόμον, ὅς
 δὲ συμφέροντ' εἰσενάοι, τὸ τ' ἡδὴ πειράσσομαι νῦν δι-
 κινύει. οἱ μοι δὴ πάντας αὐτὸν ὁμολογεῖται εἶναι τὸν ὁρθῶς
 ἔχοντα νόμον, καὶ σωσίσειν μέλλοντα τῶ πᾶσι, πρῶτον
 μὲν ἀπὸ τῶ καὶ πᾶσι ὁμοίως γινώσκουσιν γινώσκειν. καὶ
 μὴ τῶ μὲν εἶναι ταυτὶ παρὰ αὐτὸν νομίζον, τῶ δὲ ταυτὶ
 εἶπαι εἶναι διασπῶντας τοῖς πράξεσι, ὅς δι' αὐτὸν γίνεσθαι διὰ τὸ
 νόμον. εἰ γὰρ αὐτὸν καλῶς ἔχοι, μὴ διασπῶντα δὲ πρᾶξοι,
 διχῶς οὐ νόμου διαπράττει αὐτὸν ὄντα. πρὸς δὲ τούτοις,
 οὐδὲν αὐτὸν ἀδικούντων φαίνεται μηδεμίαν διδόντα ῥασώ-
 νειν. εἰ γὰρ δημοτικόν τις ὑπέληφε τὸ πρᾶξον εἶναι ἔσθ' νό-
 μω, τίσι τούτοις προσεξετάζει τῶ, καὶ πόρ' ὁρθῶς βούλη-
 ται σκοπεῖν, οὐκ οἶσιν τοῖς κρίνεσθαι μέλουσιν, οὐ τοῖς ὀξε-
 ληλεγυμένοις. αὐτὸν γὰρ τοῖς, ἀδελφὸν εἰ τις ἄλλος ἀδίκως
 διαβεβλημένος· τοῖς δὲ, οὐδὲ λόγος λέγειται τὸ μὴ οὐ
 πονηροῖς εἶναι. πάντων τοίνυν ὧν διεξιλήλυθα ὡς νῦν,
 οὐδ' ὅτι οὐκ ὡς ἔχει ὁ νόμος φαίνεται. πάντας δ' ἐξ-
 ἧς πάντας. πολλαχόθεν μὲν οὖν αὐτὸν ἔχει ἡ δόξα διδά-
 σκειν· μάλιστα δὲ τὸν νόμον αὐτὸν ὅν τινα διεξιόν. ἐστὶ δὲ
 οὐ τὸ μὲν, αὐτὸν καλῶς κείμενον, τὸ δὲ, ἡμῶν τημελίον·

Δημοθένους

ἀλλ' ὅλος ὅς ἀρχὴς ἀπὸ τῆς πρώτης συλλαβῆς μέχρι τῆς
τελευταίας, ἐφ' ὧν κείμεναι. λάβε δ' αὐτοῖς πλὴν γρα-
φῶν ἑκάστην, καὶ μέχρι τῆς πρώτου μόρου ἀνάγνωθι τὸν
νόμον. ῥᾶστα γὰρ οὕτως ἐπὶ τε διδάξω, καὶ ὑμεῖς μαθή-
σεσθε ἀλλήλων.

Νόμος.

Ἐπὶ τῆς πανδιονίδος πρώτης πρυτανείας δωδεκάτῃ
τῷ περὶ ὧν, ἐπεφύκει ἀριστοκλῆς μυρρινούσιος, ἡ-
μυκράτης εἶπε, καὶ εἶπεν ἡ δ' οφειλόντων τῷ δημοσίῳ
πρὸς τετμήται κατὰ νόμον, ἢ κατὰ φήμισμα δεσμοῦ, ἢ
τὸ λοιπὸν πρὸς τιμῇ, εἶναι αὐτῷ, ἢ ἄλλῳ ἑκά-
στου ἐπὶ τῆς κατὰ τῆς.

Ἐπίσης: αὐτὴν γὰρ καὶ ἑκάστου ἀνάγνωσθαι. τοῦτ' ἐπὶ
πάντων, ὡς αὐτὸς δικασαί, τῆς γε γραμμῶν ἐν τῷ νόμῳ
δόν ὅτι δίδοντα. οἱ μὲν γὰρ οὐδὲνα ἀνθρώπων ἄλλον ἑλ-
μῆσαι νόμον εἰσφύοντα ἐπὶ τῷ χρησάμεν ὅς τε λίπας αὐ-
τῷ, τὰς κατὰ τῶν πρὸς τὸν κυρίου νόμου κρίσεις γε-
νησάμεν ἐπὶ χειρῶν λαβεῖν. ὅσοι τινὲς οὐκ ἐπὶ τιμῇ
τῆς ἀναδῶς καὶ οὐδ' ἀπὸ κρυφάμενος πεποίηκε γραφῆς
διαρρήδην, καὶ εἶπεν ἡ δ' οφειλόντων τῷ δημοσίῳ πρὸς
τετμήται κατὰ νόμον, ἢ κατὰ φήμισμα δεσμοῦ, ἢ τὸ
λοιπὸν πρὸς τιμῇ. πρὸς μὲν δὲ τῶν μελλόντων εἶπεν
καὶ οὐκ ἐπὶ τῶν, οὐκ αὐτὸς δίδει. πρὸς δὲ ὧν δικασίειον
ἔγνωκε, καὶ τέλος ἔσται, πῶς οὐχὶ δεινὰ ποιεῖ νόμον εἰσ-
φύων δὲ οὐ κατὰ τὸν νόμον λαμβάνει; ὡς πρὸς αὐτὸς εἰς ἑκάστην
εἰς τὸν νόμον τὸν τούτου νόμον γραφῆς ἐπὶ τὸν τοιοῦτον.
καὶ εἶπεν ὡς φησὶς τῶν χρημάτων καὶ δεσμοῦ πρὸς τε-
τμήται αὐτοῖς, ἐπὶ τῶν κατὰ τῆς, κατὰ τὸν τούτου νόμον
μὴ εἶναι πλὴν διελύχον αὐτοῖς, μὴ δὲ τὸ λοιπὸν ὅτι γὰρ μὴ
δίδει. ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῶν ποιήσειεν αὐτὸς οὐδὲς ὑγιαίνων, οἱ-
μοι, οὐτ' ἐκεῖνα λυγρὰ δίδει. καὶ αὐτὸς αὐτὸν εἰς τὸ πρὸς γ-

μὴν δὲ δίκαιον, ἡδὲ τοῖς ὑστέρον γνησιμελείοις θείναι τὸν νόμον, καὶ μὴ συνωμεικόντα εἰς ταυτὸ τὰ μέλλοντα τοῖς παρελήλυθόσι καὶ τὰ μὴ δὴ λαοῖς φανοῖς ἀδικήμασιν, εἶτα ἡδὲ πᾶσι γράψαι πρὸς αὐτὸν γνώμην. πῶς γὰρ οὐ δεινὸν εἶναι αὐτῷ ἡξιώκεναι δικαίων ἔξω ὑπερληλεγμένους, ἀδικησύντας πρὸς τὴν πόλιν, πρὸς τὸν καὶ ἔξω μὴ δὲ εἰς κτίσας ἀξίον ὀργίσσωνταί τι, δὴ λαοῖς. καὶ μὴν καὶ κεῖθεν ἴδωμι πρὸς αὐτὸν, ὥς δεινὸν πεποίηκε τὸ θείναι πρὸς τῷ παρελήλυθόντων τὸν νόμον, εἰ λογίσαιτο πρὸς αὐτῷ, τί ποτ' ὅστις ὁ νόμος ὀλιγαρχίας διαφθεῖται: καὶ τί δὴ ποτ' οἱ μὲν ἡσυχάσαντες νόμων ἐξέλεον, τὰς ἀρχὰς δὲ σώφρονες καὶ χρηστοὶ πολῖται νομίζοντες: οἱ δὲ ἡσυχάσαντες ὀλιγαρχίας, ἀνάνδροι, καὶ δούλοι. οὗτοι γὰρ αὐτὸς ὡς ἀληθῶς ἔσται περὶ χειρότατον. ὅτι τῷ μὲν εὐταῖς ὀλιγαρχίας ἐκαστος, καὶ τὰ πεπεσμένον ἀλλοιοῦσι καὶ πρὸς τῷ μελλόντων ἂν αὐτῷ τῷ δοκῇ, περὶ τάξει κυριότησιν: οἱ δὲ νόμοι πρὸς τῷ μελλόντων ἂν γὰρ γίνεσθαι φράσσουσι μὲν τῇ πείσῃ τεθνήσκουσιν, ὥς συνοίσοις τοῖς χωμένοις. ἡμοκράτης δὲ ἴδωμι εὐδημεκρατυμένη τῇ πόλει νομοθετῶν, τὸν ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας ἀδικίαν εἰς τὸν αὐτῷ νόμον μετένευκε, καὶ πρὸς τῷ παρελήλυθόντων αὐτὸν κυριώτερον τῷ καὶ τῷ γιγνόμενῳ δικαστῶν ἡξίωσε ποιῆσαι. καὶ οὐδὲν ἄλλο μόνον πεποίηκεν ὑπερστικόν, ἀλλὰ καὶ γέγραφε καὶ τὸ λοιπὸν ἐκ τῆς περὶ τὴν δεσμοῦ, εἶναι καὶ τῆς ἡσυχίας ἔξω ἐκ τῆς, ἢ μὴν ἐκτίσειν, ἀφαισθαι. καὶ τοις ἐχθροῖς αὐτῶν εἰς τὸ δεδεδωθῆναι δεινὸν ἡρεῖται, μηδενὶ περιστῆναι, ὅς αὐτὸν ὑμῶν ἐγγυητὴς καὶ δεσμοῦ νομοθετῶν μὴ περὶ λαβόντα κατὰ γνώμην τῶν ὑμῶν τὸν δεσμόν, μὴ δὲ ἐχθρῶς διατεθῆναι πρὸς ὑμῶν τὸν ἡλωκέτω. τῆνικαὶ ταῖς ποιεῖν τὸν ὑπεργνήσιν. νυνὶ δ' ὡς πρὸς εὐδαιμονίας οὐκ ἔστιν ὑμῶν δοκῇ δεδιδόται πινά, αὐτὸς ἀφίσει, ἔσται τὸν ἔσται τὸν νόμον εἰσπνέγειν. ἄρ' οὖν τῷ δοκῇ συμφερεῖν τῇ πόλει

ΔΗΜΟΓΡΕΦΟΥΣ

[illegible]

εἶτα πῶς γέγραπται μετὰ τούτου καθιστάναι ὅς ἐστιν τὰς;
 ἢ μὴν ἐκτίσειν τὸ ἀργύριον ὁ ὦφλον. ἀνταυτοῖ παλιν τῆς
 μετὰ τούτου χρημάτων τὴν δικασίαν * ἀφῆρηται: τῆς δὲ
 ὁρίων, ὁ πόσων ἐν τῷ νόμῳ δικασιὰς ἐστὶν τὸ ἡμῶν. πῶς
 δὲ τούτου ποιῆ; γράψας ἀντὶ μετὰ τῆς πρὸς κρᾶσις τὸ ἀργύ-
 ριον, ἀντὶ δὲ τῆς, τὸ γιγνόμενον, ὁ ὦφλε. διαφύκει δὲ π;
 εἰ μὴν ἔγραψε καθιστάναι ὅς ἐστιν τὰς, ἢ μὴν ἐκτίσειν τὸ τί-
 μημα τὸ γιγνόμενον, περισπᾶσθαι δὲ τὸν νόμον ἀντὶ καθ'
 οὗς τὰ μετὰ, δικασίαν. τὰ δὲ, καὶ δικασίαν γίγνεται τῆς ὁ
 φλημάτων: ὡς τε ἐκ τούτων τῶν ἀντιθέτων ὁφλοῖσι τὸ γε-
 γραμμένον τὸ ἐκτίσειν, καὶ τῆς ἐκ τῶν νόμων περισπᾶσθαι
 μίας καὶ τῆς ἀλλῆς. νῦν δὲ ἐν τῷ γράψαι τὴν κατάστασιν
 εἶναι τῆς ἐστὶν τῆς, ἢ μὴν ἐκτίσειν τὸ ἀργύριον, ὁ ὦφλον,
 ἐκ τῆς λήξεως καὶ τῆς ἡγεμονίας, ἐφ' οἷς ἕκαστος εἰσὶ
 χῆν, ποιῆ τὴν ἐκτίσειν, ἐν οἷς πᾶσιν ἀπλοῦν * ὅς τις ὦφλη-
 κεν ἀργύριον, γέγραπται. μετὰ τούτου τίνων τηλικούτων
 περὶ γὰρ ἀνελών, ἐν τῇ τῆς ἡγεμονίας μετὰ τίσει, περισπᾶ-
 σθαι, ὅς δὲ περισπᾶσθαι ἀντιθέτων εἶναι πάντας, ὅταν
 τις καθιστάναι βούληται, πρὸς πάντα τὸν νόμον, οἷο μέ-
 νος δειν σώζειν τὸν ἡδικηκότα, καὶ τὸν ἐν ὑμῖν ἡλωκότα.
 δοῦς γὰρ ὅταν βούληται τὴν κατάστασιν ἀντὶ τῆς ἐστὶν
 τῆς, ἐπὶ ἐκείνῳ πεποίηκε μηδὲ ποτ' ἐκτίσει, μὴ δὲ δεθῶαι.
 τίς γὰρ οὐ ποιεῖται φανέρως ἀνθρώποις, οὗς ὅταν ὑμεῖς
 ἀντιθέτων ἡσυχῇ: ἀπαλλάξων: ἐὰν γὰρ τις ὡς ἐκ καθι-
 στάναι ὅς ἐστὶν τὰς ἀξιοῖ δεδίδωαι, φήσει καὶ καθιστάναι καὶ
 κατὰ τὴν καὶ δεῖξιν τὸν τούτου νόμον, ὅς καθιστάναι
 μετὰ ὅταν βούληται, καλῶς, φυλάττειν δὲ τίως, ἐλέγει,
 οὐδ' ἀντὶ ἀντιθέτων ἡσυχῇ ὑμεῖς ὅς ἐστὶν τὰς δεδίδωαι περισ-
 τάττει. ἀλλ' ὡς ἀληθῶς ὡς πρὸς ἀλεξιφάρμακόν ἐστι τῶς
 ἀδικεῖν βουλομένοις. τῷ δὲ κατὰ τὴν καὶ φησι, ὅς ἐγγυ-
 τῆς, ἐὰν ἀντιθέτων τῇ πόλει τὸ ἀργύριον ἐφ' ᾧ κατὰ τὴν

ὅς ἐστιν ἡ γὰρ, ἀφ᾽ ἑνὸς τῶν δεσμοῦ. πάλιν ἐν ταύτῃ ἐπέμεινε
 ὅτι τῶν κακουργημάτων, ὁ μικρὸν πρὸ τῶν ἄλλων, καὶ οὐκ
 ἐπελάθεται. οὐδὲ ἔρχεται τὸ πῦρ, τὸ γιγνόμενον ἀλλὰ
 τὸ ἀργύριον ὃ ὠφλεν εἰς ἀκρίβειαν, ἀφ᾽ ἑνὸς τῶν δεσμοῦ.
 εἰς δὲ μὴ κατὰ βάλαντα ἀργύριον, ἢ αὐτὸς, ἢ ἐπὶ τῇ αὐτῇ
 ἐννάτης πρυτανείας τὸν μὲν ἔξελκοντα δεδίδαι, τῷ
 δὲ ἐπὶ τῇ δημοσίᾳ εἶναι τὴν οὐσίαν. ἐν δὲ τῷ πελο-
 πονήῳ νόμῳ, παντὶ λαῷ αὐτὸς αὐτῶν κατήγορος ὡς ἀδικεῖ,
 γιγνόμενος φανήσεται. ὁ γὰρ ὅλως τὸ δεδίδαι πᾶσι τῶν πε-
 λοπόννησος ἀρχόντων, ἢ δεινόν τοιμίας, ἀπὲρ μὴ δεινόν: ἀλλὰ τὸ
 καιρὸν ἐν ᾧ τὸν ἡδικοῦντα αὐτὸν πρὸν λαβὴν ἐκκλέψας,
 τοῦτομα μὲν τῆς τιμωρίας ἐλίπε τοῖς ἀδικημένοις ὑμῖν
 λαβὴν, τὸ δὲ ὄργον ἀφείλετο. καὶ πρὸ ἀκρίβειαν ἔδωκεν ἄ-
 φεσιν τοῖς τὰ ὑμέτερά ἀξιοῦσιν ἔχειν βίαν. καὶ μονοῦ
 προσέρχεται δίκην ἔξελαι λαχεῖν αὐτῷ κατὰ τῆς δικα-
 στῆς τῆς προστημένων τῶν δεσμοῦ. ὁ δὲ πολὺν ὄντων
 καὶ δεινῶν ὧν ἐν τῷ νόμῳ τέθεικε, μάλιστα ἀξιὸν ἐς ἀρχα-
 νακτῆσαι, βούλομαι πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. διὸ καὶ γὰρ τῶν νό-
 μου τῶν κατὰ σῆμα τῶν ἐπὶ τῇ γαίᾳ, ἀπαντας λείπει. τῷ δὲ
 μὴ κατὰ σῆμα, μήτε βελτίους, μήτε χειρότερους, μήθ' ὅλως
 προσέχοντι τὸν νοῦν ὑμῖν, οὐδεμίαν οὐτὲ δίκην, οὐτὲ τι-
 μωρίαν προσέχοντα, ἀλλ' ἀδικεῖν πεποίηκε τοσαύ-
 τήν, ὅσῃ οἷόν τε γινέσθαι πλείστην καὶ γὰρ τὸν χρόνον ὃν διώ-
 ρισε τὴν ἐννάτην πρυτανείαν, τῷ κατὰ σῆμα λέγει ὅς
 ἐπὶ τῇ γαίᾳ. γνοίη δὲ αὐτὸς ἐκείθιν. προσέρχεται δημοσίαν
 εἶναι τὴν οὐσίαν τὴν τῆς ἐπὶ τῇ γαίᾳ, ἀλλ' ἢ ἐκ τῆς γαίης. τῶν δὲ
 μὴ κατὰ σῆμα οὐκ αὐτὸν δὴ ποιεῖν ἐπὶ τῇ γαίᾳ ὑπάρχειν. καὶ
 τοῖς μὲν πρὸς τοῖς οἰκηθῶσι κατὰ σῆμα κατὰ σῆμα ἔξελαι, ἢ ὑμῖν,
 ἐπὶ τῇ γαίᾳ ἐποίησεν, ὅταν κατὰ σῆμα πρὸς δίκην: τοῖς δὲ
 ἀδικούσι τὴν πόλιν, οὐδεμίαν προσέχοντα αἰσάντων:
 ἀλλ' ὡς πρὸς οὐδὲ γὰρ αὐτοῖς ἔδωκεν εἰς τὴν δίκην

να δίκην ἢ μὴ . καὶ οὖν πῶς αὖ ἀσυμφορῶτερος ὑμῖν ἔσται
 τοῦ γλῶσι τοῦ νόμου, ἢ καὶ κινεῖσθαι ὡς πρὸς τὸν μὲν ποτὶ τῆς
 ἐκ τῆς πῆλκλυστος χρόνου κερδίντων ἐν αὐτῇ τοῖς ἐφ'
 ὑμῶν ἐγνωσμένους περιστάσι . οὐδὲν δὲ ποτὶ τῆς μελ
 λόντων κερδίσαι διὰ περιστάσεων κελούων ἔσται δικαστὴς ἔσται
 ὁ μὲν μὲν τὰς ἀκέραια τὰ περιστάματα ποιεῖ : πρὸς δὲ
 τοῖς τοῖς ἐπιτίμοις ἔσται οφείλοντας, οὐ τὰ περιστάματα ἐκ
 πίνοντας καὶ τίς τιν . ὅλως διὰ διδόντες μάλιστα ὁ μὲν
 τας, ὑμῶν τας, δικάζοντες, ὁρμίζοντες, ἅπαντα ποιεῖ
 τας ὑμῶν . ἐγὼ μὲν γὰρ εἰ κερδίσαι ὁ γλῶσι τοῦ νόμου τῆς
 κερδίσαι εἰσέφερε τὸν νόμον, οὐ καὶ ἄλλοι οἱ μὲν τὸν γλῶσι
 κερδίσαι εἰσενέκιν, ἢ ἔσται . ὅτι τὸν ὅλως συγχέτω
 λυτεῖαν, καὶ καὶ τὰ λυτεῖαν πάντα τὰ πράγματα ὁ νόμος,
 καὶ πολλὰς τῶν ὑμῶν * ποτὶ αἰρεῖται τῆς πόλεως, καὶ
 ἔσται ὁρμίζοντες ὑμῶν νομίζω μαρτυρεῖται . ἔσται γὰρ δὴ ποτὶ
 ἔσται ὁρμίζοντες τῶν ὑμῶν ἢ πόλις δὲ τῶν στρατείαις,
 καὶ τῶν ναυπηγείων, καὶ τῶν πεζῶν . καὶ πολλὰ καὶ καὶ
 πολλὰς ἢ διὰ διὰ τὰς καὶ τῶν ὑμῶν καὶ πρὸς
 ὁρμίζοντες, καὶ διαλλάξαντες . πῶς οὖν αὐτῶν τὰ
 διοικεῖν ἔσται δὲ τῶν ὑμῶν καὶ νόμων, τοῖς μὲν, εἰς
 φέρειν ὑμῶν τὰς ποτὶ τῶν, ἔσται δὲ, τῶν κερδίντων
 δὲ, πρὸς, ἔσται δὲ τῶν ποτὶ τῶν . οὐκ οὖν τὰς ὁρμίζοντες
 γίνεσθαι, δικαστήρια πρὸς τῶν καὶ καὶ τῶν κερδίντων
 σμὸν τῶν ἀποσπούντων . σκέψασθαι δὲ τὸν τῶν καὶ τῶν
 τοῦ τοῦ νόμου, ὡς λυμάνεσθαι τῶν καὶ διαφθείρει .
 γὰρ πρὸς γὰρ δὴ ποτὶ ἐν τῶ νόμῳ αὐτοῦ, καὶ εἰς τῶν
 οφείλοντων περιστάσεων τῶν, ἢ καὶ τὸ λοιπὸν περισ
 τῶν, εἶναι καὶ τῶν τῶν, ἢ μὲν τῶν τῶν ἀνά τῶν
 πρὸς τῶν ἐκτίσειν τὸ ἀργύριον, ἀφείδει τὸ δὲ σμὸν . τίς
 οὖν πόρος ἔσται ; τίνα ἀφείδει τῶν τῶν ἢ τῶν πρὸς
 τὰ πράγματα εἰς τῶν, ἐὰν εἰς τῶν οφείλων

ἐπὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν τὸν νόμον ἀλλ' οὐ τὸ περὶ
 κεν ποιῇ; ὁρῶμεν νῦν διὰ τοῖς ἔλλησι, τιμοκράτωρ νόμος
 ὅστις πρὸς ἡμῖν: αἰαμέναι τ' οὕτω πλὴν εἰς τὴν περὶ τανείαν, εἴτα
 τὸ τ' ἐξίμεν; ὅστις γὰρ λοιπὸν. αὐτὸ δὲ ἐπὶ τῶν καὶ τῶν ἀ-
 μυνεσθαι δὴ; ἀλλ' ὅστις οἰεσθαι ὅτι ἐχθροὺς τοῖς τοῖς πρὸς ἡμῖν πρ-
 οντῶν διαδύσειν καὶ κακουργίαν αἰαμέναι; ἢ πλὴν πόλιν
 αὐτῶν ἐμποδίζοντα νόμους εἰ δέσσει, καὶ πάντων τῶν
 συμφερόντων λέγοντας, διωκισθῶσι τι ποιῶσι τῶν δυν-
 ατων; ἀλλ' ἄρα τῶν τῶν, ὡς αὐτοὶς ἀθναῖοι, εἰ πάντων κα-
 λῶς ἐχόντων ἡμῖν καὶ μηδεὶς οἷος τοιοῦτον νόμου κρα-
 τῶμεν τῶν ἐχθρῶν καὶ τῶν οἰεσθαι διωκίμεθα, καὶ τοῖς
 τῶν πόλιν καὶ τοῖς, ἀλλοιθεῖν, καὶ μηδεὶς οἷος τῶν
 ἀλλὰ μὴν, εἰ φάμεν τοιοῦτον περὶ νόμον, ὅς τῶν τοιοῦτον
 ἀνυμνεσθαι, δι' ὧν ἡ πόλις καὶ σεμνὴ καὶ λαμπρὰ πρὸς
 πᾶσι καὶ δέσσει, πῶς οὐχὶ δικαίως ὁποῦναι πόλιν; Ἐπὶ
 τοῖνυν, ὡς αὐτοὶς ἀθναῖοι, πλὴν διοίκησιν αἰαρεῖ, πῶς
 ἰδρῶν, καὶ πλὴν ὅσιν. ὡς δὲ, ἐγὼ φράσω. ἔστιν ἡμῖν κύριος
 νόμος καλῶς εἰς τῶν καὶ ἄλλος κείμενος, ὅς ἐστις
 τὰ, τὰ ἰδρῶν καὶ τὰ ὅσα χρήματα καὶ τῶν εἰς τὸν
 λαὸν περὶ: εἰ δὲ μὴ, πλὴν βουλῶν αὐτοῖς εἰς περὶ τῶν
 νόμοις χωρὶς τῶν περὶ τῶν. ὅστις τῶν νόμου τῶν
 τοῦ διοικεῖται τὰ κοινὰ. τὰ γὰρ εἰς τοῖς ἐκκλησίαν καὶ τοῖς
 δυοῖας καὶ πλὴν βουλῶν, καὶ ὅστις ἐπὶ τῶν, ἢ τὰ μα-
 χήματα χιάλησκόμην, οὐ τῶν ὅς ὁ νόμος ὁ διοικῶν, καὶ ὁ
 ποῖαν περὶ περὶ. οὐ γὰρ ὄντων ἰσχυρῶν τῶν ἐκ τῶν
 τῶν χρημάτων τῇ διοίκησει, τὰ περὶ καὶ τῶν οὐ-
 νομαζόμενα, ὅστις τὸν τῶν νόμον τῶν τῶν καὶ τῶν
 τῶν. πῶς οὕτω οὐχὶ ἅπαντ' αἰαρεῖ καὶ τῶν τῶν
 πόλιν, ὅταν αἰ μὲν τῶν τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν τῶν
 τῇ διοίκησει, ἀλλ' ἐνδεῖς πολλῶν, καὶ μὴ δὲ τῶν αἰα-
 τῶν λήγεται τὸν ἐνῆαν τὸν ἢ λαβεῖν: τὰ δὲ περὶ καὶ
 ἐλήματ'.

βλήματα οὗ μὴ ὑδίντας, κῦρία ἢ μηδὲ ἡ βουλὴ, μηδὲ τὰ
δικαστήρια δὴ τὰ, ἀλλὰ καὶ τῶσιν ἐπὶ τῆς μέχρ' ἵτης ἀνά
της πρυτανείας; τὰς δὲ ὀκτώ, τί ποιήσομεν; εἰπέ τις
κρατὺς. οὐ σώομεν καὶ βουλὰς οὐ μέγα εἰς αὐτὴν δέη; εἴτα
ἐπὶ δημοκρατῆσόμεθα; οὐ δικασίται τὰ δικαστήρια τὰ, τὰ
ἰδία καὶ τὰ δημόσια; καὶ τίς ὑπάρξει τοῖς ἀδικουμένοις
ἀσφάλεια; οὐκ εἴσονται ἡ βουλὴ καὶ διοικήσονται τὰ ἐκ τῶν νό
μων; καὶ τί λοιπὸν ἐστὶ ἡμῖν, ἀλλ' ἢ καὶ τὰ λελύθαι; ἀλλ'
λαὶ νῦν δὲ ἀμὰ τῶν ποιήσομεν; καὶ πῶς οὐ δεινὸν εἰ δὲ
τὸν νόμον ὃν σὺ τέθεικας μισθὸν λαβῶν, ἄμισθος ὁ δῆμος
καὶ ἡ βουλὴ καὶ τὰ δικαστήρια ἔσται. χρὴ γὰρ εἶναι γίσε
ὦ ὑμῖν κρατὺς περὶ τῶν νόμων. ὅπου ἐποίεισιν καὶ
τῶν πλεονῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν, τὰς πράξεις καὶ τὰς ὑ
πάρχοντας νόμους, καὶ εἰ καὶ τὰ πινῶν αἰ ἄλλω πινὶ νόμῳ,
ἢ ἁμῶς ματὶ τὰς αὐτὰς εἶρηται πράξεις ὧν ὁ φέλιος ἐστίν,
ὡς πλεονῶν, καὶ καὶ τὸν τῶν εἶναι τὰς πράξεις, κα
τὰ οὗς ὑπάρχοντες νόμους. νῦν δὲ κύκλῳ φεύγων οὗς νό
μους οὗς πλεονῶν οὗς τὸ ἁμῶς ματὶ τὸ δὲ κτήματος εἶρη
καὶ πράττειν οὗς ὡφληκέως καὶ τῶν νόμων, δὲ
ταῦτ' οὐ περὶ τῶν εἶρηται. ἐκ δὲ τῶν τῶν τῶν τῶν
μὲν ὑπάρχοντες τῶν λῦσας καὶ τῶν τῶν τῶν τῶν
λεως ἐχόντων, ἐπὶ τῶν δὲ περὶ τῶν τῶν τῶν τῶν
ματὶ αἰαρεῖ, δῆμον, ἱππείας, βουλῶν, ἰδία, ὅσα. αὐθ'
ὧν αὐτῶν ὑμῖν, ὡ αὐτῶν ἀθλῶν αἰοί, σωφρονεῖτε, καλα
θεῖς καὶ δούς ἀξίαν δίκην, τοῖς ἄλλοις πρὸς διεγματο
νῆσται μὴ πιδίναι τοῖς νόμους. οὐ κρίνω τὰ δικαστή
ρια ἀνὰ μῆνον ποιῆσαι τῶν περὶ τῶν τῶν τῶν τῶν
ἀδικουσιν τὰ κοινὰ δίδωσιν ἀδίκαν: τὰς ὑπὸ τῶν πόλεως
στρατείαις λυμνέται: τὴν διοίκησιν καὶ τὰ λῦν: τοῖς κα
κοῦργοις, καὶ τοῖς πατρίδοις, καὶ τοῖς ἀστράτοσις βον
τοῦντα ἐθέκε τὸν νόμον. τὰς γὰρ ὑπάρχοντες ἐκ τῶν νῦν

κυρίων νόμων ὑμωείας καὶ ἀλλήλων. λεγόντων γὰρ τῶν νό-
μων οὗς ἔθηκε σόλων οὐδὲν ὁμοίος ὢν τῷ τῷ νομοθέτης,
ἐὰν τις ἀλλὰ κληπῆς, καὶ μὴ πμῆθῃ θανάτου, περσπ-
μᾶν αὐτῷ δεσμοῦ. καὶ ἐὰν τις ἀλούς τῆς κακώσεως τῆς
γονέων εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλη, δεδίδακε, καὶ ἀσρατείας
τῆς ὀφλῆ, καὶ π τῶν αὐτῶν τοῖς ὑδιτίμοις ποιῇ, καὶ τῶ-
τον δεδίδακε: ὑμωκράτης ἅπανσι τούτοις ἀδικεῖν ποιῇ,
τῇ καὶ ἀστέσει τῆς ἐπὶ νητῶν τὸν δεσμὸν ἀφαιρῶν. ὥστ' ἐμοί
γε δοκεῖ, καὶ γὰρ εἰ φορτικῶς τὸν εἶναι τὸ ῥηθὶ σόμνον δό-
ξει, λέξω καὶ οὐκ ἀρκυρῆσομαι, καὶ τῶν ὅσων γὰρ τὸ ἀ-
ξιον αὐτῶν εἶναι θανάτῳ ξημεώσω ἵνα αὐτῶν οὗς ἀσβε-
σι θῇ ὅσων τὸν νόμον, ὑμᾶς δὲ ὅσων ζώντας οὗς δε τοῖς ὁ-
σίοις καὶ δικαίοις ἐὰν τὸ λοιπὸν χρῆσθαι. ἀνάγκη δὲ καὶ
τούτοις ὅσων νόμοις. Νόμοι κληπῆς, κακώσεως γονέων,
ἀσρατείας.

Ο, ὑ ἐὰν τις ἀπαλείψῃ, ἐὰν μὲν αὐτὸ λάβῃ, τὴν διπλά-
σιαν καὶ ἀδικάζειν: ἐὰν δὲ μὴ, τὴν δεκαπλάσιαν περὶς
τοῖς ἐπατίοις. δεδίδακε δὲ αὐτῇ πρὸς τὴν τὸν πόδα πέν-
θ' ἡμέρας καὶ νύκτας ἴσας, ἐὰν περσπμῆσθῃ ἢ ἡλιαία.
περσπμῆσθαι δὲ τὸν βουλόμνον, ὅταν παρὶ τῆς πμῆ-
ματὸς ἢ. ἐὰν δὲ ὑς ἀπαχθῇ τῆς γονέων κακώσεως ἢ λωκῶς,
ἢ ἀσρατείας, ἢ περσπμῆσθαι αὐτῷ τῶν νόμων εἰργάζει,
εἰσιὼν ὅπῃ μὴ χρῆ, δεσάντων αὐτῶν οἱ ἐπὶ δεκά καὶ εἰσαγόν-
των αὐτῶν εἰς τὴν ἡλιαίαν: καὶ τηγορείτω ὃ ὅσον ὁ βουλόμνος, οὗς
ἔξεισιν. ἐὰν ὃ ἀλλὰ, ὑμᾶς ἢ ἡλιαία, ὅ, π χρῆ παθεῖν αὐτῶν
ἢ ἀρτίσσει. ἐὰν ὃ ἀργυρίσ πμῆθῃ, δεδίδακε πῶς αὐτῶν ἐκτίσῃ.

Ομοίος γε, ὡς αὐτῶν ἀθηναῖοι, σόλων νομοθέτης, καὶ
ὑμωκράτης. ὁ μὲν γε καὶ ὅσων ὄντας βελτίους ποιῇ, καὶ ὅσων
μλῆγοντας ἴσεται. ὁ δὲ καὶ οὗς γε γλῆμνους πμῆθῃς ὁ-
πως μὴ δώσωσι δίκην, ὁδὸν δὲ ἀκνισί, καὶ τοῖς οὗσιν ὁ πως
ἀδικᾷ γλῆμνους κακῶς εἶναι, οὐ βέλτε, καὶ τῶν μλῆγονσιν

ἴσεται, ὅς ἐστι πάντων τῶν χρόνων πονηρός, ὅπως ἔβη-
 ται σῶσι, καὶ μηδὲν πείσονται, πρὸς τοὺς ἀγῶνας. καὶ τοὶ τί-
 να αὐτοὶ ἀξίαν δούκην δύνανται, ἢ τί σὺ παθὼν αὐτὰ περὶ σήκων-
 τας εἴης πεπονθώς, ὅς τὰ μὲν ἄλλα εἰδὼ, ἀλλὰ ὅς τῷ γήρα-
 βοηθούς λυμαίνῃ, οἱ καὶ ζῶντας ἀναγκάζουσι ὅς παῖ-
 δας ὅς σπένδουσιν ἑρέφειν, καὶ ἐπειδὴν ἀκροάωνται, ὅπως
 τῶ νομιζομένων τύχῃσι, πρὸς τοὺς ἀγῶνας; ἢ πῶς οὐ
 καί τις ἀπάντων ἀνθρώπων δικαίως αὐτὸ νομίζοιο, ὅς τις
 ὁ καὶ τὰ πρὸς τοὺς ἀγῶνας φαίνεται ὅς κλέπτει, καὶ κακὸν ἔ-
 ρχεται, καὶ ὅς ἀσφατέως τῆς πατρίδος ποιούμενος, καὶ
 ὅς τῷ τῷ καὶ ὑμῶν νόμον ἰσχύει; βούλομαι τοίνυν ὑ-
 μῖν ἀντιπαρῆναι ἐν ἀρχῇ τῆς λόγου ἀκροαθήσασθαι πε-
 ριηκότα ἐμὸν τόν. ἔφην γὰρ αὐτὸν ἰδελέγειν καὶ τὰ πάν-
 τα εὐχόμενον ὅτι τῇ γρηφῇ: πρῶτον μὲν, πρὸς ὅς νόμους νο-
 μοθετοῦντα: δούτορον δὲ ὑπεκινῶντα τοῖς οὐσι νόμοις γε-
 γρηφότα: εἶδον δὲ τοιαῦτα δι' ὧν ἐλάττει τὴν πόλιν. ὁ-
 κοῦν ἡκούσατε τῶ νόμων ἀκελεύουσι ποιῆν τὸν ἰσχύοντα νό-
 μων κακόν. καὶ πάλιν ὑμᾶς ἐδίδαξα, ὅτι τῶν οὐδὲ ὁ-
 ποῦν ἐποίησεν οὐκ ἔστι. καὶ μὲν, καὶ κείνων ἡκούσατε τῶ νόμων,
 οἷς ἐκαστός ὧν ἐφαίνεται ὁ τῷ τῷ: καὶ τῷ τῷ ὅτι πρὶν λυ-
 σαι, τὸν δὲ τέθεικεν, ἐπίστασθαι. ἀλλὰ μὴν ὅτι γὰρ ἡ ἀντιπαρῆναι
 ἀκούσατε: ἀρπ γὰρ λέγων ἐπαυτάμεν. οὐκοῦν καὶ τὰ πάν-
 τ' ἀδικῆ φανερὰς, καὶ οὐδὲν ἔσθ' ὅ, ἡ φροντίδας ὑμῶν οὐδὲ
 δύλαβηθῆς φαίνεται. ἀλλ' ἔμοι γε δοκεῖ, καὶ εἰ περὶ τῷ τῷ
 ἄλλοι μὴ ποιῆν ἐγὶ γρηφῇ ἐν τοῖς ὅσι νόμοις, καὶ τῶ πρὶν
 σοι. πανταχόθεν μὲν τίνων δὴ λῶς ἔσθ' ὅτι ταῦτ' ἐγρηφῆς
 ὑμῶν βουλεύσας, καὶ μετὰ τῶ βουλεύσασθαι ταῦτ' ἀδικεῖν,
 καὶ οὐ γὰρ μὴ διαμύρτων. μάλιστα δὲ ἐκ τῶ πάντων τὸν νόμον
 μέχρι τῶ ὑστάτης συλλαβῆς τοῦ τῷ τῷ. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἄκων
 ὁδὸν ἔθηκεν ὁρῶς ἔχον, ὁδὸς ὑμῖν ἐμελλε λίσσεται.
 πῶς ἔν οὐκ εἰκὸς μισεῖν καὶ πτωρεῖσθαι ὅσον, ὅς ἡς τῶ μὲν

δημοσθένους

δῆμον ἡ δίκη μὲν οὐκ ἠμείλιχον, ἡ δὲ δίκη δὲ τίς ἡ δίκη κότε, καὶ
 ὕστερον ἀδικησόντων ἑὸς νόμου πείθει; Θαυμάζω δὲ, ὡς
 αὐτοὺς δικασαί, τῆς ἀναιδέως αὐτοῦ τὸ ἡνίκα μὲν ἤρ-
 χεν αὐτὸς μετ' αὐτοσπύωνος, τὸν ἔλεον ἑὸν ἡδὲ τῷ πλῆ-
 θει τῷ ὑμετέρῳ μὴ πρήσασθαι, τῷ ἀπειρηκέναι τὰ ἐαυτοῦ
 χρήματα εἰσφορὸν: ἐπειδὴ δὲ αὐτοσπύωνας εἶδει ἅ πα-
 λαίφρητο τῆς πόλεως χρήματα καὶ ἑλθεῖναι, τὰ μὲν, ἰε-
 ρὰ, τὰ δὲ ὅσια, τὸ τε θεῖναι τὸν νόμον ἐπ' ἀκρότητι, τὸ μὲν
 ὀπίω τῆς διαλασίης, τίς ἰδρὼν δὲ, τῆς δευτερείας.
 καὶ οὕτω πρὸς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον περὶ ἐκείνου, ὃ
 αὐτὸς δὲ μάλα ἑὸν τῶ δῆμον φήσων τὸν νόμον ἑὸν
 θεῖναι. δικαίως δὲ αὐτοῖς δοκεῖ παθεῖν ὅπου, ὅς τις οἶε-
 ται διεῖν, εἰ μὲν τις ἀγρονομός, ἢ ἀσυνόμος, ἢ δικαστής
 καὶ * νόμους γινώσκων, καὶ πᾶς ἐν ταῖς δὲ θύραις ἐά-
 λωκεν, αὐτὸς πένης καὶ ἡδύτης, καὶ πολλῶν ἀπει-
 ρος, καὶ κληρωτῶν ἀρχὴν ἀρξάμενος: τὸ μὲν τὸν δευτε-
 ράσιον εἶναι, καὶ νόμον οὐδένα τοῖς τοιαῖς ἀδικοῖς ροῦν-
 τα τίθῃσιν. εἰ δὲ ἕνδεκα πρὸς αὐτοὺς αἰρεθέντες ἑὸν τῶ δῆ-
 μου πλουτοῖσι ὄντες ὑφείλθον χρήματα πολλὰ, τὰ μὲν,
 ἰδρὰ, τὰ δὲ ὅσια, καὶ εἶχον χρόνον πολλόν, τοῖς ὅπως
 μηδὲν πείσονται, μήθ' ὧν οἱ νόμοι, μήθ' ὧν τὰ ἡμῶν
 περὶ τὰ τῆς, μάλ' ἀκριβὲς εἶναι. καὶ τὸ γ' ὅσων, ὡς αὐ-
 τοὺς δικασαί, ὡς οὐδὲ αὐτοὺς πμοκράτης φησὶ ὁμοίως
 νομοθέτης εἶναι, ὅς ὅπως ἀσφαλὲς καὶ ἐκτελεστέον, φαί-
 νεται πρὸς ἀδικούντων τοῖς τοιοῦτοις: ἀλλ' ὅπως, ἢ μὴ ἀδική-
 σιν, ἢ δώσωσι δίκην ἀξίαν, καὶ νόμον ἡσάνεγκε. Δέ-
 γε ἑὸν τὸν νόμον.

νόμος.

Εἰ μὲν τις μετ' ἡμῶν ἑὸν πεντήκοντα δραχμὰς κλέ-
 πται, ἀπαγορεύει πρὸς αὐτὸν εἶναι. εἰ δὲ πέντε κτλ. ὅ-
 παν κλέπται, ἑὸν ὕψιν καὶ ἀκροκτείνει, καὶ ἑὸν διώ-

κεντα, καὶ ἀπαγαγεῖν τοῖς εὐδεκεῖς βουλοῖτο: τῷ δ' ἄλόν=
 πῶν αἱ ἀπαγαγεῖς εἰσιν οὐκ ἐγγνητὰς καὶ τὰς ἐκ τῆς
 εἶναι τῆς κλημμάτων, ἀλλὰ θάνατον τῶν ζήμιων. καὶ εἰ τις
 γ' ἐκ λυκείου, ἢ ἐξ ἀκαδημίας, ἢ ἐκ κηνοσάργου ἰμάτιον,
 ἢ ληνύθιον, ἢ ἄλλο τι φανλότητον, ἢ τῆς σιδῶν τι τῆς ἐκ
 τῆς γυμνασίων ὑφέλοιτο, ἢ ἐκ τῆς λιμνίων ὑπερὶ δεκε
 δραχμὰς καὶ τοῖς θάνατον νόμοις τίθενται εἶναι τῶν ζή=
 μίων. εἰ δὲ τις ἰδίαν δίκην κλοπῆς ἀλώη, ὑπάρχειν μὲν
 αὐτῷ διπλάσιον ἀκρίσαι τὸ ὑμῶν: πρὸς τῇ δ' ὕψι
 ναι τῷ δικαστηρίῳ πρὸς τῷ ἀργυρίῳ δεσμὸν τῷ κλέπῃ,
 πένθ' ἡμέρας, καὶ νύκτας ἴσας, ὅπως ὁρῶν ἀπαντες αὐ=
 τὸν διδιδυμένον.

καὶ τῶν ὀλίγων πρὸς τὸν νόμον ἡκούσας τῶν νόμων. ὥς
 τοῦ γὰρ δῆν τόν γε τὰ ἀρχαῖα ὀργαζόμενον μὴ αὐφείλετο μό=
 νον ἀκρίδοντα ἀπὸ πηλᾶσαι: πολλοὶ γὰρ αὐτῷ ἐδόκουν
 οὕτω γ' οἱ κλέπται εἶσεσθαι, εἰ μὲν γοῖαν λαθόντες μὲν ἔξεν,
 μὴ λαθόντες δὲ αὐτὰ μὲν καὶ τῶν ἀφείλετο: ἀλ=
 λά τοῖς μὲν διπλάσια καὶ τῶν εἶναι: διδύνει δὲ πρὸς τοῦ=
 τῷ τῷ πῆματι ἐν αἰσχύνῃ ἢ δὴ ζῆν τὸν ἄλλον εἶον. ἀλλ'
 οὐ πμοκράτης: ἀλλ' ὅπως ἀπὸ μὲν αὐτῶν διπλάσια,
 καὶ τῶν εἶναι, πρὸς κλοπᾶς. μὴ δ' οὕτως ὑπὸ τίμον ἔσται
 πρὸς τοῖς. καὶ οὐκ ἀπέχουσαν ὑπερὶ τῆς μὲν ὀντων
 αὐτῷ ταῦτ' ἀδικεῖν, ἀλλὰ καὶ εἰ τις ἄρ' ἡδικοῦς κεν=
 λασι μὲν ὡς, καὶ τῶν ἀφῆκε. καὶ τοῖς γ' ὡς μὲν δῆν
 τὸν νομοθετοῦντα πρὸς τῆς μὲν ὀντων εἶσεσθαι, οἷα δὲ γί=
 γνισθαι, καὶ ὡς ἐκαστα ἔχειν, καὶ τοῖς πμορίας ὅποιός π=
 νας ἐφ' ἐκαστοῖς δεικνύς ἀδικήμασιν εἶναι, πρὸς τοῦτων
 νομοθετεῖν. εἴτε γὰρ ὅτι τὸ ἐφ' ἅπασι τοῖς πλίτοις κοι=
 νοὺς τοῖς νόμοις πδύναι. τὸ δὲ περὶ τῆς γονότων πρὸς γ=
 μάτων νόμοις γράφειν, οὐ νομοθετεῖν ὅτιν, ἀλλὰ τοῖς
 ἀδικοῦντας σώζειν. σκοπεῖτε δὲ ὡς ἀληθῶς λέγω ἐκ τῶν δῆ.

εἰ μὲν γὰρ δυνάμει ἑαλω πῶς τῷ πρῶτον γράφει,
 οὐκ ἂν ἔθηκεν τὸν νόμον ὁ τιμηκράτης, οὐδ' ἂν ἔδει-
 ξε ἡ πόλις τῷ νόμῳ· ἀλλ' ὕμνηται αὐτοῖς ἀπε-
 ρηκτοῖς πῶς πόλιν καὶ χρήματα τῶν ἄλλων μὴ φροντίξεν. νῦν
 δ' ἔπειθ' ἀπέφυγε, τὸ μὲν ὑμέτερον δόγμα καὶ πῶς τῷ δι-
 καστῆρι καὶ δίκῃ, καὶ ἄλλοις νόμοις ἀνέροις οἵ τε εἴ-
 ναι· αὐτὸν δὲ καὶ τὸν αὐτῷ νόμον, κρείον· καὶ τοι ὧς ἡ-
 μῶς κρατεῖς, οἱ μὲν ὄντες ἡμῶν κρείοντες νόμοι τουτουσὶ πρῶτον
 ἀντινομίζουσι τὸ ἀδίκημα, καὶ αὐτὴ πόλις τῷ δικαστῆρι κε-
 χρησθῆσθαι τῇ ὀργῇ· μέγα, μέγα ἂν· μικρόν, μικρόν· ὅταν
 γὰρ ἢ ὁ, ἢ χρησθῆναι, ἢ ἀκρίβειαν, τὸ πρῶτον τῷ δικαστῆρι
 γίγνεται. σὺ τοίνυν τὸ παθεῖν ἀφαιρῆς, τὸν δεσμὸν ἀ-
 φαιρῆς· καὶ τῶνδε, τίς; τοῖς κλέπταις, τοῖς ἰδρυστοῖς,
 τοῖς παύλοισι, τοῖς ἀνδροφόνοις, τοῖς ἀστρατεύουσιν,
 τοῖς λείπρωσι τὰς τάξεις. τῶνδε γὰρ πάντας σώσεις τῷ
 νόμῳ. καὶ τοι ὅς τις ἐν δημοκρατίᾳ νομοθετῇ, μὴ ὑ-
 πόβῃ τῷ ἰδρυστῇ μὴ ὑπόβῃ τῷ ἀνδροφόνῳ, ἀλλ' ὑπόβῃ
 ὧν εἴπῃ ἀκρίβως, πῶς οὐδὲ δικαιὸς ὅτι τῆς ἐξουσίας πτω-
 χείας τυχεῖν; οὐ γὰρ δὴ ὁρᾷ γὰρ ὡς οὗτος τοῖς νόμοις οὐ καὶ περ
 σέκει καὶ οἱ νόμοι κελεύουσι τοῖς μεγίστοις πτωχείας εἶ-
 ναι· οὐδ' ὡς οὗτος ὑπόβῃ ὧν εἴπῃ τὸν νόμον, οὐ καὶ
 κλέπτει, καὶ ἰδρυστοὶ εἰσι, καὶ μὲν ἰδρὺς, τοῖς δικασταῖς
 τῆς θεοῦ καὶ τοῖς πεντηκονταῖς τῷ ἄλλων θεῶν σεσυληκό-
 τας· καὶ αὐτὴ τῷ ἀκρόπολιν, αὐτοῖς ἔχοντες, καὶ δ' ὅσα αὐ-
 τὸ γίγνεται ὑμέτερον, κελεύουσιν. διαφέρει δὲ τῶνδε τὸν
 αὐτῷ ἰδρυστῇ καὶ τῷ ἀνδροφόνῳ, ὅτι πῶς ἀρχὴν οὐδὲ ἀκρίβως
 νύκταν εἰς πῶς ἀκρόπολιν δεῖν αὐτοῖς. οἱ μὲν δὲ τὴν τὸν
 δίκαιον ὀλνυμπον, ὡς ἀνδρὸς δικασταί, οὐκ ἀκρίβως
 τουτου πῶς ὑβρίν καὶ πῶς ὑπόβῃ φαίμεν ἐπελθεῖν ἀνδροφόνῳ
 καὶ, ἀλλ' ὑπόβῃ τῆς θεοῦ καὶ περ φθίβῃ· ἵνα ὡς οὗτοι καὶ αὐ-

κρωτήρια τῆς νίκης ποδὲς ἔσαντες ἀπώλοντο αὐτοὶ ὑφ' αὐ-
 τῶν : οὐτῶ καὶ οὐτοὶ αὐτοὶ αὐτοῖς διαδικαζόμενοι, ἀπό-
 λουντο, καὶ τὰ χρήματα καὶ παθεῖν διαπλάσια καὶ τὰ νό-
 νόμους, ἢ διεθεῖν. Βέλομεν δ' ὑμῖν ὁ μεταξὺ λέγων
 ποδὶ πύτων ἐν θυμῷ θην εἰπεῖν, ποδὶ οὐ τέθεικε νόμον,
 πρὸς δὲ πὶ καὶ θαυμαστὸν ἡλίκην. οὐδὲ γὰρ, ὡς αὐτοὶ
 δικασαί, τοῖς μὲν τὰ τέλη ὠνούμενοις ἐρεχθε τοῖς ὑμω-
 εῖσιν εἶναι, εἰ μὴ καὶ βάλουσιν τὰ χρήματα καὶ τὰ νό-
 μους τοὺς περὶ τούτους, ὡς οἱ καὶ ὁ δεσμός καὶ ἡ διαπλάσια
 γέγραπται αἰθρώπων, οἱ δὲ τὸ ζημιούσθαι ὑπὲρ τῆς ὠνῆς,
 ἄκνυτες ἐμμελλον τὴν πόλιν ἀδικήσιν. τοῖς δ' ὑφ' αὐτοῦ μέ-
 νοις τὰ τῆς πόλεως καὶ ἰδιοσυλῆσι τὰ τῆς θεοῦ τὸν δεσ-
 μὸν ἀφείλε. καὶ τοῖς εἰ μὲν ἐλάττω τῷ τῷ ἀδικεῖν ἐκείνων
 νομίσαι φήσεις, αἰσάγνη μὲν οὐδ' αὖτε ὁ μολογῆν : εἰ ἡ μεί-
 ζω νομίζων, ὡς οὐδ' ὅστις, ἐκείνα τὰ δικάματα τοῖς μὲν ἀφείδς,
 τοῖς δὲ μὴ, οὐκ ἦδη δὴ λῶς εἰ πεπερακὼς τὸ περὶ γμα τῶν-
 τοῖς ; Ἀξίον τοίνυν καὶ τῶν εἰπεῖν, ὅτι ὑμεῖς διαφύρε-
 τε, ὡς αὐτοὶ δικασαί, μεγαλοφροσύνη τῆς ἐρητόρων. ὑ-
 μεῖς μὲν γὰρ τὰ ὑπὲρ τῶν πλῆθους νομοθετημένα δεινὰ, ἐκεί-
 νους ἢ διχόθεν μισοφορῆ, ἢ ὀφείλων ὡς δημοσίῳ ἐκκλησίᾳ
 ζῆ, ἢ δικάζῃ, ἢ ἄλλοι ποιῆ ὧν οἱ νόμοι ἀπαρτίζουσιν, οὐ
 κωλύετε : καὶ τῶν εἰδότες ὅτι δὲ πέναν ποιήσιν ὅτι τῶν
 τῶν πὶ ποιῶν : οὐδὲ νόμους τοῖς τῶν τίθεσθαι, ὅπως ἔξου-
 σία ἔσαι αὐτοῖς ἔξαμφοτέρων, ἀλλὰ τὸν ἀντίον, ὅπως μὴ. οὐ-
 τοῖς δ' ὅπως οἱ τὰ αἰχίστα καὶ τὰ δεινότατα τοῖς τῶν δίκων
 μὴ δώδωσιν : εἴτα περὶ πηλὴ κίχσιν ὑμῶς ἰδίᾳ τοῖς λόγοις,
 ὡς αὐτοὶ καλοὶ καὶ κακοὶ, κνηρῶν καὶ ἀχαρίτων οἰκετῶν τῶν-
 τῶν ἐχόντες. καὶ ἐκείνων, ὡς αὐτοὶ δικασαί, ὅτι αὐτοὶ ἐλ-
 ῶδοι γλῶσσαι, οὐ τ' ἐλῶδοι γλῶσσαι ἔχουσιν ἔχουσιν τοῖς δεινότε-
 τῶν, ἀλλὰ μὲν οἱ μάλιστα αἰθρώπων ἀπάντων, ὅτι σωί-
 σασιν αὐτοῖς διενδύσασιν : οὐτῶ δὲ καὶ οὐτοὶ οἱ ἐχόντες οὐκ

ἀγαπῶσιν ἐκ' πενήτων πλουτοῖσι ἀπὸ τῆς πόλεως γιγνόμε-
νοι· ἀλλὰ καὶ περὶ πηλακίζουσι τὸ πλῆθος, ὅτε σπύριδεν
αὐτῶν ἕκαστος τὰ ἐν τῇ πενίᾳ καὶ * ἐν τῇ νεότητι ὠδύνη δίδε-
ματα. ἀλλὰ νῆ δία, αἰσχρὸν ἴσως ἔω, αἰσροπύωνά διεδέ-
σθαι, ἢ γλαυκέτην, ἢ μελάνωπρον; οὐ μὰ τὸν δία, ὦ ἀν-
δρὲς δικασταί· ἀλλὰ πολὺ αἰσχρὸν τῷ πόλει ἀδικουμέ-
νῳ καὶ ὑβρίζοντι μὴ λαβεῖν δίκην καὶ ἑστῆς τῆς θεοῦ,
καὶ ἑστῆς αὐτῆς. ἐπεὶ αἰσροπύωνί γε πότῃ οὐ πα-
ρῶν τὸ διεδέσθαι; ἀλλ' αὐτοὶ ἴσε πολλὰς πενταετηρίδας
ἐν τῷ δεισμοῦ τῆς διαβίβαντα τὸν πατῆρα αὐτοῦ, καὶ
ἐκδοράτα, καὶ οὐκ ἀφελόντα. ἀλλὰ διὰ τὰ ὠδύνη δίδε-
ματα τὰ ἐν τῇ ηλικίᾳ; ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν διεδέσθαι αὐτῷ
οὐχ ἡπτόν περὶ σῆκε, ἢ δὲ ἅπῃ ὑφείλετο, ἢ ὅτε εἰσὶ εἰς
τῷ ἀπορχῇ, οὐκ ἔξον αὐτῶ, καὶ ἐκ τῶν σὺν σωφρόνως
βεβιωκότας αὐτὸς ἦγεν εἰς τὸ δεισμοῦ τῆς. ἀλλὰ καὶ
μελάνωπος δεινὸν νῆ δὲ ὅτιν, εἰ δεδῆσθαι νῆ ἔμελ-
λεν; ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς πατρὸς αὐτοῦ οὐδὲν αὐτῷ φλαῦ-
ρον εἴποιμε, οὐδ' εἰ πάνυ πολλὰ ἔχω περὶ κλοπῆς λέ-
γειν· ἀλλ' ἔγωγε ἐκείνός γε ἐμοὶ τοῦτος, ὅτι αὐτὸς ὑποκράτης
αὐτὸν ἐγκωμιάσειεν. ἀλλ' εἰ χρῆσθαι πατρὸς ὦν πονηρὸς
καὶ κλέπτης ἔω, καὶ περὶ δόσιος γε ἀλούς, εἰς τὰ λανθῆ
ἀπέπτε, καὶ σπύριδεν γλαυκῆς κλοπῆν αὐτοῦ τὸ δικα-
σίον κατέγω, καὶ δεκάπλασιον ἀπέπτε, καὶ πῆρεσ-
βύσας εἰς αἰγυπτόν, καὶ ὅτε ἀδελφὸς ὅτε ἐαυτῷ ἠδίκηται. οὐ
τοσούτῳ μάλλον αὐτὸν ἐδίδε διεδέσθαι, εἰ καὶ χρῆσθαι πατρὸς
ὦν τοῦτος ἔω; οἱ μὲν γὰρ ἔγωγε, εἰ πῶρ τῷ ὄντι χρῆσθαι ἦν
λάχης καὶ φιλόπλοισι, ὑπ' αὐτοῦ αὐτὸν ἐκείνου διεδῆσαι αὐτὸν
τοῦτον γε ὄντα, καὶ οὕτως αἰσχρὸς ὀνειδίσει πατρίδα-
λοντα ἐκείνον. καὶ ἔστιν μὲν δὴ ἑωμέν· γλαυκέτην δὲ σκι-
φώμεθα. οὐχ ὅτις ὅτιν, ὅτι πῶρ μὲν εἰς δεκάλειαν αὐτῷ
μολήσας καὶ κείθεν ὀρμώμενος, καὶ τῶν κὶ φόρων καὶ ἄλλων

γλῆσαι τὸν ἔμπεδον χρόνον, ὅμως ἰσχυρὰς πρὸς τῆς δῆ-
 μου ὀργῆς ἐτύγχανον, ὥς τοῖς ὑστέρον γλωμείοις ἀδική-
 μασιν. οὐ γὰρ χρόνον πνύει δικαίους ὥς δὲ αὐτοὺς ἡ πό-
 λεις εἶναι, εἴτα κλέπτει· ἀλλὰ πόρι γε τὰ κοινὰ αἰεὶ δι-
 καίους. ἐδόκει γὰρ τὸν ἔμπεδον χρόνον οὐ φύσει, ἀλλ' ἐ-
 πιβουλεύων τῇ πειρᾷ θῆναι εὐεκεν δίκαιος ὁ τοιοῦτος γε-
 γονέναι ἀνθρώπος. ἀλλὰ μετ' οὐκ εἰδὼν ἀρχήντα, ὡς αἰ-
 σρόδου δικασαί, πρῶτον μὲν θρασύβουλον τὸν κλυτῆρα ἅ-
 παντες μέμνησθε δις δεθέντα καὶ κριθέντα ἀμφότρως τῶν
 κρίσεις ἐν τῷ δήμῳ. καὶ τοῖς τῆς ἐκ πειραιῶς καὶ ἀπὸ φυ-
 λῆς οὐκ ἔστι. ἔπειτα φιλέεσκον τὸν λαμπρῆα. ἔπειτα ἀρ-
 γύριον τὸν κλυτῆρα αἰσρότα χηρὸν καὶ δημοτικόν, καὶ πε-
 ρὶ τὸ πλεῖστον τὸ ὑμέτερον πομπὰς ἀποδίδοντα. ἀλλ' ὁ-
 μως οὐ νόμισ' ὥς δὲ δεινὸν καὶ αἰσρόν ἐκείνος ὁμοίως ὡς πόρ-
 ρος τῶν ἀδωάτων, οὕτω καὶ ἐφ' αὐτῷ ἰσχυρὸν· καὶ ἐχέ-
 νετο ἐν τῷ οἰκῆματι τούτῳ πομπὰς ἔτι, ἕως τὰ χρήματα
 ἀπέτισεν, ἃ ἔδοξε τῆς πόλεως ὄντα εἶναι. καὶ ἐπ' ἐκείνῳ
 καλίστρατος δωάμενος καὶ ἀδελφιδούς ὧν αὐτοῦ οὐκ ἐ-
 τίθει νόμιον· καὶ μυρωνίδης ὁ ἀρχίνου υἱὸς τῆς καλίστρα-
 τῶνος φυλῆς, καὶ μετὰ γε οὗτος θεοῦς αἰπώτατον ὄντος
 τῆς καλίστρατος τῷ δήμῳ, καὶ ἄλλα πομπὰς καὶ καλὰ πεπο-
 λιτομένης, καὶ ἐστρατηγικῶς πομπῆς· ἀλλ' ὁμως ἅ-
 παντες οὐκ ἐπὶ μόνον οὗτος νόμιον. καὶ οἱ ταμίαι ἐφ' ὧν ὁ
 ὀπισθοδότης ἐνέπρησθη, καὶ οἱ τῆς θεοῦ, καὶ οἱ τῆς
 ἁλῶν θεῶν ἐν τῷ οἰκῆματι τούτῳ ἦσαν, ἕως ἡ κρίσις αὐ-
 τοῖς ἐγένετο. καὶ οἱ πρὸς τὸν σῆμα ἀδικεῖν δόξαντες καὶ ἄλ-
 λοι πομπῶν, ὡς αἰσρόδου δικασαί, ἅπαντες βελτίους αἰσρό-
 τῶνος ὄντες. εἴτα τοῖς μετ' ἐδελκυεῖς οὗτος πάλαι κη-
 μένους εἶναι νόμισ', καὶ διδωκέναι δίκην αὐτοῖς κατὰ οὗ-
 τὸν παρὸν νόμον· δι' αἰσροπῶτα δὲ καὶ γλαυκῆτην καὶ
 μελάνωπον, καὶ νὸν δὲ γλῆσαι νόμον, δι' οὗτος ἐλαχέ-

τας καὶ ψήφω κεκριμένους καὶ τὰς παλαιὰς κεμελῶν νό-
 μοις, καὶ δόξαντας ἔχειν ἰδρὰ χρημάτων καὶ ὅσια; εἴτ' οὐ
 καὶ τὰς ἀριστοκράτους πόλιν εἶναι, εἰς τῶν ἰσορροπῶν ὅπως
 σωθῆναι νόμον φανερῶς περὶ τῆς πόλεως; ἐπεὶ γὰρ οἱ μὲν μὴ θέ-
 νων ἰσότης ὑμᾶς αὐτοὺς ὑβρίζουσιν, μὴ δὲ τὴν πόλιν. ἀλλ'
 ἀναμνησθέντες ὅτι οὐδὲν ἔστιν ἐκ τῶν ἀνθρώπων νόμον δόξαντα
 θῆναι ἐκ τῆς πόλεως, οὐδὲν παλαιὰ, ἀλλ' ἐπὶ οὐδὲν ἀνθρώπων ἀρ-
 ρων-
 ρος ἀπεκτείνετε, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὸν οὐκ ἔστιν τῶν νόμων
 κληρὸν ἢ ὅτι μὲν ἀπεκτείνετε: χρημάτων δὲ πολ-
 λὰν αὐτῶν ἐκείνου ἀντιπρωμένου, πρὸς ὅλγας ψήφους ἡ-
 τιμώσατε. τῶν νόμων τὴν ὁρμήν καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου λαβετε:
 ἐκείνο περὶ τῶν νόμων ἀπασιν ἀντιμνησθέντες, τί ποτ' αὖ ἐ-
 παθετε ὑπὸ τῶν νόμων αὐτῶν, εἰ οὐκ εἰς ὧν ἐπείσθουσιν
 ὑμῶν ὁ νόμος. οἱ μὲν γὰρ οὐδὲν τοιοῦτον εἶναι, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπεί-
 ρωτος. ὁρᾶτε δὲ τὴν διακρίσιν αὐτῶν. ὁ γὰρ νόμος ὅν ἐτόλ-
 μησε θῆναι, τὸν νόμον αὐτῶν δείκνυσθαι. Βούλομαι δὲ ὑ-
 μῶν, ὡς ἀνθρώπων δικασταί, ὡς λαοκροῖς ὡς νομοθεταῖς διηγή-
 σαί με. οὐδὲν γὰρ χεῖρους ἔστωτε πρὸς ἀντιμνησθέντας ἀντιμνη-
 σθέντας, ἀλλ' ὡς καὶ πόλιν οὐκ ἔστιν ἐκείνη χρημάτων. ἐκείνοι γὰρ
 οὐτως οἶοντο εἶναι τῶν παλαιὰν κεμελῶν νόμοις,
 καὶ τὰ παλαιὰ πόλιν ἐκείνην. καὶ μὴ περὶ τῶν ἐκείνων, μὴ
 δὲ περὶ τῶν διακρίσεων τῶν ἀντιμνησθέντων νομοθετεῖν:
 ὥστε αὖ τις βούληται νόμον καινὸν πρῶτον, ἐν βρόχῳ τὸν
 νόμον ἔχον νόμον θετεῖ. καὶ ἐάν μὲν δόξη καλὸς καὶ χρη-
 σίμος εἶναι ὁ νόμος, εἴη ὁ πρῶτος καὶ ἀπὸρχεσθαι: εἰ δὲ μὴ,
 τίς θνητὸν ὑπὸ τῶν νόμων τῶν βρόχου. καὶ γὰρ τοὶ καινοὺς
 μὲν οὐκ ἔστιν ὅτι νόμον: τῶν δὲ παλαιὰν κεμελῶν
 ἀκριβὲς ἔστιν. ἐν πολλοῖς δὲ πάντες ἔτι σιν, ὡς ἀνθρώπων δι-
 κασταί, εἰς λέγεσθαι πρὸς αὐτοὺς νόμος καινὸς τε θῆναι. ὅντος
 γὰρ αὐτῶν νόμον ἐάν τις ὁφθαλμὸν ἐκείνην, ἀντιμνησθέντας
 πρῶτον τὸν ἐκείνην, καὶ δὲ χρημάτων πρῶτον οὐδὲ μίαν,

ἀπειλήσαι τις λέγειται ἐχθρὸς ἐχθρῷ εἴα ἔχοντι ὀφθαλ-
μὸν ὁ ὡς αὐτοῦ ἐκκρίψει ἑστῶτον τὸν εἴα. γλνομένης δὲ ταύτης
τῆς ἀπειλῆς χαλεπῶς ἀνέκων ὁ ἐτόρ' ὀφθαλμοσ, καὶ ἡ
γούμενος ἀβίωτων εἶναι αὐτῷ τὸν βίον ἑστῶ παθόντι, λέ-
γειται ῥημῆσαι νόμον εἰσενεγκεῖν. εἰάν τις εἴα ἔχωντος ὀφ-
θαλμὸν ἐκκρίψει, ἀμφω ἀντεκκρίψει πῆραχθῆν, ἵνα τῇ ἴσῃ
συμφορᾷ ἀμφοτέρωι χράνται. καὶ ἑστῶτον μόνον λέγεται
λοκροὶ θέσθαι τὸν νόμον ἐν πλείοσιν, ἢ διακροσίσις ἔπεισιν.
οἱ δὲ πρὸ ὑμῶν ῥήτορες, ὧς αὐτοῖς δικασταί, πρῶτον μὲν
ὅσοι μὲν ὄν, μικροῦ δέουσι νομοθετεῖν τὰ ἐαυτοῖς συμφέ-
ροντα. ἔπειτα αὐτοῖς μὲν ἑστῶ ἰδιώτας εἰς τὸ δεσποτέρειον
ἀγροσὶν ὅταν ἀρχῶσιν: ἐφ' αὐτοῖς δὲ οὐκ οἶόνται δεινὸν τὸ αὐ-
τὸ δίκαιον εἶναι ἑστῶ. ἔπειτα ἑστῶ μὲν τῷ σόλωνος νόμῳ
ἑστῶ πάλαι δεδοκιμασμένως, οὗς οἱ πέρηνοι ἔθεντο, λυθ-
σιν αὐτοῖς: τοῖς δὲ ἐαυτοῖς ἑστῶ ἐπ' ἀδικίᾳ τῆς πόλεως ἡθίσαι,
χρηθῶν ὑμᾶς οἶόνται δεινὸν. εἰ γὰρ μὴ τι μαρῆσεσθε τούτοις,
οὐκ αὐφθάνοι τὸ πλείονος τοῖς πλείοσι τοῖς θείοις δουλεύον.
οὐ δ' ἴσῃ, ὧς αὐτοῖς δικασταί, ὅτι ἐὰν μὲν σφόδρα ὀργί-
ζησθε, ἢ τὸν ἀσελχανοῦσιν: ἐάν δὲ μὴ, πολλοὺς ἑστῶ ἀσελ-
χεῖς εὐρητε, καὶ ἑστῶ ὑβρίζοντας ὑμᾶς ὑπὸ τῇ τῷ φιλομῆ-
δαι περφάσει. ἵνα δὲ καὶ παρὰ ἐκείνου εἴπω τῷ νόμῳ,
ὧς αὐτοῖς δικασταί, ὧς ἀκούω μέγιστον πῆραθίγματος χρη-
θῶν τούτῳ, καὶ φήσιν ἀκόλουτον αὐτῷ πεθεκέναι ἐν ὧ
εἴ, οὐδὲ δῆσω ἀθηνάων οὐδένα ὅς αὐτὸν ἐπὶ ἡμεῖς ἴσῃς κα-
θίσῃ τὸ αὐτὸ τέλος τελοῦντας: πάλιν ἐάν τις ὑπὸ περφασίᾳ
τῆς πόλεως ἢ ὑπὸ κατὰ λυθῇ τῷ δήμῳ σωσιῶν ἀλῶ: ἢ τέ-
λος πριάμενος, ἢ ἐπὶ ὑστάμενος, ἢ ἐκλείων μὴ κατὰ βάλῃ.
ἀκρόσῃ τε μέν καὶ παρὰ τοῦτο, οὐ γὰρ ὁρᾷ ὅτι αὐτοῖς ἀν-
θροπῶν ἢ γλν εἰς τὸ δεσποτέρειον, καὶ εἴδει τοῦτο κειμέ-
νου τῷ νόμῳ, ἀλλ' ἐφ' οἷς κείτῃ ὁ νόμον οὗτος, διδάξω ὑ-
μᾶς. οὗτος γὰρ, ὧς αὐτοῖς δικασταί, οὐκ ἐπὶ τοῖς κεκρυμμέ-

νοῖς καὶ ἡγωνισμένοις κείτοι, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἀκρίτοις, ἵνα μὴ
 δῶ τὸ δεδεδωκεν χεῖρον ἀναπαύοιεν ἀγωνίζεσθαι, ἢ κὴ παν-
 τάπασιν ἀπὸ τῶν σπουδαίων. οὐδὲ δὲ ἀπὸ τοῖς ἀκρίτοις
 κείτοι, ὡς πᾶσι πάντων εἰρημνύει μὲν πρὸς ὑμᾶς λέγειν.
 ὡς δὲ σαφὲς γνώσεσθε ὅτι ἀληθὴ λέγω, ἐγὼ ὑμῶν ὁρῶ. ὅ-
 τε γὰρ, ὡς ἀνδρὸς δικασαί, ὅτε μὲν ὑμῶν πρῶτον ὅτι ἐκ τῆς πα-
 θείας, ἢ ἀκρίτου. ἐν γὰρ τῷ παθεῖν καὶ δεσμοῦ ἐν. οὐκ ἀν-
 ὄντων ὅτε μὲν δεσμοῦ ὑμῶν. οὐδ' ὅσων ἐν δειξίς ἐστὶ πνι, ἢ ἀ-
 πατωρὶ περὶ σέ γε πρὸς αὐτὸν ἐν τοῖς νόμοις: τὸν δὲ ἐν δει-
 χεῖται, ἢ ἀπαχρὴ τὰ δησάντων οἱ ἐν δειχὲς ἐν τῷ ἐν λω. ἐ-
 πὶ μὲν ὅτε μὲν ἀλλοις, ἢ ὅτε ἐν δειχὲς περὶ δειχὲς τῆς πόλεως, ἢ ὅτε
 καὶ τὰ λυσεῖ τῶ δῆμος σπυριόντας, ἢ ὅτε τὰ τέλη ὠν μὲν δει-
 καὶ μὴ καὶ τὰ ἀλλοιόντας δῆμος. νῦν δὲ, ταῦθ' ὑμῶν τεκμή-
 ρια ἐστὶν ὅτι ἐξέστι δῆμος. παντελὲς γὰρ ἢ δῆμος ἀκρυρὰ ἐν τῷ τὰ
 πρῶτα. ἐπειτα δὲ, ὡς ἀνδρὸς δικασαί, ὅτε τὸ γράμ-
 μα αὐτὸ μὲν καὶ τὸ οὐκ ἐστὶ νόμος, τὸ, οὐδὲ δῆμος ἀθῆ-
 ναίων οὐδὲνα. ἐν δὲ τῷ ὅρκῳ τῷ βουλευτικῷ γέγραπται,
 ἵνα μὴ σπυρισταί μὲν οἱ ῥήτορες οἱ ἐν τῇ βουλῇ δεσμὸν καὶ τὰ
 ὑμῶν τῶν κλητῶν λέγοιεν. ἀκρυρον οὐκ ἐστὶ δῆμος πρὸς βου-
 λῶν ποιῶν ὅτε οὐκ ἐστὶν πρὸς τὸν ὅρκον τὸν βουλευτικόν
 περὶ σέ γε φεν, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν ὑμέτερον. ἀπᾶντων γὰρ
 κυριώτατον ὅτε δεινὸν εἶναι τὸ δικαστήριον, καὶ ὅτι γοῖν,
 ὅτε πᾶσιν τὸν ἀλόντα. ἀναγνώσεσθε δὲ ὑμῶν αὐτῶν
 τούτου ἐν δειχὲς τὸν τῶν ἡλιασῶν ὅρκον. Λέγε σύ.

Ὁρκὸς ἡλιασῶν.

ἡμεῖς οὐ μὲν καὶ τὰ νόμοις, καὶ τὰ ἡμεῖς οὐ μὲν καὶ τὰ νόμοις, καὶ τὰ
 μὲν τῶν ἀθηναίων, καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακυσίων, καὶ
 τύραννον οὐ ἡμεῖς οὐ μὲν εἶναι, οὐδὲ ὀλιγαρχίαν. οὐδὲ ἐάν-
 τις καὶ τὰ λυσεῖ τὸν δῆμον τῶν ἀθηναίων, ἢ λέγει, ἢ ἐν δειχὲς
 ἐν πρῶτῳ τῶν, οὐ πείσομαι. οὐδὲ τῶν χρεῶν τῶν ἰδίων
 ἀκρυρὰς: οὐδὲ γῆς ἀναδασμὸν τῆς ἀθηναίων, οὐδὲ οἱ-

κιδών: οὐδὲ γὰρ φέροντας κατέλαβον, οὐδὲ ὧν θάνατος κα-
τέγνωσται, οὐδὲ γὰρ μένοντες ὑπέλαβον πρὶν γὰρ νόμους γὰρ
κειμένους, καὶ τὰ ψήφισματὰ τῷ δήμῳ τῶν ἀθηναίων καὶ
τῆς βουλῆς: οὐτ' αὖτις ἐγὼ, οὐτ' ἄλλον οὐδένα ἐάσω. οὐ-
δὲ ἀρχὴν κατέλαβον ὥστε ἀρχεῖν ὑπὸ θυνοῦ ὄντα ἐπὶ τῶν
ἀρχῆς, καὶ τῶν ἐνεία ἀρχόντων, καὶ τῆς ἰσορρομίας, καὶ
ὅσοι μὲν τῶν ἐνεία ἀρχόντων κυαμβύοντι τῶν τῆς ἡμέρας,
καὶ κήρυκες, καὶ πρεσβείας, καὶ συνέδρων. οὐδὲ δις τῶν
αὐτῶν ἀρχὴν τὸν αὐτὸν αἰῶνα, οὐδὲ δύο ἀρχὰς ἀρξαι-
νὲν αὐτὸν ἐν τῷ αὐτῷ αἰῶνι. οὐδὲ δῶρα δέξομαι τῆς ἡ-
λιάδως ἡμέρας, οὐτ' αὖτις ἐγὼ, οὐτ' ἄλλος ἐμοί, οὐτ' ἄλ-
λοι εἰδότης ἐμοῦ, οὐτ' ἐπὶ τέχνῃ, οὐτ' ἐν μηχανῇ οὐδέ μιν. καὶ
γίγνεται οὐκ ἐλαττοῦν ἢ ὑπερέκτα ἐπὶ καὶ ἀκροάσομαι τῶν
τε κατηγόρου, καὶ τῶν ἀπολογουμένων ὁμοίως ἀμφότες, καὶ
διαψήφισμα πρὶν αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἢ δὴ ὡς. ἐπὶ μὲν
δὲ, ποσειδῶνα, δῆμιον: καὶ ἐπὶ τῶν ὑπερέκτα ἐπὶ αὐτῶν,
καὶ οἰκίαν τῇ ἐαυτῷ, εἴ τι τούτων πρὶν εἶναι: διότι οὐκ ἔστι
δὲ, καὶ πολλὰ καὶ ἄλλα εἶναι. αὐτῶν τοῦ δι' οὐκ ἔστι, ὡς αὖ-
τε δὴ δὴ, οὐδὲ δὴ ὡς ἀθηναίων οὐδένα. τὰ γὰρ κρί-
νοντα τῶν κρίσεις ἀπάσας τὰ δικαστήρια ἔστιν, οἷς ὑποσέ-
βει, καὶ δεσμὸν καὶ ἄλλο τι ὃ αὖθις βούλονται κατέλαβον
σκεῖν. ὥς μὲν οὖν ἐξέστιν ὑμῖν δεσμὸν κατέλαβον
σκεῖν. ὥς δὲ τὰ δεδικασμένα ἀκῶρα ποιῆν
καὶ δεινὸν καὶ ἀνόσιον ἔστι, καὶ δήμου κατέλαβον, πάντας
αὐτοὶ οἱ μὲν ὁμοῦ λαβόντες. ἢ γὰρ πόλις ἡμεῖς, ὡς αὖθις δι-
κασταί, νόμοις καὶ ψήφισμασι διοικῶμεν. εἰ δὲ τις τὰ ψή-
φω κατεμείνα νόμῳ καὶ νόμῳ λύσει, τί ποῖας ἔσται; ἢ πῶς
ἐσθλόν δίκαιον ἔστι νόμον παραγορεύειν, ἀλλ' οὐκ αἰσ-
μίας; ἢ πῶς οὐ τῆς μεγίστης ὁρῆς ὁ τοιοῦτος νομοθέτης
ἀξίος ἔστι; ἐγὼ μὲν γὰρ τῆς ἰσότητος νομίζω, οὐχ ὅτι μέ-
νον γὰρ τὸν νόμον ἔσθλόν, ἀλλ' ὅτι καὶ τοῖς ἄλλοις ὁδόν

διενέμει καὶ πάλιν δικαστηρίων καὶ λαλῶν, καὶ πάλιν τῶν
 φιλῶντων καὶ φίλων, καὶ πάλιν τῶν ἄλλων τῶν διανοτάτων.
 τί γὰρ κωλύει, ὡς αὐτοὶ δικασαί, εἰ οὐτος χαίρων ἀπαλ-
 λάξει ὁ τοιοῦτον νόμον θείας, ἐτόρον φανῶμαι ἄλλο ἢ τῆς
 τῆς πόλεως ἰσχυροτάτων καὶ λαλῶντα νόμῳ καὶ νῶν: ἐγὼ
 μὲν γὰρ οἶμαι οὐδέν. ἀκούω δὲ ἔγωγε καὶ τὸ πρὸς τὸρον οὐ-
 τω καὶ λαλῶντα πῶς δημοκρατίαν πρὸς νόμων πρῶτον
 γραφῶν καὶ λαλῶντων καὶ τῶν δικαστηρίων ἀνέκων γλυκο-
 μελίων. ἴσως μὲν ἔνι ἀντὶς ἁπολαβοί, ὅτι οὐχ ὁμοίων ὄν-
 των τῶν πραγμάτων νῦν καὶ τότε, λέγω πάλιν καὶ λαλ-
 ῶντα τῶν δέμων. ἀλλ' οὐδὲ σπέρμα διὰ καὶ ἀλλῶν ἐν τῇ
 πόλει οὐδέν, ὡς αὐτοὶ δικασαί, τοιοῦτων πραγμάτων,
 οὐδ' εἰ μὴ πῶς αὖ ἐκ φύοι: ἀλλὰ καὶ τὸν ἐγχειροῦντα λέ-
 γειν, ἢ ποιῆν τι τοιοῦτον δίκῃ διδόναι. ὅτι τοῖνυν καὶ τέχνη
 καὶ ὡς ἀνέχειν ποιῆν ὑμᾶς, ἀξίον ἔστιν ἀκούειν. ὁρῶν
 γὰρ ἐκείνους πάντας, καὶ τὸς πολιτοδουμένους καὶ τὸς ἰδιώ-
 τας τὸς νόμους τῶν τῆς πόλεως ἀγαθῶν αἰτίους ἁπολαμ-
 βάνοντας, ἐσκόπει πῶς λυσεὶ τοῦτο καὶ λαλῶντας. καὶ
 ἀρὰ ληφθῇ ἑστὶν ποιῶν, μὴ δέξῃ δίδόν, μὴ δὲ ἀναιδὲς μη-
 δὲν εἰργάζεσθαι. οὐρῶν οὖν ἑστὶν ποιῶν ὃ πεποίηκε νόμῳ τῶν
 νόμους καὶ λαλῶντας, ἵνα τὰ δικάματ' αὐτοῦ, τὸ τῆς σωτη-
 ρίας ὄνομα ἔχῃ. οἵτε γὰρ σώζοντες πῶς πόλιν εἰσὶ νόμοι:
 ὄντες οὐτος ἔθηκεν, οὐδὲν ἐκείνοις τῶν αὐτῶν ἔχοντες νόμος.
 πῶς μὲν ἔνι τῶν ὀνόματις φιλοφροσύνην ὅτι τοῖνυν αὖ μά-
 λιστα προσέειπε, κατείδον: πῶς δὲ χρεῖται ὅτι τὰν ἀντίαν
 χρυσὴ φανήσεται, ἥρπιδε. φέρει γὰρ πρὸς διός ἔστιν ὅς τις
 αὖ, ἢ πρὸς ἑσθλός ποτ' ἐπιφάνισεν, ἢ πρὸς τῶν τῶν πῶς
 ἐπὶ νόμῳ γεγραμμένων: ἐγὼ μὲν οὖν οὐδέν, αὖ οἶμαι.
 πῶς οὖν τῶν ὑπὲρ νόμον ἔθετο ὄνομα τοῖς αὐτοῦ κα-
 κήμασιν. οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν, ἀλλ' ὅπως ἔτυχε, ποιεῖσι κακῶς
 ὑμᾶς, ἀλλ' ἐσκεμμένως. καὶ τῶν αὐτῶν πρὸς τὸν οὐχ οὐδὲ

μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τῶν πολιτομενέων, οἱ τοῦτω
 πριόντες ὡς δὴ μάλα σιωπολογήσονται, οὐ μὰ δὴ
 οὐ πιμακράτει χαρίσασθαι βουλόμενοι: πόθεν; ἀλλ' αὖ-
 τῷ συμφέρειν ἑκάστου ἡγούμενος τὸν νόμον. ὥς πορ τῶν
 οὐκ ὀφείσιν αὐτοῖς βοηθούσιν ἐφ' ὑμᾶς, οὐτῶ δὲ καὶ ὑ-
 μᾶς ὑμῖν αὐτοῖς βοηθεῖν. καὶ τοὶ ἀνδρωτῶν τὸς πινος αὐ-
 τὸν, ὅτου εὐεκα ριαυτ' ἐθέλησε γράφειν καὶ διεξιόντος ὡς
 χαλεπὸν ἄπῶνα ἔπολαμβάνοι τονδε, τετυφώσας τὸν
 τῶν λείγοντα ἐφῃ, συμπρίεσθαι γὰρ ἀνδροπίωνα ἐαυ-
 τῷ, καὶ τοῖς τοῖς λόγους χαλῶ ἄχοντας ἐσκέφθαι πορ
 πάντων: ὡς τ' οὐ εἰδέναι ὅτι ὅδιν αὐτῷ γλήσσιτο φλαῦρον.
 ἀπὸ τῆς γραφῆς τῆςδε: καὶ τε θαύμακα πῶ ἀναισθηπία
 πῶ τῶν, καὶ κείνου: τῶ μὲν εἰ καλεῖ, τῶ δὲ, εἰ πορρεσι, καὶ
 σιωπολογήσεται. μὲν τυρία γὰρ δὴ πορ φαυδρὰ γλήσσε-
 ται πᾶσιν ὑμῖν, ὅτι τὸν νόμον τῶν εὐεκα ἐπεί, ἀλλ' ἔκ
 ὡς πᾶσι τὸν αὐτὸν. Ὁ μὲν δὲ καὶ πορ τῶν ἐκείνῳ πε-
 πολιτομενέων ὑμᾶς μικρὰ βέλτερον ὅσον ἀκούσας: καὶ τῶν
 τῶν τῶν ὡν κεκοινώνηκεν οὐτος, δι' ἃ ὅσον οὐδὲν ἡ πον ἐ-
 κείνου δικαίως αὐτῷ μετῴτε. λέξω δὲ οὐδὲν πλεον ὡν ἀκ-
 κῶς ὑμῖν. εἰ μὴ πινὸς αὐτῷ αὐτῷ τοῖς δὲ κτήμεσι γιγνομέ-
 νοις μὴ πῶν αὐτῷ. καὶ πορ τῶν μετῴτε ἐφ' ὃ μέγιστον φρο-
 νεῖ, πῶ τῶν χρημάτων εἰς περρεν ὅσον τῶν αὐτῷ, καὶ
 μετῴτε τῶν χρημάτων πάντας εἰς περρεν ὑμᾶς. αἰ πα-
 σάμενος γὰρ δὲ κτήμενα τοῖς ὑμετέροισι ἔχειν εἰσφοράς, καὶ
 τῶν ὅσον ἐξελίγξεν, ἢ πῶν αὐτῷ κατὰ δόξιν ἔπολαμβάνει,
 κατὰ λῦσας πῶν ὅσον κληρωτῶν ἀρχὴν αὐτῷ τῇ περρεν
 εἰς τῶν τῶν πῶν εἰς περρεν πῶν εἰδν. καὶ ὅσον περρεν ἀλλε-
 τῶ εἰ πῶν πῶν τῶν σώματος ἀρῶσται, ἢ, ἐφῃ, σιωδοικῇ μοι.
 δημοτερίας δὲ τῶν τῶν τοῖς πορρεν, ὡς ἐστὶν ἐκείνῳ αἰρε-
 σις ὑμῖν, ἢ τῶν πορρεν κατὰ πῶν, ἢ πᾶλιν εἰσφοράς, ἢ
 τῶν ὅσον αὐτῷ εἰς περρεν, αἰρενέων εἰκότως ὑμῖν ὅσον
 ὅσον αὐτῷ

λωκώς, καὶ πνίῃσιν ὅσον εἰκότως οὐκ ἐπιδόσαν ἀργυ-
 ρίου, μὴ μόνον εἰς τὴν ἀγορὰν φοβεῖσθαι ἐμβαλεῖν, ἀλλὰ
 μὴ δ' οἴκοι μένειν ἀνὰ στρατὸς ἡσυχίᾳ: ὁ δὲ κύτων ἀπὸς
 ἀνδροπίων εἴη, ὃν οὐδ' ἔσθ' αὐτοῦ δίκῳ ἔα λαβεῖν τὰ
 πεπραγμένα καὶ βιβιωμένα: μὴ τι γ' ἔσθ' τῆς πόλεως
 εἰσπράττειν εἰσφορὰς. Καὶ τοῖς ὅροις αὐτῶν, ἃ σὲ, ὦ
 πμήκρης, τὸν ἐπαινέτην κύτων καὶ σωδὸρξεν, τοῖς εἰς-
 φορὰς πότῳ τὰ κτήματα, ἢ τὰ σώματα ὀφείλει, τὰ
 κτήματα φήσιν αὐτῷ ἐπιδόσθαι λέγειν βούλοισθε: ἀλλ'
 γὰρ κύτων εἰσπράττει. τίος οὖν ὦν καὶ ὡς καὶ πάν-
 των ἀνθρώπων ἀφέντες τὸ τὰ χωρεῖα δηλοῦν καὶ τοῖς οἰ-
 κίαις καὶ τοῖς ἀρχαῖς, εἰδότε καὶ ὑβρίζετε πολί-
 τας ἀνθρώπων καὶ οὐκ ἀλλοτρίους μετόικους, οἷς ὑ-
 βριπκῶς τὸν ὑμῶν, ἢ τοῖς οἰκέταις τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν
 κέχρησθε. καὶ μὴ εἰ θέλετε σκίεσθαι πρὸς ὑμῖν αὐτοῖς,
 ὡς ἀνδρὸς δικασαί, τὴν δούλῳ, ἢ ἐλὼν θερὸν εἶναι διαφέ-
 ρει, ὅσοις μέγιστον αὐτῶν οὐροῖτε, ὅτι τοῖς μὲν δούλοις τὸ σώ-
 μα τὸ ἀδικημάτων ἀπάντων ὑπὸ δουρὸν ὄν: τοῖς δ' ἐλευ-
 θεροῖς ὑστέρῳ ὅσοις περισσὴν ἡσυχίαν. οἱ δὲ, κύων τῶν
 εἰς τὰ σώματα ὡς οὐδ' ἀνδραπόδοις ἐπιδόσαντες τοῖς πτω-
 ρίαις, οὐκ ἀλλ' οἷσιν καὶ ἀλλοτρίοις ἔχει πρὸς ὑμᾶς
 ἀνδροπίων, ὡς τε τὸν μὲν αὐτῶν πατὴρ αὐτῶν δεινὴν δημῶ-
 σία δεινὰ ὡς χρήμασιν ὡς τῶν δεσποτικῶν, μὴ τε ἀρ-
 δόντες τοῖς, μὴ τε κρινόντες ἀποδοῦναι. τῶν δ' ἄλλων πο-
 λιτῶν, τὸν μὴ δυνάμενον τὰ ἑαυτοῦ θέναι οἷς θέναι, εἰς τὸ
 δεσποτικὸν ἀχθεῖν αὐτὰ ὑφ' ἑαυτοῦ δίδου. καὶ πμήκρης
 τῆς τῶν μὲν πολλῶν ἡμέρᾳ τότε ὅτε τὴν διπλοσύναν εἰσε-
 πραττειν, οὐδ' αὖ πρὸς εὐδὸς λαβεῖν ἢ θέλῃσιν ἐπὶ τῶν μὴ μέ-
 χρι τῆς ἐννέτης πενταετίας, ἀλλ' οὐδὲ μίας ἡμέρας:
 ἀλλ' ἢ διπλὰ τὰ χρήματα εἰσεκαταβαλεῖν, ἢ πρὸς χρῆμα
 δίδου. πρὸς δὲ οὐδὲ ὅτος τοῖς ἐνδεῶς τὸν οὐκ ὠφελὲς τα

οὐδ' ὅτι δικαιοσύνη. νῦν δὲ ὅπως ὦν αὐτοὶ ὑμεῖς καὶ ἀγνοῦτε, ἀλλὰ
 τοὺς πόλεις, ὑποδύοντες αὐτὸν κρίσας νόμον εἰσενεγκέν
 ἐτόλμησεν. ἀλλ' ὁμῶς καὶ τὰς καὶ κείνα φησὶν ὑποδύοντες
 πεπεσχαί. εἴτε ταῦτ' ὑμεῖς ἐφ' ἑαυτοῖς* αἰσθάνεσθε ὑποδύ
 ὑμῶν πεπεσχαί; καὶ τὰ τ' ὑποδύοντες θρασυτήτος καὶ πονηρίας
 ὄργα πράως οἴσεται; ἀλλὰ μισεῖν ὀφείλετε τοὺς τοιοῦτους,
 ὡς ἀνδρὸς ἀθηνᾶιοι, μάλλον, ἢ σώξεν. τὸν γὰρ ὑποδύ
 πόλεως πεπεσχαί καὶ πρῶτον ὑμῶν τολξόμενον τὸ τῆς
 πόλεως ἡθους ἔχοντα διὰ φαίνεσθαι: τοῦτο δ' ἐστὶ τί; τοῦτο
 θενεῖς ἐλθεῖν: τοῖς ἰσχυροῖς καὶ δυναμένοις μὴ ἀδίκῃ ἐπειν ὑ-
 ρίζαν: τοῦτο μὲν πολλὰς ὁμῶς μετὰ χειρὶ ἔχοντες, καὶ ἀνδρῶν
 τὸν ἀεὶ τί δύνανται δοκοῦντα, ἀλλὰ σὺ κρίνεις ὡς πρὸς κέρως:
 οἱ ἄπο πολλῶν μάλλον αὐτοῖς εἰκότως μὴ θελήσαντες ἀκύνσαι
 σὺν θάνατον καὶ ὑποδύοντες οὐ τοῖς, ἢ διὰ ἀνδροπίων ἀνδρῶν
 ἔχον. ὅτι τοῖνυν οὐδὲ πῶς εἰσπραξὶν αὐτῶν ὑποδύ ὑμῶν πε-
 κρίνεται, καὶ τοῦτο ἀλλήλων δὴ μάλα ὑμῖν δῆλον κρίνω. εἰ γὰρ
 πρὸς ὅροις αὐτοῖς πότεροι αὐτοῖς δοκῶσιν ἀδικεῖν μάλλον τὴν
 πόλιν: οἱ γεωργεῖντες, καὶ φιδόμενοι διὰ παιδοτροφίας ἢ καὶ οἱ
 κεία ἀναλάματα, καὶ λειθυρίας ἐτόρας λελοῖ πότες ἔχον
 εἰσπορεύς, ἢ οἱ τὰ τ' ἐβελήσαντων εἰσενεγκέν χρηματῶν, καὶ τὰ
 πρὸς τ' συμμαχῶν κλέπτοντες, καὶ ἀκρῶντες, ἐκ αὐτοῖς τ' ὅ
 δὴ πρὸς πόλιν καὶ πόρ' ὄντες ἀναιδέως ἔλθοιεν, ὥστε φῆσαι
 τοῦτο τὰ ἑαυτῶν μὴ εἰσπορεύοντας μάλλον ἀδικεῖν, ἢ τοῦτο τὰ κοι-
 νὰ ὑφαιρουμένους. τίνος ἔν αὐτοῖς ὡς πρὸς κέρως καὶ ἀνδρο-
 πίων ἐπ' ὄντων πλειόνων ἢ θελήσαντες ἀφ' ὅ γε ἐτόρος ὑμῶν
 πολιτῶν, καὶ αὐτοῦ τῶ χρόνῳ πολλῶν μὲν στρατηγῶν ἢ
 δικηγόρων πῶς πόλιν, πολλῶν δὲ ῥητόρων, οἱ πρὸς τοῦτο συ-
 κέρειν, ὡς οἱ μὲν τεθνήσκουσιν ἐφ' οἷς ἡδίκησαν, οἱ δὲ ὑποχρεῖσθαι
 ὡς ἄλλοι καὶ ἀγνοῦντες ἑαυτοῖς, ἐδενὸς πῶς ποτε ὑποδύ ὑμῶν
 ὅτι κατὰ πόρος ὑμῶν ἐδὲ πόρος, ἐπὶ ἀγανακτῶν ὡς φησὶ ὑποδύ
 ὡς ἢ πόλις ἐπαρῶν: ἀλλὰ ἐν ταῦτα ἐφαίνθη ἢ μὲν καὶ δόμενοι

οὐ πολλοὺς εἰδὲ κακῶς ποιῆσαι; βούλει δὲ, ὡς ἀνδρὶς ἀδὴ
 ναῖοι, ὅς τοι τῶν αἰπὸν ἐγὼ ὑμῖν εἶπω, ὅτι τοι τῶν με-
 πέχουσιν, ὧν ἀδικεῖσιν ὑμᾶς ἱνός: ἀπὸ δὲ τῆς εἰς περὶ
 τομῶν ὑφηρεῖν το: διὰ ἀπλησίαν δὲ τῶν διχόθεν κῆ-
 ποῦται πῶς πόλιν οὐτὲ γὰρ ἔχον πολλοὺς καὶ κατὰ με-
 κρὰ ἀδικεῖσιν ἀπεχράντα, ἢ ὀλίγοις καὶ μεγάλοις: οὐτε
 δημοτικῶς τὸν δῆμον τὰ τῆς πολλῶν ἀδικήματα ὁρᾶν, ἢ
 τὰ τῆς ὀλίγων: ἀλλὰ τὸτ' αἶπον, ὅς ἐγὼ λέγω. διὰ τῶν
 ὑμᾶς τῶν λαοφιλῶν καὶ μεμνημένων ὧν αὐτὸς ἔχων
 ἀμάρτη, καλᾶν ὅταν λάβῃτε ἱνα: καὶ μὴ τὸν χρόνον εἰ-
 πλὺς ἐς ἀπ' ἐκείνου, σκοπεῖν. ἀλλ' εἰ ταῦτ' ἐπίουν, ὡς εἰ-
 νῶν πρῶτος οἶσετ' ἐφ' οἷς τότε ἡγανακτεῖτε, δόξετε ὀργιζόμε-
 νοι κατεργασθῆναι τὰ χήματα τοιῶν οὐκ ἀδικεῖν μενοι. ἢ
 μετὰ γὰρ ὀργιζομένων ὅσιν ὀξείως τί κακὸν τὸν λελυπηκότα
 εἰργάζεσθαι: ἢ δὲ ἀδικουμένων ὅταν πρὸ ὑπ' αὐτοῖς λάβω-
 σι τὸν ἀδικηκότα, τότε ἡμωρῆσθαι. οὐκοῦν διὰ δοκεῖν
 νῦν μαλακισθέντας τότε τῆς ὠμωμοσιγῶν ὀρεῶν ἀμε-
 λήσαντας, ὑμῖν αὐτοῖς χεῖρα δοῦναι πρὸς τὸ δίκαιον: ἀλ-
 λά μισεῖν, καὶ μὴ δι' ἀνέχεσθαι φωνῶν, μήτε τοιῶν
 μήτ' ἐκείνων τοιῶν πολιτομυμένων. ἀλλὰ νῦν δὲ ταῦ-
 τα μόνον τοιῶν γινώσκουσιν ἐφ' οἷς περλιτοῦνται: ἀλλὰ
 δι' ὅσιν ἀκαλῶς διωκόμενοι; ἀλλὰ καὶ τὰλλα οὕτω περ-
 σεληλυθῶσι πρὸς ὑμᾶς, ὡς τε ἡμεῖς ἐφ' οἷς ἀνηκέστα, ἀ-
 ξιὸν ὅτι μισεῖν αὐτοῖς. τί γὰρ βούλει εἶπω, τὰ πομπεία
 ὡς ἐπεσκύβασι, καὶ τῶν τῆς σεφάων καθαίρειν, ἢ τῶν τῆς
 θαλάσσης ποίνουσιν τῶν καλῶν; ἀλλ' ὡς τῶν τοιῶν γὰρ εἰ μὴ δὲν
 ἄλλο ἡδίκουν τῶν πόλιν, ἔτις ὅχι ἀπαξ δικάζεις ἂν μοι τε-
 θνῆσαι δοκῶσι. καὶ γὰρ ἴδρουν λίαν, καὶ ἀσεβείαν, καὶ κλο-
 πῇ, καὶ πᾶσι τοῖς δίκαιοις εἰσὶν ἄνομοι. καὶ μετὰ οὕτω πολ-
 λα ὧν λέγων ὑμᾶς ἐφωκίζον ἀνδροπίων, πρὸς λαόν, φή-
 γας δὲ ἀπὸ τῶν τὰ φύλα τῆς σεφάων, καὶ σαπρῶς

εἶναι δὲ τὸν χρόνον ἄσποδρίων, ἢ ῥόδων ὄντας, ἀλλ' οὐ
 χρυσίου, συγχωνοῦν ἐπεισεν. αἰρεθείς δὲ τῷ τῶν περ-
 σείλερ θυρνὶ τὸν ἀπάντων τῶν κακῶν κοινωνόν. καὶ πειτ'
 τῷ μὲν τῶν εἰσποραῖς τ' δὴ μύσιον πρὶν εἶναι περσέγραψεν,
 ὡς δὴ δίκαιος ὢν, ὢν ἕκαστος ἀνιγροφὸς ἐμελεον ἔσε-
 δαι τῶν εἰσενεγώντων: τῷ τοῖς σεφαίωσις δι' ὅς κατέκο-
 πων, οὐχὶ περσὶ γὰρ το, τὰ το δίκαιον ἔδειξεν: ἀλλ' αὖ-
 τος ῥήτωρ, γυμνάσιος, ταμίαις, ἀνιγροφὸς γίγνε. καὶ
 μὲν εἰ μὲν ἀπαντ' ἡξίους ὅσα περσὶ τῶν πόλει σπαντῶ πι-
 σούειν, οὐκ αὖ ὁμοίως κλέπῃς ὢν ἐφωρῶ, νῦν δὲ ἰδίῳ τῶν
 εἰσποραῖς ὁ δίκαιος ἐπ' ὁρίσας μὴ τοῖς πῖσούειν, ἀλλὰ τοῖς
 αὐτῆς διούλοις πλὴν πόλιν: ὁ πότ' ἄλλοι περσὶ τῶν καὶ γρῆ-
 ματα κινῶν ἰδρά, ὢν εἴα οὐ δι' ἰδίῳ τῆς ἡμετέρας γλῆσας ἀ-
 νεπέθῃ, μὴ * περσὶ γὰρ μὲν πλὴν αὐτὴν φυλακὴν, ἢν περ
 τῷ τῶν εἰσποραῖς φαίνει: οὐκ ἡδὴ δὴ λανθὶ ὁ τῶν ἐποίησας;
 ἐγὼ μὲν οἶμαι. καὶ μὲν, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι, καὶ καὶ τῶν παν
 τος τῶν χρόνου σπείλας ὡς καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
 ματὰ τ' πόλεως αἰελῶν, ὡς ἀσεβῇ καὶ διενὰ αὐτὴν περ-
 ψεν. οἶμαι γὰρ ὑμῶς ἀπαντας ὁρᾶν ἅπαρ τ' σεφαίων τῶν
 χρονίσι καὶ τῶν περσὶ γὰρ μὲν πλὴν: οἱ σύμμαχοι τὸν δῆμον τῶν
 ἀθηναίων αἰδραγαθίας ἐπὶ ἐσεφαίων, καὶ δικαιοσύ-
 νης. ἢ οἱ σύμμαχοι ἀρῖσθον τῇ ἀθηνᾷ αὐτὴν διεν, ἢ καὶ τῶν πό-
 λεις οἱ διέντες τὸν δῆμον ἐσεφαίων σωθίντες ἅπαρ τ' δῆ-
 μον: οἱ δὲ βοῆς σωθίντες καὶ ἐλθὺν θδρωθίντες ἐσεφάνω-
 σαν τὸν δῆμον. ἐπερσὶ γὰρ πτόπυ πάλιν: κένων ἀπὸ τ' ναυ-
 μαχίας τῆς περσὶ λακεδαίμονιους. χαβείας ἀπὸ τῆς αὐ-
 νάξων ναυμαχίας. τοιαῦτα ἢ τῶν τῶν σεφαίων ὑδραγί-
 ματα. τῶν μὲν τῶν πίνων ἀπὸ τῶν ἡλθον πολὺ εἶχε καὶ
 πολοπμίαν ὑμῖν, ἢ φαίσεις καθαρεθίντων τῶν σεφαίων.
 ἰδίῳ τῶν πάλαις ἄς ἀντ' ἐκείνων ἐπὶ ἡτθὸς ὑμῖν ὁ πόρνος
 οὔρος, ἀνδρωτίωνος ὑδμελουμνίου ἐπὶ ἡτθὸς, ἰδίῳ γέ-

γράπτει, καὶ οὐ τὸ σῶμα ἡττημένος οὐκ ἐδίδου οἱ νόμοι
 εἰς τὰ ἰδρὰ εἰσπύει, τῷ τῷ ῥυνομαχῶ τῶις ἰδρῶσι ἢ τῷ
 λῶν ἑπὶ γράμμιον ὅστιν. ὁμοίον γε : οὐ γὰρ ἑστῶ τοῖς περὶ
 ροῖς ὑπὸ γράμματα, ἢ φιλοῦμίαν ἴσῃ ἔχον ὑμῖν. ἕλα τῶ
 νω ἐκ τούτων τὰ δεινότερα αὐτῶις ἰδοι πεπεγμένια αὐ
 τοῖς. πῶ μὲν γὰρ θεὸν ἑὺ σεφάνης σεσυλήκασι : τῆς πό
 λεως δὲ τὸν ἥλαν ἡφανίσκασι τὸν ἐκ τῆς ὀργῶν. ὦν ἕπο
 μήματ' ἦσαν ὅντες οἱ σέφακοι : ἑὺ δ' ἀναδίντας δόξαν οὐ
 μικρὰ ἀφῆρῶται, τῷ δοκεῖν ὦν ἂν οὐ πᾶσι τωσιν ἐδέλκῃ
 μεμνήσθαι. καὶ τοιῶντα καὶ τῶσιν τὰ τὸ πλῆθος ὀργασάμε
 νοι καὶ εἰς τῶν ἀναιδισίαν καὶ τὸ λῆθος περὶ ἡλῶντασιν,
 ὥσθ' ὁ μὲν οἶετο δι' ἐκείνον ὑφ' ὑμῶν σωθήσεσθαι : ὁ δὲ πα
 ρακτάσκει, καὶ οὐ κατὰ δύνετο τοῖς πεπεγμένοις. οὐ τῶ
 δι' οὐ μόνον εἰς χρήματα ἀναιδῆς, ἀλλὰ καὶ σκαῖός ὅστιν, ὥστ'
 οὐκ οἶδεν ἐκείνο, ὅτι σέφακοι μὲν εἰσιν ἀρετῆς σημεῖον : πάλ
 λαι δὲ καὶ ἐκ πῶματα, καὶ τὰ τοιῶντα, πλούτου. καὶ σέ
 φακος μὲν ἄπας καὶ μικρός ἢ, πῶ ἴσῃ φιλοῦμίαν ἔχει ὡ
 μεγάλῳ : ἐκ πῶματα δ' ἢ θυματήρια, ἢ τὰ τοιῶντα κτή
 ματα εἰάν μὲν ἕποδ' ἑβάλη τῷ πλῆθει, πλούτου πρὸ δόξαν
 περὶ εἰλάτο τοῖς κεκτημένοις : εἰάν δ' ἢ σμικροῖς σεμνύ
 νηται ἕως, τῷ τῷ ἀπείχει τῶ πμῆς πνοσ δὲ τῶ τῶ τῶ
 ὥς τε ἀπειρόκαλος περὶ δόξαν εἶναι. οὐ τὸς τῶν ἀνελῶν
 μὲν τῆς δόξης κτήματα, τῶ πλούτου πεποιήται μικρὰ
 καὶ ἀνάξια ὑμῶν. καὶ οὐ δὲ ἐκείνο οἶδεν, ὅτι πρὸς μὲν χρε
 μάτων κτήσιν οὐδὲ πᾶσι τε ὁ δῆμος ἐποπύδασι : πρὸς δὲ
 δόξης, ὥς δὲ πρὸς αὐτῶν ἄλλων τεκμήριον δὲ, χρήματα
 μὲν γὰρ πλείστα τῶ ἐλλείων ποτὲ ἔχον πάνθ' ἕποδ' φιλο
 πμίας ἀνῆλθον : ἕποδ' δὲ δόξης εἰσφορῶν ἐκ τῶ ἰδίων οὐ
 δὲνα πᾶσι τε κίνδυνον ἔξει, ἀφ' ὧν κτήματα ἀθάντα αὐ
 τῶ πδρίβει : τὰ μὲν, τῶ ὀργῶν ἢ μνήμη : τὰ δὲ τῶ ἀναδῆ
 μάτων τῶ ἐπ' ἐκείνοις σαδίντων ἑκάμωσ : περὶ πύλαια

τῶντα, ὃ πρὸ θεῶν, νεώσοικαι, σοαί: οὐκ ἀμφοτέρωκοι δὴ οὐ,
 οὐδὲ χρυσίδες τέτταρδοι, ἢ ῥῆς, ἄρουσα ἐκείνη μιν, ἃς ὅ-
 παν σοι δὴν, πάλιν γράφεις καὶ τὰ χωνύειν. οὐ γὰρ ἐκείνους
 δεκτὸν οὐκ, οὐδὲ ἄ καὶ τὰ ῥάσαντ' ἄν οἱ ἐχθροί, ποιούν-
 τες, διὰ τὰς περὶ τὸν εἰσφορὰς ταῦτ' ἀνέδειξεν, οὐδὲ
 οἷοις πρὸ σὺν χῶρμενοι συμβούλοις ἐπολιτδύοντο: ἀλλὰ
 ὅς ἐχθροὺς κρατύνει, καὶ ἄ πᾶς ἕως ἂν οὐ φρονῶν οὐξ αἶ-
 πλὼ πόλιν εἰς ὁμόνοιαν ἀγαγόντες, ἀθάναν κλέος αὐ-
 τοῖς λελοίπασι. ὅς ὡνιτηδύοντας οἱ αἰ βεβίωται, τῆς α-
 γορᾶς εἰργοντες. ὑμεῖς δ' εἰς τὸν τοῦ, ὡ ἀνδρὸς ἀθηνᾶοι,
 περὶ χῶντ' οὐκ εἰσὶν, καὶ ῥαθυμία, ὥς τ' οὐδὲ τοιαῦτ' ἐ-
 χοντες πρὸς αἰετῶντα, τῶντα μιν εἰδε: ἀλλ' ἀνδροτίων ὑ-
 μῖν κρυπείων ὡνισκιδασῆς: ἀνδροτίων, ὡ γῆ καὶ οἱ. καὶ τῶν
 ἀσέβημα ἑλπίων πινος ἡγεῖσθε. ὅς μὲν δ' ἡγεῖσθε μιν τὸν
 εἰς ἰδρὰ εἰσιόντα, καὶ χερνίβων, καὶ κενῶν ἀφόρμενοι, καὶ τῆς
 περὶ τὸν θεὸν ἐπιμελείας περὶ τὴν ἐσόμενον, οὐχὶ περὶ
 ἐμμένον, τακτὸν ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγνύειν, ἀλλὰ τὸν εἶον ὁ-
 λον ἡγεῖν κενῶν τοῖς τῶν ἐπιτηδύων μᾶτων, οἱ αἰ τὸν τῶν βεβίω-
 ται. καὶ πρὸς μὲν τούτων, καὶ τὰ ῥαθυμία. ὅς ὑποκράτει
 σωρεῖ, καὶ λέγειν ἔχων ἐπὶ περὶ τῶντα παύσθαι. οἱ
 δα δὲ ὅτι ὡς μὲν οὐκ ἀσύμφορος ὑμῖν ὅτι νόμος, καὶ πρὸς
 πάντας τοὺς νόμους εἰσενέωγε μὲν, καὶ καὶ πάντα ἀδύ-
 κως ἔχων, οὐκ ἔξελε γιν. ἀνδρὶ δ' αὐτὸν λέγειν, ὡς ἐκτέπ-
 σαι τὰ χρήματα ἀνδροτίωνι, καὶ γλῶσκέτη, καὶ μελενάπω-
 καὶ ὅς ἡ ἀνδρὸς τ' αὐτὸν πάθοι πάντων ἀνθρώπων, εἰ πεποιη-
 των ἐκείνων τὰ δίκαια ἑαδὲ ὡν αὐτὸς αἰτίαν ἔχει θῆναι
 τὸν νόμον, μὴδὲν ἢ πον αὐτὸς ἀλίσκοιτο. ὅς δὲ τὸν λόγον
 ἡγεῖσθε ὡνισκιδασῆς, οὐδὲ καθ' αὐτὸν λέγειν εἰθῆναι τὸν τῶν. εἰ μὲν
 γὰρ ἑαδὲ τούτων, οὐς τὰ περὶ τὸν φήσεις πεποιηκέναι,
 θῆναι τὸν νόμον ὁμοῦ λαοῖς, κατ' ἐκείνους πεποιηκέναι ἀλί-
 σκεῖσθαι φανερὰ, ὅς μὴ πρὸς τὸν νόμον, εἰ μὴ τὸν αὐτὸν

ἢ πᾶσι τοῖς πολιτοῖς ἀνέκρως οἱ κύριοι νόμοι λέγουσι,
καθ' οὓς οὐδεὶς δικάσειν ὁμωμήκασιν. εἰ δὲ τῶν πᾶσι συμφέ-
ροντος ἀνέκρως νομοθετῆσαι φήσεις, μὴ λέγε τι τῶν ἐκπι-
σιν τι τῶν τούτων: οὐδὲν γὰρ κοινωνεῖ τῷ νόμῳ τῷδε: ἀλλ' ὡς
τοῖς τῆς θεᾶς ὅστις καὶ καλῶς ἔχων ὁ νόμος, ὅστις διδάσκει. ὅστις
γὰρ ἐὰν ἔσθῃ οὐ σύμμι εἰσενεγκεῖν φῆς, ἐγὼ δὲ γέγραμ-
μεν πάντα τὰ φάσκων, κρίναι δὲ προσήκει τούτουσι. καὶ τοῖς
καὶ ὅστις οὐκ ἀχρησταί μ' ἂν δείξει πάντα μάλλον, ἢ καὶ τοῖς
τοῖς νόμοις πεποιημένους τι τῶν ἐκπισιν ἐκείνους τι τῶν χρη-
μάτων: ἀλλὰ μὴ ποδὶ τῶν ὑμῶν οἰσόντων τι τῶν φῆφον,
τί δὲ τῶν λέγοντα ἀνολχεῖν με νυνί; οἱ μὲν τοίνυν
αὐτὸν, οὐδὲ ἐκείνων ἀφίξεσθαι τῶν λόγων, ὡς δεινὰ ἂν πα-
θοι, εἰ γράψας ὅπως ἀθηναίων μηδείας δεδήσεται, αὐτὸς
πέσειται πικρὸν: καὶ ὅτι τοῖς νόμοις ὡς προτάττω καὶ
μετὰ τὰ τῶν εἶναι ἔσθῃ τῶν ἀδυνάτων μάλιστα ὅστις. πρὸς
δὲ τοῖς τοῖς λόγοις βέλτιον προσηκόντως εἶναι μικρὰ πάν-
τας ὑμᾶς, ἢ ἢ τῶν ὑμῶν πατῶν. ὅστις μὲν γὰρ λέγει, ὅπως
μηδείας δεδήσεται ἀθηναίων, μὴ λαμβανέτω φλυδῆμιος ὑ-
μᾶς: οὐ γὰρ τῶν εἶθις: ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς ἀκύροι τῶν
προσπιμμάτων γνησεσθε. καὶ τι μεθ' ὅρκου, καὶ λό-
γου, καὶ κρίσεως φῆφον ἐκτελεστέων ἀδικεῖν καθήσεται:
μὴ δὲ ταῦθ' ὑμῖν τῶν ἐκ τῶν νόμων ἐκμάτων ἐκλέξασθαι λεγέ-
τω, ἀλλὰ λαμβανέτω τὰ τῶν ἀνέκρως: ἀλλ' ὅλον διεκνή-
τω τὸν νόμον ἐξῆς, καὶ τὰ συμβαίνοντ' ὑμῶν αὐτῶν σκοπεῖν
εἰάτω. οὐδέποτε γὰρ τῶν ὄντων, ἀλλὰ λέγω, καὶ οὐχ ἄ-
φροσιν οὐτῶς. ἀλλὰ μὲν πρὸς γὰρ τὸ τοῖς πολλοῖς συμφέ-
ρειν, τοῖς νόμοις πρᾶτους καὶ μετρίους εἶναι, τὰ δὲ χρη-
σκοπεῖν. ἐστὶν, ὡς ἀνθρώποις ἀθηναῖοι, δύο εἶδη, ποδὶ ὧν εἰσιν
οἱ νόμοι καὶ πᾶσι τοῖς πόλεις ὧν τὸ μὲν ὅστις δι' ὧν χρώ-
μεθα ἀλλήλοις, καὶ σιωπᾷ λαττομεν καὶ ποδὶ τῶν ἰδίως
ἀχρηστὴν διωρίσμεθα, καὶ ζῶμεν ὅλως τὰ πρὸς ὑμᾶς

χρῆται δικαστέοις καὶ τῶν αὐτῶν τῶν ἡρώων, τὸ δεινὰ πα-
 σchein εἶναι: ποιεῖν γὰρ ὅτι εἴθε γὰρ δεινὰ, καὶ προέβλεψε μάλ-
 λον αὐτῶν πῶς μισεῖν, ἢ περὶ εἴφειν ἐλεῖν. οὐτ' ἄλλως
 προῶσ καὶ φιλόφρονος οὐκ ἔστι τῶν ἄλλων διάφορος ὢν
 μάλλον ἐλεῖν αὐτοὺς. οὐ γὰρ ὅτι τῆς αὐτῆς ψυχῆς, αὐ-
 θροπύωνά μιν, καὶ γλαυκότην, καὶ μελάνωπον ἐλεῖν, ἃ
 κλέφαντες εἶχον, εἰ καὶ τῶν αὐτῶν: τοῦτων δὲ πρὸς τῶν ὄν-
 των καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν ὢν ὅτι τῶν οἰκίας ἐβάδιζον οὐ
 εἴθε αὐτοὺς καὶ εἴθε ἀφ' ἑκτάς ἐχόν, καὶ εἴθε ὑπερέτας, μη-
 δὲνα πῶς τε ἐλεῖσαι, ἀλλὰ θύραθεν φαίνειν, καὶ σφώμ-
 μαθ' ἑποσπᾶν καὶ διάκενον εἶπες ἐχρῆτο, τῶν αὐτῶν ἐνέχυρά
 ζειν. ἃ σὺ πάντ' ἐποίησας ἐν αὐτῶν τὸν ὅλον μετ' αὐθροπύωνος.
 πολλῶν γὰρ δὴ πού γε τλιώτερον ἐπάχεθ' ὑμεῖς, καὶ πολὺ
 μάλλον αὐτῶν εἰκότως ἡλίας τῶν αὐτῶν, οἱ δὲ ὑμᾶς ὡς καὶ τῶν
 τε εἴθε λέγοντας οὐδ' ὅλουν εἰσφρόνους παύοντα: καὶ οὐκ
 ἀπόχρη εἴθε, ἀλλὰ καὶ διπλᾶ περὶ πόντου, καὶ ταῦθ' ὡς
 πῶς σὺ, καὶ αὐθροπύωνος, οἱ μὲν εἰσφρόνους οὐδὲ πῶ-
 ποτε εἰσεννέοιτε. περὶ τοῦ τῶν ἐφρόνησεν οὐτῶς, ὡς
 ἀρ' οὐδὲ δύνω τῶν οὐδὲ μίαν δώσω, ὡς τε μένος δέκα
 τῶν σωμαρχόντων ὄντων κοινῇ τὸν λόγον ἐπράξαμε μετ' αὐ-
 θροπύωνος ἐτόλμησε. προῶν γὰρ οὐδὲν ὠφελούμενος ὡς
 μὲν ἡμετέρας ἀπὸ χράνεται, καὶ νόμους εἰσφρόνους πᾶσιν
 ἀνελπίους: τὸ πλεονέκτηον δὲ, καὶ ἐν τῶν νόμων περὶ τῶν
 ὄντων μὲν ἀθηνᾶν οἱ δὲ ὑμᾶς οἱ μὲν λαμβάνειν. Οὐκ ἔστι
 ἔμοιγε δοκεῖ μάλιστα ὀργῆς ἄξιον εἶναι, φράσω καὶ οὐκ ἀφ' ἑ-
 κρὶ τοῦ μὲν. ὅτι ταῦτ', ὡς αὐθροπύωνος ἀθηνᾶν, περὶ τῶν ἐπὶ
 ἀργυρίῳ, καὶ περὶ τῶν ὡς ἀληθῶς μεθορνεῖν, οὐκ εἰς
 ἃ καὶ συγγνώμην αὐτῶν ἀκρίβους ἔχει, ταῦτ' ἀναλίσκει,
 τῶν αὐτῶν δὲ εἰς τί, ὁ πατήρ, ὡς αὐθροπύωνος δικασαί, ὁ τῶν τῶν
 δημοσίᾳ ὀφείλει, καὶ οὐκ ὀνειδίζων ἐκείνῳ λέγω, ἀλλ' ἀναγ-
 ναστόμενος: καὶ οὐτῶς ὁ χρῆτος πόριος. καὶ εἰ ὅς τις μὲν

λων κληρονομήσειν τῆς ἀλμιάς, ἀν' ἐκείνους τι πάθοι, μὴ οἶμαι διένεκτίσσει, ἀλλὰ κόρδαίνειν, ὃν ἐκείνος ζῇ χρόνον, ἀξιοῖ ᾧ τὸ κόρδος, τίνος αὖ ὅ μιν ἀρχαίεται δοκῇ, καὶ τὸν μὲν πατὴρα οὐτ' ἐλεῖς, οὐτ' εὖ σοι πάσχειν δοκεῖ, εἰ βύλαμβάοντος καὶ χρηματιζομένου ἀπ' ἧς εἰσφορῶν ὧν εἰσέπραττο, ἀπ' ἧς ἡμισιμάτων ὧν γράφεις, ἀφ' ὧν εἰσφορῆς νόμων, δὲ μικρὸν ἀργύριον μὴ μετέχει τῆς πόλεως, ἐτόρους δι' ἐλεῖν ἡνὰς φῆς. ἀλλὰ νῆ δία τῶ ἀδελφῷ καλῶς διώκηκεν; ἀλλ' εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο ἡδίκη, καὶ ἔστιν ἄξιός ὃς ἀρχαλῶμαι: πέπρακε γὰρ αὐτῷ καὶ οὐκ ἐκδίδωκε. τῆς γὰρ ὅ μιν ἐχρῶν ἐνὶ κόρυφαίῳ ἡνὶ τῆς νῦν ἐχόντων τῷ πόλιν, καὶ λαλόντι πρ' αὐτῷ ὅτι δούρο πρεσβούοι. καὶ βουληθέντι λαβεῖν αὐτῷ, ὅς οὐ δὲ ἔσπου πρὸς αἰφῶ, λαβὼν ἀργύριον ἔδωκε. καὶ νῦν ὅς ἐστιν ἐκ κούρα. ὅς οὖν τῷ μὲν ἀδελφῷ ἐπ' ἰσχυρῇ φησὶ μὲν ἐκδύναι, πέπρακε δὲ τῷ ὄργῳ: τὸν δὲ αὐτῷ πατὴρα ὅτῳ γρηοῖσθε: καὶ λαλόντι δὲ καὶ μετὰ γράφει, καὶ κλιτὸν ἔσται: ἔστιν ὅ μιν λαβόντες οὐκ ἀρχαίνετε, δόξετε αὖρα, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, κρίσεις βούλεσθαι καὶ πείσματ' ἔχειν, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ μάχης τῆς πονηρῶν. καὶ μὲν, ὅτι μὲν πρὸς σῆκει πάντας καλῶς ἐπὶ ἀδικούντας, ὅς οἱ δὲ ὅτι πάντες αὐτοὶ ἐπὶ δόξῃ, φησὶτε: ὅσω ὅ μάλιστα ἔστιν ὅς τὸν νόμον εἰσενέωχεν ἐπὶ βλάβῃ τῷ πᾶσι τοῖς ἐνὶ δικάσει πειράζομεν. τῆς μὲν γὰρ κλεπῶν καὶ λωποδυνῶν καὶ τὰ ριπῶν κακουργούντων ἕκαστος, πρῶτον μὲν ὡς ἀληθῶς τὸν αὐτὸν χύντα ἀδικεῖ καὶ οὐκ αὐτοῖς τ' αὐτὸ ἢ πάντας ἐκδύειν, οὐδὲ τὰ πάντων ὑφελίεσθαι: εἴτα καὶ αὐτῷ τῷ ἐαυτῷ δόξαν καὶ τὸν βίον μένει. εἰ δὲ τις εἰσφορῆς νόμον ὅς οὐ τοῖς βουλομένοις ὅ μιν ἀδικεῖν ἢ πᾶσι ἰξουσία καὶ ἀδεια γένησεται, οὗτος ὅλῳ ἀδικεῖ τῷ πόλιν, καὶ κατεσχύνει πάντας. νόμος γὰρ αἰσχρὸς ὅταν κύριος ἦ, τῆς πόλεως

ὄνεις δὲς ὅτι τῆς θεμελίως : καὶ ἐλάττει πάντας, ὅσοι πρὸς ἅν
αὐτῷ χρώσονται. τὸν δὲ καὶ ἐλάττειν ὑμᾶς, καὶ δόξης ἀνά-
πρωτὰ καὶ φαύλης ἡδὲ χειροῦντα, ὅτε οὐ πτωρὴ σέθεν
λαβόντες ; καὶ τί φήσετε ; γνοίη δ' αὖτε οὐτὼ μάλιστα ἡλί-
κα πρὸς γματὰ συκοφαντίας γέγραφεν αὐτῶν : καὶ ταῦτ'
ὡς ὑπεναντία τῇ καθεστῶσιν πολιτείᾳ : εἰ λογιζόμενοι ὅτι
πάντες οἱ κατὰ λόντες τὸν δῆμον ὅταν πρὸς γμασιν ἐγχει-
ρώσιν νεωτέρους, ὅτε ποιῶσι : πρὸς τὸν ἀπάντων ἐλθὼν ὅς
νόμοις πρὸ τοῦ νόμου, δι' ἀμφοτέρων πινάκων ὑπάρχοντες
πρὸς δίκην. πῶς δὲ οὐκ ἄξιός ἐστις, εἰ δυνάσται ὅτις, οὐχ
ἄπαρ ἀκρωλύναι ; ὅς ἐστις ὢν, καὶ οὐ δὴ πρὸς μέγαν κατὰ
λόνειν ὑμᾶς, ἀλλὰ τὸν ἀντίον αὐτῶν ἐν ὑμῖν, ἀντὶ δίκαια
καὶ προσήκοντα ποιῆτε, ἀκρωλύνει, ὅπως ἐμμενῶσιν τῶν
τὰ δίκην καὶ δὲ τὸ νόμον λύνειν ἡξίωσεν, ὅς δὲ δὴ καὶ τὰ δι-
καστήρια. γράψας αὐαὶ δὲς εἴπιν πρὸς τε τῇ μὲν δεσμοῦ,
καὶ τὸ λοιπὸν ὑμῖν πρὸς ὑμῶν, ὅτε οὐκ ἀφῆσθαι. καὶ μὲν εἰ
ἀλλοίκα δὴ μάλα κραυγὴν ἀκούσετε πρὸς τὸ δικαστήριον, εἴ-
τ' εἴποι τις, ὡς ἀνέφικται τὸ δεσμοπῆριον, οἱ δὲ δεσμοῦται
φύλακται : οὐδὲ οὐτε νέος, οὐτε γέρον, οὐτ' ὀλίωρος οὐ-
τως ὅτις, ὅς τις οὐχὶ βροτὴν ἔσται αὐτῶν, καὶ τὸν δύνανται. εἰ δὲ
δὴ τις εἴποι πρὸς ἐλπίων, ὡς ὁ τὸν αὐτῶν ὅτις οὐτὸς, οὐδὲ
λόγου τυχόν, οὐδὲ αὐτῶν ἀπαρτὴς θανάτῳ ζημιωθείη. νῦν
τοίνυν, ὡς αὐτῶν ἀθηναῖοι, ἔχειτε ὅτε οὐχὶ λάθρα
πιπίνετε ὅτε, ἀλλὰ φωνακίως καὶ πρὸς ἀντιθέτως ὑ-
μᾶς, νόμον τέθεικε φωνάζειν, ὅς οὐκ ἀντίον μόνον τὸ δεσ-
μοπῆριον, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν. πρὸς τοῦτο εἰληφει δὲ καὶ τὰ δικα-
στήρια. τίς γὰρ ἢ τὸν τῶν, ἢ ἐκείνων χρεῖα, ὅταν οἷς τε τῇ μὲν
δεσμοῦ, λύνονται ; καὶ τὸ λοιπὸν πρὸς ὑμῶν, μὴ δὲ ὑμῖν
ἢ πλεον : διὰ τοίνυν ὑμᾶς καὶ κεῖνο σκοπεῖν, ὅτι πρὸς τοῖς
ἐλλώων πρὸς μάκρως εἰσὶν ἐμμενῶσι τοῖς νόμοις χρῆσθαι
τοῖς ὑμετέροις, ἐφ' ὃν τοῦτο εἰρηθεῖ ὑμεῖς εἰκότως. ὁ γὰρ εἰ-

πρὶν ἵνα φασιν ἐν ὑμῖν, ἀληθὲς εἶναι μοι δοκεῖ. ὅτι τοῦ νό-
 μους ἅπαντες ὑπελήφασιν ἐν ὑμῖν ὅσοι σωφρονοῦσι, τοῦ-
 ποῦ τῆς πόλεως εἶναι. καὶ τοῖνυν ἀπουδάξεν, ὅπως ὡς
 βέλτεροι δόξωσιν εἶναι· καὶ τοῦ λυμμενομένου καὶ διαστρέφον-
 τος αὐτοῦς κολόξην. ὡς εἰ καὶ τὰ ῥᾶθυμήσετε· τῆς φιλοπι-
 μίας τε τῆς αἰσθησῆσθε, καὶ καὶ τῆς πόλεως δό-
 ξαν οὐ χρηστὴν ποιήσετε. καὶ μὴν εἰ σόλωνα καὶ δράκοντα δι-
 καίως ἐπαινέτε, οὐκ ἂν ἔχοντες εἰπεῖν ἔδε τῶν κοινῶν δού-
 ρηται οὐδὲν, πλὴν ὅτι συμφέροντας ἔσθην καὶ καλῶς
 ἔχοντες νόμους· δίκαιον δὴ περὶ καὶ τοῖς ὑπεναγμένοις ἡθεῖσιν
 ἐκείνοις ὀργίλως ἔχοντες, καὶ κολλῶντας φαίνεσθαι. οἶδα
 ὅτι πρὸς κρᾶτην, ὅτι τὸν νόμον εἰσενέωχε τοῖς, οὐχ ἡμῶν
 ἀποδρῶν τῆ· πρὸς ἡμεῖς πολίτῳ εἶναι πρὸς ὑμῖν ἄξια
 δεσμοῦ. βούλομαι τοῖνυν ὑμῖν καὶ κείνο διηγήσασθαι, ὅ φα-
 σί ποτ' εἰπεῖν σόλωνα καὶ τηροῦντα νόμον πινὸς οὐκ ἐπι-
 τήδειον θένος. λέγειται δὲ τοῖς δικασταῖς αὐτὸν εἰπεῖν ἐπει-
 δὴ τὰλλα κατηγόρησεν, ὅτι νόμος ἔστιν ἀπάσις, ὡς ἔπος
 εἰπεῖν, τοῖς πόλεσιν, ἐάν τις τὸ νόμισμα διαφθέρῃ, θάνα-
 ρον τὴν ζημίαν εἶναι· ἐπὶ δὲ τῆς δὲ εἰ δίκαιος αὐτὸς καὶ κα-
 λῶς ἔχων ὁ νόμος φαίνεται, ἐπειδὴ φῆσαι πάντας τοῦ δι-
 κασῆς, εἰπεῖν, ὅτι αὐτὸς ἡγεῖται ἀργύριον μὲν νόμισμα
 εἶναι τῶν ἰδίων σωμαλαγμάτων ἐνείκα τοῖς ἰδιώταις εὐρημέ-
 νον· τοῦ δὲ νόμος ἡγεῖται τῆς πόλεως νόμισμα εἶναι. διὰ δὲ
 τοῦ δικασῆς πολλῶν μάλλ' ἔστιν ὅτι τῆς πόλεως ἔστι νόμι-
 σμα, τοῦ διαφθείρει, καὶ πρὸς σῆμα ἐσφῶρῃ, μισεῖν καὶ
 κολλᾶν, ἢ εἰ τις ἐκείνο, ὅτι τῶν ἰδίων τῶν ἔστι. περὶ εἶναι δὲ
 τεκμηριον τῆ καὶ μείζον εἶναι τὸ ἀδίκημα, τὸ τοῦ νόμος δια-
 φθείρειν ἢ τὸ ἀργύριον· ὅτι ἀργύριον μὲν πλὴν τῶν πό-
 λεων καὶ φανδρῶς περὶ χαλκὸν καὶ μέλυτον κεκραμένῳ
 χρώμεναι σώζοντα, καὶ οὐδ' ὅποιον πρὸς τοῖς πᾶσι.
 ὁμοίως δὲ νόμοις πονηροῖς χρώμενοι, καὶ διαφθείρεται τοῦ

[illegible]

16

12/10/2001

ἀναδέντας, ἀπ' αὐτοῖς περὶ τοῦ περὶ πάντας ὡς ἰδρόσυλον.
οἱ δὲ τῇ ὑδροαῖα καὶ διδασιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ κείνος ὕ-
πὸ τῆς ἰδρίας ἐφ' ἡμετέρας λαβὴν τὰ ἱμάτια, ἵνα κομί-
σῃ περὶ τὸ ἰδρόν κληρονομήσιν. ἐν ταῦτα ἀριστοκρίτων γρά-
φει ψήφισμα. περὶ τὸν μὲν ἀπερβοῦλον, ἔπειτα διεινό-
τατον: κελούων, ἐὰν μὲν ὁμολογῇ τὰ ἱμάτια ὑποκρίναι,
ἀποδοῦναι αὐτὸν ἀπὸ τῆς. ἐὰν δὲ ἀρνήσῃ, κρίνεται: ὅθεν οὐ
σωβέναι αὐτὸν ὁμολογῇ μὲν τὰ ληθεις, πῶς χρῆ-
ματεσθῆναι: ὅθεν ἀρνήσῃ, μετ' ὀλίγον ὅθεν πα-
θεῖν. ὅθεν τὸ ψήφισμα γράφεται μένος πῶς ἀνόμων φανό-
στατος ὁ ἰδρόκλειους τῶ κινδυνολύοντος πατρὸς συνητηρ-
ρήσαντος αὐτοῦ δημοσίων, αἰρεῖ πῶς ἀνόμων. καὶ ὑμῶ
τὸ δικαστήριον ἀριστοκρίτων πέντε τάλαντων. ὅθεν μὲν δὴ
περὶ τὸν ἀπὸ φλημα ἀριστοκρίτων γίνεσθαι. ἔπειτα ἡγεμέ-
να γράφεται μένος, καὶ τὸν ἀπὸ φλημα ἀριστοκρίτων, τὸ πέμπτου
μέρος μὴ λαβὼν τῶ ψήφον, ὡφλε χελίαν. οὐκ ἀριστοκρί-
τος δὲ αὐτοῦ κατὰ τὴν ὡφλεσμένην περὶ τοῦ δι-
καλοῦται τὰ ὀφλήματα κατὰ τὸν νόμον, καὶ γίνεσθαι δὴ
κατὰ τὰ λαντα, καὶ διχίλια δραχμαί. ὡς δὲ τούτων τῶ
χρημάτων ἀριστοκρίτων τίς τὸ δημοσίον χωρεῖν ἐαυτῶ.
καὶ τὸ χωρεῖν ὅθεν νόμος ὡφλεῖται ὁ ἀδελφός αὐτοῦ, τὰ-
ξιν αἰτησάμενος τῶ ὀφλήματος. ὡς τε ἐν δίκῃ ἔτι σιν ἐκτί-
σαι τὸ σύμπαν, καὶ ἔκαστον ἔτος ὑβείας τὸ ὡφλεῖται με-
ρος. δύο μὲν δὴ κατὰ τοὺς ἀπὸ τῆς τάλαντα δύο καὶ
δραχμαὶ περὶ τοῦ νόμου. τὸ δὲ λοιπὸν ὀφείλεται τάλαντα
ὀκτώ, καὶ δραχμαὶ χίλια καὶ ἑκατόν. δοκῶν οὖν ἔ-
χειν ὁ ἀριστοκρίτων τῶ λέγειν ὑποκρίναι, καὶ μετέπειτα ὀφείλουν
ἔπειτα χρῆσθαι αὐτὸν δώκε τῇ πόλιν: καὶ ἔγραφετο πᾶσι,
καὶ ἐδημοκρίτει, τῶ νόμῳ, τὸν ὀφείλουν τῶ δημοσίῳ μέ-
ρος αὐτὸ ἐκτίσῃ, ποιούντων ἄλλων. διόπερ αὐτὸν οἱ πε-
ρὶ λυκοῦρον ἀνείδεισαν, ὡς οὐκ ὑπὸν λέγοντα. οὐκ

ὕδαλιμμενίου τίνων ὅς ακροπόλεως ἀεισογέτονος, ἀλ-
 λ' ἐπ' τῆς οφειλήματος ἐπερχομένου, χρήσου δὲ καὶ
 πάντες τῶ το χωρίων ὠνησάμενον, ζητήμασιν ἵσταται. πό-
 τδρον ὁ πριάμενος τὸ χωρίον ὀφείλει μόνον, ἢ καὶ ὁ πρῶ-
 τος ὀφλῶν, ἄχρ' αὖ, ἐκτεθῇ τὸ χρέος. ποδὲ μὲν δὴ τὰ
 δύο ὀφλήματα ὅσον σινίσταται τὸ ζητήμα. φασὶ δὲ αὖ-
 τὸν οἱ κατήγοροι, καὶ εἶδον ὀφείλῃν ὀφληματῶ δημοσίῳ,
 πρὸς ὅσον ἀεισογέτων ἀνδισάμενος φησὶν ἀδίκως ἐπέ-
 ρεσθαι. καὶ ὅτ' ὅσον δίκῳ λαχεῖν ἀρίστωνι τῷ ἐπράξαν-
 τι. δημοσθένους δὲ καὶ λυκεύργου ποδὲ μὲν τῆς δικαίας ἢ
 μὴ, γεγνηῖσθαι τῷ ἱεράφῳ, οὐδὲν λέγουσι. φασὶ δὲ ὅταν
 ἔλῃ τὸν ἀρίστων, τότε ἀεισογέτων μετ' ὕδαλιφθίσεται,
 ἐκεῖνος δὲ ἐπράφῃσεται καὶ τὸν νόμον: πρὶν δὲ κρινθῆναι
 τὸ πρῶγμα, οὐ περὶ σῆκε λέγειν τὸν τάχα δίκαιως ἐπέ-
 ρεσθαι μὲν, καὶ ἴσθ' ὅπως ἐπὶ αὐτῶν ἀρίστων. τῶ μὲν
 δὴ τὰ ζητήματα τῆς ὑποδείξεως. ἐνητώνισαι δὲ αὐτοῖς ὁ
 λυκεύργος ἀπὸ πρῶτος λέγων. τῷ δημοσθίνῃ δὲ ποδὲ
 μὲν τούτων βραχὺς πάνυ λόγος γίγνεται, ὡς περὶ αὐ-
 μένον. ὁ δὲ ὅλως αὐτῷ λόγος τῆς ἀεισογέτονος βίου κατη-
 γορίαν ποδὲ χεῖ. διονυσίου δὲ ὁ ἀλικύργου δὲ οὐδέ χεῖται
 τούτοις ὅς λόγους δημοσθένους εἶναι, ἐκ τῆς ἐδὲ αὐτῶν πικρῆς
 ῥόμης. οἱ δὲ φασὶν ἐπί τῃδε τὸν ῥήτορα τοιοῦτω χορα-
 κτῆρι κεχρηῖσθαι, ζηλώσαντα λυκεύργου ὀδοκίμου τῶ
 πρῶτ' αὐτῶν αἰσιν. οἱ δὲ, ἐπειδὴ τὸν κατὰ τῆς ἡλικίας
 χρόνον εἰς τῷ πρῶτ' ὁ λόγος ἔλαβε λυκεύργου, καὶ πᾶσι
 τοῖς κεφαλαίοις αὐτῶς ἐχρήσατο, ὁ δημοσθίνης ὑποκινάθη
 λοιπὸν πελοποπόλεον μετὰ λῆναι, καὶ ποδὲ δικῶς. ἀλ-
 λοι δὲ, τὸν μετὰ πρῶτον δέχοντα δημοσθένους εἶναι: τὸν
 δὲ ὀδυπόλεον, οὐδ' αὖτως οὐδὲν ἄξιον ἔχοντα τῆς ῥήτορος.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ο ΚΑΤΑ
ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ
ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΑΛΑΙ καθήμενος, ὡς αὐτοὺς ἀ-
θηνᾶιοι, καὶ κατηγόρουντος ἀκούων
ὡσαυτὲρ λυκοῦργοι, τὰ μὲν ἄλ-
λα καλῶς αὐτὸν ἡγοῦμαι λέγειν·
ἐν ᾧ περὶ μάκα ὁρῶν ὑπερδιδάσκ-
νόμενον, εἰ ἀγνοῖ τῶν ὅτι ὅτε παρὰ
τοῦ ὑφ' ἐαυτοῦ λόγῳ εἰρημνύουσ, ὅ-
τε πρὶν τοῦ ὑπ' ἐμοὶ μνημονεύοντος ἐρηθίσαι τὰ τοῦτο τῶ
ἀπώνου δίκαια ὅτιν ἰσχυρά· ἀλλ' ὥς αὐτὸς ἐκείνου ὑμῶν ἔχει, ἢ
πρὸς τὸ δυσχεραίνειν, ἢ περὶ εἶδαι πονηρίαν. καὶ ἔγωγε
ὑπολαμβάνω μὲν κατηγόρειν καὶ τῶν λόγων πλεονέκτης,
ἐξ οὗ καὶ τῆς ὑμετέρου ἀκροάσεως εἶναι ποιητέ-
σαι· κεκρίσθαι δὲ τοῦτο πρὸς γὰρ τῆς ἐκείνου φυ-
λάσεως οἴκοθεν. καὶ νῦν εἰ μὲν εἰσὶν ὑμῶν οἱ πλείους, οἱ τοὺς
πονηροὺς φιλεῖν καὶ σώζειν, μάτην ἐρεῖα φωνήσας ἡμᾶς
εἶσεσθαι· εἰ δ' οἱ οἱ μισοῖν, δίκην, αὖθις θεῶν δέλη, τουτοῦ δώ-
σειν. πολλῶν δὲ λόγων εἰρημνύων καὶ πάντων καλῶς, ἐν
ὁκνήσω πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, ἅγ' ἐμοὶ φαίνεται. ἐμοὶ γὰρ οὐδὲ
ὅπου ἐοικέναι δοκεῖ τοῖς ἄλλοις ὁ πρῶν ἀπὸν. σκοπεῖτε
δ' οὐτως· πρὸς ἅπαντ' ὁρῶντες τὰ δικαστήρια οἱ μὲν δικα-
σαι, πρὶν τῶ κατηγόρου καὶ τῶ φερόντος τὸ πρὸς γὰρ
μαθησόμενοι, περὶ οὗ δέησι πλεονέκτης ἀνέγκειν αὐτοῖς·
οἱ δ' αὖτε δίκαι, μετ' ἐαυτοῦ δείξων ἐκείνους ὄντας τὰ τῶ νό-
μων δίκαια ἰσχυρά. τὰ δὲ τοῦτο τῶ ἀπώνου πῶς ἔχει; οἱ
μὲν δικάζοντες ὑμῶν ἤκετε μάλλον ἢ μὲν τῶ κατηγόρου
εἰδότες, καὶ ὁφείλοντα τῶ δημοσίῳ τοῦτον, καὶ γεγραμ-
μένον ἐν ἀκροπόλει, καὶ οὐκ ἔχον αὐτῶ λέγειν. ὥς ἐκείνου

Δημοφώνους

ὕμῳ κατηγόρου τάξιν ἔχειν * καὶ τὰ δίκαια εἰδέναι, καὶ μὴ
μαθεῖν διένεσθαι. ὁ δὲ κρινόμενος τῆς μενείας σωθῆναι αὐ-
τῷ φερόντων οὐδ' ὁποῦν πάρεστιν ἔχων, οὐχὶ τοῦ ἑαυτοῦ αὐ-
τῷ τῷ πράγματι λόγισι δικάζουσιν, οὐ τὸν ἐκ τῆς βίον αὐ-
θρώπινον, οὐκ ἄλλο οὐδ' ὅτι οὐκ ἀγαθόν. διὰ δ' αὖ καὶ
μὴ δ' ὅτι οὐκ ἀδικῶν πρὸς δίδωκε, δὲ τὰ αὐτῷ οὐτος οἶεσθαι σω-
θῆσεσθαι. ἐν γὰρ τῇ τῆς πονηρίας ἑαυτοῦ βολῇ τὴν ἐλπί-
δα τῆς σωθῆναι ἔχει. οὐ τῷ δὲ τῶν ἐχόντων, δοκεῖ μοι
ὡς οὐ καὶ ἀμύρτεν εἰπὼν ὅτι νυνὶ κρίνεται μετὰ ἀριστορεί-
ων, δοκιμάζεσθαι δὲ καὶ κινδυνεύειτε ὑμεῖς πρὸς δόξης. εἰ
μεν γὰρ ὁφείδεσθαι τῷ τοῖς οὐτῷ φανδροῖς καὶ μεγάλοις
ἀδικήμασιν ὀργιζόμενοι καὶ ὑμωροῦμενοι, δόξετε τῷ ὅ-
τι πρὸς εἰς δικαστὰς καὶ φυλάκους τῷ νόμων εἰσεληλυθέναι. εἰδὶ
ἑτέρων π τῶν πρὸς πρὸς, ὁ μὴ δὲ μετὰ αὐτῶς πεποιηκέ-
ναι φήσιν, ἐν δὲ τῷ τῷ φησὶν οὐρεθῆσεσθαι: δίδωκε μὴ
δόξητέ πσι τὸν ἀβουλόμενον εἶναι πονηρὸν τὸν ἐν τῇ πό-
λει παιδοῦβειν. ἀποτῆς μετὰ γὰρ ὅτι πῶς ὁ πονηρὸς κατ'
ἑαυτόν: ὅτι αὐτῷ ὑμεῖς πρὸς πρὸς, οὐτος ἰσχυρὸς γίγνεται.
εἴτι δὲ τῷ τῷ μεν λαβόντι πρὸς ὑμῶν ὀργασία καὶ δυνά-
σεια: ὑμῶν δὲ τῷ δοκῶσιν, ὁνειδός. Βουλοίμεν δ' αὖ,
ὅτι αὐτοῖς ἀθηνῶσι, πρὸς τῷ πρὸς τῷ ἰδίῳ ἐμὲ τῷ τοῦ
του λείπειν, ἀποδιδόντας ὑμᾶς ὑπετάσαι δὲ βραχίων, εἰς
ὅσιν αἰσχύνει καὶ ἀδοξίαν πρὸς πρὸς τὴν πόλιν δημοσίαν
πάντα τὰ τοιαῦτα θηρία, ὧν μέσος, καὶ τελευτῶν, καὶ
πρὸς τῷ ὅτι οὐτῷ * ὧν τὰ μεν ἄλλα, εἰσώ: ἀλλ' εἰς τῷ
ἐκκλησίας ἀποβάνουσιν, ἐν αὐτῷ ὑμεῖς γνώμης ἀπόδει-
ξιν, οὐ πονηρίας τοῖς λείπῳ πρὸς πρὸς τὸ λῆμα, καὶ κρα-
νῶν, καὶ φησὶν αὐτῶν, καὶ σκεφάμεν, καὶ αἰσ-
χύνεται, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα σιωπεῖσθαι. ὧν οὐκ
αὐτοῖς ὡς αὐτοῖς τῷ βουλεύεσθαι. νομίζω δ' ὅτι
αὐτῶν αἰσχίω καὶ τῷ τῷ αἰσχίῳ πάντων τῷ καλῶν τῷ

τῆς πόλεως πόρισι, τῶ νόμων, τῶ πενέδρων, τῶ περὶ
 χρημάτων, τῆς δυνασίας. εἰ μὲν οὖν ὑμεῖς ταῦτα βού-
 λεσθε, καὶ μετὰ τῆς ὑμετέρης γνώμης οὐκ ἔστι ταῦτα ποιεῖ-
 σιν, ὁ δὲ βαδίζει καὶ ἐὰν δέ. εἰ δὲ ἐπανορθώσασθαι ταῦ-
 τ' ἐπὶ καὶ νῦν οἴεσθε χρῆναι, καὶ τὰ περὶ ἐρημνία πόρεω
 καὶ πλὴν ἡδὴ χρόνον αἰσχροῦ καὶ κακῶς ἔσθ' ἔν τω
 διακείμενα βελτίω ποιήσαι: πάντα τὰ τοιαῦτα ἔστι πῆ-
 δόντας τῆς πόλεως δέ. δικαίον, τὴν δὲ δικαίαν ἀγα-
 πῶν δυνάμιαν ποιεῖν πλείους ποιησόμενους, ἢ παῖδας
 καὶ πόλεις καὶ χώρας σώζει, καὶ τὴν ἀπαράτητον καὶ
 σεμνὴν δίκην, τὴν ὅτις ἀπὸ πάντων ἡμῶν πελάγος καὶ δει-
 ξας ὅφρ' ἴς πᾶσι τὸν τῆς διὸς θρόνον φησὶ καὶ θεμελίω πάν-
 τα τὰ τῶ ἀνθρώπων ἐφορᾶν: τὴν εἰς ἑαυτὸν ἔχασον νομί-
 ζοντα βλέπειν, ὅτ' αὐτὸς φησὶ φυλαττόμενον καὶ περὶ
 ῥώμενον μὴ κατὰ κρίναι ταῦτα: ἡς ἐπὶ πάντων ὅσιν ὑμῶν
 ἕκαστος ὁ αἰὶ δικάζειν λαχὼν τὰ πάντων τῶ ἐν ταῖς τῇ
 πόλει καλὰ καὶ δίκαια καὶ συμφέροντα φυλάττων, ταῦτα
 τὴν ἡμέραν πᾶσι καὶ θεμελίω εὐορκεν εἰληφῶς πᾶσι τῶ
 νόμων, καὶ τῆς πολιτείας καὶ τῆς παιδείας. ὥς εἰ μὴ τῶ
 τὸν ἔξετε τὸν τρόπον, ἀλλ' ἄρ' τῆς σωτήριος δυνάμεως εἰ-
 σεληλυθότες καὶ δεδιότες: φοβούμενοι μὴ τὸ πᾶν εἰς
 τὸν οὐρανὸν πορεύσῃ: καὶ δοκούντες ἡμεῖς ἀριστογείτωνος
 κατηγορεῖν ὑμῶν καὶ ποιοῦντες φανώμεν. ὅσω γὰρ αὐ-
 τῶν ἡμῶν δειξάντων τὴν οὐρανὸν πονεῖαν μηδὲν ὑμῶν
 φροντίσῃ, τοῦτο μείζων ἢ καὶ ὑμῶν αἰσχύνη γνήσιος
 ταῦ. καὶ πορὶ μὲν τῶν ἰσχυρῶν. πάντες δ', ὡς αὐτοὶ αἰσ-
 ναῖοι, μετὰ πάσης οἰκειότητος ὁρᾷ τὰ ληθῆ περὶ ὑμῶν. ἐγὼ
 ἢ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ὁρᾷ ὑμῶν καὶ τὰ τῶν τῶν με καὶ περὶ
 χειρομηνίας τὴν οὐρανὸν καὶ κατηγορίαν, ἢ χροῖον, καὶ μὰ τὸ δῖον καὶ
 πάντας τῶν θεῶν οὐκ ἐβουλόμην. οὐ γὰρ ἡγνόουν ὅτι ὁ
 ποιήσας ἡ οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς. εἰ δὲ μὴ

τηλικούτων, ὥς τε οὐδὺς αἰσθάνεται, ἀλλ' ἐὰν πολλαὶ τριαυ-
 τα ποιῇ καὶ μὴ παύσῃται, ταχὺ γνωθῆσεται. ὁμῶς δὲ ἀ-
 ναγκαῖον ἢ γούμῳ εἶναι πείθεσθαι τοῖς ὑμετέροισι βουλῇ-
 μασι. τὰ μὲν οὖν παρὰ τῆς ἐνδείξεως καὶ τῶς νόμων δι-
 καια αὐτὸν ὁ πόρ πεποίηκε, λυσιπύργον αἰρεῖν ἢ γούμῳ, καὶ
 οὗτος μάρτυρας τῆς πονηρίας τ' οὐκ ἔχον ἐσθλῶν περ-
 καλύμνον: ἀδὲ καὶ λογίζεσθαι οὗτος ἔσθλ' πόλεως καὶ
 νόμων βουλευομένων περσῆκε, καὶ σκοπεῖσθαι διὰ
 ταῦτα περσινὸν μὲν εἰπεῖν. καὶ νῦν ὑπὸ ταῦτα περσινὸν μὲν.
 δὴ τε δὲ, ὡς αὐτοὺς ἀθηναῖοι, καὶ συγχωρήσατέ μοι περὶ
 διὸς ὡς πέφυκε, καὶ περσινὸν μὲν, παρὰ τούτων διαλε-
 γώμαι περὶ ὑμῶν. καὶ γὰρ οὐδ' αὖ ἄλλως δυνάμει.
 Ἄπας ὁ τῶς ἀνθρώπων βίος, ὡς αὐτοὺς ἀθηναῖοι, καὶν με-
 γάλῳ πόλιν οἰκῶσι καὶ μικρῇ, φύσει καὶ νόμοις διοικεί-
 ται. τούτων δ' ἡ μὲν φύσις ὅσιν ἄτακτον καὶ ἀνόμαλον, καὶ
 κατ' αὐτοὺς ἑκαστὸν ἴδιον τὸ ἔχοντος: οἱ δὲ νόμοι, κοινὸν καὶ
 τεταγμένον ταυτὸ πᾶσιν. ἡ μὲν οὖν φύσις αὖ ἡ πονηρὰ,
 πλάκεις φαῦλα βουλεύεται: διὸ πόρ οὗτος οὐκ ἔστι
 δῖος ἱεραμῶν τάνοντασ' οὐρήσετε. οἱ δὲ νόμοι τὸ δίκαιον καὶ
 τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον βούλονται, καὶ οὗτος ζητῇσι:
 καὶ ἐπειδὴν οὐρεθῇ, κοινὸν οὗτος περσινὸν μὲν ἀπεδείχθη
 πᾶσιν ἴσον καὶ ὅμοιον. καὶ τὸ τ' ὅστις νόμος, ὡς πάντας περ-
 σῆκε πείθεσθαι διὰ πολλαῖ, καὶ μάλιστα, ὅτι πᾶς ὅστις νόμος
 οὐρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν: δῶμα δὲ ἀνθρώπων φρονί-
 μων: ἐπανόρθωμα δὲ τῶς ἐκυσίων καὶ ἀκυσίων ἀμάρτη-
 μάτων: πόλεως δὲ σωθήκη κοινή, καὶ ὡς πᾶσι περσῆκε
 ζῶν οὗτος ἐν πόλει. ἀλλὰ μὲν οὖν ἀριστογείτων τοῖς μὲν
 τῆς ἐνδείξεως δίκαιοις πᾶσιν ἐάλωκεν, ἑτοῖος δὲ οὐδεὶς
 ὅστις ἀνεκτὸς αὐτῷ λόγος, παρὰ τούτων ἑτάδιον διδάξει.
 δυοῖν γὰρ ὄντων, ὡς αὐτοὺς ἀθηναῖοι, ὧν ἕκαστος πάντας
 τίθει οἱ νόμοι, τὸ, τε μηδὲνα μηδὲν ὁ μὴ δίκαιόν ὅστι

ποιεῖν, καὶ τῷ, ὅς πρῶτα βαινόντας τῶν καλογομενίων
 βελτίους ὢν ἄλλους ποιεῖν: ἀμφοτέρους τούτοις ὅς ἐνο-
 ρος ὦν φανήσεσθαι. ἥ μὲν γὰρ οἷς ἔξ ἀρχῆς πῆρ' ἔστι ὅς νό-
 μος, τὰ ὀφλήματ' αὐτῶν γίγονεν: ὡς δὲ οἷς οὐκ ἐμμελὲς,
 τούτοις νῦν ἥ πῶ πρ' ὑμῶν ἄγειται πτωρεία, ὥς τε μη-
 δεμίαν καὶ τάλειπιδαι πέφασιν, δι' ἧν αὖ πρὸς αὐτὸν ἀ-
 ποίη: οὐδὲ γὰρ αὖ τῷ τ' ὅστις εἰπεῖν ὥς ἄρ' ἐκ τούτων ἡ πόλις
 οὐδὲν βλάπτειται. ἐγὼ γὰρ ὅτι μὲν πάντα ἀπόλλυται τὰ τ'
 πόλει ὀφλήματα, εἰ τὰ τούτου σοφίσματα περὶ δέξε-
 ραι: καὶ ὅτι εἰ ἄρ' αὖ διὰ τὴν ἀφελόντων ἀφείναι
 ὅς ὡς ἐκαστὸς καὶ βελτίος καὶ ὅς ἥτοις ἥκιστα δει-
 νοῖς ὠφληκῆτας, τούτοις ἀπολείπει δὲ, οὐχὶ τὸν πονηρό-
 ταν καὶ πλείστα ἡμῶν τῶν καὶ δικαιοτάτα ὠφληκῆ-
 τα καὶ ὡς ἐκαστὸς τοῖς. τί γὰρ αὖ γίνοιτο συκοφαντίας
 καὶ πρὸς νομίας διανοήσας; ἐφ' οἷς ἀμφοτέρους οὗτος ὠ-
 φληκε: καὶ ὅτι οὐδὲ πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἀφίετε, οὐχὶ τῷ
 βιαζομένῳ δὴπου συγχωρῆσαι περὶ σῆκε: ὅς γὰρ ὅτι
 γὰρ: καὶ πάντα τὰ τῶν ταῖς ἐάσω. ἀλλ' ὅτι καὶ πᾶς ὁ τῆς
 πόλει καὶ τῆς νόμων κέσμος, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, στω-
 τὰρ ὅτι τῶν καὶ διαφθείρεται καὶ τῶν ὅτι, καὶ τῶν ὅτι
 σαφῶς ὑμῖν ὡς δειξέειν. λέξω δὲ οὐτε κοινόν, οὐτε πόλι-
 τὸν οὐδὲν, οὐτ' ἴδιον, ἀλλ' ὅτι πάντες ὑμῖς ἴσασιν ὁμοίως ἐμοί.
 εἰ γὰρ ὡς ὑμῶν ὅτι τῶν ταῖς βούλει, τί ποτ' ὅτι τὸ αἴτιον
 καὶ τὸ ποιοῦν πῶς βάλω συλλέγειν, τὸν δὲ μὲν εἰς τὴν
 ἐκκλησίαν ἀναβαίνειν, τὰ δικαστήρια πληροῦν, τῶν
 ὅτι ἀρχαῖς τῶν νέων ἐκείνων ὑπεξείναι, πάντα δι' ὧν
 ἡ πόλις διοικεῖται καὶ σώζεται, γίγνεται: ὅς νόμους δι-
 ρήσει, καὶ τὸ τούτοις ἀπαντας πείθειν. εἰπεῖν λυσιπύων
 γὰρ τούτων καὶ ἐκείνων δοθείσης ὑποσίαν ὅ, τι βούλει
 ποιεῖν, οὐ μόνον ἡ πολιτεία οἴχεται, ἀλλ' οὐδὲ ὁ βίος ἡμῶν
 τῶν ἀθρίων οὐδὲν αὖ διενέκοι. τί γὰρ ὅτι αὖ τῶν αὐτῶν οἴεται

πρὶν λυθέντων τῶν νόμων, ὅς ὄντων κυρίων τοιούτους ἔστιν·
 Ἐπειδὴ τοίνυν οἱ νόμοι μὲν ἔσθ' θεοὺς ὁμολογούμεναι σώ-
 ζειν τὴν πόλιν, διὰ πάντας ὑμᾶς τὸν αὐτὸν ἔχον ὥσπερ
 εἰ ἐκείνητε ὁρᾶν ἐπληρώσαι, τὸν μὲν περὶ θόμβον τοῦ-
 τοῖς ὡς φέροντα τὴν τῆς σωτηρίας φορὰν ἐπλήρη τῇ πα-
 ρεῖδι πρᾶν καὶ ἐπαυεῖν· τὸν δὲ ἀπειθοῦντα κελεύειν.
 ὁρᾶν γὰρ ἔστι πολιτικὸς καὶ κοινὸς πάνθ', ὅτε ταχέως
 τῶν τῶν νόμων ἐκείνων ὑμῶν πρὶν· ὃν ὁ λέγων, ὡς αὐ-
 τοῖς ἀθηναῖοι, πρὸς, καὶ καλὰ, καὶ σεμνὰ, καὶ μεγά-
 λα ὑμῶν ἀφαιρέτω, καὶ διαφθείρει τὸ καθ' αὐτὸν. ὡς
 εἴη δύο ὁρᾶν πρὸς αἰγμάτων ἀνὰ τὰ γνωριμώτατα.
 τὸ τὴν βουλῇ ἔστι πεντακσίους ἀπὸ τῆς ἀδυναμίας ταυ-
 τῆς κυκλίδος τῶν ἀρχαίων κυρίων εἶναι, καὶ μὴ ἔσθ'
 ἰδιώτας ἐπεισεῖναι. τὸ τὴν ἔξ ἀρχαίου πάγου βουλῇ,
 ὅταν ἐν τῇ βασιλείᾳ εὖ καὶ ἀποδομένη ἀποδομένη,
 καὶ πολλῶν ἡσυχίαν ἐφ' ἑαυτῆς εἶναι, καὶ ἀπαντας ἐκ-
 ποδῶν ἀποχερῆν· τὸ τῶν ἀρχαίων ἀπάσας ὅσας οἱ λα-
 χόντες ἀρχαίον ὑμῶν, ἀμα τὸν ὑπὲρ τὴν εἶπεν με-
 τάσκητε ἔξω, τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσεπέμφθη-
 ραν, καὶ μὴ τοὺς ἀσελγεσάτοισι βιάζεσθαι· ἀλλὰ μυ-
 ρία. πάντα γὰρ καλὰ καὶ σεμνὰ, καὶ δι' ὧν ἡ πόλις
 κτισμένη καὶ σώζεται, οὐ τοι φυλάττουσιν· ἡ σωφροσύνη
 πρὸς ἑὸς γονέας, καὶ ἑὸς πρεσβυτέρους ὑμῶν, ἡ πρὸς
 τῶν νέων αἰσχύνῃ, ἡ δὲ ταξία, τῇ τῶν νόμων περὶ τῆς
 αἰσχρῶν πόρις, τῆς ἀναισχυντίας, τῆς θρασυτητος, τῆς
 ἀναιδείας· ἵτα μὲν γὰρ ἡ πονηρία καὶ ὀλιμνὸν καὶ πλεο-
 νεκτικόν· καὶ εὐνοῖαν ἢ καλοκαγαθία, ἡσύχιον, καὶ
 ὀκνηρόν καὶ ἐρπὺν καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι. ἔστι νόμους εἶναι
 διὰ τῆς, καὶ τοῦτο ἰσχυροῦς ποιεῖν τοὺς ἀπὸ δικαίον-
 τας ὑμῶν. μὲν γὰρ πύτων οἱ χρηστοὶ τῶν πονηρῶν πείθει-
 σιν· εἰ δὲ μὴ, λείλυται πάντα, αἰετῶνται, συγκεχύται,

τῆς πόλεως ἀριστογένητος· αὐτὸς
 τῆς πόλεως ἀριστογένητος· αὐτὸς
 ἔτι περὶ θεῶν εἰ ἐκείνος τῆς ἐν τῇ πόλει τῶν ἀριστογέ-
 νους τόλμαν καὶ αἰαχυντίαν λαβὼν, καὶ διαλογισά-
 μενος ταῦθ' ἅπασιν οὐκ ἔστι, ὅτι ἐξέστι καὶ λέγειν καὶ ποιῆσαι
 μέχρι τινὸς ὅτι αἰβουληται πρὸς δημοκρατίαν, εἰ μὴ
 τῆς πόλεως εἶναι δόξα ὅτι ποιῶν ὀλιγαρχίαν, καὶ οὐκ
 εἰς ἐπ' οὐδενὶ τῆς ἀδικημάτων οὐδὲν ἀπ' αὐτῆς· εἰ δὲ
 διασυνθῆς ὁ μὴ λαχὼν τῷ λαχόντι, καὶ ὁ μὴ χειροτονηθεὶς
 τῷ χειροτονήσαντι ὑζῖσιν ζῆτιν εἶναι καὶ τῆς αὐτῶν μετέ-
 χειρ, καὶ ὅπως μὴ νέος, μὴ προσβύτιος τὰ προσήκοντα
 πράττοι, ἀλλὰ πᾶν τὸ τεταγμένον ὑπελάσας ἐκεί-
 νου βίου τῶν ἐαυτῶν βούλησιν, νόμον, ἀρχὴν, πάνθ' ἅπα-
 λαμβάνει· εἰ δὲ ποιῶν, ἐστὶν ἐπὶ τῶν πόλιν οἰκῆσαι;
 τί δὲ, ὅτι νόμους κυρίους εἶναι; πόσῃ δὲ αὐτὸ οἶδε βίαν,
 καὶ ὕβριν καὶ πρᾶνομίαν ἐν ἀπάσῃ τῇ πόλει καθ' ἐκεί-
 νην ἡμέραν γίγνεται καὶ βλασφημία, αὐτὴ τῆς νῦν δι-
 φημία καὶ τῆς αὐτῆς; καὶ τί δὲ λέγειν, ὅτι τοῖς νόμοις ἅ-
 παντα κοσμεῖται, καὶ τῷ τῶν πείθεσθαι; ἀλλ' ὑμεῖς
 αὐτοὶ πάντων ἀρῶν κληρουμένων ἀδικούντων καὶ πάντων
 οὐκ οἶδ' ὅτι βουλομένων εἰς τοῦτο λαχεῖν ἐδικαστήριον, μή-
 νοι δικάζεσθ' ὑμῖν. δὲ τί; ὅτι ἐλάττετε· εἴτα ἀπεκληρώθη-
 τε; τῶν γὰρ οἱ νόμοι λέγουσιν· εἴθ' ὑμεῖς αὐτοὶ καὶ ὅτι
 νόμους εἰσεληλυθότες τὸν πρῶτον νόμον λέγειν ἢ πράτ-
 τειν τι βιάζομενον λαβόντες ἀφήσετε; καὶ εἰ εἰς ὑμῶν
 λῶν οὐδὲ ὀργὴν ἔχων φηκίσεσθαι, ἐφ' οἷς ὁ βουλευτὴς καὶ ἁ-
 ναιδὴς ἀνθρώπος οὐκ οἶδ' ὅτι βιάζεται τοὺς νόμους. ὅς ὁ μαρῶ-
 τε πάντων τῶν ὄντων ἀνθρώπων κεκληρονομίης σου τῇ παρ'
 ἐκείνης οὐκ ἐκκλίσιν, οὐδὲ δύρασι, ἀλλὰ πρᾶνοίεσθαι αὐτῶν,
 ἀλλὰ βούλεις καὶ περικατεῖς ὁφλήμασι, καὶ τῶν πρῶτῶν
 δικῶν κληρῶν, εἰς τὸν τῶν πρῶτων βιάζει καὶ προσέρχεται
 τῶν, ἀφ' ὧν ἀπελαύνουσίν σε οἱ νόμοι· ἀπεχθονισμὸς

πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει δικαίοις, γνώσεσι βίαν δικαστη-
ρίων, τῇ γραφῇ δεσμοδετῶν, ἐτάρᾳ περὶ κτόρων, * τῇ τῷ
βουλόμενῳ. καὶ αὐτὸς * διώκει, γραφῇ, καὶ μηνονυχ' ἄ-
λυσαι σιδηρᾷ δεδεμένους ἑποδύη πρὸς ἑμῶν καὶ διασωῖς
καὶ περὶ φάσεις πλάττων καὶ ψευδῆς αἰτίας στυπθεῖς
τὰ κοινὰ ἀναβέβην οἶε. καὶ μὲν μέγα καὶ ἄφ' ἐς ὑμῖν ἐ-
ξω πρὸς δειγμα, ὅτι ἑμῶν οὐδὲ καθ' ἐμὴν περὶ σὴν παρὶδῶν.
εἰ γὰρ πρὸς ἀλλήλων δὴ μάλα εἴπει, ὡς ἐκ τῶν νεωτάτων, ἢ τῷ
πλουσιωτάτων, ἢ τῶν λελειπυργηκῶν, ἢ τῶν ριούτων
ἕνος μερῶν ἀφορίσας ὅς λείποντας εἶναι, ἀρκτείναι τ
αὐτὸν οὐ οἶδ' ὅτι, ὡς καὶ λαλόντες τὸν δῆμον: καὶ δι-
καίως αὐτῶν ποιήσαιτε. καὶ μὲν ὅτι βουλεύεσθαι βύτων,
ἢ πόνδρι δίδον, ἢ εἴ τις ἕξ ὧν ἔστιν οὗτος μόνων, εἴποι τις
βιαζομένοις ἕξῃναι λέγειν, ἢ τοῖς ἐκ τῶν δεσμοπτηρίων, ἢ
τοῖς ὧν ὁ δῆμος ἀπέντενε ὅς πατρίαν, ἢ τοῖς ἀρκτείνου-
μασμένοις ἀρχεῖν λαλόντων, ἢ τοῖς ὀφείλουσι τῷ δημο-
σίῳ, ἢ τοῖς κατὰ πάξ ἀπίμοις, ἢ τοῖς πονηροτάτοις καὶ οὐσι
καὶ δοκῶσι. πάντα γὰρ ἑμῶν ὑπάρχει τούτω καὶ περὶ
σεσι τοῖς, οἷος οὗτος ἔστι πλὴν φύσιν. ἐγὼ γὰρ, ὡς αἰσθόρῳ ἀ-
θωαῖοι, νομίζω μὲν αὐτὸν καὶ ἐφ' οἷς νῦν ποιεῖ, δικαίως αὐ-
τῷ ἀρκτείνε. καὶ μὲν τοῖς μάλιστα, ἢ ὅτιν γε ἢ πόνι ἐφ' οἷς δὴ
λός ἔστι ποιήσων, εἰ πλὴν ὑμῶν ἕξοντα ἀνέλεται καὶ και-
ρὸν, ὁ μὴ γλῶσσι. ὁ καὶ θαυμαστόν ἔστιν εἴ τις ὑμῶν ἀγνοεῖ, ὅτι
ἢ μὲν καλόν, ἢ χρηστόν, ἢ τῆς πόλεως ἄξιον περὶ γμα οὐδὲν
οὗτος ἔστι χρηστότης: μὴ γὰρ ὡς ἐμὴ καὶ τοῖς τοσούτοις ἀπὸ
ἐμῶν γλῶσσι τῇ πόλει, ὡς τε πρὸς ἀριστογέιτονος τῶν κα-
λῶν τι ποιήσας: ἐφ' ἧς αὐτὸ καὶ χρηστότης τοῖς τοσούτοις θηρῶν,
ἀπὸ ἑμῶν τοῖς θεοῖς μὴ γλῶσσι διεί: εἰ δ' ἀρὰ καὶ συμβαίη,
μεῖζόν ἔστιν ἐμῶν χημα τῇ πόλει ἀρκτείναι ὅς βλαμμένους
ἕξ ἀμάρτείν, δι' ὅς ὅτι ποιήσας, ἢ ὅτιν ἀφ' ἐμῶν αὐτοῖς
ἐπίμον ὑπάρχει. τί γὰρ οὗτος ὀκνήσειεν αὐτῷ, ὡς ἀνδρῶν ἀθυναῖοι,

τῶ ἀνικέστων ἢ διδόνων, αἰθρῶς μακρὸς καὶ παύκῃς ἐ-
 χρασ πρὸς τὸν δῆμον αἰάμενος; τίς δ' αὖ ἄλλος μάλα
 λαν ὁ μὴ γλίσσῃ, αἰαρέσειε τὴν πόλιν εἰ λάβοιτο ὕψου-
 σίας; οὐχ ὁρᾷτε ὅτι τῆς φύλας αἰθρῇ καὶ τῆς πολιτείας
 οὐ λογισμὸς, οὐδ' αἰδώς οὐδεμία, ἀλλ' ἀπόνοια ἡγεῖται·
 μάλλον δὲ ὅταν ὅσιν ἀπόνοια ἡ τῆς πολιτείας; ἡ μέγισ-
 σον μὲν ὅσιν αὐτῶ τῶ ἔχοντι κακόν, δεινὸν δὲ καὶ χαλεπὸν
 πᾶσι, πόλει δ' οὐδ' αἰεκέτιον. ὁ γὰρ ἀφρονισμὸς αἰσῶς
 αὐτὸν μὲν περθεῖται καὶ τὴν ἐκ λογισμῶ σωθεῖαν· ἐκ δὲ τῆ
 πρᾶξι καὶ τῆ πρᾶξι καὶ ἐὰν ἀρ' αὖ σωθῇ, σώζεται. τίς
 οὖν οὐ φρονῶν ἐαυτὸν αὖ ἢ τὰ τῇ παύσει συμφέροντα τῶ
 τῶ ἀνιέσει; τίς δ' οὐκ αὖ εἰς ὄνδρα τὸν, φύρι, καὶ
 τὸν ἔχοντα τῶ τῶ ἐκ ποδῶν ποιήσῃ; ἵνα μὴ δὲ ἄκων αὖ
 τῶ ποτε πᾶσι, οὐκ ἀφροσύνας, ὡς αὖθις ἀθηνᾶς,
 ὅς ἐστι παύσις βουλομένης διὰ ζητεῖν ὅτῳ κοινωνῇ
 σοφίαν, ἀλλὰ νοῦ καὶ φρονῶν ἀγαθῶν καὶ περνοίαν πολ-
 λῆς. τῶ μὲν γὰρ εἰς οὐδαμῶν ἀφροσύνας ἀφροσύνας
 ποῖς· ἐκείνῃ γὰρ οἱ ὅσιν ἀπελθεῖν δεῖ. θεωρεῖτε ὃ μὴ πρὸς
 τὸν ἐμὸν λόγον, ἀλλ' εἰς πάντας τὰ τῶ ἀνθρώπων ἐστὶν ἐλ-
 ποντες. εἰσι τῶ πόλεσι πάσαις βωμοὶ καὶ νέφ πάντων
 τῶ θεῶν· ἐκ δὲ τῶ τῶ περνοίαν ἀθηνᾶς, ὡς μεγά-
 λης καὶ ἀγαθῆς θεοῦ, καὶ πρᾶ τῶ ἀπόλων ἐκ δελφῶν
 καὶ λισος καὶ μέγιστος νεὼς οὐδ' εἰς εἰσιόντι εἰς τὸ ἰδρὸν·
 ὅς ὦν θεὸς καὶ μέγιστος, κατ' ἀμφοτέρω οἱ δὲ τὸ βέλυσον·
 ἀλλ' οὐκ ἀφροσύνας, οὐδ' αὖ αἰσῶς. καὶ δίκης γε καὶ οὐνο-
 μίας καὶ αἰδοῦς εἰσιν ἀπασιν ἀνθρώποις βωμοί· οἱ μὲν, καὶ λ-
 λισοὶ καὶ ἀγῶν τῶ ἐκ αὐτῇ τῇ ψυχῇ ἐκείνου καὶ τῇ φύ-
 σει· οἱ δὲ, καὶ κοινοὶ τῶ πᾶσι πᾶν ἰδρὺ μὲν οἱ· ἀλλ' οὐκ
 αἰσῶν τῶ, οὐδὲ σὺ φαντίαν, οὐδ' αἰσῶν τῶ, οὐδ' αἰσῶν τῶ
 ἀφροσύνας· ἀ πάντας τῶ τῶ περθεῖται. οἶδα τοίνυν ὅτι
 τῶ μὲν ὅς ἐστι καὶ δίκαιαν ὁδὸν τῆς ἀφροσύνας οὐτὸς φέρει

ξεῖται: ἐξωθεν δὲ κύκλω πόρισι λοιδοροῦ μένος, καὶ δια-
 βάμων, καὶ ὑπαχνοίμενος κρινεῖν, εἰσάξιν, πρῶτόν τινι,
 τὰ κρινόμενα δὲ. ἐστὶ δὲ πάντ' αὐτῷ τῷ ἔργῳ ἐάν ποτε ὑμεῖς ὁρ-
 θῶς ἀκούσῃτε, ἀδύναμα. τί γὰρ οὐκ ἐβλήθητε τούτων
 ἰδίᾳ πάντων κλέμναι; καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐάσω: ἀλλ' ἐρι-
 σθῶντων ἐπὶ ἀρχαῖς κέκρικας με τοῖς ἑσθῶντι λίπες
 τότε πρῶτον σῶν τὸν μεθώβας, καὶ δὲ θύνας διδόντος
 δὲς κατηγόρησας. καὶ ἀδύναμα μὲν αἰθροῦς ὦν ἔπαυσε,
 περὶ σῶν, καὶ ἔχω τοῖς θεοῖς καὶ ἀπάσιν ὑμῖν πολλῶν
 ἔργων, ὧν αὐτοὶ ἀδυνατοῖσι, τοῖς σῶσιν ἐμέ: οὐδὲ πῶπο-
 τε δ' οὐδὲν ἀληθὲς λήγων ἐφαίνω, ἀλλ' αἰσχυροῦς ἢ
 λέγῃ. ἐάν εἴηαι τοῖς νόμοις ἀνέρονες οὐκ ἐπιήσαντες ἀ-
 φασί σε τήνδε, νῦν με ἐβλήξῃς; πῶποτε; σκοπεῖτε
 γὰρ οὐ πῶσι. δὴ ἐπὶ τῇ βιάξει λέγειν οὐτος οὐκ ἐβλὼν αὐτῷ,
 ἀλλὰ λέγει γὰρ ὁμῶς. ἐπεὶ τὸν τοῖου τοῖς τὸν μετὰ τῷ
 πῶρον φωκίῃ καὶ τὸν καλὸν τυττον τὸν ἐκ πειραιῶς, καὶ
 τὸν *σκυτόδετον, καὶ ὅσων ἄλλων κατηγόρηκε πρὸς ὑμῖν,
 εἰδὼς ἀδικεῖντας πῶποτιν: ἐμὲ δ' οὐκ ἐώρα τὸν ῥήτορα
 ὧν ἐπὶ λέγει; οὐδὲ τὸν λυκουργόν; οὐδὲ τοῖς ἄλλοις; πῶποτε
 ὧν ἀλλήλα δὴ τὰ πολλὰ ὁρεῖ. καὶ μὲν κατ' ἀμφοτέρω ἀ-
 ξίως ἐς ἀπώλυναι: τοῖς μὲν, εἴ τι κατ' ὑμῶν ἔχων ἀδι-
 κημα δεικνύει, ἡμᾶς μὲν ἡψεί, ὡς δὲ τοῖς ἰδιώταις ἐπο-
 ρύει: τοῖς δ' εἴ μὴδὲν ἔχων ἔνεκα τῆς πρῆξις σαθῆσαι
 καὶ φανακίσει ὑμᾶς ταῦτ' ὁρεῖ. εἰ ποῖνα ἄρα καὶ τοῖου-
 τὸς τίς ὁδὸν αἰθροῦς ἐν τῇ πόλει, οἷος ἐκ ποντὸς ἔργον
 τὸν κρινόμενα πινάσας καὶ συκφυροῦσιντα ζητεῖν εἴτε δι-
 καίως, ἢ ἀδικῶς μὴδὲν φροντίζειν: οὐδένα αὖ ἢ πόνον οὐρο-
 χήσιμον, ἢ τοῖς ἐαυτῷ. δὴ τί; ὅτι τὸν κατηγόρησαντα
 τοῖς ἄλλων καὶ πάντας κρινόμενα, αὐτὸν αἰετὶ λήγειν ὡς
 πᾶρχειν δεῖ: ἵνα μὴ δὴ πῶποτιν κρινόμενα διαφύγῃ
 κείνοι. τοῖς δὲ οὐτε πλειόνων, οὐτε μειζόνων ἀμάρτη-

μάτων οὐδὲς μᾶλλον ἔστι μεσὸς ἐν τῇ πόλει. τί οὖν οὐ-
 τὸς ἔστι; κνῶν νῆ δία φασὶ πνέει τῇ δήμῳ. πρὸς πόσ; οἷος
 οὐς μὲν αἰνῶται λυκίσαι εἶναι, μὴ δακνύναι, ἃ δὲ φησι φυ-
 λαίπτερον πρὸς βατὰ, αὐτὸς κατεδίειν. τίνα γὰρ τῷ ῥητό-
 ρων οὐκ εἰργασαί πικρὸν ὅσον τιν, ἢ λίκον ὅς ἰδιώτας,
 οὐς συκοφαντῶν ποδὶ δρῶνται; τίνα δὲ μὴ δὲ πάλιν νῶ λέ-
 γει, κέκερκε ῥήτρα; οὐδὲν αὖ: ἀλλ' ἰδιώτας πολλούς, πε-
 ρὶ ὧν ἡμιτομα γράφων ἐλάωκεν. ἀλλὰ μὴν ὅς γ' ὁνομέ-
 νους κνῶσ' τῷ πρὸς ἀπὸν καὶ τὸν φασὶ δειν. ὥς τε
 οὐκ αὖ φθάνοι καὶ τὸν πτόμενος. οὐδὲν γάρ, ὡς αὖθροδ' ἀ-
 θηναῖοι, χρῆσιμός ἐστιν ὧν φησιν. ἀλλ' οὐκ εἰς πρὸς γμαίω-
 ρακε μικρὸν καὶ αἰαδὲς. λοιδοροῦμενος γάρ ἐν τῷ ἐκ-
 κλησίαις καὶ περὶ τῶν ἀπασι περὶ σκρούων, ὧν αὖ ἐκ
 τούτων ἀθρόους πάντας ὑμῶς ἐκεί πρὸς κρονοῦσθαι, τοῦ-
 των καὶ τὰς καὶ τῶν ὑμῶν παρ' ἐκείνου δίκῃ λαμβά-
 νει, συκοφαντῶν, αἰτῶν, εἰς πρὸς τῶν ἀργύρια, οὐχὶ μὰ
 δία ὅς λέγοντας: οὐτοὶ γὰρ ἐπίσανται τῷ τῷ στωδιαβά-
 πῖζεσθαι: ἀλλὰ ὅς ἰδιώτας, καὶ ὅς ἀπείρους. ἴσασι δὲ
 οἱ περὶ τῶν μελῶν. Ἀλλὰ νῆ δία τῶν μελῶν οὕτως ἔχειν
 ὁμοιοτήστε, χρῆσιμον δὲ αὐθροπῶν τῇ πόλει κείναι:
 ὥς τε πάντας τῶν παρὲν δύναντας δειν αὐτὸν σώζειν; ἀλλ' ὧν
 ὁρῶν πείρασι εἰλήφατε, ὡς αὖθροδ' ἀθηναῖοι, μηδὲν ποτε
 ἐκ λόγου τῶν σκοπεῖτε. οὐκ εἰς ὑμῶν ἔχ' περὶ σῆλθε πέν-
 τε ἐτῶν ὧν ἐπὶ μὴ μὴ λέγειν αὐτῶ. τίς οὖν ἐν τῷ τῷ
 χρόνῳ ἔσθ' ἐπὶ πόθου; τί τῷ τῷ πόλεως ἐλπίθ' ἐν δὲ
 τῷ ἀποσύσαν εἶδε τῷ τῷ; τί δὲ ἀφ' ἑνὶ λέγει, εἰλ-
 λον γέρονε; ἐμὲ μὲν γάρ δοκεῖ τῶν πόν. ὅν μὲν οὖν οὐ
 περὶ σῆλ χρόνον, αἰά παύσθαι τῷ κακῶν ἢ πόλις, ὧν
 ἀπασι οὐκ εἰς πρὸς: ἀφ' οὗ δὲ πάλιν δημοκρατῆ, πο-
 λιορκεῖσθαι, λόγισι σασιώλεις καὶ ταραχώλεις ἐν ἀπά-
 σαις τῶν ἐκκλησίαις αἰεὶ λέγοντες τῷ τῷ.

Δημοθένους

Βούλομαι τῶν καὶ πρὸς κινδυνὸν πινύσας ἀλλοτρίων
 λόγον, καὶ διαλεχθῆναι τοῖς θεοῖς τῶν περὶ αὐτῶν
 οὓς ὁποῖους μὲν πινάσῃ νομίζειν, αὐτοὶ σκοπεῖσθαι· ἐγὼ
 δὲ οὐδὲν αὐτῶν εἴποιμι, πλὴν ὅτι οὐ σωφρονοῦσι περὶ σπέν-
 μωντες αὐτῶν τῶν τῶν. τῶν μὲν οὖν ἐν τῷ δικαστηρίῳ καὶ ὄν-
 των ὑμῶν οὐδὲν εἶναι τοῖς τῶν τίθεσθαι· καὶ γὰρ δίκαιον,
 ὡς ἀνδρὶ ἀθηναῖοι, καὶ καλὸν καὶ συμφέρον οὐτὼ καὶ λέ-
 γειν ἐμὲ, καὶ φρονεῖν περὶ ὑμῶν. ἐκ δὲ τῶν ἄλλων πολιτῶν
 ἐν ὧς εἰς ἐλαχίστοις τῶν βλασφημίας ἀγὰρ, τὸν μαθη-
 τῶν, εἰ δὲ βούλει, τὸν διδάσκαλον αὐτῶν φιλοκράτην
 τὸν ἐλαδίνιον μόνον εἶναι τοῖς τῶν τίθεσθαι. οὐδὲ ὡς οὐχί
 πλεονόντων ὄντων, ὡς φιλεῖ γὰρ μηδεὶς ἄλλος ἀριστοχρίτων
 χαίρειν, ἀλλ' ὅτι καὶ ὑμῶν ὡς ὁνειδὸς ὀκνᾷ λέγειν· οὐδὲ τῶν
 τῶν ἄλλων πολιτῶν δίκαιός ἐστι δημοσίᾳ κατηγορεῖν. εἰ-
 γὰρ καὶ ταῦτ' οὐ ποιεῖ καὶ περὶ τῶν ἐνθάδε ὁ λόγος. τὸ μὲν
 οὖν ὅτι τάξιν ἀκριβὲς δι' αἰάκη τῶν φύσιν εἶναι τὸν ἀρι-
 στοχρίτων χαίροντα, εἴσω· ἵνα μὴ πολλὰ βλάσφημα ἀναγ-
 γέλωμαι διεξιέναι· ἀλλ' ἐκείνο λέγω· εἰ πρὸς ὅσον ἀρι-
 στοχρίτων ἀπλῶς, καὶ πικρὸς, καὶ συκοφαντίας, καὶ τοῖς
 τῶν, οἷος ὑπισχέσθαι, δίδωμι, συγχερᾶ φιλόκρατες σοὶ
 τῶν τοῖν τῶν τὸν ὁμοίον σώζειν· τῶν γὰρ ἄλλων ἀπάντων καὶ
 * φρονούντων ἅπασιν, καὶ φυλαττόντων τῶν νόμων, οὐδὲν
 αὐτῶν πρὸς τῶν τῶν οἱ μοι γινέσθαι. εἰ δὲ καὶ πολλὸς ὅστις πρὸς
 εἰσὶν, καὶ παλιγκάπηλος, καὶ μεταβολὴς, καὶ μνηστῆρ
 ζυγὰ καὶ σάθμα ἔχων πάντα ὅσα πώποτ' ἐπεχέον, ἐπώ-
 λει· τί τῶν ὡς μάταια ἀκονῶς; οὐτε γὰρ μαχίρων μαχί-
 ρας οὐδὲν ἐς ὄφελος δῆπουθιν, ἢ τις μὴ τέμνει, οὐτε τῶν
 βουλομένων δι' αὐτῶν πᾶσι πρὸς γὰρ καὶ καὶ γίγνεται,
 ὁ τῶν * ἀφωσύμενος συκοφαντίας οὐδὲν ὅστις χρήσι-
 μος. ἀλλὰ μὲν ὅτι τοῖς τῶν οὐτὼ, εἰδὼ σοὶ φράσω.
 τῶν καὶ ὅτι μνηστῆρ εἰσαφίλει μέμνησαι, ὡς ἀπὸ τοῦ τῶν

κατὰ δὴ μάδου γραφάς. οἷον ὡς ἔβη λιπε τὸν ἐλαιοπώλην
ἀγάθωνα. ὧν γὰρ πρῶτον βοῶν καὶ κεκρατὸς καὶ ἰοῦ
ἰοῦ πάντ' αὖτε καὶ κατὰ ποιῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ὡς
δίων στραβλόν, λαβὼν ὅτι δὴ ποτε πρῶν ὅτε ἠρώετο, ἀ-
φωνος ἐγίνετο. πλὴν κατὰ δὴ μηκλέους εἰσαγγέλιαν αἰα-
σείσας ποτὶ ἔβη; ἀλλὰ μυρία, ὧν ἐμοὶ μὲν ὄρτον ἀπάν-
των μνησθῆναι: σὺ δ' οἷδ' ὅτι καὶ τὰ ἀντίγραφα αὐτῆς ἔ-
χεις ὅσοι λαβὼν αὐτῶ. τίς οὖν ὁ τὸν τοιοῦτον σώζων, ἢ πο-
νηρός, ἢ χρηστός; διὰ τί; τίς μὲν γὰρ ὁμοίων περὶ δόξης, τίς
δὲ χρηστῶν ἐχρὸς ἐκ φιλαδίας καὶ γένους. πλὴν εἰ συκο-
φανίου τίς καὶ πονηροῦ πώμα καὶ ῥίζαν ὡς πῶν χωρ-
γὸς ὑπάρχειν οἶεται διῆν τῇ πόλει. εὖτε δ' οὐ καλόν, ὡς
αὐτοὶ ἀθηναῖοι, νομίζω δὲ μὰ τοὺς θεοὺς οὐδ' ὁσιον. εἰ δὲ
γὰρ τοὺς περὶ γένους ἡπολαμβάνω τὰ δικαστήρια ταῦθ' ὑμῖν
οἰκοδομήσαι, ἵνα τοὺς τοιοῦτους ἐν αὐτοῖς μοχλῶντε, ἀλλὰ
τοῦναντίον ἵνα ἀνείργητε καὶ καλᾶν καὶ μὴδεις ζηλοῖ,
μὴ δ' ὑπὸ θυμῷ κακίᾳ. δυσκατάπαυστον δὲ πικρὸν δούρει
περὶ γὰρ εἶναι πονηρία. ὅπου ἀριστοκρίτων ὑπὸ τοῖς ὠμολο-
γημένοις ἀδικήμασιν εἶναι κρίνεσθαι, καὶ οὐκ ἀπόλωλε πάλ-
λαι, τί χρὴ ποιεῖν ἢ λέγειν; ὅς εἰς τῶν ἡκει πονηρίας, ὡς-
τ' ἐνδεσθὲν γένος ἡδη βοῶν, συκοφαντῶν, ἀπειλῶν, οὐκ ἐ-
παύετο. οἷς μὲν ὑμεῖς τὰ μέγιστα ἐν χειρὶ ἔχετε στρατηγῶν,
ὅτι αὐτῶν ἀρχαῖον αὐτῶν οὐκ ἔδοξαν, οὐδὲ τίς κατὰ πρῶ-
των αὐτῶν ἀπάτας ἐλέσθαι φάσκων: οὐκ ἐκείνους ὑβρίζων,
οὐ: ἐκείνοις μὲν γὰρ ἔβη μικρὸν ἀρχαῖον δοῦσι τούτῳ,
μὴ ἀκούειν ταῦτα. ἀλλὰ πλὴν ὑμετέρων χειροτόνιαν περ-
πηλακίζων, καὶ τῆς ἐαυτῶν πονηρίας ἐπίδειξιν ποιούμε-
νος: τοῖς δὲ κληρωτοῖς ἀρχαῖς ἀπαράττων, αὐτῶν, εἰς περὶ τ-
των ἀρχαῖον, τί κακὸν εἰς πρὶ ἔχων; τὰ περὶ ταῦτα ἡ ταυ-
πὶ, πάντας εἰς παραχίν καὶ σάσιν ἐμβαλεῖν ζητήσας, γράμ-
ματ' ἐκ τοῦ πλὸν: ὅλως δ' ὑπὸ τῷ πάντων κακῷ πε-

φυκῶς καὶ πέρδηλος ὧν οὐ τοιοῦτός ἐστι ὥς εἶω. σκοπεῖτε
 γὰρ· εἰσὶν ὁμοῦ δυσμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι. τούτων ἐ-
 καστος ὡς γὰρ ἔχει πρὸς τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν πωλεῖν ὀφείλει, ἢ
 τοῖς τὸν ἥρακλέα τῶς κοινῶν ἢ τῶς ἰδίων. ἀλλ' οὐχ οὕτως
 οὐδὲν οὐδ' αὖ ἔχει διέξαι πρὸς ὅτῳ τὸν εἶον ἐστὶ τῶς με-
 τείων, ἢ τῶς καλῶν. οὐχὶ τῶς πλεμπκῶν ἀγαθῶν ἂν οὐ-
 δὲνί τὴν ψυχὴν διατίβει. οὐ τέχνης, οὐ γαργῆας, οὐκ ἄλ-
 λης ὀργασίας οὐδεμιᾶς ἂν ἐμμελῆται· οὐ φιλανθρωπίας,
 οὐχ ὁμιλίας οὐδεμιᾶς οὐδ' ἐν κοινῶν. ἀλλὰ πορεύεται
 διὰ τῆς ἀγορᾶς ὡς πρὸς ὅτις ἢ σκορπίος ἢ κῶς τὸ κέντρον,
 ἅτῳ διδύρο κακῆσε, σκοπῶν τίνι συμφορὰν, ἢ βλασφη-
 μίαν, ἢ κακόν ἢ προσβλημάτων καὶ κατὰ σήσας εἰς φό-
 βον, ἀργύριον πρᾶξέτω· οὐδὲ προσποιτᾶ πρὸς τι τοῦ-
 των τῶς ἐν τῇ πόλει κούρειων, ἢ μυροπωλίων, ἢ τῶς ἄλ-
 λων ὀργασιῶν οὐδὲ πρὸς ὧ· ἀλλ' ἄσπετος, αἰσίφρων,
 ἄμικτος οὐ χῆριν, οὐ φιλίαν, οὐκ ἄλλο οὐδὲν, ὧν αἰθρῶ-
 πος μέγιστος γιγνώσκων. μὴ ὧν δι' οἱ ζωγράφοι ὅς ἀσεβεῖς
 γράφουσιν ἐν ἅδου, μὲν τούτων μετ' ἀρᾶς καὶ βλασφη-
 μίας καὶ φθόνου καὶ σάδως καὶ νείκης πωλεῖν ὀφείλει.
 εἰθ' ὅν οὐδὲ τῶς ἐν ἅδου θιάνειν ἐκείνους ἐστὶ τυχεῖν ἰλίων, ἀλλ'
 εἰς ὅς ἀσεβεῖς ὠδῆναι διὰ τὴν πονηρίαν τῶ βίου· ὅσον
 ὑμῖς ἀδικούντα λαβόντες, οὐ μῆτιν οὐ τιμωρήσατε, ἀλ-
 λά καὶ μεζόνων ἀξιώσαντες δωρεῶν ἀφῆστε, ὡς ὅς οὐδὲ
 γίγται; τίνι γὰρ πώποτε ὑμεῖς ἐδοτε ἐκ τῶ φλητὶ τῷ δημο-
 σίῳ τούτῳ μὴ κατὰ τὴν τῶς ἴσων μετέχειν; οὐδὲνί. μὴ τοί-
 νυν μὴ δὲ πύτω δοτε νῦν, ἀλλὰ ὑμωρήσατε καὶ πρὸς διδύ-
 μα ποιήσατε τοῖς ἄλλοις. Ἀξίον δ' ἐστὶν, ὡς αὐτοὶς Ἀθη-
 ναῖοι, καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀκέρσαι. διδύναι καὶ ὄντων οὐ μὲν ἐ-
 χόντων ὑποδρόμῳ ὧν ἠκούσατε ἀρ' τι λέγοντες λυκεύρ-
 γου, ταῖς λοιπαῖς ἐν ἀμύλλῃ τούτοις καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως
 οὐρεθίσεται. πρὸς μὲν γὰρ ὅτῳ τὸν πατρίαν ἐν τῷ δεσμῷ τῆς

εἶω περδούς ἀπελθεῖν ὅς ῥε βίῃας ὥς περ ἠκούσατε φαί-
 δρυ, ἀφ' ὧν ὁ δ' ἄσεβης ἔπος καὶ μακρόν οὐκ ἔδραφεν,
 οὐδὲ τοῖς δάφασιν πλὴν ταφῶν ἀπέδωκεν· ἀλλὰ καὶ δίκην
 περσέλαχε· περὶ δὲ τῷ τῆς μητρὸς μὴ ἀφ' ἧς τῷ χεῖ-
 ρε, ὥς περ ἀρ' ὅπως ἠκούσατε τῆς μῆτρ' ὅρων; καὶ πλὴν ἀδελ-
 φῶν πλὴν ἐαυτῶν οὐχ ὅμως παύσαν μὲν οὖσαν, θυγατὶ δὲ
 ἐκείνης ὁ πῶς δὴ πτε γλυκομνίῳ, ἐὰν γὰρ ἔδοξεν· ἀλλ' ἀδελ-
 φῶν γε ἐπ' ὕδατων ἡ ἀπέδωκε, ὥς φησι τὸ ἐκκληματῆς δι-
 κης, ὡς ἔπειτα τῶν ἐλαχεν αὐτῷ ὁ χρηστὸς ἀδελφὸς ἔ-
 βρετο ὅντι σιωπῶντος ὁ μὲν· περὶ δὲ τοῖς τοῖς τοῖς
 οὐσιν ἐτόρον διενόν ὡς ἡ καὶ θεοὶ περὶ γὰρ ἀκούσαντες· ὅτε
 γὰρ τὸ δεσποτικὸν διορβέας ἀπέδρα, τότε περὶ γυναι-
 κὰ πνα ὄρχεται ζωβίαν ὄνομα, ἡ ἐπ' ὕδατων ὥς εἴκοι, κε-
 χημενίος ποτὶ καὶ κρὶ πῆ καὶ διασώζει τὰς πρώτας αὐ-
 τὸν ἡμῶν ἐκείνη, ὥς ἐξήτω, ἐκέρυττον οἱ ἐνδεκά· καὶ με-
 τὰ τοῖς δούσα ὁκτὼ δραχμὰς ἐφόδιον, καὶ χιτωνίσκον καὶ
 ἱμάτιον ὅς ἐπεμψεν εἰς μέγαρον· τοῖς πλὴν αἰθρώπον πλὴν
 τὰ τοιαῦτα διόργετῃσαν αὐτὸν, ὥς πολὺς πρὸ ὑμῶν ἐ-
 πνε καὶ λαμπερὶς ὡς, μεμφομένῳ καὶ τῶν τῶν τῶν τῶν
 μνησκέων καὶ ἀξιούσαν ὅς παθεῖν, τὸ μὲν πρῶτον ἐκπί-
 τας καὶ ἀπειλήσας ἀπέπεμψεν ἀφ' ἧς οἰκίαν· ὥς δ' οὐκ
 ἐπαύετο ἡ ἀνθρώπος, ἀλλὰ γυναικὸς περὶ γὰρ ἐποίει, καὶ
 περὶ τῶν γνωρίμων περσίουσα ἐνεκίλει, λαβὼν αὐτὴς
 αὐτοχειρὰ περὶ τὸ πωλητικὸν τῆς μετρίκιον ἀπὸ γὰρ·
 καὶ εἰ μὴ κείμενον αὐτῇ τὸ μετρίκιον ἐτυχεν, ἐπέπεσε αὐ-
 τῇ ἔδοξεν, ὡς τῆς σωτηρίας αὐτῇ αἰτία ἐγερνέ· καὶ παύθ-
 ῳς ἀληθῆ λέγω, καὶ λειμοὶ τὸν πλὴν ταφῶν τῆς παύσης οὐκ
 ἀπειληφότα καὶ τὸν τῆς δίκης διαιτητῶν, ὡς ἔπειτα τῆς
 περσέως τῆς ἀδελφῆς ἐλαχεν αὐτῷ οὐκ οὐσί· καὶ τὸ ἐκκλη-
 μαφῶρε· καὶ λει δὲ πάντων πρῶτον τὸν τῆς ζωβίαν περ-
 σάτην τῆς ἑσπερὶ ἀμνίης αὐτὸν, καὶ τῶν πολλῶν περὶ

Δημοσθένους

ὅς ἀπὸ γὰρ αὐτὴν. ὑμεῖς δὲ ἡγανακτεῖτε ἀρτίως εἰ τῆς
τὸν ὄρνυον φερόντων εἰς πλὴν σωτηρίαν αὐτῷ κατηγορεῖ.
μακρόν μακρόν τὸ θηρίον, ὡς ἀνθρώπος ἀθηνᾶιοι, καὶ ἄ-
μικτον. Λέγε τῶς μὴ τυρίας.

Μαρτυρία.

Τίς οὖν ἱκανὴ καὶ τῆς ῥαυτῶτα καὶ τοιαῦτα πονηρὰ
πεποινηκὸς γένοιτ' ἂν δίκη; τίς ἀξία ἡμωρία; θάνατος
μὲν γὰρ ἐμοί γε μικρὰ φαίνεται. Ἐν τῶν εἰπὼν ἐπὶ τῆς
ἰδίῳ αὐτοῦ πονηρῶν μάλιστα ταῖς λοιπαῖς εἰσώ. πρὶν γὰρ ὑπελ-
θεῖν ἐκ τῆς δεσμοῦ θηρίου ἐμπρόσθεντος ἀνθρώπου τινὸς ταῖς
γραίου περὶς κατεπύειν γραμματεῖον ἔχοντος, περὶ σελ-
θῶν καὶ * λαλῶν ὅτι δὴ ποθ' ὑφαίρηται ὁ γραμματεῖον.
αὐτῶν μὲν δὲ καὶ διενεῖς ποιῶντος τὰνθρώπου, καὶ λέγοντος
ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ὑφαίρηται, εἰς ὅσον ἀποκνεῖται βδελυγία,
ὥς τε τὴν πῆν ἐπεχείρησε τὸν ἀνθρώπου. νεάλης δὲ καὶ περὶ
σφαγῶν ὧν ἐκείνος, ποδὶ αὐτοῦ πεταχθῆναι μὲν καὶ κα-
λὴν χρόνον ἐμπροσθεντος. ὥς δὲ εἰς τῶν ἡκεν, ἀπεδίδοι πλὴν
εἶνα τὰνθρώπου. καὶ τότε μὲν ποδὶ πλὴν γεροντίαν συμφο-
ρὰν ἀνθρώπου γλῶσσος, ἀπέστη τὸ γραμματεῖον ὁρῶν
νῶν καὶ ζητεῖν. ὑστρον δὲ οὐ εἰσέσκει τὸ γραμματεῖον ἐκ
βωτῶν πνι, οὐ πλὴν κλέν οὐτος εἶχε. καὶ μετὰ τῶν τῶν
ζοντα ποδὶ αὐτοῦ ταῦτι οἱ αὐτῶν οἰκήματα, μὴ πυρὸς, μὴ
λύχνος, μὴ ποτῆ, μὴ βροτῆ μὴ δέναν μὴ δένος τοῦτω κοι-
νωεῖν, μὴ δὲ λαμβάνειν, μὴ δὲ αὐτὸν τοῦτω διδόναι. καὶ
ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, καὶ λέγει μοι τὸν ἀνθρώπου αὐτὸν οὐ
πλὴν εἶνα ὁ μακρὸς οὐτος ἰδίῳ κατέφαγε.

Μαρτυρία.

Καλὸν γε ὅρτων ὁ ῥήτωρ δημοκράτης ὑμῖν γέροντες. ἄ-
ξιόν γε ἐκ τῶν ταῖς τῶν ταῖς ποιηκὸς σώματος λόγων ἢ συμ-
βαλὲν πνα ἀνελῶσαι. ἀνάγκη δὲ καὶ τυπὶ τὸ καλὸν πε-
ρεῖ αὐτοῦ δόγμα.

Δόγμα.

Δόγμα.

Εἴτ' οὐκ αἰχύνετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ οἱ μὲν ὑδὶ
 πονηρία καὶ τοῖς αἰχρίοις ἐμπεπώνυτες εἰς τὸ οἶκημα ἴδον
 τῷ ἑστῶτι ἡγήσαντο ἐαυτοῖς πονηρότερον, ὥς τε ἄμικτοι
 ἐαυτοῖς καλίσσονται: ὑμεῖς δ' ἐξελήλακ' ὅτων τῶν νόμων αὐ-
 τὸν ἐκ τῆς πολιτείας εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς * καλίσσεται; τί τ'
 πεπερχυμένῳ ἢ βεβιωμένῳ ἐπαινέοντες, ἢ τί τῶ πᾶν-
 των οὐχὶ δυσχεραίνουσιν; οὐκ ἀσεβής; οὐκ ὠμὸς; οὐκ ἀκα-
 θαρῆς; οὐκ ἀσφαλής; ἀλλ' ὅμως τριαῦτα ποιεῖν καὶ ἱδῆ-
 ρος ὦν, ἐν ἀπίσταις ἀείβοσθαι ἐκκλησίαις: ἐγὼ μόνος ἐπ'
 οὐνοὺς ὑμῖν: πάντες οὐ τοι σιωπᾶσι: περὶ δέδοται: ἢ πρ' ἐ-
 μοὶ μόνον δ' νοῖα λοιπῇ. βούλομαι δὲ πλὴν σφοδρὰ καὶ με-
 γάλῃ δυνάμει αὐτοῦ τῷ πᾶσι ἐξετάσαι, πόθεν ἔστι καὶ ἐκ-
 τίνος ὡς ἀληθῶς αὐτῷ γεγενῆα: ἢ εἰ μὲν ἔστι τοιαύτη, χρῆ-
 σαι αὐτῷ καὶ πιστεύειν: εἰ δὲ μὴ, φυλάττειν. πότερον γὰρ
 ὅτι τῷ πατρὶ αὐτοῦ δάνατον κατέγνωτε, καὶ πλὴν μητρί
 αὐτοῦ ὄφλουσθαι ἀχρεασίον ἀπέδοτε; ἢ τῷ αὐτῷ ὑ-
 μῖν ἔσπουλα μβαίνει δ' ὕμνον εἶναι; ἀλλ' ἄτοκον ἢ τὸν δία καὶ
 πάντας τοὺς θεοὺς ἑστῶτα. εἰ μὲν γὰρ οὐνοὺς ἔστιν ἐκείνοις
 καὶ τὸν τῆς φύσεως διασώζει νόμον, ὅς καὶ ἀνθρώποις καὶ
 θεοῖς εἰς τὸ αὐτὸς ἀπάσιν ὤρσαι, σδρῆν τοὺς γονεῖς, κακί-
 νους ἔστι τοῖς ἐκείνους ἀφωλεῖσθαι: δῆλον ὅτι καὶ νόμοις καὶ
 πολιτείᾳ τῇ τούτων. εἰ δὲ μηδὲν αὐτῶν ὑπόλαβον ποιεῖ-
 ται, ἢ δέως αὐτῷ εἰδείν τίς ἔστιν ὁ πλὴν πρὸς τοὺς γονεῖς δ' νοῖαν
 ὁρᾶν περὶ δέδοκται ἑστῶν, ὡς πρὸς τὸν δῆμον νῦν ἔχειν ὑ-
 παρχεῖν, πιστεύων. ἐγὼ μὲν ἂν ἀπιστῶ, καὶ θεοῖς ἐχθρόν εἰ
 μόνον ἀνθρώποις ἔσπουλα μβαίνω τ' ἢ γονέων ἀμελῶντα.
 ἀλλὰ νῦν δία ὅτι τῶν ἐν δαίεξιν αὐτοῦ κατεψηφίσαντε, καὶ δις
 εἰς τὸ δισημῶντιον κατέθετε καὶ αὐτὸν καὶ τὸν ἀδελφόν,
 ἢ τῷ αὐτῷ ὑμῖν δ' νοῖαν ἔστιν; ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων. ἀλλ' ὅτι
 πλὴν ἀρχὴν ὡς ἔλαχεν ἀπεδοκμαῖσται; ἀλλ' ὅτι πέντε

hh

πρῶτον αὐτοῦ κατέγνωτε; ἀλλ' οὔτε πέντε τὰ λάντῳ
 περιμήσατε; ἀλλ' οὔτε δακτυλοδαικτεῖτε ὑπὲρ τῶν
 τῶν ὄντων ἀπάντων δαικνύει; ἀλλ' οὔτε τῶν ὑπὸ χέ-
 των νόμων καὶ πολιτείᾳ μέλλοντων οὐκ εἰς τῶν αἰσχρο-
 αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀπαλλαγῇ; ἀλλὰ δεῖ τί ὑμῖν οὗτος ὅστις
 νοῦς, ὃν φησὶν ἀναιδής εἶναι. ὁ δὲ ἀναιδής ἐκ τίνος ὀνομα-
 σθῆ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἢ ὅταν τὰ μήτε ὄντα μήτε ἀ-
 γνοόμενα, τῶν τῶν λέγειν δι' ἀναισχυντίας, ὁ πῶρ οὗτος ποιῇ.
 ἢ γούμῃ τοίνυν καὶ πῶρ τῆς ἐνδείξεως ἅ μοι πρῶτα
 ἔδοξε λυκοῦργος, βέλπον εἶναι πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. ἐγὼ μὲν
 γὰρ οἱ μὲν δὲν ὑμᾶς ὡς ὁρᾷ εἰς χρέος ἐσκοπεῖτε ἴδιον,
 οὕτως ἔξετάσαι ἔδοξεν, καὶ τὰ τουτοῦ τῶ ἀπάντος δίκου.
 εἰ τοίνυν πρὸς οὐκ εἶναι ἵνα ἡ πᾶσι χρέματα, ὁ δὲ ἡρεῖται. εἰ
 μὲν ἐφαίνοντο αἱ τε σιωθῆσαι καὶ ἄς ἐδοκίμαζεν, κείμενα,
 καὶ οἱ πεδύνας ὅροι ἐσηκύντες: τὸν ἀρῆν μὲν οὐκ ἐξέδοκίμα-
 δὲ δὴ δηλονόπ. εἰ δὲ ἀνήρη μὲν αὐτῶν, τὸν ἐγκαλεῖται. οὐ-
 τῶ τῶν πέφυκεν. εἰς τὸν ὅν ἀριστογέτων οὐκ εἶναι τῇ
 πόλει, σιωθῆσαι μὲν οἱ νόμοι καὶ οὐκ ἐγγράφοντα πάν-
 τες οἱ ὀφλισκάνοντες: ὅρος δὲ, ἡ ἑλπίς ἡ πρὸς τῇ θεῷ κει-
 μένη. εἰ μὲν οὕτω ἀνήρηται τῶν καὶ ἐξήλειπται τὸ ὀφλη-
 μα, ἡμεῖς ληροῦ μὲν, μάλλον δὲ ψευδομέδαι. εἰ δὲ ἔπ' ὅστις,
 καὶ ἔσται τίς πῶρ ἀνέκπηση, καὶ μέλει, οὗτος οὐδὲν ἄλλο
 δεῖς λέγει: ἀλλ' ἀδικεῖ καὶ δεινὰ ποιῇ, τὰ κοινὰ δίκαια ἀ-
 φανίζειν ὑπὸ χειρῶν. ὁ γὰρ εἰ μὴ πᾶν ὄν ὠφλεν, ὀφείλει,
 νῦν ἡ κρίσις, οὐδ' ὁ λόγος εἶναι, ἀλλ' εἰ ὀφείλει: ἡ δεινὰ γὰρ
 πάθοιεν οἱ δεῖς γράφω ἐπὶ γράμμοις μόνον. εἰ δὲ ὅτι μι-
 κρὰ καὶ οὐδὲν ἡ δίκη καὶ σιν, ἰσχύσει τὸ ὀφείλει κατ' αὐτῶν.
 ἐὰν δὲ τις μεγάλην δίκην καὶ ἢ μίαν θῆς ἢ δύο καὶ τριβολεύς,
 ἐπὶ πῶρ ἔσται. ἔτι τοίνυν εἰς τὰ ὀφλήματα ἅ ἐπὶ γρά-
 πται, καὶ ἐφ' οἷς εἰδὲ δεικνύται. τὰ μὲν δὴ δύο ἐν ἀπὸ γράφῃ
 πῶρ πῶρ: εἰ δὲ ἄν, ἐκ ἀπὸ γράφῃ πῶρ. ἀλλὰ βεβαίως τὸν

ἄλλω περὶ τὴν ἀρίστην αὐτῶν κεί. καὶ φησὶν: ἀδίκως γὰρ με γέ-
 γραφεν. διὰ δὴ σε ὡς εἰσὶν, δίκην λαβεῖν. οὐκοῦν ἕποσ-
 χεῖν πρῶτον καὶ μέναι ἐν οἷς πέπνυθας ἀνὰ κη: ἢ τίνος λήψῃ
 δίκην, εἰ δ' ἐξέσθαι πάντα ποιεῖν ἅπασιν τοῖς ἄλλοις, πῇ δίκην
 σοι, φόρε δὴ πρὸς θεῶν, καὶ κείνο σκέψασθε. καὶ ἔλη τὸν ἀρί-
 στων τῆς βελούτου; τί ἔσται; ὑπερβαλεῖς τὴν νῆδον. ὅτι
 αὐτὴ γρηγορεῖται. τῶν δ' οἱ νόμοι λέγουσι καλῶς. πότε
 οὐκ ἀπὸ τῆς τῆς ἡμέρας ὅτι μὲν ὀφλήσει τῷ δημο-
 σίῳ ὁ ὑπερβαλεῖς, ἐκεῖνος δὲ ἐπὶ πῶς ἔσται ὁ ἐγγραφεὶς;
 ἐκ γὰρ ὧν νῦν ὁ δὲ ἀξιοῖ, τῶν δ' συμβαίνει. εἰ γὰρ ὅτι ἐπὶ γρά-
 πται μὴ ὀφείλει, ἐπειδὴν ὑπερβαλεῖς, ὀφλήσει δηλονότι. ἀλ-
 λ' οὐκ ἔστι τῶν δ' οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ὅταν ὑπερβαλεῖς, τότε οὐκ ὀ-
 φείλει. οὐκ ἐν νῦν ὀφείλει. τί δ' αὖ αὐτὸς ἔχοντο, πρὶν τῷ
 νομίσαι ταῦθ' ἢ πόλις, ἀνὴρ καὶ ὅσον οὗτος αὐτῷ ποιεῖ. πό-
 λιν δὲ οἷς οὗτος θανάτου πμᾶται, καὶ δεσμός, πόρτων ἐν τῷ
 δικαστηρίῳ, οἱ μὲν, τοῖς ψυχῆς, οἱ δὲ, τὴν μὴ διενά πεπνυμέναι
 κεραιῶν; ὡς γὰρ οὐδὲ τῆς ἴσων, οὐδὲ τῷ ἐκκυκλίων δικαίων
 μετρουσίαν διδασκιν οἱ νόμοι, ὅτις τῆς ἀνῆκετων ἐπὶ τοῖς αἰ-
 ποσὶ γίγνεται: οὐκ ὁρῶν, οὐδὲ κληρικῶς, οὐδὲ ὡς συμφέ-
 ρει, γιγνομένων τῶν. ἀλλ' ἐγὼ ταῦθ' ὁρῶν θαυμάζω, τότε
 αὐτὸ καὶ τὸ γίγνεται. τί ποτ' οἶεσθαι εἶναι, ἐὰν ἡ γὰρ μὴ ἀ-
 νῶ, τὰ δὲ ἄλλα καὶ τὸ γίγνεται; οὐκ ἔστι τῶν γινέσθαι: μὴ
 δὲ γινέσθαι: ἀλλ' ὅταν οἷς ἐκ τῆς νόμων μὴ ἔξεστιν, ἐκ τῆς ὑ-
 μετέρων βουλήσων ὑπὲρ: ὅταν ἡ μὲν πονηρία πμᾶται, τὰ
 χρηστὰ δὲ ἀπὸ ῥῆτι πμᾶται: ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον
 ἡπᾶται τῷ φθόνου, τότε αὐτὸ καὶ καὶ τὸ πάντα καὶ νομίσ-
 ζειν ἐστὶν ἀφῆται. ἢ δὴ τοίνυν πινὰς εἶδον τῆς ἀγωνιστομέ-
 νων, οἱ τοῖς περὶ γμασιν αὐτοῖς ἀλυσκόμενοι, καὶ οὐκ ἔχον-
 τες ὡς οὐκ ἀδίκως εἰσι δέξαι, οἱ μὲν εἰς τὴν τῷ βίου μετρίω-
 τῃ καὶ σωφροσύνῃ κατέφυγον, οἱ δὲ εἰς τὰ τῷ περὶ γνῶντων ὅ-
 γα καὶ λειτουργίας. οἱ δὲ εἰς ἐπὶ τὰ τῶν ταῦτα, δι' ὧν εἰς ἔλεον

hh 11

καὶ φιλοφρονήσαντες διὰ τὸν πόλεμον ἡγάγον. καὶ τότε οὐδέ-
να ὁρῶ τῶν τόπων τούτων ἐσθιόντων ὄντα, ἀλλὰ πάντα ἀπο-
κρημνα, φαραγγασ, βαράθρα. τί γὰρ ὡς ἀληθῶς ὁρᾷ;
ὣν ὁ πατήρ αὐτοῦ τὴν περὶ νῆα διὰ; ἀλλὰ κατεγνώκαθ' ὑ-
μεῖς ἐν τούτοις τοῖς δικαστηρίοις αὐτοῦ θάνατον, ὡς κρη-
ροῦ δηλονότι καὶ ἀγίου περὶ αὐτοῦ. ἀλλὰ νῆα διὰ εἰ ταῦτ' ἐ-
στὶν αὐτῷ δυσχερὴ, τὰ πόρῃ τὸν πατέρα, εἰς τὸν ἑαυτοῦ βίον
καταφύγετε ὡς σὺ φρονα καὶ μέτρον. ποῖον; ὃν * πρὸς
βίωκεν; ὃν μὲν γὰρ πάντες ὑμεῖς ἐωρᾶτε, οὐκ ἐστὶ τοιοῦ-
τος. ἀλλ' ὅταν, εἰς τοῖς λειψυργίαις ἀρχαρχήσεται; τοῖς πρὸς
τε, ἢ πρὸς γαλονῆας; τοῖς τὰ πατρὸς; ἀλλ' οὐκ εἰσὶν: ἀλλὰ
τοῖς ἑαυτοῦ; φάσεις, ἀπατωγὰς, ἐν δὲ ἡμεῖς, οὐχὶ λειψυρ-
γίαις ἐρῶμετε. ἀλλὰ νῆα διὰ καὶ χωρὶς τούτου συγγενὲς
πολλοὶ καὶ πολλοὶ κἀγαθοὶ πρᾶσαντες αὐτὸν ἰσχυρίζονται;
ἀλλ' οὐτ' εἰσὶν, οὐτ' ἐγγίοντο πώποτε. πῶς γὰρ, τῷ γὰρ μὴ
δι' ἐλπίδι; ἀλλὰ ἐστὶ νῆα διὰ, ἐστὶν ἀδελφός ἕως οὗ τοῦ αὐ-
τοῦ ὁ πρῶτος, καὶ τὸ καλὸν δίκλιν αὐτῷ λαχόν, πόρῃ δ' τὰ
μὲν ἄλλα τί διὰ λέγειν; ἀδελφός δι' ἐστὶ τούτου ὁ μὲν πρῶ-
τος, καὶ ὁμομήτιος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς διδου-
μος. οὗτος, τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ: ἀλλ' ἐφ' οἷς ὑμεῖς τὸν
μαρκαὶ θεωρίδα τὸν λημνίδα, τὸν φαρμακίδα, καὶ αὐ-
τὸν καὶ τὸ γένος ἅπαν ἀπεκτείνετε, τοῦτο λαβὼν τὰ φάρ-
μακα καὶ τοῖς ἐπιδόξας πρᾶξαι τὴν ἀδελφείας αὐτοῦ, ἢ κατ'
ἐκείνης τὸτ' ἐμήνυσεν, ἵνα ἡσυχάσῃ ὁ βῆσκακος οὐτοῖσι πεπε-
δοποιήσῃ, μαγαλὸν εἰ καὶ φαρμακίει, καὶ ὅς ἐδιδλήπλους
φησὶν ἰσχυρᾶ, αὐτοῖς ὡς ἐπὶ ληπτοῦσιν ἀσπληνεία. οὗτος ἐν
αὐτὸν ἰσχυρίζεται ὁ φαρμακός; ὁ λοιμός. ὃν οἰωνίζετ'
αὐτοῖς μᾶλλον ἰδὼν, ἢ περὶ σπεινὸν βούλοισιν; ὅς αὐτοῖς αὐ-
τὸν θανάτου τὴν ἡμῶν, ὅτε τοῖς τὴν δίκλιν ἐλαχε; τί οὖν
λοιπὸν, ὡς αὐτοῖς ἀδελφοῖς: ἀκοινὰ νῆα διὰ πᾶσιν ὑμῶν
τοῖς ἀπονητομέοις πρᾶξαι τῆς τῆς ἄλλων ὑμῶν φιλίας, καὶ

οὐδὲς αὐτὸς ἐκ τῶν τῶντα φέρει τ' κεινομένων, ἀλλ' ὑμῶν
ἐκαστος ἔχων οἴκῳθεν ὀρχεῖται, ἔλεον, συγγνώμην, καὶ φιλο-
φροσύνην. ἀλλὰ τοῦτων γε οὐδὲ ὅσιον, εἰδὲ θ' ἡμῖς τῷ μακρῷ
τοῦτω μεταδιόυναι. διὰ τί; ὅτι ὅν αὖ αὐτὸς ἐκαστος νόμον
τῇ φύσει δὴ λῶς ἢ καθ' ἅπαντων ἔχων, τοῦτου τυγχάνειν πρὸ
ἐκαστου δίκαιός ἐστι καὶ αὐτός. τίνα οὖν νόμον ὑμῖν, ἢ τίνα
βούλησιν ἔχειν ἀριστογέροντων καλὰ πάντων δοκεῖ; πότῃρον
δύτυχον ἢ τῆς εὐραίας καὶ ἐν οὐδαμηνία καὶ χρηστῇ δόξῃ διά-
ποντας, καὶ τί περιδνζήσεται; τὰ γὰρ τῆς ἄλλων κακῆς εὐδυν-
δρίας οὐκ ἐν ἐκρίσει καὶ ἀπώσι καὶ πονηραῖς αἰτίαις ἁ-
παντὰς εἶναι βούλεται τῶντα γὰρ γαί, τῶντα ὀργάζεται. ὁ
δὲ δὴ πρὸς πόνηρος αἰθροῦς, πῶς τις, ὡς ἄνδρες ἀθηναῖοι,
καλοῖτ' αὖ δίκαιως; ὁ βροκατάρατος, ὁ κρινὸς ἐχθρὸς, ὁ
πᾶσι δυσμενὴς, ὅτῳ μήτε γῆ καὶ πὸν φέρει, μήτ' ἀχθὰ
νόνα δέξαιτο. οὐχ ὁ τοῦτος; εἴτα γε νομίζω. τίνας δὲ
συνήωμης ἢ πρῶν ἐλέων οἱ σεσηφεσθημενιοὶ πρὸ αὐτῶν
τυχήσασιν; οἷς οὐκ ἐστὶν ἀνὰ πᾶσιν ἐν ἡμῶν ἐν τοῦτοις
τοῖς δικαστηρίοις; καὶ τῶντα πρὶν πρῶτην ψήφον διενιχ-
θῶναι; καὶ ἐφ' οἷς ὁ δάσκαλος ἔτος ἔτος ὡμῶς καὶ πικρὰς
εἶχε; τοῦτου ὑμῶν οἱ λοχόντες, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, τὰ δὲ
καὶ αὖτις ἐσώζον τοὺς ἑαυτοῦ τοῦτου συσφεσθημεν-
μένους, καὶ ἀπεψήφοντο, καὶ τὸ πέμπτον μέρος τῶν
ψήφων οὐ μετεδίδουσαν τοῦτω. ἀλλ' ἦγε τοῦτου πικρία καὶ
μειφονία καὶ ὡμότης πρὸς καὶ ἐξήταξεν; οὐχὶ παιδία,
οὐχὶ μητράς τ' κεινομένων ἐνίων γράως; περ σερηνῆας
ὁρῶν οὐτὸς ἠλέει. εἴτα σοι συγγνώμη, πόθεν; ἢ πρὸς τῆς; ἢ
τοῖς σοῖς παιδίοις ἔλεος; πολλὰ γε καὶ διὰ. σὺ τὸν εἰς τῶντα
ἔλεον περ δέδωκας ἀριστογέρον. μάλλον δ' αὖ ἐρηκας ὅ-
πως. μὴ δὲ πρὸς ὅς αὐτὸς ἔχοντας λιμενίας καὶ περβόλων
ἐν ἐπληθύνει, πρὸς τοῦτου περ σωρμίζου; οὐτ' δίκαιον. εἰ
τοίγῃ ἀκούσετε καὶ τοῖς βλοσφημίαις ἅς καλὰ πρὸ ἀγορᾶν

hh iii

ποδμῶν καὶ ὑμῶν ἔλεγεν, ἐπὶ μὲν Μοναὶ αὐτὸν μισήτε, καὶ δικαίως. φησὶ γὰρ πολλοὺς ὀφείλαιν τῷ δημοσίῳ: τὸν ποῦ δὲ πάντας ὑπάρχειν ὁμοίους ἑαυτῷ. ἐγὼ δὲ πολλοὺς μὲν εἶναι οὗτοι ἡ τυχεύοντας, εἰ καὶ δὴ εἰσι μέντοι, συγχωρῶ, παντὶ γὰρ πλείους εἰσὶ τῶν δεινότες, καὶ οὐδένα τῶν ἁλῶν ὀφείλαιν εἶναι. οὐ μὲν τοὶ μὲν οὗτοι τούτῳ γὰρ ὑπάρχειν οἷμαι τούτοις ὁμοίους: οὐδὲ πολλὰ διαί. ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ νικητὴν. οὐ τῶσι δὲ λογιέσθαι: καὶ μή με ἄπο λάβετε, ὡς ἂν ὁρεῖς ἀθηναῖοι, ὡς πρὸς ὀφείλοντας ὑμᾶς ὁ δημοσίῳ διαλέγεσθαι. οὐτε γὰρ ἔστι, μὴ γλῶσσί τοι εἴπω, οὐτ' ἐγὼ νομίζω. ἀλλ' εἰ τῷ πρὸς ἄρ' α, ἢ πρὸς β, ἢ γινώσκεις ἔστιν ἐν τούτοις ὡς ἄποδ' τούτου εἴπω περὶ σέ, μισεῖν, εἴπω βούλομαι διαίξαι. πρῶτον μὲν, ὅτι ἀνθρώπων ἐπιεικὲς οἷς αἰετὶ γνῶναι καὶ φιλεῖν ἀνθρώπων γίγνοντο, καὶ ὀφλήματα ἴδια: οἷς οὐ πρὸς κοινὰ ἀδικήματα, ἢ τυχεύειν ἢ συμβέβηκεν. εἰς τὴν ὁμοίαν τάξιν αὐτῷ καὶ βλασφημίαν ἄρει, οὐκ ὀρεῖσθαι, οὐδὲ περὶ σέ. οὐ γὰρ ἔστιν ὁμοίον ἀριστοτέρει, οὐδὲ, πολλοὺς διαί, γράψαντά σε τῷ πολιτῶν βίῃς ἀκρίτως ἀκρετεῖναι, γράφω ἀλῶναι πρὸς νόμων, καὶ δεινὸν σε ὡς τῷ τῷ τε θανάτῳ, τιμῇ καὶ τυχεῖν, καὶ πῶς ἐγγυσαμένον μὴ δύναντα ζημίαν ἀπερὸ δόκητον εἰσπεῖν. οὐχ ὁμοίον, οὐ. ἐπεὶ ὅτι τὴν κοινὴν φιλεῖν ἀνθρώπων ὡς ὑμεῖς ἔχετε ἐκ φύσεως πρὸς ἀλλήλους, οὐδὲς αἰσχροῦ καὶ διαφθείρει τὸ καὶ αὐτὸν, ἴδιον αὐτῷ εἶναι. ὑμεῖς γὰρ, ὡς αἰσχροῦ ἀθηναῖοι, τῇ τῆς φύσεως πρὸς ἀλλήλους, ὁ πόδες εἶπον, χρώμενοι φιλεῖν ἀνθρώπων ὡς αἰσχροῦ αἰσχροῦ αἰσχροῦ αἰσχροῦ οἰκιστῶν οἰκιστῶν, οὐ τῶν πόλιν οἰκεῖτε δημοσίᾳ. πῶς οὖν ἐκείναι; ὅπου πατήρ ἔστι καὶ ἡμεῖς αἰσχροῦ, τυχὸν δὲ καὶ πούτων πατρὸς, αὐτῶν δὲ αἰσχροῦ πολλὰ καὶ μηδὲν ὁμοίαν εἶναι βουλήσεις: οὐ γὰρ τῶν αὐτῶν οὐτε λόγων οὐτ' ὁρίων ἔστιν ἡ νότος δὲ γῆρας: ἀλλ' ὁμοῦς οἷτε νῆοι πάντες ὅσοι αὐτῶν πρὸς τῶν, αἰσχροῦ

ἄραν κληθῆναι, τῷ φόβῳ τῷ περὶ σὺ μᾶς, καὶ τῷ τοῖς αἰ-
 χροῖς καὶ λόγοις καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν ἀλγεῖν, οὐ λαβοῦ μὲν οὐκ ἔβα-
 λυνται. ὅς δὲ πενηροτάτω καὶ ὅς ἔχοντες οὐνομαζο-
 μένους τὰς τε συμφορὰς σφρονίζεν λέγουσιν. οὐ γὰρ τρι-
 νω ἀρίστοι γείτων τοῦτον ἔπαυσε πάντας ἀνθρώπων
 πηνεία, ὥς τε οὐδὲ παθῶν ἐνοουθετήθη: ἀλλ' ὅτι τοῖς αὐ-
 τοῖς ἀδικήμασι καὶ πλεονεκτημασι πάλιν εἰληπται. καὶ το-
 σούτῳ πλείονος ὀργῆς ἀξίός ἐστι νῦν ἢ πρὶν τὸν πόλεμον, ὅσω τότε
 μὲν γράφει μόνον ὥς δὲ πρὶν ὅς ἐστι νόμος: νῦν δὲ τῶν
 ποιῶν αἰτιάζεται, λέγειν, διαβάλλειν. ἄγειν, βλασφημεῖν,
 θανάτου τιμωρῆσαι, εἰσαγγέλλειν, κακολογεῖν ὅς ἐστι πῆ-
 μους, αὐτὸς δὲ φείλων τῷ δημοσίῳ. τούτου γὰρ οὐδὲν ἐστὶ
 δεινότερον. τὸ μὲν οὖν νοουθετεῖν τῆτον, μακρία. ὅς γὰρ
 οἷς ὁ δῆμος ἅπας ὅς ἐκ ἀρχαῖς ἐκείνου νοουθετεῖ θορυ-
 βοῖς, μὴ δὲ πρὶν ὅς ἐπείγει, μὴ δὲ διελέγχει, ταχὺ γὰρ φρον-
 τίσει πρὶν ὅς ἐπὶ λόγου. αἰσῶτον, ὡς αὐτοὶς ἀθλῶνται,
 τὸ περὶ γὰρ ἐστὶ τὸ τούτου. δεῖ δὲ πάντας, ὥς πρὶν ἰατροὶ
 ὅταν κλῖνον, ἢ φαγέδαιναν, ἢ τῆς αἰσῶτος τῶν πικ-
 κῶν ἴδωσιν, ἀπέκασαν, ἢ ὅλως ἀπέκοψαν: οὕτως ὅς
 τὸ θείον ὑμᾶς ὑποείκει, εἰς αὐτὴν τῆς πόλεως, αἰετῆς,
 μὴ πρὶν μείναντας πρὶν παθεῖν, ὅ μὴ τε δημοσίᾳ γένοιτο: ἀλ-
 λά πρὶν λαβῆναι τὰς. ὡς δὲ γὰρ ὅρατε: οὐδένα πρὶν ὅς
 ἴσως ἔχεις ἔδωκεν, οὐδὲ φαλάγγιον, μὴ τε δάκοι ποτέ: ἀλ-
 λ' ὅμως πάντα τὰ τῶν αὐτῶν ἐπὶ πάντῃ δὴ τε, οὐδὲς ἀρετῆς
 τε. τὸν αὐτὸν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν, ὡς αὐτοὶς ἀθλῶνται, καὶ ὅταν
 συκοφαντήν καὶ πικρὸν καὶ ἔχιν πῶς φῶσιν αὐτῶν πρὶν ἴδη-
 τε, μὴ πρὶν ὅς ἐκαστον ὑμῶν δὴ ἔχει, πρὶν μείνειν, ἀλλ' ὅς πρὶν
 τυγῶν αἰετῆς πρὶν εἶδω. ἀντιφάσις μὲν οὖν πῶς ἀθλῶνται
 ἐμὴν τύρετο καὶ πῶς μὴ τὸν αὐτὸν θεῶν, καὶ καλῶς γὰρ ποιεῖ.
 ἐγὼ δὲ ὅς πρὶν ὅς ὑμῶν τῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ἀρετῶν ἐ-
 κείνων αἰσῶκαλῶς: ὡς οὐδὲ χρόνος πῶς μὴ μὲν ἢ φαλάγγιον.

εἰκότως ἐπ' αὐτοῖσι καὶ ἐπὶ τοῖς πονηροτάτοις καὶ συκοφαν-
 ταῖς συμφορῇ διδόντες ἐαυτοῖς: οὐδὲ τὸν αὐτὸς τείχεος
 φθόνον ἀσκοῦντες ἐπ' ἀλλήλους: ἀλλὰ καὶ τῶν ῥητόρων καὶ τῶν
 ἰδιωτῶν μὲν σόφρωνας καὶ χρηστοὺς τιμῶντες, τοὺς δὲ πονη-
 ροὺς καὶ θρασεῖς μεμύοντες καὶ κελεύοντες. ὅζων πάντες ἀθλη-
 ταὶ τῶν καλῶν ὁρίων ἐγείντο. Ἐν δ' εἰπὼν ἐπὶ παύσεσθαι
 βουλομαι. ἔξιτε ἀλλήλους δὲ μάλα ἐκ τῆς δικασθείας. θεωρῆ-
 νοσι δὲ ὑμᾶς οἱ πόρνευοι καὶ ξυνοί καὶ πολίται, καὶ κατ' αὐ-
 τοὺς εἰς ἐκαστον τὸν πρῶτον βλάψοντα, καὶ φιλοπονησάν-
 νοσι τοὺς ἀκαταστάτους. τί ἔν ὁρίεσθε, ὡς ἄνδρες ἀθηναῖοι,
 εἰ περὶ μένοι τοὺς νόμους ἔξιτε; ποίοις περσώποις, ἢ τίσιν ὁφ-
 θολμοῖς περὶ ἐκαστον τοῦτ' ἀντιβλέψετε, πῶς δ' εἰς ἑμὴν
 τῶν βαδισάντων τι βέβηκα; καὶ δὴ ποῦ καθ' ἑμὴν ὑμῶν ἐκα-
 στος ὡς περὶ τοῦ κυρίου τοῦ νόμου προέβη; εἰ νῦν μὴ βεβαιώ-
 σαι αὐτοὺς ἔξιτε ἅπαντες κοινῇ. πῶς δὲ ταῖς νεμεσίαις
 εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβαίνοντες τὰ γὰρ τῇ πόλει διδόναι,
 καὶ ἐκαστος ἐαυτὸν τοῖς θεοῖς ὀφείλει. ὅταν ὄντος τοῦτοῦ ἐκεῖ, καὶ
 τῶν πατρῶν αὐτοῦ καὶ χρηστοῦ, πάντας τὰς ὁρκοὺς καὶ τοὺς ἐκεῖ
 χρηματιστὴς ἐγκώπῃς ἢ τε. ἢ τί ὁρίεσθε, ὡς ἄνδρες ἀθηναῖοι;
 τί ὁρίεσθε, ὡς ὑμᾶς ὁρῶντας γινώσκοντας τοὺς ἀκαταστάτους
 νῦν, τί φήσετε; ἀρ' ἐσθλὸν ἔσθλόν ὑμῖν; καὶ τίς ὁ ἔσθλόν τοι μὴ
 σὺν εἰπεῖν; τίς ὁ τῶν πονηρίων μετ' ἀρεῶν καὶ κακῶν δό-
 ξησιν κληρονομεῖν βεληστέμενος, ἀλλ' οὐκ αὐτὸς ἐκαστος καὶ
 ἀκαταστάτος; ἐκοῖν καὶ τῶν ἄλλων τοῖς ἀκαταστάτοις, ἔσθλόν
 ἐπιστὸν ἐκαστος διδούς ὡς οὐκ αὐτὸς οὐτός ἐστι. καὶ τί δεινὰ
 ταῖς ποιεῖν, ὅζων, ὁφθαλμοῖν, καὶ ἅπαντα σ' ἅπαντι πάντας τὰ γὰρ
 ὀφείλει, καὶ ὑμᾶς ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τοὺς ἀλλοὺς ἀθηναίους ἅπαν-
 τας ὑμῖν. περὶ δὲ ὅς καὶ ἔσθλός καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας,
 ἐπὶ κταί γὰρ, ἐπὶ κταί πάντων ἢ τοῦτο κακοπεπραγμένη,
 καὶ πᾶσι βουλομένοις ἔστιν ἀπαλαγῆναι τῆς τοῦτο πα-
 νηρίας, καὶ δίκην δεδουκέναι αὐτὸν ἐπιθεῖν.

τοῖς δικαίοις οὐδ' αὖτε οὕτως ὅτε ἀναιδής οὐτε ἄποδ' ὑμᾶς
φρονῶν ὅτι, ὅς τις ἀντιλέγειν ἐπιχειρήσει πάλιν ἀριστογέ-
ροντος τοῦτου, καὶ τῆς τοῦτου πόλεως καὶ πονηρίας. ἀλλὰ
πάντας τοὺς ἀρχαῖς καὶ ὅς πολιτ' ἀουλεύας δὴρίθμεν, ἐπει-
δὲν ἄπαξ τι καὶ τὰ γὰρ τε ὑμεῖς, τοῦτου ἐμμελόντας. ὅσοι
μὲν γὰρ ὅταν ἀρχαιογενήσονται πινύσῃ τῇ ἐν ταῖς ἀρχαῖς,
πρὸς ἡμᾶς πέπαισται ἀρχόντες, καὶ ὅς σεφάτους πε-
ριήκωται: ὅσοι δὲ ὅσοις τῇσι θεομοσίαις εἰς ἀρῶν πά-
ρον οὐχ οἶόντ' ὅτιν ἀνελθεῖν, πρὸς τὸ βιάζεσθαι, ὅσοι
ποσὶν ἐμμελόντας τοῖς ὑμετέραις γνώσεσι: καὶ ταῦτ' εἰ-
κὼς ποιεῖσιν. ὡς περὶ γὰρ ὅταν ἀρχῶσι ὅς ἰδιώτας, οἶον-
ται δὲ ἂν αὐτοῖς περὶ ἀρχεῖν: ὡς αὐτως ὅταν αὐτοῖς ἰδιώται
γλῶσσαι πάλιν, τοῖς τῆς πόλεως ἀρχαῖσι νόμοις, δικαίως
αὐτὸν ἀκλυσθεῖν. ἐπ' τοίνυν οἱ πολιτ' ἀουεῖται πάντες ἐν τῇσι
παλαιῶν εἰβούλευσε ἀρχαῖς μενοι χρόνων θεωρεῖν, ὡς αὐτως
φαίνονται καὶ αὐτοῖς εἴκοντες τοῖς ὑμετέροις δικαίοις. ἀρι-
στεῖον μὲν γὰρ φαίνεται ἄπο τῆς περὶ γένων* μεταπεθέντα
ἐν αἰγίῃ διαβῆεν ὡς αὐτὸν ὁ δῆμος κατεδέξατο. μετὰ δὲ
δὲ καὶ πόρκελ' ὅφλοντας τὸν μὲν βιάκοντα, τὸν δὲ
πεντήκοντα τάλαντα ἐκτίσαντας οὕτω δημηγορεῖν. ὁ καὶ
δεινότατον αὐτὸν συμβαίνειν: ὅς μὲν πολλὰ καὶ μέγαρα
ποιήσαντας ὑμᾶς ἀγαθὰ μὴ τυχεῖν ταύτης τῆς δουρείας: ὡς
τε πρὸς ὅς νόμισ' πρὸς κερμένους πρὸς ὑμῖν περὶ εἶναι: τὸν
δὲ μετὰ μὲν ἀγαθὸν εἰργασμῶν, παμπληθὴ δὲ ὕμνων
κῆρα, ὅσον οὕτω περὶ χείρως φαίνεσθαι καὶ πρὸς τὸ συμ-
φρόν καὶ τὸ δίκαιον ὕψιστον πρὸς ὑμῖν τῇ περὶ νομῆν εἰ-
ληφότα. καὶ τί δὲν λέγειν περὶ τῆς παλαιῶν; ἀλλὰ ὅς
ἐφ' ὑμῖν αὐτῇσι αἰαλογίσαται, εἰ τις οὕτως ἀναιδής γέ-
γονε πώποτε. οὐδὲνα γὰρ ὅσοι τε, εἰ βούληται ἀκρίτως ὕψι-
τάξεν. χωρεῖς τοίνυν τοῦτων, ὅταν τις ψευδισμὰς ἢ νόμος
χαφῶ ἀπενέστη περὶ ὅς θεομοσίτας, ὁ μὲν νόμος, ἢ

τὸ ψήφισμα ἄκυρόν ἐστιν· ὁ δὲ θεὸς ἢ γραφῆας οὐδὲν ἀναι-
 γνῆναι βιαζόμενος· ἀλλ' οἷα αὐτοῖς ἡμῶσι περὶ τῶ ἐμ-
 μνεί, καὶ ἢ περὶ τὸ δύναιτο λέγειν, ἢ περὶ τὴν ἐν ὑ-
 μῖν. καὶ τοι πῶς οὐκ ἄτοπον, ἃ μὲν ἅπαντες ὑμεῖς συλλε-
 γήτεσ' ἐψηφίσασθε καὶ τὰ νόμοις ἄκυρα εἶναι, τὴν δὲ
 ἀρετο γέρωνος βλάβησιν εἰς τὸ πρᾶνομεῖν κυριώτερον οἶ-
 δε δεινόντων ἀντὶ τῆς κατὰ τὴν πόλιν· πάλιν κίνω ὅταν τις ἐ-
 πεξίων μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῆς ψήφου, ἐφ'
 οἷς οἱ νόμοι κελεύουσιν, τὸ λοιπὸν μὴ γράφεσθαι, μὴ δ' ἀ-
 παρῆναι, μὴ δ' ἐφηγεῖσθαι· τὸν αὐτὸν τρόπον πρὸς ταῦτ' ἐ-
 δεῖς οἶεσθαι δεινὸν περὶ τὴν πόλιν ἐν ὅχων ὄντων τούτοις τοῖς ἀν-
 τιπρόμοις. ἀρετο γέρωνι δ' ὡς ἔοικε, μὲν τῆς πάντων οὐδὲν
 οὐτε δικαστήριον, οὐτε νόμος κυριώτερόν ἐστι τῆς αὐτοῦ βε-
 λήδως. καὶ τῶν πάντων οὐτὼ διαφυλάττουσιν. οὐ δὲ πῶ-
 ποτε οὐθ' ὑμῖν οὐτε τοῖς περὶ νόμοις μετεμέλησεν. ἐπὶ γὰρ
 δημοκρατίας φυλακὴ τὸ τῆς μὲν ἐχθρῶν ἢ βουλομένο-
 νους, ἢ μαχομένους ποδῶναι· τῆς δὲ νόμων, ἢ περὶ αἰρου-
 μένους, ἢ ἀντικαζόμενους ἢ τῆς αὐτοῦ. καὶ ταῦτ' οἷα ἔστιν
 τὸν τρόπον περὶ τὴν πόλιν, καὶ πρὸς αὐτοῦ τούτου φα-
 νερὰς συνωμολόγηται. ὅτε γὰρ ἡ πόλις ἐξ ἑαυτῆς τῆς πε-
 ρὶ χερῶν αὐτῆς ἀτυχιμάτων τοῖς ἑλλήσι γινόμενων καὶ τῆς
 πόλεως ἡ πόλις αὐτῆς τῆς ἐδαφῶν εἰς κίνδυνον μέγιστον
 καὶ κεκλιμένης, εἴη ὅς ἀτίμοις ἀντιτίμοις· ἐν ὁμοιοῦν-
 τες ἅπαντες ἡ πόλις τῆς ἐλπίδος περὶ νόμους ἀπὸ νύκτων
 τῶ, ὅταν ἡς κίνδυνος τηλικούτης καὶ λαμβανῇ τὴν πό-
 λιν. τούτου τὸ ψήφισμα τὸς γραφῶν πρᾶνομένων ἀπενέγ-
 ρας ἡ πόλις ἐπὶ τὸ δικαστήριον. καὶ τοι πῶς οὐ δεινὸν εἰς μὲν
 τὴν πόλιν τῆς πατρίδος σωτηρίαν μὲν τῆς πολιτείας ἀρε-
 το γέρωνι τὸν νόμον συγχωρεῖν τυχῆν τῆς ἐπιπείρας· εἰς
 δὲ τὴν αὐτοῦ πρᾶνομίας πρὸς πάντων ὑμῶν ἀξιούνη λαμ-
 βάνειν τὴν αὐτὴν δωρεάν. καὶ τοι πολὺ νομιμώτερον

καὶ δικαιοσύνην, τὸ φημισμα ἐκεῖνο μὲν, οὐ σὺ νῦν ἀξιότις φη-
μισαδαί σοι πουρυσί. τὸ μὲν γὰρ ἴσον καὶ κοινὸν ἅπασι
τοῖς πολιταῖσι μὲν: τὸ δὲ, αἰῶν, καὶ σοὶ μόνῳ τῷ ἐν τῇ πό-
λει πῶς παλαιότητα κατὰ σκευὴν καὶ τὸ μὲν, ἔπειτα τῷ μὴ
γινέσθαι πῶς εἰρῶ μὲν, ἐφ' ᾧ τε αὖ καὶ κρείον τῆς ὅλης πολι-
τείας κατὰ σκευὴν: τὸ δ' ἔπειτα τῷ τὰ βουτῶνι δόγματα καὶ
νόμιμα ἐκ παλαιού πρᾶσσέντα ἔπειτα τῷ περὶ γένων σοὶ
μόνῳ δεδῶται ὑποσύμμετον ἀδελφῶς πρᾶβάνοντι καὶ περὶ τ-
ρῆτι ὅτι αὐτὸν βουληθῆς. ἡ δὲ ὡς δὲ αὐτὸν ἔγωγε αὐτὸν ὁρῶ τῆσαι-
μι, πότρεα ἐνόμον καὶ δικαίαν ἐποίησα τῷ φημισμα-
τι πῶς γρηφῶν, ἢ τὸν ἀντιπῶν, ἀδικῶν καὶ πρᾶνόμεν. εἰ μὲν
γὰρ ἀσύμφορον καὶ τῷ δήμῳ βλαβερὸν, δὲ ἔπειτα δικαίως
αὐτὸν ἀφαιρῶν: εἰ δὲ συμφέρον ἐστὶν καὶ τῷ πολλοῖς ὠφέ-
λιμον, δὲ τὴν νῦν τὰν αὐτῶν οἷς αὐτὸς ἐγρηφῶν, φημισμα-
τοῦτο ἀξιότις; ἀλλ' οὐτ' ἐκεῖνα δικαία, οὐτε γὰρ ἐννο-
μα οὐδὲ συμφέρον τὰ ὅτιν ὑμῶν. ὁρᾷ δ' ὑμῶς ἔγωγε αὐ-
τὸν δικαστὴν, τῷ μὲν ἔχοντα πῶς γὰρ καὶ ποδὶ ὑμῶν
αὐτῶν: πολλὰς γὰρ ἐνδείξεις ἡδὲ καὶ φημισματικὰ ἰδὼν τῷ
ἀνθρώπῳ. καὶ τὴν πῶς οὐ δεινὸν, ἐφ' ὃ μὲν αὐτῷ ὑπε-
τάξεται ἀκριβῶς ὅτι νόμος, ὅτι δὲ τῷ περὶ δόξαζομέ-
νων καὶ κοινῇ πάντα σὺν ὁχλοῦντων, καὶ περὶ αὐτῶν μὲν ὧν
ἔπειτα ὅτι ἀλλοιὺς εἶναι, ἔα δὲ ὑμῶς οὕτως ἔχειν; οὐ γὰρ δὴ
ἔπειτα ὑμῶν οὕτως ἔχουσιν, ὡς περὶ αὐτῶν μὲν πᾶσι οὕτως
ἔχειν ὡς ἐγὼ λέγω: δὲ δὲ πῶς ἐπείδεικα πῶς ἀριστοκρίτους
καὶ τὸ χρησίμον αὐτῶν ὑμῶν εἶναι, πρὸ πῶν τί καὶ πρᾶ-
νομούντα αὐτῶν. ὅτι μὲν γὰρ πονηρὸς καὶ τὸν νότον ἀδικῶν,
ἐκείνῳ σὺ μὲν ὡς ἔγωγε οἶμαι, ἐκ τῶν περὶ αὐτῶν μὲν λυκεύ-
ρος ἐπέδειξεν: ὅτι δὲ οὐδὲ χρησίμος, ὅτι αὐτῷ τῷ πολί-
του μάλιστα αὐτῶν θεωρήσει. τίνα γὰρ πρᾶξατὼν εἰς
τὸ δικαστήριον ὧν ἡ πᾶς, βούτων ἤρκε κατηργῶν, ἢ πῶν
πόρον ὑμῶν πεπείκεν, ἢ τί φημισματικῶς γρηφῶν, ὅτι περ-

[illegible]

λέγοντα μὴ τὰ ἀρίστα τῷ δήμῳ πάλιν ἐκλάσσετε: τίς ὅτι
 πολέπειται σκήψας ὑμῖν ἀρμόττουσα, ἀννῶ πρᾶχον
 ἀπτε; ὦν μὲν γὰρ ὄργῳ πείραν εἰλήφατε, τί δὲ τοῖς λό-
 γοις πισδύειν; ὦν δὲ μηδὲ πῶ τὴν δοκιμασίαν ἔχετε ἀκρι-
 βῆ πρὶ ἡμῖν αὐτοῖς, ἐκ τῆς λεγομένης ἰσως ἀσφαλείας
 κρίνουν. Σαυμάζω δ' ἔγωγε τῆς οὕτως ἐχόντων, ὥστε τὰ
 μὲν ἴδια τοῖς ἐκ τῆς πᾶν ἡλικίας χρόνων οὐσιν ὑποκί-
 σι, τοῦτο * πρᾶχεται τιθεσθαι: τὰ δ' ἐν τῇ πολιτείᾳ κοι-
 νὰ τοῖς ὁμολογοῦμένοις καὶ ὑπερλεγεμένοις οὐσι φαύλοισι
 * ὑποτίθεται. καὶ κινᾶ μὲν ὑπὲρ ποίμνιον ἀγέλην καὶ φαῖλον
 οὐδ' αὖ εἰς ὑπόσχεσιν φυλάττειν: ἡ δὲ τοῦ τὰ κοινὰ πρᾶτ-
 τόντες τοῦ τυχόντας ἀνθρώπου φασι οὐτοῖς πινδὸς διὰν φυ-
 λακῶς ἐπιστάνειν: οἱ περσποιοῦμενοι μὲν ἐν τοῖς ἀμφοτά-
 νοντας, αὐτοὶ τῆς μεγίστης εἰσι φυλακῆς δεόμενοι. ὦν ἐκ
 ἔχεται νοῦν, ὡς θυμὸν μὲν τοῦς μὲν φάσκοντες τοῦτο τῷ
 λόγῳ φιλεῖν ὑμᾶς, χαίρειν ἰάσατε: αὐτοὶ δὲ τῶν ἐκ παν-
 τὸς τοῦ πρᾶφύλαξαι, ὅπως μηδενὶ δῶτ' ὑποσύαν;
 ἀκρύους τοῦς νόμους ποιεῖν: ἄλλως τε, καὶ τῶν πολλῶν
 ὑποδρὶ τῶν πλῆθους καὶ λέγειν καὶ γράφειν δύνανται περσ-
 ποιουμένων. ὥς πάνθ' ἰσχυρόν ἐστι, τοῦ μὲν περσποιοῦς ὑποδρὶ
 τῶν μὴ κατὰ λυθῆναι τοῦς νόμους ἀρσενήσκειν τολμᾶν, ὑ-
 μᾶς δὲ μὴ δὲ τοῖς ἀμφοτάνοντας εἰς αὐτοῖς τιμωρεῖσθαι
 περσπεῖσθαι: καὶ τὸν μὲν γράψαντα τοῦς νόμους σόλωνος
 φησὶ σταθεῖν χαλκοῦν ἐν ἀγορᾷ σῆσαι, αὐτῶν δὲ τῶν νόμων
 ὅπως ὀλιγοῦντες φαίνεσθαι, δι' οὓς κακῆνον ὑποδραλ-
 λόντως συμβεβῆκε ὑμᾶς. πῶς δὲ οὐκ αὖ ἐν τὸ συμβαῖ-
 νοι ἄλλοθεν, εἰ νομῶν τε τῶν μὲν ὀργίζεσθαι τοῖς κτηνοῖς, ἐπὶ
 αὐτοφώρῳ δὲ ὑνασ εἰληφότες ἀθῶς ἰάσατε; καὶ τὸ μὲν νο-
 μῶν τε τῶν εἰληφόντων πᾶσιν ὑποδρὶ ὑμῶν ἀπεχθάνεσθαι τοῖς
 φαύλοισι, ὑμᾶς ὅ μὴ δ' ὑποδρὶ ὑμῶν αὐτῶ κοινῇ συλλεγνύτας
 ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας μισοῦντας τοῖς κτηνοῖς: ἀλλ' ὑφ' αὐτῶ ἀνδρὸς

πονηρίας ἢ τῇ θῆναι· καὶ θάνατον μὲν ὥρεσθαι ζημίαν,
εἰάν τις οὐκ ὄντων νόμων πρᾶχῃται· ἔστι δὲ ὄντας εἰς πλὴν τῆς
οὐκ ὄντων νόμων τάξιν ἄγοντας, τούτοις ἀπιμαρῆτοις πε-
ριορᾶν; οὐ τῷ δὲ αὐτῷ ἀκρεβέστατα σιωθεωρήσετε τὸ τοῖς κη-
μελίοις νόμοις πείθεσθαι ἡλικίαν ἀγαθὸν ἔστι, καὶ τὸ κατὰ-
φρονεῖν καὶ μὴ πειθαρχεῖν αὐτοῖς ἡλικίαν κακόν· εἰ τὰ ἐκ
τῆς νόμων ἀγαθὰ χωρεῖς, καὶ τὰ δὲ τῆς πρᾶνομίας συμ-
βαίνοντα περὶ ὀφθαλμῶν ὑμῖν αὐτοῖς πηιστάμενοι θεω-
ρήσετε. δῦρῃσετε γὰρ πλὴν μὲν, τὰ τῆς μανίας καὶ τῆς ἀ-
κρασίας καὶ τῆς πλεονεξίας· ἔστι δὲ, τὰ τῆς φρονήσεως καὶ
σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης ὅρῃ διαπερατομένης. δῆ-
λον γὰρ τῆς γὰρ πόλεως τῶντας ἀεὶς αὐτοῖς οἰκουμενίας ἰδομένη
αὐτῇ, ἐν αἷς ἀρίστοι νομοθέται γενώνασι. τὰ μὲν γὰρ ἐν τοῖς
σώμασιν ἀρρώσθημα τῶν τῆς ἰατρῶν δυνάμεων κατὰ
παύεται· τὰς δὲ ἐν τῇ ψυχῇ ἀγριότητας αἱ τῆς νομο-
θετῆς ὑπορίζουσι διάνοιαι. ὅλως δὲ οὐδὲν οὐτε σεμνόν, οὐ-
τε απουδαῖον δυνήσομεν, ὃ μὴ νόμου κεκοινώνηκεν. ἐπεὶ καὶ
τὸν ὅλον κόσμον καὶ τὰ θεῖα καὶ τὰς καλοῦ μενίας ὄρας,
νόμος καὶ τάξις εἰς χρηστοῖς ὁρωμένοις πιστεύειν, διοικεῖν
φαίνεται. παρακαλέσθαι γὰρ ὑμᾶς αἰετῶς, ὡς ἀνδρὸς
ἀθηναῖοι, βοηθήσατε μὲν τοῖς νόμοις, κατὰ φησὶν ἔσθαι δὲ
τῆς εἰς τὸ θεῖον ἀσεβείαν περὶ μελίων. καὶ τῶντας εἰς πρᾶ-
ξι τε, τὰ δέοντα ποιήσετε, καὶ τὰ κράτιστα φησὶν ἔσθαι.

ΤΩΝ ΔΙΚΑΝΙΚΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΛΟΓΩΝ ΤΕΛΟΣ.

Diuerfa
tionu
bu

10. a. 10. b.
11. b.
12. b.
13. b.
14. b.
15. b.
16. b.
17. b.
18. a.
18. b.
19. b.
20. a.
20. b.
21. a.
21. b.
22. a.
22. b.
23. a.
23. b.
24. a.
24. b.
25. b.
26. b.
26. d.
26. b.
28. a.
29. a.

Diuerſæ lectiones ſecundæ huius partis ora-
tionum Demoſthenis, quæ in aliqui-
bus codicibus reperiuntur: quæ
in libro notatæ aſte-
riſco ſunt.

10. a. οὐ τὸ φιλίππῳ ζήνῳτος.
10. b. βούλησθ' ὑμεῖς.
11. b. ἐξαίφ' ὑμῖν, ἵνα.
14. b. ἐναιπὼθέντων οἷς.
15. b. ἃς μὲν ἀναιρῶν, εἰς ἃς δὲ ᾄς.
15. b. παρὶ ζήνων εἰπὼν.
18. a. ἔχοντας πρὶ ἔχῃ.
18. b. ἐκτασιν γὰρ. καὶ ἄλλως. ἐκ τῶν γὰρ.
18. b. πόθ' ὅλῳν ποτὶ τὰν.
18. b. δωρεὰς εἰς τοὺς εὐτε.
21. a. κατὰ λυφθῆσα ἀπώλετο.
22. b. δεῖ πὶ οὐ κατηγέρεις;
23. a. φησὶ σῆται, τούτῳ δ' ἀνὰ χορδὴν εἶτω.
23. b. ἐμοὶ δὲ περσοῖν.
23. b. διασύρειν, αὐτὸς εἰρηνῶς.
24. a. τοιούτοις εἶναι πόριεσι.
24. a. ἡλισίῳ τῷ περὶ τῷ καλαμίτῃ.
24. b. σεμνολογουμένων του τουί.
25. b. ἀνὴρ κατὰ λατὸν μέντοι, διότι πρὸ ῥᾶον ἔστι.
26. b. πρὸ ἀκροῦ σεσθαι, τὰ δὲ πείσειν.
26. b. ᾄς ἢ τῷ πρὶ ἑαυτῷ.
26. b. πρὶ ὑμῶν γίγνεσθαι.
28. a. ἃς μὲν κατέληφε πόλεις τῷ, ἀσυρσιτόνων, ἃς
δὲ περθεῖ.
29. a. δυνάμειος ἀλωπεκῆθεν.

29. a. πῶς σκόδ' ἀγέται δὲ καὶ παντὶ.
 30. a. πίσιως. Εὐρώδι.
 35. b. ἐθαύμασεν αἰσχύνῃ.
 36. a. βουλὸν ἔσθαι περὶ χυλῶν.
 37. a. ὥρα, ὅδ' ἐπρόνοιαν.
 39. b. ἐβουλόμεθα, ἀλλ' ὅσα.
 39. b. εἴ ποτ' ἐμὴν ἀκριβοῦς λογισμῶν.
 40. a. ὅποι προσβούτῃς.
 41. a. ὥς ἡβουλόμεθ' ἡμῖν.
 42. a. οὐκ ἄπ' ἡμῶν, ἀπ' ἡμῶν οὐκ ἔξαρτος.
 42. a. σιμυδίῳ καὶ σωκράτῃ.
 47. a. ὡς ὁρᾷ ἡρυντάνη, ῥέπων.
 56. b. ἐπαγγελίαν τὴν τοῦ τοῦ.
 58. b. ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν.
 62. b. οὐκ ἔστιν ἄλλω ἔρχεσθαι οὐδ' ἐμῶν.
 62. b. οἱ δὲ ἀθηναῖοι τῇς ἐλπίδος ὁρῶντάς τας.
 63. a. πονηρῶν. οὐδὲ γὰρ.
 63. b. ἀθηναῖοι, μήδ' ἄπο μείντε.
 65. a. ἐφορῶντες, πάντες.
 65. a. αὐτὸν λόγῳ.
 65. a. πεπεργμένων ἀπαγεῖν.
 65. a. κτήμαθ' ὑμῖν.
 65. a. ἀλλ' ἡμῶν δικαίως ὑπῆρχεν ἐκ τῆς εἰρήνης.
 65. b. αὐτῷ δαῖρο.
 65. b. τῶν μὲν φεταίης.
 65. b. λέγουσιν αὐτεῖων.
 66. a. ὥς οἱ μοι, ὁ πανοῦργος οὗτος.
 66. b. τῇ ἀδοξος γενεῇ δαί;
 66. b. πολλοῖς περὶ διαιγμά πρὸς τας.
 67. a. ἐκείνῳ. ἀλλ' ἡμεῖς.
 67. b. ὅς τις ἴνα λαμβάνῃ

68. b. ὑπὸ
 68. b. λα
 69. b. τῶ
 69. b. π
 70. b. α
 70. b. τ
 70. b. οἱ
 70. b. τ
 71. a. τ
 72. a. τ
 74. a. τ
 78. b. τ
 78. b. τ
 79. a. τ
 80. b. τ
 80. a. τ
 83. a. τ
 83. b. τ
 83. b. τ
 84. a. τ
 84. a. τ
 89. a. τ
 91. a. τ
 92. b. τ
 93. a. τ
 93. b. τ
 94. a. τ
 95. b. τ
 96. a. τ
 96. a. τ
 98. b.

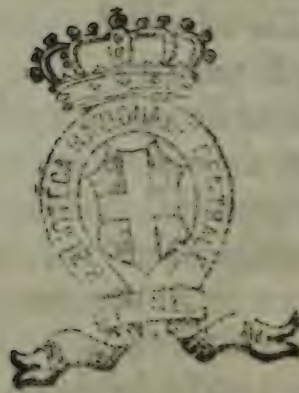
68. b. ὑπέχησθε, ἐχειροτονήσατε.
 68. b. ληξόντων βαδίζεν.
 69. b. ταῦτα ἀνελών καὶ πρὶ δυν.
 69. b. περὶ τεινε, καὶ τοῦ τ' οὐκ.
 70. b. ἀσυνετώτατον, ὡς αὐδρῶ.
 70. b. πρὸς μακάριους αἰσάρον.
 70. b. οὐτὼ καὶ διοικήσοντας.
 70. b. οἷς αὐτῶ δοκῇ.
 71. a. περὶ τεινε αὐτοῖς.
 72. a. καθίστασθαι; ἀλλὰ μὲν.
 74. a. τοῖς σώζεισθαι.
 78. b. ἐὰν λάβω, ἀφ' ἧς.
 78. b. ὄρον ἐδήλωσε.
 79. a. ἱσχυρὰς ἡ γυνὴ.
 80. b. δυνάμειν. αὐτοῖς ἀσυναῖσι.
 80. a. φθίπτει, μὴ δ' εἰ φαῦλον.
 83. a. δύσμενοι δα: τὸν δέ.
 83. b. πρὸς λθι. τῆς πρώτης.
 83. b. πρὸς ξεινῶ οὐδὲς.
 84. a. ὑποκρινόμενον. ἡμεῖς ἀφόβητε.
 84. a. συγγνώμην ἀδελφῶ βοηθεῖν.
 89. a. ἡγεμόνων. ἔλαβον.
 91. a. ὁμολογούσιν, ἀπαρῆν δῆπον.
 92. b. κατηγορεῖ φιλίππῳ καὶ κατὰ.
 93. a. τῶν περὶ σκέντων μάλλον.
 93. b. δικαιοσύνην ἡ τούτῳ.
 94. a. δωρεὰν ἔχων ταῦτα ἄρει.
 95. b. ὑπὸ θυμῶν διαφορὰς αὐτοῦ.
 96. a. οἱ ἧς μάλιστα αὐτῶ.
 96. a. ταῦτα οὐ πρὸς ἄλλων.
 98. b. εἰδὺς φωνος. σκοπεῖν.

103. a. ἀλλ' οὐδὲ νόμον γεγραπταί.
 104. a. ἰδέσθης. οὐ μικρὰν.
 107. a. ὁ μὲν τοι μὲν ὡς ἀξίουσ.
 113. a. ἀρμόττειν δοκεῖ πρὸς.
 114. b. αὐτὸ βούληται θεῖναι.
 115. a. ἐφ' ἑαυτῷ πείθεσιν.
 116. b. ὡς οὐδὲν μείζ.
 120. b. πρὸς τῷ αὐτῷ οὐτε δίκας.
 125. a. πρὸς βολῶν ἐχόντα πρὸς.
 132. a. αἰδέσθης καὶ φιλεῖν θρωπίας.
 137. a. τὰ μὲν δὲ τότε ἡσελημενία τῶντων.
 135. a. ἀρμόττειν καὶ ὡς ἀρμόττειν.
 141. b. αὐτὸ μικροῦ παρῆλθε.
 142. a. δι' ἐμὸν τὸν ἀρίστην.
 144. b. καὶ πρὸς αἰσίοις, ἐπὶ δὲ οὐ γὰρ αὐ.
 152. b. ἐπὶ τὰ τοιαῦτα.
 156. b. ὡς τε ἀμύσεισ' ὅτι σήμερον, τῶν τε ἐπὶ τε. οὐδέ μιν.
 156. b. πολλῆς ἀσφαλείας αὐτῶν τὸ λοιπὸν διάγειν
 πρὸς δειγμα.
 160. a. ὅσοι πῶποτ' ἐχέωσι.
 161. b. ὡς πρὸς τὸν νόμον δὲ, οὐτ' ἄν.
 162. a. ὡς πρὸς τὸν νόμον ἡ δωρεὰ.
 164. b. πρὸς τῶν ἐν τῶντων.
 168. a. τὸν νῦν πόν. ὅς ἐστιν λέγει.
 169. b. αἰάτε δένον τὸ κάλλος.
 172. a. τὰ κακοεργήματα τῶν ἀρχῶν.
 174. b. πῶς, οὐκ αἴτιον.
 177. a. ἀνόμος ὡς ὅτι αὐτὸς.
 181. a. εἰρημενίοις χρόνοις.
 181. a. δὲ εἰρηκεν ἄλλοι.
 182. a. ὑπὸ τῶν λατρίων. εἴθ' ὅ μιν.

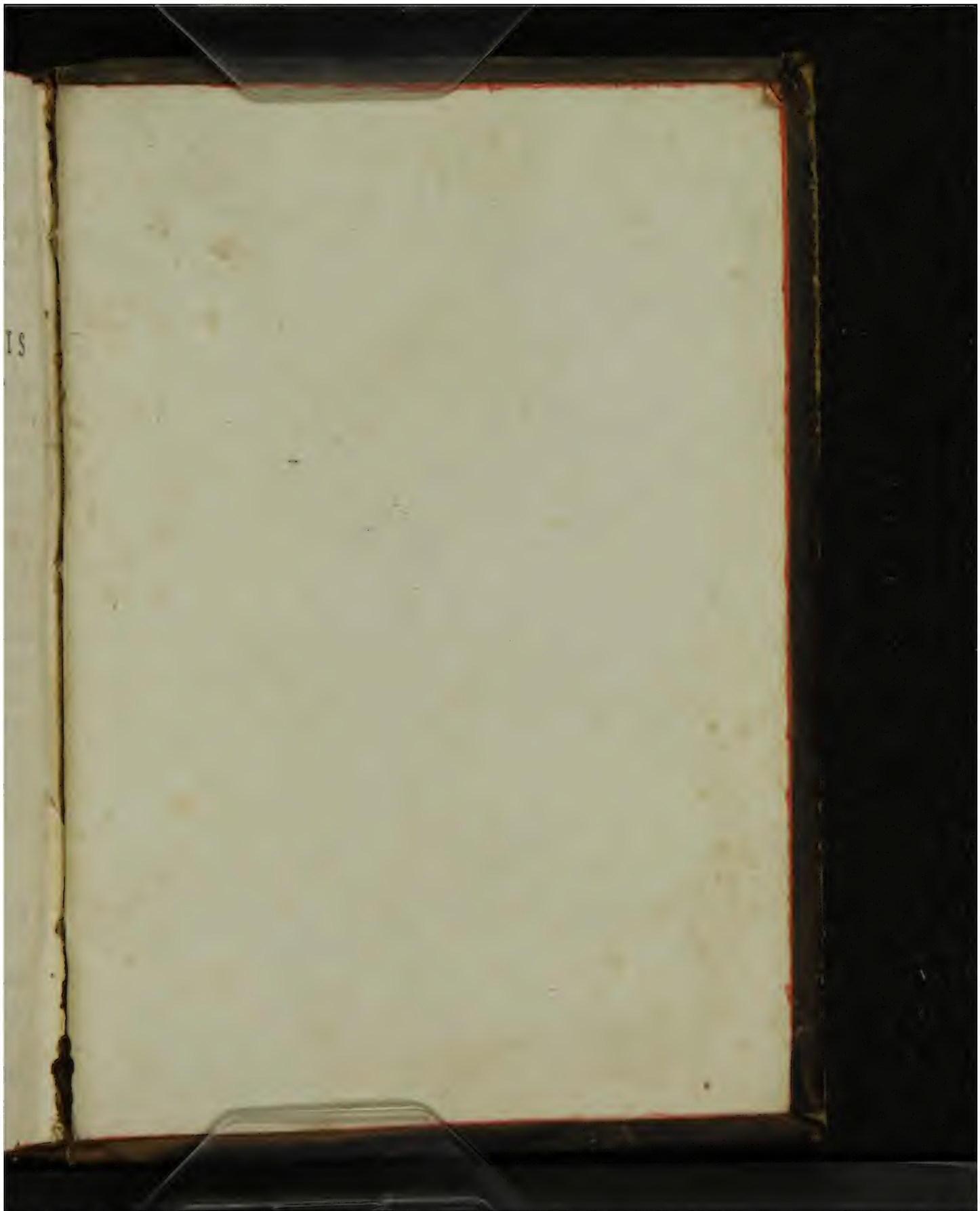
186. a. ἀλλ' αἰχρὸν ἔσ' ἄδρι.
190. b. κατεψευσμένοι; ἔδω.
191. a. ἐν αἰπῇ πρέποντες.
193. b. καλὰ γὰρ αὐτοῖς ἀσκηταῖοι.
194. a. ἔπαυσε φημι. ἄρ' οὐ.
197. b. ἐφαίνετο ὕδαπα τῆς.
 πεντακαίδέ τι ποιῆν ὑμᾶς.
 ἡμῶν ταυτ' αὖ ἔλεγον.
199. b. πρὸς ὧ τῶν βαδίζει.
204. a. ἔπαυσε ὧν αὖτις τυγχάνωσι.
205. b. βοῶντες, ἔδωκε γνώμην.
207. a. κατιῆτε. ἐν δὲ τῷ.
208. b. ἀναγοῖεν αὖ. ἀλλ' αἰ.
209. b. ὅλας μὲν γὰρ ἔστι.
209. b. ἀκρόνουντες ἔσ' νόμοις.
214. b. ἀδὴ καὶ ὠρίσασθαι αὐτῶς.
215. a. ὑφῆρθε: τῆς δὲ ὁσίων.
216. a. πᾶραιθε τῆς πόλεως.
220. b. δεινότητι ἐπὶ τηδύματα.
235. a. οἰκῆτε καὶ σόξετε.
236. b. τῆς τῆς βουλῆς, ὡς αὐτῶς.
236. b. διώκεις, γράφῃ, καὶ.
237. b. πρὸς τούτων. σκοπεῖτε γὰρ οὐ τῶσι.
 ὁμοίως. ἔπειτ' ἐν ῥοσὺ τοῖς.
 σηλυλόδετον, καὶ ὅσων.
238. b. ποιούντων ἀδελφῶν.
 ἀφ' ἐξ ὁμῆτος συκοφαντίας.
240. b. λαβὼν ὅτι δὴ ποθ'·
241. a. κατὰ μίξετε; τί τῆς πεπραγμένων.
 λοιπὸς ὑμῖν: πάντες.
242. b. οὐ βεβίωκεν; ἐν μὲν γὰρ.

243. a. πρεσβύτας ὄρεον.
 246. a. μετασταθέντα ἐν αἰγίνῃ.
 246. b. συναγωνισομένους ἢ πᾶσαι.
 247. b. καὶ διαβοᾶσαι τὰ λεγόμενα.
 248. a. πρὸς ἀλλήλους ἐμιλίων: τὰ δὲ ἐν τῇ.
 248. a. ἠδὲ πόντων. καὶ κύναι.

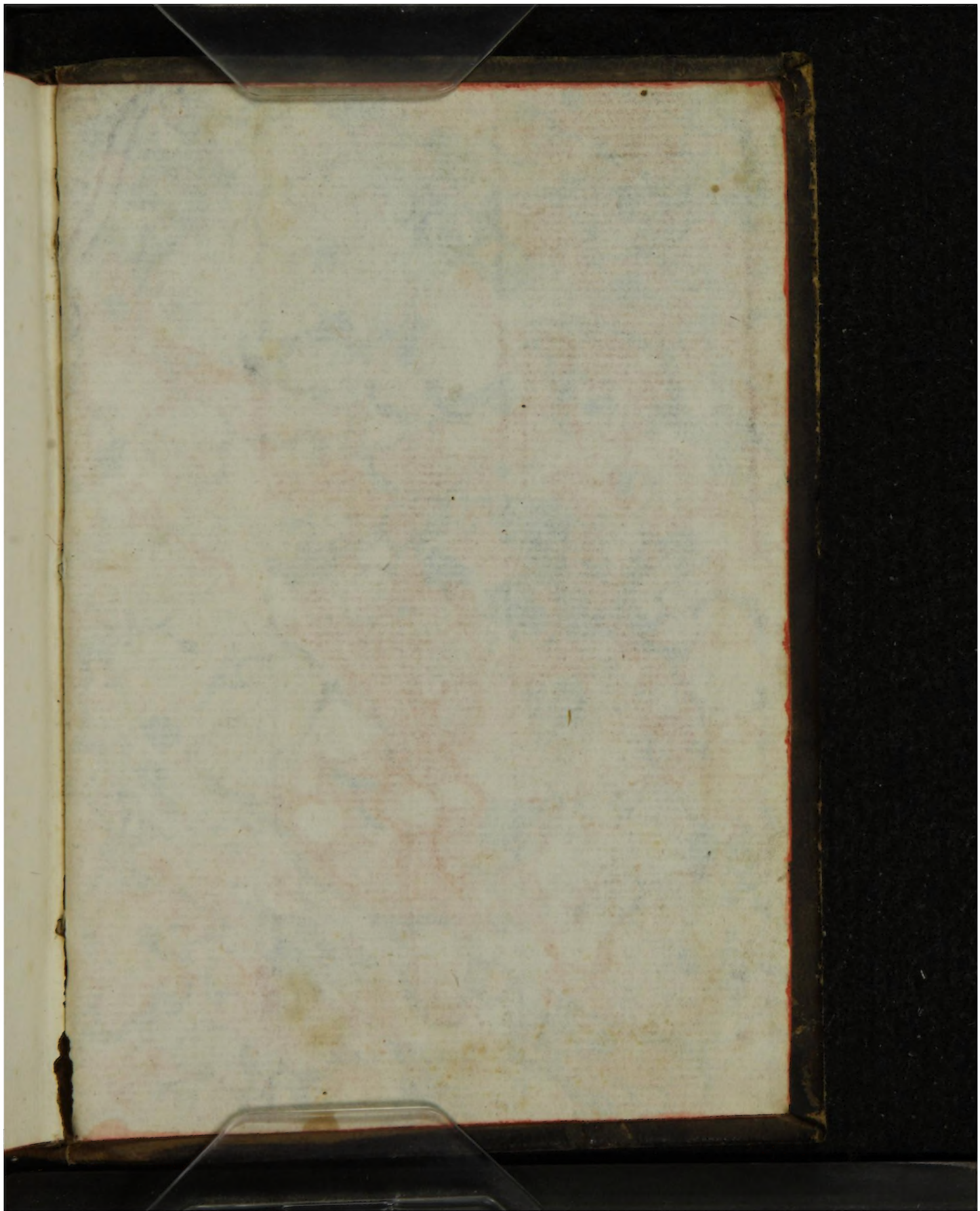
SECUNDAE PARTIS
 orationum Demosthenis finis.

58 B 192

18

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.39

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.39